

భారతీయ తత్వ శాస్త్రము

[డాక్టరు సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణపండితుని
ఇండియన్ ఫిలాసఫీ అను ఆంగ్ల గ్రంథమునకు
ఆంధ్రానువాదము]

తృతీయ భాగము

అనువాదకులు :

విద్వాన్ బులుసు వేంకటేశ్వర్లు, ఎం ఏ

ప్రచురణ

కార్యనిర్వహణాధికారి

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు, తిరుపతి.

1988

BHARATIYA TATTVA SASTRAMU

By

Vidwan Bulusu Venkateswarlu M A

Edited by

Mudivarti Kondamacharyulu

T T D Religious Publication Series No

August 1988

Copies 5000

Published by :

Sri Ch VENKATAPATHI RAJU IAS
Executive Officer,

T T Devasthanams

Tirupati

VENKATESWARA
CENTR LIBRARY
RESEARCH CENTRE

Acc No

000034

Date

6/10/83

Printed at

TIRUPATI

Tirumala Tirupati Devasthanams Press

Tirupati 517 507

ముందుమాట

డాక్టరు సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణ రచించిన భారతీయతత్వశాస్త్ర చరిత్ర విశ్వవిఖ్యాతిపొందిన గ్రంథం ఆంగ్లభాషలోఉన్న ఆ ఉద్గ్రంథాన్ని పాశ్చాత్యులూ, పలువురు ప్రాచ్యవిద్వాంసులూ ప్రాచీన భారతీయ వేదాంతదర్శనాలకూ అర్థసంస్కృతికీ సంబంధించిన ప్రామాణిక రచనగా ప్రకంశించారు

భారతీయ వేదాంత దర్శనాలను పాశ్చాత్యులకు అర్థమయ్యే తైలిలో నుడికారపు సొంపుతో సుకుమార సుందరంగా అందించడమే ఆంగ్లవిద్యాకోవిదుడైన రాధాకృష్ణమనిషి ప్రత్యేకత గంగానిర్ఘరిణి లాంటి ఆంగ్ల పదగుంపునంతో, నయాగరా జలపాత సదృశమైన వక్రత్వముతో ఆయన ప్రతిచీ సాంస్కృతిక జగత్తుకు సనాతన భారతీయ వేదాంతతత్వ చరిత్ర వినిపించారు

ప్రాచ్యప్రతీచీ విద్వాంసులు రాధాకృష్ణవండితుని ప్రతిభకు కర్పూరనీరాజనాలు సమర్పించారు హృదయంగమమైన ఆయన కృతులకు ప్రపంచమంతటా స్వాగతసత్కారాలూ, గౌరవప్రపత్తులూ లభించాయి

ఆంగ్లభాషలో రాధాకృష్ణ వండితుడు రచించిన ఆ మహోత్తమ గ్రంథాన్ని తెలుగులోనికి అనువదించడానికి భగీరథ తపస్సు అవసరం అనువాదికుడికి ఆంగ్లభాషా వైదుష్యమూ, తెలుగులో మంచిరచనా పాటవమూ, సనాతన భారతీయ వేదాంతదర్శనాలలో సాంగోపాంగమూ సర్వతోముఖము అయిన ప్రవేశమూవుండాలి ఈ అన్ని అధికారములూవున్న శ్రీ బులుసు వేంకటేశ్వర్లుగారు దీక్షతో ఈ గ్రంథాన్ని రెండు దశాబ్దాలకు పూర్వమే అనువదించారు వీరి ఆంధ్రానువాదానికి కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీవారి జాతీయ బహుమతి లభించింది

ఇలాంటి ఉత్తమగ్రంథాన్ని తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానంవారు ప్రకటిస్తున్నారు

తొలిరెండు సంపుటల వలెనే నేడు వెలువడుతున్న ఈ మూడవ సంపుటము కూడా ఆంధ్రపాఠక లోకముయొక్క ఆదరాభిమానాలు చూర గొన గలదనీ, సాంస్కృతిక వికాసానికి దోహదం చేయగలదనీ మా ప్రగాఢ విశ్వాసం

తిరుపతి .

20 - 6 - 88

సి హెచ్ వేంకటపతిరాజు, I A S ,

కార్యనిర్వహణాధికారి,

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు,

తిరుపతి

విషయ సూచిక

వికాదశాధ్యాయము

బౌద్ధమతశాఖలు

౧ బౌద్ధమత శాఖాచతుష్టయము	1
౨ వైఖాసికులు	3
౩ సౌత్రాంతికులు	10
౪ యోగాచారులు	16
౫ మధ్యమికులు	38
౬ జ్ఞానసిద్ధాంతము	40
౭ సత్యజగద్భిన్నదశలు	54
౮ శూన్యభావము—అంతర్గతార్థములు	60
౯ ఉపసంహారము	84

అనుబంధము

కొన్నిసమస్యల పునఃపరిశీలనము

౧ తత్వార్థనిర్ణయ విధానము	68
౨ భిన్నతత్వ సామ్యపరిశీలనము	70
౩ ఉపనిషదుపదేశము	72
౪ బుద్ధుని దశబలు నాస్తికవాదము	75

త్వతీయ భాగము

ప్రథమాధ్యాయము

ఉపోద్ఘాతము

౧ దర్శనముల వ్యుత్పత్తి	110
౨ వేదములతో సంబంధము	112

VI

౩ సూత్రములు	115
౪ సామాన్యభావములు	119

ద్వితీయాధ్యాయము

న్యాయ సిద్ధాంతము

౧ న్యాయపై శేషికములు	125
౨ న్యాయ ప్రారంభదశ	129
౩ సారస్వతము-చరిత్ర	133
౪ న్యాయదర్శనపరిమితి	144
౫ నిర్వచన స్వరూపము	149
౬ ప్రత్యక్ష ప్రమాణము	150
౭ అనుమానము	181
౮ తర్కవాక్యరూపము	185
౯ Induchon	198
౧౦ హేతువు	206
౧౧ ఉపమానము	౨18
౧౨ శబ్దప్రమాణము	21
౧౩ ఇతర జ్ఞానరూపములు	౨౨1
౧౪ తర్కము - వాదము	233
౧౫ స్మృతి	2౪5
౧౬ సందేహము	౨36
౧౭ దోషములు	2౪8
౧౮ సత్యము	241
౧౯ విశరద్యము	253
౨౦ న్యాయసిద్ధాంతము-సామాన్యపరిశీలనము	258
౨౧ ప్రకృతి ప్రవచనము	268
౨౨ జీవాత్మతద్గమ్యస్థానము	౨72
౨౩ కొన్ని విమర్శాత్మక పరిశీలనములు	283
౨౪ ధర్మశాస్త్రము	292

VII

౨౫ దైవతత్వము	౭౭౮
౨౬ ముగింపు	౭౮౮

తృతీయాధ్యాయము

వైశేషికాణువాదము

౧ వైశేషిక దర్శనము	౨1౩
౨ కాళము-సారస్వతము	౩14
౩ జ్ఞానసిద్ధాంతము	౩20
౪ పదార్థములు	౩22
౫ ద్రవ్యము	౩27
౬ అణుసిద్ధాంతము	౩౩౮
౭ గుణము	౩4౮
౮ కర్మ	౩5౨
౯ సామాన్యము	౩54
౧౦ విశేషము	౩60
౧౧ సమవాయము	౩61
౧౨ అభావము	౩65
౧౩ ధర్మశాస్త్రము	౩68
౧౪ ఈశ్వరుడు	౩7౨
౧౫ వైశేషికతత్వము, సామాన్యపరిశీలనము	౩77

భారతీయ తత్త్వ శాస్త్రము

ఏకాదశాధ్యాయము.

బౌద్ధమత శాఖలు

౧ బౌద్ధమత శాఖ చతుష్టయము

సత్యమును గనుఁగొనుటకు విచక్షణమార్గమునే బుద్ధుఁ డుపయోగించెను పరిశీలన హేతువాదముల నాతఁడు సమర్థించెను ఆతని మతమం దవిశ్వాసము కాదు ' ఎవరును నాధర్మమును నాయందు గౌరవముచే సంగీకరింపవలదు సువర్ణము సగి రోఁ జిరీక్షించినట్లు దానిని మీరు పరీక్షింపుఁడు " ౧ తన యువదేశమున కాధారభూతమై యున్న తత్త్వమును గూర్చి యూహావిహారముల కవకాశము నిచ్చి యున్న కారణముచే పస్తుమూల తత్త్వమును గూర్చిన అనీశ్వయ భావములకు బుద్ధుఁ డవకాశ మిచ్చెను ప్రాచీన బౌద్ధము భిన్న భావ కల్పనముల కవకాశ మిచ్చినది మతస్థాపకులకుఁ గలిగిన భావములే యితరులకును గలుగక పోవచ్చును కావున వైజ్ఞానికులు బుద్ధుని యువదేశమునుండి యాతని వ్యక్తిప్రభావమును, సామర్థ్యమును దొలఁగించి, పరిశీలింపఁగాఁ గొన్ని తాత్త్విక భావములు బయటపడినవి భిన్న దృక్పథములు గలవారు వీనినిఁ దమ భావముల కనుగుణముగా భిన్న తత్త్వములుగాఁ గల్పించిరి బుద్ధునికి వ్యక్తిగతముగాఁ గలిగిన

౧ దురదృష్టవశమున బహుసంఖ్యాకులైన జనులు బౌద్ధమతమును స్వీకరించు నాటికిఁ దత్త్వజిజ్ఞాస నశించినది బుద్ధుని మాఁటలో విశ్వాసము హెచ్చినది బుద్ధుఁడు తానుజెప్పిన దంతయుఁ జక్కగాఁ జెప్పినా దిని అశోకుఁడు వలికినాఁడు దివ్యావదాన మందిట్లున్నది గ్రహమండలములతో నాకసము ఎడిపోవచ్చును భూమి ఎర్రవ శిఖరములతోఁ బై తెగుర వచ్చు సాగరము లింతవచ్చు కాని బుద్ధు లెన్నఁడు దోషము పలుకరు

యనుభవమే యాతని తత్త్వమును నిర్ణయించుటకు మన కాధారము బుద్ధుని ప్రమాణ రహితమైన వద్దతి, సంప్రదాయ విశ్వాసములను నిశిత విమర్శానిర్మూలనములకు గుఱిచేసినది బౌద్ధమత శాఖలయొక్క పరిశీలన వద్దతి, బుద్ధుని యనుభవమునే పరిక్షించు వివేక వద్దతియైనది ఇచ్చా పూర్వకముగాఁ గాక, తార్కిక పరిశీలనము ననుసరించి, భిన్న శాఖాస్థాపనాసరము తప్పనిసరి యైనది బుద్ధుని మరణానంతర మచిర కాలములోనే, విశ్వాసానుష్ఠానములందు భావవైవిధ్య మేర్పడినది వైశాలియందు జరిగిన సభయందే ఎద్దాంతములను గూర్చిన వాదోప వాదములు చెలరేగి, సభ నుండి విడిపోయిన వారందరు మహాసంఘమును నడిచి, తిరిగి వారిలో వారికిఁ గలిగిన విభేదములచే నెనిమిది శాఖలుగాఁ జీలిపోయిరి వైశాలిలో సభ జరిపిన ధేరవాదులు క్రిస్తుపూర్వము రెండవకతాబ్దమునందుఁ గొన్ని శాఖలుగా విడిపోయిరి కాని, వారిలో ముఖ్యశాఖ, సర్వాస్తివాదమును సమర్థించెను పాశ్చిగ్రంథము లీ భిన్న వాదములను బ్రకటించెను తథావత్తు గ్రంథ మీ బహుశాఖోపశాఖలను గూర్చి ప్రసంగించినది ౧ క్రి పూ ప్రథమకతాబ్ద పూర్వ ముదయించిన యీ శాఖావాదములను, హిందూతత్త్వ వేత్తలు స్మరించి యుండలేదు బౌద్ధశాఖలు ముఖ్యమైనవి నాలుగనియు, నందు రెండు హినయానము నకును, రెండు మహాయానమునకును జెందిన వనియు వారు తలచిరి వై భ షకసౌత్రాంతికములు హినయానశాఖలు ఇవి సర్వాస్తివాదమును విశ్వసించి, దేశకాలములయందు స్వయంస్థితిగల ప్రపంచము నిజముగా నున్నదనియు నందు మన సిద్ధి తరపస్తువులతోఁ జూచొక స్థానమును గలిగి యున్నదనియు నమ్మును యోగాచార, మాధ్యమికులు మహాయాన శాఖీయులు యోగాచార శాఖీయులు విజ్ఞానము స్వయంభువ సునియు, సర్వపస్తువులను స్మరించు శక్తి కలదనియుఁ జెప్పుదురు ఇదియే పరమార్థమును పరమసత్యమును, మహాయాన సూత్రములకు మూలాధారమును గల్పించిన 'అఖావ' తత్త్వమును మాధ్యమికులు పోషింతుదు మాధ్యమికులనే సర్వవై నాశికు లనియు నందుదు ౨

౧ చూడు జె ఆల్ వీ యన్ గూర్గా పాశ్చిగ్రంథసమాజవత్రిక ౧౯౦౪-౦౫

౨ ౩ వ కతాబ్దమునకుఁ జెందిన ఇత్సించు వానినాడు దోదినత్తు వలను బూజించి మహాయానసూత్రములఁ బఠించువాడు మహాయానపరస్థులనందుఁ గర్పితాన

పౌద్గమరముయొక్క భిన్న శాఖాతత్త్వభావములు బీజరూపమునఁ జిరకాలమునుండి యున్నను, కనిష్ఠుని కాలమున కనంతరమే, వీని సంకలన నిర్మాణములు జరిగినవి హిందూదర్శనములు వీనినే విమర్శించినవి అనఁగా నివి వానికిఁ బూర్వకాలమునకుఁ జెందినవి ఇవి క్రీ. వె. 2-వ శతాబ్దమునకుఁ జెందినవని చెప్పినచో సత్యమునకు విశేష భేద ముండదు, ఇందుఁ గొందరు సుప్రసిద్ధులైన శాస్త్రకారు లింకను సర్వా చీనులై యుండవచ్చును బుద్ధుని మరణానంతరము 3-వ శతాబ్దములో వైఖాషికులును, 4-వ శతాబ్దములో సౌత్రాంతికులును ప్రాముఖ్యము గాంచిరి బుద్ధుని మరణానంతరము ఐదువందల సంవత్సరములకు మాధ్యమికులు బయలుదేరిరి అర్యదేవుఁడు చెప్పినాఁడు యోగాచార శాఖాస్థాపకుఁడైన 'అనంగుఁడు' క్రీ. వె. మూడవ శతాబ్దమునకుఁ జెంది యుండును పౌద్గతత్త్వ ప్రచార ప్రసిద్ధి క్రీ. వె. ౫, ౬, ౭ వ శతాబ్దము లలో నుత్కృష్టదశ నందినది

౨ వైఖాషికులు

హీనయానమునకుఁ జెందిన మతశాఖలు సర్వాస్తివాదమును సమర్థించినవి ౧ ఇతరశాఖల భాష విరుద్ధభాష యగుటచే వైఖాషికుల కీ నామము వచ్చినది, లేక అభిధర్మభాష్య నామమైన "విభాష" కుఁ

రింపబారు హీనయానమంతయుఁ దెప్పబడుదురు మహాయానము రెండురకములు ఒకటి యాధ్యమికము, రెంటు యోగము స్థితిగల దంతయు నిజముగా లేని దనియు మఱకు గోపరించు పట్టుపు ద్రావల కాఁజ మనియు హాధ్యమికులు చెప్పుదురు యోగ శాఖవారు సర్వమును కల్పిత మనియు ఎట్టుపు లన్నియు మనోభావములే యనియుఁ జెప్పుదురు (తత్వము (వారు) ఇత్తింగు పుట ౩౫)

౧ సర్వాస్తివాదులు లేక హీనవాదులు ముఖ్యమైన వేడు గ్రంథములనియు నందు బుద్ధుని సంకల మించుమించుగా 300 సంవత్సరములకు కార్యాయుని పుత్రునిచే రచింపఁ బడిన జ్ఞానప్రస్థాన మగ్గిగణ్యమైనదియు నమ్ముదురు దీనిపై భాష్యము మహావి భాష నామమున వైఖాషికులచే యుత్పత్తులచే పనుమిత్రుని నాయకత్వమునఁ గని పుట్టఁగా జరిగిన మహావిభావలయము రచింపఁబడెను వసుబంధుని 'అభిధర్మకోశము' పండు దీని సంప్రదాయములందు యహామిత్రుఁడభిధర్మకోశ వ్యాఖ్యను రచించినాఁడు, ఉదాత్తపగ్గధమ్మపాద ఎరోత్తరామధామియలు సర్వాస్తివాదము ననుసరించినవి బుద్ధు,

జెందినవా రగుటచే వైభాషికులైరి వీరు సూత్రముల ప్రమాణమును బూర్తిగా నిరసించి, అభిధర్మమునే యనుసరింతురు వస్తుస్వభావమును సుస్పష్టముగాఁ దెలుపుట కనుభవమే సాక్షియని వారు చెప్పుదురు వస్తువులతో ప్రత్యక్షసంపర్కము వలన జనించు ప్రత్యక్షజ్ఞానమే యనుభవమని వారిమతము ప్రపంచము దర్శనమున కనుగుణముగా నున్నది బాహ్యప్రపంచము మన కగోచర మనుట యుక్తము కాదని వారితలంపు ప్రత్యక్షదర్శనము లేనిదే అనుమానమును లేదు దర్శనముల యాధారము లేనిదే మనకు వ్యాప్తయును లభింపదు దర్శింపఁబడిన వస్తుజ్ఞానము లేని యనుమానము స్వభావవిరుద్ధ మైనది ౧ అందుచే వస్తువులు రెండు విధములు, దర్శింపఁబడినవి, అనుమానింపఁబడినవి అచ్చటచ్చట కొన్ని వస్తువు అనుమానమునకు గోచరించినను, సామాన్యముగా నవి ప్రత్యక్షమునకే ఋజుగను బాహ్య వస్తుప్రపంచమునకు సంబంధించి భావప్రపంచమునకు భేదము చెప్పఁబడిన భావములో వస్తువులు కలిసియుండు పద్ధతివేరు బాహ్యజగత్తులో నవి కలిసియుండు పద్ధతివేరు బాహ్యప్రకృతియు మానసిక ప్రపంచము పరస్పర స్వతంత్రస్థితి గలవని చెప్పు సహజద్వైతవాదులు వైభాషికులు వీరి జ్ఞానసాధన సిద్ధాంత మొక విధమగు ప్రత్యక్షవాదము మనస్సునకు వస్తుజ్ఞాన మున్నది ద్రవ్యాస్తీత్వమును గూర్చిన మన జ్ఞానము మనః కల్పనము కాదు, ద్రవ్యదర్శనములో వస్తువు లున్నవి వస్తుమూల పదార్థము మూడు కాలములందు నిత్యమై యున్నది

నిత్యవస్తు మూలపదార్థములు క్షణికవస్తురూపములుగావు, వాని వెనుకనున్న వస్తుకారణభూతములు వంచభూతములు లేక స్కంధముల యొక్క మూలపదార్థములు శాశ్వతముగా నున్నవని కొందరు సర్వాస్తివాదులు చెప్పుదురు లోకముగల కారణసిద్ధాంతమును వారు విడిచి పెట్టిరి, ఏలనఁ గార్యకారణము లొకే వస్తువుయొక్క రెండు రూపములని వారి యభిప్రాయము మంచునకు నావిరికి జలమే మూలద్రవ్యము

యందు ఖిత్తినుగ్గడించినను, అశ్వమోఘు బుద్ధవరికము అర్యభూరుని 'జాతకమాల' యీ శాఖకుఁ జెందినవే వారిలోవారికి భిన్నభావములున్నను ధర్మసూత్రం దర్శితము మోక్షమార్గము బుద్ధదేవుడు సర్వాస్తివాదులను పరుగించినవారిలో ముఖ్యులు

భాష్యరూపములు క్షణికములేకాని, మూలద్రవ్యము నిత్యమైనది కారణ
ధర్మమును గూర్చిన భావము నార్యదేవు డిట్లు వివరించినాడు, "కారణ
మెన్నడు నశింపదు, అది కార్యరూపముగా మారినప్పు డవస్థయే
మారినది మృత్తు పాత్రయైనపు డవస్థయే మారినది మృన్నామము
పోయి పాత్రనామము వచ్చినదే కాని మృత్తునమానమే" ౧

మనము చూచు వస్తువులు మనము మాచుట మారినచో నదృశ్యము
అగును వానికి విద్యుచ్ఛవలమైన క్షణికాస్థిత్యమే యున్నది వాని
యణువులు వెంటనే విడిపోయి, క్షణములో మఱియొక గలియును వస్తువు
అకు నాలు గవస్థలున్నవి, ఉత్పత్తి, స్థితి, క్షయత, మరణము కాని మన
దర్శనము వాని యస్థిత్యమునకుఁ గారణము గాదు మనము చూచుట
మానుటతో నవి యదృశ్యములై నను, వానిస్థితి మన చూపుపై నాధారపడి
యుండలేదు మన స్పృంఖంధరహితమైన వస్తువుల మూలపదార్థము నిత్య
మైనదని వైఖాపికులును, సౌత్రాంతికులు కూడ సంగీకరింతురు వస్తు

౧ (పుం-730) అపిచ్యుతోశ్చాన్యమపదు విరియంతి కారణమో దీపః
బోర్ని చూడఁ దాని పగ్గిల్కాలానంబు మఱి కరియింపఁ నుండు అలఁచులెనా
అవును దానివ గున్మిగోయి, మి నేమి క గోవరిండు ముఖఁ బ్రతిగ్గ" బగా
గోవరిండు గోమము నే అగ్ని మను నాడుచేడు కదు అది అగ్ని మపై నాధారపడి
యున్నది ను కు దానివు గోవరిండున్నది దానివు ధర్మము వశమై యుండు
కిచ్చలేక యిట్లు చేయఁబడవచ్చును అగ్నియలఁ గ్రహింపఁ దెచ్చఁబడి, దానివు
కేవల భూస్వరూపం భూ యుండు గాఢం ను చేడు కాం, మను గాదు అట్లు
అస్థిత్యమునందే నానత ము గాఢమి న్నువుండు గొల్కలేలఁ గరణమున్న యెడల
అన్యములవలె నట్టి కరణ మల్లప్పు ఁ అభవించె కరిణాల ధర్మ భావము గన్
లేకనులొ గీవు ముఖ్యార్థగా కరి యపు, (౭౩౧) అనువు లే కాఢములు లే
తమ గ్రామములే గోవిందగోవిందము లిదియి న్నువులు వడిగోవునట్లు అవులు
పుట్టుటతోడనే స్థితికాల మలేకుండ వెంటనే కలయించె లేక ప్తమున్నదా నాళం
మన్నిండు లేకుండవలెను (౭౩౨) అనువు యగుట, కక మగుట, అదఁ గోవి,
యవచ్చుండఁ బరిణామకత దుగ్రామము వ్యవస్థలది, లేవును గోవి
యగుట అగ్నియకారంబు అగ్నికల గొల్కలయడి దానికగ్నియలు యవల
నత్యముగాదు (౭౩౩) అనువులు "లోక మలై" కు గ్రామములే కే కలలు
బంబు, కళలల రిగోవింద ది యి న్నావు వట్ల రిగిది కాం గి పుది
వేయఁబడిగాదు క మన్నిదాని కి కలయలే ము లేక గల నగ్నియకారములే

మూలపదార్థములకు వస్తువులకుఁ గల సంబంధ మెట్టిదో స్పష్టముగాఁ జెప్పఁబడలేదు వస్తుమూలద్రవ్యస్వరూపస్వభావములును స్పష్టముగా నిర్వచింపఁ బడలేదు ఈ మూలపదార్థములు క్షణికములేయని కొన్ని శావుల వచింపఁబడెను అవి భావమాత్ర కల్పనములే యనియుఁదలఁపఁ బడినవి ౧ పుద్గలను నాత్మపదార్థము మన వ్యవహారజీవితము గాక పే రేమియును లేదు మానసిక క్షణికదశావరంపరలనే యేకత్వము గల వ్యక్తిత్వముగా భ్రాంతిమతులు తలఁచుచున్నారు ప్రకృతిభావములపై నాధారపడిన యీ సిద్ధాంతము కేవల ప్రత్యక్షప్రమాణము ననుసరించిన నాస్తికవాదమే, మనము చూచునవి క్షణికదృశ్యములే యను భావము దృష్టితో నుంచుకొని వాని వెనుక నున్నమూల పదార్థము లూహింపఁబడి నవే కాని, దర్శింపఁబడినవి కావని సౌత్రాంతియ లంగీకరించిరి

వ్యవహారప్రపంచము సత్య మని పై భాషికులు సౌత్రాంతికులు నంగీకరించిరి వస్తువులు బాహ్యభ్యంతరములుగా రెండు తెఱఁగుల నున్న వనిరి బాహ్యవస్తువులు భౌతికములు, ఆభ్యంతరవస్తువులు చిత్త జములు ౨

భూత చతుష్టయమే కాని యైదవది లేదు, కారిన్యగుణముగల భూమి, చల్లనైన జలము, వేడిమిగల యగ్ని, చలనశీలముగల వాయువు వంచ మమైన యాకాశభూత మంగీకరింపఁ బడలేదు పరమాణుసంయోగ

౧ చూడు—పాశీగ్రంథసమాజ పత్రిక ౧౯౧౩-౧౯౧౪ పుట ౧౩౩

౨ పనుబంధుని ఆభిధర్మకోశములో వర్ణింపఁబడిన విషయావిషయ విభాగములను బిరీకిలింపము విషయావిభాగము సులభము ఎంచస్కంధములు ద్వాదశాయతనములు, అష్టాదశభాతువులు విషయవిభాగము రెండువిధములు అనంస్కృతధర్మములు, సంస్కృత ధర్మములు వస్తువులవలన జనింపని అనంస్కృతధర్మములు స్వయంస్థితిగలవి, ఉచ్ఛత్తి వృద్ధి నాశనములుగల హియ్యల కతీతములైనవి, మూడురకములు—(౧) అతిసృష్టా విరోధము (౨) అప్రతి సంఖ్యావిరోధము (౩) అకాశము సంస్కృతధర్మములు నాలుగు రకములు (౧) ఏకాదశాయధర్మములు (౨) ఒక చిత్తధర్మము (౩) ౪౬ చైత్తధర్మములు (౪) పదునాలుగు చిత్తవిప్రయత్తధర్మములు ధర్మమనగా నేక వస్తువులు న్యాయము విధి విశ్వాసము మతము ప్రపంచవయములు వస్తువులు రాజ్యము మున్నగునవి స్థితిగల యే వద్యమునకైనను ధర్మభిన్నము వర్తించును చూడు సోసెన్ బౌద్ధమతకర్త ములు

ములచే నేర్పడినవే బాహ్యవస్తురూపములు అణుసిద్ధాంతమును వైఖాషికులు, సాత్రాంతికులు సంగీకరించిరి వస్తువు లన్నియు నణుకల్పితములు, అణువు షణ్ముఖములు గలదనియుఁగాని దానిలో నున్న యావరణ మొకటి యనియు వైఖాషికులవాదము మనము శిరోజనముదాయమునే చూడఁగలము కాని, యేకశిరోజమును జూడఁజాలనట్లే, మన మణుసముదాయమును జూడఁగలము కాని, యేకాణువును దర్శింపలేము ౧

అణు వనఁగా సూక్ష్మతమమైన రూపాంశమని వసుబంధువు నిర్వచనము¹ ౨ అణువు నొకచో నుంచుటకాని, త్రొక్కుటకాని, వట్టుకొనుటకాని, యాకర్షించుటకాని సాధ్యముకాదు అది దీర్ఘముకాదు, ప్రాస్యముకాదు, చక్రముకాదు, చతురస్రముకాదు, వక్రముగా దవక్రముగాదు, ఉన్నతముగాదు, నిమ్నముగాదు అది అవిభాజ్యము, సదృశ్యము సమతము, సనాస్వాద్యము, సరూపమునైనది ౩ అణువు లొకదానిలో నొకటి ప్రవేశింపలేదు అణుద్యయోణిత్రయములను వైఖాషిక సాత్రాంతికు లంగీకరింపరు కాని యవి యనేక సంఖ్యలలోఁ గలియవచ్చును ఇంద్రియముల నాకర్షించు భౌతికవదార్థములు రూపము యొక్క లక్షణవత్తుష్టయమైన, వర్ణగంధ రుచి స్పర్శల సముచ్చయములే ఈ లక్షణ వత్తుష్టయము గలిగిన దొక పరమాణువు ఇది విభజింపఁబడదు పరమాణు సముదాయమే మనకు గోచరించును అణువు పరమాణు సంపుటి యగుటచే దర్శనీయము సర్వభూతములలోని యణువులు పృథివ్యప్రేక్షానాయు లక్షణములు గల సమానరూపములే వస్తువు లన్నిటియందు భూతవత్తుష్టయ లక్షణము లున్నను, గొన్నిటిలోని యణువులు తమ శక్తి నావిష్కరించును కొన్ని యనావిష్కృతములై యుండును కరినలోహమందు భూవదార్థము, ప్రవాహమందు జలపదార్థము, జ్వాలయం దగ్నిపదార్థము, ప్రధానముగా గోచరించును

౧ అణువు ఎరమార్థమనియు నింద్రియగోచరము కాదనియు న్యాయ సూత్రములు చెప్పును న్యాయసూత్రములు ౨ ఆ ౧ ౩౬, ౪ ౨౭౪

౨ రూపముయొక్క సూక్ష్మతమాంశము పరమాణువు అది అభేద్యము అగ్రాహ్యము, తొలఁగింపరానిది

౩ అభిధర్మమహా విభాష

సర్వాస్తివాదులు ప్రపంచద్వైతము నంగీకరింతురు భావనలోక మనగా వస్తువులతో నిండియున్నది సత్త్వలోక మనగా జీవములతో నిండినది మొదటిది రెండవదాని కువకరించును మనస్సునకు జడపదార్థమునకును సంబంధములేని “ప్రాప్తి”, “అప్రాప్తి”వంటి చిత్తవిప్రయుక్త ధర్మములున్నవి ఇవి స్థితి గలవి కావు కాని మనస్సునకుగాని, జడపదార్థములకుగాని సంబంధము గలిగి నవ్వు డివి స్థితినిగించును

అసముచ్చయ్యాత్మక భూతములు మూడున్నవి భేదరహితము నంతము నైన దాకాశము అది నిత్యమై సర్వవ్యాప్తమైన నిజస్థితిగల పదార్థము ౧ ఆకాశము రూపము లేనిది వస్తువుకాదు, కాని దాని కస్తీత్వ మున్నది ధర్మ దర్శనాభావమే అప్రతిసంఖ్యా నిరోధము ౨ దిజ్ఞానముచే జనించినది కాదు ప్రత్యయము లేక అవస్థాకూన్యతచే నిది కలిగినది ౩ ౪ కీ వస్తువుపై నేకాగతచే నితరభావములన్నియు నణగి పోవును ప్రతి సంఖ్యా నిరోధ మతీంద్రియ జ్ఞానముచే అభించునది ఇదియే సర్వాస్తివాదుల పరమలక్ష్యము ఈ శాఖయొక్క నిర్వాణ మనగా స్కంధోపాధి పరిమితమైన యవస్థగాని, తద్విరుద్ధముగాని కాదు వీరి యపంస్కృత ధర్మత్రయమును శంకరుడు ఖండించినాడు అవి అవస్తువులనియు, నభావమాత్రములనియు, నిరుపాఖ్యము ౩ అనియు నాతడు చెప్పినాడు కాని యివి అనిర్వచనీయములైనను, నసత్యములు కావు

మనకు నిజమగు జ్ఞానసాధనములు రెండే యున్నవి దర్శనసమాలోచనములు కల్పనారహిత మైనది గావున దర్శనము లేక గ్రహణము మనకు సత్యము నిచ్చును కాని దర్శనము మన కప్పజ్ఞరూపముల నిచ్చును ఆలోచనములేక అధ్యవసాయము స్పష్ట మైనదైనను, మనకు జ్ఞానము నీయదు ఏలన నది కేవల భావాత్మకము దర్శనము మిథ్యకాదు కాని, స్పష్టమైనది కాదు భావము స్పష్ట మైనదేకాని మిథ్యారూపము కేవల భావశూన్యముగా దర్శింపబడు వస్తువు లేదు జ్ఞానవస్తువుల యొక్క

౧ వ్యాయస్కరాశ్రమ నీ భావమునే కలిగియున్నది

౨ పమబంధువు

౩ వేదాంతసూత్రభాష్యము ౨ ఆ ౨ ౨౨-౨౩

దర్శనాత్మక, భావాత్మక రూపముల నిర్ణయించుట కష్టము ఈ వైఖాషిక సిద్ధాంతము నిర్దుష్టమైనది కాదు ఏలన, దర్శన మస్పష్టమైన దైనచో వస్తువుల నిజస్వరూప జ్ఞానము నది మనకిచ్చినదని యెట్లు నిశ్చయింపఁ గలము? దర్శనము వలన నేదో వస్తుజాల మున్నదని మనము గ్రహింప వచ్చును కాని వస్తుస్వరూపమును నిస్సంశయముగా నిర్ణయించుట కనుమాన మవసరము

దర్శించునది విజ్ఞానము ఇది చిత్తాధారము, నిత్యము నైనది స్మృతి, చిత్తధర్మము ఇంద్రియ విషయములు రూపాత్మకములైన రుచి గంధ శబ్ద స్పర్శములు వీని కనుగుణముగాఁ బంచేంద్రియములు నున్నవి ఇంద్రియములు బాహ్యవస్తువులను జూచి, చిత్తమును మేల్కొల్పి, విజ్ఞానము నుద్రేకింపఁజేయును బాహ్యవస్తువులను గ్రహించు నీ యింద్రియములు స్వభావముచే భౌతికములు ప్రతిదానికిఁ బ్రధానము నంగభూతము నగు రెండు భాగములు గలవు పంచేంద్రియముల ననుసరించి యైదును, పంతరింద్రియమైన మనస్సు ననుసరించి యొకటియు నారు విధములైన విచక్షణ మున్నదని చెప్పఁబడెను షష్ఠేంద్రియమైన మనస్సువలనఁ బ్రత్యేకవర్ణములను మనము తెలిసికొనుటే కాక, వర్ణస్వరూపమును లేక శబ్దస్వరూపమును మనము తెలిసికొందుము చిత్తము విజ్ఞానము నొకటయిని వసుబంధువు నల్లిపాయము ౧ చిత్తవిజ్ఞానముల కంటె వెలైన అత్యులేదు

ఈ మతశాఖ ననుసరించి, బుద్ధుఁడొక సామాన్య మానవుఁడు తన బుద్ధత్వముచే సవికల్పక నిర్వాణము నార్జించి, మరణముచే మహానిర్వాణమును బొంది, బుద్ధుఁడు నశించి పోయినాఁడు, యద్ధునిలోఁగల దైవాంశ యేమనఁగా నాతఁడితరుల సహాయసంతతి లేకుండ నత్యము యొక్క అనుభవజ్ఞానము నార్జింపఁగలిగినాఁడు

౧ మనస్సు (చేతన) పరిశీలించును గానఁ జిత్త మనియు, (మనః) అలోచించును గాన మస్సయ్య, (చింత) తెలిసకొనునుగావున విజ్ఞాన మనియుఁ చెప్పఁబడెను అచి ధర్మకోశము ౨

3 సౌత్రాంతికులు

హీనయానము యొక్క రెండవ శాఖకుఁజెందిన వారు సౌత్రాంతి కులు ౧ మన స్సంబంధములేని బాహ్యప్రపంచ మున్నదని సౌత్రాంతిక వాదము కాని దానిని మనము వ్రత్యక్షముగా దర్శింపలేము వస్తువు అను గూర్చి మనకుఁగలిగిన మానసిక వేదనలచే వాని యునికిని మనము గ్రహించుచున్నారము వస్తువులు లేని వస్తుదర్శనముండదు కావున నవి యుండితీర వలెను ౨

మాధవాచార్యుఁడు తన సర్వదర్శనసంగ్రహములో బాహ్య ప్రపంచాస్తిత్వము ననుమానించు సౌత్రాంతికుల వాదములను వివరించి నాడు “వస్తుజ్ఞానమునకు వస్తువుయొక్క ఉనికి నిజమై యుండ వలెను వీలన దానికి రెండు రూపము లున్నవి, వస్తుస్థితి కేవల జ్ఞాన రూపమే యైనచో నట్లే గోచరింపవలెను కాని బాహ్య వస్తురూపముగా గోచరింపరాదు” అధునిక తర్కమున కిది బాహ్యవస్తువునకు నిజ వస్తువునకు భేదము తెలియని యజ్ఞానమని తోచ వచ్చును అంతరంగ మందలి భావమే, నిజముగా బాహ్యమున వస్తువున్నట్లు భ్రాంతిని గలిగించు చున్నచో సౌత్రాంతికులు దాని కిట్లు సమాధానము చెప్పుదురు, “ఇది సమర్థింపఁదగినది కాదు, నిజముగా బాహ్యవస్తువులు లేని యెడల మూలమే లేని భావ ముదయించుటే అసంభవము వసుమిత్రుఁడను నతఁడొకఁడు వంధ్యాపుత్రునివలెఁ గన్నట్లుచున్నాఁ డనుట వంటిదే

౧ సౌత్రాంతికపదార్థ వ్యుత్పత్తినిగూర్చి మాధవుఁడిట్లనెను కొందరు శిష్యులు పూజ్యుఁడగు బుద్ధుని తన సూత్రాంతము అనగాఁ ద్త యుపదేశముయొక్క ఎరపార్థ మే మని యడుగఁగాఁ జెప్పినది వినినవారు సౌత్రాంతికులు (యన్ డి యన్ పుట ౪౩౬) బుద్ధుని ప్రసంగములు గలిగిన సుత్రా పీఠకమును నమ్మి, యితరపీఠకములను పిన ద్వింశంచువారు సౌత్రాంతికులు కావచ్చును వీరికి సూత్రములే ప్రమాణములు బుద్ధుని వాక్యములు తప్ప నే యితర ప్రమాణములను నమ్మనివా రొక శాఖయు, నితరముల సంగీకరింపవా రింకొక శాఖయులు రెండు శాఖలుగ నున్నారు నాగార్జునుని సమ తాదికుడైన శుమారలబ్ధుఁ డి శాఖాస్థాపకుఁడు తర్కఎండికుఁడగు ధర్మోత్తరుఁడు వసు బంధు ననిధర్మకోశభాష్యకారుఁడగు యశోమిత్రుఁడు నీ శాఖవాదులు

౨ లాశే వ్యాసము, ౪ అ ౪ ౩

యగును ” ౧ కొన్ని లక్షణములచే వస్తువుయొక్క నిజస్థితిని మనము గ్రహింపఁగలము పుష్టికర్తమైన చూపునుబట్టి మనుజునికి నముచిత పోషణ మున్నదనియు, భాష ననుసరించి జాతిని, ముఖపై ఖరిని బట్టి హృదయ భావమును గ్రహించినట్లే ౨ మతియు విజ్ఞానరూప మందరలో నొకటి రూపము గలిగి యున్నది అదియే పరమ ప్రమాణ మైనచో లోక మంతయు నొకటి యై యుండవలెను కాని మన మొక మారు నై ల్యమును, వేఱొకమారు కుంకుమరంగును జూచుచున్నాము ఈ భేదము, భేదముగల వస్తువుల యునికిచే జనించి యుండవలెను విజ్ఞాన పై విధ్యమే, బాహ్య వస్త్రస్థితిత్వమును ఋజువు చేయుచున్నది. మతియు, “ఒక వస్తువున్నప్పుడే, కన్పట్టు కొన్ని వస్తువులు, కొన్ని వేళల నా వస్తువు కాక వేఱొక వస్తువుపై నాధారపడి యుండవచ్చును ” విజ్ఞానము భిన్నకాలములలో భిన్నవర్ణములను దర్శింపవచ్చును “అది అహంకారమునకు సంబంధించిన కర్తృజ్ఞానమే లేక ఆలయ విజ్ఞానమే కావచ్చును వివిధవర్ణములుగాఁ జూపట్టునది వస్తువిజ్ఞానము లేక ప్రపృత్తి విజ్ఞానము ” ఈ బాహ్య ప్రపంచము మన సంకల్పము ననుసరించి గోచరించునది కాదు అప్రయత్న పూర్వకములైన యింద్రియ దర్శనముల కర్థము చెప్పవలె నన్నచో, శబ్దస్పర్శరూపరస గంధాదులను, సుఖదుఃఖాదులను గలుఁగఁజేయు బాహ్యప్రపంచ మొకటి యుండక తప్పదు అందుచే విజ్ఞానమునకుఁ బ్రపంచము బాహ్యమై యున్నది. మన కనుమానముచే నది యున్నదను విజ్ఞానము కలుగు చున్నది కాని బాహ్య ప్రపంచా స్థితిత్వము సంశయ విభూతమున కతీతమైన యాధార్థ్యమును గలిగి యున్నదా యని ప్రశ్న యుదయించును దేశాద్ధే చెప్పినట్లు, “వస్తువులు నిజముగా లేకున్నను, సున్నవను భావమును మన సునస్సునకుఁ దోపించున దేదైన భూతము లేదు గదా!” మన విజ్ఞానమునకు గోచరించు వస్తువులు నిజముగా మన భావములే యని చెప్ప యోగాచారుల సిద్ధాంతమును నమీపించితిమి ఎట్టి భూత ప్రభావమును మనలను మోసగించుటలేదు వ్యక్తి యొక్కయు విజ్ఞానము యొక్కయు నేకత్వమును మనము విడఁచి నపుడు, అహం

కార విజ్ఞానమును, ప్రపంచవిజ్ఞానము నుండి వేరుపరచి నపుడు, రెండును నశించును మాధ్యమిక సిద్ధాంత మాత్మానాత్మద్వయమును నిరసించి తదతీతమైన యేకత్వమునకుఁ దోడ్పడి ని వోవును

బాహ్యవస్తువులు లేనిదే వాని దర్శనజ్ఞానమును అభింపజాలదని సౌత్రాంతికులు చెప్పి, యీబాహ్యవస్తువులు క్షణికములని నిర్ణయించిరి మన విజ్ఞానరూపమును నిర్ణయించు బాహ్యవస్తువులు క్షణికములై నచో నవి నిత్యవస్తువులను భ్రాంతి యెట్లుదయించుచున్నది? “వస్తురూపము లొకదానివెంటిది నొకటి మనస్సులోఁ బ్రవేశించు చున్నవి వాని పేగ ప్రదర్శనములచే నొకేకాలమందవి గోచరించుచున్నట్లు భ్రాంతి జనించు చున్నది అష్టదశ వద్యములోని యెనిమిది దశముల గుండ నొక బాణము పోవునట్లును, అలాతచక్ర భ్రాంతి వలెను వస్తువులు గోచరించు చున్నవి ” సౌత్రాంతికులు ద్వైతము సూహించువారే కాని స్థిరనిర్ణయమును జేయువారు కారు ప్రపంచము ప్రత్యక్షమగునది సిద్ధమని వారంగీకరింపరు కాని మనకు భావదర్శనముల నిచ్చుచున్నది కావున జగత్తు సత్యమని యనుమానింతురు విజ్ఞానరూపదర్శనముచే వస్తువులు తెలియుచున్నవి మానసిక లక్షణము ననుసరించి చూచినచో వైభాషికులవార మెక్కువ సమంజసముగా నున్నది మనము దర్శించు నపుడు, మనకు భావమే గోచరించునని సౌత్రాంతికుఁడు చెప్పును, ఒక వృక్షమును మనము చూచినపుడు మనకు వృక్షమే గోచరించుచున్నది కాని వృక్షభావమే కాదని చెప్ప వైభాషికుల వాదము మనస్తత్వ వివరముల నెఱుగని యసంస్కృతబుద్ధికి సమంజసముగానే తోచును మనస్తత్వ విషయ పరిశీలనమును గొనివచ్చి, సామాన్య మనవుని దర్శనములోఁ జొప్పించి వాదించుట మనస్తత్వశాస్త్రదోషములలో నొకటి యగును ఒక వ్యక్తి చెట్టును జూచుచున్నాఁడు, తాను వృక్షము కాదు అతఁడు చూచునది చెట్టు కాదు, వృక్ష మను నొక భావమునే యాతఁడు చూచి, బాహ్యజగత్తులో నది యుండియుండవలె నని యనుమానించుచున్నాఁడని చెప్పుట స్పష్టమైన విషయమును తలక్రిందొనర్చుట యగును దర్శనములు విజ్ఞానముయొక్క క్రియ యనియు,

నిజముగానున్న బాహ్యప్రపంచవస్తువునకు విజ్ఞానమునకు నట్టి సంబంధమున్న దనియుచెప్ప వై భాషిక సిద్ధాంతము నాధునిక మనస్తత్వశాస్త్ర మంగీకరించుచున్నది

ధర్మకీర్తి న్యాయబిందు గ్రంథమునకు ధర్మోత్తరుడు వ్రాసిన న్యాయబిందుటీక యను దానిలో మానవునకుఁ గల సర్వవాంఛలు సమ్యక్ జ్ఞానమువలననే సిద్ధించునని చెప్పియున్నాఁడు ఒక నిర్ణయము నిజవస్తువుల కనుగుణమైన దగుచో సత్యమైనది, సత్య మనగాఁ గార్యసిద్ధి చేకూరుటే జ్ఞాన మంతయుఁ బ్రయోజనాత్మకము ఒక వస్తుభావమును దర్శించుటతో నారంభించి తద్వస్తు విషయమై జనించిన కాంక్ష సిద్ధించుటతోఁ బూర్తియగును మన వాంచాసిద్ధి నిచ్చుటలోఁ బ్రత్యక్షానుమానములు రెండు నువయోగించును గావున, రెండును సక్రమ జ్ఞానసాధనములే దర్శనము ప్రత్యక్షజ్ఞానము నిచ్చును అనుమానము మానసిక భావముచేఁ బరోక్షజ్ఞానము నిచ్చును స్వప్నములు మున్నగు మిథ్యా దర్శనములు దోషజ్ఞానమునఁ జేరును

బాహ్యప్రపంచము సత్యమని నిర్ణయించి, సౌత్రాంతికుఁడు జ్ఞాన సాధన విధానమును వివరించినాఁడు నాలుగు విషయములపై నాధారపడి జ్ఞాన ముదయించును ౧ అలంబనము ౨ సమనంతరము లేక భావాంతర సూచనములు, ౩ సహకారి ౪ అధివశిరూపము “నై ల్యము మున్నగు నాలంబనమువలనఁ జిత్తము నందు నీలవర్ణముగల వస్తు రూపము లుదయించును దానినే జ్ఞాన మందురు సమనంతరము వలనఁ బూర్వజ్ఞానము స్మరణకు వచ్చును ఒక ప్రత్యేక వస్తుజ్ఞానము మనకుఁ గలుగుటకుఁ గారణములు, తేజస్పందనము, నౌక యింద్రియము ప్రధానముగా బ్రవృత్తియిం దుండుటయు నై యున్నది” ౧ తన న్యాయబిందు గ్రంథమునందు ధర్మకీర్తి మహాకల్పనా సంబంధ మేమియు లేని వస్తుగోచరత్వమే దర్శనమని రచించినాఁడు అనఁగా నది నిర్వికల్పజ్ఞానము, ఏలన సకల్పజ్ఞానమునందు మానసిక భావ

కల్పనావ్యాపార మున్నది భావ్యకారణ సంబంధముల నిందియములు తెలియఁజను ననియు, నామసంబంధములు మనఃకల్పితము అనియు ధర్మకీర్తి నుడివినాఁడు మనఃకల్పనములతో నెట్టి సంబంధమును లేని, స్వచ్ఛమైన ధర్మనము వస్తుస్వస్వరూపమును గోచరింపఁజేయును కాని మన యనుభవములోని వస్తుధర్మనములందు, స్వచ్ఛధర్మన మెంత యున్నదో, మనోవ్యాపార మెంతయున్నదో నిర్ణయించుట కష్టమైన వని

ఎట్టి భేదమును లేకుండ వై భాషికులవలెనే సాత్రాంతికులును అణు సిద్ధాంతము సంగీకరించివారు ఆకాశ మనఁగాఁ బరమాణువే యనియు, రెంటికి భేదము లేదనియు రెండును మనఃకల్పనములేయనియు సాత్రాంతికుని భావము ౧

వై భాషికులకు మాధ్యమికులకు వ్యతిరేకముగా సాత్రాంతికులు మనస్సు తన్నుఁగూర్చి తా నాలోచింపఁగలదనియు నందుచే మన మాత్మావలోకన శక్తిని గలిగియున్నామనియు సమర్థించిరి ౨ చేతి వ్రేలు తన యగ్రమును దానే స్పృశింపఁజాలదు కాని దీపము తన్ను నితరములనుగూడ కాంతిమంత మొనర్చుచున్నది ౩ ఈ సిద్ధాంతము వ్యవహార ప్రపంచమున కనుగుణముగా నున్నది

సాత్రాంతికుడైన యశోమిత్రుఁడు, వసుబంధు రచితమైన అభి ధర్మకోశ భాష్యకారుఁడు, దైవాస్తిత్వమును గూర్చి యిట్లు వాదించి నాఁడు ఈశ్వరుఁడుగాని పురుషుఁడుగాని, ప్రధానముకాని జీవులను సృజింపలేదు మహాదేవుడైనను వానిదేవుడైనను, మతెవ్వఁడైనను ప్రకృతియైనను, బురుషుడైనను, సృష్టి కేకకారణుడైనచో, నాతఁడు ప్రథమకారణమైన కారణమున సృష్టియంతయు నొకే కాలమున నొక్క మారుగా జరిగి యుండవలెను ఏలనఁ గార్యములేని కారణ ముండఁ జాలదని మన మంగీకరించి తీరవలెను కాని జీవు లొక్కసారిగా నుద యించి యుండలేదు కొన్నిటితరువాతఁ గొన్ని క్రమముగా జనించుటే కాక, కొన్ని పిండజములు, కొన్ని యుద్భిజములు ననేకరీతులుగాఁ

౧ యన్, యన్ యన్ యన్ ౩౮, ౩౫

౨ స్వసంపత్తి, ౩ బోధిపర్యావహరము, ౬౮, ౧౫

బుట్టినవి అందుచే సృష్టికిఁ గారణవరంపర యున్నదనియు దేవుఁ డొక్కఁడే కారణము కాదనియు స్పష్ట మగుచున్నది కాని కారణ నానా త్వమునకు హేతువు దేవుని సంకల్పమే యను నాక్షేపణము గలదు “ఇప్పు డొక జీవి, యీ లక్షణములు గలిగి, యీ విధమునఁ బుట్టుఁగాక, ఇంకొక లక్షణముగల జీవవర్గ మింకొక విధముగా జనించుఁగాక” యని దేవుఁడు సంకల్పించుచున్నాఁడు సృష్టికార్యక్రమ మీ విధముగా జరుగుచున్నదని గ్రహించి దేవుఁడే సర్వసృష్టికి నేతైక కారకుఁడని గ్రహింపవలెనని చెప్పదురు దీని కిట్లు మేము సమాధాన మిచ్చు చున్నాము దేవునికి భిన్నసంకల్పము లున్నచో భిన్న కారణములున్న వని యంగీకరించుటే యగును దీనివలన దేవుఁడు ప్రథమకారణ మని మనము చెప్పకొన్న మొదటి సిద్ధాంతము నిరసింపఁబడుచున్నది దేవుఁ డొక్కఁడు, భాగములు లేనివాఁడు నగుటచే, భిన్నకాలములయందు భిన్న కారణములచే సృష్టిని గల్పించుట కవసరములైన భిన్నసంకల్పములు గలవాఁడని చెప్పబయును సమంజసముగా లేదు శాక్యముని పుత్ర సంతతివారు, సృష్టి అనాది యని నమ్ముచున్నారు ౧

౧ మొదట సర్వార్థవాదశాఖకుఁ జెందియుఁ దరువాత ననంగుఁడు యోగాచార సిద్ధాంతము నుపదేశించెను యోగాచార భూమిశాస్త్రమునందును, స్వృతివిహ్వముగా ననేక పంథాన్యులలో రచించిన గీతములుగల మహాయానసూత్రాలంకార గ్రంథమునందును, దానిపైఁ దానే రచించిన భాష్యమునందును తన సిద్ధాంతము నతఁడు ఎవరించెను నాల్గవ శతాబ్దాంతమున వసుబంధుఁడు జీవించినట్లు చెప్పుదురు తకాకను, శాకోఖి, యాతి, డైదవ శతాబ్దాంతము వాఁడనిరి కాదు మూడవశతాబ్దమువాఁడని కొందఱు రనిరి యువాన్ దొంగు మిత్రుఁడు, కనుజితాశ్వాదీకుఁడు శ్రీహర్షుని కార్యుఁడునైన గుణప్రభుఁడు వసుబంధుని శిష్యుఁడు వసుబంధుఁడు మహాబద్వాంసుఁడు, విపరీతవాదియు నని ప్రసిద్ధి గలదు హీనయాన గ్రంథమైన అభిదర్శకోశము నాతఁడు రచించెను ఆరుచాత నాతఁడు సౌందర్యదైవ అనంగునిచే మహాయాన ముఖ్యాంతు మారినాఁడు మహాయాన గ్రంథములకుఁ బెక్కింటికి భాష్యములువాసనాఁడు అశ్వఘోషుఁడుకూడ యోగాచార శాఖియుఁడే అతని ముఖ్యగ్రంథము మహాయానశ్రద్ధోత్పాదిము కానిదీని కితఁడు కర్తయగునా యను సంశయము లున్నవి క్రీ వె ప్రథమశతాబ్దమునఁ దూర్పుదేశముననుండిన బ్రాహ్మణుఁ డీతఁడు సుప్రసిద్ధ కుషాణవక్రవర్తియైన కవిష్కుని కీతఁడు మంత్రిగానుండెను కనిష్కునికాలము నిర్ధారణము కాలేదు అశ్వఘోషుఁడు బుద్ధపరితమును రచించెను బుద్ధుఁడు లంకాదివతియైన రావణుని దర్శించి యాతఁ డడిగిన ప్రశ్నములకు యోగాచార సిద్ధాంతము ననుసరించి సమాధానము లిచ్చెనని లంకావకారసూత్రగ్రంథము పర్ణించినది

౪ యోగాచారులు

అర్థ సంగుడు లేక అసంగుడును దిజ్ఞాగుని కాచార్యుడును, నసంగుని కనిష్ఠసోదరుడు సగు వసుంధరుడును యోగాచారుల విజ్ఞాన వాదమునకు మూలపురుషులు ౨

బుద్ధులైన వారియందు బోధిరూపమున దర్శింపఁబడిన పరమ సత్యము యోగాభ్యాసమునలనఁగాని అభింపదని చెప్పును గాన నీ శాఖ, యోగాచార శాఖయని పే రొందినది యోగాచార మను నామము తత్త్వానుష్ఠానమును జెప్పును విజ్ఞానవాదము దాని తత్త్వలక్షణముల నుపదేశించును జీవమును గూర్చియు, బాహ్యవస్తువులను గూర్చియునే కాకుండ, ధర్మములను గూర్చి కూడ సవిమర్శక పరిశీలనాపద్ధతి నుపయోగించి విజ్ఞాన సంబంధమే పరమ సత్య మను సిద్ధాంతము నీ శాఖ సమర్పించినది

సాత్రాంతికుల దర్శనసిద్ధాంతము నుండి యోగాచారుల విజ్ఞాన వాదము సహజముగా నుద్భవించినది మన జ్ఞానమున కాలంబన సామగ్రి, క్రమరీతిలేని పద్ధతిలో మనకు బాహ్య జగద్వస్తువులనుండి వచ్చినదే యిని సాత్రాంతికులు చెప్పిరి ఈ బాహ్యవస్తువులేవో మనకుఁ దెలియదు మన జ్ఞానమునకు విషయములు మనోభావములైనచో, నాలోచించు ద్రష్టకు బాహ్యములైన వస్తువుల ప్రతిబింబములే మనకు

ఇది యోగాచారశాఖకు ముఖ్యగ్రంథమేకాని యందు మాధ్యమికశాఖ భావములుగూడ సున్నవి అభిసమయాలంకారాలోకము బోధిసత్త్విభూమియు ౩ శాఖగ్రంథములే ఈ శాఖకుఁజెందిన సుప్రసిద్ధపురుషులు నందుఁడు దిజ్ఞాగుఁడు ధర్మపాలుఁడు శీలభద్రుఁడు సలందా శశ్యవిద్యాలయోచార్యుఁడు యువాన్ బ్యాంగుకు బౌద్ధతత్త్వము నుపదేశించిన వాఁడును న్యాయమిందు, నుభయతనంగహమూసు ప్రహజనముచ్చయమునకుఁ గర్తవ్యున దిజ్ఞాగుఁడు దక్షిణ భారతీయతత్త్వ వేత్తయునసంగునితో సమబంధునితో శిష్యుఁడును, (1 కీ వె ౨౨౦-౨౩౦) ప్రాంతమునకుఁజెందినవాఁడు నైయున్నాఁడు పెనుదులలో సీతవల కాళిదాసు స్మరించిన హుట నిజమైనచో కాళిదాసు సమకాలికుఁడు “అద్రేః శృంగం హరతి దిజ్ఞాగానావథి కరిహరన్ స్థూలహస్తావలేపాన్ బగ్గీరుఁడు దిజ్ఞాగుఁడాంధ్రుఁడని చెప్పెను చూడు వాందూతర్కము ఎట శిరి

లభించిన కారణమున బాహ్యవస్తువుల స్వస్వరూపము మనకుఁ దెలియుట సుసాధ్యము కాదు మనకుఁ దెలిసిన వస్తువులు నిజవస్తువుల ప్రతిబింబములే మనము వస్తుసంబంధము లేని భావములతో నారంభించి, వానికి వస్తుసంబంధము నా వెనుక కల్పించినచో నవి మనకు నిజమని యెట్లు నిర్ణయింప నగును? బాహ్యజగదస్త్రీత్యము మిథ్యామాత్రమే ఒక వేళ నిజమైనచో దానిని మన మెన్నఁ డెఱుంగఁ జాలము మనము తెర మఱుంగులకుఁబోయి, మన భావముల నుదయింపఁజేసిన కారణముల నెఱుంగఁ జాలము “మన యింద్రియములు, మనకుఁ గొన్ని భావము లున్నవని తప్ప, వేఱుగా సాక్ష్య మీయవు మన మాధారములేని నిర్ణయములను జేసి కొన్నచో మన మాత్మవంశకుల మగుదుము”^౧ మనకు భావమున్నవనియుఁ దన్ముఖమున వస్తువుల వసుమానించు చున్నామనియు సాత్రాంతికుఁడు చెప్పునపుడు, బాహ్యవస్తువు లున్నచో మనము వాని నెఱుగఁజాల మనియు, నవి లెకున్నచో నున్నవని తలచుటకు నవకాశ మున్నదనియు స్పష్ట మగుచున్నది ^౨ మన భావముల కొక కారణ ముండు టవసరమైనచో నా కారణము బాహ్యప్రపంచమే కా నక్కరలేదు మన కప్రయత్నముగా సంభవించు భావముల విషయములో నైనను, వాని కేదో యొక కారణ ముండవచ్చునని మాత్రమే చెప్పఁగలము ద్రవ్యద్వయ సిద్ధాంతముతో నారంభించిన కారణమున, తన దర్శన సిద్ధాంతము యొక్క ఫలితములను సాత్రాంతికుఁ డూహింప లేదు

యోగాచారుని పని బద్ధి వనియే సాత్రాంతికుఁ డూహించిన, తెలియుటకు శక్యముకాని శాశ్వత జడజగత్తుండుట, నిరాధారకల్పన మనియు నాత్మవిరుద్ధ సిద్ధాంత మనియు, ఋజువు చేసి, బాహ్య ప్రపంచ మున్నదను భావముల నన్నిటిని విడిచి పెట్టుఁడని చెప్పుటయే యోగాచారుని కార్యమైయున్నది మన భావముల కన్నిటికి నాధార భూతమైన జడజగత్తున్నదనుట కాధార మేమియును లేదు జడవదార్థము నొక భావమే కాని వేరుకాదు వస్తువులు వేదనానముచ్యయములే మన జ్ఞానవిషయములు మనస్సుపై ముద్రింపఁబడిన యింద్రియవేదనలు

^౧ బద్ధి మానవ జ్ఞాన సూత్రములు ౨౨వ భాగము

కావచ్చును లేక కామ రాగాదుల ఎలన నుద్భవించిన మానసిక వ్యాపారములు గావచ్చును విజ్ఞాన సంబంధములేని బాహ్యవస్తువులు మనకుఁ దెలియవు యోగాచారు లిట్లడుగుదురు “మనకుఁ దెలిసిన బాహ్యవస్తువు నిజమైన స్థితినుండి వచ్చినదా? కాదా? అది స్థితినుండి రాలేదు, ఏలన నొక దానినుండి యుదయించినది నిత్యము కాఁజాలదు అది స్థితినుండి జనింపకున్నచో నది జనించుట కే యవకాశము లేదు యమతీయు “బాహ్యవస్తు వొక నూజ్ఞానవా? లేక బహ్యజ్ఞానముచేయమా? అది రెండవది కాదేలన, మన మెఱిగినది భాగమో పూర్ణమో మనకుఁ తెలియదు అది యజువు కాదేలన, నజువు మన యింద్రియముల కగోచరమైనది” మన మజువుల నెఱుంగఁజాలము అజునముచేయ విజ్ఞానములో నవి యజువులనుండి భేదించునో భేదంపవో యెఱుంగము అవి యజువుల నుండి భేదించునో, నవి యజు నముచేయములని చెప్పటకు వీలులేదు, అవియు నజువులు నొకటియైనచో, స్థూలరూపముల మానసిక ప్రతిబింబము అవియే యని నిర్ణయింపఁజాలము మతీయు, వస్తువులు క్షణికములైనచో, నవి యొక క్షణము మాత్రమే యుండును జ్ఞానము కార్యము కావున, నది కారణ మదృశ్యమైన వెనుకనే లభించును, అందుచే జ్ఞానమున కవకాశమే లేదు ఏలన జ్ఞాన ముదయించుటకు ముందే వస్తువు నశించినది కావున మనమొక వస్తువును దర్శించుటకు వస్తువుండ నవసరము లేదు ఒక వేళ వస్తువు లున్నను, నవి భావరూపములోనే మనకు గోచరించుటచే మనకు భావములే వస్తువులు మనకవసరము లైనవి భావములే కావున బాహ్యవస్తు స్థితియును మన మూహింప నవసరములేదు భావములు వస్తువులును గలిసియే మన కనుభవములో లభించుచున్నవి గావున, రెంటికీని భేదము లేదు మన మెఱిగిన వస్తుగుణములైన రుచి దైర్ఘ్యపరిమాణాదు లన్నియు భావములే మన మనస్సునకు వేరుగా వస్తువు లేవియు లేవు, ఉన్నవని తలఁచుట వ్యర్థవాదము బాహ్యవస్తువులు నిజముగా లేవు బాహ్యమున గోచరించు రూపవరంపర లన్నియు నిజముగా మన మనోవ్యాపారములే క్షణములోఁ గన్నట్టి యదృశ్యము లగు మేఘముల వలె నివియు దృశ్యములై యదృశ్యము లగుచుండును బాహ్య వస్తువులని చెప్పఁబడు నక్షత్ర గ్రహ మండలాదులు సక్రమ

విధానమున గోచరించు మనఃకల్పనలే దీని కితర కారణములున్నవి. మన మనస్సుతో నున్నదానినే బాహ్యప్రకృతిలో నున్నట్లు హించుచున్నాము. మనకుఁగల బహువిధ భావములకుఁ గారణము లేమని యడిగినచోఁ బూర్వభావసంస్కారములే యట్టి కారణములని యోగాచారులు బదులు చెప్పదురు. బాహ్యవస్తు సంబంధము లేకుండఁగనే, పూర్వమానసిక సంస్కారముల ననుసరించి స్వప్నములతో ననేక భావ పరంపరలు గోచరించుచున్నవి. జాగ్ర దవస్థానుభవము నట్టిదేయని చెప్పవచ్చును. ఆ సర్వధర్మములు ననఁగా వస్తువులు వాని గుణములు విజ్ఞానాంశములు మాత్రమే మన విజ్ఞానము ఖ్యాతి లేక దర్శనము పలినను, వస్తువ్రతి వికల్పము లేక మనఃకల్పనమువలనను, వ్యవహార జగత్తునంతను నిర్మించినది విజ్ఞానమునందే లక్షణము అనాదియై యున్నవని యోగాచారుల సిద్ధాంతము. 3

యోగాచారులు విజ్ఞానవాదమును సమర్థింతురు. విజ్ఞానేతరమైనదేనికని, నిజాంత్యములేదని వారి వాదము. “సర్వం బుద్ధిమయం జగత్” బాహ్యమున నున్నదని చెప్పఁబడు ప్రకృతి ప్రపంచము మాట యేమైనను, సాంతర్యమగు ననుభవమును గాదనఁజాలము. మన

౧ పోల్చు చిన్మైను సంబంధ సద్దాంతము ఒక కిష్టయొక్కపొడవు దాని ముఖ్యగుణము కాదు ఏలని కష్టపొడవు చూచువాని ననుసరించియు కష్టయొక్క స్థానము సంబంధి తేగము ననుసరించియు నుండును.

౨ దిక్ష్వాగుని తిరిగి మన ననుసరించి, స్థితి యునుగా నర్థక్రియాకారిత్యము బాహ్య వస్తువులు సత్యములు గావు నిత్యవస్తువు క్రియాశూన్యమైనది ఇప్పు డొక క్రియామగ్నమైయుండి గత దానికాంక్షలతోఁ గర్మ నాదించు శక్తి దాని కున్నదా అయినచో నది సర్వము నొకే మాట చేయును ఎదియైనను దామ జేయఁగల వని నాటకముగఁ జేయదు కాకున్నచో నది యెన్నఁదే ఎనిమిది జేయఁజాలదు ఒక కిల యిప్పు డొకపక్షిని బనింపఁజేయ లేకున్నచో నెప్పుడు నుదయింపఁ జేయలేదు నిత్యవస్తు వొకానొక కార్యము నితర ధర్మముల నాహాయ్యమునఁ జేయు సందులేని, యీ ధర్మములు బాహ్యములైనచోఁ గ్రియాత్మకములు లేక యివి నిత్యవస్తువుల కొక మాత్రుక శక్తి నిచ్చినచో నది నిత్యవస్తువు నందు తోసిందిన కారణమున నది పోయి, యీ శక్తిగల యింకొక వస్తువుదయింపవలెను నిత్యవస్తువున కొకదాని వెనుక నొకటి వచ్చు ప్రకృతి లక్షణములను జెప్పబడు వీలు లేదు కావున ను యనిత్యము అనియే నిర్ణయింప వలెను.

౩ చూడు అంకావకార మాత్రము

జ్ఞానము నిజమైన ప్రకృతి ప్రతిబింబము కాకపోవచ్చునుగాని, లేదని చెప్పజాలము జ్ఞానమున్నది దాని యస్త్రీత్వము స్పష్టము పూర్వ బౌద్ధమతము, సర్వము విజ్ఞాన ఫలితమనియు, విజ్ఞానావృతమనియుఁ జెప్పి యీ వాదమును సూచించియున్నది “నేటి మన స్థితి యంతయు మన యాలోచనాఫలితమే అది మన భావముపై నాధారపడి యున్నది మన భావములతో మిళితమై యున్నది ” మన మరణానంతరము సూక్ష్మ శరీరము పునర్జన్మమునందు విజ్ఞానకల్పితమై యుదయించును మన విజ్ఞానమునకు బాహ్యవస్తాధార మవసరము లేదని యోగాచారులు చెప్పుదురు కావున వీరివాదమునకు నిరాలంబన వాదమని పేరు వచ్చినది భౌతిక మానసిక ధర్మభేదము లేని కారణమున సర్వధర్మములును మనో మయములే

వస్తువు లేనిదే వస్తువిజ్ఞానము నుండదు కావున, విజ్ఞానమును ప్రకాంతియేయని మాధ్యమికుఁడు చేయు విమర్శకు యోగాచారుని సమాధాన మిట్లున్నది “అంతయు శూన్యమైనచో శూన్యమే సత్యస్వరూప నిర్ణయమును జేయునని చెప్పవలసినవచ్చును ఇట్టి విశ్వాసము గల మాధ్యమికునకు భిన్నవిశ్వాసములు గల యితరులతో వాదించుట కధి కారము లేదు ఏదియు సత్యము గాదని విశ్వసించు నాతఁడు తన విశ్వాసమును సమర్థింపను లేఁడు అన్యుల వాదమును నిర్మూలించను జాలఁడు” ౧ సర్వవస్తువులు శూన్యమని మాధ్యమికుఁడు చెప్పినచో నీ గుణశూన్యత్వమునకైన నొక యాధార ముండవలెను బోధిసత్త్వ భూమి యిట్లు నుడుపుచున్నది, “శూన్యము సత్యమని సమర్థింప వలయుచో నేది శూన్యలక్షణ లక్షితమో అది యుండవలెను, ఏ లక్షణములు లేని కారణమున నది శూన్యలక్షణ యుక్త మయ్యెనో యా లక్షణములు చెప్పవలెను రెండును లేకున్నచో శూన్య మున్నదని యెట్లు చెప్పఁ గలము?” త్రాడుచూచి యజ్ఞానముచే దానిని సర్ప మనుకొనుచున్నాము త్రాడున్నది, సర్పములేదు అందుచే రజ్జువు సర్పశూన్య మైనది అదే విధముగా, వస్తువులకుఁగల రూపాదిగుణలక్షణములు శూన్యము కావచ్చు, బహిర్గోచరములగు గుణములు లేకున్నను, గుణాధారమైన

మూలపస్తువున్నది జ్ఞాని స్థైర్య భేదము లొక దానిపై నాధార పడి యున్నవి దీనినిఁదెలుపుటకు స్వప్న ముదాహరణముగా నియం బడినది స్వప్నదృశ్యములు, మన దర్శనమునకు లభించు వస్తువులపై నాధారపడవు స్వప్నముతో మనము చూచు నేనుఁగులు లేవు అవి మనః కల్పితములే కాని బాహ్యమున నున్నట్లువాంఠవఁబడుచున్నవి పూర్వ జ్ఞానముచే గుర్తిరములై యున్న వాసనలనుండి గజాకృతి స్వప్నము నందు మనస్సుచే దీనికొనఁబడినది గజమును స్పృశించు జ్ఞానమును భావసంస్కార కల్పితమే స్థైర్య మేదియును లేదు గాన జ్ఞానమును లేదు జడపదార్థమే లేదు విజ్ఞానమునకు వేరుగా నేదియు లేదు, కాని యీ భావకల్పనము లన్నిటికి నొక యాధార ముండవలెను అట్టి యాధారమే విజ్ఞానమని యోగావారుల సిద్ధాంతము

యోగావారులు నిస్సంశయముగా విజ్ఞానవాదులు కాన్పు ంతయు నవిచ్ఛిన్నమైన విజ్ఞానము అదియే సగుణమైన సత్వస్వ రూపము కాక వ్యక్తివనియించునది, దనకు స్థితిగల దనియు విజ్ఞానమయమ ఁడగు మానవుఁడు దృశ్యరూపము నాచియే గ్రహించును సర్వాంశము లును విజ్ఞానభోగమందుఁ జేరును అంతరంగమందే విషయివషయ ములతోఁ గూడిన దైర్ఘ్య చిన్నద్రావణమేర్పడును అందలి గుణవరి దాగుములకే యిది నిబద్ధమై యుండును బాహ్యప్రపంచము తన స్థితిని గోల్పోయి, భావసంబంధములుగా మారి మానసాగారమున నృత్య మొనర్చును నిత్యము దరివర్తనమునకుఁ లోనగుచున్న విచ్ఛేదమున అయిదుని పరిధిరి కాని దీని భావమును యోగావారులు స్వప్నముగ నిర్వచించెదరు ఇది నిత్యమైన యాత్మరాదు అలయ మనఁగా నిత్యము మారుచుఁ డెండు దుడుచుచు నీవాత్మ యనియుఁ జెప్పబడినది అది ప్రతిబింబ లలను నిత్యము స్థిరించుచుఁ దనయందు ముద్రితములై యున్న కర్మఫలములచే వానిని వికసింపఁజేయుచు, నెడతెగని ప్రవృత్తి లో నుండును అది లేవల ననిత్యమైన జీవాత్మయే యదు, సర్వవిజ్ఞాన మును నిల నుమై యోగావారులే తెలియనదై యుండును భావనము పలనను కాళ్ళ రిశీలరాదిరి సాధనాంతరముల చేతను, శాస్త్రదవస్థా

విజ్ఞానము పూర్ణవిజ్ఞానములో సంశయమును మనము గ్రహింతుము ప్రతిమానవునియందు నిట్టి పూర్ణవిజ్ఞానరాశి, యొక మహాకాసారమువలె నున్నదికాని, మానవుడు దానిని పూర్తిగా నెఱుంగఁడు ౧ ఆలయ విజ్ఞానమందలి యత్యల్పాంశమునే మన మెఱుంగుదుము ఆలయ విజ్ఞానమనఁగాఁ బరమాత్మయను భావములు సూచింపఁబడినవి అది ఉత్పాదస్థితిభంగ వర్తమని చెప్పఁబడినది ౨ సర్వమానసములకు సామాన్యములైన గణనాతీతములైన యూహలకు భావములకు నది మూలాధారము అది యొక్కటి నిజస్థితి గలది ప్రత్యేక వ్యక్తుల విజ్ఞానము లాలయములోని భిన్నాంశములు, జగదస్త్యవిశ్వాసప్రాంతికి మూలాధారమైన దిదియే ప్రపంచములోని సర్వవస్తువు లందున్నవి వివిధ వస్తువులు తమ సంఖ్యరూపముల ననుసరించి, విజ్ఞానాలయాంశ మాత్ర దృశ్యములే, అజ్ఞానముచే నీ విజ్ఞానాలయమును మనము భిన్నాంశములుగా విభజించుచున్నాము “విజ్ఞానము స్వభావముచే నవిభాజ్యము అజ్ఞానులు జ్ఞాని శ్చేయ జ్ఞానభేదము లందున్నట్లు చూతురు” ౩ మరియు, “నిజముగా నున్న వస్తు వొక్కటి, అదియే వివేక సహితమైన విజ్ఞానము భిన్నరూపములుగా నది గోచరించుటచే దాని యేకత్వమునకు లోపము కలుగదు ౪ మాన, మేయ, ఫలములు పూర్ణ విజ్ఞానరాశిలో నూహింపఁబడిన బేదములు మనఃప్రవృత్తి పరివర్తనముచే వస్తువు లుదయించుచున్నవి లంకావతారసూత్ర మిట్లు చెప్పుచున్నది: “చిత్తమున్నది, చూపుచే గోచరించు వస్తువులు లేవు చూపుచేఁ దెలియఁబడిన వస్తువులవలన, చిత్తము శరీరమందును, భోగద్రవ్యములందును, మందిరాదులందును గోచరించును దీనికి మనుష్యాలయమని పేరు”

౧ యోగావాదలు అంతర్గత సంకార (Sub Conscious) వాదము సంగీకరించిరి కాని పరియమ్ జేమ్స్ నేటి సనత్తత్వ శాస్త్రములో విఖ్యాతమైన సూక్ష్మ ఎరికలనుని ప్రకటింపఁబడి

౨ లంకావతారసూత్రము

౩ యన్ యన్ యన్ యన్ ౩ అ ౨-౬

౪ యన్ యన్ యన్ యన్ ౩ అ ౨-౬

విజ్ఞానమే ప్రపంచ స్వరూపము ప్రకృతి వస్తువులు దాని కితర రూపములు విజ్ఞానమే సర్వమును, తదితరము నదియే మనము జ్ఞానమునుండి తర్కసిమకుఁ బోవుచున్నాము సర్వవస్తువులు విజ్ఞానమునకు సంబంధించియున్నవి విజ్ఞానమునకు బాహ్యమున నేదియును లేదు ఆలోచించు కర్తకును, వస్తువులకును సుస్థిరమైన భేదమేమియును లేదు విజ్ఞానమే జ్ఞానమున కారంభము సంతమునై యున్నది విజ్ఞానమును దీసివేసినచో సర్వము శూన్యమై పోవును ఆలోచించువ్యక్తి కేవల వ్యక్తిగాఁడు, తా నెఱిగిన దంతయు నాతఁడే, ఆతని విజ్ఞాన మాతనిలో నొక భాగము విజ్ఞానమునకు పేరై, క్యాంటు వండితుఁడు చెప్పు స్వయంస్థితిగల వస్తువు కేవల మనఃకల్పనము ఆలోచనమునకు వెనుక దానికే గారణమై యేదో యింకొకటి యున్నదనుటయు, నింకొక యాలోచనమే కాని పేటొకటి యేదియును లేదు విజ్ఞాన మొక్కటి యేకైక సత్పదార్థము అది జ్ఞాని, జ్ఞేయమును గూడ నై యున్నది ఇదియే యోగాచారభావ మైనచో, బాహ్యప్రపంచము శూన్య మగుచున్నది ఆలోచించు మానవుఁ డి బాహ్యరూపముల సంతరంగములలోఁ గల్పించుకొని, తత్సంఘర్షణముచే విజ్ఞానమును గల్పించుకొనుచున్నాఁడు ఆలోచనముయొక్క ప్రథమస్థితి, సృజన శక్తియు నీ సిద్ధాంతమున కాధారములై యున్నవి విజ్ఞానమే సత్య పదార్థము, తద్రూపమునై యున్నది ఆకాశ మనుఁడు, ప్రకృతియ నుఁడు, విజ్ఞానమున కవ్వల యే యాలంబనమును నది గుర్తింపదు తన విజ్ఞానమునకు వలయు విషయములనుదప్ప పేటేమియు నది యెఱుంగదు విజ్ఞానమునం దన్నియు నున్నవి విషయిచేఁ గల్పితమైన విషయము, విషయముండి విడిపోయి, చొర సకల్యమైన యేకాంతమున నున్నచో నప్పు డది యపహృత సత్యలక్షణము గలదగును ఈ భావము ననుసరించి విజ్ఞానమే బ్రహ్మ విజ్ఞానము సర్వవస్తువులం దంతర్యామియై యున్నదనియు, నాలయము సర్వ వ్యక్తుల కొకటి యనియు, జీవాత్మల కనేకత్వమున్నను, బరమాత్మ యొకటి యనియు, యోగావారులు వాదించుటచేఁ బరమాత్మ సర్వ జీవుల కొకటి యను భావమును వెలిపుచ్చుచున్నారు అలయ విజ్ఞానము సర్వస్వరూపము, సర్వరూపము, సర్వసృజనశీలభాసితము, దేశ

కాలాద్యనవచ్ఛిన్నము నైనది దేశకాలాద్యవస్థలన్నియు జీవాత్మలక్షణములు ప్రకృతి వస్తువులు విజ్ఞాన మహాసాగర గర్భస్థరూపములు సర్వస్పృష్టి జననియైన యా మహావిజ్ఞాన సాగరములోని వన్నియు మఱలలయమై, నానాత్వము నశించి, జన్మస్థానమునుబొంది, యేకము కాగలవు అది పరిపూర్ణజ్ఞానము అందు దెలియుట, భిన్నత్వ ముండుటయు ససాధ్యములు అది యెప్పుడు నొకటిగానే యుండును గావునఁ బరిపూర్ణమైనది ఆలయ మనఁగా జీవాత్మకాక, సర్వాత్మ యగును

ఒకే సత్పదార్థమైన విజ్ఞానమునుండియే సర్వ మావిర్భవించెనని తత్త్వనిర్ణయమై యుండఁగా, యోగాచారు లొక్కొక్కప్పుడు జీవాత్మకేవల పేదనకాని, లేక పేదనానముచ్చయ మనికాని చెప్పిరి ప్రపంచ మే యొక వ్యక్తియొక్క విజ్ఞానసామగ్రియుఁ గాదు స్థూలత, దైర్ఘ్యము, కారి న్యము, దృఢత్వము కేవలమానసికభావములే కాదు, జ్ఞాని యోగాచారులు చేయు వాదము నిస్సంశయముగా సంస్కారభూతమైన విజ్ఞాన వాదమే మానవవిజ్ఞాన ముదయించుటకుఁ బూర్వమున్న ప్రపంచ స్థితికిఁ గారణము నిది యొకగఁజాలదు అందరకు సమానుభవము నిచ్చు మన లోకజీవనమునకుఁ గారణము నీ సిద్ధాంతము చెప్పఁజాలదు దేశ కాలావృతమైన ప్రపంచము, ప్రత్యేకవ్యక్తిగత విజ్ఞానముపై నాధార పడియున్నదనుట యోగాచారుల యభిప్రాయము కాకున్నను, శుద్ధజడ జగత్సత్యవాదమును ఖండించవలెనను నాత్రముతో, మానసికతాత్త్విక భావములను సరిగా నర్థము చేసికొనక కేవల మన ప్రపంచమే పరమ సత్య మను వాదమును సమర్థించినారు మఱియు నిట్టి యస్పష్టజ్ఞానముతో మనస్సుయొక్క నిత్యానిత్య లక్షణముల రెండికి విజ్ఞానమును నొకే నామకరణము నొనర్చిరి కర్మఫలరూపమైన స్కంధవిజ్ఞానమును, సర్వమునం దాత్మశక్తి రూపమున నిత్య మవిచ్ఛిన్నక్రియాత్మకమై యున్న ఆలయవిజ్ఞానమును మనకుఁ గలవు జగదస్తిత్వసత్యము ఆలయవిజ్ఞానముపై నాధారపడియున్నది వస్త్రస్థిత్యజ్ఞానముల కొక పూర్ణవిజ్ఞాన ముండుటవసరము అనఁగా విశ్వమంతయుఁ గేవలవిజ్ఞాన రూపమేకాదు కాని యోగాచారు లట్టి సిద్ధాంతమును తఱచుగాఁ బ్రకటించినారు మనస్సు స్వయంసంపూర్ణ మైనదనియు, దాని కనుభవ

ములో గోచరించు వస్తుజగత్తును స్వయంసంపూర్ణ మనియు సులభముగాఁ జెప్పివేసిన జగత్సత్యవాదుల సిద్ధాంతమును యోగాచారులు తృణీకరించిరి జడవదార్థ మనఃప్రవంచముల మాటుననుండి రెంటికి నేకకారణమైన మూలతత్త్వమును గనిపెట్టవలెనని వారు యత్నించిరి వారు సరియైన దృష్టితోడనే బాహ్యప్రవంచమును నిర్మించునది విజ్ఞానమనియు నది కేవల వ్యక్తిగతమైనది కాదనియు నిర్ణయించిరి ఈ విజ్ఞానగర్భమనందే విషయ విషయభేద మేర్పడును ఆలయవిజ్ఞానము మూలాధారమైన సత్యము ఇదియే భిన్నమానసముల ద్వారమునను, వస్తురూపమనను బ్రతిఫలించుచున్నది విషయ విషయభేదము జ్ఞానము యొక్క స్వభావలక్షణమేకాని, వైఖాసికులు, సౌత్రాంతికులు చెప్పునట్లు, రెండు పరైన వ్యక్తుల మధ్యమందుండు సంబంధము కాదు ఆలయవిజ్ఞానము ఘర్షస్వరూపము కలది, అందు జ్ఞాని, జ్ఞేయము నొకటి దురదృష్టవశమున నివట జీవవిజ్ఞానమునే ఆలయవిజ్ఞానముగా భావించు హిరపాటు వీరు చేరి జీవవిజ్ఞానము పరిమితమైన మానసిక విజ్ఞానము లేక స్కంధజ్ఞానము మనము కూటస్థజ్ఞానమును దేశకాలబద్ధమైన ప్రత్యేక వ్యక్తులమానసికవిజ్ఞానమని భ్రమించినచో మనము సంశయవాద మను సగాధకునమునఁ బడిపోవు ప్రపాతతటమున నిలిచియున్నవార మగుదుము బౌద్ధమతేతర విమర్శకు లందరు దోషపరిచ్ఛిన్నమైనను యోగాచర సిద్ధాంతమునందలి సత్యలేశమునుగూడ విస్మరించి, యది కేవలముమనస్సే సర్వమునను సిద్ధాంతమును జెప్పినదని ఖండించిరి

మఃస్సునందుఁ దప్ప వేరుగా జగత్తు లేదను నీ సిద్ధాంతమును శంకరుఁడు పెక్కు వద్దతులలో ఖండించెను దర్శనములోని భిన్నత్వ మీ సిద్ధాంతమ విడిచిపెట్టినది మన మొక సాయంకాలారుణకాంతులఁ దీక్షించుచుండగా శాక హరాచ్ఛబ్దము వినఁబడుచో దాని కెట్లర్థము చెప్పవలెను? వస్తువులు భావములు నేక కాలమందు గోచరించుననుట వలన నవి రెండు నొకటి కాఁజాలవు ఏకత్వమునకు నవినాభావ సంబంధమునకు భేద మున్నది మన విజ్ఞాన కార్యము అన్నియు వస్తుభూస్వములైనచో భూస్వత్వజ్ఞానమును భూస్వమే యగును జాగ్రత్స్వప్నావస్థా వోలిక సమంజసము కాదు స్వప్నానుభవ మాంతరంగికము, వ్యక్తి

గతము, జాగ్రదవస్థ యుట్టిది కాదు స్వప్నములోని దృశ్యములు స్వప్నముతోఁ బోవును, కాని జాగ్రదవస్థలోని వస్తువులు నిత్యములు జాగ్రత్స్వప్నావస్థలకు నిజమైన భేద మున్నదని శంకరుని వాదము. రెంటికిని భేదమే లేనిచో స్వప్నములో మనము చాలదూరము ప్రయాణము చేయుచుందుము మనకు మెలకువ వచ్చినపుడు మనము పరుండి స్వప్నము గాంచినచోఁట గాక, స్వప్నములో నెచటికిఁ బోతిమో యచట మేల్కొనవలెను జాగ్రత్స్వప్నానుభవములు రెండును నిత్యములు గావనియు, మనము జాగ్రదవస్థ ననుసరించి స్వప్నానుభవములట బరిశీలించుచో నబద్ధముగాఁ దోచిన యెడల, స్వప్నావస్థ ననుసరించి జాగ్రదవస్థను బరిశీలించినచో జాగ్రదవస్థయు నసత్యముగానే తోచుననియుఁ జెప్పినచో శంకరుఁడు, మనకుఁ గిర్వాచరణమునకుఁ బ్రధామైనది జాగ్రదవస్థ గనుక, స్వప్నావస్థ యసత్యముగా నిర్ణయింపవచ్చునని బదులు చెప్పినాఁడు జాగ్రదవస్థయు నసత్యమని పౌద్ధుఁడు నిర్ణయించుచో నింకొక యనుభవముపై నాధారపడి యుట్టి నిర్ణయము చేరువలసి యున్నది అట్టి యున్నతానుభవము నొకదాని నాతఁ డంగీకరించుచో నది నిత్యమైనదని యాతఁ డొప్పుకొనవలెను అప్పుడు క్షణివాదము వ్యర్థమై, వేదాంతవాద ముద్భృత మగును లేని వస్తువులను మనము చూడఁజాలము శంకరుఁడు మానసికాంశములపై నిలఁజినాఁడు “మనమెల్లప్పు డేదో యొక దానినిఁగూర్చి తలంచుచునే యున్నాము ” కాని, యది “విషయ శూన్యమైన యాలోచన” కాదు ఒక స్తంభమునో, యొక గోడనో తెలియు నాతఁడు, కేవల వస్తుహీనమైన దగ్ధనమను జేయుట లేదు మనకు జ్ఞేయవస్తువులైన స్తంభ కుడ్యాదులను దెలియు చున్నాము ఒక స్వప్నాననము, స్వప్నమానసికాంశము కాదు, అట్లే జాగ్రదవస్థలో మనము కూర్చుండిన కుర్చీ’ మన మనస్సులోలిది కారు కుర్చీయొక్క స్థితి మన మనస్సుపై నాధారపడియుండవచ్చును గాని, మన మనస్సులోని యొక భాగము కా నక్కరలేదు మనము చూచిన వస్తువు విజ్ఞానము నుండి యుత్పన్నమైన రూపమేకాని, పస్తురూపము మన తెన్నుడు గోచరింపదనిచెప్ప వాద మర్థరహితమని శంకరుని నిశ్చయము అదినుండియు వస్తువులే నిజముగా లేనిచో, లేని వస్తువుల రూపములను విజ్ఞానమెట్లు ప్రదర్శింపఁగలదు? వస్తువులు నిజముగా

నున్నవి కనుకనే, విజ్ఞానము వాని రూపప్రతిబింబములను గల్పించు కొను చున్నది అట్లు కాకున్నచో, విజ్ఞానము స్వేచ్ఛా రూపములను గల్పించుకొనవచ్చును వస్తువులు బాహ్యమున నున్నవను మన విజ్ఞానము మిథ్యయనియు, వస్తువులు బాహ్యమున నున్నట్లుగా గోచరించునే కాని, నిజముగా నివి బాహ్యమున లేవనియుఁ జెప్ప వాదమునకు, నిజముగా బాహ్యమున నేమియు లేకున్నచో, బాహ్యవస్తుస్థితి యేల జనింప వలెనని శంకరుఁ డడుగుచున్నాఁడు సర్వ మనునదే నిజముగా లేకున్నచో, రజ్జువునందు సర్పరూపాంతియే జనింపదు అందుచే బాహ్య వస్తువు లుండి తీరవలెను ౧

జాగ్రత్తస్వప్నావస్థలకు భేద మున్నదని కుమారిలుఁ డిట్లు వాదించినాఁడు “జాగ్రదవస్థాజ్ఞానముచే స్వప్నానుభవ మనత్య మని రుజువగు చున్నది ఇది మా నిశ్చయము రెండు ననత్యములే యని తలఁచు మీకు వాని యందలి భేద మే ముండును? ౨ యోగుల సమాధ్యవస్థలో జాగ్రదవస్థయు ననత్యమని తెలియు చున్నదను వాదము నకుఁ గుమారిలుఁ డిట్లు చెప్పినాఁడు, ‘అట్టి యోగిజ్ఞాన మీ జన్మముతోఁ గలిగినవాఁ డెవఁడును లేఁడు అట్టి స్థితినిబొందినవారి యనుభవ మేమో మనకుఁ దెలియదు ’ ౩ నిర్ణయానుమానములు మనస్సంబంధములైన విషయవిషయములపై నాధారపడియున్న వనియు, బాహ్యవస్తుస్థి త్యము వీని కవసరము లేదనియుఁ జెప్ప న్యాయసిద్ధాంతమును నిరాలంబ వాదులుదాహరించుచో, న్యాయసిద్ధాంతము బాహ్యవస్తు సత్యము నంగీకరించి, తన సిద్ధాంతమును చేసినదని కుమారిలుఁడు బదులు చెప్పినాఁడు ౪ భావములలోని భేదములకుఁ జిత్తసంస్కారములే యాధార మనుటవలన మన కన్యోన్య్యాశ్రయ దోషము వట్టి వ్యర్థ వాదమునకుఁ దోడ్పొంది పోవును పరిశుద్ధ భావమునకు నితర భావములకు భేదము మనకుఁ దెలియు నవకాశము లేదు గ్రహించువానిలో వాసనలు భేద

౧ చూడు ఉదయమున అతిత త్వవిశేషము

౨ శ్లోకవార్తికము ౫ అ ౩, ౮౮-౮౯

౩ ” ” ” ౨౨ ౯౩-౯౪

౪ ” ” ” ౨౨ ౧౨ ౨౬౬-౨౭౩

భావముల నుదయింపజేయును గాని, గ్రహింపబడిన వస్తువులో నట్టి భేదము లేదు ౧ మఱియు వాసనకూడ నిరాధారమై యున్నది భావములు క్షణికములు అందుచే నవి పూర్తిగా నదృశ్యము లగును వాని సంబంధ మేమియు మిగులదు వాసన వాసితుండు నేక కాల మందుండరు కనుక రెంటికిని సంబంధము లేదు అందుచే వాసనయే లేదు ” రెండు క్షణములు కలిసియుండని కారణమున నవి వాసనచే సంబంధమును బొందజాలవు ఒక వేళ నవి రెండు నొకే కాలమున నున్నను, నవి యన్యోన్య సంబంధమును గలిగియుండవు, ఏలన రెండును క్షణికము లగుటచే, బరస్పర ప్రవృత్తి వానికి లేదు ౨ పూర్వ జ్ఞాన లక్షణము అనంతరజ్ఞానమునం దున్న యెడల నవి పూర్తిగా నశించిన వని చెప్పరాదు వాసనల నుదయింపజేయుచు వానిని భద్ర వఱచు శాశ్వత మైన విజ్ఞానావసరమున్న కారణము చేతనే యోగాచారులు నిత్యమగు నాలయ విజ్ఞానమును గల్పించిరి, కాని బౌద్ధసిద్ధాంత గౌరవముచే నది నిత్యము మారుచుండునదని వారు చెప్పవలసి వచ్చినది అందుచే యోగావార సిద్ధాంతము లోప భూయిష్ట మైనది శంకరుండు దీనిని చక్కగా ఖండించినాడు నిత్యమైన యొక నియమము లేకున్నచో, జ్ఞానమున కవకాశము లేదు అలయ విజ్ఞానమే నిత్యమైన యాత్మస్వరూప మున్నచో, నిత్యమైన దేదియును లేదను బౌద్ధ సిద్ధాంతము నిలువదు యోగాచారుల తాత్త్వికోత్సాహ ముపనిషత్సిద్ధాంతము సమీపమునకు వారిని జేర్చినది కాని, బౌద్ధ తత్వ విశ్వాసము వారిని సత్యమును గుర్తింపకుండఁ జేసినది

కాని, కేవల భావసంబంధమే జగత్తుని చెప్పటచే సత్యము తుష్క వద మగునని యోగాచారులు గుర్తించిరి విషయ విషయ భేదము లతోఁ గూడిన దృశ్య ప్రపంచాస్త్రీత్యమును వారంగీకరించిరి మాధవుఁ డిట్లు వ్రాసినాడు, “ఈ సిద్ధాంతము ననుసరించినచో, నొక మధుర వదార్థములను దినుట వలన లభించు రసము, శక్తి, పుష్టియు మధుర వదార్థ భావానుభవముచే లభించునని యెవ్వఁడు సంగీకరింపఁ

జాలఁడు” ౧ యథార్థమైన మారుడోలరులకు, వానినిఁ గూర్చిన భావమునకుఁగల భేదమును జెప్పిన క్యాంటుతత్త్వవేత్త స్పృశిపథమునకు వచ్చుచున్నాఁడు మానసికముగా విషయ విషయభేదమును యోగా చారులు సంగీకరించినారు కాని తాము విజ్ఞాన మని చెప్పు నొక పూర్ణ వస్తువులోని విభిన్నరూపములని సవిమర్శ పరిశీలనము వారికి వ్యక్త పఱచెను జీవాత్మ తనకు వేరుగా నొక వస్తువును జూచును, అట్లు చూడ కున్న విజ్ఞానజీవితమున కవకాశము లేదు జీవాత్మకు గోచరించు దృశ్యము శరమార్థదృష్టిలో నిరర్థక దృశ్యము కాదు జీవాత్మ యెంత నిజమో, దానికి వేరుగానుండి, విశ్వవిజ్ఞానముపై నాధారపడియున్న బాహ్యప్రపంచము సంతే సత్యము ఆలయ విజ్ఞానతత్త్వము పిక్లే తత్త్వ మునకు సరిపోవును అనుభవ మంతయు స్వయంజ్ఞాన సమర్థమగు నొక ద్రష్టకుఁ జెందినదనియు, వాత్మయనఁగా నేక కాలమందే కర్తయుఁ గర్మయుఁగూడవైయున్నదనియు వాతని భావము అహంకారము, తనయందే తనకు వ్యతిరేకమైన యొక రూపము నూహించుకొను చున్నది ఈ విధానముచే అహంకారము తనకు వేరైన వస్తువును గల్పించుకొనుచున్నది అదేవిధముగాఁ బూర్ణమైన ఆత్మశక్తి, తనకు వేరుగా గోచరించునట్టియు, దన రూపాంతరము లైనట్టియు భిన్నము లైన జీవాత్మలను గల్పించుకొనుచున్నది

దేశకాల బద్ధమైన ప్రపంచము, మన యజ్ఞానదృష్టికి సత్యముగా గోచరించుచున్నది మన బుద్ధి స్వస్వరూపమున, విషయ విషయభేద రహితమైనది కాని అసత్యములగు భావములవలనఁగాని, అనాది వాసనా పశమునఁగాని, ద్రష్ట, దృశ్యము నను భిన్నరూపములను జూచుట కల వాటుండినది మన బుద్ధి ద్వివిధము, జ్ఞానాజ్ఞానాపూర్వకము, జ్ఞానరూప మైన బుద్ధి యథార్థమైన సత్యమును గ్రహింపఁ గలదు అజ్ఞాన పూర్వకమైన బుద్ధి, దేహభాగములగు స్కంధాయతన ధాతుజన్యమైన సహజ ఒడత్యముచే నవిద్యారూపమై, సత్యప్రమాణ నిర్ణయాధికారము లేని దైనుది అప్రతివ్యక్తియందు విజ్ఞాన మున్నది, సర్వవస్తుభావ బీజము

౧ యున డి యస్ పుట ౨౬

౨ యున డి యస్ పుట ౨౬౨ స సీ ౩ సం ౩౭ ౪, ౬౦౦

లందున్నవి ఖౌతిక జగత్తు నిజముగాలేదు, కాని అవిద్యాకల్పితమైన చునోగతభ్రాంతిచే ఆలయ విజ్ఞానమునందలి భావబీజములను బాహ్యప్రపంచ వస్తురూపములుగా వికసింపజేసి, యట్లు గోచరించిన రూపములే సత్యములని మానవుడు తలచును ఇదియు భావప్రపంచ తత్వమే, ఏలన బాహ్యజగత్తు మానసికభావనిర్మితమైనది “సర్వ బోషక విజ్ఞానము లేక ఆలయమునందు అవిద్యయున్నది, అవిద్యవలనఁ జూచునది, ప్రతిబింబించునది, గ్రహించునది, బాహ్యజగత్తు, వస్తుకల్పన మెదతెగకుండఁ జేయునది జనించును '౧ ఆలయావిద్యామిశ్రమముచే జీవాత్మయు, దాని కనుబంధమైన బాహ్యజగత్తు, నుదయించును ఈ రెండును నిజముగా భ్రాంతిరూపములు, ఆలయమం దదృశ్యము లగును మనఃప్రపంచ మూలసత్యము తత్వసత్యమే

ఒకబుద్ధుని భావములు తప్ప, తక్కిన వన్నియు గుణత్రయ స్వభావము గలవి (౧)పరికల్పితస్వభావము (౨) పరతంత్ర స్వభావము (౩) పరినిష్పన్న లేక పరిపూర్ణస్వభావము మన స్వప్నానుభవములు మొదటి వర్గములోనివి బుద్ధి స్వప్నములో బాహ్యరూపకల్పనము చేయును స్వప్నావస్థలో నిట్లు కల్పితమైన వస్తురూపములు, దేహేంద్రియములు, వానికిఁదెలిసిన వస్తువులు, భౌతికప్రపంచము ఈ ద్వైతభావమునుండి ఆత్మానాత్మలు మున్నగునవి గోచరించును స్వప్నావస్థలో గోచరించిన గజములు మున్నగునవి సత్యములని స్వప్నగతుఁడెట్లు తలపోయునో, యట్లే భావరూపములను నిజముగా బాహ్యమున నున్న వస్తువు లని భ్రాంతి పడుట వలననే ద్వైతభావ మేర్పడుచున్నది ఈ ద్వైతము తాత్త్వికసత్యము కాదు, విషయివిషయభేదముల నూహించు వికల్పసంజాతమైనది కాని భావముల మూలకారణమేదిః ఒక క్రమవిధానమున నవి గోచరించు నా సూత్రమేదిః జగత్సత్యవాదులు చెప్పుబాహ్యవస్తువులచే నవి యుదయింపలేదు! వేదాంతులు వచించు నిత్యమైన యాత్మనుండియుఁగాదు, లేక యవి స్వతంత్రములును గాదు భావము లొకదానిపై నొకటి యాధారపడియున్నవి యమో వీసికా వ్రాసినాడు “పౌద్ధతత్వవేత్తలందరు, కర్మసిద్ధాంత

వాదులును క్షణికములైనను, భావము లన్నియుఁ బూర్ణవాళన మంద
వనియుఁ, దిరిగి సూత్రభావముల నుదయింపఁజేయుననియు, నట్లు
చేయుటకుఁ గొంతకాలము గడచినఁ గడువ వచ్చుననియు సంగీకరింపక
తప్పని సరియైనది జడపదార్థ మున్నదనియు, మానవుఁడొక భౌతిక
మానసిక నిర్మాణమనియు, వారు నమ్మునంతకాలము, భావములు పరస్ప
రాశ్రయభూతములని చెప్పుట కష్టమైనదికాదు ” షడ్విధజ్ఞానములకు భౌతి
కాధారమును, బాహ్యప్రేరణములు నున్నవి స్మృతితోసహా సర్వమానసి
కాంశములకు నీ షడ్విధజ్ఞానములచే నర్థము చెప్పవచ్చును కాని యే
భౌతికాంశాధార మననధము లేకుండ సంపూర్ణమన ప్రత్యక్షమును విజ్ఞాన
వాదులు కల్పించవలసియున్నది వా రిట్లుచెప్పదురు! “జగత్పత్యవాదు
లంగీకరించిన యింద్రియ మనోజ్ఞానము లన్నియు బీజములను సృజిం
చును అవి బోధింతుల శక్తితప్ప నే యితరసంబంధమును లేకుండ
సకాలమునఁ బరివర్తమై సూతనేంద్రియ మనోదృశ్యములుగా మారును
మొదట నాటఁబడి, వరివక్కమైన బీజముల మధ్యమ కాలమునం దొక దాని
పెనుక నొకటిగా బయలుదేరిన యింద్రియ మనోజ్ఞానములలోని యంశము
వీ బీజములుకావు ‘నేను’ గానున్న జీవజీ యనేకజ్ఞానపరంపరలలో
“నీలిమ” యను జ్ఞానము నిన్నటి జ్ఞానవిశ్వాసములపై నాధారపడి
యుండును అందుచే మనము ప్రాచీన షడ్విధజ్ఞానరూపములకు నేటి
తత్త్వవేత్తచెప్ప “అవిజ్ఞాతసంస్కారము”లను (Unconscious images)
నింకొక జ్ఞానవర్గమును జీర్చవలసియున్నది ఇవి స్పష్టములైన జ్ఞాన
బీజములు, అనుభవజ్ఞానముచే జనించినవి, వీనికి వెనుక నీ బీజము
అవిజ్ఞాత సంస్కారపరంపరల విచ్ఛిన్నాత్మ స్వయం స్పష్టిచే నుదయించి,
పూర్వజ్ఞానబీజములచేఁ బోషింపఁబడి, సూత్రబీజోత్పత్తిచే విస్తరించి,
యివి వక్కమై, సూత్రబీజోత్పత్తి లేని కాలమున సంతర్ధానము
లగును ౧ క్రొత్తబీజములను నాటక, పూర్వబీజములు ఫలములై పోయి
నపుడు, మనము జ్ఞానముయొక్క రెండవ ఘట్టమును దాటి మూడవ
దైన ఎరిగిష్టన్నదశకుఁ దరలుదుము మన మివట విషయ విషయ
ధేదము మిథ్యాభావకల్పితమని గ్రహింతుము స్వచ్ఛభావ స్వరూపము

నెఱుఁగుటకు, ద్వైతభావము పోవలెను కాని భావము అద్వైతస్థితికిఁ బోవునప్పు డది యబోధ్యము, సనిర్వచనీయము నగును అది యప్పుడు నిర్విశేషము లేక నిర్గుణ మగును అప్పు డది యున్నదని (భవత్వేవ) మాత్రమే చెప్పవచ్చును అప్పుడు దానికి వస్తుమాత్ర మనియు, లేక చిత్తమాత్ర మనియుఁ జేరు

పరికల్పితసత్యము స్పష్టమైన దోషమనియు, నది రజ్జువును జూచి సర్పమని తలఁచుటవంటి దనియుఁ జెప్పవచ్చును పరతంత్రసత్య మనఁగా సంబంధజ్ఞాన మనియు మన మొక రజ్జువును రజ్జువుగాఁ దెలియు నట్టిదనియుఁ, బరినిష్పన్నసత్య మనఁగాఁ దాత్త్వికసత్యమనియు ననఁగా రజ్జు వొక మానసికభావ మనియు వస్తుతః దాని స్వస్వరూపము మనకుఁ దెలియదనియుఁ జెప్పుకొనవచ్చును నాగార్జునుఁడు మొదటి రెంటిని సంవృత్తి సత్యమనియు, మూడవది పరమార్థ మనియుఁ బలికి నాఁడు ప్రమాణ బద్ధము కానిది, కేవల వ్యక్తిగతము నైన పరికల్పిత సత్యము మిథ్యాజ్ఞానమని క్యాంటు మాటలలోఁ జెప్పవచ్చును అది హేతునిర్ణయమునకు నిలువదు, వ్యవహారప్రయోజన శూన్యమైనది సంబంధములు గలిగి, ప్రమాణబద్ధమైనది యింద్రియ జ్ఞాన మని పర తంత్రజ్ఞానమును జెప్పనగును ఇట్టి ప్రమాణసిద్ధమగు జ్ఞానమువలన సర్వప్రమాణాతీతమైన పరమసత్యము తెలియఁబడదు అద్వితీయమగు దివ్యశక్తి మనలోఁగూడ నున్నది కావున మనము పరమ సత్యమును గ్రహించు నతీంద్రియదృష్టి నార్థింపఁగలము బాహ్యదృశ్యములతో సంబంధములేకుండ నవిభాజ్యమై పూర్ణమైన యా శక్తి ప్రతివ్యక్తియందు గర్భితమై యున్నది భిన్నోపాధికల్పనముల కాధారభూతములైన దేశకాలములకు బద్ధమైన దృష్టికి ద్వైతము గోచరించును అలయ మున కనేకత్వము లేదు కాని, దానిరూపాంతరము అనంతములై దేశ కాలములందు గోచరించును ఏ యవస్థయందు సర్వవిరోధములునశించి, భావాభావసమానత దృశ్య మగునో దానినే యోగాచారులు 'తథతా' నామమునఁ జెప్పిరి ౧

జగత్సత్త్వవాదులతో నేకిభవించి, యోగాచారులు జగద్వస్తుజాలమును సంస్కృతా సంస్కృతములని రెండు విధములుగా విభజించిరి సంస్కృత ధర్మములనుగూడ వీరు తిరిగి ద్వివిధాగి మొనర్చిరి కాని జగత్సత్త్వవాదులు జడవదార్థమునకుఁ బ్రధానస్థాన మీయగా, యోగాచారులు చిత్తమున కగ్రస్థాన మిచ్చిరి 'చిత్తమే సర్వవస్తు మూలద్రవ్యము, చిత్తమునకు రెండు రూపము లున్నవి, లక్షణము లేక బాహ్య రూపము, భావము లేక ఆంతరంగిక రూపము మొదటిది చంచల స్వభావము, రెండవది నిశ్చలరూపము ఎన్నువులను దిలకించుటయు వాని భావరూపముల నందుకొనుటయు నీ రెండును జీతకార్యములు మొత్తము చిత్తధర్మము లెనిమిది ఎంచేంద్రియములకుఁ జెందినవైదు నారవ దంతఃకరణము, నేడవది విజ్ఞానము, నెనిమిదవ దాలయ విజ్ఞానము ౧

౧ శలకరుణిట్లు వ్రాసెను ఈ సద్ధాంతమునుగూర్చి మిట్లు వివరించుచున్నాము బౌద్ధులు చెప్పిన ద్వివిధవర్గములు అనగా సంస్కృతా సంస్కృతధర్మములు అణువు చే నేర్పడిన భూమిలు భూతవస్తుజాలములు వంతస్కంధములు నేర్పడినవో రుణువు చేయఁబడలేదు కాక వస్తుసముచ్చయకారణములై న భాగములకు జ్ఞానము లేదు వస్తుసముచ్చయముతో ఏదివలె చేత క్లుప్తమైనదల ఎపుడు జ్ఞానమున్నది చెప్పటకు వీలుండు నత్యమైన యొక జ్ఞానముగల యాత్మను కాని జగద్విత్తుని గాని బౌద్ధు లంగీకరింపదు లేక అణువులు స్కంధములు తమ స్వళ కిచేతనే కలియుచున్నవన చెప్పుటకు వీలులేదు ఎల్ల దానికిఁ గ్రహీత క్రియన్నచో వియెన్నియ విశ్రాంతి గొందివు ఈ యణుసముచ్చయము చేయు క్రియాశక్తి అలయజ్ఞాన ప్రవాహమందున్నదనుటకును వీలులేదు అలయవిజ్ఞాన మేకజ్ఞానమా కాదా యను ది నిశ్చయముచేయవలెను ఎకజ్ఞానమైనచో ది విత్తవై నదికావలెను అప్పుడది వేదాంతము చెప్పి గిత్యా యగురు అనిత్యము పిణికములై ఏచో నుగంఠంబరగ్రాహినికుండఁజాలదు అలయవిజ్ఞానము కేవలదళావరంబయైనచో నసలె దర్పింప వలసరము లేదు అందుచే నణువులు కామేకరింపదార్థములఁ జేయుచున్నవను వాఁలు సరియైనది ఎదార్థములు కాదు కాని యీ లెకున్నచో సంసార ప్రవాహము లిలిచిపోవును కావున ఏవి యున్నవని సృష్టకు వేదాం యాత్ర భాష్యము పి థిటో గూర్పు పుటలు ౪౦౩-౪) వస్తుత్పత్తి కవిద్య కారణము కాఁబడు దీని నాశ్రయించి యుద్యనిలయిచో దాల కది మిట్లు కారణము కాఁగలదు మఱియు కారణసద్ధాంతమును సక్రమముగా పుర్ణయింపఁబ లేదు

అసంస్కృత ధర్మములారు ఆకాశ మనంతము మార్పులు లేనిది, కేవల భావాత్మకము, పూర్ణజ్ఞానముచే సర్వవిధ క్లేశములను నిర్మూలించునది ప్రతిసంఖ్యానిరోధము, పూర్ణజ్ఞానసాహాయ్యము లేకుండగనే సర్వదు ఖములను నశింపజేయునది అప్రతిసంఖ్యానిరోధము, సర్వపదవీ వ్యామోహములను జయించినది అచలస్థితి, సంజ్ఞావేదనా నిరోధము, ఈ యైదును వేర్వేరు గావు, జగత్తుయొక్క నిత్యస్వరూపమును గూర్చి మనము గుర్తుకొను కువయోగించిన పరిభాష, ఉత్తమస్థితి నిచ్చు వివిధ దశావిశేషములని మనము వీని నర్థము చేసికొనవచ్చును ధర్మపాలుఁ డిట్లు చెప్పినాఁడు, “ఇవన్నియు పత్పదార్థముయొక్క భిన్నములగు సంకారూపములు ” యోగాచారుల పరమతత్త్వము ‘తథత’ “ఇది సర్వాతీతమైన పరమసత్యము దీని స్వరూపము సత్యము నిత్యము నై నదగుటచే దీనిని తథత యనిరి ” దీని స్వరూపము భాషాతీతము, అనిర్వచనీయము య దానిని శూన్యముగా మనము పార పడుదుమోయిని ‘భావ’ మని చెప్పఁబడెను అసంగుఁ డిట్లు చెప్పెను, “ఇది భావమునుగా దభావమును గాదు అది యిట్టి దట్టిదిని చెప్పలేము అది జనించదు, మరణించదు దానికి వృద్ధిక్షయములు లేవు అది వచిత్రమునుగా దవచిత్రమునుగాదు ఇట్టిదే పరమార్థ లక్షణము ’

జీవత్వములేక అభావ లక్షణముతోఁ గలిసినప్పుడు ‘తథత’ నే ఆలయవిజ్ఞాన మందురు సత్పదార్థమును విజ్ఞానము లేక చిత్స్వరూపముగా గ్రహించినంతనే, జీవత్వము నందుఁ బ్రవేశపెట్టినాము ఆలయమందు నిత్యమైన భిన్నత్వ మున్నది ఇచటి స్వయంప్రకాశమైన విజ్ఞాన మున్నది హెగెల్ యొక్క పూర్ణ సద్రూపమిదియే ౨ సత్తునుండి మన మాలయ విజ్ఞానమునకుఁ జోయిసంతనే, విజ్ఞానముతోఁ

౧ వసుంధరువు ౨ స్వయం జ్ఞానపూర్ణమైన యొక ఎరిమాత్మ యున్నదనియు సర్వజ్ఞ దాక్షిణ్యపాత్ర హాకని ప్రదర్శనమే యనియుఁ బ్రబంధములోని కేవలభాగములుగాఁగాక ఎరిమాత్మయొక్క స్వయంజ్ఞానశక్తితో మన మంగమాత్రులమనియు నాతని ప్రబంధ వ్యాపారి మునందు భాగస్వాముల మనియు నందుచే మనకు ధర్మమతానుష్ఠానముల కిదియే యాధారమనియు హెగెల్ మహాశయుని యుపదేశ సారాంశ మని మేము నిశ్చయించుచున్నాము

(టి హెచ్చి గ్రీస్ వర్కు, బాణ్యము కి పు ౧౪౬)

బాటు దేశము శీవముతోఁ బాటు అనాత్మ రూపమును గాంచును సత్త్వయొక్క ప్రత్యేక రూపాంతరమే దేశము, దానికి నిజమైన స్థితియెదు అవిద్యారహి మైన మనస్సు నెదుట గోచరించు సనత్యదృశ్యమే జగద్రూపము అవిద్యానాశనముతో జగద్రూపము నుత్పత్తి మగును దేశము వ్యాపకపారికముగా నిజము నిత్యమునైనది విద్యా సంజార ప్రదర్శనము లా మూలపత్తదార్థము నంటవు ఇదియే అర్వాచీన జేదాంతమందిలి వివర్తవాదము “జ్ఞానైకరూపమునందు దైవీతి దర్శనము మిథ్యయే ” అ మణియు, “ అంతరంగికభావము బాహ్య రూపముగా గోచరించును ”^౧ ఎత్తైక ఎత్త్య మవిద్యాశక్తి వలన లోకముగాఁ గన్పట్టుచున్నది వివిధముగా సర్వవస్తువులు సప్రదార్థ మందున్నచో మనకుఁ దెలియదు అన్నియు సందే యున్నచోఁ బరిణామమున కవసరములేదు అందులేనిచో, సప్రదార్థము వాని నుత్పన్నము చేయుచో, నది మార్పు గలదిగును సర్వానుభవ కారణ మైన అవిద్య, ఆలయ విజ్ఞానముతో నెట్లాదంభ మగుచున్నదో మనకుఁ దెలియదు ‘సర్వవిజ్ఞాన మనోరూపముల విద్యారూపములైనను నవిద్య, సర్వార్థముతో నొకటియు పెరునుగూడ నై యున్నది ఒక దృష్టిలో నది యనిత్యము, వేరొక దృష్టిలో నది యనినాశము ” ‘జ్ఞానాజ్ఞానములు రెండు నొకటి కుండలన్నియు భిన్నరూపము లైనను, నొకే మృత్తికనుండి చేయఁబడినవి ”^౨ తథత ప్రధమ సత్యము ఆలయావిద్యలు తరువాత వస్తువును తరువాత జీవాత్మలు, వస్తువులు ఎరస్సర పోషకములై జనించును

ప్రతివ్యక్తియందును సహంభావము తదతితసప్రదార్థముగూడ నున్నది మన కవిద్య యున్నంతకాల మహంభావ ముండును మానవులలోని భిన్నత్వమున కవిద్యాశక్తియే కారణము సర్వజీవు లొకే గుణసామ్యమును గలిగియున్నను, సనాదినుండి యహంభావ కారణమై ఎనిచేయుచున్న యవిద్యా పరిమాణము గంగాపైకత రేణువుల కంటె నధికసంఖ్యాకమగు దళలలోనుండి పనిచేయుచుండుటచే నీ

౧ మజ్జిమ నికాయము ౨ న ద, సం పుట ౨౦౩ ౩ స ది సం పుట ౨౦

మజ్జిమ నికాయము ౨ న ద, సం పుట ౨౦౩

భిన్నత్వ మనంతముగా నున్నది "౧ మన చిత్త మష్టాన కలుషితమై భిన్న వ్యక్తిత్వ దర్శన వపుత్తి మిగ్గుమైనది, ఇదియే సంసారము కర్మవాసనావశమై సంసారచక్ర మనవరతమై సాగుచున్నది అలయము లేక చిత్తము మనము చూచు వస్తువుల కాధారము మన పూర్వకర్మ బీజము లిందుండి పెంపొందు చుండును అలయము లేక చిత్తము నందు రక్షితములై యున్న కర్మబీజములు సుఖదుఃఖ సగనతృప్త్యల రూపములై పరిణమించు మిన్నవి లందుఁగొన్ని బీజములు కలుష పూర్ణములై ౨ సంసారహేతువు లగును కొన్ని బీజములు పవిత్రము లైన వగుటచే మోక్షహేతువు లగుచున్నవి మనలో గర్భితమై యున్న పరమార్థసత్యమే మనకుఁ బరచింతను గలిగించు చున్నది

కాని, మనలోఁ బరమాత్మయున్నంత మాత్రమున మనకు ముక్తి లభింపదు హేతువత్యయభేదము చెప్పఁబడినది దా రువు యొక్క మండుస్వభావ మిగ్గుకి హేతువు, కాని దానికి మనము నివృత్తి ముట్టించ కున్నచో నది యంటుకొనదు అదేవిధముగాఁ బరమాత్మ మోక్షహేతు వైనను, ధర్మజ్ఞానాభ్యాస మవనంము అసంగు డిట్లు వ్రాసినాఁడు, "సంపత్సుభాస క్తివిడిచి, నియమోల్లంఘనమునం దీషణ్మాత్ర ప్రీతియు లేక, దోషముల వలన దైన్యము నొందక, సత్త్వియాచరణ కాలము నందెట్టి చలనము శ్రద్ధాభక్తులందు లేకుండఁజూచుకొని, లోకము కలుగఁ జేయు నాందోళనా వైకల్యములకు వశులై, చిత్తప్రకాంతిని చెడఁగొట్టు కొనక యేకాగ్రత నభ్యసించు, వస్తుస్వరూపముల యాధార్థ్యమును సక్రమ జ్ఞానముచే గ్రహించుచు బోధిసత్త్వులు విజ్ఞానమాత్ర సత్య మును దర్శింతురు " యోగాచరులు యోగాభ్యాసము చేయుదురు యోగ మనుభవజ్ఞాన మిచ్చును, బుద్ధిజ్ఞానము వ్యవహార శాస్త్రమును మాత్రమే చేకూర్చును పరమార్థదర్శనమునకు యోగశీక్షణ మవసరము మనస్సునం దవిద్యాకాలుష్యము పూర్తిగా నశించిన యెడల నందు సత్యము ప్రతిఫలించును ౩

౧ సుజాతి పుట రాక ౨ సాశ్రవణీయము

౩ వైశిష్ట్యోద్భాదిర్మితాప్రమునఁ దుది ౨ లక్షమును జూడఁడు కామగ్రహమువలన యానపునో సంకర్షాంమైయున్న తేజస్వనుశ్చయరూపమైన యసంతక క్తి అజ్ఞానదుఃఖాలయ విముక్తిగాంచును కామవశమైన మానసమున కనత్యము సత్యముగాఁదోచును కామముచేఁగలుగు మానసాందోళనములు తొలఁగిఁగోయినపుడు, జగద్రహస్యశ్చరూ దర్శనసద్ధి చేకూరును

మనస్సును శుద్ధమొనర్చి, స్వస్వరూప తేజా విలసిల్ల పెంచుకొని నిర్వాణము “నిత్యమైన పరచింతాభ్యాసముచే సర్వహృద్గుణముల నడచి, భిన్నవస్తురూపముల దర్శింపఁ జేయు నవిద్యమండి పర్మర్తమైన స్యచ్చజ్ఞానము నాద్దించి, మహోపనిషత్తి లేక ముక్తిఁ గలుగ నొందుదుము (౧) విజ్ఞానమాత్ర శాస్త్రము నిర్వాణము ఇచ్చుర్పిఁగనుచి చెప్పుచున్నది (౧) సర్వవస్తవంతిగతమైన వాసన సత్త్వరూపముల నున్న ధర్మకాయమే నిర్వాణము సర్వచేతనులలో నీ నిర్వాణము గర్భితమైయున్నది (౨) పాదిశేషనిర్వాణము ఇది సశేష ముక్తి మనకు సర్వతంత్ర మోహములును నశించింపు, భౌతిక శృంఖలా బద్ధులమై యింతకు దుఃఖవశలమై యుందుము (౩) అనుపాది శేష నిర్వాణము, ఇది సర్వబంధ విముక్తి (౪) పూర్ణజ్ఞాన సామ్యతమై, లోక సంక్రమైక సాధనమగుచు యుత్తిమ నిర్వాణము

సర్వ సత్యమునకును విజ్ఞాన మవసరిమని వాదించి, యోగచార సిద్ధాంతము, తర్కశాస్త్రమునకు మహోపకార మొనర్చినది కాని మానసికేతరమైన వస్తువులు లేని లోకము కాని లేదని లబ్ధిగా వాదించి, తన దౌర్బల్యమును బ్రకటించు కొన్నది అలయు విజ్ఞాన శబ్దమునకు నిశ్చితార్థమును జెప్ప లేదు ఎస్తుమాత్రమైన అధితా రూపమే అలయు విజ్ఞాన మనియు, సర్వసంపద రూపభావము అచ్చి శ్యము లైననశుడు మిగులున దడియే గునియుఁ గొన్నితాపులఁ జెప్పఁ బడినది కొన్నితాపుల నది సర్వరూపాశ్రయమైన విజ్ఞానరూప మని వచింపఁబడినది అభావముతోఁ గూడిన విశ్వమానస మని యొకచోఁ చేర్చొనఁ బడినది సృష్టిగతమైన విజ్ఞానవాహిని యని యింకొకచో నిర్వచింపఁబడినది ప్రధానవిషయ మైన దీనిని గూర్చి స్పష్టనిర్వచన పమువలన, అవాజముగఁ బెక్కు విమర్శలకు గురియైనది

౩ మాధ్యమికులు

మాధ్యమికతత్వ మతి ప్రాచీనమైనది, దీని బీజములు యద్దుని యుపదేశములలోఁ గలవు. తన మార్గమును బుద్ధుఁడు మధ్యమ మని చెప్పినాఁడు. భౌతిక భోగలాలనత్వము నొక వంకను, దేహ కార్యములతోఁ గూడిన కరిననిష్ఠాజపాదుల నొక వంక నాతఁడు నిరసించినాఁడు. తత్త్వము నందుఁ గూడ నాతఁ డతివాదములను ఖండించెను. సర్వ దృశ్యములు సత్యము అనియు లేక సర్వము మిథ్య

౧ దాక్షిణ్య ద్రాహ్మణ్యదైన నాగర్జున విరచితమైన మాధ్యమిక సూత్ర గ్రంథము మాధ్యమిక శాఖకు ముఖ్యగ్రంథము. నాగార్జునుని జీవితమును క్రీ. వె. ౪౦౦ సంవత్సరములో చైనాభాషలోన కనువడించిన కుమారపుండ్రు క్రీ. వె. ౨ వ శతాబ్ది ములో నాగార్జునుఁడు జీవించినాఁడని తెల్పినాఁడు. ౩౪ నాగార్జున తత్త్వసంప్రదాయము క్రీ. వె. ప్రథమశతాబ్దమునకుఁ జెందినదే. క్రీ. పూ. మొదటి శతాబ్దమున నాతఁడుండెనను వాద మొకటి కలదు. దర్శనామయైక్క పురాతన గ్రంథకాలలో రక్షింపఁబడిన ఐత్రిత సమ్మండగిన దైనవో క్రీ. పూ. ౫౬ నందు జరించిన ధోరభద్రుని నాగార్జునుఁడు బౌద్ధ మతావలంబి నొనర్చెనని శిరచ్ఛంబిదాను ప్రాసనాఁడు. బుద్ధుని మరణానంతరము ౪౦౦ ప్రాంతమున దక్షిణకాలమందు నాగార్జునుఁడు జింపి ఎరిపూర్ణజ్ఞానియగు నొక సత్త్విక డయ్యెనని చైనావాత్రికుఁడైన యువాన్చ్యాంగు తెలిసినాఁడు. క్రీ. వె. ౩౦౦ నాగార్జునుని కాలమని డాక్టరు ఎద్యూహుఁలు సభిప్రాయము. రుమాంటిపుర డాఁచి జీవితాను వాదముచేసిన క్రీ. వె. ౪౦౦ సంవత్సరము దాటియుండదని చెప్పవచ్చును. న్యాయ సూత్రములు చెప్పిన షోడశబ్రహ్మణ్యముల జ్ఞానము అన కన్నట్లు నాగార్జునుఁడు సూచించినాఁడు. వానపై నొకప్పుత్తిని గూడి నాతఁడు రచించినాఁడు. పంచవిద్యకై మైరే తర్క వాక్యము నాతఁడు త్రివిద్యాత్మకము చెప్పెను. ఉపాయశౌల్యహృదయ మను నంకొక అర్కగ్రంథముం దాతఁడు వాదకా ప్రచుఢము చేసినాఁడు. విగ్రహవాగ్దేవ దర్శని కాశిక యందు, నాగార్జునుఁడు న్యాయసూత్ర సిద్ధాంతమును ఖండించెను. వాత్సాయనుఁ డీతని భావముల నెఱుఁగును. మాధ్యమిక సూత్రములకు సంస్కృతభాషాను రచించిన చంద్రక్రియింబమింబూ క్రీ. వె. ౨ వ శతాబ్దిములోనివాఁడు. క్రీ. వె. ౩ వ శతాబ్దిము వాడైన శాంతిదేవుఁడు మాధ్యమికులెడిని కొందరును, యోగాచారుఁడని కొందరును జెప్పుచున్నారు. ఇతఁడు తన గ్రంథములై ౧. ధవర్యావరారము శిక్షణమువృత్తయములలో సంవృత్తి, ఎర సూర్యములను ద్వీవిధ సత్యముల సంగీకరించి శూన్యసద్ధాంతమును సమర్థించెను. అమకంపాంతరంగుడవై శూన్యమును సమిక్తి సత్త్వికయావరణముచేఁ బుణ్యము నార్జింపుము (శిక్షణమువృత్తయము ౫౭-౫౮) మాధ్యమిక సిద్ధాంతము నిశల చత్వర్థములు విమర్శించినా

యనియుఁ జెప్ప వాదములు, అతిభావాభావ వాదముల మధ్యను
 మార్గమునే మాధ్యమిక తత్త్వ మవలంబించినది భారతీయ మహా
 త్కృష్ట వైజ్ఞానికులలో నొకఁడు జగత్సత్య వాదులలోను విజ్ఞానవాదుల
 లోను కంటె, నీ తత్త్వమం దనుభవ పరిశీలనము మిక్కిలి సునితముగా
 నుండును స్వాధ్యరీతిమైన మానసికోత్సాహము, తత్త్వాన్వేషణో
 ద్దేశము నిరపేక్షమైన స్వచ్ఛసంపూర్ణ తత్త్వ నిర్మాణమున కాతనిఁ బ్రేరే
 పించినవి ఆతని తత్త్వ మొకప్పుడు సంశయ వాదమును, ప్రజాపిష్ట
 యోగవద్ధతిని ప్రదర్శించును మానవుని జ్ఞానము పరిచ్ఛిన్నమైన
 కారణముచే సంశయాత్మక మైనది, కాని, సత్యము యొక్క పూర్ణ ప్రమాణ
 మందాతనికి విశ్వాసమున్నది ఆతని సంశయ వాదము బౌద్ధ సంబంధి
 ఆతని నిర్గుణతత్త్వ ముపనిషత్తుల నుండి స్వీకృతము అంతర్వృష్టిలేని
 వ్యర్థపదజాలముచేతను నౌదాసీన్యముచేతను మన వ్యవహార విజ్ఞానము
 భావ ప్రైధ్యములను గప్పవేయుచున్న వద్ధతిని నాగార్జునుఁడు తత్త్వ
 తాత్త్వికోత్సాహ పరవశుఁడై ప్రదర్శించును సత్యమునుగూర్చి
 యోగాచారులు వచించిన పరిచ్ఛిన్న భావములనుండి, నాగార్జునుఁడు
 సంశయ వాగవంతుని గల్పించును కాని నాగార్జునుని తత్త్వము సందుఁ
 బ్రదారాంశ ముగనిషత్ప్రకృత మైన యద్వైతమే ఉపనిషత్సిద్ధాంత
 పునఃప్రకటనము మాత్రమే మనకు నాగార్జునిలో గొచరించునని తలఁ
 చుట వ్యర్థభ్రాంతియే యగును ఆతఁడు తన తాత్త్వికోత్సాహము
 నుపనిషత్తుల నుండియే స్వీకరించినను, బౌద్ధభావ వాతావరణమును
 మనమునం దుంచుకొనియే యాతఁడు తన తత్త్వమును గల్పించెను
 అతని తత్త్వము ప్రజ్ఞాపారమితముపై నాధారపడి యున్నదిని చెప్ప
 దురు గాని, నిజముగా నాతఁడు కల్పించిన తత్త్వ ముఖ్యమైన
 నూత్నతను గలిగి యున్నది విజ్ఞానవాదమునకుఁ బూర్వమే శూన్య
 వాద ముగయించె నని చెప్పదురు కాని, యది సత్య మని నిర్ణయింపఁ
 జాలము రెండును సమకాలికములై పెంపొంది యుండవచ్చును
 ఎట్లైనను మన విశ్రుతప్రదర్శన విధానము రెండిటికిఁగల తార్కిక సంబంధ
 మును సుబించును

౬ జ్ఞానసిద్ధాంతము

మనము దర్శనములనుండి, వానికిఁ గారణములైన వస్తువుల నెఱుంగఁజాలకున్నచో, దర్శనముల కతీతమై, దర్శించుచున్న స్వయం జ్ఞాన శక్తి నెట్లు తెలియఁగలము? బాహ్యజగత్తునకు లేని యస్త్రీత్వము, విజ్ఞానభావముల కున్నదని యెట్లుచెప్పఁగలము? ఏలన రెండును క్షణిక దృశ్యవర్గములే చూచుట అనుభవించుట, సంకల్పించుట మున్నగు క్రియలతో సంబంధములేని విజ్ఞానస్వరూప మెట్టిదో మన మెఱుంగము వస్తువు వస్తుగుణములకు భిన్నముకాదు అయినచో నది దుర్గాహ్యము కావున బాహ్యబ్రవంచ మాంతరంగిక జగత్తునకు రూపాంతరమని తలచి, ద్రష్టయే సర్వస్వరూపియని చెప్పనవసరము లేదు వ్యవహారప్రపంచ దర్శనము విచ్ఛిన్నతలేని యొక ద్రష్టపై నాధారపడియున్నదని యోగా చారులు తలచినారు ఇంకొక యిడుగు ముందుకేగి, ఆత్మకాదు గదా, ఆత్మయొక్క నీడయైన లేదని వాదించిరి యోగాచారుల వాదము సిద్ధమైనచో మనము తెలిసికొనుటకు వస్తువులే లేవు జ్ఞేయములగు వస్తువులు లేనిదే, విజ్ఞానాస్త్రీత్వమును దోవును ఏ దృశ్యము లేనిదే ద్రష్టయు లేడు ఈ విధముగా నిత్యమగు నాలయమును మాధ్యమికుడు తిరస్కరించి, భావవరంపరను బ్రవాహములో విడిచిపెట్టెను బాహ్యవస్తువు బంధములు గోచరింపనినాడు, బాహ్యజగత్తు నుండదు బాహ్యభ్యంతర వస్తుజగత్తులు రెండును శూన్యములే యగును మన జాగ్రదవస్థయు నొకవిధమైన స్వప్నమే యని మాధ్యమికుడు చెప్పును అవ్యాహతమైన తార్కికయుక్తి ననుసరించి, ద్రష్టదృశ్య స్వరూప స్వభావము అనిర్వచనీయములని మాధ్యమికుడు గ్రహించినాడు శాస్త్రజ్ఞానము, లోకజ్ఞానము ప్రమాణములే వాని ప్రయోజనమును విలువ గలదే కాని, యవి పరమసత్యములు కావు ప్రపంచము మిథ్యయను మాధ్యమిక సిద్ధాంతమును గూర్చిన సృష్టార్థవివరణమునకు ముందు, మాధ్యమికుఁ డెట్టి భావముల వలన నీ సిద్ధాంతమును గల్పించెనో మనము చూతము

అతిభావాభావ మధ్యమమార్గమే మాధ్యమికమార్గమని బౌద్ధులు చెప్పుచున్నది ఒగ్గుతొ నిజమైనదైనచో నందు మార్పులేర్పించు మండల జాలపు ప్రపంచము పరిణామగతమైన దైనిచో గ్రహభృద్ధి వినిముల కవకాశ మున్నది నాగార్జునుని గూర్చి చెప్పుచు నిట్లు అర్థమౌచినది "ప్రతివస్తువునకు నాత్మన త్వ మున్నదే, అట్టి నుండి యింకొక స్థితికి బరివర్తన ముండఁజాలదు అట్టి సంస్కృతము మానవుడు క్రమోన్నతపదవి నొందుట కవకాశ మెప్పుడు నున్నది ' పరిపూర్ణము సత్యమునైన ప్రపంచములో నే కర్మయః జేయుట ఏకా ముండదు అందుచే బ్రహ్మచ మసత్యము కావలెను నా ద్విరుండిట్లడుగు చున్నాడు "శూన్య సిద్ధాంతమును నిపు నిరసించినచో గారణ సిద్ధాంతమును నిరసించవలెను ఆత్మన త్వ మనునది యెప్పుడు నగణిత సంఖ్యాకవస్తుజాలము జన్మించనివి, నాశనములేనివి కావలెను దీని యర్థము శాశ్వత శూన్యత్వమే శూన్యత్వము లేనిచో, రెనిదాలిని బొందుట కవకాశమును, దుఃఖనాశనమునకుఁ, గామోన్మూలనమునకు నవకాశమే యుండదు" ౧ పరిణామము జగన్సృజాప మునది, దానిని బరిపూర్ణ సత్యముగా మన మంగీకరింపఁ జాలము ౨ పరమార్థసత్యము కాదనినంత మాత్రమున, నాగార్జునుడు అగ్రము మిథ్య యనియు వాదించఁడు

క్రతీత్యనముత్పాదసిద్ధాంతము నుండి మాధ్యమికమిది గిన్మిత్వా వాద ముదయించినది ఒకటి వెనుక నొకటి యవిచ్ఛిన్నముగా వచ్చు ధర్మసముచ్చయమే వస్తువు మానవుడొక ధర్మసముచ్చయమే మానవుని వేదన సంకల్పము భావము అన్నియు ధర్మములు భౌతిక ధర్మసముచ్చయ రూపమే యొక వాహనము భౌతిక మానసిక ధర్మ సమూహమే మానవుడు, ఈ సమూహమే యాతనికి వ్యక్తి భ్రాంతిని గల్పించును ఈ ధర్మములకు పేరుగా, వాహనము, మనుష్యాదు భావ స్థితి నే దలిగి యున్నారు ధర్మములే యున్నవి అవి స్పృహముల భిన్న దశా పరంపరలలో నుండుంతర్దిశలు అతి శావము నకు నించు మించుగా జాహ్వామునఁ బ్రత్యయ రూపమున ననేక ధర్మము లున్నవి

చూడఁబడు వస్తువు, నేత్రము, మున్నగునవి, కాని దాని పరియగు హేతువు వేదాక పూర్వభావమే, ఎట్లనగా, దీపముయొక్క ప్రతిక్షణమునకు, నూనె వత్తి మున్నగునవి ప్రత్యయధర్మములై యున్నను, ప్రతిక్షణదీపమునకుఁ బూర్వక్షణ దీపమే హేతువు ఏదియు స్వతంత్రమైనది లేదు ప్రతివస్తువు వస్తువంతరముపై నాధారపడి యున్నది సర్వధర్మములు, ధర్మసంబంధములు నసత్యము అని మాధ్యమికములు నిరసించరు, కాని యవి క్షణికములు ననిత్యములు నని చెప్పుదురు ౧ కాని వారుచేయు వాదఁ న్నయత్యమున నొకప్పుడు ధర్మము అన్నియుఁ మిథ్య యనియుఁ జెప్పక పోలేదు

వస్తుతత్వమును నిర్ణయించు శక్తిలోపము, వస్తువే లేదనుటకుఁ దగిన హేతువగుచో, బాహ్యభ్యంతర వస్తువు లెవ్వీయును లే వనవచ్చును అవి అణువుల నణుసముచ్చయములూ, సత్త్వ సంభవములూ కావో మనము చెప్పఁజాలము కావున బాహ్య వస్తువు అసత్యము అని యోగా చారుల వాదము ఈ సిద్ధాంతమునకు మూలమైన నియమమును నాగార్హనుఁ డంగీకరించి, మనకుఁ దెలియని దసత్యమే యని నమ్మి, మనము నిశ్చయముగా నేదియుఁ జెప్పఁజాలము, కావున విజ్ఞానము నట్టిదే యని వాదించినాఁడు ఈ సందర్భముననే నాగార్హనుఁడు సంబంధ సిద్ధాంతమును గల్పించినాఁడు విజ్ఞాన సంబంధముచే సర్వవస్తువుల కస్తిత్వమున్నదని యోగాచారులు చెప్పిరి మన విజ్ఞానోపకరణము తప్ప వేరొక యుపకరణము వస్తుజ్ఞాన మిచ్చునది మనకు లేదు సంబంధములే లోకములను నిర్మించిన పని నాగార్హనుఁ డంగీకరించినాఁడు సంబంధ బాహుళ్యరూపమే లోకము ఆకనమందలి సక్షత్రగ్రహ మండల రాసులు, భూమిపై నున్న సర్వవస్తురాజి, బ్రహ్మాండములోని సర్వద్రవ్యములును, సత్త్వహీనము లైనవి అవి భావకల్పిత సంబంధములు, కాని యీ సంబంధములైనను విదితములు గావు ప్రపంచ మంతయు నవిదితసంబంధసముచ్చయ రూపమని నాగార్హనుఁడు నిశ్చ

౧ మనము వస్తువులనుగూర్చి వహేతుకముగాఁ జిత్తీలించినచో దేని స్వరూప మను మనకుఁ దెలియదు అందుచే సర్వవస్తువుల స్వరూపము మనకుఁ దెలియదని చెప్పవలెను (లంకాకాండ సూత్రము - ౧౭౩)

యించినాఁడు డవదార్థము, ఆత్మ, దేశకాలములు, కారణము, ద్రవ్యము, ఉపనము, శాంతి, మనఃకల్పిత దృశ్యజాలములే కాని, వాని కాధారమైన సత్త్వమేమియు లేదు సత్యము స్వయంసమన్వయ సమర్థమై యుండవలెను కాని మనము సత్యమును లేక యనుభవము నే ప్రమాణములచే స్థాపింప యత్నింతుమో, అప్రమాణములన్న ష్టములును, నాత్మ విరుద్ధములు నైనవి సత్యము మనకు జ్ఞానవస్తువు కావలెను కాని మన యనుభవసంబంధము లట్టి గుణమును గలిగియుండ లేదు స్వయంసమన్వయము లేని వస్తువులు గోచరింపవచ్చును గాని, యవి సత్యములుగావు బ్రాక్షీతత్త్వము నిట్టి వద్దతినే వట్టినది బ్రాక్షీతన తత్త్వనిర్మాణము నందుఁ జూపిన శాస్త్రీయ విజ్ఞాన సంకద్విలాసమును నాగార్థునుఁడు చూపలేక పోయెను నాగార్థునుని కృషి యింత పరిపూర్ణ మైనదియుఁగాదు, శాస్త్రీయవద్దతి ననుసరించియును లేదు బ్రాక్షేకు శాస్త్రీయ తత్త్వరచనాకౌశలము నెడఁగల యుక్తౌర నాగార్థునునికి లేదు కాని, నాగార్థునునికిఁ బ్రధానసూత్రము తెలియును, పునరుక్తి దోషము, లోపభూయిష్ఠము నైనను, నాతని సిద్ధాంతమునందై క్యము కలదు

గతిలేక చలనముయొక్క ప్రమాణము సగుర్థనీయముగి లేదు, దాని స్వభావము మనకుఁ దెలియదు ఒకవస్తు వొకే కాలమున రెండు స్థానములందుండదు 'మన మొక మారు నడచిన మార్గమును మఱియఁ ద్రొక్కము, ముందు నడువ వలసిన మార్గమున నడువము ఏ మార్గమున మన మిదివరకు నడువలేదో, ముందు నడువమో, యది దుర్గాహ్యము"న మార్గమును రెండుగా విభజింపవచ్చును, ఇదివరకే గతించి నది, రానున్నది, చూడవది లేదు మొదటిది గతించినది, రెండవ దింకను రాలేదు అందుచే నడచుట దుస్పాధ్యమై గతిలేక చలన రాహిత్యముయొక్క ఫలితములు తరువాత శ్లోకములలోఁ జెప్పఁ బడినవి ౨ గతియే చేనపుడు గతిసల్పువాఁడును లేఁడు ౩ గతి లేనప్పుడు కర్త లేఁడు! లేనికర్తయెట్లు చలించును? "ఇది వఱకే గతించిన మార్గమున నడచుటకు నీ గాంబింబు, రాఁబోవు మార్గమునను నీవు నడచుట కారిం

భింబ, గిరించిపోవుచున్న మార్గమున నీ వుండక, దీనిని గమించు చున్నావు?" గతిని గమించువాని నొకటిగాఁ, జెప్పటకు వీలులేదు, ఎలనఁ గతిలేని గమనము చేయువాఁడుండఁజాలడు గతివేరు, గమనించువాఁడు వెరనించుందుమా, నడచువాఁడులేని నడక, నడకలేని నడచు వాఁడు నుండుట కవకాశ మున్నది రెండు నొకటియుఁగాదు వేరును గాదు అందుచే గమనము, గమించువాఁడు, మార్గము మూడు నసత్యములై ౨ లేక స్థితి నిజమని చెప్పఁగలమా? చలనము, మార్పు, విరతి, యన్నియు నర్థశూన్యములే చలనము, మార్పు నిజములై యుండఁగా, నాగార్హనుఁడు లేని సమస్యలఁ దెచ్చిపెట్టుచున్నాఁడని తోచవచ్చు కాని రుచి గోచరింపవచ్చును గాని, వాని స్వరూప మేమి యని మనము నిర్ణయింప వలసియున్నది మనము తత్త్వవరిశీలనము చేయఁదలంచినప్పుడు వాని స్థూలరహస్యములను మనము స్పష్టముగా నిర్ణయించవలెను గితి విరతులనుగూర్చి సమగ్ర జ్ఞానము రుచకు లభించుటలేదు, అందుచే నవి పరమసత్యములు గావు, వ్యావహారిక ప్రయోజనముల కవసరముగు కల్పిత వదనములే

సంసృత్యామునం దుత్పత్తి స్థితి అయశీలములగు సంస్కృతి ధర్మములను గూర్చి నాగార్హనుఁడు ప్రసంగించినాఁడు ౩ ఉత్పత్తిస్థితి నాశనములు వేర్వేరుగా నొక సంస్కృతమునకు లక్షణములు గాకున్నచో, నవి కలసి, యేకకాలమున నొకే వస్తువునం దెట్లుండఁగలవు? ఒక వస్తువు ఉత్పత్తికాలమునందీ నాశనమును, స్థితిని గలిగియుండకపోయినచో నది సంస్కృతి మనఁబడదు అటులే మిగిలిన రెండు లక్షణములును, కాని మూడు లక్షణము లొకే కాలమందుండఁ జాలవు కాంతియు సంధికారము నొకే క్షణమందుండనట్లే, సంస్కృతములు నిజములుగావు ౨౧-వ అధ్యాయమున నాతఁడు సంభవ నాశనములను గూర్చి చర్చించి యవి సుసత్యము అని రుజువుచేసినాఁడు ఇట్టి విమర్శద్వస్థిలో నుత్పత్తి నాశనము లసాధ్యములు ౧౯-వ అధ్యాయమునందు భూతవర్తమాన భవిష్యద్దశలు గల కాల మర్థరహితప్రమాణ మని యాతఁడు రచించినాఁడు గతవిష సము సందేహవార్త, భవిష్యత్తు పృష్టముగాఁ జెప్పరానిది ఈ

క్షణమే మనకు అపప్రమేయంగా ననుభవములో మున్నది కాని, ఇంకా మనకు
వ్యక్తులులేని పరిమానము దురూహ్యము కావున అందుచే
శూన్యమునుండి కల్పితమైన భావరూపము మాత్రమే

ఒక వస్తువు దాని గుణములచే మరలకు దెలియును, ఇది గుణము
అన్నియు మనకు దెలిసినపుడు మనకు వస్తువు తెలిసిన స్వరూప,
గుణము అన్నియు దెలియనిచో వస్తువును దెలియదు ఈ విధమునను
గూర్చి నాగార్జునుడు పంచమాధ్యాయమున బ్రహ్మంబి యి
జలాగ్ని వాయురాకాశములను విజ్ఞానమును ఒప్పించి, గుణముల
బూర్జు మే వస్తువును లేదని నిర్ణయించెను ఏలన నిర్గుణబద్ధార్థముండియు
నిర్గుణబద్ధార్థము పేరుగా మన్నచో ఏప్పుడు గుణము వెల్లడింపబడి
అవి నిర్గుణవస్తువునందు లేవు, స్వతంత్రముగా నుండఁజాలవు మరెచ్చ
టను వానికిఁ దావు లేదు వస్తువు గుణములకు వేరై యుండుట
ఒక వస్తువుకాని, గుణముకాని కానిదేదియును లేదు గుణము వస్తువును,
వస్తువు గుణమును జూపును, రెండు నొకటియే, వేరో మనకు దెలియదు
ఇ-వ ప్రకరణమునందు వస్తు స్వభావమునుగూర్చి పర్చించుట,
వస్తువులకు భావముకాని అబావముకాని ముఖ్యలక్షణముగాఁ జెప్పి వీలు
లేదని చూపఁజూడు పర్వ కారణ్య మృదుత్వ రుచివాసనాది గుణములు
కేవల క్షణికగతములు మన కింద్రియము లుండుటచే నవి యున్నవి
కన్నులేనిచో రంగును, శ్రోత్రము లేనిచో శబ్దమును లేవు, మనము
వేరైన విషయములపై గుణము లాధారపడి యుండుట అపప్రమేయము
అవి మన యింద్రియములపై నాధార పడియుండుటచే గుణములు
స్వతంత్రముగా నున్నవిగావు అవి స్వయంబులిగి గలిగి యుండి
లేదు గుణము లింద్రియాసంబంధము లగుటచే, విభాగముఖ్య గుణ
విభాగమును నాగార్జునుడు చేయఁజూడు సర్వగుణములును కేవలము
'దృశ్య' మాత్రము లగుటచే నివి యే వస్తువులందు గోచరించునో యీ
వస్తువులు ససత్వములే ఏలన గుణముల దోషము వస్తువులను జెందును
ఈ గుణములను గలిగియున్న వస్తువులను మనమెన్నడు వెఱుంగు
మనము గుణములనే యెఱుంగుదుము వస్తువుయొక్క స్వస్వరూపము

మన యునుభవమున కితిమైనది కావున మనకు దానిస్థితియందలి నమ్మకము కేవలము మన యిచ్చపై నాధారపడియున్నది మనకుఁ దెలిసిన గుణములుకాక, వేరుగుణములు వస్తువుల కున్నవని చెప్పఁ జాలము గుణములను, వానిలో వానికేఁ బరస్పరవిరోధము లేకుండగా నొక జిగురుగలె దన కంటిపట్టుకొని యున్నదీ వస్తువైనచో నపుడు గుణముల యైక్యతకు సంబంధమే కారణము కావున వస్తువు నిరాధార గుణ సముచ్చయ భావకల్పితరూపము, విజ్ఞానవిషయమునై యున్నది విజ్ఞానము దాని స్థితి కధారభూతమై యున్నది ఎన్నువు, గుణములు నన్యోన్యసంబంధము గలవి విడిగా నేవియు సత్యములుగావు అన్యోన్య న్యాధారభూతములైన వస్తు, గుణములు పూర్ణసత్యములుగావు వ్యావహారికముగా గుణము లున్నది వస్తు వని మనము చెప్పుకొనవచ్చును విలన నేదియో వెనుక నాధారముగా లేకున్నచో రూపభారాది గుణములు మన కూహింస సాధ్యములు నిమిత్తధర్మము, అన్యాధారము, సామీప్యము, పరిమితత్వమునను సంబంధములపై నాధారపడి వస్తువులు సత్యములుగా గోచరించుచున్నవని నాగార్జునుఁడు తెలిపినాఁడు

మాధ్యమికసూత్ర చతుర్థ ప్రకరణమునందుఁ గారణ సంబంధములు వైరుధ్యములు చూపఁబడినవి “ఒక వస్తువు తన కారణమునుండి వేరుగాఁ గాని, ఒక కారణము వస్తువునుండి వేరుగాఁ గాని దర్శింపఁబడదు వస్తుకారణము వస్తువునుండి వేరైనచో, కారణములేని వస్తువున్నదని వక్కాణించి నట్లగును కారణములేని వస్తువు లేదు కాబట్టి, వస్తువునకు వేరై కారణమున్నదనుటయు సహితకముకాదు” కారణమునకు వేరైన కార్యమును, కార్యమునకు వేరైన కారణమును నుండుట సాధ్యము కాదని నాగార్జునుఁడు వాదించినాఁడు ఒక వస్తువు దానినుండియేకాని, యింకొక దానినుండికాని, రెంటినుండికాని యే కారణము లేకుండఁగాని జనింపదు అందుచేఁ దార్కికముగాఁ జూచినచో సుత్పత్తి కవకాశము లేదు. ౧ సత్యమగునదేదియు నుదయించదు క్షణమున లేనికుండ

౧ స న నా సం ల ౪-౭ క యా వాదము నట్లు నిర్మించినది ఎ కారణమును లేని వస్తువును సృజింపఁజాలదు ౨॥ చతుర్థ్యజములు గలచక్రము ఉన్న దాని విషయములో సుత్పత్తి చెప్పవలసినదివరకే యున్నదాని సుత్పత్తి చెప్పవలెను ఒకే వస్తువున కుండుట లేకుండుటయు నేక కాలమున జెప్పరాదు అన్యథా నాస్తియములు రెంటున తేని వస్తు వున్నదనియుఁ జెప్పలేము

మరుక్షణములోనుండఁ జాలదు ఇది స్వవిఘాతోక్తి యగును వస్తువులు వరమ నత్యములు గావని మన మెఱిఁగి యుండగా, నవి యిట్టి వస్తువుల నెట్లుత్పత్తిచేయఁగలను? కారణములను గూర్చి మనము చెప్పుకొను నప్పుడు, తర్కసిద్ధముగా మనము చెప్పుచుండుట లేదు ద్రష్టృద్వికృతములు, వస్తుగుణములు, దేశకాలములు నను వ్యావహారికపదములను వాడుచున్నాము పారమార్థికముగాఁ జెప్ప వలయుచోఁ గార్య కారణములుగాని, యుత్పత్తి వినాశములుగానిలేవు ౧ కారణ మనఁగా మొత్తము సామగ్రియంతయు నని కొందరు చెప్పు నదియు నర్థరహితమని చూపఁబడినది ౨ ఈ చర్చ వలన మార్చునునది నిరాధారమైనదని తెలియుచున్నది 'అ' మారి 'ఆ' యగును నాగాష్టమఁడిట్లు నాదిం చెను, 'అ' మారి 'ఆ' కాఁగలుగుచో 'అ' యెప్పుడు 'ఆ' యేయై యుండవలెను లెకున్నచో 'అ' యెన్నడును 'ఆ' కాఁజాలదు కాని 'అ' 'ఆ' కాదు, ఏలన, 'అ' మారుచు 'ఆ' అయినదని చెప్పఁబడు చున్నది అందుచేఁ బరిపూర్తన మర్థమగునది కాదు కారణ ధర్మము మార్పునకు కారణము కాఁజాలదు, ఏలనఁ గారణ ధర్మము నిరాధారమైనదే

ఒక గుణము వస్తువున కాదారసంబంధము కలిగియున్నది రెండు నొకానొక సంబంధమును కలిగియున్నవి త్వానక్షేయము లట్టి సంబంధములే కలిగియున్నవి పారమార్థికముగా రెండు నసత్యములే, కాని వ్యావహారికముగా నవియున్నట్లు గోచరించును, కాని పరస్పరాధారభూతములై యవి యున్నంతకాలము నవి నిత్యములు గాఁజాలవు

ఒక కాలమున లేక దేశముననున్న దృశ్య మింకొక కాలమున లేక దేశముననున్న యింకొక దృశ్యముతో సామీప్య సంబంధమును గలిగి యుండవచ్చును గాని, దేశసంబంధములు వ్యావహారికములగుటచేఁ, భారమార్థికముగాఁ బూర్వావరములు నిజములు కావని స్పష్టము

అంశమునకుఁ బూర్ణమునకుఁగల సంబంధము నూలునకు వస్త్రము నకుఁగల సంబంధము వంటిది దారములులేని వస్త్రముగాని, వస్త్రము లేని దారములుగాని యుండఁజాలవు రెండిలోఁ నేదియు భారమార్థిక

సత్యముగాదు అంశాశూర్యమైన పూర్ణము లేదు, పూర్ణములేని యంశలు లేవు రెండును పరస్పరాధారభూతములై యున్నవి కాని యీ సంబంధము కేవలము సంవృత్తి లేక | భాంతి ప్రపంచములోని వస్తువు లెవ్వియును బారమార్థిక సత్యములు గావు అవి పరస్పర సంబంధ మాత్రములై యున్నట్లు గోచరించును

షష్ఠాధ్యాయమున 'ఆత్మ' విషయము చర్చింపఁబడినది, గుణము లకు వేరై వస్తువు లేదను సూత్రము ననుసరించి, విజ్ఞానావస్థలకు వేరై 'ఆత్మ' లేదని తెలియుచున్నది పనిచేయుట, అనుభవించుట, ఆలోచించుట యను కార్యములకుఁ బూర్వ 'మాత్మ' లేదు సవమాధ్యాయ ములో నాగార్థుఁ డిట్లు చెప్పినాఁడు, చూచుట, వినుట, అనుభవించుట మున్నగు క్రియలు జేయున దాత్మయనియు, నీక్రియలకుఁ బూర్వమిది యున్నదనియుఁ గొందరు చెప్పుచున్నారు కాని, క్రియలకుఁ బూర్వ మాత్మ యున్నదని యెట్లు చెప్పఁగలము? అట్లుగా నాత్మ ముందే యున్నచో, జూచుటలో నపుడు దానికి సంబంధము లేకున్నచో, నాత్మతో సంబంధములేని చూచుటయను క్రియ స్వతంత్రముగా జరుగదా? అట్లయు దర్శనాది క్రియలు సన్యోన్యాశ్రయములై యున్నవి మఱియుఁ జూచుట, వినుట మున్నగు సర్వకార్యముల కది పూర్వమే లేకున్నచో, నదియే యొక క్రియకును బూర్వముండఁ జాలదు చూచుట, వినుట, అనుభవించుట మున్నగున వన్నియు నొకే యాత్మకార్యములైనచో నాత్మప్రతిక్రియకుఁ బూర్వముండి యుండి వలెను చూచుట, వినుట, అనుభవించుట మున్నగున వే ద్రవ్యముల నుండి యుదయించు చున్నచో, యా ద్రవ్యములం దాత్మ లేదు" చూచుట మున్నగు క్రియలు జరుగువరకు నాత్మ యున్నట్లు మనకుఁ దెలియదు అందుచే ని కార్యములకుఁ బూర్వ మాత్మ లేదు అత్మ యీ క్రియల కనంతరము మదయింపదు దర్శనాది క్రియలు స్వతంత్రము గానే నడచుచున్నచో నాత్మతో నిమిత్త మేమి యున్నది? అత్మయు, దర్శనాదిక్రియలు నేక కాలముననే యున్నవి కాని యివి పరస్పరము

వేరై స్వతంత్రములై నంగాని యేకకాలము నందుండఁ జాలవు ౧ బాహ్య జగత్తు లేదని నిరూపించుటకు యోగాచారు బువయోగించిన హేతువాదమునే, అత్మ లేదని చెప్పుటకు నాగార్జునుఁ డుపయోగించెను బాహ్యము నకు గోచరించు లక్షణముల వెనుక జగత్తునకు నిజమైన యాధార మొక జడపదార్థ రూపమున లేనిచో, భావముల వెనుక నొక భావము కాని, అత్మ యేల యుండవలయును? అవిచ్ఛిన్నక్షణిక మానసిక దళావరంపరయే యాత్మయని చెప్పవలెను విజ్ఞానము యొక్క స్వస్వరూప మెట్టిదో మనకుఁ దెలియదు అదియొక ప్రవాహము, భావవరంపరలను మనకుఁ బ్రదర్శించు నొక క్షీత్రము భౌతిక ప్రపంచ మున్నదను విశ్వాస మెంత సాహసమైనదో నిత్యమగు నాత్మయున్నదను విశ్వాసమును నాగార్జునుని దృష్టిలో నంత నిరాధారమైన సాహసమే భిన్నమానస కల్పనముల కవసరమగు రీతిని విజ్ఞానవిషయము లొక క్రమములో నిర్మించఁబడి యున్న వనుటయు నూహకల్పనమే వస్తువు అనఁగా నవి మన కెట్లు గోచరించుచున్నవో యవియే మన మొక భావప్రవాహమని కూడఁజెప్పరాదు విజ్ఞానదశలకు వేరుగా నొక యాత్మయున్నదని మన మంగీకరించుటకుఁ గారణము వ్యవహారప్రపంచము కొఱకే అష్టమాధ్యాయమునందు, అత్మభిన్నదశ్చ, అత్మకర్త, క్రియలు పరస్పరాధార భూతములను భావమును జెప్పఁబడెను “కర్మ ననుసరించియే కర్త యను శబ్దమును, కర్త ననుసరించియే కర్మయను శబ్దమును వచ్చినవి పారమార్థికముగాఁ జూచినచోఁ గర్తయు లేడు, కర్మయు లేదు” ౨

నిర్వచనము చేయుటకు వీలులేనిది జ్ఞానము వేదనల వలన భావములు జనించును, భావములు వేదనల నుత్పత్తి చేయును చెట్టు విత్తును, విత్తు చెట్టును జనింపఁజేయుచున్నవి దర్శనము స్వయం స్థితికలది కాదు “ఇదివరకే చూడఁబడిన దానిని నీ వివృదు చూచుట

౧ న్యాయకర్తృత్వము నాగార్జునుని యీ భావమునుగూర్చి ప్రసంగించి, దాని కిట్లు జవాబు చెప్పినది ఈ ఎడముగా నీవు దర్శనాధికమున కభావమును జెప్పినదో, వింద్రియ వివర్యాస్తీర్షణము నెవ్వఁడును స్థాపింపఁజాలఁడు ఇంద్రియ వివరములులేనిదో వానిని గూర్చి వాద మవసరములేదు అందుచే నీ వాదము విరాధారము సర్వసాక్ష్యములను నీవు నిరసించినదో, నీ నిరసనమునకు ఎటువలేదు నీ యభావవాదమునకు ఎటువయింద వలసినదో, నవ్వుడు దర్శనాధిమును నీ వంగీకరింపవలెను” ౨ ౧౬౭ ౧౦

లేదు రాబోవుదానిని నీ విప్పుడు చూచుట లేదు గతములోఁగాని భవిష్యత్తులోఁగాని చూడఁబడని వస్తువున కస్తిత్యములేదని చెప్పవలెను” ౧ “దృశ్యమును నేత్రేంద్రియము చూచుటలేదు, నేత్రేతరమెద్దియును జూచుట లేదు ఇంకఁజూచునది మూఁడవ దేదియును లేదు” ౨ మార్గము, గమనము, మార్గగామియు సత్యములైనట్లే, ద్రష్ట, దర్శనము, దృశ్యము కూడ ససత్యములు దర్శనము, దృశ్యవిషయములు పరస్పరాధారమైన అస్తిత్వమును గలిగియున్నవి దృష్టి లేకున్నచో రంగు లేదు రంగులు లేకున్నచో నేత్రేంద్రియమునకు దర్శనము లేదు “పుత్రుఁడు తల్లిదండ్రులపై నాధారపడినట్లు, నేత్రవేదనలు, రంగులపై నను, నేత్రము లపై నను నాధారపడియున్నవి” మనము చూచినది, మనవ్యక్తి గతమైనది కాదని నిశ్చయముగాఁ జెప్పఁజాలము ఒకే వస్తువు భిన్నవ్యక్తులకు వేరుగాను, నొకే వ్యక్తికి భిన్నకాలములలో భిన్నముగాను గోచరించును ౧౪-వ ప్రకరణములో ‘సంసర్గ’ మునుగూర్చి చర్చించి దానినిగూడ నాతఁడు తిరస్కరించినాఁడు మార్పులు, దశావరంపరలు వచ్చుచుఁ బోవుచుండును ఒకదాని వెనుక నొకటి వచ్చు పారంపర్యము నైనను, నేకత్వానుభవముగల వ్యక్తి లేనిదే, సమర్థింపఁజాలము, కాని యీ యేకత్వముగల ‘అత్మ’ నిరాధారవస్తువని యిదివరకే చెప్పియుండిమి

ఇంక జాతిలక్షణములఁగూర్చి యేమి చెప్పవలెను? ఈ లక్షణములు వ్యక్తులకు వేరై స్వతంత్రముగా నున్నవాఁ లేక యెల్లివ్వు డవి వ్యక్తులయందే గోచరించునా? మన జ్ఞానమంతయు భేదముపై నాధారపడియున్నది ఒక గోచననేమి? అదియొక అశ్వముకాదు, గొట్టెకాదు అనఁగా నావు-కాని దేదియు నావు కాదు ఒక గోవున్నదని చెప్పుటకు బదులుగా, నొక గుఱ్ఱముకాని యొక చెట్టుకాని లేదని చెప్పుచున్నాము మనజ్ఞానమంతయు వ్యావహారికసంబంధ మయము, భేదబోషితము గుఱ్ఱము లేదు, వ్రవంచమును లేదు వీని స్వరూపమేమో మనకుఁ దెలియుదు ఈ సమస్యారూపమిట్లు చెప్పఁబడెను! “ఒకవస్తుస్వరూప మితర వస్తువుల నుండి భేదము చేయనిదే మన మెఱుంగఁజాలము ఒక వస్తువుయొక్క

స్వస్వరూపము మనకుఁదెలియనిదే దాని శితర వస్తువులతో లేదమును దెలియఁజాలము ౧ వస్తువు లన్నియు నితరేతరసంబంధముయములు అన్నియు ననంతములగు కార్యకారణములపై నాధారపడినవగుటచే నే వస్తువునకును స్వయం స్థితిలేదు సర్వవస్తుగుణములును, వ్యావహారిక ములే కాని నిత్యములుగావు వస్తుసంబంధ బాంధవ్యసమూహములతో మనము కార్యము లొనర్చుచున్నాము ఈ సంబంధ బాంధవ్యములకుఁ ఒరస్పరసంయోగము లేదు ఇపుడు మనము చూచువస్తువులు సుషుప్తిలో లేవు స్వప్నవస్తువులు జాగ్ర దవస్థలో లేవు నిత్యస్థితిగల వస్తు వన్ని యవస్థలలోను గోచరింపవలెను భావము స్వీయజ్ఞానము లేనిది పరభావ జ్ఞానభూన్యమైనది సత్యము కాంతమే, జ్ఞానము సాధ్యము కాదు ౨ నాగార్జునుని నిశిత తర్క నిశ్చయ మిట్లున్నది

లోకమునకు వేరై దేవుఁడుగాని, దేవునకు వేరై లోకముగాని లేవు రెండును బ్రాంతిభావములే నాగార్జునుఁడు నిరసించిన యీ దేవుఁడు ప్రమాణజ్ఞాన మెఱుంగని మూఢవిశ్వాసము గలవారి దేవుఁడు మాత్రమే యని మనము మఱవరాదు మహాయానమతమందు ధర్మకాయ స్వరూపుడైన దేవుని యిం దాతనికి నిర్మలభక్తి గలదు

అతిసాహసమైన తర్కముతో నాతఁడు జన్మస్థితి అయాత్మకమైన ప్రపంచము నిజముకాదని రుజువుచేసినాఁడు ౩ దుఃఖము, ౪ సంస్కార ములు, ౫ బంధమోక్షములు ౬ సర్వకార్యములు ౭ నసత్యములు అవి కేవల పరస్పరసంబంధభావములు వాని స్వరూప మజ్ఞేయము మానవ కోటియొక్క మతావసరముల కెంత విరుద్ధములుగా నున్నను, నాగార్జు నుఁడు తన తర్కము మానిన పలితములను సాహసముతోఁ బ్రకటించి నాఁడు నిజమునకు బుద్ధుఁడు లేక తథాగతుఁడే లేడని తన తత్త్వ మునుఁడ ముగించి పారమార్థికదృష్టి ననుపరించి, సత్యాసత్యములకే

౧ యస్మా శ్చనా వ్యభావానాం ప్రత్యయాదిషు విద్యతే

అవిద్యమానే సత్యమే పరభావో న విద్యతే

౨ రూపాది వ్యతిరేకేన యథా కుంభో వ విద్యతే

నాయ్యాదివ్యతిరేకేన తథా రూపం న విద్యతే

౩ ౪ ౫ ౬ ౭ ౮ ౯ ౧౦ ౧౧ ౧౨ ౧౩ ౧౪ ౧౫ ౧౬ ౧౭ ౧౮ ౧౯ ౨౦ ౨౧ ౨౨ ౨౩ ౨౪ ౨౫ ౨౬ ౨౭ ౨౮ ౨౯ ౩౦ ౩౧ ౩౨ ౩౩ ౩౪ ౩౫ ౩౬ ౩౭ ౩౮ ౩౯ ౪౦ ౪౧ ౪౨ ౪౩ ౪౪ ౪౫ ౪౬ ౪౭ ౪౮ ౪౯ ౫౦ ౫౧ ౫౨ ౫౩ ౫౪ ౫౫ ౫౬ ౫౭ ౫౮ ౫౯ ౬౦ ౬౧ ౬౨ ౬౩ ౬౪ ౬౫ ౬౬ ౬౭ ౬౮ ౬౯ ౭౦ ౭౧ ౭౨ ౭౩ ౭౪ ౭౫ ౭౬ ౭౭ ౭౮ ౭౯ ౮౦ ౮౧ ౮౨ ౮౩ ౮౪ ౮౫ ౮౬ ౮౭ ౮౮ ౮౯ ౯౦ ౯౧ ౯౨ ౯౩ ౯౪ ౯౫ ౯౬ ౯౭ ౯౮ ౯౯ ౧౦౦

భేదమును లేదని నిరూపించినాఁడు నిజమైనదేదియు లేనప్పుడు దేని నపార్థము చేసికొందుము ౧ దుఃఖాది సత్యవశుష్టయము, ౨ నిర్వాణ భావములు ౩ సన్నియు ససత్యములే తన మాధ్యమికశాస్త్రమందలి ప్రథమవాక్యమునందే యాతఁడిట్లు చెప్పినాఁడు, చాపులేదు, పుట్టుకలేదు, భేదములేదు, నిత్యత్యములేదు, అనేకత్యములేదు, ఏకత్యమునులేదు, ఉత్పత్తిలేదు, అయమునులేదు ” ఏదియును పత్యముగాదు దీనికి వ్యతిరేకార్థ మిదివరకే చెప్పఁబడెను దీనికిఁ బ్రత్యక్షసాక్ష్య మవసరము లేదు ఉన్నదానికిఁ గారణము కావలెనుగాని లేనిదాని కవసరములేదు ప్రపంచమునకు క్షణికదృశ్య రూప మున్నది వస్తువు లనిత్యములుగావు, నిత్యములును గావు, అవి జనించలేదు, నాశనము కాలేదు అవి పమానములుగా వనమానములును గావు వానికి వచ్చుటయు లేదు, పోవుట యును లేదు ఇదంతయు సనిత్యదృశ్యమే గుణములయొక్కయు వాని సంబంధముల యొక్కయు భావపరంపరయే జగము మన మీ యర్థ శూన్యములగు సంబంధములను నమ్ముచున్నాము వ్యవహార ప్రపంచ మున కుపయోగించు ప్రమాణములు పారమార్థిక సత్యములని తలఁచు శాస్త్ర విశ్వాసము సంధప్రాయమైనదే యని నాగార్థునుఁడు నిరసించినాఁడు

సంబంధములవలన జగదస్త్యమునందు బ్రాంతిజనించు చున్నది కార్యకారణములు, పూర్వము తదంతలు స్వయంస్థితి గలవి కాక, పరస్పరాధారములై, జగత్కల్పనము చేయుచున్నవి సంవృత్తి జ్ఞానము లేక వ్యవహారజ్ఞాన విషయమైన జగత్తున్నదని యీ ప్రమాణ ములు మనకు బ్రాంతిని జనింపఁజేయుచున్నవి దృశ్యముల అన్యోన్య సంబంధనిర్ణయముల కివి యనుకూలములుగా నున్నవి పారమార్థిక సత్యము నివి స్థాపించ యత్నించుచో నాత్మవిరుద్ధము లగును అవి కత్వాధారములేని వ్యావహారిక ధర్మములకుఁ బనికివచ్చు సూత్రములు బ్రాహ్మతత్వవేత్త మనశ్చక్తి భావసంబంధములను గల్పించునుగాని, యది కల్పించు సంబంధములు పంబంధశూన్యములగు వస్తువులకేయని చెప్పినాఁడు నాగార్థునుఁడు గ్రీన్ తత్వజ్ఞానిభావముతో నేకిభవించును

వీ రిరువురుగూడ మన యనుభవములో అభించు సత్యము వ్యావహారిక మనియు, దీనికి వెనుక ననిర్వాచ్యమైన పూర్వసత్య మున్నదనియు నమ్ముదురు కాని బ్రాహ్మదృష్టిలో మన వ్యవహారశాస్త్ర జ్ఞానానుభవము నందు సంబంధములలోనికి రాని దేదియో కొంతగలదు కాని నాగార్జునుడే భావము సంగీకరింపఁడు కాని నాగార్జునుఁడు కేవలము నిర్మూలించు విమర్శకుఁడే కాఁడు, అతఁడు నిర్మాణాత్మక ప్రజ్ఞావంతుఁడునై యున్నాఁడు శాస్త్రమున కందని వరమార్థసత్య మున్నది వ్యావహారిక ప్రపంచానుభవమును జీల్చి చెండాడి, దానివెనుక నిత్యసత్యమైన దున్నదని యాతఁడు నిశ్చయించినాఁడు దృశ్యమాన జగత్తు స్వవిరోధ ధర్మకల్పితము ఇంద్రియాతీత సత్యము విరోధములులేని నిశ్శాస్త్ర సత్యముగలది మనము చూచు, విను, అనుభవించు లోకమునకు వెనుక నేదోయొక్కవరమార్థమున్నదని తలఁవకుండ నుండఁజాలము మనము చూచు వర్తధ్వని రూపాదులు నిరావాసములైన శూన్యమునుండి జనింప లేదు చతుర్థాధ్యాయములోఁ దన కారంభమున శూన్యత్వభావము లేదనియు, యదువాత నది విధిగా సంగీకరింపఁజెడవనియు నాగార్జునుఁడు చెప్పినాఁడు శూన్యత్వమును దర్శశూన్యముగా విశ్వసించుట సాధ్యమను దోషమగును, జగత్తుత్రాంతియను విషయ మాతని కవిలంఘ్య మైనది జ్ఞానసిద్ధాంతమున కవసరమగు తార్కికసమన్వయమునఁగా మన యనుభవవార్త మేమియని మన యనుభవమున కవసరమగు కారణములనుజూపి, వాని నిరాధారతను బ్రదర్శించి, మన యనుభవము పౌరమార్గికము గాదని నాగార్జునుఁడు నిర్ణయించినాఁడు పౌరమార్గిక సత్య మున్నదను విశ్వాసముగల యాతని హృదయమున కవరోధముగా నీ తర్కప్రదర్శనము నాతఁడు కల్పించినాఁడు, తన హృదంతర్గత సత్యమును బాహ్యసంశయవాదముచే స్థాపించినాఁడు ప్రకృతి యొక దృశ్యము మాత్రమే, కాని దేనినుండి నర్వము నుదయించి, తుదకు దేని యందు లీన మగునో యట్టి నిత్యము నవిచ్ఛిన్నము నగు వరమసత్యము ప్రకృతికి మూలాధారమై యున్నది దానినిగూర్చి మనము ప్రపంగించు నపుడు మన వ్యవహారికజ్ఞాన ప్రమాణములను స్మరింప రాదు అది యెట్టిదో, నిత్యముక్తమో, జ్ఞానరూపమో, మనము చెప్పఁజాలము దానినిగూర్చి మనము ప్రశ్నించుచే, మన అజ్ఞానావస్థలను నిత్యసిద్ధమగు

వస్తువునకుఁగల్పించిన దోషము వట్టును అనంతసత్యస్వరూపమును నిర్వచించ నిరాకరిండు టది లేదనుటకాదు పరమార్థసత్యస్థితి జగద నిత్యరూపమును నూచించును “స్కంధములు శూన్యములు, సర్వ వస్తువులు శూన్యలక్షణోపేతములు, అవి యాద్యంత రహితములు, అవి దోషయుక్తములు, దోషశూన్యములును, అవి పరిపూర్ణములును, నవరి పూర్ణములును, కావున నో సారిపుత్రా! ఈ శూన్యమునందు రూపముకాని, దర్శనముకాని, నామముకాని, భావముకాని, జ్ఞానముకాని లేవు ౧ మన కనుభవములోనున్న ప్రపంచము వ్యావహారికమని యంగీకరించి, సంబంధకారణమైన విజ్ఞానమును యోగాదారులు కల్పించిరి విజ్ఞాన మాత్మయను భావమును బరిశీలించి, యది నిరర్థకమని నాగార్థునుఁడు చూపినాఁడు విజ్ఞానము జీవాత్మయైనచో నది పారమార్థిక సత్యము గాదు అది పారమార్థిక సత్యమేయైనచో దాని కాత్మయను వ్యావహారిక ప్రమాణము వర్తించదు పరమార్థము పరమార్థమే, దానినిగూర్చి మన మేమియుఁ జెప్పఁజాలము మన బుద్ధికార్య మంతయు క్షణికము మనము పరమార్థమును మన బుద్ధితే గ్రహించినయెడలఁ బరమార్థము నొక క్షణికవస్తువే యగును, దానిని మనము నగుణమైన అత్మజ్ఞానరూప మున్నచోఁ దత్సంబంధమగు నొక వ్యక్తిత్వమును మనము కల్పింపక తప్పదు

౩ సత్య-జగత్-భిన్నదళలు

నాగార్థునుని క్షణిక జగద్వాదము మనము పూజించు ప్రమాణ భావము లన్నియు త్రాంతియని వివర్ణింపఁగోరుచున్నది సర్వ మసత్య మైనచోఁ, బుణ్యపాపములు ససత్యములే మనము దుఃఖమునుండి విముక్తులమై నిర్వాణమును సంపాదించు యత్నము చేయనవసరము లేదు ఏలన మన దుఃఖము ససత్యమే జీవితము త్రాంతియని నమ్మి మనము జీవింపఁజాలము త్రాంతిపై నాధారపడి మనము ధర్మ జీవనమును నడువఁజాలము పారమార్థికదృష్టిలో మన దుఃఖము అసత్యములే కావచ్చునుగాని, మన ప్రస్తుత జీవిత మున్నంతకాలము మనకవి యథార్థములే పరమార్థసిద్ధిఁ బొందినవాని కే సమస్యలును

లేవు అతఁడు నిర్వాణమును బొందినాఁడు కాని లోకమునందు మగ్నులై యున్నవారు కర్మ చేయవలెను ప్రపంచములో నున్నవారి కందఱకు త్రాంతి యవిలంఘ్యముగావున, ధర్మానుష్ఠానావశ్యకతయు నవిలంఘ్యమే పారమార్థికముగా నేమి తటస్థించినను, మానవజీవితము నకుఁ బుణ్యపాపవిచక్షణము నీత్రాంతివాదము తొలఁగింపఁజాలదు నాగార్హనుఁడు వ్యావహారిక పారమార్థికసత్యములను రెంటి నంగీకరించును “బుద్ధుని యుపదేశము రెండు విధములైన సత్యము నంగీకరించును క్షణికమైన వ్యవహారప్రపంచజ్ఞానము, అద్వితీయము నిత్యము నైన పరమార్థజ్ఞానము” ఈ భేదమువలన, సర్వభూస్య తత్త్వము నకు ధర్మానుష్ఠానమునకును గల వైరుధ్యము తొలఁగింపఁబడినది పారమార్థిక సత్యజ్ఞానమే నిర్వాణహేతువైనను, నది వ్యవహారసత్యజ్ఞానము ద్వారముననే సాధ్య మగును సంవృతిజ్ఞానము మానవుని బుద్ధి వ్యాపార ఫలితము ఇదియే ప్రపంచదృశ్యమునకుఁ గారణము సంవృతి శబ్దమున కర్థము సత్యమును గప్పివేయునదనియే పరమార్థ సత్యమును నిరూపింప నవసరములేదు, ఏలన నది స్వతఃప్రమాణస్థితి గలది స్వప్నగతుఁడు తన స్వప్నానుభవము నెట్టి తర్కవాదమువలనను నిర్మూలింపఁజాలఁడు, ఎలన స్వప్నవస్తువును లేదనుటకుఁగాని యున్నదనుటకుఁగాని యుపయోగింపఁబడు ప్రతి హేతువు స్వప్నవస్తువు వలెనే అభావదోషమును గలిగి యుండును కాని మనము మేలుకొన్నంతనే స్వప్నవస్తు వసత్యమని తెలియును అదేవిధముగా మనము పరమార్థమును దెలిసికొనఁగానే సంవృతిజ్ఞాన మసత్యమని బోధపడును సంవృతిజ్ఞాన వాదము నెంతచేసియు సంవృతిని నిర్మూలింపఁజాలము దానియందు సర్వవస్తువులు నిజ మనునట్లుగానే దృశ్యమానము లగు చుండును ద్రష్టృదృశ్యములు, సత్వాసత్యములు బంధమోక్షములు వ్యవహారములో సర్థవంతములే పారమార్థికదృష్టిలో సంవృతి స్వప్న కుల్యమైన మిథ్యమంటిదే లోకములోని సర్వవస్తువులు, బుద్ధుఁడు, నిర్వాణకాంక్ష మున్నగు మనోజ్ఞాపములు నన్నియు సదృశ్యములై పోవును అంతయు మిథ్యయైనచో మిథ్యాజ్ఞాపమును మిథ్యయేయని చెప్పు జనసామాన్య వాదము నాగార్హనునిఁ జలింపఁజేయుఁజాలదు

తార్కికజ్ఞానములేని లోపములవలన నాతఁడు నిత్యపరిపూర్ణ సత్యమగు వరమార్థము నాతఁ డంగీకరింపవలసివచ్చినది అంతయు శూన్యము గావున, నేదియు జనించుటకాని, అయ మగుటకాని లేకున్నచోఁ బుణ్య పాపభేదమే యుండదను నాక్షేపణమునకు నాగార్థునుఁడు సర్వకామ సంత్సప్తి నొనఁగి, యాంతరంగికశాంతిని బ్రసాదించు వరమార్థసత్యము సంవృత్తిజ్ఞానముచే మఱుఁగువడియున్నదని సమాధానము చెప్పినాఁడు నిజమునకు జన్మమరణములుగాని, బంధమోక్షములుగాని లేవు సత్యము శూన్యము, అనఁగా నది వ్యక్తిత్వమును గాని యే గుణమునుగాని కలిగి యుండలేదు అనఁగా నది పరిపూర్ణశూన్య మని కాని, నిర్గుణ నిర్విసత్వ మని కాని యర్థము కాదు ౧ సంవృత్తి సత్యమని చెప్పుదురుగాన బరమార్థమునందు సంవృత్తి చెప్పన దేదియును లేదని భావము నాగార్థు నుఁడు దీని విషయములో బుద్ధు నిట్లుదాహరించినాఁడు “స్త్రీ లేదు, పురుషుఁడు లేఁడు, జీవము లేదు, చేతనము లేదు, ఆత్మ లేదు ఈ ధర్మము లన్నియు న్యవ్నములనలెను, గల్పనములనలెను జలములోఁ జొంద్రుని వ్రతిలింబుముల వలెను, సనత్యములు సభావములునై యున్నవి ”

హేతువు దోషోపహాతమని నిరసించి, విశ్వాసమునకు స్థాన మిచ్చెను ఈ విజ్ఞానము పై నాధారపడిన విశ్వాసము మూఢ విశ్వాసము కాదు, ఇది నిరాధారమగు నూహకల్పనము కాదు, హేత్వాధారసహితము పారమార్థిక వ్యావహారిక సత్యములు సంబంధము లేనివైనచో మనకు లభించునది పూర్ణసంశయావస్థయే వరమార్థజ్ఞానమునుండి వేరుచేసి విడఁగొట్టినచో వ్యవహార వ్రవంప జ్ఞానమైనను సమర్థించుటకు వీలు వడదు వ్యావహారిక సత్యముతో నిమిత్తము లేకుండఁ జారమార్థిక సత్యమును సాధింపఁబడదని నాగార్థునుఁడు వలించినాఁడు బుద్ధి గోచరమగు సత్యము స్థిరమైనది కాకున్నను, పూర్తిగా నిరసంపదగినది కాదు కొందరు తత్త్వవేత్తలు గ్రహించినట్లుగా బుద్ధిశక్తి పరిపూర్ణశక్తి కాదు బుద్ధి కగోచరమైన వరమసత్యము పరిచ్ఛిన్నమానసమున నాక విశ్వసనీయ భావము దానిని మనము దర్శింప లేక దోషచ్ఛును గాని నమ్మవచ్చును మానవునకుఁ దెలిసినది వ్యవహార

ప్రపంచము గావున, దాని నే మానవుఁడును దర్శించి యుండలేదు! కాని, తన వ్యవహారజ్ఞానమున కట్టి యతీతసత్యసిద్ధాంత విశ్వాస మవసరమని మానవుఁడు తలఁచును మన కెఱుకలోనున్న విషయముల జ్ఞానము పూర్ణ మగుట కీ పద్ధతి నవలంబింపవలసి యుండును కాని, యా పద్ధతి యంతయు మన దృష్టి యెదుటఁ జిత్రింపఁబడి యుండలేదు పరమ సత్యము మన హృదయాశాశములపై విహరింపును, మనము సిద్ధముగా నున్నచో నది మన హృత్పీఠముల నధివసించును మనము, మన బంధములను దాటిపోవలెను పూర్ణ జ్ఞానము మనకు లేనంత మాత్రమున దాని యావశ్యకత యందలి విశ్వాస ముండుట దోషము కాదు తర్కయుక్తి సరిధిలోనికి దానిని మనము చొప్పింప లేకున్నను మన విశ్వాసమున కది యాధారము కావచ్చును మన కగోచరసత్యవస్తువును గూర్చిన విశ్వాస మిట్టి విధముగానే యుండును

ఒక నూత్నభావదృక్పథము ననుసరించి, నాగార్జున సిద్ధాంత మును గుమారిలుఁ డిట్లు విమర్శించినాఁడు, “ఏది యిప్పుడు లేదో అది యెన్నఁడు నుండఁజాలదనియు నేది యిప్పు డున్నదో అది పూర్వసత్యమే యనియు నందుచే ద్వివిధసత్యములు లేవనియు నంగీకరింపవలసి యున్నది ” మాధ్యమిక సిద్ధాంతము ప్రపంచము శుద్ధశూన్యమని బోధించునని శంకరుఁడు తలచినాఁడు ఇట్టి భావముతోడనే ఈయనుఁ డిట్లు డిగినాఁడు, శూన్యతను గూర్చిన భావము సత్యమా కాదా? ఒకవ్యక్తి లోకమును దాను శూన్యముగాఁ జూడకుండినచో లోకము శూన్యమని నీ వెట్లు చెప్పఁగలవు; లోకము శూన్య మగుట నిజమైనచో శూన్యమునకుఁ జెందని యింకొకఁడు దానినిఁజూచినాడని భావము అప్పుడు పేరైన వాఁడొకఁడు వాఁడు చూచినది నిజమని యంగీకరింప వలసి యున్నది ”

నాగార్జునుఁడు స్థితి పలుతెగలు గలదని గుర్తించినాఁడు ప్రాంతి మాత్రములైన వస్తువులు ప్రత్యక్ష విషయము లంత సత్యములుగావు కాని రెండును మానసిక విషయము లగుటచే నొకే జాతికిఁజెందినవి సర్వ వస్తువులు వ్యక్తులు ధర్మనముచ్చయములే, ఒకానొక సముదాయమునఁ గలియు ధర్మముల స్వభావము ననుసరించి భేదము లుండును వస్తు

పులలో సమాన ధర్మములు జేరును వ్యక్తుల విషయములో నట్లుకాదు మన ప్రాజేంద్రియాదులు, చెప్పందగిన మార్పులేమియు లేకుండగనే పున రుజ్జీవితము లగుచుండగా, మానసిక ధర్మములు గొప్పమార్పులకు లోనగుచున్నవి బ్రాంజివిషయములకు మనస్సునకు వేరైన స్థితిలేదు, కాని మన యనుభవములోని వస్తువుల కనుభవావస్థలో స్థితియున్నది, అట్టి భేదముచే నివి ద్రవ్యమండి స్వతంత్రములు, దేశకాలములందుఁ బ్రపంచమునకు స్థితియున్నదని నాగాఢునుఁ డంగీకరించునుగాని యది స్థిరము గాదని చెప్పును వ్యవహారప్రపంచమున కొక విధమైన స్థితి లేకపోలేదు కొన్నియవస్థలలో దానిని మన మట్లు గ్రహింపఁగలము, తిరిగి తిరిగి గ్రహింపఁగలము ఇది విశ్వజననమైన యనుభవ మేలన నిది సర్వజనులకు సామాన్యమై యున్నది కేవల మానసికావస్థ వ్యాప్తముకాదు దేశసంబంధికాదు కావున నది క్షణికము ఏకైకవ్యక్తిగతము అందుచే మానసిక విషయస్థితికంటె, భౌతికవస్తుస్థితి, యెక్కువ స్థిరమైనది విజ్ఞాన ప్రవాహవేగముతో మారుచుండు భావరూపములు క్షణికములు కాని, భౌతికవదార్థము లింద్రియగోచరములై, యెక్కువ స్థిరత్వమును గలిగి యున్నవి, ఏలనఁ గొన్నినిశ్చితనియమముల ననుసరించి వానిని మనము మఱి విజ్ఞానమునఁజేర్చఁగలము లోకములో నుండుట యనఁగా, దేశకాల నిమిత్తనిర్మాణములోనుండు స్థితియే, కాని యిది నిత్య స్థితిమాత్రముకాదు అనఁగా వస్తువు అసత్యములని భావముకాదు అలిత విస్తర మిట్లు చెప్పుచున్నది, “లోకములో నే వస్తువునకు భావము(స్థితి) లేదు, అభావమును లేదు” ప్రపంచము పూర్ణసత్యమునుగాదు పూర్ణ శూన్యమును గాదు, రెండవ భావము దురూహ్యము కావున శూన్యశబ్దముచే మాధ్యమికుండు పూర్ణనాస్తిత్వమునుగాక, అనిత్యాస్తిత్వమునే చెప్పును ఇదియే శంకరుని వ్యవహారజగత్తు స్వయంస్థితిలేని కారణమున వస్తువులకు నిత్యత్వము లేదని చెప్పుట వేరు, వస్తువు అసలే లేవని చెప్పుట వేరు ఈ రెండుభావములునుగూడ మాధ్యమిక గ్రంథములలోఁ గాన నగును వస్తువు అనిత్యములను భావమే మాధ్యమిక సిద్ధాంతమని తోచుచున్నది ఏకకాలమందలి పెక్కు కారణములచే నుత్పత్తియగుట ధర్మముల స్వభావ మనియు నట్లుత్పత్తి యయినవి స్వయంభువములు కావనియు, నందుచే నవి స్వయంస్థితి లేని వనియుఁ, జెప్పువ్రతీత్యన

ముత్పాద వాదమునుబట్టి, మనకు వ్యావహారికముగా గోచరించు వస్తువులు పారమార్థికముగా సత్యములు గావని మాత్రమే నిశ్చయ మగుచున్నది ఈ యర్థములో శూన్య మనగాఁ గారణ సంజాతమని యనగాఁ బరాధారభూతమని యర్థము బౌద్ధజగ దస్త్రీత్వవాదులైన సౌత్రాంతికులును వైఖాషికులును గారణములవలన సుతృప్తియైనది స్వయంస్థితి లేనిదను భావమును, అసత్యమను భావము నుగ్గడింపరు, అందుచే నది శూన్య మనియు వారు చెప్పరు “సర్వమును శూన్యమే, ఏలన సార్వ లౌకికమగు నిమిత్తధర్మము నుండియే సర్వమును జనించెను” వస్తువుల అభావమును, నిత్యపరిణామ మందుచున్న సంసారవ్రవాహమును మాధ్యమికులు వక్కాణించినారు ధర్మములు పారమార్థికముగను, వ్యావహారికమునుగూడ లేవను భావమును మాధ్యమికులు చెప్పినట్లు కొందరు తలఁచురు వస్తువుల ససాధ్యములగు వంధ్యాపుత్రాదికముతోఁ బోల్చివలెను వంధ్యసౌందర్యమును మనము వర్ణింపవచ్చునుగాని, వంధ్యాపుత్రుఁ డసత్యము అతని వాక్యములలోఁ గొన్నియిట్టి భావమును సూచించునని తలఁపఁబడినను, నాగార్జునుని భావ మిదికాదని తోచుచున్నది అట్టి వాక్యములలో నొకటి యిది “మనము ధర్మముల ననుభవములోఁ జూచుట లేదా? యనుబ్రహ్మకు నాగార్జునుని జవా బిది, నిజమే! నేత్రదోషము కల సన్న్యాసియుఁ దప భిక్షాపాత్రమందున్న తల వెండ్రుకను జూచునట్లే, నిజముగా నాతఁడు దానినిఁ జూడఁడు తల వెండ్రుక యెంత నిజమో యాతని జ్ఞానము సంతే నిజము ఏలన స్వచ్ఛ నేత్రములుగల వానికిఁ దలవెండ్రుకను గూర్చిన భావమే తట్టదు,” ఒక వ్యక్తి సరమార్థ సత్యమును సంపాదించునపుడు, వస్తువుల నిజస్వభావము నాతఁడు చూచును, అప్పు డాతఁడు వాని యస్త్రీత్వమును నమ్ముఁడు అవి వానికి గోచరింపనే గోచరింపవు అందుచేఁ బరిపూర్ణజ్ఞాన మనగా వస్తువుల శూన్యత్వజ్ఞానము ప్రపంచ మంతయు నొక మాంత్రికుని వినోద వ్రదర్శనము వంటిది అవిద్యావిముక్తుఁడగు సిద్ధుఁ డట్టి దృశ్యముచే మోసగింపఁ బడఁడు ఉన్నట్లు గోచరించునది భ్రాంతి సర్వవస్తువులు, భావములు మాధ్యమికుల దృష్టిలో శూన్యము లగుటచే, వారిని సర్వవై నాశికు లనియుఁ బిలుచుట కలదు |గహనక్షత్రాదులతోఁగూడిన సృష్టి యంతయు నిరాధారదృశ్యమను భావమున కనుగుణముగా బౌద్ధులు

నాలుగు శాఖలకుఁ జెందుదు రని తలఁచు ప్రజాభిప్రాయము సమంజసముగా నున్నది బాహ్యనస్తుజాలము చూపట్టుచున్న దను వైఖాపికులు, వస్తువుల పరిభింబములే మనకు గోచరించుచున్నవని తలఁచు సౌత్రాంతికులు, సృష్టి యంతయు మానసికమని భావించు యోగాచారులు, సర్వవై నాశికు లనఁబడు మాధ్యమికులు కాని యీ భావము నాగార్థునుని తత్త్వమునకుఁ జెందదని మా యభిప్రాయము మనము కూర్చుండియుండిన యాసనము నిజమైన యాసనము కాదని రుజువుచేయ మంకించు సామాన్యమాంత్రికునివంటివాఁడు నాగార్థునుఁడు గాఁడు అతఁ డంగీకరించు దృశ్యము నిత్యనముత్పన్న మగు స్థితి గలదనియు, నది పారమార్థిక సత్యము గాదనియు నాగార్థునుని వాదము

౮ శూన్యభావము—అంతర్గతార్థములు

శూన్యభావమున కనేకార్థములు గ్రహింపఁ బడినవి కొందర కది శుద్ధశూన్యము, కొందర కది సర్వవస్తువంతర్యామియై, అతీతము వనిర్వచనియమునైన నిత్య నియమము మొదటిది వ్యవహారప్రపంచసంబంధమైనది, రెండవది పారమార్థికసత్యము మిథ్యాకల్పనమైనను శూన్యవాతావరణములోఁ బోషింపఁ బడదు సర్వాభావమున కంతర్గతమై భావ ముండును పరిపూర్ణ శూన్యత దురూహ్యము సంపూర్ణ నాస్తిక భావ మూహకల్పనము, ఏలన నిర్ణయము చేసిన కర్తయైనను నిజము కావలెను ఒక యతీత సత్యమును నాగార్థునుఁ డంగీకరించును కాని యాతఁ డుపనిషత్తులవలెనే, యది జ్ఞానవిషయముగాదని వాదించును “నేత్రము చూడదు, మన స్థిలోఁబింపదు, మనుజులకు దురవగాహమైన పరమ సత్యమిదియే ఏ ప్రదేశమున సర్వవస్తు సమ్యగ్దర్శనమొకే కాలమందు లభించునో యది బుద్ధునిచేఁ జరమార్థ ప్రపంచమని పిలువఁబడెను అది వాగతీతము” ౧ “దానిని భావమని కాని అభావమని కాని రెండును వని కాని, రెండును గాదని కాని, చెప్పఁజాలము కాని దానిని సూచించుట కొఱకు శూన్యమని చెప్పుదుము” ౨ కూటస్థమగు

౧ ౨ వ అధ్యాయము

౨ శూన్యమితి వత్తవ్యం ఆశూన్య మితి వా తవేక

ఉదయ- నోభయం చేతి ప్రశ్నాత్త్యర్థం తు కత్యతే

సత్యమున్నది, లేకున్న నీ విధముగా వస్తుప్రపంచ ముండుటకు వీలుండును. శూన్యత భావాత్మకమైన నిరుమము నాగార్థమని భావమును గూర్చి కుమారజీవుఁడిట్లు వలికినాఁడు. “శూన్యతమూలముననే సర్వ వస్తువులును నిలిచియున్నవి. శూన్యత లేనిదే యేదియు నుండఁజాలదు.” శూన్యతయే సర్వాధారభూతమైనది. “ఓ సుభూతి! సర్వ ధర్మములకు శూన్యతయే శరణ్యము అవి దానిని మార్చలేవు.” “ఏది కారణమునకు విజ్ఞానధర్మములకు సతీత మైనదో యేది జన్మ దృవములు లేనిదో, యేది యనంతమో దానికే శూన్యత నామాంతరమై యున్నది.” ౨ శూన్యత ననుసరించి వ్యవహార ప్రపంచము నిత్య పరిణామ శీలమగు దృశ్యము తుదిలేని పరిణామనాశమును జూచి మానవుఁడు నిరాశోపహతుఁడగుచున్నాఁడు, కాని యాతఁడది క్షణికమైన అసత్యదృశ్యమని గుర్తించినంతనే, దాని సతిక్రమించి, నిత్యసత్యమును దర్శించును, మఱియు నిదంతయు సనిత్యమైన స్వప్నమనియు, దనకు విజయము నిశ్చయమనియు నిర్వికార చిత్తుడై యాతఁడుదాసీనత వహించి కూర్చుండును.

పరమసత్యమునుగూర్చి మన మేమియుఁ జెప్పఁజాలము దానికి ప్యతిరేకములైన సర్వావస్థలను విసర్జించినచో మనము దానినిఁ బొందఁగలము. పరమసత్యమునకు స్థితి యున్నది, లేదు, అది భావాభావ విరోధమును గాదు. ౩ మాధ్యమికుల ననుసరించి హేతువు, వాక్కు, వ్యవహారప్రపంచములోనివి వ్యవహారప్రపంచ ప్రమాణములతోఁ జర మార్థ సత్యమును నిర్ణయింపఁజూతుట సూర్యునివేడిమి మన నితోష్ణయోగమున నున్న ‘ఉష్ణమానము’తోఁ గొలుచుటకు యత్నించుట వంటిదగును. మన దృష్టి ననుసరించి ఎరమార్థము శూన్యము ౪ ఏలన మనము వ్యవహారములో నుపయోగించు నే ప్రమాణమును దానికి వర్తించదు కావున దానిని శూన్య మనుచున్నాము దానికి స్థితి యున్న.

౧ ప్రజ్ఞాపారమితా ౨ అష్టసాహస్రకాప్రజ్ఞాపారమితా ౧౦౮ ఆ
 ౩ అస్తినాస్త్యునియానుభవయ ఇతి చతుష్కోటివివిక్యక్తం శూన్యత్వమ్
 (మారపుఁడు స.ద.సం.)
 ౪ శూన్యమే సత్యమే

దనుట తప్పు, కారణమేమన నాకృతిగల వస్తువుల లక్షణమది, అది స్థితి లేని దనుటయుఁ దప్పి, ఏలన దానినిఁగూర్చి వర్ణింపఁబూనుటయే దోషము విజ్ఞానము ద్వైతభావముగలది, సత్య మద్వితీయ మైనది, బుద్ధుఁడిట్లు చెప్పినని చెప్పుదురు' ఏ భావయొక్క అక్షరములకును వశముగాని సత్యమును వర్ణించుటెట్లు, తెలియుటెట్లు? సర్వాతీతమైనదియు "శూన్యతా" నామమునఁ జెప్పఁబడునదియు వగు సద్దానినిఁ గూర్చి యీ మాటలు చెప్పుటయు దోషమే యగుచున్నది " "ధర్మము (వస్తువు) యొక్క నిజస్వరూపము నిర్వాణము, అది అనిర్వచనీయము, అగ్రాహ్యము, జననమరణాతీతము, వాగ్భావాతీతమునై యున్నది " ౨ సర్వసంబంధముల నతిక్రమించు నీ భావమునే డన్నుకోటన్ను పండితుఁ డిట్లు చెప్పినాఁడు "దేవుఁడు శూన్యమని పిలువఁ బడుటలో నక్రమమేమి యును లేదు " "ఏలన విజ్ఞానమునకు సంబంధ శూన్య మైనది శూన్యమే " ౩

పరమ సత్యము సర్వబంధాతీతమై, యందుచే మన యల్ప విజ్ఞానమునకు నగోచరమైనను, మానవ మానసమునకు సహజమైన యవిద్యచే నది క్షణిక ప్రపంచరూపమున దృశ్యమాన మగుచున్నది అవిద్య సంబంధనియమము, ప్రపంచము పరమ సత్యమునకుఁ బ్రతి బింబము, లేకున్నచున్నము పరమార్థమును సంవృతి మూలమున నెన్నఁడు పొందలేము నాగార్థునుఁడు దీని సంగీకరించినాఁడు వస్తువుల స్వరూపము రెండర్థములలోను శూన్యమే "మన మిప్పుడు దర్శించు చున్న వస్తువులు గతములో శూన్యమే, ముందును శూన్యమే సర్వవస్తుస్వభావమును శూన్యమే " లేని వస్తువుల నున్నట్లు భావింపఁ జేయున దవిద్య సత్యజ్ఞానము మహావిద్య, దానికి వ్యతిరేకమైనదవిద్య

౧ తత్ర అస్తితా వా నాస్తితా వా న విద్యలే నోపలభ్యతే

౨ ౧౮ అ ౩ బ్రాహ్మే బ్రహ్మోవనిషత్ప్రకారము బ్రహ్మము శూన్యము తుచ్ఛము అభావము అవ్యక్తము అదృశ్యము ఆదింకిము అర్థణము సత్యజ్ఞానా నంద స్వభావముగల బ్రహ్మము శూన్యమని యోగస్వరొదయము వర్ణించినది శూన్యం తు సన్నిహంతం విశ్చైత్రబ్రహ్మశబ్దితమ్ పోల్చుకట్టరు సర్వసత్యములకు సత్యమును, పకల సత్యము లేవని యందున్నవో యాతని శూన్యఁడందురు (టాగూరు ఆనువాదము)

‘య్య యోగము -’ ధర్మవాక్. తదితలప పర్వం నా వ్యా
య్య. కలకాన కలము పైది లేదు. సుతాంగమునకు కలదై వినుపుట్టించు
పర్వము. అది ముగియించి యిది కలకాన కలము పైది లేదు. సుతాంగమునకు కలదై వినుపుట్టించు
పర్వము. అది ముగియించి యిది కలకాన కలము పైది లేదు. సుతాంగమునకు కలదై వినుపుట్టించు

పరిణామమునం దున్నారు ఈ నిత్యపరిణామము పూర్ణవిజ్ఞానము లోనిదే వస్తువులు మాధ్యమికుల దృష్టిలోఁ బరమసత్యమునకు వేరై, తమ యల్పత్వము చేతనే బంధింపఁబడియున్నవి ఈ రెండికి నెట్టి సంబంధమున్నదో మన పరిమిత బుద్ధికి గోచరించదు ఆలయ విజ్ఞాన మొక యవస్థ గాదు, అది యొక పరిణామము అది ఆత్మతత్వమే, ప్రపంచరూపమునఁ బరిణమించు చున్నది పరమసత్యమును మన భావముచే గ్రహించు నుత్తమపద్ధతి దానిని చిద్విజ్ఞానముగా భావించుటే ఇందు మనకు భావాభావములు, అనేకత్వైకత్వములు నున్నవి ఆత్మ విజ్ఞానము సర్వవస్తుమూలమని చెప్పు హెగెలియన్ సిద్ధాంతమునకు యోగాచారుల సిద్ధాంతము సన్నిహితమైనది మాధ్యమిక సిద్ధాంతము శంకరుఁడు, బ్రాహ్మీ మున్నగు వారి అద్వైతసిద్ధాంతమునకు సరిపోవును వీలన వారికి జీవాత్మ భావము పారమార్థికము గాదు జీవాత్మభావము భావసంబంధమే పరమసత్యమున కెట్టి సంబంధమును గాని చెప్పుట సహేతుకము కాఁజాలదు

క ఉపసంహారము

ప్రపంచ మసత్యమైనను, గతాభ్యాసబలమున దానిని మనము నిజమని తలఁచుచున్నాము నిర్వాణపథమును జేరుటకు మనము పురాతన మార్గము ననుసరించి, వస్తుసత్యమును గూర్చి మనకుఁగల అసత్యభావములను విడచి దుఃఖమును నిర్మూలించు కొనవలెను కష్ట దుఃఖములును, సుఖానందములును, సవిద్యా నముదృఢములే మనస్సి సర్వకష్టములకును దుఃఖములకును మూలము వ్యవహారప్రపంచమున ధర్మసూత్రములకు సముచిత ప్రయోజన మున్నది

సంసారము కేవల వినోదప్రదర్శనమని చూపఁబడినది తదంతర్గత సత్యము నెఱుఁగుటయే నిర్వాణము అదియే పరమార్థము తథా గతమనఁగా జీవాత్మ లేకపోవుట ప్రపంచ మనఁగా నిశ్చితరూపము లేనిది ౧ శూన్యమునకుఁ జెప్పిన లక్షణము అన్నియు నిర్వాణమునకుఁ గలవే అది వ్యవహారలోక భాషాతీతము అది శూన్యమనికాని, అశూన్యమనికాని, రెండుననికాని, రెండునుగాదని కాని మనము చెప్పఁజాలము ౨.

వ్యవహార ధర్మము ననుసరించి బుద్ధుఁ డుండెనని మనము చెప్పుదుము నిజముగా నదియుఁజెప్పుటకు మన కధికారము లేదు నాగార్జునుఁడిట్లు చెప్పినాఁడు! “నిర్వాణ మనఁగా నే లోపమును లేనిది, అది యిది వజ్రకు లేక సంపాదించుటచే వచ్చినది కాదు, ఒకప్పుడుండి మఱొకప్పుడు లేకుండునది కాదు, వర్ణించుటకు సాధ్యమైనది కాదు స్పృశింపఁబడునది కాదు” నిర్వాణ సిద్ధివలన నవిద్య తొలఁగిపోయి, జన్మబంధములు తెగి పోవును జన్మరూపావస్థాతీతమై యుదియే మిగులును నిర్వాణమును బొందుట యను మాటయుఁ బనికెరాదని చెప్పఁబడెను అజ్ఞాననాశనమే ప్రధానము

ముక్తిని సంపాదించఁదలంచువారు, పరమార్థ ధర్మములైన దానము, నీతినియమానుష్ఠానము, సహిష్ణుత, కృప, ధ్యానము, పరమార్థ జ్ఞానము నభ్యసించి, పరిపూర్ణత నందవలెను సర్వ మనత్య మని యెఱిఁగిన బోధితత్వం దితరులను బావవిముక్తుల నొనర్చునని యుత్పించునని యన మడిగినచో సమాధానము వజ్రచేదికలో నిట్లు చెప్పఁబడెను “బోధితత్వ మార్గముం బ్రవేశించిన వారిట్లు నిశ్చయించు కొనవలెను పర్యజీవులకుఁ బరిపూర్ణ నిర్వాణవదప్రాప్తి నొనఁగి, నే నెవరిని తరింపఁజేయులేదని తలఁవవలెను ఏలన ఓ సుభూతి! జీవులున్నారని తలఁచుటయే బోధితత్వ వదవికి విరుద్ధము” ౧ “బోధితత్వం దే ఎన్నువును దానము చేయరాదు ఏలన దానివలన వస్తువులు నిజమని నమ్ముట యగును ౨ సరిగాఁ జెప్పినచో బోధితత్వం దున్నాఁడని తలఁచుటయే భ్రాంతి

వైఖావికులు ద్వైతతత్వముతో నారంభించి, వస్తువుల వ్రత్యక్ష దర్శనము జ్ఞానమని తలఁచినారు సౌభ్రాంతికులు వస్తువులు భావముల ద్వారమున మునుకుఁ దెలియునని చెప్పి, మనస్సునకు వస్తువులకును మధ్యగల దుర తిజను నిర్మించినారు భావముల కవ్వల మన్న వస్తువులను యోగ చారులు లేవనియే చెప్పుట సమంజసముగానే యున్నది మన యనుభవ మంతయు భావపరంపరా సముచ్చయమే యని వీరు

౧ యస్ మి ణ్ ఒక పుట ౧౩౩

౨ , పుట ౧

నిర్ణయించిరి మాధ్యమికు లింకను విశేషసాహసతర్క సంపర్కముచే మువ్వకూడ నొక భావమే యనియు మనకు మిగులునవి పశ్యకృష్ణంబంధము లేని భావములు దర్శనములు మాత్రమే యనియు నిర్ణయించిరి ఆంగ్లేయుల వ్యావహారిక తత్వశాస్త్ర మీ మార్గము ననుసరించి నది లాకేయొక్కయు నాతని యనుచరులయొక్కయుఁ దర్క విధానమున కారంభముగా ద్రష్టయు దృశ్యము వన్యోన్య సంపర్కము గలవనియు, జ్ఞానవిషయ మీ సంపర్క ఫలిత మనియు నిర్ణయించిరి వేని సంపర్కమువలన జ్ఞానవిషయ ముదయించినచో యా విషయము నందు ద్రష్టదృశ్యముల యంశము లెవ్వియును లేని కారణమున, మనకు ద్రష్టను గూర్చికాని దృశ్యమును గూర్చికాని యేమియుఁ దెలియదు ఇట్టి సిద్ధాంతముయొక్క సక్రమఫలితముగా హ్యూమ్స్ యొక్క నా స్థికవాదము జనించినది దీని ననుసరించి, ఆత్మయుఁ బ్రపంచమును మానసిక దళావరంపరాజాలమే ఈ యుద్వేగముయొక్క అంగ్గతత్వము నిట్లు రీడ్ పండితుఁడు సంగ్రహించినాఁడు, “మొట్టమొదటఁ తత్వశాస్త్రమునందు భావములు, వస్తువుల ప్రతిబింబములుగా మాత్రమే ప్రవేశపెట్టఁబడినవి ఈ యుద్దేశముతోఁ గైకొనిన భావములు, నిర్దోషములైఁ మానవ విజ్ఞాన వ్యాపారమున కెంతో స్తుతిపాత్రములుగాఁ దోడ్పడినవి కాని, వానినిగూర్చి జనులు పృష్టముగా నాలోచించుట కారంభించిన వెనుక, క్రమక్రమముగా నీ భావములు, తాము వేని ప్రతిబింబములో వాని స్థానముల నాక్రమించి, తుదకుఁ దాము తప్ప వేరు వస్తువుల అస్తిత్వమునే లేదనినవి ఈ భావములు, గాలిలో విహరించు వక్షులవలె స్వతంత్రములైనవి కాని, నిజముగా నీ స్వయంస్థితి స్వాతంత్ర్యములుగల భావములు, స్వైర విహారము గలిగి, నిరాధారములు, వివస్త్తములునై, తమ దిగంబరత్వమును మాపుకొనుట కొక చింకిగుడ్డపీలిక యైనను లేక, చరించుట మొదలు పెట్టినవి” ౧. తన కూటస్థములైన యీ భావముల తత్వమును గూర్చి పమగ్రమైన పునర్విచారణ చేసి, అవసరమైన మార్పు సంగీకరించని యెడల, జ్ఞానమునకు, ననుభవమునకు, తత్వశాస్త్రమునకు నెట్టి యవకాశమును లేకుండును

తాత్త్వికదృక్పథము ననుసరించి చూచినచో, వైఖాషికుల వదార్థ ద్వయసిద్ధాంతము, మనము సౌత్రాంతికులయొద్దకు వచ్చునప్పటికి, మనస్సువైపున బలమెక్కువై గోచరించును యోగాచారులు బాహ్య జగత్తును విసర్జించి సర్వవస్తుకేంద్రస్థానము మనస్సున కిచ్చిరి. ఇంక మాధ్యమికులు జీవాత్మలుకాని, భౌతికవస్తువులుగాని పారమార్థికముగా సత్యములు గావనిరి వరమసత్య మద్వితీయమై యున్నదనిరి ఈ యద్వితీయ సత్య మాత్మజ్ఞానముకలిగిన సగుణరూపమని యోగాచారులు నమ్మిరి కాని, మాధ్యమికులు ఆత్మానాత్మలు రెండును సమానముగా నసత్య మనిరి సగుణరూపము పారమార్థికసత్యము కాదు

అద్వైతపేదాంతశాస్త్రము మాధ్యమిక తత్త్వమును విశేషముగా పనుసరించిన దని మనము చెప్పరాదు గాఢపాద కారికలలోని అలాత శాంతిప్రకరణమునందు మాధ్యమికుల భావములు విశేషముగాఁ గలవు అద్వైతసిద్ధాంతముచెప్పిన వ్యవహార పరమార్థములు మాధ్యమికుల సంవృత్తిపరమార్థములకు పరిపోవును శంకరుని నిర్గుణబ్రహ్మమునకును, నాగార్జునుని ఈశ్వరమునకును విశేషసామ్యము గలదు అనిత్య ప్రపంచహేతువైన అవిద్య నిరువు రంగీకరించిరి ప్రపంచము భావ ప్రమాణసంబంధముల నాట్యమని చెప్పు నిశితతర్క ప్రజ్ఞావిలాస మీరు పురకు సమానమే మనము శ్రీహర్షునివంటి అద్వైతపేదాంతవాదినిఁ దీసికొన్నయెడల, నాతఁడు మాధ్యమిక సిద్ధాంతములను మాత్రమే ప్రదర్శించె నని తెలియుఁగలదు మన వ్యవహార ప్రమాణములగు కార్య కారణములు, విషయ విషయములు, మున్నగువాని వైరుధ్యములను జూపి, నిర్వచన సాధ్యములు కాని కారణమున వస్త్రైస్థిత్యమును లేదనెను శ్రీహర్షుని ఖండనము ననుసరించి వస్తువు లనిర్వచనీయములు, మాధ్యమికవృత్తి ననుసరించి, యవి నిస్పృశావములు రెండి యర్థము నొకటి బౌద్ధసహజమైన దృష్టివనువరించి, వరమ సత్యముయొక్క భావలక్షణముల నాతఁడు వర్ణింపఁడు, అది యున్నదని యాతఁ డంగీకరించును వ్యవహారప్రపంచము క్షణిక దృశ్యమను నాతని వ్యతిరేక తర్కముచే నద్వైత తత్త్వమున కాతఁడు మార్గమును సిద్ధమొనర్చును

కాని మాధ్యమికులు, అద్వైతవాదులు, పరస్పరవిరోధ సిద్ధాంతవాదుల
మని శాము తలచుట విచారకరమగు వైచిత్ర్యము

ఉదాహృతగ్రంథములు

- ౧ సర్వదర్శన సంగ్రహము ౨వ అధ్యాయము
- ౨ సర్వసాధారణ సారసంగ్రహము
- ౩ శంకర వేదాంతసూత్రభాష్యము
- ౪ నాగార్జున మాధ్యమికసూత్రములు
- ౫ యమకమి సోశెన్ బౌద్ధవిశ్వాస తత్వములు

అనుబంధము

కొన్ని సమస్యల పునఃపరిశీలనము ౧

నా 'భారతీయ తత్వశాస్త్రము' సమ్మోదముతో స్వీకరింపబడి
నది నా విమర్శకులు చూపిన యభినందనమునకు సుహృదయము
నకు నేను వారికి నా కృతజ్ఞతను వెల్లడించుచున్నాను నాప్రథమ
భాగమువలన నుదయించిన కొన్ని సమస్యలను నేనివటఁ జర్చింపఁ
బూనుకొంటిని తత్త్వార్థనిర్ణయ విధానము, భిన్నమతసామ్య పరిశీలనా
ప్రయోజనము, ఉపనిషదుపదేశము, బుద్ధునిదని చెప్పఁబడు నాస్తిక
వాదము, నాగార్జునుని తత్వశాస్త్రము మున్నగునవియే యీ సమస్యలు

౧ తత్త్వార్థనిర్ణయ విధానము

తత్వశాస్త్ర చరిత్రకారుడు, భాషాశాస్త్ర వండితునివలెఁగాని
అధ్యాపకునివలెఁగాని కాక, శబ్దములు స్ఫురింపఁజేయు భావములను
గ్రహించు సుపకరణముగా మాత్రమే పొండిత్యము నుపయోగింపవలెను
తేవలభాషాశాస్త్రకోవిదుడు ప్రాచీనభారతీయ విజ్ఞానపేత్తల భావము
లను, తత్వశాస్త్ర చరిత్ర భూమియందు మృణ్మయములై బయల్పడి,
చెదరియున్న జీర్ణాస్థి సముదాయములనువలె దర్శించును ఈదృష్టితో
నాతఁడు, ప్రాచీనభావములను బునరుజ్జీవన మొనర్చి వాని కర్థనిర్ణయ
మును జేయు నెట్టి పత్రపుయత్నమునైనను ససందర్భార్థ కలిత
మనియు ససత్యమనియుఁ గొట్టివేయును కాని తత్వపేత్తదృష్టి

౧ ఈవాగము మైండు వక్రికలో వెలువడినది వాద్యము ౨౫
యన్ యన్ నెం ౧౩౮

యిట్టిదికాదు నిత్యనూత్నములైన జీవితసమస్యలతోఁ బోరాడి సరిష్కరించునిమిత్తము నిర్మించఁబడిన ప్రాచీనుల సిద్ధాంతములకు విలువ గలదని గుర్తించి, యవి భూగర్భమునుండి బయల్పడిన శిథిలాస్థికల వంటివి కావనియు, నెంతకాలము గతించినను నిత్యములై ప్రకాశించుచున్న తత్త్వరూపము లనియు నాతఁడు భావించును తత్త్వసమస్యలకు మానవ మానసముల భావపరిణతి యాకృతిదాల్చిన యుపనిషత్తులుగాని బుద్ధభగవానుని సంభాషణములుగాని, నేఁడు సజీవములై యున్న వివిధతత్త్వశాఖలందును నూత్నాకృతులతో జీవించియే యున్నవి ప్రాచీనభారతీయుల మహోపదేశవాక్యము లచటచటఁజెదరి యున్నను నస్పష్టములైనను, నొక క్రమములో లేకున్నను, నవి కల్పించిన సారస్వత మంతయుఁదార్చిక హేతు విరుద్ధముగా నున్నదనుట సాహసము కేవల శబ్దశాస్త్రవద్ధతినిగాక, సృజనాత్మకమైన తర్కమునకుఁ గర్తవ్యమే మనఁ జెదరియున్న మహానీయుల వాక్యములను జతపజచి, వారెట్టి జీవితాశయములను బ్రదర్శించిరో వానినిఁ బ్రదర్శించి, దేహోపాధి బంధవిముక్తాత్ములము గావలయును మ్యాక్సుముల్లర్ పండితుఁడొల్ల రచించినాఁడు “నూత్రములు మున్నగువానియందు మనకు సులభముగా లభించు నే ప్రాచీన భారతీయతత్త్వమునందలి యుపదేశముల నైనను మనము కేవల పునశ్చరణము చేయుట చాలదు, ప్రాచీనులూహించిన సమస్యలను మనము మనకు సన్నిహితములుగాఁ జేసికొని, యవి మనసే యని భావించి ప్రాచీనవిజ్ఞానసేత్తలు మనకుఁ బ్రసాదించి పోయిన కొలఁది బాటలలో మనమును నడువయత్నింపవలెను”^౧. అంశములను గూర్చుట, ప్రమాణములను బొందుపఱచుటయు ఘట్టములైన పనులే, కాని మానవజాతియొక్క మనశ్శక్తి చేసిన సాహసకృషి వ్యాపారఫలితములను సేకరించి ప్రకటించుట యను వరిత్రకారుని మహోద్యమములోనిది యొక భాగలేకమే యని గ్రహింపవలెను^౨

౧ నిక్సు నిష్ఠమ్ము ఆఫ్ ఇండియన్ ఎలాసస్ పుట ౨౯౩

౨ పోల్స్ హెగెల్ విజ్ఞానమందు, ముఖ్యముగాఁ దత్త్వవిజ్ఞానమందు శబ్దముల పుష్కర్త్యర్థములను గ్రహించుచే కాని వాని భావములను, సామాన్యార్థములతోఁ జెలిసికొనుచే కాని జ్ఞానము కాఁజాలదు అందుచే తత్త్వసేత్తల ఆభిప్రాయములను నిర్ధారములను ఉపదేశములను, మనము తెలిసికొని యుండవచ్చును వారి భావములకుఁగల

భావముల నెనుక నున్న హేతువులను శ్రద్ధగా గమనించి, వానినుండి లభించు నిశ్చితార్థములను బయల్పరించి, తత్కారణములను సూచించి, సిద్ధాంతస్థాపనమొనర్చి, సంబంధశూన్యముగా గోచరించుచున్న భావ దుర్గమారణ్య మధ్యమునందు వ్యక్తమగు గమనసాధనములగు బాటల నేర్పరుపవలసియున్నది మృతరవయితలయొక్కయు, 'వారి రచనలయొక్కయు సంశయముల కోడికరణమే కాకుండ తత్త్వశాస్త్ర పరిశ్రమానవమానమునకు జ్ఞానసాధనమై, ప్రమోదాకర్షణహేతువు కావలయునన్నచో, జరిత్రకారుడు విమర్శకుడై, తత్త్వార్థనిర్ణయసమర్థుడై యుండవలెను అతడు కేవలము "చింతిగుడ్డల నేరువాడైన"చో నిష్ప్రయోజనము

౨ భిన్నతత్వసామ్య పరిశీలనము

ప్రాకృత్యముఖండములలో విజ్ఞానసంస్కారముగల వారందరు నేడు పరస్పరభావముల వర్ధముచేసికొనవలెనని కోరుచున్నారు. భిన్నతత్వసామ్యపరిశీలనముకంటె దీని కధికలాభకర మార్గ మింకాకదలెదు ఈ పరిశీలనమునందుఁ బ్రమాదములకుఁ దావున్నది, ఏలన నై రోపియ పండితునికిని, భారతీయ తత్త్వార్థనిర్ణయకారునికినిగూడ భేదదృష్టి కలుగుట కవకాశము లున్నది "భారతీయ మతాన్వేషణ" మనుషేరఁ బ్రచురింపఁబడిన గ్రంథములు భారతదేశమున నివసించిన బరోపియా త్రైప్రవమతప్రచారకులచే రచింపఁబడినవి ఒకకరము పూర్వపు ప్రచారకులు రచించినవానికంటె నివి కొంతమెఱుంగి కాని, భారతీయవిజ్ఞానమునుగూర్చి వీరి కవోహలు లేవనుటకు వీలులేదు, ఏలన భారతీయ విజ్ఞానమునకు మకుటాయమానమై ప్రకాశింపఁగలది త్రైప్రవమతమని ప్రదర్శించు మద్దేశముతో నీ గ్రంథములను వారు రచించిరి. భారతీయ

యాదారములను కల్పరికములను నిర్ణయించుటకై మనము విశేషశ్రమ చేయుచుండ వచ్చును కాని, తత్త్వవేత్తయొక్క కేంద్రభావముల మర్కము మనకు లభింపక పోవచ్చును "తత్త్వజ్ఞానహేతులగు తత్త్వశాస్త్రపరిశ్రక కారులను గానములోని భిన్నభవములను ఏను వరువులతో పెగల్ పోల్చినారు వరువులు రవ్యములను ఏనునేకాని వానిమొక మన్న రవ్యవిశిష్టతనుచే గలుగు రాగసామరవ్య స్వారవ్యముల వని యెఱుంగఁజాలవు తత్త్వశాస్త్రపరిశ్రక ఇ టి వాఱుము ౨ పుట ౨౫

విజ్ఞానమును బరిశీలించిన కొందరు పశ్చిమఖండ వండితులు, ఘోరదీ నుండియు భారతీయు లాత్మవికాసమునఁ గుంటువడిరనియు, మత విషయమునఁ గాని, తత్త్వశాస్త్రవిషయమునఁగాని - విజ్ఞానకళాసారస్వత ములమాట చెప్పనక్కఱయేలేదు - ఉన్నత ప్రయోజనాంశములఁ గని పెట్టుటకు వారికి సామర్థ్యములేక యుండిరనియు, నిశ్చయించి యున్నారు ఈశ్వరత్వతత్త్వ సంస్కృతుల యాధిపత్యము కాశ్వత ముగాఁ బశ్చిమదేశహస్తముల కరగతమై యున్నదను విషయమును వారు నిస్సంశయముగా నమ్ముదురు బరోపియనాగరికతయే పురాతన మైనదనియు, నుత్కృష్టతరమైనదనియు వారు నిర్ణయించి, భారతీయ విజ్ఞానమందు గోచరించు మహత్తరాశయము లన్నియు క్రీస్తుశకానంతర దశకుఁజెందినవే యని ఋజువుచేయ యత్నింతురు కొన్ని మహోత్కృష్టభావములు భారతీయులవని కొంద రజ్ఞానులు తలఁచుచున్నారనియు, నవి నిజముగా గ్రీసుదేశములనుండి గ్రహింపఁబడినవనియు వారు చెప్పుచున్నారు ఋగ్వేదమంత్రములు, నవి ప్రకటించు నాగరికతయు జీవితోనియా యీజిప్టుదేశముల సంస్కృతుల కంటె నర్వాచీనములని నిశ్చయించుటే వారి యుద్దేశము.

ఆసంస్కృతములు, అవరిణతములునైన ప్రాచీన భారతీయ భావములను, బరిణతిగాంచిన పశ్చిమఖండ భావములతోఁ బోల్చి యత్నించుటే యసమంజసమని పశ్చిమ వండితుఁడు నిరసించుచుండఁగా, మైత్తభావములతోఁ నతిననాతనములగు భారతీయ విజ్ఞాన తత్త్వములను బోల్పుట తమ కవమాన హేతువని తలఁచు భారతీయ విమర్శకులును లేకపోలేదు మత విషయమందును ముఖ్యముగా వేదాంతవిషయమందును భారతదేశము పశ్చిమదేశముల కంటె నున్నత స్థానము నాక్రమించుననియు, భారతీయ విజ్ఞానముతోఁ బోల్చినచోఁ బశ్చిమఖండ విజ్ఞానము సంస్కారశూన్యము నిస్సారము ననియు వీరు భావింతురు

వ్యక్తుల యభిరుచులనుబట్టి యీ నిర్ణయముతో నేకిభవించుటో మానుటో జరుగుచుండును పరస్పరగౌరవము, తత్సంభవమగు నాదర భావము లేకున్నచో నొందోరుల వర్తము చేసికొనుట కవకాశముండదు

మనము చరిత్రను పరిగాఢదివినచో నాంతరంగిక జ్ఞానకాంతి ప్రతి దేశమునకుఁ గలదనియు నాత్మజ్ఞాన సిద్ధి కందరు సమాన భాగస్వాములే యనియుఁ దెలియఁ గలదు భిన్నతత్వ పరిశీలనమునందు, జ్ఞాన మంతయుఁ దనదే యనియు, నితరు లంధకారమగుటై యున్నారనియు నిశ్చయభావములుగల సంస్కృతి లేక మత సామ్రాజ్యవాది పరియగు మార్గదర్శి కాఁజాలదు నిష్పక్షపాతముగఁ దత్త్వ నిర్ణయము చేయఁదలచు నాతఁడు, శాస్త్రీయ పరిశోధనపద్ధతి నవలంబించి, వివేకమును దానితోఁ గొంత యూహశక్తిని సహేతుకముగా నుపయోగింపవలెను అధునిక కవికాలక్షణముల ననుసరించి భారతీయ తత్వభావములఁ బరిశీలించి, నేటి సమస్యలకు వాని ననుసంధించు నవ్వుడు, తానుపయోగించు ప్రమాణముల నట్టి వ్యక్తి నద్విమర్శతో నెన్నుకొనుట యందు శ్రద్ధానహిష్టుతలను జూపవలెను, విలసఁ నవి పూర్వప్రమాణములతో సమానములుగానే గోచరింపవచ్చునుగాని, నిజముగా భేదమును గలిగియుండవచ్చును ప్రాచీన విజ్ఞానరీతులకు బదులుగా నవీనవాదపద్ధతుల నుపయోగించుటకు సిద్ధపడరాదు ఇట్టి మహత్తర కృషిలో, రచయిత, ఒక భావము నింకొకటిగా నర్థము చేసికొనుట కవకాశ మెల్లప్పుడు నుండును ఈ ప్రమాద మన్నివిధములగు చరిత్రరచన లందు సామాన్యమే ఇట్టి ప్రమాద పశముగాకుండఁ గాపాడుకొను విధానమొక్క భిన్నతత్వ సామ్య పరిశీలన పద్ధతియే అప్పుడు మనము ప్రతి సంప్రదాయముయొక్క ముఖ్య లక్షణములను గుర్తించి, దాని విలువను గ్రహింతుము

3 ఉపనిషదుపదేశము

నేను వ్రాసిన ఉపనిష దుపదేశ విషయములో నా భావముల కొక ముద్రవేసి, యొక పతాకము నెగురవేయలేదని కొందరు విమర్శకులు దిగ్భ్రాంతి చెందిరి శంకరుని తత్త్వమునకుఁ జెందినదియు, డ్యూసేను పండితునిచే సమర్థింపఁ బడినదియు నగు 'మాయా' సిద్ధాంతముపై నేఁ జేసిన విమర్శ ననుసరించి, నేను శంకరాచార్యుని తత్త్వమునకు విరోధి వని కొందరు తలఁచిరి నగుటోపాసన విషయమున నేను జూపిన యాదాసీన్యమును బట్టి రామానుజాభిప్రాయమునకును నేను వ్యతిరేకినే

యని మఱి కొందరు నిశ్చయించిరి శంకరుని కాని రామానుజుని కాని, మఱి యితర భాష్యకారునిఁగాని యనుసరింపని వ్యక్తి, తత్త్వవిరుద్ధ వాదియని భావింపఁబడుచున్నాఁడు నేమ జేసిన యాచరిషదువదేశార్థ వివరణము హేతుదూరము గాదనియు, నే యొక సంప్రదాయమునకుఁ గాని, భావమునకుఁగాని నా వివరణము కొఁది భేదము గలిగియుండిన నుండవచ్చుననియు మనవి చేయుచున్నాను

యజ్ఞ గల యే తత్త్వవేత్తయొక్క మూలభావము లైనను భాష్యకారులయొక్కయు శాఖాస్థాపకుల యొక్కయు వాదోప వాదము లలోఁ గప్పవడిపోవును సోక్రటినును ప్లేటో దృష్టితోడను, ప్లేటోను అరిస్టోటల్ లేక ప్లాటినస్ దృష్టితోడను మనము చూడఁ గోరుదుము సుప్రసిద్ధ భాష్యకారులలో నేదో యొక భాష్యకారు ననుసరించి యాచరిషదర్థ నిర్ణయము చేయ యత్నించుచుండుదు ఏ విధముగా నువని షత్తులు భిన్నతత్త్వవ్యాప్తి కవకాశములు కలిగించినవో చూపి, ప్రధానాచార్యులగు శంకర రామానుజుల సిద్ధాంతముల కేకసూత్రత యిట్టింప నేను యత్నించి యున్నాను మన మేకైకమగు నొక దృక్పథమును గనుగొనఁ గల్గినచో, భిన్నతత్త్వార్థ వివరణములను మనము సమన్వయించి గ్రహింప వచ్చును అట్టియేకైక దృక్పథము లేక పోవచ్చును కాని యట్టి దున్నచో నుపనిషదుపదేశము వధిక సౌలభ్యముతో మన మర్థము చేసికొన వీలగును తత్త్వార్థ నిర్ణయమునం దున్నత సమన్వయ దృష్టియే అధిక సత్య మైనదని చెప్పనొప్పును

పరమార్థమును వర్ణించుటలో నుపనిషత్తులు భావద్యయమును బ్రకటింపిరవి ఒకవరి దానిని వ్యవహార ప్రమాణముల కతీతమైన నిర్గుణ తత్త్వముగాను, వేఱొకవరి దానినే మన ముపాసించి యాజింప వలయు సాకారుఁడైన యీశ్వరునిగను వర్ణించినవి దీని ఫలితముగా జగత్సృజావమును గూర్చి మనకు రెండు భావములు లభించినవి కొన్ని వాక్యములలోఁ బ్రపంచము నిర్గుణ బ్రహ్మమునకు లీలాస్వరూప మనియుఁ గొన్ని యితర వాక్యములలో నీశ్వరుని స్వరూప మనియు వర్ణింపఁబడినది శ్రద్ధానివృత్తుఁడైన పాఠకుఁ డి భావద్యయము నుపని షత్తులలోఁ బెక్కు తావుల దర్శించును నిర్గుణ బ్రహ్మము యొక్క

వివర్త స్వరూపమే లోకమని యొక భావమును, పరమపురుషుని వాహ్య స్వరూపమే జగమని రెండవ భావమును గోచరించును ౧ మొదటిది శంకర సిద్ధాంతమునకును, రెండవది రామానుజ వాదమునకును సన్నిహితముగా నున్నవి “మూలగ్రంథముల నిజతత్వము శంకరాద్వైతమా, రామానుజ విశిష్టాద్వైతమా యనునది నిశ్చయముగాఁ జెప్పట ముంభవమైన పనికాదని” ౨ నే నొప్పుకొనుచున్నాను

రెండును బరస్పర విరుద్ధములుగాఁ జూపఱుచున్న వీనిని సమ స్వయ మొనర్చుటకు, రెండు దృక్పథములను దీసికొనుటే సముచిత మార్గము బుద్ధ్యంతరువును దాటి, సత్యస్వరూపమును మన మంత దృష్టితోఁ దిలకించిన యెడల, నిర్గుణ బ్రహ్మము తప్ప వే తెద్దియును గోచరింపదు ప్రపంచము నిర్గుణ బ్రహ్మమే రెంటి సంబంధమును గూర్చిన సమస్యయే లే దేలన రెండు నిర్గుణ బ్రహ్మమే మనము మనుజు దృష్టి నుండి నిర్గుణబ్రహ్మమును జూచినచో, మన బుద్ధికల్పిత ప్రమాణ ముల ననుసరించి, యది సర్వభేదములను సమన్వయించు నొక పూర్ణ వస్తువని చూపఱుచు నిర్గుణబ్రహ్మమే సాకారమూర్తియైన యీశ్వరుఁడై తన దైవ మాయచే జగత్తును రక్షించుచుండును శంకరుఁడు చూపిన నిర్గుణ బ్రహ్మరూపము, రామానుజుఁ డంగీకరించిన యీశ్వర రూపము నొకే పరమ సత్యముయొక్క అతీంద్రియ దృష్టికి, పరిమితమైన మానవ బుద్ధికి గోచరించిన భిన్నరూపములని చెప్ప వచ్చును ౩ ఈ ద్వీవిధ భావములు నుపనిషత్తులందు మిశ్రితములై యుండుట చేతనే శంకర రామానుజులు వారి వారి భావములను వమర్థించు కొనఁగల్గిరి మనము ముందుఁజూచు రీతిని దృక్పథ ద్వయోపకరణము నుపయోగించి శంకరుఁ డీ రెండు భావములను జెప్పిన యుపనిషద్వాక్యములను సమన్వయింప యుత్పించినాఁడు

౧ చూడు పుటలు ౧౬౮ ౧౭౨-౧౭౩ ౧౮౪-౧౮౬ ౨౦౨

౨ పుటలు ౨౫౮-౨౫౯

౩ పుటలు ౬౮ ౧౭౨ ౧౮౦-౧౮౧-౧౮౪-౧౮౫, ౨౫౮-౨౫౯

౪ బుద్ధుని దనఁబడు నా స్థితివాదము

నేను జేసిన పూర్వబౌద్ధ వివరణమునందు, ఈవనిషదుపదేశమే యొక నూతనాశయోద్ఘాటనముతోఁగ, బునఃప్రకటితమని చూప యత్నించితిని ఈవనిషద్వాక్యముల నెఱవను స్పష్టముగా స్మరింప కున్నను, బుద్ధుని ఈవదేశమం దుపనిషద్విజ్ఞాన ప్రభావ మున్నదని యంగీకరించియే యున్నారు ౨ వేద ప్రమాణమందును, ౩ కర్మ కలాపదీక్షలయందు నుదాసీనతయు, గర్మనూత్రమందును, బునర్జన్మమునందును ౪ విశ్వాసము, మోక్షము లేక నిర్వాణఁ సంపాదనావ కాశము ౫ జగజ్జీవాత్మల అనిత్యతా సిద్ధాంతమును ౬, బుద్ధునకు నుపని షత్తులకు సమానములే భూమిపై నున్న దేనికిని ఖరిపూర్ణ స్థితి లేదనియు, సాంసారిక జగత్తు అద్యంతములులేని వనిప ర్తవ ప్రవాహ మనియు బుద్ధుఁ డుపనిషత్తుల భావముల సంగీకరించెను గాని, నిర్గుణ బ్రహ్మ స్థితియును గాని, ఆత్మ, మోక్ష భావములను గాని యాతఁడు నిశ్చయముగాఁ బ్రకటించి యుండలేదు సిద్ధులైన వారి మరణానంత రావస్థయొట్టిదో, మరణానంతరము వారుందురో లేకుందురో, రెండునో, యేదియుఁగాదో అత్యయొక్కయుఁ బ్రపంచము యొక్కయు స్వభావ

౧ పుట ౧౬ చూడు పుట ౨౩.

౨ అతిసహనవాదియగు నుపనిషత్తులవంటి తత్త్వవేత్తలుకూడఁ బ్రపంచము మహాకల్పితమను భావము వడికవాదము అనాన్యనిర్ధాంతము బౌద్ధులవవిషత్తులనుండియే గ్రహించినారని చెప్పినాఁడు విజ్ఞానమాత్ర వణభంగి సైరాత్మ్యాదివాదానను అని ఉప విషత్కృతవత్సవమ్ " తంత్రవార్తికమ్ ౧ అ ౩ ౨

౩ ముండకోపవిషత్తు ౧౮ ౧ ౫

౪ , ౨౩-౧౦ బృ అ ఉ ౧౮౪ ౧౫

౫ దాం ఉ ౫౮౧౦- కర ఉ ౫౩ శ్వే ఉ ౫౮ ౧౧-౧౦

౬ దాం ఉ ౪౮౧౫ ౫-౬ బృ అ ఉ ౬౦౧౫ శ్వే ఉ ౧౮ ౩౮-౧౦

౭ వనిప ర్తవశేయమగు ప్రపంచము జగత్ శబ్దముచేఁ జెప్పబడెను ఈ ఉ ౧ బృ అ ఉ ౩౮ ౧౩ పోల్చు సర్వమ్ మర్త్యైరన్యమ్ " బృ అ ఉ ౩౮ ౧౦ ౧౮౩ ౨౮, కర ఉ ౧౮ ౧౨ సందు వ్యర్థమనఁగా వాఁకలి దవృథా, దుఃఖము, జరామృతము, లేదని చెప్పబడెను మహాన్నతములైన యహరోకనుభములు వ్యర్థము లను భావము కర ఉ ౧౮ ౨౬-౬ రా లోఁ జూపబడెను

మెట్టిదో, అవి నిత్యములో, అనిత్యములో, రెండునో, రెండునుగాదో, బుద్ధుఁడేమియు మనకుఁ జెప్పలేదు ఈవ్రళ్ళలాతఁడు గుప్తవిషయము లలోఁజేర్చి, వానిని గూర్చి యూహించుట నిషేధించినాఁడు ఈ సమస్యలను గూర్చి బుద్ధుఁడు పిడివాదములు చేయుట కిష్టపడని మాట నిజమే కాని, వీనిని గూర్చి యాతఁడు మౌనము వహించిన మూఁకీ భావము యొక్క భావార్థములను నిర్ణయించుట మాత్ర ముల్లాసకరమైన విషయమే యగును ప్రపంచవరితర్తనల కంటని పరమ సత్య మొకటి యున్నదా, పరితర్తన శీలమగు స్కంధములకు పేరై నిత్య లక్షణము గల యాత్మయున్నదా, నిర్వాణావస్థ పూర్ణభావస్థితి యగునా యను మూఁడు సమస్యలు తత్వశాస్త్రముయొక్క మూలైక సమస్య యొక్క భిన్నరూపములే వ్యవహార జగద్ధర్మ సూత్రముల తత్వమైన పరమ సత్య మొకటి యున్నచో నపుడు నిర్వాణ మనఁగా నట్టి పరమ సత్య పదవిని జేరుట యగుదు, ముక్తాత్మయే నిత్యాత్మ వ్యవహారమగును పరమ సత్యమే లేనిచో, నిత్యమగు నాత్మయును లేదు నిర్వాణ మన శూన్య మగును మొదటి భావముపనిషద్విజ్ఞాన సారమై యున్నది, రెండవది భౌతిక శాస్త్ర మనుసరించు పభావ హేతువాదమునకుఁ జెందును.

బుద్ధుని వ్యక్తిగత భావము లేవియైనను ముముక్షు జనులకు నిరుపయోగములు గావునఁ బరతత్త్వ విషయ సమస్యలు చర్చింపఁ దగినవి కావని యాతఁడు భావించెను ఆతని సర్వతాత్త్విక విచారణా త్యాగము, ప్రతివిజ్ఞానవేత్తకును, ప్రతి తత్త్వమునకును నామ కరణముచేయుఁ గుతూహలము గల అభినవ తత్త్వశాస్త్ర చరిత్రకారునికిఁ గ్రోధోత్పాదన హేతువగు సంశయాంధకారమువలెఁ జూపట్లును కాని బుద్ధుఁ డాతనికిఁ దన హృదయమును జూపఁడు బుద్ధుఁడు వహించిన మౌన మాతని సంశయావస్థా సూచకమా? తనకుఁ దోచినదాని నాతఁడు లజ్జాన్వితుఁడై ప్రకటింపలేక పోయెనా? లేక తన భావము లను మఱుగు పఱచి యుంచుటే లాభమని తలపొసి యూరకుండెనా? ఆతని మానసమును సంశయ మేఘము లావరించినవా? లేక తాను మోసగింపఁబడుదు నను భయముచేఁ జకితుఁడై యుట్టురకుండెనా? తన యుపదేశము భావాభావ రూపములలో నెవ రెట్లర్థముచేసికొనిన నట్టి

మంచిదని తలచినాడా? మనకు మూఁడిమార్గము అన్నది వరమసత్వమున్నదని బుద్ధుఁ డంగీకరించెను, లేదా దాని స్వభావము నాతఁ డెఱుఁగఁడు, లేదా దాని యస్తీత్వము నాతఁడంగీకరింపనేలేదు అందుచే నాతని జ్ఞానము భావాత్మకమా, అభావమా, సంశయాస్పదమా యను విషయమును మనము చర్చింపవచ్చును ఈ కార్యమును నెరవేర్చుటకు మన కారంభవిఘ్న మేమనఁగా, బుద్ధుని యుపదేశము లిఖితరూపమున నేదియు మనకు లేదు పాశీప్రమాణ గ్రంథము బుద్ధుని మరణానంతరము చాలకాలమునకు బయల్పడలినది అందుచే నీ పాశీప్రమాణ గ్రంథములో నెంతవరకు బుద్ధుని యుపదేశ మున్నది తరువాతఁ గల్పింపఁబడిన దెంత యను విషయమును మనము నిశ్చయించుట గుఱభము కాదు సనాతన భారతవర్షమున మహోపదేశికుల యుపదేశములు, ప్రసంగములు వారి శిష్యులచే వల్లింపఁబడి, అనుశ్రుతముగా నిసంతర తరమువారి కందఁజేయఁబడినవి కాని, రచింపఁబడలేదు నేదము లట్టివే బుద్ధుని విషయము నట్టిదే బుద్ధుఁ డతని జీవిత కాలమందే, వన్వాసివర్గమును స్థాపించి, శిష్యవరంపరను గలిగి యుండెను వారే బుద్ధు ముపదేశమునకుఁ బ్రతినిధులైరి బుద్ధుని వాక్యములే తు'చ' తప్పకుండ యథోక్తములుగా మనకు లభించినవని చెప్పఁజాలము కాని, బుద్ధోపదేశము వందలి ప్రధానవిషయ మంతయుఁ జాలవరకు మనకు లభించి యున్నదని తలచవచ్చును పూజ్య సత్య చతుష్టయము, అష్టవిధమార్గము, మహాపరినిర్వాణ సుత్తము, సుత్తనిపాతములలోని బుద్ధుని మహోపదేశముల ప్రమాణములను మనము శంకించితిమేని, యాజ్ఞవల్క్య శాండిల్యోద్దాలకాదుల మహోపదేశములను మనము శంకింపవలసివచ్చును ౧ పూర్వబౌద్ధము

౧ రై వడేవిద్దు ననునది నాడుగ బృహన్నికాయములును ఇతి పుత్రము నుత్తిరనికాయము మున్నగు నల్పనికాయములలో నదికభాగములును క్రీ పూ ౪౦౦ సంవత్సరమునకుఁ జెందినవనియు వినయము మహావగ్గము మల్లపగ్గములో ౧౧౦ బ్రకరణములును క్రీ పూ ౩౦౦ లకుఁ జెందినవనియు జెప్పబడిన సాంఘియున్నగు ప్రదేశములలోని స్తూపశాసనములందలి బుద్ధగూఢా పురాణముల ననుసరించి క్రీ పూ ౩౨౪ కాలాబ్ది మధ్యకాలము నాటికి పీఠకములని చెప్పఁబడు బౌద్ధగ్రంథములు స్థిరములై యున్నవనియు నవి సంఘనికాయములుగా విభజింపఁబడినవనియుఁ దెలియుచున్నది

వక్షః దమకుఁదోచిన యర్థమును గల్పించు నిమిత్తము, వారి వారి యిచ్చానుసారముగా భావాభావ సంశయాత్మక వాక్యములు బుద్ధునివే యనియు మిగిలినవి బుద్ధుని యనుచరులచేఁ గల్పింపఁ బడినవనియు ఋజువుచేయుటకు యత్నములు చేయఁబడినవి కాని బుద్ధుని మౌనమునుగూర్చి మనకుఁ దోచినభావములకు వ్యతిరేకముగా నున్న వాక్యములు బుద్ధునివి గావను నభిప్రాయముతో మనము వరిశీలన మారంభించుట శాఖాచంక్రమణమేయగును ఏలన నే యాధారము లా వాక్యములు బుద్ధానంతరకాలమునకుఁ జెందినవని తలంచుచున్నారమో, యవి భిన్న దృక్పథములను జూపునవి మాత్రమే యై యున్నవి బుద్ధునివేయని సామాన్యముగా నంగీకరింపఁ బడిన గ్రంథముల నాధారముగాఁజేసికొని, వానివలన నెట్టి తత్వము నముచితమని నిర్ణయింప నగునో చూతము

❧

బుద్ధుని మౌనమునకు భూస్యమే యర్థమును భావము విశేష ప్రాముఖ్యము గాంచినది హిందూతత్వజ్ఞులు, పూర్వజౌద్ధులు నవీన భారతీయతత్వ పరిశీలకులు కూడ నీ భావమునే స్వీకరించిరి ౧ వశ్చేమఖండమున హెర్బర్టు స్పెన్సరు, ఆగస్టు కాంప్టేల భౌతికతత్వ వాదుల భావములు వ్రజామావనముల సుజ్ఞాతలూగించినపుడు జౌద్ధ గ్రంథపరిశీలనమునెడ నాదరము పెంపొందినది జౌద్ధ విద్వాంసులు బుద్ధుని మౌనము నాస్తికవాదమును మఱుగు పఱచిన తెరవంటిదే యని, సహజముగా నిశ్చయించిరి తన యనుచరు లకస్మాత్తుగా ప్రబ్బులగుదురోయని బుద్ధుఁడు తన మనోనిశ్చయమును బ్రకటింప సాహసించ లేదని వీరు తలచిరి వీరి వాదమునే మన మంగీకరించిన యెడల బుద్ధుని తత్వ మపంజన మగుటయేకాక బుద్ధుని శీలమును నిరసించ వలసి వచ్చును ఈ భావమునకు వ్యతిరేకములై న బుద్ధుని వాక్యము

౧ పోల్సు పెక్టోనల్ నందితుఁడు "తన యువదేశముయొక్క లక్ష్యసిద్ధివిఁ గూర్చి బుద్ధుఁడే వందేహమునకుఁ దానొనఁగలేడు నర్హనంస్కార నర్హనంధవానము లాశ్వత మరణము వరితము "

హిందూస్థాన్ రివ్యూ ౧౯౨౩ పుట ౯౩

లెన్నో యున్నవి వాని కీ యర్థము పొందగదు మఱియు శివ కేశవుల దైవారాధన ఋద్ధుతముగా విజృంభించుచున్న దినములలో బుద్ధుఁడు నాస్తికవాదియే యైనచో నాతని మతమునకుఁ గలిగిన విజయము నిరాధారమని చెప్పవలసి వచ్చును పూర్వ బౌద్ధమత స్వీకృతి యొనర్చిన వారందరు దైవభక్తులని చూపుట కనేకాధారము లున్నవి మహానుదశ్యనము, చక్కవత్తి సీహనాద సుత్రాంతములు పూర్వబౌద్ధుల మానసములను సూర్యభగవానుఁ డాక్రమించినాఁడని తెలియును పూర్వబౌద్ధమును స్వీకరించిన అగ్నిదేవతో పాసకులైన జటిలులు నాస్తికవాదముతోఁ దృప్తి పొందుట కవకాశము లేదు ౧ వరమసత్య మేదియు లేదనియు, నాత్మయు నసత్యమే యనియు, ధర్మానుష్ఠాన జీవితమునకు ఫలితము నాశనమే యనియు బోధించిన తర్హ్యము, బుద్ధుని యెడఁగాని, ఆతని యుపదేశము నెడఁగాని గౌరవోత్సాహముల ప్రజలలో నుదయింపజేయుట కవకాశము లేదు ఇట్టి శుష్కతార్కిక వాదము క్రీ పూ ౯-వ శతాబ్దమునాటి భారతీయుల హృదయముల నాకర్షించినదని తలఁచుట, మనస్తత్త్వ ధర్మముల నెఱుఁగని యజ్ఞానమే యగును బెర్రిడెల్ కీత్ వంటి నిదానము గల వండి తుఁడు పైతము బుద్ధుఁడు నాస్తికుఁడని నమ్మఁజాలననెను బుద్ధుఁడు వ్యవహారరంగమునఁ జూపిన అజ్ఞతావాదమునకు నాస్తికార్థ కల్పనము చేసిన పాశ్చీవమాజ గ్రంథములలోని వాక్యములు బుద్ధుని మూలోప దేశముగా స్వీకరింప నవసరము లేదని యాతఁ డభిప్రాయపడెను ౨

౬

రెండవదైన అజ్ఞతావాద మే యొక నిశ్చయార్థమును జెప్పదు కీత్ వండితుఁ డీ వాదము నతి కుతూహలముతో నమర్శించినాఁడు అతఁ డిట్లు చెప్పినాఁడు- 'బుద్ధుఁడు చిత్తశుద్ధిగల అజ్ఞతావాదియని గ్రహించుట సమంజసము అతఁడు తన కాలములోఁ బ్రచారములోనున్న వివిధతత్త్వములు భావముల నన్నిటిని బరిశీలించి, అభినవతత్త్వమును నేడు పరిశీలించి మన మెట్టి సంతృప్తిని గాంచనట్లే, బుద్ధుఁడు నెట్టి

మనస్సంతృప్తినిఁ బొందక, వరము సత్యమును గూర్చి యెట్టి హేతు సహితము కాని, నిర్దేశకము కాని యగు నిశ్చయ భావమును గలిగి యుండక పోవచ్చును బుద్ధుని వాక్యములే యని నిశ్చయముగాఁ జెప్పుట కవకాశముగల ప్రసంగములలో మనకుఁ జూపట్టిన తత్త్వనిర్వాణ సామర్థ్యలోపము ననుసరించి, యాతఁ డజ్ఞతావాదియే యని నిర్ణయింప వచ్చును. “ఈ విషయములలో నజ్ఞతావాదమునకు జ్ఞాన పరిమాణ పరిమితి నంతను సహేతుక పరిశీలనము చేసి నిశ్చయమునకు రా నవ సరములేదు ఈ భావమునకు రెండే యాధారము లున్నవి జీవాత్మ పరబ్రహ్మాదిక విషయముల సత్యమును గూర్చి బుద్ధుని కే నిశ్చయ భావమును లేకుండవచ్చును కాని నిర్వాణప్రాప్తి కవసరమగు చిత్త వైర్మల్యము పై విషయములను గూర్చి వాదోపవాదములు చేయుట వలన నిలువదని యాతఁడు నిశ్చయించి యుండవచ్చును” ౧

ఈ యజ్ఞతావాదము ననుసరించి తనకు పమాధానముగా నిచ్చుట కే భావమును లేని కారణమునఁ దాత్త్విక ప్రశ్నముల కొతఁడు బదులు చెప్ప నిరాకరించెనని చెప్పుట బుద్ధుని వంటి నిరుపమాన ప్రతిభా శాలి కన్యాయ మొనర్చుటే యగును బుద్ధునికి నిశ్చిత సిద్ధాంత మేమియ లేకున్నచో, జీవితమును గూర్చి యాతఁడు న్నుత్కర్థము లను విశాలభావములను బ్రకటింపఁగలిగి యుండకపోవును జీవ యాత్రలో నే బాటయును లేకుండ బుద్ధుఁడు సంచరించెనని నిర్ణయిం చుచో, నాతని తత్త్వము దురూహ్యము నాతని సర్వమానవ కల్యాణ కాంక్ష దుర్గాహ్యము నగును మానవప్రయత్న మయొక్క పరమలక్ష్య స్వభావమునుగూర్చి యాతనికి నుపపష్టభావనలు లేకున్నచో, నిర్వాణ స్వరూప రహస్యమునుగూర్చి యాతనికి జ్ఞానప్రకాశము గోచరింపనియొడల, మనము మన జీవితములను బరిపూర్ణము లొనర్చుకొన్నచో సవ్యయానందప్రాప్తి యున్నదని యాతఁ డెట్లు బోధింపఁగలిగి యుండెను; ఆతఁడు వహించిన “బుద్ధుఁ” డనగా జ్ఞానసిద్ధుఁ డను నామమే, పరమార్థ విషయములగూర్చి యాతనికి సత్యములైనను ససత్యము లైనను గొన్ని స్పష్టభావములున్నవని ఋజువు చేయుచున్నది

ధర్మమును సమగ్రముగా నాచరింపవలసినదని శిష్యుల కొఱచుచున్న సుహృదేశముల ముఖముల గోచరించు నాతని గంభీర నిశ్చయ వ్యక్తిత్వ మాతని సంశయాత్మునిగా నర్థముచేసికొనుట కాటంకముగ నున్నది” బుద్ధిమంతుఁడు నాయొద్దిట రావచ్చును, అతఁడు ఋషిమార్గ గామియుఁ బరిశుద్ధచిత్తుఁడు కావలెను అతనికి నే నుపదేశముచేసి అనుష్ఠాన పథము నిచ్చెదను, నీ జెప్పినచొప్పున నాతఁడొనరించినచో గృహ సౌఖ్యములవిడచి, మోక్షము నార్జింప నానాదేశములు త్రిప్పురి, విగ్రహలై, సంపదించువారివరకెగాక—ఏడుదినములలో దరించు నవకాలమున్నదని చెప్పుచున్నాను” ౧ వరమార్గమునుగూర్చి నిస్సంశయభావములు లేనిచో నిట్లుండే కించిన మద్దుఁడు వంచకుడై న గావలయు లేక ఇ న్న త్తుండై న గావలయును

మఱియుఁ, దనకుఁదెలిసిన శత్రువుల నన్నిటిని దానుజెప్పి గురుండ లేదని బుద్ధుఁడు ఎలికినవాక్యముల ని వాదము గ్రహించియుండి తెదు పొనాదికనుశ్చాంతమందు ౨ ధర్మానుష్ఠానము కవనరముకాని యాధ్యాత్మిక శత్రువుల బిన్నియుఁ దనయొద్ద నున్నను జెప్పఁదలఁచుకొన లేదని బుద్ధుఁడు వచించియున్నాఁడు సంయుత్తనికాయము బుద్ధు ముపదేశ ప్రసంగము నొకటి చెప్పుచున్నది ఒక పృక్షముయొక్క గుప్పెడొకటి జేతఁబట్టుకొని తనయొడుట నాసినట్లై యున్న స్వామ్యములతో, దని జేత నున్న ఎత్రముల సంఖ్యతోబోల్చినచో నరణ్యములోని పత్రముల సంఖ్య యెట్లు గణనాతీతమో, అగేవిధముగా దా ముపదేశించిన శత్రువుల సంఖ్యతోబోల్చిన గురుకుఁ దెలిసియు ముపదేశింపని శత్రువుల సంఖ్య గణనాతీతముగా నుండునని మద్దుఁడు చెప్పినాఁడు బుద్ధుఁడు తాను ఎన్నినదానికంటెను, దెలిసినదానికంటెను దక్కువగా ముపదేశించి యుండఁగా, నాలని శిష్యు లాతఁ డుపదేశించినదానికంటె దక్కువగా నమ్మినారని తోచుచున్నది

మద్దు నజ్ఞతావాదము హేతునిర్ణయముపై నాధారపడినది కాదని కిత్త వండితు నభిప్రాయము బుద్ధుఁడు దీనిని తార్కికముగా నిశ్చ

౧ ఉడుంబరికాసీహనాద సుశ్చాంతము దిఘా చున్ ౩ అ ౫౬

౨ , , , , అ ౧౩౪

యించియుండకున్నను, వరమార్థసమీపమును, వ్యవహారి ప్రమాణజ్ఞానమువేరి ఎరిష్కరింపఁచుత్పింతుట కష్టపథ్యమును భావము బుద్ధునికేబూర్వ అత్వవేత్తల కరిచిత విషయముకాదు ప్రపంచమున కాది యున్నదాయను విషయవసుగూర్చి బుద్ధుఁడు ప్రసంగింతుట కిష్టపడకుండుటకుఁ గారణము రెండు సమాధానములలో నేదియు నారనికెత్తిపైకరముగా లేకుండి యుండవచ్చును బుద్ధుఁడు అన కాలమునఁ బ్రచారమందున్న వివిధతత్వభావములను బరిశీలించియున్నచో నొక విధముగా హేతుబద్ధమైయున్న ఉపనిషత్తుల అజ్ఞాత సిద్ధాంత మారని దృష్టి పరికల్పియుండెడిది

బుద్ధుని అజ్ఞాతతత్వ ముపనిషత్తులలోవలె నుద్దేశబూర్వకమైనది కాక, పూర్వమైనదై నచో, బుద్ధుని అత్వచింతా సామర్థ్యమున కది గౌరవప్రదము కాదు ఎరిస బుద్ధుని మౌనమున కిట్లర్థము చెప్పువారు బుద్ధుఁడు నిశ్చయముకడ శూన్యమైన అత్వవేత్తయని నిర్ణయించఁదలఁచిరి ఇది కేవలము వ్యక్తిగతాప్రిపాసము ప్రహ్వజాలము అయినందు వర్ణింపఁబడిన అరువదిరెండును, పొట్టసాదనుత్తముగ నందుఁబడి వద్దతులుచెప్పెయవి మోక్షసాధనములు కావని నిరసించినవియును, దనకాలమునందలి మతానుష్ఠానములఁ గూర్చియు బుద్ధుఁడు ప్రదర్శించిన సమ్యగ్విమర్శా దృష్టినిబట్టి చూచినచో నాతఁ డనల్పప్రతిభా సంపన్నుఁడనియు నుత్కృష్ట విమర్శకుఁడనియుఁ దెలియుఁగలదు అనేక తత్వసిద్ధాంతముల నాతఁడు విమర్శించిన వద్దతి చూచినచో నాతఁడు తాత్త్వికవివక్షణా సామర్థ్యములేని సామాన్యుఁడనుట యుక్తియుక్తముగా లేదు అది నిరాధారమైనట్టియు విచిత్రమైనట్టియు సజ్ఞానమగును గాని అజ్ఞాతా వాదము కాఁజాలదు వరమార్థవిషయమును గూర్చి, యే బుద్ధిమంతుఁడును, ముఖ్యముగా బుద్ధునివంటి శేషుషీ ధురంధరుఁడు, నుత్తమధర్మకర్మ వీరుఁడును, నిశ్చయవిశ్వాసము లేక జీవించఁజాలఁడు

బుద్ధుని యుపదేశము నిస్సంశయముగా సంస్కార శూన్యమైన విజ్ఞానమునకుఁజెందిన దను విశ్వాసముగలవారి భావముల కనుగుణ

ముగా నుండునని యాతని తత్త్వ మజ్జతావాదమని యుట్టి పండితులు సమర్థించుచున్నారు బుద్ధుని యువదేశమున కే యిరిమగు నర్థములపై న వారు నిరసించుటకు గారణమవి విశేష హేతుస్థితుల యున్న కొరణముచే సంస్కారశూన్యము అనుటకు వీలులేదు బుద్ధుండు సంపదక భావములుగల హేతువాది యనియు, మనస్తత్త్వజ్ఞాన హినుండనియు, వ్యర్థతత్త్వవేత్తయనియు వర్ణించుటవలన నెవరికిని సంప్రప్తి కలుగక పోవుచేకాక, యిట్టి విమర్శకు భావముల సంగీకరింపని వారికెట్టి మనః క్లీశమును గలగింపజాలవు క్రీ పూ అవశతాబ్దమునవ జేందిన భారతవర్షమునందైనను, బ్రజాకోటియొక్క మతద్వైష్టి నాకర్షించిన బుద్ధుండొ సప్తన్న య వప్రచారకుడని యెవ్వఁడును నమ్మఁజాలఁడు

2

బుద్ధుండొక సప్తన్నభాగపూరితుండని కాని, వంచకుండని కాని మనము నమ్ముచున్నచో, నాతఁడు ఋజు వాదియు, నాత్మనిశ్చయదీక్షా సంపదకుండు పనియు, హేతురహితవాదములచే నాకర్షింపఁబడని దృష్టికల్యాణినియు విశ్వసించవలెను అప్పుడు శ్రద్ధగాఁ బరిశీలించు వాని కాతని యువదేశములో నాతఁడు పరధ్యానముగా నున్నపు డనిన యొక్క వాక్యమో, ఒక్క భావమో, ఆతని జీవితమునకు మూలాధార భూతమై, యాతని జ్ఞానసిద్ధికి రూపమైన సూచనల నొసఁగఁగలదు అట్టి యీవని పత్త్యుయొక్క రూపము సుస్పష్టముగాఁ జెప్పకున్నను, విశ్వ విశాలమైనదై విలసిల్లును

బ్రాహ్మణము నిస్సార మనియు మునిత్య మనియు బుద్ధుండుద్ధాటింపిన భావము లొకకింకాయు వ్యర్థమని చెప్పిన ఉపనిషద్భావమున టసుగుణముగానే యున్నది గ ప్రధానమైన ప్రశ్న యేమనగా, సునిషల్లులలోని బరమసత్యము నొకదానిని దర్శించిన ఫలితముగా నివాచరింపఁగల నిరర్థకమని బుద్ధుండు నిరసించెనా? యనునదై

గ అబ్రహ్మ యైన వస్తువులందు బ్రువమైనదిలేదని ఎవఁకు తెలుకొందరు కరి డన ౪౨ ౨

యున్నది సత్యమునుగాని దైవమునుగాని యొకఁడు నమ్ముటలేదని చెప్పి యున్నాడట పామరులునమ్మ, సత్యదైవముల నమ్మఁడని యిద్దము అపరిణత భావములను బుద్ధుఁడు నింపించుటవలన నా అనికేగల పరిణత భావములతోఁ బోల్చిచూచియే యాతఁ డట్లు చేసియుండును ని ముగా బుద్ధుఁడెచ్చట నెప్పుడు సుగనిషత్సత్యమైన నిర్గుణబ్రహ్మవిషయమును నిరసించియుండలేదు కథావత్తునందు భిన్నవివాదాంశములు ఎర్పింపఁ ఎడినవి, కాని అయ్యమైన సత్పదార్థమునందు న్యురింపఁబడియుండ లేదు దీనివలన పుష్టమగున దేమన సుగనిషదవదేశమును బుద్ధుఁ డంగీకరించెను కాశీపట్టణమునంద తని సుప్రసిద్ధోపదేశము శాశ్వత రాజ్య మొకటన్నదని పుష్టముగా సూచించుచున్నది పరమార్థ మున్నది యనికాని, నాన్నీ యనిగాని, రెండునుగాని, రెండునుగాదని కాని చేయఁబడిన వర్ణనములు పౌద్గేతరగ్రంథములందట్టి సమానవాక్యములను స్ఫురింపఁజేయుచున్నవి పౌద్గేతరగ్రంథములందట్టి వాక్యములు పరమార్థములేదని కాక, దానినిగూర్చిన తొకకవర్ణన అసత్యములనియే చెప్పును

అట్లైనచో బుద్ధుఁడు నిస్సంశయవాక్యములతోఁ బరమ ఎత్తాస్తి త్వము నేలరకటింపలేదు? ఆతఁడట్లు ఎర్పించుట కిష్టపడలేదు, ఏలన, నితరుల వాదములు కేవల వ్యావహారిక ప్రమాణములని యాతఁడు నిర సించి వానినే తాను నుపయోగించి వ్యవహార జగత్తునుండి ఎరమార్థ జగత్తులో నడుగు పెట్టిన వాఁడగును పరమార్థము వ్యావహారిక దృష్టికి లభించునది కాదు, వ్యవహారప్రపంచ పరిమితులలో నెఱచును బరమార్థము చూపట్టదు దీని సుపనిషత్తులు సంగీకరించి, వ్యావహారిక జగత్సం బంధములైన ప్రమాణములను ఎరమార్థతత్వమున కుపయోగింప వలదని నిషేధించియున్నవి ఉపనిషద్ద్రష్ట, బ్రహ్మస్వరూపమును వర్ణింపు మని యడుగఁగా, మౌనము వహించెను తిరిగి తిరిగి ప్రశ్నింపగా నట్లే మౌనము వహించి తుదకిట్లు వలికెను “శాంతోఽయమాత్మా” ౧

౧ అర్ ౧ ౧౦ ౨౯ ౧౨ ౨ బృ ఉ ౨౨ ౫ ౧౯ ౧౨ ౧౦ ౧౩ ఉ ౪ ౫ కర ఉ ౩౪ ౧౫ ము ఉ ౧౨ ౧ ౬ ౨ ౨ ౧ శ్లో ఉ ౬౪ ౧౧ మైత్ర ఉ ౪ ౧౩

౨ శంకరభాష్యము ౩౨ ౨ ౧౩

“ఏచటికి సేతము వాట్కు చేలలేదో, మనస్సు పోజాలదో, దానిని గూర్చి యెట్లు చెప్పవలెన నమెఱుంగము ” ౧ “అది తెలియఁబడున దేదియుఁ గాదు, అవిదిమున కతీతమైనది ” ౨ తఱచుగా నుపనిషత్తులు బ్రహ్మ యును గూర్చి నేతివాక్యములలో ౪౪౦చి న ౩ నిర్గుణ బ్రహ్మము తెలియనిది, తెలియరానిది, అశాస్త్రంతమైనది, నిరాకార నిరాధార నిర్దేశమైనదను భావము ఉపసామాన్యమునకు దుర్గాహ్యము అందుచే మత కాంక్షాయుక్తచిత్తుల సంప్రప్తకై, ఎరబ్రహ్మ మనిర్వచనీయమైనను, సగుణాత్మక వర్ణనము లొనఁగి యున్నవి నిర్గుణబ్రహ్మ మనిర్వచనీయమను పాహోగ్రతీత్యయి న కుపనిషత్తులు కట్టవడక పోయినను, బుద్ధుఁడధిక ఋజుబుద్ధి గలిగి, బ్రహ్మబద్ధమును గూర్చి యే వ్యావహారిక ప్రమాణమును బనికిరాఁగి నిశ్చయించెను ఎరమాత్మ యునఁగా జగత్తు కాదు, దీహేంద్రియ మున బుద్ధిభావములచేఁ గల్పితమైన దాత్మ కాదు, అహలీక జీవితము నిర్వణము గాదని బుద్ధుఁడు చెప్పినాఁడు కాని, వాని స్వరూపమెట్టిదో యాఁడు చెప్పలేదు, ౪ ఏలన నవి తర్క ప్రమాణములకు ఋజువు కానివి వాని యాధార్థ్యము ముక్తపురుషుల అంతర్బుద్ధికి గోచరించును వారివాక్యములను ప్రమాణములుగా నితరులు గ్రహించిన న్ముపసాధింపదే, కాని యిట్టిప్రమాణము సంగీకరించిననాఁడు, వేద ప్రమాణమును, వైదిక దేవతల సంగీకరింపవలసి వచ్చును సత్యసిద్ధి లేని మానవ వ్యాపార మానసములందుదయించిన కల్పనముల నితరుల ప్రమాణము నాధారము చేసికొని నమ్ముమని బరులుదేరుచున్న యాహ్వానములకు బుద్ధుని ప్రమాణ వాక్యములను భేదమెఱుఁగు వరిశీలించును? ఎరమార్గ విషయములను గూర్చి నిష్పరుమైన సిద్ధాంత జ్ఞానమున కవకాశము లేదని యుపనిషత్తులు ప్రకటించియున్నవి, బుద్ధుఁడంగీకరించినాఁడు మేము ౪౪బ్రహ్మజ్ఞాత్కారము నొందితిమని చెప్పువా

౧ తే) ఉ ౩౭ కర ఉ ౬౨ ౧౬-౧౭ ముం ఉ ౩౭ ౧ ౮
౨ సీ ఉ ఆ

౩ బు ఉ ౨౦ ౩ ౬ ౩౭ ౮ ౧౩ కా ౬ ౪౭ ౧౬ కర ఉ ౩౭

౪ ముం ఉ ౧౭౬

౫ సోత్తుల స్వేన న్నిశ్చయేదో తెలియ నచ్చునుగాని అతఁడేదో తెలియరాదు ప్రతిపే ౨౨

రితరులపైఁ దను భావములను జొప్పింప యిత్నించు స్వార్థ మత ప్రచారకులు, బుద్ధుఁడు పన పూర్వల నిర్దేశకువాదములను నిరసించి, తానట్టి యింకొకవాఁడుము నెట్లు స్థాపింప నేర్చును మఱియు నట్టి యర్థమువలన వివాదములు పెంచొంది, అట్లుజ్ఞాన ఏకాగ్ర విశ్రాంత హేతువు లగును బుద్ధుఁడు తనకుఁ దెలిసిన సత్యములను బ్రకటింపఁడు, కాక్షసాధనమున కిది నిరుపయోగము అగుటయే కాక, వీనినిఁ గూర్చి ప్రజలలో భేదాభిప్రాయములు అన్నివిఁగి అలని కాలములో వ్యర్థవారు ములు నేయు నభిలాష దురంత మనోవ్యాధి రూపమును దాల్చినది బుద్ధుని దృష్టిలో హిందూతత్వజ్ఞులు, అగాధ విజ్ఞాన సమన్వయము గూర్చి చెప్పించు వ్యాపారములలో మగ్నులై జీవిత నిగూఢావసరములను దృఢీకరించు చున్నారని తోచినది అందుచే బుద్ధుఁడతీంద్రియ జ్ఞాన విషయ వివాదములనుండి దృష్టిమరల్చి, సత్యసాక్షాత్కారమున కిను స్థాన మార్గమైన మతధర్మములయెడ శ్రద్ధాపూర్వకమున శిష్యులకుఁ బ్రబోధించెను సుము మన అపకృతిగతాపత్రంశలనుండి విడివడి, మన హృదయములందు సత్యము ప్రతిఫలించి, మన జీవితమును మార్పు చేయు నవకాశమును గలిగించినచో సత్యము స్వస్వరూపావిష్కృతి నొందును నిత్యజీవితానుష్ఠానములోనే ఎరమార్గము ప్రకటించఁగలదు అది విశ్వద్వివాదవిషయము కాదు, ముముక్షుజనైక శరణ్యము సత్త్వా న్వేషణమందు మానవబుద్ధికేగల పరిమితత్వముచేత, బుద్ధుఁడు ప్రతి యొక్క తత్వజిజ్ఞాసాపిపాసను సంతృప్తి పరుప నవసరము లెసని నిశ్చయించెనే కాని, తత్వజ్ఞానమును గూర్చి యాతనికి నునిశ్చితాభిప్రాయములు లేక కాదు

తర్కసాధ్యమైన సరిహద్దులలో జగిల్పఁబడిన సూత్రమును గూర్చియది ధర్మమని వర్ణించినాఁడు వేదకాలములో ధర్మభావమును

౧ ఉదాహరణము ౨ అయితత్వసాధనము ౩ అ ౪౩ ౪ ఉదాహరణము ౫ ౧౯౯ విద్వత్సభావము భావతీతమైనదని విశ్రాంతిచేయు మౌనమువలనను నుద్ధృతమైన అర్థము ఏర్పరాక తత్వసాధనమునుగూర్చి డిగిన్లుడు ఎమలక్తి మౌనముద్ర వహించెనది దినత్వమింజాత్రీ యటాశ్చర్యమును సూచించెను మంచివిచే నాఁడు అద్వైతము విజయగా వాగతీతము విమలక్తి సూత్రము పోల్చు నుజాకి మహాయాన బౌద్ధము పుటలు ౧౯౬౬-౧౯౭౦

ఏది ధర్మశా అదియే సత్యము నిజముగా ధర్మము సత్యము నాటి”ని పేకప్రోక్తమైన ఋతమే ధర్మము సత్యమునై యున్నది ౨ తెత్తిరియోపనిషత్తునందు, సర్వమును దన యాత్మరూపముగా జూచు ముక్తాత్ముఁ డిట్లు గానము చేయును “శేను వ్రధమజుఁడను, ఋతమును, దేవతలకుఁబూర్వుఁడను, అమృతనాభిని”౩ అట్లే కరోప నిర్వృతం దొక ఋగ్వేదముంట్రియు మూర్ఖులేకుండఁ బునరుక్తమైనది ౪ ఇందు ఋతము పరమేశ్వరుఁడేమని చెప్పబడినది ౫ పరబ్రహ్మము ఋతము సత్యమునై యున్నది ౬ ధర్మము ఋతము సత్యమేయను

౬. ముఖ్య సత్యము ఏదగును తెలియజేయుటకు ౬౭ ౧౩ ౨౦ ౧౨

భావము ఋగ్వేద కాలమునకును నుపనిషత్కాలమునకునుగూడఁ జేరినది. సత్యవ్రత్యజ్ఞానువున కేకైక సత్యముగా, గోచరించి, జ్ఞానస్థితి వలన బ్రహ్మ సాక్షాత్కారము లభించును ఇదియే ఉపనిషత్తులు ధృవీంచుభావము మతాభిమానులకు నిర్గుణబ్రహ్మము నిత్యప్రేమ నిలఁపఁజూచుగాఁ దోచును తత్సాధనమార్గము ప్రీతి, భక్తిచూపుటే ఈ భావమును గొన్ని యర్వాచీనోపనిషత్తులు, భగవద్గీతా, పురాణములును బ్రదర్శించినవి ధర్మానుష్ఠాన తత్పరులగువారు, పరబ్రహ్మము సాక్షాత్త ధర్మరూపమని భావించి, సేవాత్మాగముల వలన దానిని సాధింపఁగోరుదురు భిన్న మనఃపవృత్తులుగల మానవులకుఁ బరబ్రహ్మ మొకటి యైనను భిన్నరూపములలో ననఁగా జ్ఞానక్షోతిగాఁ జేమినిధిగా, జీవిత జీవనముగాఁ దోచుచుండును

బుద్ధుని దృష్టి ప్రధానముగా ధర్మదృష్టి, అంగుచే సహజముగాఁ బరబ్రహ్మముయొక్క ధర్మరూప మాతని నెక్కువగా నాకర్షించినది ఉపనిషత్తులు పరబ్రహ్మ కిచ్చిన స్థానమును బుద్ధుఁడు ధర్మమున కిచ్చినాఁడు ౧ సర్వవస్తువులును ధర్మాధీనములై యున్నవి అగన్న సుత్రాంతమునందు, ఒగత్పరిణామమును, నందులి జీవాంతర భేదములును ధర్మసూత్రములై యున్నవని చెప్పఁబడినది ౨ బ్రహ్మ చక్రము ధమ్మచక్రమగు బ్రహ్మపదము ధమ్మపద మగును ౩ అష్టాంగి మార్గ మనలోచితముగా బ్రహ్మయాన మనియు ధర్మయాన మనియుఁ

౧ గోల్పు రివీండ్రనాథటాగూరు ఈ ధర్మము నుపనిషద్బ్రహ్మము నొకటే దౌర్ధమికము చెప్పి ధర్మముశాంతి నొ ప్తేరుదాముయిది ౧౪౪ సత్యము చూర వుండునీ కుక్కుష్టపర్వణమఁగాఁ దన జీవితార్థమును తెలుపచున్న ఈ ధర్మము మనవనియందు మౌనవారీత్యైక త్యాగము మదయంపఁడెన యిట్టి ఎహంకారనాశము వలన మన యలోకము నెలఁగియున్న దేవికిని ద్రాక్షకలబలేని ఉత్తమస్థితి సేయఁడు బలము దానినిగూర్చి అత్మనాశనమార్గముగఁ జూపతప్రేమమన నొకింట యుక్తురూపమునైనను ముము తెలిసికొనవచ్చును ఈ ఎథముగా ఎత్తుమై ప్రేమఁబుని నిజానమున డీపించుచు ప్రహసనహారము బుద్ధుఁడు చెప్పినాఁడు విశ్వసాధి త్రైకానకవిధిక ౧౯౨౪ పుటలు ౩౮౫-౩౮౬

౨ యోగవికాసము ౩౮౬౦

౩ రయ్య క్త ౧౧౪౫ ౧౧౪౫ ౫౫ భేరూథ ౬౮౯

జిల్లాబడిను తధాగతుని దేహము ప్రహ్లాదుని ధర్మమును బట్టి
బడిను అతడు బ్రహ్మోక్తము లేక ధర్మోక్తము పొందెను చెప్ప
దురు ౧ ధర్మమును మనము పాసించి పూజించుటలేని చెప్ప పెట్టు
వాక్యము ౨ పాత్రవ్రహ్మ గ్రంథములకు నున్నవి ౩ మెలిందకు
నందు ధర్మము ధర్మదేవతా మూర్తిగా జెప్పబడిను ౪ ధర్మమే
ఎరవ సత్యము, ఒగదవస్తు సమాహము అన్నియు నా యేకై ధర్మ
రూపములు గావున ధర్మము అనబడిను

శరీరపాపము, దర్శనములు, అనుభవములు, సంస్కృతములు, మధ్యయు నను దూరములు గావున వాని కాలక్షణము లేని మధ్యయు చేప్పినాడు ఆ జీవాత్మయొక్క ఎరివర్తన శీలమున కుపమానములగు నగ్నియు, అచలనము నీమలబడెను పరివర్తరాత్మకము అగు ల్కంధములకు పేరుగా నార్చుచునునది లేదని వారణాసి నగర దేశమున గానరాదు పవనగోష్ఠునిలోడి ప్రసంగమందు జూయొక్క నద్యాన మసత్వముని దెప్పుటకు బుద్ధుడొప్పుకొనలేదు, ముద్దుని ఉన్న

7 మధ్య: పర్యాటకం కోసం సులభమైన పర్యాటక మార్గం ఏర్పడింది.

శ్రీ నరసింహ స్వామియ్యుని శ్రీ శివ శంకర స్వామియ్యుని శ్రీ - ౧

౩ వోల్క్వ శతపథి ద్రా రాజ శ ౩ గళ పోల్వోసన్ గాథు న కన్యకు య
 యనగ న, నృష్టు ర్రిగాన యుగికిరింప కున్నను వాడు సరా ాడై నుండును ఏల
 పం కలం రిరు బదియే క్షుద్రియమును గదవినను నెలెడ్డుతమై పు వైశ్య
 ములు గలిది నా యధి గాయములో పోడ్డు నా వ్రతుంబు ద్రోహము గొడ్డులు దైవా
 నేక రూములతో నొకడై పు డగ్గుము నారంబినాడు (మధుసంధుల దళిత పుంజు
 నుదాహరించు విధ గా) ాండున్న చెప్పినాడు పిల్లముండు వృ
 గ్రాహ, ముకై నత్యముండు బుద్ధుని పరినిధిగా నా క్షయన చెప్పవచ్చును
 అన దీక్షాపయ్యోయ నారి ముఖిడ్డా (మతిభయింబయల మార్గిడ్డా నెరుక్కు
 పణము పుగ్గునామమున గాధరభూతియులైన అక్షిపముండులను వారి పండు
 కొంగెలెలన బుడ్డులు విగ్రహపెట్టి నా కల్మషిర పూత్రములను గూర్చి ధర్మాక్ష
 నకు నిధిలు నా ము పూర్వమై నెడ్డా మని (బరిరించినాడు) గాండ్డుని పి
 పా నెని యున్నది (పోడ్డ నరిల్లో శకములు పుం)

౪ భూమి మహావర్గము ౧౦ ల కై మా మట్టి వినికాయను కి 1 మహా 1౦
 మట్టిను దీక్షానికాయను ౨౦ ల కై

శతాబ్దముల యునంతరము విరిచితమైన అంగావతారగ్రంథము, తన శ్రోతలను గను యాయుటకై 'ఆత్మ' సిద్ధాంత మంగీకరించెనని చెప్పి నది అనేకములైన యితరోక్తులచే సమర్థించుటకు వీలుండగా బుద్ధుడు దాక్షాబిః నా యోజనములకై తన నిశ్చయ ప్రమాణముల విడ నాడెనని చెప్పవలసిన యవసరము లేదు ముక్తపురుషుడు తన దేవా మును వీడ లోపున నిర్వాణము సహజముగా అభించునని వాదించి, పునర్జన్మరాహిత్య జ్ఞానముతోఁ గూడిన శ్రేష్ఠతమమైన యానందావస్థయే నిర్వాణమని బుద్ధుడు చెప్పుట వలన నాతఁ డాత్మ పత్యమని యంగీక రించినట్లే యైనది ముక్తపురుషుని లక్షణ ప్రకృత్యతీతమైనదని యాతఁడు ప్రకటించి నపుడును, నాతఁ డుపదేశించినది వస్తునాశనమని నేర మారోపించగా నతఁడు ప్రతిఘటించినపుడును, బంధస్కంధనాశ నముతో నాత్మ నశించునది కాదని యాతఁ డంగీకరించినట్లే యుగును ధమ్మపదమునం దాత్మ స్వయంభూతమనియు, పదపక్కర్మ సాక్షి యనియుఁ జెప్పఁబడినది ౧ సాంఖ్యమునందు నదైశ్రితవేదాంతము నందు నుపనిషత్తులకు బౌద్ధమతమున కనుగుణముగా ననాత్మసంబంధము లైన లక్షణము లన్నియు నాత్మనుండి వేరు చేయఁబడినవి

కాని వ్యవహార ప్రమాణములచే నాత్మాస్తిత్వమును బుద్ధుడు స్థాపింప నిష్ఠపడలేదు అందుచే నిత్యతాలక్షణముగల యాత్మ, స్కంధము లతో నొక్కటా వేరా యను ప్రశ్నముల కాతఁడు సమాధానముల నొసఁగుట కిచ్చగింపలేదు ౨ అతఁడు నిరసించినది నిత్యమైన యాత్మ కాదు, దానిని గూర్చిన తత్త్వవలోకనములనే ఆత్మస్వభావమును గూర్చిన షడ్విధభావములను జర్పించి యాతఁడిట్లు వ్రాసెను, "ఓ ప్రమణులారా ! ఇది కేవల సుఖిప్రాయములతో సంచారము, భావములు కల్పించుకొని సంతోషించుటే, వ్యర్థములైన యూహలను బ్రకటించుటే, తుష్కభావవిలాసము మాత్రమే" ౩ బుద్ధుని స్రగ్ధమ శిష్యవర్గములో నొక శాఖవారు 'ఆత్మనిత్యత' యందు విశ్వాసము గలవారైనారు

౧ ౩ ౧౬౦

౨ ముటిమనికాయ ౪ ౨౫౬

౩ లాచారియ బుద్ధసంభాషణములు వాఙ్మయ ౪ పుట ౬

వీరే సముత్తీయులు, వజ్జిపుత్తకులునని కథావత్తు వెల్లువన్నది సంయుత్తనికాయమునందు భారవాహక సూతమున్నది ౧ బౌద్ధ భాష్యకారులగు మగ్ధభూషుడు వస్తువంధువు చంద్రకిర్తి ముఖ్యమైనది మున్నగువారు శూన్యవాదులగుటచే, వారు తమ కనుకలముగా దీని కర్థము చెప్పిరి కాని ఎరివర్తనాత్మకములగు స్కంధముల బావముల, భారవాహకులు గూడనని తలచుట యీ క్రిముగా లేదు

నిర్వాణ మనగా 'శుద్ధ శూన్యత' యనుట సముచితము కాదని నే డంద అంగీకరించి యున్నారు నిర్వాణశబ్దమునకు నామమని యర్థము, నాశనమగునది "కామము, దుఃఖము, పునర్జన్మము" ౨ చిత్తవికారములనుఁ తృప్తను బూర్తిగా నిర్మూలించుట వలన వెంటనే నిర్వాణము లభించు ననియు, నది యనిర్వచనము మగు నప్పు యనియుఁ బూర్వబౌద్ధుల భావమైయున్నది ౪ అది సంసారము నరికిన అప్రమేయ శాంతినిలయ మైన సత్యపదవి

అపన్నకిను త్తమందు నిర్వాణ వర్గన మునిషత్తులలో వర్ణించ బడిన మోక్షభావమును సూచించును "ఇతరులను బాధించక, కాను బాధపడక అన జీవితకాలమునందే ముక్తివనరము తొంగిపొయి ప్రసన్నహృదయుఁడై, బ్రహ్మైక్యము చెంది, యాత్మలో నుఖ ముందును" ౫ దేరదేరిగాభామనోజ్ఞ గీతములందు, నిర్వాణనుభ వునగా మోక్షానందము సురుచిరముగా పరింపఁబడినది

తర్కశ్రావణమున కలభ్యమైన కారణముచే నిర్వాణమును మనము పుత్తికరముగా పరింపఁజాలము ముక్తపురుషులు దాని యునంతి

౧ ౪౭ ౨౫

౨ మహావగ్గము ౬౨ ౩౦౭ మన ది ఇ కార్యము ౮

౩ ౪౭౫౦యోజనో రోకో విటక్క విహుజా క్షయ విహుజా నద్భూణ మితి పుట్టే (ముత్తనిపాటము ౧౦౦౯ ౧౦౦౩)

౪ ముత్తనిపాటము ౧౦౯ ౧౦౦౫ కీర్తి నిర్వాణము అత్యమవి ప్రకాశ ౧౦౭౫౦౮ భావముల గౌరవముగాఁ దోచును (బౌద్ధ త్తము ౪౮౩)

౫ అపత్తం తకో అపరిం తకో దిత్తవే హ్మ నిర్వాణో నిర్వాణో తిభూలో సుఖ ఎతి ౧౦౦౩ ౧౦౦౪ భూతేన అత్తనా గౌరవ ముత్తమనకాయము ౧౦౭ ౧౦౭

గుణమవాత్త్వము ననుభవించినను, బుద్ధిశక్తి కది శూన్యముగానే తోచును సాంసారిక కర్మసూత్రబద్ధమైన వ్యవహారప్రపంచ వాద్యశ్య మగుటయే నిర్వాణము “ఓ యితలారా! అది భూజనసంబంధము కాదు, అనంతకాల విజ్ఞానసంబంధమునుగాదు, శూన్యమునుగదా, దర్శనమును గాదు, ఆహారోకమునుగాదు, ఎరలోకమునుగాదు, సూర్యుఁ డునుగాదు, చంద్రుఁడునుగాదు” “అపట మృతికాని పుట్టుకకాని లేదు, ఇహపరము లవట లేవు, మధ్యమలోకమును లేదు, అది దుఃఖ నాశనము” ౧ “అది శూన్యముకాదు, అది జన్మములేనిది, జడలేనిది, అకృతము అమితము, అట్టిదే లేనిచో జన్మమునుండియు, సంసారము నుండియు కృతమిక్రతముల నుండియు విముక్తియేలేదు” ౨ ౩, విధముగా నిర్వాణ మనగా నజము ననంతము, ఆత్మరూపంపరిధి మైన నిత్యతాలక్షణముగల యేకైకస్థితియునను నర్థమునకుఁ బ్రమాణా భారమున్నది ౪ నిర్వాణమువాచిన ముక్త పురుషస్థితినిగూర్చి ఉదాహరణము లుసంగించి, ఆరిపోయిన అగ్నిజ్వాలామార్గ మలభ్యమై నట్లే, పూర్ణ సిద్ధాత్ములగు ముక్తపురుషులు పోయిన మార్గ మదృష్టమని చెప్పినది ఇంధన మంతయుఁ గాలిపోయిన పరిశుద్ధస్వలంబిది ఎర మాత్మనుని ఉపనిషత్తులుఁ వర్ణించినవి ఇంధననాశముతో నగ్ని, కంటికిఁగన్పట్టకున్నను, నశించదు స్వర్గమోక్షముల కుపనిషత్తులు భేదము చెప్పునుగాన, బుద్ధుఁడు నట్లే నిర్వాణ మనగా స్వర్గసుఖము కాదనియు, సర్వాపలోకమం దానందమగు జీవితకాంక్ష పూర్ణనిర్వాణ మున కాటంక మనియు వివరించెను

౧ బదారే య రాల ర ఆ గం ఇతివృత్తకము

౨ ఉదాహరణ రాల ర గం ఎఱుఁ ఛాందో ౩ రాల ర గం ఎందు ముక్తులు ౭ పు బ్రహ్మచారికము అకృతమే అనియున్నది మోక్షస్థి ల్పూరిత యని యు న్నది ముంద ౪ గతి ౫ గతి

మీశుఁడు పుట ౧

౪ చూడండికైకకాళికర్ ఎఱుఁపు పుట ౩౬౩

౫ తా ఉ డ గాల్గు క్రిత విష్ణురిఖిపుట యఁగా నాశన మగుట యని మ యర్థము భారతీయుల భావముకాదు ఎప్పు లేనప్పు డగోచరమై యే కుద్ధరూపము నగ్ని యున్నదో దీని రిగ్రాయనవు డది యట్టి పూర్వారక్తరూపమును జొందు ని వారి యభిప్రాయము ౬ పుట ౭౦ యములేదు (చోద్ధతత్వము పుట ౬౬౬౬)

నిర్వాణ మనఃగా హన్యముకాదని బుద్ధుఁడంగీకరించినట్లు స్పష్టము నిర్వాణ మనఃగా 'కూస్యరాత్రి' యను యమకుని ఖ వము యతద్రోహ మని సారివుత్తుఁడు ఖండించెను ౧ కోసలాదిపత్నియగు పశేనాదికిని, జేమానామధారిణియగు నహ్వాసినికిని జరిగిన మనోజ్ఞానభాషణమునందు నిర్వాణ మనఃగా ననిర్వాద్యానంగ మనియు, నది వ్యవహారప్రమాణ వర్ణన ముల కతీత మనియుఁ జెప్పఁబడినది గంగాతీరమునందలి యిసుక రేణువులను సముద్రమునందలి జలబిందువులను లెక్క పెట్టలేనట్లే, అథాగతుని జ్ఞానముయొక్క తోతు నెవఁడును గ్రహించఁజాలఁడు ౨ నిర్వాణస్వరూపమును గూర్చిన సర్వవ్యాఖ్యలకు సమాదాన మిచ్చుటకు బుద్ధుఁడంగీకరింపలేదు, ఏలన, నీ ప్రశ్నలు ధర్మదీక్షభివృద్ధి కాటంక ములు, ౩ మఱియు నిర్వాణ మననుపేద్యము, "ఏది యనిర్వచనీ యుగా, దానినిగూర్చి సమానమే వరణ్యము" ౪

5

భౌతిక శాస్త్రము మన స్పృహ ము గలవారు, బుద్ధుని యుపదేశము
అభివాత్సలకమైన తార్కికవాదమని చెప్పుదురు తత్త్వ నిర్వాణ విషయ
ములలో నభిసంగించుచు అన్యథాతమ గుర్తించిన వారాతని సిద్ధాంత
వాజ్ఞరూప ది యనుచున్నారు, వీరి వాదమున కననుకు అములై

၁၈၈၈ ခု ဇူလိုင်လ ၁၀ ရက်

శ్రీ ౧౧ ౧౨ ౧౩ ౧౪ ౧౫ ౧౬ ౧౭ ౧౮ ౧౯ ౨౦ ౨౧ ౨౨ ౨౩ ౨౪ ౨౫ ౨౬ ౨౭ ౨౮ ౨౯ ౩౦ ౩౧ ౩౨ ౩౩ ౩౪ ౩౫ ౩౬ ౩౭ ౩౮ ౩౯ ౪౦ ౪౧ ౪౨ ౪౩ ౪౪ ౪౫ ౪౬ ౪౭ ౪౮ ౪౯ ౫౦ ౫౧ ౫౨ ౫౩ ౫౪ ౫౫ ౫౬ ౫౭ ౫౮ ౫౯ ౬౦ ౬౧ ౬౨ ౬౩ ౬౪ ౬౫ ౬౬ ౬౭ ౬౮ ౬౯ ౭౦ ౭౧ ౭౨ ౭౩ ౭౪ ౭౫ ౭౬ ౭౭ ౭౮ ౭౯ ౮౦ ౮౧ ౮౨ ౮౩ ౮౪ ౮౫ ౮౬ ౮౭ ౮౮ ౮౯ ౯౦ ౯౧ ౯౨ ౯౩ ౯౪ ౯౫ ౯౬ ౯౭ ౯౮ ౯౯ ౧౦౦

[illegible]

౨ వోట్లు అరివెందమోలు నిర్వాణలశిము వేదాం మంధలి ఆచ్ఛాను
 ధిముదొక్క అశ్వుత్తమస్థలిని గూర్చిని శ్రువేల్ ద్దనము

(ଅଧ୍ୟ ୧ ଓ ୩)

ప్రతిక్షిప్త కాలము గల రీతి వరాణసి, వర్ణరేఖామయ గోపరలినినను
 బాహ్యార్థకల్పితము సర్వప్రాసంగికమైన సర్వమత్తుల హృదయమును సుఖము
 కాగోరు శాశ్వతమో మనియే చెప్పవచ్చును (వ్యవహారిక-అంగుళిమము సుదా
 హృదయ) అర్హతీన బోధాభిరుచి, అనుమతానరాత్మ్యమై బుద్ధిని పై క్రమము
 లేని హాసవ్యాధియందు బుద్ధియనువచ్చును గురువుని భావించి వి సర్వభావ
 సూచకమే నిరామలమయి యర్థముచెప్పి యితియలకలెనె నీరీతి నుం బుద్ధిని యిగదే

గను వినివారి మిగ ను పడని చెప్పవచ్చును

వాక్యముల కర్థము చెప్పవలసి వచ్చినపుడని బుద్ధుని యనుచరులచేఁ గల్పించుములని సచించియున్నారు పాశ్చీమమాణ గ్రంథముల ననుసరించి ఆత్మ, పరమాత్మ, నిర్వాణముల కాస్థికభావార్థముల నియమిచ్చునని కీర్తవండితుఁడు చెప్పియు, నివి బుద్ధుని భావములనుటకు సాహసము లేక, బుద్ధుని 'పూర్వశిష్యులలో నొక వర్గమువారి భావము' అని, నిట్లయించెను గా ఆధ్యాత్మిక సమన్వయముగూర్చి, బుద్ధుని మౌనమునకు భిన్నవ్యక్తిలు చెప్పిన యర్థములు వారి విశ్వాస వ్యాపారములే అనిపింజ్జిక చిత్తుడైన చరిత్రకారుఁడు తన వాదములలో సత్యప్రియత్యమును జూపుటకాక, అన యభివాదన ప్రకటనలలో ధర్మమును గూడఁ బ్రదర్శించవలసియున్నది ఒక తత్త్వములోని వైరుధ్యములను గుర్తించు టాతని కర్తవ్యమే కాని, తాను నిర్ణయించిన గుర్థములు సఫలము గావలెనన్నచో, బ్రథాన విషయములనుండి యివ్రథాన విషయములను వేరుచేసి వైరుధ్యములను సమన్వయించుటకు యత్నింపవలెను ఉపదేశప్రమాణ గ్రంథ భావముల ననుసరించి, యెక్కువ సమంజసమైన యింకొక యర్థమును జెప్పుట కవకాశముండగా, దానినిఁ ద్రోసిపుచ్చి, బుద్ధుని తత్త్వము శూన్యవాదమే యని కాని, అట్లుకావాదమే యని కాని రాపొడించుట యుక్తముకాదు బుద్ధునజ్ఞతా

౧ బౌద్ధతత్త్వము పుటలు ౬౩-౬౬

౨ పూర్వయుగములకుఁ జెందిన తత్త్వశాస్త్రభావముల నిర్ణయించుటలో మన కావారు మున్నె "అసంపూర్ణములు అప్రకర్షములు లేక సంకయాసగ్రహముల నై లభితపూర్వ వాక్యముల సద్ధాంతములవలయుముతో ప్యక్తి ఆ అన్వయమున కెట్లు స్థాన మున్నదను ఎందర్నమునుగూర్చి విరైబ్ ఎండితుఁడు చెప్పినాఁడు మా పుణ్య ఆర సింహమును ప్రాచీన తత్త్వవేత్తల నర్థముచేసకొనుటకై యభిమానపూర్వకమున క్షౌరీ "స్వచ్ఛో నొకాకృష్ణము స్ఫుటమైన యొక స్వచ్ఛ మౌన వి హృదయమును వశము చేసకొనును కాని దీని కాదాము ఎరటిక (Foot Note)యందు మూలము ౧౦౦:౧౦౦ పెన్సెన్సిర్వయముల మూలముననే అసంపూర్ణముగాఁ ప్రకటింప వీలగును లభించిన వాక్యముల సంఖ్య నిశ్చయము గావలెను ఈ సంఖ్య యెప్పుడును పూర్తిగాదు ప్రతివాక్యమును సమానార్థమునే చెప్పుకదై యుండవలెను స్వప్రముగా న్యూతింధమున లేని గణనాచీకవాక్యముల భావములు మనసులో నుంచుకొని వీనిని జదివి యర్థముచేసిన వలనయందును వీనివలన నేర్పడు నిర్ణయములే యిరువురకు కౌకే యభిప్రాయమును గలిగించువు గ్రీక్ ఫలాసఫీ పుటలు ౧౦౦)

వాదమును సగుర్తిండు నాతఁడు బుద్ధుని మౌనమున కజ్ఞానము నర్థముగాఁ జెప్పెను, శూన్యవాదబోషకుఁడు బుద్ధుఁడు మౌనము వహించుట పితీకి తరముగా వాదించును మెదటి వాదము సనుసరించి బుద్ధునికి సుస్పష్టభావము లున్నవి, కాని సంప్రదాయబద్ధమైన ప్రజాభిప్రాయము నెదుర్కొను దైర్యములేక మౌనము వహించెనని యిభిప్రాయము ప్రపంచములోని మహోక్త్యుష్ట పురుషులలో బుద్ధుఁడొకఁ డనియు, సోక్రటీసునుగూర్చి “ఉత్తముఁడు, జ్ఞానిశ్రేష్ఠుఁడు నాతని కాలములోఁ బరమధర్మమూర్తి” యని ప్లేటో చెప్పిన వాక్యములకు సరిపోవు వాఁడనియు విశ్వసించువారు శూన్యతా ‘అజ్ఞతా’ వాదులభావములతో నేకీభవించుట కిష్టపడుచున్నచో, క్షంతవ్యమని మనవి చేయుదురు బుద్ధునియొక్క తాత్త్వికప్రజ్ఞనుగాని, యాతని నిరుపమానధర్మ దీక్షా మహత్త్వమును గాని క్రిందు పఠించుటకు మన మిచ్చగించనిచో భావాత్మకమైన యుక్తియనే మన మంగీకరింపవలెను తత్త్వజ్ఞానమునం దాతని రోగబోషములకును నాతని తత్త్వజ్ఞాన సంశాతమైన యాతని ధర్మోపదేశమునకు నట్టి యిర్థ కల్పనము మాత్రమే సరిపడును బుద్ధుఁడు జీవించిన కాల తాత్త్విక వాతావరణమున కిది సరిపోయి ఉపనిషదుపదేశ ప్రవాహమున కవిచ్ఛిన్నుల ఘటించును ఒక దేశముయొక్క విజ్ఞాన చరిత్రము సక్రమస్వగృహీత మగునే కాని, ఒకదాని వెనుక నొకటి గానప్పు మార్పుల కూర్పుకాఁజాలదు

౯

ఉపనిషత్త్వద్వైకపుణమును బుద్ధుఁ డంగీకరించినచో హిందూ తత్త్వజ్ఞాన బౌద్ధమతమును విరోధిమతముగా నేల ప్రకటించిరి? హిందూ బౌద్ధమత సంస్కృతుల భిన్నతకుఁ గారణమేమి?

హిందువులకుఁగల విరోధము బుద్ధుని తాత్త్విక భావములతోఁ గాదు, బుద్ధుని కర్మమార్గము తోడనే విజ్ఞానరంగమున పృక్త స్వాతంత్ర్యమును, నాచరణ రంగమున నియమానుసంబంధమును, జరిత్రారంభము నుండియు హిందువుల తత్త్వము, ఆస్తికవిషయమున నుదాసీనత నెంచక, పూర్వమీమాంసా సాంఖ్యతత్త్వములను హిందువులు వైదికము

లుగా నెంచి, మహాన్నర తత్త్వధర్మచింతా పరతంత్రత గలిగి యున్నను బౌద్ధములమును వైదికమతముగా నెంచివారు కారణ మేమని మీమాంసా సౌఖ్యములు హిందువుల సాంఘిక వ్యవస్థావిధానములతో జొక్కము ఎట్టుకొనలేదు, బౌద్ధము బ్రజాసామాన్యమును కునడేంప యుత్పించినది

ఉపనిషత్తత్త్వము యొక్క ఫలితములను జూపుటకొఱకై, సాటి లేని ప్రతిబాసాందర్యమును బ్రదర్శించి, ఉపనిషత్తులయెడ వచోమయ గౌరవమును మాత్రమే చూపువారి విశ్వాసానుష్ఠానము లం లి వైరు ధ్యములను బుద్ధుఁడు ఎకటించినాఁడు ఉపనిషద్ద్రష్టులు లను భావము ఎను బరబ్రహ్మ శిఖరముల నంటు మహాన్నర సాపక వేగములను జూపి యుండగా, బ్రజాసామాన్య మల్పదేవతల సారాధించుచు, దమ కర్థము తెలిచుని కర్మ కలాపము నంటివట్టుకొని యుండునట్లుగా విడువఁ బడిరి బుద్ధుని కాలములోనున్న బుద్ధిమంతులు తరుగులేని కర్మకాండ వద్దతికి విసిగి విశ్వాసమును గోల్పోయిరి వానప్రస్థులకు యతులకుఁ గర్మావసరము లేదు గృహస్థులమాత్ర మేల యీ వ్యయ పయన లతోఁ గూడిన కర్మకలాపము మానకూడదని సంశయించిరి అర్థమును విడిచి కబ్బదానులగు వారి వైఖరిని బుద్ధుఁడు నిరసించి, మోక్షము బాహ్యకాలన రూప కర్మాచరణములో లేదనియు నది యుంరగ్గతాత్మ విక సముపై గాధారపడియున్న దనియు పక్కాణించెను

కొన్ని సవరణలతో సహింసాధర్మము నుపనిషత్తు లంగీకరించినవి వైదికదృష్టి చిరస్థాపితమైన ద్రుథిమగల దగుటచే నుపనిషదుదేశమునది విరోధముగా నున్నను వైదికవ్యవస్థల నుపనిషత్తులు సహింసవలసి వచ్చినది భాందోగ్యోపనిషత్తు మోక్షకామియైనవాఁడు శివహింస చేయి రాదని చెప్పుచుఁ బుణ్యకార్యములలో ననఁగా యజ్ఞములందుఁ బుణ్యధ కనుష్ఠ నిచ్చెను ౧ కాని వశువధ బుద్ధుని దృష్టిలో హిందోష మగుటచే దాని నాతఁడు పూర్తిగా నిషేదించినాఁడు ౨

౧ అహంసా సంకూపాని అన్యత్ర తీర్దేభ్యః ౮౨ ౧౫

౨ చూడు కూటదంతము త్తము దీపానికాయము ౧ ఆ ౧౨౦ యతుల ౧౬ దిగన శిక్షణమును విధించినను, ఇమలు తన ప్రాసానియమములు పుల్లంబుంబుంబుంబులకు వారి

7

పురోహత బృందిము స్థానమున నాధ్యాత్మిక సోదరబృందమును, జన్మాధికృత స్థానమున వ్యక్తిగతశీలమును, వేదప్రమాణమునకుబదులు లర్క హేతువాదమును, కర్మకలాపాచార కాండస్థానమున ధార్మికానుష్ఠానమును వైదిక దేవతల స్థానమున ముక్తపురుషులను, జొప్పించి, బుద్ధుఁడు హిందూపురోహితుని దృష్టికి నిరసించఁదగు సంఘవిప్లవ కారునిగఁ జూపఁటను బుద్ధుఁడు తదనుచరులు క్షమింపరాని మత ద్రోహులుగాఁ బరిగణింపఁబడుటకుఁ గారణము వారు ప్రచురించిన సామాజిక విప్లవము బుద్ధుని తత్త్వములో హిందూవిజ్ఞానముతో సమన్వయింపరాని సిద్ధాంతమేదియునులేదు, కాని బ్రాహ్మణాగ్రేసరత్వముతోఁ గూడిన సంఘ వ్యవస్థకును, దానికి విరోధ ప్రచారమునకుఁ గలిగిన సంఘర్షణము తీవ్రమైనది ఉగ్రముగా జరిగిన యాస్తిక సిద్ధాంత వివాదములలో నవైదికవాది యెవఁడైనను నాస్తికుఁడే మన నిరాధార భావముల నంగీకరింపని వారందరు మతద్రోహులే, మనకు భిన్నమైన ధర్మ ప్రమాణములను విశ్వసించినచో వాంఛిగీతివరులే క్రతుకర్మ యుక్తమైన వైదికమతపోషకునికి బుద్ధుఁడు మతద్రోహియైన శత్రువే యుక్తకాలలో హోమముచేయుచున్న భరద్వాజుఁడను బ్రాహ్మణుని దర్శింప బుద్ధుఁడేగినపు డాతఁడు, 'ఓ ముండితశీరస్కుఁడా! ఓ శమనకా! నీవు కుల భ్రష్టుఁడవు లోనికిరాకు' మని యుచున్నది ౧ వైదికమతము నేదిరించు ప్రతిఘటనోద్యమము లన్నిటిని సనాతన సంప్రదాయవాదు లిట్లే చూచి వైదికాచారమునకంటె బ్రహ్మజ్ఞాన మధికమైనదని చెప్పనందుకు శంకరుని మండనమిత్రుఁడు గిర్హించినాఁడు ౨ బుద్ధుని ప్రతిఘటన మువనిషత్తత్త్వమును గూర్చికాదు బ్రాహ్మణ పోషితమైన హిందూమతమునుగూర్చియే పెంపొందుచున్న పేదాంత సంప్రదాయమునకు విరుద్ధముగాఁ దమ సిద్ధాంతమును వ్యాపింపఁ

౧ తత్రేవముండకా తత్రేవశమనకా తత్రేవనలకా తిట్టా

౨ ఈ సాలగ్రామపూజచే మండినమిత్రుఁడు పరిశీలించి నాహ్వానించి తన కరగలర్పాంతరములను జ్ఞానము చేయుచుండగా శంకరాచార్యులపాదములు దేవతా వర్గమధ్యమున గోచరించెను అవి నన్యాపాదములుగా నెఱిగి, అణమాత్రక్రోధ పరితుఁడై యిట్లు సంభోధించెను కుతోముండి, ఈ నన్యా యెవటముండి అనందగిరి శంకరవిజయము

జేయుటలో బుద్ధుని యనుచరులు నూతనమత ప్రచారకులు మాపు సహజోద్దేక అక్షణములను బ్రదర్శించుటలో హిందూ బౌద్ధమతముల మధ్యమం దుదయించిన చీలిక స్థిరమయ్యెను బుద్ధోపదేశమునందలి శూన్యవాదము కథావత్తువునందును, మిళిందరాజ ప్రశ్న అందును, హీన యాన మహాయాన మతగ్రంథము అందును వివరింపఁబడినది వేదాంత వాదులైన పండితులు భిన్న బౌద్ధమత శాఖా సిద్ధాంతములను నిశిత విమర్శనములకు గురియొనర్చుటలో నాశ్చర్యము లేదు

౧౦

చతుర్విధ బౌద్ధశాఖలును బుద్ధుని యుపదేశమునే బోధించు చున్నట్లు చెప్పాకొనుచున్నవి ధర్మములు వాని కరణకార్య సంబంధము, వాని స్వరూపనాశనముచేయు వద్దతిని బుద్ధుఁడు కనుఁగొనెనని వారి భావము గతిమెన్నటికి అభింపనిదై నశించి పోయినందున, వర్త మానముతో నెట్టి సంబంధమును లేనిదని చెప్పిన ఆ జీవకులకు వ్యతిరే కముగా వస్తువులు సంస్కార సమూహము లైనను, 'అన్నియునున్న'గాని బుద్ధుఁడు నిర్ణయించెను, ధర్మజీవితావసరములకై, సర్వవస్త్యస్తిత్వ మును బుద్ధుఁ డంగీకరించెను సర్వాస్తివాదులైన వైఖాఙ్గికులును సౌత్రాంతికులును, ఎస్తుద్వయాస్తిత్వమును నిరూపించిరి ఉపని షత్తులు చెప్పిన నామరూపములను బౌద్ధులు స్వీకరించి రూప మనఁగా జడవదార్థాంశము అనియు, నామ మనగా దర్శనములు, భావనలు, వృత్తులు, బుద్ధి యనుచతుర్విధ మానస భాగము అనియు నిర్వచించిరి ఇంద్రియ విషయము జడవదార్థము, చతుర్విధ మానస రూపము లాత్మయు నగును పంచేంద్రియములు, మనస్సును గలిసె షడాయ తనము అనియు వాని విషయము లారు విధము అనియు నొకప్పుడు చెప్పఁ బడెను ౧ మనస్సుయొక్క విషయము లింద్రియ సంబంధ ములు గానివి, అరువది నాలుగురకములుగాఁ జెప్పిరి మరికొన్ని సమయములందు, మనస్సుతోఁ గూడిన పంచేంద్రియములును, షడ్విధ విషయములును, షడ్విధ విజ్ఞాన రూపములును గలిసె పదునెనిమిది

౧ సంబంధములు ఆయతనములు చాతువులు ౨వి విభాగింపఁబడినవి చూడు దేరగాథ ౧ ౨౫౫

దాతువులని చెప్పిరి సరిగాఁ జెప్పచో బాహ్యభ్యంతర భేదములుగాని, భిన్నద్రవ్యముల ఎరస్వర సంవర్కము కాని లేదు గాని, వాడుకలోనట్టి సంబంధ మున్నట్లుగాఁ జెప్పబడుచున్నది ఒడపదార్థమును మిశ్రమును గూడ నిరంతరము భిన్నములైన క్షణిక ప్రవాహ రూపమునఁ బరిణామ మందుచున్నవి మనస్సు విజ్ఞాన ప్రవాహ రూపమును ఒడపదార్థము నిబిడ ద్రవ్యరూపముగాను మారుచున్నవి ఇట్టి యింద్రియవిషయము లును, మనోవిషయములును కారణసూత్రము ననుసరించును క్షణిక రూపములు గోచరించి వెంటనే యదృశ్యములగు చున్నవి కాని యవి చలించవు మార్పునొందవు వీనికి సంబంధించిన కారణ ధర్మము నూతనార్థమును గలిగియున్నది ఇదియే ప్రతీత్యసముత్పాదము ఒకదాని వెనుక నొకటి యుద్భవించును ఒకదాని కొకటి కారణము కాదు

వస్తుద్వయాస్తిత్వి సద్ధాంతము ననుసరించి, విజ్ఞానమును, విజ్ఞాన విషయము నేక కాల మందుండుటయే జ్ఞానము, స్వేచ్ఛ, రైకటి పండితు డిట్లు దీనిని వర్ణించినాఁడు 'వర్ణాంశము (రూపము) నేత్రేంద్రియ పదార్థాంశము (నేత్రము) విజ్ఞాన పదార్థాంశము (చిత్తము) నేకకాల సన్నివేశముచే వర్ణస్పర్శవేదన కలుగుచున్నది" ౧ దీని యర్థ మేమనఁగా, విజ్ఞానాంశము విషయాంశము, నింద్రియాంశముల గుణములతో గోచరించుచున్నది విజ్ఞాన మింద్రియావయవమును గ్రహింపక, విషయమునే గ్రహించును, ఎలని నీ రెంటికిని సారూప్య సంబంధమున్నది కాంతియెట్లు ప్రసరించునో విజ్ఞానమట్లే గ్రహించును అభిధర్మకోశ మిట్లు చెప్పినది "దీపకాంతి సామాన్యముగా గ్రహించఁ బడిన యుపమానము దీపరునఁగా, నెడతెలుపి లేకుండ నుదయించు జ్వాలావరంపరా స్వరూపమే ఈ జ్వాలోత్పత్తికి స్థానము మారినపుడు దీప మారిపోయిన దందుము అనేక విజ్ఞాన దశావరంపరలకు విజ్ఞాన మనునది వ్యవహార నామము అది దాని స్థానము నుండి మారినపుడు (అనగా నింకొక విషయాంశ సన్నివేశమును పొందినపుడు) మన మది యావస్తువును గ్రహించిన దందుము" ౨ మనకు క్షణికములైన విజ్ఞాన

౧ త్రయాణాం సన్నిపాతస్పర్శః (ది వెంట్రల్ కన్సెప్షన్ ఆఫ్ బుద్ధిజమ్ ౨ ౨౭)

౨ ౯ చూడు స్వేచ్ఛర్పి, ది వెంట్రల్ కన్సెప్షన్ ఆఫ్ బుద్ధిజమ్ ౨ ౨౭

విద్యుల్లతా ఎరంఎరలే యున్నది తెలిసికొనునది వేరొకటి లేదు ఈ
సంవత్సరము క్షణిక విజ్ఞాన దశలలోఁ బూర్వక్షణ ముత్తరక్షణ కారణము

ఈ భావము నుండి యోగావారుల విజ్ఞాన వాదమున కొక మెట్టి
యున్నది సర్వక్షణికాంశములు నాలయ విజ్ఞాన మను నొకదానికే
చేందినవని యోగావారుల వాదము ధర్మము అన్నియు విజ్ఞాన జన్మ
ములు పూర్వసంస్కార ఫలితముగా విషయములు విజ్ఞానమునకుఁ
బ్రత్యక్షము అగును విజ్ఞాన జాతమైన బాహ్య ప్రపంచమునకు మనము
నామ సంస్థలను గల్పించుము ౧ పూర్వక్షణ ముత్తరక్షణ కారణమై,
రెండును కేవల సమనంతరత్వ సంబంధమును మాత్రమే కలిగి యున్న
వను నిత్య ప్రవాహ రూపమైన విజ్ఞాన వాదము నుండి, మానసిక దుశ
అన్నియుఁ బరిణామములుగాఁ గలి ఆలయవిజ్ఞాన అద్ధాంత ముత్పన్న
మైనది అసత్య భేదముల నంగీకరించుట నిత్యమైన సర్వము
సంగీకరించుట యగును వ్యక్తిగత భావము అసత్యములు లేక నిస్స
భావములు యిదికారణ మేమన, మనస్సునకు వేరైన ప్రపంచముతో
స్థిరీభవి కేవల పరికల్పిత భావములే యవి, రెండవకారణ మవి కేవల
ఎరంత్రియలు, మూడవ కారణ మివన్నియుఁ బరిపూర్ణమైన తథత లో
రీనియు అగునచే ఈ భిన్న రూపము అన్నియు స్వయముగా సత్య
ములు గావెనని నివి యేకైక పరిపూర్ణ వస్తు భిన్నరూపములు

గ్రాహ్య గ్రాహక రూపమైన శుద్ధ విజ్ఞానమే పరిపూర్ణ సత్య
అర్థమము ౨ ఈ పరిపూర్ణ సత్పదార్థము ప్రపంచములో నంత
ర్యామియై యున్నది కావున, నిర్వాణకాముఁడు దృష్టని మార్చుకొనుట
చేయుచుననని అతీంద్రియమైన యోగశక్తి, ప్రపంచవస్తువులను
౩గ్రహ దృష్టకోజును సామర్థ్యము నిచ్చును అజ్ఞానికి సంసార
మైనదీ జ్ఞానికి నిర్వాణము కాని యోగావారుఁడు వ్యక్తిగత విజ్ఞా
నమునకు విశ్వవిజ్ఞానమునకు భేదమును సరిగా వివేకింపఁ జాలక
పోయెను జ్ఞానిశ్చేయజ్ఞాన భేదము అసత్యము అనియు, నవి కలుపిభూత

౧ నామ సంస్థావ్యవహార లంకావతారమాత్రము పురా

౨ అద్యయంత్రణం శ్చైవమాత్రమ చూయ ప్లేకర్షణే

మైన విజ్ఞానమున కట్లు గోచరించుననియుఁ జెప్పుట వలనను, వ్యక్తిగత విజ్ఞానదశలకును విశ్వవిజ్ఞానమునకును వీచినాగర సామ్యము నుదాహరించుట వలనను, తథత యనునది శాశ్వత సత్యమనియు నేకైకా సంస్కృతధర్మ మనియు నంగీకరించుట వలనను, మిగిలినవన్నియు ననిత్య వ్యవహార ప్రపంచరూపములే యని నిర్ణయించిన కారణమునను, సర్వధర్మములు(వస్తువులు) నేకైక చిత్స్వరూపములని భావించుట వలనను, యోగాచారుఁ డరలోచితముగానైనను పరిపూర్ణ విజ్ఞానాస్తిత్వము నంగీకరించు చున్నాఁడు ప్రపంచము మనఃకల్పితమను భావము తఱచుగా గోచరించును ఈ యోగాచార సిద్ధాంతమును మాధ్యమికులు నిశితముగా విమర్శించిరి ఒక వస్తువు తనపైఁదానే వర్తింపలేదు కావున మనకు స్వసంవిత్తి లేదని వీరివాదము హస్తాంగుళము తన్నుదానే స్పృశింపలేదు, కత్తి తన్నుదానే ఛేదించలేదు సర్వప్రపంచ ధర్మములును బరస్పరాధారభూతములని వాదించి మాధ్యమికు లాకారణముచేఁ బ్రపంచము శూన్యమని నిర్ణయింతురు సర్వస్థితికిఁ గూటస్థసత్యమే శూన్య మనియు వర్ణింపఁ బడెను నాగార్జునుని మాధ్యమిక తత్త్వ పండితు లెల్లరు నాతని తత్త్వము శూన్య వాదమనియే చెప్పుదురు ౧ నాగార్జున తత్త్వ ప్రకరణమునందు ౨ నే నాతని వాద మభావ వాదము కంటె నధికముగా భావాత్మకమే యని చూపి యుంటిని శూన్య మనగా నాగార్జునుని దృష్టిలో నస్తిత్వముగల పరమసత్యమనియు, నది వ్యవహారధర్మ విరహితమను భావముతో శూన్యమనియుఁ జెప్పి యున్నాము నాగార్జునుని పరమసత్యము కేవల మఖండ శూన్యమో కాదో మనము పరిశీలింతము

౧౧

ప్రపంచము శూన్యమని నాగార్జునుఁడు భావించుటలో సందేహము లేదు సత్పదార్థ మనఁగా స్వ-భావము గలది, అకృతకమైనది, ౩ర

౧ తెల్లన్ మామ్యయిన్ పు ౧౨౬ జాకొబ్బి ఎ ఓ జె ౩౧, పు ౧ కీ ౪ బుద్ధిన్
పిలానపీ పుటలు ౨౩౩ ౨౩౯, ౨౪౩, ౨౬౧

౨ పుటలు ౬౪౩

తంత్రనిరపేక్షంగలది యనిభావము పరతంత్రమైన దెల్ల శూన్య మనఁగా
స్వ-భావ-శూన్య మైనది నిజమైనది స్వతంత్రమైనది, కారణసముత్ప
న్నము గానిది ౨ |దష్టదృశ్యములు, వస్తు, గుణములు, కర్తృకర్మలు,
భావాభావములు, ఉత్పత్తిస్థితి అయములు, ఏకత్వానేకత్వములు,
పూర్ణాంశలు, బంధమోక్షములు, దేశ, కాల సంబంధములు మున్నగు
వాని పరస్పర సంబంధములపై ప్రపంచ మాధారపడి యున్నది,
నాగార్జునుఁడీ సంబంధములలో నొక్కొక్కటి వరిశీలించి, యందలి
వైరుధ్యములను బ్రదర్శించును ౩ సత్య మవిరోధ లక్షణము కల
దగుచో సపుడు వ్యవహార ప్రపంచ మసత్యము, ప్రపంచము శుద్ధా
స్తిత్వమునుగాని, శుద్ధ నాస్తిత్వమును గాని కలిగి యుండలేదు,
శుద్ధసద్యస్తువు వస్తువు గాదు, జగత్సంబంధికాదు, శుద్ధనాస్తిత్వము
భావమే కాదు, ఏలన నది భావమే యైనచో సంపూర్ణశూన్యత యొక
వస్తువగును? కాని శబ్దార్థము దీనికి విరోధము శూన్య మశూన్యమెట్లు
కాఁగలదు, సత్యదార్థమొక పరిణామము ప్రపంచములోని వస్తువు
లున్నవి, కాని మారుచున్నవి, అవి నిత్య మదృశ్యము అగుచున్నవి
అవి స్యయంస్థితి గలవి కాని, లేనివికాని కాదు, ఏలన నవి దర్శింపఁబడి,
క్రియాజనకములై ఫలితముల నిచ్చుచున్నవి అలిత విస్తారమిట్లు
చెప్పును? “స్థితిగల వస్తువేదియును లేదు, స్థితిలేని దేదియును లేదు,
ఇట్టి వస్తుతత్త్వరహస్యము నెరిగినవాఁడు రెండిటికి నతితుండగును,” ౪
నాగార్జునుఁడు వస్తుతత్త్వమును గూర్చి యారంభించి, వస్తువు అనిత్య
ములు గావు నిత్యములును గావు, పుట్టవు, గిట్టవు, సమానములు గావు,
భిన్నములునుగావు, ఆరంభావసానములును వానికి లేవని ప్రవచిం
చెను ౫ వస్తువులకు నిజమైన సముత్పాదము లేదు, ప్రతీత్యసము
త్పాదమే యున్నది, వానికి సముచ్చేదమును లేదు, ప్రతీత్యసముచ్చే

౧ ౧౫, ౨ మద్యమికకారికా

౨ అశూన్యమ్ అప్రతీత్యసముత్పన్నమ్, మా శ్చుత్తి ౪౦౩

౩ పుట ౬౪౫

౪ న చ పున రిహ కల్పిద స్త దర్మః సోఽప స ఎద్యతే యస్య నాన్తవాహః హేతు
క్రియావరంపరాయాదానే, తస్య న భోతిహ అస్తి నాన్త వాహః! (౨౫౭)

౫ అనిరోధ మనుత్పాదమ్, అనుచ్చేదమశాశ్వతమ్ అనేకార్తమ్ అనానార్తమ్
అనాగమమనిర్గమమ్

దమే యున్నది, మిగిలిన లక్షణములు నట్టివే సృష్టిలోని పర్యవస్తువులు నిట్లుగాఁ బ్రతీత్యస్థితిగలవే నాగార్జునుఁడు శూన్యబ్రహ్మమును జగత్తుయొక్క అవాస్తవికతను దెలుపుట కుపయోగించెను ౧ ఒక వస్తువు నిత్యము, సవస్థాతీతమైనచో దాని కుత్సత్తి లయము లుండరాదు ౨ ఎరివర్తనములేని వస్తువులు జగమునందు లేని కారణముచే జగత్తు శూన్యమైనది

మధ్యమ మార్గము నుపదేశించువాఁడు కావున నాగార్జునుఁడు జగన్నిధ్యా వాదము నంగీకరింపఁడు వస్తువుల స్వయంస్థితి సిద్ధాంతమునే యీతఁడు ఖండించును, వాని యనిత్యాస్థిత్యము నాతఁడు నిరసింపఁడు నాగార్జునునిఁగూర్చి వ్రాయుచు చంద్రకీర్తి యిట్లు నుడివి నాఁడు “వస్తువుల స్వయంస్థితి నంగీకరించిన నీకు, వస్తువుల కట్టిస్థితి లేదను మా వాదము వలనఁ బ్రపంచముయొక్క అస్థిత్యమున కుపహతి కలిగినది వ్యవహారజగత్తు సత్యమే యను మా సిద్ధాంతమునకు వస్తువులకు స్వయంభావము లేదనుటచే దోషము వట్టలేదు” ౩

ప్రపంచ మసత్య మనియు నింకొకటి సత్యమైన దేదియు లేదనియు నాగార్జునుని విశ్వాస మని చెప్ప వీలులేదు విజ్ఞాన మంతయు ససత్యమైనచో, ససత్యముగాని దేదో యుండవలెను ఏలన

౧ యః ప్రతీత్య సముత్పాదః శూన్యతాం తాం ప్రవక్ష్యతే (సూక్తా-౨౪౭) కూన్యాః సర్వి థర్కాః నిస్సర్కావయోగేన - ప్రజ్ఞాపారమితము

౨ యద్యశూన్య మిదం పర్యం ఉదయో నాస్త్యన వ్యయః మా తౌ ౨ ఆ

౩ భవతస్తు స్వభావవాదినః సర్వభావస్య భావానామ్ వైధుర్యార్ సర్వభావా , వాదసంభావ్యతే వయంతు ప్రతీత్యోత్పన్నత్వాన్ సర్వభావానాం స్వభావం ఎవం నోఽలభామహే తత్కస్యావవాదం కరిషామః (ఎ ధ్యమికవృత్తి రాట) కొన్నివాక్యములు పూర్ణమిథ్యావాదమును జెప్పనవి కలవు ౧౮౭ ప్రకరణముతో నాగార్జునుఁడు ప్రపంచమును స్వప్నాకాశ హర్మ్యాదులతోఁ బోల్చెను

క్షేణా కర్మాణి దేహాన్ ఇలాని చ

గంధర్వనగరాకారా మరీచిస్సప్తసన్నిధాః॥

గంధర్వనగరాకారములవలె నిస్సర్వభావములనియు మిథ్యారూపములు కావనియు, ౨౦ చంద్రకీర్తి వాదించెను మేము జగదనిత్యతావాదులముకాని నాస్తకవాదులముకా మని చంద్రకీర్తి వాదము (మద్యమికవృత్తి ౩౬౮)

సత్యమగున దొక బేదియు లేకుండ నసత్య వాదమున కర్థమే లేదు
 పరమార్థజ్ఞానము సర్వాంతర్యామి యగుటచే నది లేకుండ, వ్యావహారిక
 జ్ఞానమును లేదు వ్యవహార జగత్తులోని సర్వమును బరమార్థమునే
 సూచించును “ఓ సుఖూతీ! శూన్యతయే సర్వవస్తువులకు శరణ్యము
 దాని నవి మార్చలేవు”^౧ వస్తువులు స్వతంత్రములుగా గోచరించుటకు
 గారణము మాయ ^౨ “ఓ సారిపుత్రా! ఉన్నవని నిశ్చయించుటడిన
 వస్తువులు లేకుండుటయే అవిద్య యందురు”^౩ వ్యావహారిక జగత్తును
 బరమార్థ జగత్తుగా సర్థము చేసికొనుటే అవిద్య కాని ఎరమార్థమును
 మనము వ్యవహార జగత్తు ద్వారముననే తెలిసికొనఁ గలము పరమార్థ
 జ్ఞానము లేనిదే మనకు నిర్వాణ ప్రాప్తిలేదు^౪

నిర్వాణస్వరూపమునుగూర్చి యుపదేశించుటే మాధ్యమికశాస్త్ర
 ప్రయోజనము ప్రపంచ భావము నశించిన యానంద స్వరూపమే
 నిర్వాణము^౫ వస్తు ప్రపంచ శూన్యతను గుర్తించుటే నిర్వాణము,
 నదియే పరమ సత్యము^౬ నిర్వాణమును, శూన్యతయు నేతివాక్యము
 లలోనే చెప్పబడిన నిర్వాణము భావముకా దభావమును గాదు,
 రెంటికి నతీతమైనది^౭ శతక మను సుప్రసిద్ధ గ్రంథమునందు శూన్య
 తయే నిర్వాణ మని చెప్పబడినది^౮ శూన్యతయే సత్యము “లేక

౧ శూన్యతా గతికా వా సుఖూతీ సర్వధర్మాః తే తాం లింగ్య న వ్యతివర్తింతే
 ౨ ధర్మైస్సా కర్మధర్మాణాం హయాధర్మతా ముపాదాయ
 ౩ యథా సారిపుత్రాః న సంవిద్వంతే తథా సంవిద్వంతే ఎవం అవిద్యమానా
 స్తీనోద్యంతే అవిద్యేలి
 ౪ వ్యవహార మనాత్రిత్య ఎరమార్థో న దేవ్యతే సర్వ మనాత్మ్య నిర్వాణం
 నాధిగమ్యత ఇతి—

—మాధ్యమికకారికా ౨౪

౫ సర్వప్రపంచోపశమ నివర్తణం నిర్వాణం శాస్త్రస్య ప్రయోజనం బౌద్ధ
 మికవృత్తి చూడు మిందుకోసమివ
 ౬ యథా సారిపుత్రాః సర్వధర్మాణాం హయాధర్మతా ముపాదాయ
 ౭ న దాధానోపి నిర్వాణం కత ఏవాన్యథావతా
 ౮ వావాణాపరామర్శయో నిర్వాణ ముచ్యతే —రత్నావళి
 ౯ శూన్యతామేవనిర్వాణం కేవలం తదిహో భయమ్ —

వృద్ధిక్షయములు లేని తథత¹ అష్టసాహస్రిక ప్రజ్ఞాపారమితము నందు శూన్యత యనఁగా "అప్రమేయమైన"దని వర్ణింపఁబడెను "ఓ నుభూతి! ఏది కారణము లేనిదో, ఏది భావధ్యానాతీతమో, ఏది యకృత కమో, ఏది అభావజన్యము కాదో, ఏది జ్ఞాగముచేఁగాని, నిగ్రహము వలనఁగాని, నాశనము వలనఁగాని, మరణము వలనఁగాని అభింపదో, దానికి 'అప్రమేయ' మైనదని పేరు² నాగార్జునుని భావములో నిర్వాణము, బుద్ధుఁడు, శూన్యత ఒకే సత్యమును దెలుపును ప్రపంచ విరతియే నిర్వాణమని చెప్పినచో నది వ్యవహార భావము, కారణాంతరములచేఁ గలిగినది నిర్వాణమునకుఁ బూర్వము ప్రపంచ మున్నదనియు నిర్వాణసిద్ధి యనంతర ముండఁదనియుఁ జెప్పఁట సహితముగా లేదు అందుచే నాగార్జునుఁడు, వ్యవహార పరమార్థ జగత్తులకు మూలములో భేదము లేదనియు నిర్వాణము, సంసారము నొకటే యనియు భావించినాఁడు ఆతఁ డిట్లు పలికెను "కారణావస్థాబద్ధమగుటచే మన మీ ప్రపంచ మసద్రూప మని చెప్పుదుము కారణావస్థాది బంధముల నున్మూలించినచో నిదియే పూర్ణ సత్పదార్థము"³ పరమ సత్యము, అజము, అవినాశము, అనిత్యము, నిత్యము, నని యాతఁడు వర్ణించుటవలన సత్పదార్థము వ్యావహారిక లక్షణము అన్నిటికి వ్యతిరేకమైనదని యాతని భావము ఉపనిషత్తులు నిర్గుణబ్రహ్మ వర్ణనమున కుపయోగించిన యా శబ్దములనే శూన్యతా వర్ణనమునకు నాగార్జునుఁడుపయోగించెను⁴ అది యేకము కా దనేక మునుగాదు, సత్తుకాదసత్తును గాదు⁵ పరమ సత్యమైన శూన్యము వాగ్విజ్ఞానాతీతము⁶

¹ యం యం హరప్రసాదిశాస్త్రి ఇట్లు వ్రాసెను ఈయభావ వర్ణము అన్నిటి యందు సరివ్వనీయభావాత్మకమైన శూన్య మున్నది (బౌద్ధగ్రంథ సూత్రపత్రిక వాల్క్లము ౨ అం, పుట)

² గౌతమ

³ మాభ్యమికకారికా ౨౫అ కా

⁴ లేన డి కల,గం బృ ఆ డి ౨౫, గల ౩౫, గ కర డి ౧౫, ఈశ డి ౯౫, గం ముం డి గల ౬ మాండూ డి ౩

⁵ నాన్తకో దుర్గతిం యతి మగతిం యత్యనాన్తకః,

యథాభూతపరిజ్ఞానం మోక్ష మద్యయనిశ్రితా

—అర్యరజ్ఞాపః

వ్యావహారిక ప్రపంచగతమైన బుద్ధి శక్తికి బరమసత్య మగ్రాహ్యమని శాంతిదేవుడు వలీకినాడు భిన్నతాలక్షణయు క్తమైన విజ్ఞానమభేదమైన పరమసత్యమును గ్రహింపజాలదని మాధ్యమికుడు వచించినాడు సర్వభావనిర్మూలనమే శూన్యతయని విద్వాంసులు చెప్పుదురు దానిని శూన్యతగా దర్శించినవారు నింకేమియు నధికముగా వర్ణింపజాలరుగా “శబ్దం కలభ్యమైన విషయమునుగూర్చి యెట్టి వర్ణనమునుగాని జ్ఞానమునుగాని ప్రగర్భింపఁగలము అది శబ్దాతీతమని చెప్పుటయు నక్షరమైనదానిని క్షరముగాఁ జెప్పుటయే యగును ౨ ఇట్టి అనిర్వచనీయ విషయ నిర్వచనము సత్యమునుగూర్చి మనము చెప్పగల వద్దతిలో నుత్తమమైనది, కాని, యది అనిర్వాచ్య వర్ణనమే యగుటచే, వ్యర్థమని దాని నుపసంహరించుచున్నాము ౩ శూన్యత నెఱుఁగుటే సర్వము నెఱుఁగుట, దానిని మన మెఱుఁగనిచో మన మెఱిగినదేమియును లేదు ౪ అనిర్వచనీయమైన యీ సత్పదార్థము ధర్మముల యొక్క ధర్మత, “ఇదంత”, తథత, భూతతథతయునై యున్నది ఇదియే తథాగతగర్భము నాగార్జునుని శూన్యవాదమునం దంతర్గతములై యున్న భావముల నిట్లు నిశ్చయింపకున్నచో నాతని తత్త్వ

అని నాన్తయని తలఁచువాడు దుర్గతిని బొందును అనన్తీతుఁడు సుగతిని బొందును కాని సత్యము నాన్తయుఁ గాదు అన్తయుఁ గావను యథాభూతజ్ఞానికిఁగాని మోషములేదు

౬ బోధివర్యానతారము ౯౭౭ ౨

౧ శూన్యతా సంవృద్ధిస్థానం ప్రోక్తా నిశ్శరణం జన్తైః,
యేషాం తు శూన్యతాదృష్ట స్తాననాద్యాన్ బభాషరే॥
—మాధ్యమికకారికా ౮౭

౨ అనక్షరస్య ధర్మస్య క్రతుః కా దేశవావకా
శూన్యతే యస్య తద్వా పి నమాలోపా దనశ్చిరా ॥ —మాధ్యమికవృత్తి ౧౫

౩ చూడు—వేదాంతసారము పు ౮

౪ మాధ్యమికకారికా ౨౪ బృ ౨ ఉ ౨౭ ౪ ౫, ౭—౯ ౩౭ ౨౭ ౪౭
౪౨౧ ౫౭ ౧౧ ముం ఉ ౧౭ ౩

సిద్ధాంతమునుగాని, యాతఁ డుపదేశించిన భక్తిమార్గమునుగాని సమర్థించుట దుస్సాధ్యము

‘శూన్య శబ్దార్థ స్పష్ట నిర్వచన లోపముచే మన కిట్టి సంఘాతవశ్య కలిగినది వ్యవహార ప్రపంచమునకును బరమ సత్యమునకుఁగూడ ‘శూన్య’ శబ్దమే వాడఁబడినది యిట్టి పరికల్పితభావ సంబంధములచే నిర్మితమైన వ్యవహారజగత్తు నువిదితము కాదు అందుచే ఒగత్తునుగూర్చి యెట్టి జ్ఞానసిద్ధాంతమును స్థాపింప యత్నింపఁడు కారణము యిట్టి కల్పితమైన యే సిద్ధాంతమును లోపరహితము కాఁజాలదు ఎమన్వయించుటకు శక్యము కాని వైరుధ్యము లున్నవి కావున ఒగద్భావ రహస్యమును బుద్ధి వివరింపలేనప్పుడు, పరమసత్యమునుగూర్చి మాత్ర మెట్లు నిశ్చయింపఁగలదు రెండు నబోధ్యములైన రహస్యములే అందుచే రెంటికీని ‘శూన్య’ శబ్దమునే నాగార్హనుఁ డుపయోగించినాఁడు పదసద్విషయమును నిర్ణయించుటలో జగము, ఎరమసత్యముకూడ సమానముగా నువిదితములే సత్యము ‘శాంతమే’ యిట్లు కా దనత్తును గాదు సత్య దార్థమే సర్వసత్యమన్నచో, జగత్తు మిథ్యయగును ఒగమే సత్యమన్నచో, సత్యదార్థము మిథ్యయగును రెండును శూన్యములే కాని భిన్నార్థము లున్నవి

నాగార్హనుని తత్త్వమును బరిశీలించి, తుదకు పాన్యవాదమునకు నర్హతవేదాంతమునకుఁగల కొన్ని సామ్యములను నేను నూచించి యుంటిని¹ జగత్తు పరిణామవశమైనది కావున ససద్రూపమని రెండు వాదములు నంగీకరించును² వ్యవహారజ్ఞాన ప్రమాణముల కందని

౧ రూపొచ్చి అట్టో చెప్పినాడు మర యొకరు అర్పించు వివేచనైన శూన్యతావస్థయే బౌద్ధయోగులు చెప్పు శూన్యతయు పాన్యమునైయున్నది ఎన బూర్వరూప బౌద్ధుల శూన్యత ౦ నర్థము దీపికీబూర్తిగా వేరైనది³ యర్థము మరకు ఎదిగదృష్ట మరకు వానికంటె బూర్తిగా నన్యమగుటచే దానినిగూర్చి యేమియు చెప్పుట కలరా⁴లేదు

ది విడియా ఆఫ్ ది హోలీ ఇ టి పుట ౩౦

౨ పుటలు ౬౬౮-౬౬౯

౩ శింకరుడి శ్లోకము ౧౦గీకరించును—

జరామరణధర్మేషు సర్వభావేషు సర్వదా ।

తివంతి కతమే భావాః జరామరణం వినా॥ పాథ్యమికభారతా ౬

సత్యమొకటి యున్నదని రెండును విశ్వసించినవిని కాని నాగార్జునుడు దీనిని నూచించి విడుచునే కాని, అద్వైతవేదాంతమువలె పర్వభవరములతోఁ గూడిన తత్త్వమును నిర్మింప యత్నింపఁడు ధర్మాధర్మములు సంసారగతులైనవారి కుత్తమాధమగతులకుఁ గారణమై యుండును గాని వీనివలన నిర్వాణము లేక మోక్షస్థితి మార్చునొందదు—

అద్వైతవేదాంతమునకు శ్రుతిప్రమాణమేకాక, హేతుప్రమాణమును జూపుటకై, మధ్యమికసిద్ధాంతముకంటె నదికోపయోగింపరమైనది గౌడపాదునకు లభింలేదు గౌడపాదుని కారిక లనేకములు నాగార్జునుని గ్రంథమును స్మృతికిఁ దెచ్చును; అందుచే వాచస్పతి పూన్యవాద పోషకులను ప్రకృష్టమతు లనియు, సర్వాన్తవాదులను సీసమతు లనియు, యోగాచారులను మధ్యమమతు లనియు వచించుట సముచితముగానే యున్నది.

౧ సత్యమోషిములన గూర్చి కంఠుని ధావము కనుగుణముగానె పరిమితి వ క్యమిట్లున్నది సర్వకల్పనా జాలరూప జ్ఞానజ్ఞేయనిస్పృతి సదావం వివల ఎవ మార్థస్వగావం చూ కంకరభావ్యము అతి ౨ ౧ ౧ ౧౮౭౧౨

౨ ధర్మే చ సత్యధర్మ చ ఎలల అన్య స విద్యతే—మధ్యమికారికాల పోల్పు
౩౪౭ ౬ ౪౭ ౩ ౨౧౨౨ కర ౬ ౨౪ ౧౬

౩ గోబ్ధ గౌడపాదకారికా అతి ౩౨ ౪౭ ౨౨౪ ౮౮

౪ ధామస్థి అతి ౨ ౧౮

భారతీయ తత్వశాస్త్రము

తృతీయభాగము - ప్రథమాధ్యాయము

ఉపోద్ఘాతము

౧ దర్శనముల ఉత్పత్తి

బుద్ధుని యుగము, భారతవర్ష తాత్త్వికదృష్టికి నవ్యవసంతోదయముగా విరాజిల్లినది ప్రాచీన సంప్రదాయమునకుఁ గల్గిన ప్రపంచప్రతిఘటనమునకు ఫలితము తత్త్వశాస్త్రాభ్యుదయము తమ పూర్వులు, నాటి వద్దతుల ననుసరించి పరిష్కరించిన సమస్యలను, కొన్నియడుగులు వెనుకకేగి, పునఃపరిశీలనము చేయుటకుఁ బ్రజలు తానాహుతమైన వాని అక్షణము లెట్టివైనను, బౌద్ధ జైన మతముల తిరుగుబాటు, భారతీయవిజ్ఞాన చరిత్రమునందొక నూతనయుగ హేతువైనది ఈమతములంధవిశ్వాసవద్ధతని శాశ్వతముగా నణఁగఁదొక్కి విమర్శదృష్టి నుద్భవించఁజేసినవి బౌద్ధవిజ్ఞానవేత్తలకుఁ దర్కశాస్త్రమే ప్రధానక్షేత్రము దానినుండియే తమ శత్రు సిద్ధాంత నిర్మూలనమునకు వలయు నస్త్రజాలమును గల్పించుకొనిరి పురాతనాంధవిశ్వాసములను నపరిశుద్ధాచారములనుండి మనస్సును క్షౌణ్మమొనర్చి శుద్ధియొనర్చు నొషధరాజముగా బౌద్ధమతము పనిచేసినది చిత్తశుద్ధితోఁగూడిన సంశయతత్త్వము, సహజములగు పునాదులపై నిలుచు విశ్వాసములను గుర్తించునట్లు చేయును తత్త్వాభ్యుదయ ఫలితముగాఁ బునాదులొకను లోతుగాను దృఢతరముగాను నిర్మించవలెనను నిశ్చయము జనించినది అట్టి నిశ్చయమునుండియే షడ్దర్శనము లుదయించినవి, ఇందు మతకవితారీతులకు బదులు నిశితవిమర్శయు విషయపరిశీలనమును ప్రాముఖ్యము గాంచినవి సంప్రదాయ శాఖావాదులు తమ భావములను సూత్రీకరించి, వానిని తర్కహేత్వాధారములచే సమర్థించుకొనవలసినవచ్చెను తత్త్వచింతకుఁగల ప్రాముఖ్యము తత్త్వవిమర్శకును గలిగెను దార్శనిక పూర్వయుగమందలి తాత్త్వికభావములు సృష్టిస్వభావమును గూర్చిన సామాన్యనిర్ణయములు కాని, ఫలవంతమగు తత్త్వాన్వేషణమునకు ముఖ్యాధారభూతమైనది సహేతుకమైన

జ్ఞానసిద్ధాంతమని వారు గ్రహించియుండలేదు విమర్శకులు తమ ప్రతివాదులను జీవితానుభవముల కనుగుణములైన సహజవద్ధతుల నుపయోగించునట్లు చేసిరి తమ విజ్ఞానవిధానములను సమర్థించుకొనుట కతీంద్రియ ప్రమాణములపై నాధారపడుటకు వీలులేకపోయినది మనకు నచ్చిన విశ్వాసములను సమర్థించుటకు హేత్వాభాసము బుసాయములు కాఁజాలవు 99 డాత్యవిద్య కాధార మాన్వీక్షకి లేక పరిశోధక మార్గము 10 హేతుబద్ధమైన తత్త్వసిద్ధాంత సమర్థనావశ్యకత సంప్రదాయవాదులకు దుచికరముగా నుండియుండదు 11 అంతర్దృష్టికి బదులు హేతువిరుద్ధులవద్దతి తేకెత్తుటవలన సంప్రదాయ భక్తులగువారు ప్రాణోపద్రవము తటస్థించినట్లు తలచిరి జీవితానుభవములనుండి సముద్భవమందు విజ్ఞాన శక్తిస్వరూపము, మన కుపనిషత్తులయందును, విశ్వరూపి అందర్నన జ్ఞానములచేఁ బరవశమై యాలపించు గీతాలహరి రూపమైన భగవద్గీతయందును, ప్రత్యక్షమై, నేఁడు సమున్నత వివక్షణాన్విత తత్త్వపరిశీలనరూపము నొందినది మరియు హేతునిర్ణయ విధాన మంగీకరింపఁబడినపుడు, విజ్ఞానఫలితములయొడ మనకుఁ గలుగు నిశ్చయములు సంశయాపధిని దాటిపోవు విమర్శాత్మకమైన ఉత్తరవిధాన మెల్లప్పుడును మనము పూజించు సంప్రదాయమున కనుగుణముగా నుండకపోవచ్చును కాని వాటి యుగివైఖరి ననుసరించి పూతుసిద్ధమైన ప్రతి తత్త్వశాఖయును దర్శనసమాన ప్రమాణము గలదిగా సంగీకరింపఁబడినవచ్చెను లోకమునందు వ్యాప్తిలోనున్న

1. శాస్త్ర ధా ౧౦ ౧ ౧ మనువు ౨౨ ౪౩ కౌటిల్యుడు (క్రి పూ ౩౦౦) ౨౨ ౩౩ ౧౩౩౪ మూడింటికి వేరైన ప్రత్యేకశాస్త్రమని చెప్పాడు తక్కినవి క్రియా అనిగ నులు నర్తలుగా వాఙ్మయము దండలీతి యనగా రాజ్యాంగము (౧౮-౨) గ్రీ వూ ౬౬౦ ౪౮ బృహద్రామరేణి రావీర్ కి ప్రత్యేకముగా సభ్యులంతవలనన శాస్త్రమని అర్థించబడెను నాటినుండి తత్త్వశాస్త్ర సర్వాలు మారంభమై క్రి పూ ౧౬౪ ౩౮౫ ము దు అర్థి ౩౩ స్థానమున దున్న ములయొగింపఁబడిన (చూడు, మహాధారక ౪౮౪, ౪౮౫ ౧౦ ౪౫ ధాగివతపురాణము ౮ కాం ౧౪ ౧౦) ప్రతితత్త్వ మొక ధర్మముతో వారింబించి యొక అవసరమును కల్గినది 99 జ్ఞానయా సందేహ ప్రయోగములయితి (భామతి ౧౮ ౧౧)

2. ధర్మశాస్త్రములు చెప్పిన విధులనుండి ప్రజలను విముఖుల నొనర్చును గావున అట్లు కి భ్యసించరాదు రామాయణము చెప్పినది

సాళభావముల నొకచోఁ జేర్చి, వానికొక సముచితాకృతి నిచ్చు ప్రయత్నిములే దర్శనము అని యెంచఁబడెను. అవి సత్యముయొక్క అనేకరూపములలో నేదో యొక రూపమును దెల్పును ఇట్టి యభి ప్రాయమువలన స్వతంత్రములు, సంబంధరూపములుగా గోచరించు భిన్న దర్శనము లొకే మహోత్కృష్ట దర్శనరూపములని గ్రహింపఁబడెను. ఎయొక్క దర్శన తత్త్వమును, సర్వదర్శనములయొక్క తత్త్వ ప్రకరణార్థముతోఁ గలిపి తెలిసికొనినఁగాని, సంపూర్ణార్థము నొసఁగఁజాలదు.

౨ వేదములతో సంబంధము

విమిర్శనావిధానము, తాము నమ్మినతత్త్వములు తామును కొన్నంత స్థిరతరాదార నిర్మితములుగావని తెలియఁజేసి, తాత్త్వికాహంకార గర్వముల నడలించఁజేసినది కాని నాస్తికుల యొక్కయు సంకయవాదులయొక్కయు కొందరు బౌద్ధమతానుచరులయొక్కయు సంస్కరణోద్యమోద్రేకము, సర్వసిద్ధాంత నాశకరూపము గైకొనెను ఇట్టి నాస్తికతా ఫలితములు, హిందూమతః ప్రపంచమున నశాంతి హేతువు అయ్యెను మానవుఁడు సంశయాత్మకుఁడై జీవింపఁజాలఁడు బుద్ధిబల మదము కేవలము సంతృప్తి నొసఁగఁజాలదు వాగ్వివాదోత్పన్న హము, సునశ్శాంతి నీయఁజాలదు మనము సత్యమును దర్శముచే స్థాపింపలేకున్నచో నది తర్కదౌర్భాగ్యమేయగును అంతమాత్రముచే నుపనిషత్సూక్తులవంటి పూజ్యహృదయుల సుహృత్తరాశయములకుఁ బ్రమాదము సంభవింపదు అనేక యుగవిశ్వాసమునందిన సత్వాన్వేషణము, విజ్ఞానము సత్యమున కొకయడుగైన ముందునకు వేయకుండ నుండదు దైన్య మొకటి మార్గము కాదు, హేతుచకితమైన బుద్ధికి విశ్వాస మాత్రయ మిచ్చును ఉపనిషద్దృష్టలు పావనతమ బ్రహ్మజ్ఞాన

గ హృదయఁడు నచ సంగ్రహము

(అకాండి-౧౦౦-౩౬) మహాభూతశాంతివర్షము ౧౮౦-౨౭౪౩ ౨౪౬ ౪౮ హేతు శాస్త్రముచే సంహృతవివేకరై క్రుతిస్మృతుల నెవరు విరచితురో వారు బహుస్కరింపఁ దగుదురని మనువుచెప్పినాడు (అకాండి) కాని గౌతముఁడు తన ధర్మసూత్రములందును (౧౧౮) మనువు (౭-౪౩)ను రాజుల కాన్వీయకీ నాదేశించిరి శాసనసభలలో హేతువాదులుండవలె ననిరి క్రుతిని సమర్థించుహేతువు ఎరిగ్రాహ్యమే అన్వీకీనహేతుమున వ్యాసుఁడు వేద విభాగముచేసినా డట న్యాసూ ప్నాత్తి ౧౧౧

విద్యామందిండు లో నుత్తమదేశికులు భగవంతునిఁగూర్చియు నాత్మ జీవితమునుగూర్చియు వారు మాన కుపదేశించిరి నిష్పహయమైన రేవతి హేతువాదులుచే మనకు ఎత్తమును సమూలముగా గ్రహించు సామర్థ్యములేని కారణముచే నాగ్మజ్ఞుని సిద్ధులైన బ్రహ్మర్షివరేణ్యుల వాక్యములనుండి మనము వలయు సాహాయ్యసంపద నాశీంపవచ్చును విశ్వాస మవితర్కము : సంగీకరించిన విషయముల నిబిధముగా హేతు బాదముచే సమర్థించు తీవ్రకృషి జరిగినది మానవజాతియొక్క క్రిమాభ్యున్నతి సందులున్న అనుభవజ్ఞానమును వివేకపూర్వకముగా గ్రహించుచున్న మే తత్త్వశాస్త్రమగుటచే నిందు వైపరీత్యమేమియును లేదు తత్త్వశాస్త్రనిర్ణయము లంధవిశ్వాసములపై నాధారపడకుండ నుచు ప్రమత్తులమై గురుండవలెను

గట్టి బద్ధములలో నారు ప్రాముఖ్యము నందినవి గౌతముని న్యాయము, రణబాలుని వైశేషికము, రవీలుని సాంఖ్యము, పతంజలి యోగము, శైమిని పూర్వమీమాంస, బాదరామణుని ఉత్తరమీమాంస లేరి వేదాంగము, గోవన్నియు బ్రాహ్మణదర్శనము లనగా వేద ప్రామాణ్యము సంగీకరించునవి వేదప్రామాణ్యము సంగీకరించు దర్శనము లాస్తికములనియు, గానివి నాస్తికములనియు నెన్నుదురు ఒక దర్శన మాస్తికమో, నాస్తికమో అది ప్రకటించు ఆస్తిక నాస్తికసిద్ధాంతములపై నాధారపడక, వేదప్రామాణ్యము సంగీకరించునా లేదా యను విషయము పై ననే యాధారపడియుండును ౨ బౌద్ధశాఖలకును మూలాధారము లుపనిషత్తులేయైనను, వేదప్రామాణ్యమునవి యంగీకరింపని రాంజముచే నవైదికములని యెంచబడినవి ఈ విషయములగూర్చి యుధితార జ్ఞానముగల కుమారిలుండు బౌద్ధదర్శనము అన్నియు నుపనిషత్తుల నుండియే తమ భావములను గ్రహించినవని యంగీకరించి,

౧ బాలభద్రుఁడు ఆర్యబద్ధలకు నమస్కారములతో బౌద్ధన్యాయ, సాంఖ్య తైత్తిర్య వైశేషిక చైతన్యములను వివరించెను (౧౦ ౩) తీవ్రదత్తుఁడు రాజశేఖరుఁడగుచో, మరే చురగీకరించిరి

౨ ప్రామాణ్యబద్ధి రేగదేవు మనువు—నాస్తికో వేదనిందకః యని చెప్పెను (౨౪ ౧౧) బా : విశేషాంత ౨ ౧౨ ఎర్పము ౨౩౦ ౬౩

యింద్రియ విషయములపైఁ బ్రజలకుఁ బెంపొందిన మితిమీరిన వ్యామోహము నుపశమింపఁజేయు నుద్దేశముతో నివి బయల్పెట్టఁబడినవనియుఁ జెప్పి, యివన్నియుఁ బ్రామాణ్యముకల దర్శనములే యని వక్కాణించెను ౧

వేదప్రమాణాంగీకారము, తత్త్వవిషయములలో నాత్మానుభవమే బుద్ధితర్కమునకంటె శ్రేష్ఠతర మార్గదర్శకరమని యంగీకరించుట యగును అనఁగా వేదము చెప్పిన ప్రతిసిద్ధాంతమును నమ్ముటకాని, ఈశ్వరాస్తిత్వమునందు విశ్వాస ముంచుట కాని కాదు శృష్టిరహస్యార్థ సమస్య పరిష్కారమునకై నిశ్చయమైన కృషి చేయు దీక్షనే యిది సూచించును ఈ దర్శనము అన్నియు నొకే యర్థములో వేదప్రామాణ్యమును గూడ నంగీకరించి యుండలేదు వైశేషిక న్యాయ దర్శనములు దైవాస్తిత్వము సనుమాన ప్రమాణముచే గ్రహించిన వని మనము ముందు తెలిసికొందుము సాంఖ్య మాస్తికమే కాదు యోగి మాచరణలో వేదమునుండి స్వతంత్రతఁ జూపినది మీమాంసలు రెండును వేదములపై నెక్కువగా నాధారపడినవి సామాన్య దైవ భావమును వేదములనుండియే పూర్వమీమాంస గ్రహించినదికాని, పరమేశ్వర భావమునుగూర్చి యిది విశేషమైన ఆశ్రయమును జూపలేదు ఈశ్వర మీమాంస, యీశ్వరాస్తిత్వమును ప్రతిప్రమాణముచే గ్రహించి, అనుమాన ప్రమాణముచే సమర్థించును, దైవసాక్షాత్కారము ధ్యాన జ్ఞానముల వలన లభించునని చెప్పును ఆస్తికదృష్టిగల అర్వాచీన తత్త్వవేత్తలు గొందరు సాంఖ్యమును వైదిక దర్శనములలోఁ జేర్చు నంగీకరించలేదు ౨

౧ అంత్రవార్తికము ౬౫౩౨వృ ౮౧

౨ మీమాంసాధ్యక్షుడు తన న్యాయకోశమునందు ఎరవొకాద్యస్తత్వవాది అన్తకుండ నియు వేదమార్గము ననుసరింపనివాఁడు నాస్తికుఁ డనియుఁ జెప్పినాఁడు సాంఖ్యము అద్వైతవేదాంతము నాస్తికములని యాచరి భావము గూర్చువాడివేదాంత్యుని నాస్తిక ఏవ ఏర్పవసానే సంబద్ధతే సాంఖ్యయోగి ఎందరాత్ర పాశుపతదర్శనములు బౌద్ధ మతమువలెనే వేదవిరుద్ధములని తుమారిండు తలఁచినాఁడు (అంత్రవార్తికము ౧౮ ౩ ౪)

దర్శనముల తాత్త్విక లక్షణమునకు వేదప్రమాణము సంగీకరించుటచే విశేషలోపము సంభవించియుండలేదు. ౧ శ్రుతిస్మృతులకుఁ గల భేదము సుప్రసిద్ధమే వానికి విరోధము సంభవించినచో శ్రుతియే ప్రమాణము శ్రుతి, కర్మకాండయనియు (సంవాతా బ్రాహ్మణములు), జ్ఞానకాండయనియు (ఉపనిషత్తులు) రెండుగా విభజింపఁబడినది ఇందు జ్ఞానకాండ కెక్కువ ప్రాధాన్యమున్నది ఇందులోఁ జాలవలె కర్థవాదమని త్రోసివేయఁ బడినది ఈ భిన్న లక్షణము లన్నియు వేదప్రమాణమును విశాల భావముతోఁ బ్రయోగించుటకు వీలిచ్చును వేదార్థ వివరణము భాష్యకారుల వృత్తిగత విశ్వసములపై నాధారపడియుండును తర్కవద్ధతుల నుపయోగించి, హేతుసహిత నిర్ణయముల నొనర్చియు, పూర్వ సంప్రదాయ వాక్యములతో నవిచ్ఛిన్నైకతా భావమును బోషింప వారు యుత్తించురు తాము పూర్తిగా నూతనమైన సిద్ధాంతము నేదైనఁ బ్రకటించుచున్నట్లు తమ్ము భావింప వారిచ్చగింపరు ఇది పూర్తిగానిజము కాకున్నను, వారు సత్యమని నమ్మిన తత్త్వము ప్రచారమగుట దుపయోగించెను ౨ భిన్న దర్శనములకుఁ జెందిన విమర్శకులు, వ్యాఖ్యాతలును ఒక భావములు శ్రుతి సిద్ధము లని ప్రకటించుకొని, ఎత్తక్షముగా నట్టి శ్రుతి ప్రమాణ వాక్యములు లభింపకున్నను, తమ

౧ న్యాయపైఠానంబులకు గూర్చి కీర్తి పండితుఁడైన దితరదర్శనముల విషయమునను సత్యమే ఇది నైదిరగాచార్యులు సంగీకరించు అన్తకదర్శనములే కాని పృష్ఠరహస్యార్థసమన్వయ వివరణికవద్ధులచే సాధింప యల్పించినవి ఇవి కాముకర్పించి తల్పవర్తయములను గ్రహించి సంగీకరించినట్లు చూపినవేకాని విజముగా నివి నానంద్రము లగుటయేకాక, వేదవివాదములతో నామరస్యము లేనిగాఁగూడ నున్నవి చెప్పబడును

౨ గోల్పు గోధ రోగములలో ఎత్తకప్రజ్ఞానంబులు కొందరు జయదేవరీగిరి సీతాగోకవిచకలలోఁ ల్ప చ్చును ఇవి జక్కల లేని పూర్వస్థితి మఱచి, ఐకర్మకవచ్చువఱకుఁ బ్రయోజించి గోలించిన పూర్వదేహము విసర్జించివేయును ఇతరులు ఎవయర్థకృతాది గుణసంస్కృత వీరు పూ మొగ్గలవంటివారు ఇవి పూర్వకుసుమములుగా ఎక సంఘము దమ కాదమై సూరమును విడువక తమ్ముకాపాదిన కొమ్మనుండి గిడివడక వీరి సంబంధ హోయములచేఁ గ్రహముగాఁ జరిపకృతలము లచ్చును (మెర్రిరోమదాహ్మల మ యారవయర్ థాట్ ఇన్ ది నైస్టింక్ సెంచరీ ఎ ల్యముఁ పుట ౧౩౪)

ప్రజ్ఞాపై దగ్ధముచే నట్టి యర్థములను జెప్పఁగల్గిరి తరువాత సంభవించిన వివాదములలోఁ దమ వాదములను సమర్థించు భావములు వేదోక్తములే యని చూప యత్నించిరి, కాని నిజముగా వారు విరచించుచున్న సమస్యలు వేదముల కుద్భవములే, వేదములందలి సామాన్య భావములు నిష్పష్టములు సవివరములు గావు, అందుచే నవి భిన్న శాఖలవారు వారి సిద్ధాంతముల కనుగుణముగ నర్థకల్పనము చేసికొనుట కనుకూలము లైనవి మఱియు నేమియు, లురు గ్రంథము లగుటచే భాష్యకారులు తమ కెచట నే వాక్య మనుకూల మని తోచిన దానినే యొంది, తమ భావములను సమర్థించుకొనుటయందు ప్రజ్ఞాకౌశలము చూపుట కవకాశము గల్గినది

దర్శనములలోని భిన్న ఉత్పత్తి లక్షణములకుఁ దత్త్వానేకముల మూలోద్దేశములైన మతదృష్టలే కారణములు ఒక నిశ్చిత సిద్ధాంతము యొక్క చిరంజీవిత్వము దాని రాదారమైన ఉత్పత్తిసమస్యపై నాధారపడలేదు, దానికే జెందిన మతవిశ్వాస లక్షణములపై నాధారపడియున్నది, ఏలన నట్టి మతవిశ్వాసము ప్రతిపానాన్య మప్రతిపాత మను భావముపై నిలువఁగలదు

3 సూత్రములు

వేదవాఙ్మయ మతవ్యాప్తి పొందినపుడు, వేదవిద్యావేత్తలు తమ భావముల కొక యాకృతి నీయవలసివచ్చుటచే సూత్రసారస్వతముదయించినది వారు దర్శనములలోని ముఖ్యసిద్ధాంతముల నన్నిటిని సూత్రరూపమునఁ బ్రకటించిరి అవి అల్పాక్షరములు, అసందిగ్ధములు, సారవంతములు, విశ్వతోముఖములు, అనవద్యములు, నిర్దుష్టములులై యుండవలెను ౧ అనవసర పునరుక్తి రహితములై, మఱియు సాధ్యమయినంత క్లుప్తములై యుండవలెను వారికిఁ బుస్తకాధారము లేమి జ్ఞాపకశక్తియే యాధారమగుటచే నీ ప్రాచీన సూత్రకారులు వచోవ్యాప్తి కంగీకరింపదు ఇట్టి యిత్యంత సూక్ష్మాక్షర సంఖ్యాకములైన సూత్రములు భాష్యములు లేనిదే బోధపడుట కష్టమయ్యెను

౧ అల్పాక్షరమనందీగ్ధం వారవ ద్విశ్వతోముఖమ్ అస్మోత మనవద్యం స సూత్రం సూత్రమదో విదుః (హదపుఁ బాదరాయణసూత్ర మపై ౧౧౧) మా ౩ జను తీర్థని న్యాయసుధ ౧౧౧ భామతి ౧౧౧

భిన్నదర్శనములు భిన్న తత్త్వవిచారణములుగల దేశములలో పుద్ధిపొందినవి సూత్రసంకలనమునకుఁ బూర్వమునేక తరములనుండి యీ సూత్రములందలి భావములు దీక్షులలోఁ జెంపొందుచు వచ్చినవి అవి యొక్క తత్త్వవేత్తయొక్క భావములుగాని, యొక తరమునకుఁ జెందినవికాని కావు, అనేక తరములలో ననేక వైజ్ఞానికుల భావముల సంపుటికరణములే సూత్రము లైనవి సూత్రములకు గర్భస్థ, ప్రసవ కాలములు వేరైన కారణమున నాని ఆస్కాపమును నిర్ణయించుట సులభము కాదు అత్యవిద్యసంపత్తికి సునిశ్చితారంభకాలము లుండవు

సూత్రములు గణా నేకతరకృషివరంప రోద్భవములు “అవి చరిత్రలో నొక కేంద్రస్థానము నాక్రమించును, పెక్కుపూర్వతరములలో వ్యాప్తములై యున్న తత్త్వ సారస్వతవ్యాసముల నొకవైపున నవి యాత్మీకరించినవి వేరొకవైపున నలనరత విశాల ప్రవృత్తిఁ జూపిన భాష్యకారుల యొక్కయు, స్వతంత్ర రచయితల యొక్కయు నభ్యుదయ భావప్రావాహములకు జీవనప్రదాన మునర్చు పర్యవశిఖర యురీ యావై విలసిల్లినది ఈ పర్యవశిఖరలు నేటికిని జిజ్ఞాసువులకు నిర్బులతత్త్వస్ఫూర్తము నూటబూరించుచునే యున్నవి దీనికింక సుత్యప్రవృత్తియైన భావిదేశ యుండఁగలదని మా విశ్వాసము”గా సూత్ర రచనమునకుఁ జాల పూర్వమే దర్శనములు బయిల్పెదలి యుండ వలెను భాషాభావములరీతుల ననుసరించి చూచినచో నీ తత్త్వసూత్రము లన్నియు నించుమించుగా నొకేయుగమునకుఁ జెందినవని తోచును సూత్రగ్రంథకర్తలు తత్త్వస్థానముగాని, మూలపురుషులుగాని కారు, వారు కేవల ఎందలన కర్తలుమాత్రమే తత్త్వసూత్రములలో నితర తత్త్వములకుఁ బరస్పరస్మరణమున్న కారణము దీనిని బుజువుచేయును సూత్ర సంకలనకర్తకుఁ బూర్వము విసిధదర్శనము లేక కాలముననే దేశ

౧. ౬ శంకరభాష్యమును కుమార్తాకము పు. ౧౨

౨. ౧౯౦౯ మొదలు ౧౯౧౨ వరకు యుక్తమైన యుక్త ప్రముఖకారులకుఁ బూర్వముననే ౧౯౦౬లో జరిగిన ప్రాచీన యుగంభములలో వైశిష్టిక బౌద్ధ గాంధ్య కాలముల యితివ్రతకర్తలను పేర్కొనెను (వీరియొద్దనుండి లిటరేచర్ ౧౯౧౬ - ౧౯౧౭ మొదలు ౧౯౨౦ వరకు ౨౦౦౦ కంటెంట్లను మహాభారతము గాన ౧౯౧౫) గలది

మునఁ జెంపొందుచు వచ్చినవి భిన్నసిద్ధాంతములనుండి బయల్పెడలిన భిన్నదర్శనములు, బుద్ధుని యనంతరతరములలో నారంభించి క్రైస్తవ శకారంభమునకుఁ బూర్వమే స్థాయి భావము నొందినవి ఈ తత్వభావము లన్నిటికి నాధారము స్మృతివరంపరయే కాని లిఖితగ్రంథ జాలము కాదు భగ్నస్మృతి హేతువుచే ననేక ముఖ్య తత్వములు నశించియుండవచ్చును మనకు మిగిలియున్నవై నను బూర్తిగా మూలభుద్ధములుకాక బోయివున్న కొన్ని పూర్వతరములకుఁ జెందినవి బృహస్పతి సూత్రములు, వైఖానస సూత్రములు, భిక్షుసూత్రాదిక ములును, తత్త్వ సారస్వతములొఁ జాలభాగమును నశించియుండుటచే, భిన్నదర్శనముల కుండియుండు సంబంధ కాలాదికములను గూర్చిన విశేష వివరములు మనకుఁ దెలియుటండఁ బోయినవి సూత్రములు క్రమవికాసమంది రచింపఁబడిన కాలము బుద్ధునికి నశోకునకును మధ్యమ కాలమని మ్యాక్సుముల్లరు పండితుఁడు నిర్ణయించినాఁడు కాని వేదాంత సాంఖ్యయోగ సూత్రముల విషయములొఁ బరిణతరూపము లభించు టకుఁ దత్పూర్వము చాలకాలము వట్టియుండునని యాతఁ డంగీకరించి నాఁడు కౌండిన్యని యర్థశాస్త్ర మీ భావమునే వ్యక్తపఱచినది నాఁటికిఁ బూర్వము పూర్వమీమాంసా సాంఖ్యములు రెండు భాగములుగా నుండి 'అస్మిక్తకీ' యను నామమునఁ బరంగుమండెను పౌద్ధసూత్రములలో నితరసూత్ర స్మరణములు చాల తక్కువగా నున్నను, షడ్దర్శనజ్ఞానము వానికిఁ గలదని తెలియుచున్నది బుద్ధుని యనంతరము పూర్వ భాగదశలలోఁ బ్రసన్నమైన విజ్ఞాన జీవిత ప్రవాహము సమానములైన బహుముఖముల పొయిలై ప్రవహించినది కాని పీనిని సూత్రీకరింపవలె నను కోరిక, ప్రతిఘటనోద్యమముల ఫలితముగా జనించినది ఈ భిన్న దర్శనము లనంతర సంకలనకర్తల చేతులలోఁ జాలమార్పులను బొంది యున్నను, నివన్నియు మూలపురుషుల నామాంకితము లయియే ప్రచురితములై నవి వేదాంతమునందు శంకర రామానుజాదులనేకులు సిద్ధాంత విభేదములను గల్పించినను, వేదాంతసూత్ర తత్త్వ మొక్క వ్యాసుని తత్త్వమనియే నేఁటికిని నమ్ముదురు ఘనతములైన భారతీయ తత్త్వవేత్తలు సైతము, తాము కేవలము మూలగ్రంథార్థ వివరణము చేయుచున్నామనియే చెప్పుకొనిరి కాని, యట్టి మూలార్థ

వివరణమునందు వారు స్వయం ప్రతిభా కల్పనములను జూపియుండిరి ప్రతి దర్శనము నితర దర్శనములను దృష్టిలో నుంచుకొనియే రచించఁ బడినది పద్ధర్మనోద్యమము నేటికినిపరిణతినందుచునే యున్నది ఒకరి వెనుక నొకరుగా వచ్చిన భాష్యకారులు సంప్రదాయ సిద్ధాంతము లను ప్రతిస్పర్థల దాడులనుండి రక్షించి సమర్థించుచునే యున్నారు

ప్రతిదర్శనము విషయములోను, మొదట నొక తత్త్వ జిజ్ఞాసా విర్భావ కాలమును, తదనంతరము సూక్తికరణమును జరిగినది దాని తరువాత నీ సూత్రములకు భాష్యములు, తరువాత టీకలు, వృత్తులు, నర్థవివరణములు బయలుదేరి, మూలభావ సిద్ధాంతములకు మార్పులు, పారాంతరములు, విస్తృతీకరణములు పెంపొందినవి శాస్త్రవిషయ కాలము నుండియు భాష్యము లన్నియు సంపాద రూపముననే యుండెను క్లిష్టములైన తత్త్వసమస్యల కర్థసౌలభ్యమును గూర్చు టకు సంపాదరూపమే యుత్తమమైన పద్ధతిగా గ్రహింపఁబడినది

౪ సామాన్యభావములు

పద్ధర్మనములకుఁ గొన్ని ముఖ్యభావములు సమానములే ౧ ఇవన్నియు వేదసమాజము నంగీకరించినవనఁగా నివి యొకే జ్ఞాన సాగరమునుండి తమ భావములను గ్రహించిన వని యర్థము తమ భావములు ప్రజలకు నుటకై గ్రాహ్యములగుటకు, హిందూదేశికులు తమకు లభించిన సంప్రదాయసంప్రతి ను పయోగించుకొనిరి అవిద్య, మాయ, పురుషుఁడు, జీవుఁడు, భిన్నదర్శనములకు సమాన తాత్త్విక శబ్దములైనను, నీ పదముల కా యా దర్శనము లిచ్చిన భిన్నార్థముల ననుసరించి వాని వైలక్షణ్యము తెలియును విజ్ఞాన చరిత్రమునందుఁ

౧ వివిధ దర్శనములను నేను విశేషముగాఁ జరిపించిన కొఁదియు విజ్ఞాన భిజ్ఞు మున్నిగువారు నినిగూర్చి తలపోసిన భావమే నాకును హృదయ మున నాటుకొని నది పద్ధర్మనముల తత్త్వవైవిధ్యాంతర్నివాతమై జాతీయ సామాన్యతత్త్వజ్ఞాన మని చెప్పవచ్చిన భావసంపద, దూ ధమ్మై, పాచీమై యుత్తరదిశయందున్న మానవో పరిమువలె మన్నది ఈ కాగ్రారమునుండి ప్రతి తత్త్వవైత్తర్యుఁడన కనుకొనినంత జ్ఞానోదకమును మోసి తెచ్చికొనినాఁడు" (మ్యాథుముల్లర్ నేట్రెడ్ టుక్ సీరీస్, పు ౨౮)

గొన్ని శబ్దములు, వాక్యభాగములు వివిధ దర్శనములలో భిన్నార్థములతో నుపయోగించుట తఱచుగాఁ జేయుచుండును. ఉత్తమమతవిజ్ఞానమునకుఁ జెందిన జీవద్భాషను గొన్నిమార్పులతో నుపయోగించి ప్రతితత్వము తన సిద్ధాంతములను బ్రకటింపును. ఈ దర్శనములలోఁ దత్వశాస్త్రము స్వీయజ్ఞానసహితమగును. పేదములందు రచింపఁబడిన ఆత్మానుభవములు తార్కిక యుక్తిచేఁ బరిశీలింపఁబడినవి ప్రమాణ స్వరూప నిర్ణయము, జ్ఞానసాధనవిచారము ప్రతిగర్భన మందొక ముఖ్య ప్రకరణమైనది. ప్రతిదర్శనమునందు ప్రత్యేకమైన జ్ఞానసిద్ధాంతమున్నది. ఈజ్ఞాన సిద్ధాంతమాదర్శక తత్వమున కవిలంఘ్యమైనదో, తిల్పితమో యై యుండును. అంతర్దర్శనము, అనుమానము, శ్రుతి మూఁడు నీ దర్శనములన్నియు నంగీకరించిన ప్రమాణములు అంతర్దర్శనము హేతుదర్శనము కంటె సుధిక్తి మైన ప్రమాణము. తర్కయుక్తికి జీవితము సర్వతోముఖముగా విదితము కాదు. స్వీయ విజ్ఞాన లక్షణము ప్రపంచముయొక్క సారమార్థిక ప్రమాణము కాఁజాలదు. దీని నతిక్రమించిన దింకొకటి యున్నది. దీనినే అంతర్దర్శన మనియు, స్వతః ప్రమాణ మనియు పూర్ణ విజ్ఞాన ప్రమాణ మనియు నిశ్వర సాక్షాత్కార మనియుఁ జెప్పుదురు. దానిని సరియగుమాటలలోఁ జెప్పలేము, అందుచే నతీంద్రియజ్ఞాన మందుము. మన కిట్టి యతీంద్రియజ్ఞాన కిరణ స్పర్శ లప్పుడప్పుడు తగిలిన నాఁడు మన మొక విశాలిన్నత కాంతి సీమకఁబోయిన యనుభవము కలుగును. ఆత్మ వివేకము లేనిది పశుజ్ఞానము, ఆత్మవివేకము గలది మనుష్యుల జ్ఞానము. వీని కెంత భేదమున్నదో, మానవుని యాత్మవివేకజ్ఞానమునకును, మానవుఁడు హింసలసిన అతీంద్రియజ్ఞానమునకును నంశ భేదమున్నది. కేవల తర్క యుక్తికి సాధ్యము కని అతీంద్రియ దృష్టపై భారతీయ తత్వ శాస్త్ర మాధారపడియున్నది. తర్కభౌతికశాస్త్రములపై నాధారపడిన సంస్కృతి తర్క కుశలతానిధి నొనఁగివచ్చును గాని, మహదావేశజనకము కాఁజాలదు.

దర్శనములన్నియు స్తోత్రరంజయవా మను నిరసించి, బౌద్ధుల యెడతెగని క్షణిక దశావరంపరాప్రవాహముఁ కు న్యతిరేకముగా శాశ్వత సత్య మను నవలప్రమాణ కుడ్యము నొక దానిని నిర్మించినది. అనాది

కాలము నుండియు సగత్రము మహావాహిని ప్రవహించుచున్నది, ఈ ప్రవాహము కేవల మనఃకల్పితము కాదు, నిజమైనదే అది అవ్యయమైన ప్రకృతివలనఁగాని, మా రుచులఁగాని, అణువులవలనఁగాని వ్యక్తమగు చున్నది ” “నామరూపములు తొలఁగింపఁగా దేనియందు ప్రపంచము నిలిచి యున్నదో చూచిని గొందరు ప్రకృతియనియు, గొందరు మాయ అనియు గొందఁ రణువు అనియు చెప్పుదురు ” దేని కాదీ యున్నదో దాని కంత మున్నదని విశ్వసంపఁబడినది భిన్నభాగములచేఁ గల్పితమైన దేదియైనను, నిత్యమును గాదు, స్వతంత్రస్థితి సహితమును గాదు ఏదియైతఁడో అది అవిభాజ్యము, దేశమునందుఁ గాలమునందు వ్యాప్తమైనది గిత్తు లెక్కు కాదు, ఏలన నట్టి జగత్తు పరిణామవశమైనదే కాని యుచలము కాదు దీనికి వెనుక నేదో సత్యమైన దున్నది-అణువులుగాని, శీవులుగాని, ప్రకృతిపురుషులుగాని, పరబ్రహ్మకాని సత్యస్వరూపములు

సంసార మొ చక్రమువంటి దని సర్వదర్శనము లంగీకరించును సృష్టస్థితిలయాంశము అయిన యుగసహస్రములు కాలచక్రమునఁ బరిభ్రమించుచుండును అభ్యుదయమునందు విశ్వానమున కీ సిద్ధాంతము వ్యతిరేకముకాదు, ఏలఁ జ్రపంచము లెక్కలేనన్ని వర్షాయుములు గి వ్యష్టాయుముజేరుట, తిరిగి బదులుదేరినచోటికి వెనుకకు నెట్టఁబడు యందుగాదు ఎదుగునది సృష్టలయము అనఁగా జ్రపంచము లులు గుంచి సరించుటయుఁ దిరిగి నూతనప్రపంచము అదయించుటయుఁ గాదు నూతన ప్రపంచము జగచ్చరిత్రలో నక నూతనాభ్యుదయము సుట్టమొలక ఖట్టమయింపఁ బూర్వప్రపంచముతో నవిరక్తముగై యున్న శక్తులన్నియుఁ దిరిగి పునఁబడి, సృష్టిపొంది, పరమాపధిని కైరు సగౌరవములుగడుగు అనగా మానవజాతి ఆనకుఁ గల యూర్ధ్వగమన మార్గమునఁ దడవి యోబ్రనారంభించి పురోగమన మొనర్చును శక్తియుగము లంఁగియున్న దొరిలిపోవుచుండును

అందుకే సర్వముతో బృహదానంతమనుటకు జ్ఞానభిక్ష పురావారములు

అందుకే సర్వముతో బృహదానంతమనుటకు జ్ఞానభిక్ష పురావారములు

పూర్వమీమాంసకర్త, దక్షిణ దర్శనము అన్నియు మోక్ష సాధనపద్ధతులను జూపును పాపవివర్ధయ దోషములవలన నజ్ఞానగతమైన యాత్మ స్వస్వరూపజ్ఞానమును బొందుటే మోక్ష మని వీని యభిప్రాయము దర్శనము అన్నిటికిని లక్ష్యమొకటి, పూర్వసమచిత్తశాంతి, సందేహనిరోధవిముక్తి, దుఃఖయాతనా రాహిత్యము, నిస్సంశయము, పునర్జన్మాదిరహితము, చెక్కుచెదరని నిత్యబ్రహ్మాంతియు నార్జించుటే చాలదర్శనములు జీవన్ముక్తిబావము సంఘీకరించినవి

వ్రపంచము నిత్యధర్మబద్ధమైనదని హిందువుల మూలవిశ్వాసము, కాని మానవుడు తన లక్ష్యమును సాధించుకొనుటకు వలయు స్వాతంత్ర్యము నున్నది పూర్వజన్మములను దర్శనము లంగీకరించును మానవజీవితము మోక్షమార్గములో నొక ఘట్టము, మార్గము, మార్గముతోడ్పానిపోవు గమ్యస్థానము దృష్టి గోచరములు కావు ఈ యాత్రలో మరణము తుది విషయము కాని, అటంకముగాని కాదు, నూతనఘట్టమునఁ జేర్చు సాధనమే ఆత్మవికాస మవిచ్ఛిన్నపరిణామమే, జన్మమరణములచే నది వివిధవశలతోఁ గూడి యుండును

వేదాంతము మనలను సత్యమందిరి ద్వారమునొద్దకుఁ దోడ్పాని పోవును* కాని మందిరములోనికిఁ జేర్చదు మందిర వ్రవేశమున కంతర్దర్శనము లేక సాక్షాత్కార మవసరము మనము సంసారాంధకారమున దారితప్పి పడిపోయిన శిశువులవలెనుండి, మన స్వభావము నెఱుంగక, భయ భ్రాంతులతోఁ దడవులాడుచున్నాము కామరాగాది దోషములనుండి మనలను విముక్తుల నొనర్చి, మన యజ్ఞానములను దొలఁగించి, మన సత్య స్వరూపము నెఱుకవలెను జ్ఞానశాంతి యవసరమై యున్నది అట్టి ఆత్మజ్ఞానము మోక్షప్రాప్తి సాధనమని యందరంగీకరించిరి, మోక్షస్వరూపమునుగూర్చి భేదాభిప్రాయములున్నవి గాని ఆజ్ఞానమే బంధ హేతువు, కావున సమ్యక్ జ్ఞానమే మోక్షసాధనము కేవలధర్మమునకుఁజెందిన మంతరువున కతీతమైన స్థితికిఁబోవుటే దర్శనముల కాశయమైయున్నది పంకమం దుగ్భవించియుం బైకివచ్చి

* పౌర్వజ్ఞానవేత్తయగు రక్కష్టియు సమైక్యజ్ఞాన పూర్వక వర్తనాదుషార్థి
* ధీ యోగ యోగి దు ప్రపంచ నారంభించినాడు

వికసించు పరిశుద్ధులందుముతో జ్ఞానికిఁ బోలిక చెప్పుటచేను అత నీ విషయములో ధర్మాచరణ లభ్యమగు శ్రేయ మిదివఱకే సిద్ధించినది సంసారచక్రమునందు ధర్మాధర్మములు సదసద్గుణలకుఁ గారణములై నను ధర్మాతీత పథము హిందినవ్యక్తి సంసారమునుండి తరించును స్వార్థ రహిత ప్రేమను నిష్కామకర్మ, చిత్తశుద్ధి, ధర్మానుష్ఠానజీవితమునకు ముఖ్యములని దర్శనములన్నియు నంగీకరించినవి కొలఁదిభేదములతో నన్నియు వర్ణాశ్రమ ధర్మములను పమర్శించినవి

నేను మొదట నుపోద్ఘాతము ౧ లోఁ జెప్పినరీతిని భారతీయ తత్త్వశాస్త్రరచన మనేక క్లిష్టసమస్యలతోఁగూడి యున్నది ముఖ్యరచ యితల కాలములు గ్రంథములు నిస్సందేహములు గావు, సుప్రసిద్ధుల చారిత్రక యాధార్థ్యములు గొన్నితావుల శంకింపఁబడినవి అవసరము లైన పెక్కురచనలు అలభ్యములు మనకు లభించి ముద్రితములై యున్నవై నను సక్రమ పద్ధతిలో లేవు భారతీయవిజ్ఞానవిదు లెవ్వరును భారతీయ తత్త్వశాస్త్ర రచనకుఁ బూనుకొనియుండలేదు మాధవుఁడు తన దర్శనసంగ్రహమునందుఁ బదునాఱు భిన్నదర్శనముల వివరించి నాఁడు మేము మొదటిభాగములో లోకాయత బౌద్ధజైనభావములను బ్రదర్శించియున్నాము దీనియందు న్యాయవైశేషిక, సాంఖ్యయోగ, పూర్వోత్తర మీమాంసలనుగూర్చి తెలుపఁదలఁచినాము జైనము, రామానుజమతము, పూర్వప్రజ్ఞమతము, వేదాంతసూత్రములపై నాధార పడి భిన్నతత్త్వములను గల్పించినవి పాఠినిరచనమునం దంతగాఁ దత్త్వవిశేష ప్రసక్తిలేదు మీమాంసకుల భావమైన శబ్దశాశ్వతత్వమ నంగీకరించి, స్ఫోటవాదమును గల్పించినది, అనఁగాఁ బ్రతిశబ్దము నందు నదృష్టమైన యొక బీజాత్మకశక్తి యున్నదనియు నదియే భావ మునకు వాహనమనియు నీ సిద్ధాంతము చెప్పును ఈ పద్దర్శనములలో వైశేషికమున కధికగౌరవము లేదు, న్యాయదర్శనము తర్కశాస్త్రాను బంధముచే ముఖ్యముగా పంగదేశమునందు విశేషవ్యాప్తి నొందినది యోగదర్శన మాచరణములో నే కొలఁదిమందిచేతనో యభ్యసించఁబడు చున్నది పూర్వమీమాంస హిందూధర్మ శాస్త్రముతో నన్నిహితసంబంధ

మును గలిగియున్నది సాంఖ్య షణ్మహానయోగ్య దిర్భునమే కాదు ఇంక వేదాంతదిర్భునమే భిన్నరూపములలో దేశమంతయు పరిమళమొందినది ఈ పద్ధతిన పరిశీలనమునందు మనము సుప్రసిద్ధములైన సూత్రములను వాని ముఖ్యబోధ్యములను గణించవలసియున్నది ఇటీవల విజ్ఞానవేర్తి లే కొలదిమందియో అప్ప, మన కొనగిన తత్త్వనిర్ణయములు విశేషాదరిపాత్రములుగావు, వారి పాండిత్య మపారము, కాని, వారు చరిత్రలో క్షీణదశకుఁజెందినవా రగుటచే నృజననిర్మాణములకు బదులు, విసుర్మము, పునర్నిర్మాణము వారికి ర్త్య అక్షణము లైనవి వ్యక్తిగతవిశ్వాసములను సమర్థించుట, సువిదితములైన విషయముల కతినిగూఢములగు నర్థాంతరకల్పనములు, తమకు నచ్చిన ఆ స్థితిభావము నెడ నతిపక్షపాతబృష్టి తత్త్వాన్వేషణమునందు నిర్విర్యత మున్నగు వారు ప్రదర్శించిన అక్షణములు మనకు విశేషాదర యోగ్యములు గావు

మన కనవద్యమైన యాచారము ననుసరించి, ప్రపంచ విషయ విభాగముల నిచ్చు న్యాయవై శేషికములతో నారంభించి, సాహసించిత విజ్ఞానాపలోకనములచే మన లోకానుభవమున కర్థమును నిర్ణయించఁ బూనిన సాంఖ్యయోగముల తత్త్వములను బరిశీలించి, శ్రుతిసిద్ధములైన తత్త్వములకును, తత్త్వశాస్త్రనిర్ణయములకును సామర్థ్య మున్నదని యుజ్జవుడే రు యిత్తించిన మీమాంసాదిర్భున పరిశీలనముతో ముగించు ఈ పద్ధతిరచన, చరిత్రానుగుణము కాకున్నను, విశుద్ధతర్కము కాకు ప్రసిద్ధమై యుండఁగలదని మే మాశించెదము

ద్వితీయాధ్యాయము

న్యాయసిద్ధాంతము

౧ న్యాయవైశేషికములు

౧౫తర దర్శనము అన్నియు జగత్తు నేకముగాఁ దీసికొని తత్త్వ నిర్ణయములు చేసియుండుగా, న్యాయవైశేషికములు, లౌకిక పౌతిక విజ్ఞానము అన్యాయసంజాత భావము అని నిరసించక వీనిమూలమున జగద్విభాగి రిశీలనము సలిపి, తత్త్వములను గల్పించియున్నవి విషయరిశీలనమున కిదివఱకు కువయోగించిన ఎద్దతులకు భిన్నముగా శాస్త్రీయవిధానము నీ దర్శనము అవయోగించిన వని తదనుచుదులు ప్రకటించుచున్నారు ధార్మిక విమర్శాన్వేషణ వద్దతుల ననుసరించి, పౌద్ధ విజ్ఞానవేత్తలు ప్రకటించిన నిర్ణయము అసమంజసము అనియు, శీవి తముయొక్క అవిచ్ఛిన్నరూపము క్షణికదశావరంపరగా విడఁగొట్టుట హేతు విరుద్ధమనియు నీ దర్శనములు వాదించును బాహ్యప్రపంచము కేవల మనఃకల్పితమగు నూహమాత్రమే యును పౌద్ధుల క్షణిక వాదము నుండి వెలువడు సంశయాత్మక తత్త్వముల నెదుర్కొని నిరసించుటకే ముఖ్యముగా నివి ప్రయత్నించును సంప్రదాయ సిద్ధముగాఁ జెప్పఁబడిన వస్తువు అన్నవనియు, సంతరంగమున నాత్మ, బాహ్యమునఁ బ్రకృతి గలవని యీ దర్శనములు తర్కయుక్తముగా ఋజువుచేయుత్పింతును ప్రత్యక్షమైన యింద్రియప్రమాణము, హేతునిర్ణయములపై నాధారపడి, మత విద్వేషులైన వైజ్ఞానికు లాస్తికతపై దాడి నెడలినపుడు బయలుదేరిన సంశయ మహాప్రవాహముల నెదుర్కొనుటకుఁ గేవల శబ్దప్రమాణ విశ్వాసము వాలదు సమ్యక్ జ్ఞానాధారములను దెలియు విధానములను నియగరిశీలనము చేసినప్పుడుకాని శీవితమత లక్ష్యములు చేకూరవు శుద్ధిజ్ఞానమును, నింద్రియ జ్ఞానము నాస్పీక్షకి శాస్త్రవిధుల ననుసరించి, విచక్షణాన్వితమైన పరిశీలనమునకు గురిచేయ

వలెను ౧ హేతునిర్ణయమైన దేదియైనను సత్యమని యంగీకరించుటకు నై యాయుకుండెల్లప్పుడును సంసిద్ధుడే ౨ అత్యవసరమును మోక్షవస్థనుగూర్చి మాత్రమే న్యాయదర్శనము వివరించినచో నీవిషయములనే యుపనిషత్తులును వివరించినవి కావున నపు డీరెంటికిని భేదమే లేకయుండెడి దని వాత్సాయనుడు నుద్యోతకరుడును బలికియున్నారు తత్త్వసమస్యలను హేతుచర్చచే నిర్ణయించుటలోనే న్యాయతత్త్వ వైశిష్ట్య మిమిడియున్నది తర్కప్రమాణ సూత్రములచే జ్ఞానవిషయము విమర్శించి పరీక్షించుటే న్యాయశాస్త్ర ప్రయోజనమని వాచస్పతి నిర్వచనము చేసినాడు ౩

న్యాయవైశేషికములు, సంప్రదాయ తత్త్వశాస్త్ర భావములగు దేశకాలనిమిత్త ద్రవ్యములు, చిత్తము, అత్మ జ్ఞానము మున్నగు వానిని గ్రహించి, అనుభవములో వాని యర్థములను వివరించి, లభించిన ఫలితములకు జగత్పిద్ధాంతరూపము లిచ్చినవి తార్కికభౌతిక రంగము లీ సంప్రదాయములందు ప్రధానలక్షణము లగును న్యాయవైశేషికములు క్రమముగా నాంతరంగిక బాహ్య ప్రపంచములను విషయములుగాఁ దీసికొనినవి జ్ఞానసాధనసామగ్రిని విఫలముగా పరించి సర్వము సంశయాత్మక మను సంశయవాదమును న్యాయశాస్త్రము కఠినముగా నిరసించును ప్రత్యక్షానుభవమును బరిశీలించుటే వైశేషిక శాస్త్ర ప్రధానోద్దేశము మన కింద్రియముల వలనఁగాని, అనుమానము వలనఁగాని, శ్రుతివలనఁగాని తెలిసిన వస్తువులను బరిక్షించుటకుఁ గొన్ని సామాన్య నియమముల నిది కల్పించినది ఇట్టి దృష్టిని స్వీకరించి న్యాయవైశేషిక తత్త్వములు జీవాత్మ అన్నవనియు, దమ చుట్టునున్న ప్రకృతితో సంవర్కమును గలిగి యున్నవనియు నమ్ముటలో నాశ్చర్యము లేదు

౧ వర్తమానామాన్యం అక్షిప్తస్య అన్వీక్షతయా పర్వత ఇతి అన్వీక్షకే (న్యాయా ౧౭ ౧౧) మతీయం, ప్రత్యక్ష శబ్దప్రమాణములచే నిదివఱకే ఈషితమైన విషయమును అను ఈషితము చేయుటచే అన్వీక్షయైనది (న్యాయా ౧౭ ౧౨) అరిష్టోటల విచించురీతిని తర్కము అనుభవము ల శాస్త్రము అనఁగా జ్ఞానమాత్మ పరిశీలనము చేయుపద్ధతి

౨ బుద్ధ్యా యదుత్పన్నం తత్పర్యం న్యాయమతం

౩ స్రుమాజ్ఞైరర్థపరీక్షణం (న్యాయా ౧౭ ౧౧)

ఈ రెండు నాకే దర్శనములోని రెండుభాగములని చాలకాలము తలఁపఁబడెను వస్తువులను జ్ఞానసాధనములఁగూర్చియు నిర్ణయించిన యొకేశాస్త్రమునుండి విడిచిపోయిన రెండుకాఖలే స్వతంత్ర శాస్త్రము లైనవని కొంద రభిప్రాయపడిరి అర్వాచీన గ్రంథము లీ రెండు నాకే శిక్షణము యొక్క గ ద్వవిధరూపములని భావించినవి ఈ విషయ మున నెట్టి నిశ్చయమును జెప్పటయుఁ గష్టమైనదే వాత్స్యాయనుని న్యాయభాష్యమునందును నీ రెండును పేరుగాఁ జూడఁబడలేదు వైశేషికము న్యాయమున కనుబంధముగాఁ గూడఁజూడఁబడెను^౧ ఉద్ద్యోతకరుని న్యాయవార్తికము వైశేషిక సిద్ధాంతముల నుపయోగించెను ఈ రెండును జాల పూర్వమే కలిసినవనియు, న్యాయవార్తికము రచించిననాటికి వీని సంయోగము పూర్తియైనదనియు జాకొబి పండితు నభిప్రాయమైయున్నది^౨ పెక్కు న్యాయసూత్రములు వైశేషిక సూత్రముల భావమును గలిగియున్నవి ఈ రెండును ఎమనంతర దర్శనములని చెప్పఁబడినవి ఏలన రెండికి జీవానేకత్వమునందును, నిశ్వరునియందును, నణుకల్పిత జగత్తునందును, సమ విశ్వాసముందుటే కాక రెండును వానినిగూర్చి సమానవాదములనే చేయును ఈ రెండు దర్శనములు సత్ప్రప్రచీనకాలమందే సంయోగమందిన మాటనిజమేకాని, ఒకటి తార్కికరంగమునకు, నింకొకటి భౌతికరంగమునకు నధిక ప్రాముఖ్య మిచ్చిన భేదముమాత్రము లేకపోలేదు^౩ హేతునిశ్చితమైన వస్తుజ్ఞానముయొక్క రీతులను విధులను న్యాయశాస్త్రము,

౧ మాం వందరాజకృత తార్కికరణై కేవలమిత్రున తర్కభాషా, శివాదిత్యున సత్తనదార్థి విశ్వనాథుని భాషాసరిచ్చేదము సిద్ధాంతముకైవళి అన్నంభట్టుని తర్కసంగ్రహము, దీపిక జగదీశుని తర్కామృతము చౌదశి భాగ్యుని తర్కకౌముది బౌద్ధవైజ్ఞానికులైన ఆర్యదేవులు హరివర్మయు న్యాయము వైశేషియును పేరైన స్వతంత్రశాస్త్రమని యంగీకరింపలేదు (వి వైశేషిక ఎలావపీ ఎ ౫౫ ౫౬)

౨ న్యా భాషాగళ వాత్స్యాయనుఁ డాహరించిన పేదాంత సూత్రములు ౨౮౧ గల న్యా భాలో ౨౮౨ ౨౮౪ వే మాళ గ ౧౬ న్యా భాలో ౩ ౩౩౩ ౩౬౬

౩ ఇ అర్ ఇ వాల్మ్యము ౨౪౮ ౨౦౧౮

౪ ఉద్ద్యోతకరుఁ డిట్లుచెప్పెను ఇతరశాస్త్రములు ప్రమాణములను నిర్ణయింపవు ప్రమాణములవలనఁదెలిసిన ఎవయ ఎలనే వివరించును

(న్య వా ౧౮ ౧౧)

శాస్త్రమూల నియమముల సంగీకరించి, న్యాయశాస్త్ర విమర్శనమందును వీరినే యుపయోగించును సర్వసక్రమ తత్త్వశాస్త్ర పరిచయమునకు న్యాయశాస్త్రము ప్రాతిపదికమైయున్నది ౨

౨-న్యాయప్రారంభదశ

ఆస్పీక్షకి యనగా జీవితపరమార్థతత్త్వసమస్యలను విచక్షణపూర్వకముగాఁ బరిశీలించుట యని మన మిదివఱలోఁ జూచియున్నాము మఱియుఁ దత్త్వసమస్యల నన్నిటిని శాస్త్రీయ పద్ధతులలోఁ బరిష్కరింపఁజేసిన యత్నము అన్నిటిని సాంఖ్యయోగ లోకాయత సుతదర్శనము లిందుఁ జేరు విశాలార్థముతో నీ శబ్ద ముపయోగింపఁబడినది ఈ వివిధ విజ్ఞానదర్శనము లుపయోగించిన తర్కవిమర్శన విధానములను శ్రద్ధతోఁ బరిశీలించు యత్నములు జరిగెను ప్రతిశాస్త్ర మొక న్యాయ శాస్త్రమే, ఏలన న్యాయ మనఁగా నొక విషయములోఁ బ్రవేశించుట లేక ప్రవేశించి పరిశీలించుట యని యర్థము అందుచే విషయములను పహేతుక పరిశీలనముచేయు సర్వశాస్త్ర సామాన్యరీతుల నిది పరీక్షించును గాన న్యాయశాస్త్రము శాస్త్రములకెల్ల శాస్త్రమని చెప్పినావ్వును కేవలసూత్ర కారులేకాక తర్కకోవిదులుకూడ నగుటచే మీమాంసకులు తద్దన్యాయ విద్యాన్యాయసంగమములకుఁ బ్రోత్సాహ మిచ్చిరి వైదికయజ్ఞ మతావసరముల నిమిత్తమై తర్కశాస్త్ర ముద్భవించి యుండ నగును ఏలన యజ్ఞవిధానములను, వాని సూత్రములను, ఫలితములను సరిగా నిర్ణయించుటకు నేదనుంఁతార్థ వివరణమును సక్రమరీతిని జేయవలసివచ్చినది అందుచే మీమాంసా శాస్త్రములను గనుఁగొని స్థాపించిన తత్త్వ వేత్తలు తర్కశాస్త్రవికాసము నాదరించి పోషించిరి ౩ ఇతరులకంటె గౌతముఁడు ప్రవచించిన తర్కసూత్రములు విశేష ప్రజ్ఞాన్వితము లగుటచే గౌతమ న్యాయశాస్త్రమే ఆస్పీక్షకి యని తలవఁబడెను ఈవిధ

౧ కొటిల్కాడు (౧౮,౨) న్యై,భా,౧౧,౧౧,లో నుదాహృతము

౨ మాధవుని న్యాయమాలావిత్తరము పార్థసారథిమిత్రుని న్యాయరిక్తాకరము, అనదీవుని న్యాయప్రకాశము మున్నగు మీమాంసాగ్రంథ నామముల వలన న్యాయము మిమాంసకుఁ డిర్వాయ ఎదమని తెలియుచున్నది చూడు అపస్తంబ ధర్మసూత్రములు ౨౮,౪,౮-౨౩ ౨౮,౬,౧౪ ౩

న్యాయశాస్త్ర నిర్మాణమునకుఁ జూర్యఘట్టములలోఁ దర్కవాదములకుఁ ముఖ్యస్థాన మీయవలసి యున్నది న్యాయము తర్కవిద్యయనియు వాదవిద్య యనియుఁ గూడఁ బిలువఁబడెను వాదము విజ్ఞాపితమొనకుఁ బ్రాణమువంటిది క్లిష్టార్థములతోఁ గూడిన సత్యనిర్ణయములో వాదమును మన ముపయోగింపక తీరదు ఏలన ననేకమద్ద లాలోచించి సహకరించినఁగాని సత్యము నిశ్చయముకాదు తత్త్వవల్పలు కొనసాగిని విద్యత్పరేష్టులను గూర్చి ఉపనిషత్తులు దాహరించియున్నవి సంచాదవద్ధతి నుపయోగించిన సోపిష్టు ఉద్యమమ పండి గ్రీకుల తర్క శాస్త్ర ముదయించినది వాదకళాఖ్యాసము ఏలన సోపిష్టులు హేతుక్రమ నియమములను గమంగొనుటయేకాక, చిత్తము క్లిప్రయుక్తి ప్రయుక్తి పద్ధతులనుగూడఁ గల్పించిరి ఉతరులతో

(-). 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

హామీ ముగ్గురు ముగ్గురు వాడెను. అర్థస్థానములో దివి విధవను స్త్రీలగుంథ ముదా
హామీ ఆహ్లాదము చేసి నామీ కొంద జోక ఎవరుమయొక్క ఒక ముగ్గురును
మొదలైన ముగ్గురు ముగ్గురు కాలి యందరును గలిపి యున్నముగ్గురు
హామీ (మొదటి) ముగ్గురుమొక్క వరయో ఎవరితోను, ముగ్గురుమొక్క ఎస్సెన్
హామీ ముగ్గురు ముగ్గురు అంగిరిమును మొదటిమొక్క

[illegible]

సంవాదరూపక చర్చలవలన సోక్రటీసు సత్యావిష్కృతిని బడయుటకు యత్నించెనని ప్లేటో సంవాదగ్రంథముల వలనఁ దెలియుచున్నది వివాదములందు వాది ప్రతివాదుల కిరువురకు నుపయోగించు రెండు తర్కగ్రంథములను బాపిక్కును సొఫిస్టిక్ రెప్పుడేషన్నును అరిష్టోటల్ రచించెను కాని యాతఁడలంకారమునుండి తర్కమును, వివాదపద్ధతుల నుండి హేతునియమములను వేరుపఱచెను రాజాస్థానములందును, విద్యాలయములందును నవి తీవ్రముగాఁ జెలరేగిన వాగ్వాదయుద్ధముల ఫలితముగా గౌతమన్యాయశాస్త్ర ముదయించిన దనుటకు సందేహములేదు శాస్త్రచర్చలకుఁ గొన్ని నియమముల ననుసరించు టవసరమయ్యెను కావునఁ దర్కసిద్ధాంత మేర్పడినది అరిష్టోటల్ వలెనే గౌతముఁడును, హేతువాద నియమములకు రూప మిచ్చి, యుక్తనియమముల నయుక్తములనుండి వేరుపఱచి, వివిధవాద యుక్తిప్రయుక్తి రూపములను వర్ణించెను మొదటిసూత్రములో నీయఁజేసిన పదునాఱు విషయములు సంవాదపద్ధతిలో జ్ఞానమునకుఁ దోడ్పానిపోవు వివిధ ఘట్టములని తలఁపఁబడెను అనంతర తర్కగ్రంథము లనేకములు వాదనియమములను జరిపించి సంవాదసమస్యలను బరిష్కరింప యత్నించును ౩

గౌతమ న్యాయదర్శనము అర్కవిషయములో నత్యంత తృప్తికర రచనమైనను, పాణినికీఁ బూర్వము వ్యాకరణముండినట్లును, జైమినికీఁ బూర్వము మీమాంస యున్నట్లును, గౌతమునికీఁ బూర్వము తర్కము నున్నదని జరుంతుఁడు వక్కాణించుచున్నాఁడు, ౪ ఛాందోగ్యోప

౧ మఱియుఁ జూడు న్యాయగ్రంథములు

౨ తార్కకరజ్ఞ

౩ కొట్టెఁడు అర్కయుక్తి యనుపేర ముప్పదిరెండు శాస్త్రపదములను వాడి నాఁడు చరక సంఖ్య, అర్థిస్థానము ౧౨ ముఖ్యసంవాద ౬ త్తరతంత్రము ౨౨ సందు ౩ సంఖ్య యొనఁగఁబడినది చరక సంఖ్యతో అస్పీక్షి భాగమునందు (ఎమానస్థానములా)

౪ దసూత్రములనుగూర్చి విస్తారముగా వివరింపఁబడెను

౫ న్యాయశాస్త్ర గ్రంథకర్తకుఁ బూర్వము పెక్కు రహయికలు విషయప్రదాన మొనర్చియుండిరని దాక్షరు విద్యాభూషణుఁ దెలిపియున్నాఁడు దత్తాత్రేయుఁడు, పురస్కనుఅత్రేయుఁడు, పన్నామనియైన సునాథ అష్టావక్రఁడు మున్నగువారి నామము లాతఁ ఁదాహరించెను (భావతీయతర్కశాస్త్ర చరిత్ర పుటలు ౯౫౦౦)

నిషత్తు వాకోవాక్యమునుగ న్మరించినది వాకోవాక్య మనఁగాఁ దర్కశాస్త్రమని శంకరుఁ డర్థము చెప్పినాఁడు ౨ మహాభారతము తర్కశాస్త్రమును, అన్వీక్షకిని౩ గూర్చిచెప్పి, వారదునకు న్యాయవాక్యమును, ౨ శీషికమందలి సంయోగానుమాన నియమములు దెలియుననియుఁ జెలికెను విశ్వనాథుఁడొక పురాణవాక్యము సుదాహరించి, వేదము యొక్క ఉపాంగములలో నొకటియని సూచించినాఁడు ౪ బౌద్ధ తత్వము సంపూర్ణ తర్కసిద్ధమైనదైనను, ప్రాచీనప్రమాణ గ్రంథములలోఁ దర్కమునొక శాస్త్రముగా సమన్వయించు ప్రయత్నము తెల్వీయుఁ గొడిచావపు డాని తర్కశాస్త్రకోవిదులైన వ్యక్తుల స్మరణమున్నది బ్రహ్మజాల సుత్తము తర్కియని విమర్శించి యని నామములు వర్ణించెను మట్టిమనికాయమందలి “అనుమానసుత్త” మను నామములోని “అనుమానము”నకు “అనుమానప్రమాణ”మని యర్థమయి యుండవచ్చును కదావత్తువు పతిన్న (ప్రతిజ్ఞ) ఉపనయ

౧ అం ౨

౨ చూడు సుదాహరిత తత్వము అతి అర్హవీనోపపత్తులు గొన్ని ప్రమాణశబ్దములను శాస్త్రీయముగ వాడినవి చూడు ప్రతి ఉత్పాదకమునకు సర్వసంహార తరణాని ఉత్పాదకము కాదనియు కారాగ్నిరుద్రోపనిషత్తు ౩ ముక్తికోపనిషత్తు ౨ తైత్తిరీయారణ్యకమునందు చటర్విధజ్ఞాన సార్థములుగా స్ఫులిత ప్రకృతి, వికారము, అవిచ్ఛిన్నమునని చెప్పెను మఱియుఁజూడు రామాయణము ౫కాండ, ౨౩ మ ౧౪ గా, ౧౦౫ అనేక స్థానముల శబ్దభాగములు పూర్వగ్రంథములలోఁ గలవు తర్కము (కరో ఉత్పాదకము ౧౨, ౧౦౯ మధా ౨, ౧౫౩) వాదము (మనువు ౬, ౫౦ రామాయణము ౧, ౧౩ ౨౩ ౫౩౩ ౬౦) యుక్తి (బరహత్యద్రాహ్మణము ౬, ౨౩ రామాయణము ౨, ౧, ౧౩) అర్థము (మొ॥భా॥ ౧౩ ౪౩౨౨) విలంబము (మొ॥భా॥ ౧౩౧౦ ౩, ౩౦౨౨ పాణిని ౪, ౪, ౧౦౨) ఉచితము (మనువు ౮, ౪౯ రామాయణము, ౪, ౫, ౧౦) నిర్ణయము (మొ॥భా॥ ౧౩ ౫౫, ౬౫౩) ప్రయోజనము (మనువు ౩, ౧౦౦ మొ॥భా॥ ౧, ౩౫౦౨) ప్రమాణము (మనువు ౨, ౧౩ రామాయణము ౨, ౩౦, ౨౧ మధా ౧౩, ౫౩, ౬౨) ప్రమేయము (రామాయణము ౧౩ ౨౧౩ మొ॥భా॥ ౧, ౧౫ ౩, ౧౪౯) (చూడు విద్యాభూషణుని భారతీయ తర్కశాస్త్రపరిశ్రమ - ౩)

౩ మొ॥భా॥ ౧, ౩౦ ౪౩ ౧౨ ౨౧౦, ౨౨

౪ న్యాయసూత్రవృత్తి ౧, ౧, ౧,

౫ మఱియుఁ జూడు ఉదాహరణ ౧౦

నము, నిగ్రహము (నిగ్రహము) మున్నగు శబ్దములను దర్శార్థము లతోనే వాడియున్నది ౧ “యమకము”నకు వదములవ్యాప్తి, వాని మార్పులను దెలియును పత్తిసంహితాగ్రము పస్తుశబ్దముల విభాగము లను జెప్పుచున్నది నెట్టివకరణుడు తర్కసిద్ధాంతమును శిష్యముగా నభినందించినాడు మిళిందప్రశ్నములలో న్యాయశాస్త్రము “నీతి” యనుపేరఁ బరఁగెను ౨ అలితవిస్తరము తర్కమును హేతువిద్యయని పిలిచినది తర్కశాస్త్ర మతిపురాతనమైనదని జైనాగమములు తలఁచినవి ఆర్యరక్షితునిచే విరచితమైన “అనుయోగద్వారము” నందు (క్రీ వె ౧౦౦) గౌతమసూత్రమునందువలెనే పూర్వవత్, శేషవత్, సామాన్యతో దృష్టా యను ననుమానవిభాగము లుపయోగింపఁబడినవి క్రీ పూ ౩-వ శతాబ్దారంభమునందు జరిగిన పాటలీపుత్ర పరిషత్తులో నిశ్చయింపఁ బడిన జైనవేదాంగముల^౩ నొకటైన భగవతీసూత్రమం దుదాహృతమైన యొక పూర్వగ్రంథమునకుఁ బునర్ముద్రణమువంటిదే ఆర్యరక్షితుని గ్రంథమనితోచును అనుమానము త్రివిధమను సిద్ధాంతపట క్రీ పూ ౩-వ శతాబ్దమునకంటెఁ బూర్వమైనదై యుండవలెను

బుద్ధునికిపూర్వమే న్యాయశాస్త్రాగ్రంథదశయై యుండవలెను కాని రాష్ట్రీయకల్పనము ప్రాచీనబౌద్ధకాలమునందును ముఖ్యసిద్ధాంత ముల స్థాపనము క్రీ పూ మూడవశతాబ్దముకంటెను ప్రాచీనమునునై యుండవలెను సూత్రరచనమునకుఁ బూర్వము న్యాయశాస్త్రము చరిత్రపూర్వకముగా మనకుఁ దెలిసినది స్వల్పము

౩ సారస్వతము చరిత్ర

న్యాయసారస్వత చరిత్ర యిరువది శతాబ్దములకుఁ బై గా వ్యాపించియున్నది భాగవంపకము, ప్రతిభాగమునకు రెం డంత రాభాగములుగల గౌతమ న్యాయసూత్రము మొదటి తర్క గ్రంథము ఉపపాదన, నిర్వచన పరిజ్ఞాపద్ధతుల నీ గ్రంథ మనుసరించునని వాత్సవ యనుఁడు చెప్పినాడు ఇతరభాగ చతుష్టయమునందు వివరింపవలసిన

౧ మఠేయః (జూల) ౧ భ౦౧ ౫౫ ఎటలు ౨౯౩

౨ యన్ వి ఇ ఎటలు ౬ ౩

గడునారు విషయములను మొదటి భాగము నూచించును రెండవ భాగము సంశయస్వరూపమును ప్రమాణవద్ధతులు, వాని ఋజుత్వమునుగూర్చి వివరించును దేహత్వేంద్రియములు, వాని విషయములు, జ్ఞానము, మనస్సు స్వరూపమును గూర్చి చర్చించునది మూడవ భాగము నాలుగవది, సంకల్పము, దుఃఖము, బాధ, మోక్షములను గూర్చి చెప్పును శాకతాశ్వాయముగా నిది విచర్యయ సిద్ధాంతమును పూర్ణాంశసంబంధమును గూడఁ జర్చించును తుదిభాగము జాతి (నిరాధారాక్షేపణము) నిగ్రహస్థానము (దూషణావశాశములు)లగూర్చి వివరించును మతతత్త్వ సిద్ధాంతములతోఁ గూడిన తర్కప్రకరణమందు బ్రాహ్మణముల విజ్ఞానఫలితములను, మేళవించి, గౌతమసూత్రము తత్ఫలితముగా ఆస్తికమతమును చార్మికముగా నమర్చించినది గౌతమ న్యాయములోఁ బూర్వసూత్రములు, వతంజలి వ్యాకరణ మహాభాష్యమున వివరించిన నవాహ్నికములు గలవు ఆహ్నిక యుగమునకుఁ జెందిన క్రీ పూ గూడవ శతాబ్దమునాటివి, కాని కొన్ని న్యాయసూత్రములు మాత్రము క్రీస్తున కనంతర శతాబ్దములకుఁ జెందినవని చెప్పక తప్పదు

౧ న్యాయసూత్ర న్యాయభాష్యము లిందుమిందుగా సమకాలికములో లేక హాకరము ఖేదిముగలవోయి జాకొవి గళ్యనంచినాఁడు భూస్యవాదియు పెంబొందిన క్రీ వె రెండవ శతాబ్దమునకును, ఎట్లానాదము స్థాపించబడిన క్రీ వె ౩వ శతాబ్దమునకు మధ్య కాలము కివి చెందునని యాఁడు భావించెను (చూడు జె ఎ బి యన్, ఇన్, ౧౯౧౨ పుట ౨౨౩) ఇందుమిందుగా క్రీ వె మూడవశతాబ్దమునకుఁ జెందిన నాగార్జునుని బూర్హగదములనుగూర్చినవే న్యాయసూత్రములందున్నది క్రీ వె నాల్గవ శతాబ్దమధ్యభాగమునకుఁ జెందిన అనంగ చమండల విజ్ఞానవాద ఖండనము కాదని జాకొగి యభిప్రాయము, కాని యాతని భావము సమర్థించుట కష్టము వాత్స్యాయన యందు, వాదనప్పటియుఁగూడ (న్యాయ ౨౨౨-౨౩) విజ్ఞానవాద ఖండినయని వచించి యున్నాడు భూస్యవాద నిరసనము న్యాయసూత్రములోలేదని మనము చెప్పరాదు (పోయ్ న్యాయ ౪౧౪౦౪౧, ౨ మధ్యమకకారిక ౧౫౨౦, ౨౦ మఱియుఁ య్ న్యాయ ౨౧౩౪౩౨ పుండ్ర కీర్తివృత్తి పు ౬౪౨౨) కాని భూస్యవాదము నాగార్జునునికిఁ బూర్వము నాగార్జునుఁడు న్యాయశాస్త్ర ఎదిరినయి మున్నది అతఁ డింకా సిద్ధాంతములు విలసించినాఁడు (పోయ్ న్యాయ ౪౨౧౨౨ ౩౧౩౨ ముద్యమిక కారిక ౨౨౪ మఱియు న్యాయ ౩౨౧౨౪౧౨౪) న్యాయ నాగార్జునునికిఁ బూర్వము, ముద్య

గౌతమ న్యాయసూత్రములకు వాత్సాయనుని న్యాయభాష్యము సుప్రసిద్ధ ప్రమాణభాష్యమై యున్నది వాత్సాయనుడు గౌతముని యనంతరము వెనువెంటనే వచ్చినవాఁడుకాఁడని స్పష్టము ఏలన గౌత

మిక సంప్రదాయమున కనంతరమును నుండెనని మనము చెప్పవచ్చును (మఱియుఁ దూడు, భారతీయతత్త్వశాస్త్రము ప్రథమభాగము, పు ౬౪ యుద్ధ వైశేషికతత్త్వము పు ౮౫) లంకావతారసూత్రము తార్కికులను నైయాయకులను స్మరించెను తొన్ని స్పష్ట దాతములను విరసించి న్యానూ, పూర్వబౌద్ధదశకుఁ డెందినదని మనము మఱువ జున్నచో, క్రీ పే ౩౦౦, లేక ౩౫౦ వఱకుఁజెప్పిన సువానిపండితునిచే నమర్థింపఁబడిన దాకొని విర్ణయించు కాలము చాల ముందుకుఁ ద్రోయఁబడెనని చెప్పవచ్చును (చూడు యు ౩ వైశేషికత్వము, పు ౧౬) క్రీ॥పే॥ ౧౦౦ ౩౦౦ మధ్యకాలమున జీవించిన శబరుని ననుకరించఁడై ఎంతయునికిఁ దెలియును గాన న్యా॥సూ॥క్రీ॥పే॥ ౧ వ శతాబ్దము నకుఁ జెందునని గార్చే వాసమైయున్నది గౌతముడు బాదరాయణ సూత్రపరిచయము గలవాఁడు (పోల్పు॥ న్యా॥సూ॥ ౩, ౨, ౧౫ ౧౬—బా॥సూ॥౨, ౧, ౨౪) అతనికి జైమిని పూర్వము హంసతోడను ఎరియ మున్నది (చూడు॥ న్యా॥సూ॥ ౨, ౧ ౯౧ ౯౭ దోదాన్ అర్కనం॥ హమున కుశోద్ధాతము) చూడు॥ వై॥పు॥ ౩, ౯ వై॥సూ॥ (౪, ౧, ౪౫)లో నణువాదమును బానరాయణాడు ఖండించెను దోదాన్ సమీక్షనాడు, (మఱియుఁదోల్పు॥ న్యా॥సూ॥ ౩, ౧, ౮౨ ౩౦) అట్టి ప్రతిప్రమాణమువలననే తెలియునను వేదాంతసద్ధాంత మిందు సూచితము, అట్లే, వై॥సూ॥ ౪, ౨ ౨ ౩ బా॥సూ॥ ౨ ౨, ౨౧ ౨౨ వు ప్యతిరేక ముగా దేహము భూషణంబకము లేక భూత్రయ స్మృతినబొంపని చెప్పును గౌత ముడు చాలబోలులందు నరిగా బానరాయణుని భావముల ననుసరించును, చూడు, న్యా॥సూ॥ ౪, ౧ ౬ ౩ ౨ ౧౪ ౧౬ బ్రహ్మసూత్రములలోఁగాని సాద్యమిశమాత్రములలోఁ గాని న్యాయసూత్రాద్వైత్యరణమే లేదని కొన్నివేళలఁజెప్పఁబడిన గౌతమునిశిష్యుడని ప్రసిద్ధిపొందిన వ్యాసుడు ముఖ్యముగా న్యాయసద్ధాంత శిష్యులు సంకీర్తించుచు గావున ఖండింప వలసము లేదని తలచి యుండివచ్చును మఱియు బానూ ౨, ౧, ౧౧-౧౩, ఈ స్వరాస్తీత్యమును దర్శముచే స్థాపించున్యాయసద్ధతి నామోదించునని కొందరుచెప్పుదురు అణుసద్ధాంతములు అసత్కాబ్యవాదము బా॥సూ॥౪, ౧, ౨౦ ౨౧ ౨౨ ౨౩ ౨౪ ౨౫ ౨౬ ౨౭ ౨౮ ౨౯ ౩౦ న్యాయసూత్ర కాలవిర్ణయమున కుపకరించు వాక్యము లెవ్వియుఁ మూర్ఖబౌద్ధగ్రంథములందుఁ గానరావు కాత్యాయనుడు (క్రీ పూ॥ ౪౦౦) వతంజలి (౨వది యుద్ధుంధము రమారమి క్రీ॥పూ॥ ౧౫౦ ప్రాంతమున రచిం పఁబడెను) న్యాయదిర్భవము నెఱుగుదురు చూడు గోల్డు స్టూకరు పాణిని, మీమాంసన్యాయముపై భాష్యములు రచించిన ఉపపద్ధుడని, న్యాయసద్ధాంత పరిచయముగలవాఁడని, యాతని వాక్యము బుధాహరించిన శబరునివలనఁ దెలి

ముని పారశాలలోఁ జర్చింపఁబడి వాదముల ఫలితములను సంగ్రహించి చెప్పిన వార్త కలక్షణములు వాత్సయనుని వాక్యములయందు నున్నవి కొన్ని సూత్రములకు వాత్సయునుఁడు భిన్నార్థముల నిచ్చెను దీని వలన నీతనికిఁ బూర్వము భాష్యకారులు పెక్కుమంది గలరనియు సూత్రార్థనిర్ణయములో వారి కేకీభావము కుదురలేదనియుఁ

యున్నది హరివర్మ (క్రీ॥వె॥౨౬౦) న్యాయశాస్త్రమునందలి పదునారు విషయముల నెఱుగును అశ్వఘోషుఁడు వంశావయవ తర్కవాక్యమునే యుపయోగించెను చూడు యు ఐ వైశేషికతత్వము పుటలు ౫౬ ౮౧ అందుచే నీరూపములలోఁ గాకున్నను, న్యా సూ క్రీ॥పూ॥ ౪-వ శతాబ్దములో నున్నదని తెలియుచున్నది యస్ యస్ హరివ్రహ్మశాస్త్రి యిట్లు చెప్పినాఁడు “న్యా సూత్రమిప్పటిట్టికి వచ్చుట కనేక పూర్వముద్రణములు మార్పులు పొందలేదని చెప్పఁజాలను” (జి ఎ యస్ ఆఫ్ బెంగాల్ ౧౯౦౫ పుట ౧౭౮) చూడు పు ౨౫౫ తన న్యాయసూచియందును, న్యాయసూత్రోద్ధారమునందును సూత్రములను సమకూర్చుటకు రెండుమాదలు ప్రయత్నించి యుండుటచే న్యా॥సూ॥ నిర్దుష్టాధికారమును శంకించినట్లగుచున్నది గౌతముఁడు న్యా సూ ప్రథమ ప్రకరణమునుమాత్రమే రిచించెననియు క్రీ॥పూ॥౬-వశతాబ్దములో విశిఖానగరమున జీవించి ధర్మసూత్రములు రచించిన గౌతముఁ డీతఁడే యనియు నీతఁడు ఎద్దని సమకాలికుఁడనియు డాక్టరు విద్యాభూషణు నప్రప్రాయ మైయున్నది (చూడు యస్ బి హెచ్చి న్యా॥సూ॥ పుటలు ౫౮ ౪౦౮ ధర్మార్కరు స్మృతి వాల్మ్యము పుటలు౧౬౨-౧౬౩) గౌతముని మొదటిభావములు చరకసంహిత విమానస్థానము ౮౭ లోనియని యాచరిభావము న్యా సూ లును, చరకసంహితయుఁ జాలవరకు సమానిభావములను గలిగియున్నవి కాని “వైశేషికప్రమాణములను న్యాయసాధాంతములను స్మరించిన చరకసంవాతపలన న్యా సూ కాలనిర్ణయమునకు విశేషప్రయోజనములేదు ఏలనఁ జరకసంవాత పెక్కుమార్పులను పొందినదగుటయేకాకి దాని కాలమును సందేహస్పదమే” యని చెప్పఁబడెను (బ యల్ ఎ పుట ౧౩)

న్యా సూ లకు గౌతముఁడు క్రియ యను విషయమును శంకింపఁబడి నది వాత్సయనుఁడు, ఉద్వోతకరుఁడు, మార్పుఁడునుగూడ న్యా సూ కర్త అక్షపాదుఁడనిరి దీనికి వాచస్పతి జయంతు లంగీకరించిరి పద్మపురాణము (ఉత్తరఖండము ౨౬౩) స్కందిపురాణము (కాలికాఖండము ౧౭౭) న్యా సూ

దెలియుచున్నదిగ మఱియు గౌతముడు సనాతనఋషి యని వాత్సాయనుడు చెప్పి, వతంజలి మహాభాష్యమును, కౌటిల్యార్థశాస్త్రమును^౨ వైశేషికసూత్రమును^౩ నుదాహరించి యున్నాడు

కర్త గౌతముడేయని చెప్పనవి విశ్వనాథుఁ డీ భావమునే తెలిపెను వాందూ సంప్రదాయము ననుసరించి గౌతముడే అక్షపాదుడనగా బాదములయందు నేత్రములుగలవాఁడు గౌతముఁడు ధ్యాసనమాధిగతుడై యొకతరి సూతఁబడి పోయెననియు నట్టి ప్రమాదములు రాకుండ గౌతముని పాదములకు దర్శనశక్తి నిచ్చి భగవానుడు కృపఁజూపెననియు నొక కథయున్నది “గౌతముడు, అక్షపాదుఁడునుగూడ న్యా సూ రచనకుఁ దోడ్పడిరని తోచును న్యా సూ ముఖ్యముగా కైదు విషయములను దెలుపును (౧)ప్రమాణము (౨) ప్రమేయము (౩) వాయు (౪) అవయవము (౫) అన్యమతపరీక్ష (౬)(౭)ను(౧) పూర్వరూపము నను బ్రాహ్మణ బొడ్డు తెన మతగ్రంథములలో విఫలముగా నుదాహృతములు వీని నాధారముగాఁ జేసికొని గౌతముఁడు తన అన్వీక్షకీవిద్యఁ గల్పించి యుండ వచ్చును దీని రుదిరూపమే న్యా సూ గౌతముని అన్వీక్షకీవిద్యనుండి విశేషసామగ్రిని దీసికొని న్యా సూ నిజముగా రచించినవాఁ డక్షపాదుఁడు” ఇట్టి విద్యారూపణుని భావము సంప్రదాయవిరుద్ధము (వాష్టవీ అఫ్ ఇండియన్ లాజిక్కు-పుటలు ౪౯-౫౦) ౪ భావము కేవల మూహికత్వము దీనిని సత్య మనియు ననత్య మనియుఁగూడఁ జెప్పఁజాలము ధర్మ సూత్రకర్త యీ గౌతముడే యని చెప్పుటయేకాక, రామాయణ మునందలి అహల్యాగాథ లోని గౌతముఁ డీతఁడే యనియుఁగూడఁ జెప్పుదురు మ॥ధా॥ శాంతిపర్వము ౨౬౫, ౨౬౬ ననుసరించి మేధాతిథి గౌతముని కింకొకపేరు భానుఁడు తన ప్రతిమాలకములో న్యాయలక్ష్యనర్త మేధాతిథియని రచించినాడు “మాన పీయం ధర్మశాస్త్రం, మాహేశ్వరం యోగశాస్త్రం, బార్హస్పత్యమర్థశాస్త్రం, మేధాతిథి ర్న్యాయశాస్త్రమ్ (౧-వ అంకము) చూడు వాష్టవీ అఫ్ ఇండియన్ లాజిక్కు పుటలు ౨౬౬

౧ చూడు న్యా థా ౧,౧,౫ ౧,౧,౩౦ ౧,౧,౩౯ లలో నితర భాష్య రారులను మామూలుగా నుపయోగించు కథములతో వాత్సాయనుఁడు స్మరించి నాఁడు ఏకే, కెచిత్, అన్యే, చూడు మ॥ధా॥ ఆదిపర్వము ౬౨-౪

౨ న్యాయ భా ౧,౧,౧, అర్థశాస్త్రము ౧౧ న్యాభా, ౫,౧,౧౦, మహా భాష్యము, ౧,౧,౪

ఉపాయకౌశల్యము, విగ్రహవ్యావర్తని గ్రంథకర్తయగు నాగార్జునుఁడు వాత్స్యాయనునకుఁ దివ్యక పూర్వఁడు వీలన వాత్స్యాయనుఁడు నాగార్జున సిద్ధాంతములను ఖండించెను వాత్స్యాయనుని వివరణమును, బౌద్ధదృక్పథము ననుసరించి, దిజ్ఞాగుఁడు విమర్శించినాఁడు ఇట్టి సాక్ష్యములవలన క్రీ వె ౪౦౦ లకుఁ బూర్వము వాత్స్యాయనుఁడుండెనని మనము నిశ్చయింపవలయును

దీబెట్టు భాషానువాదములలో జాగ్రత్తచేయఁబడిన నాగార్జునుని గ్రంథములు ప్రమాణసముచ్చయము, దానికి గ్రంథకర్తచే స్వీయి విరచిత భిష్యము, న్యాయప్రవేశము, హేతుచక్రహమరు, అలంబన పరీక్ష, ప్రమాణశాస్త్రప్రవేశమును గలవు ఇవి జపానులో జనాదరణ పాత్రత గన్నవని చెప్పదురు. దిజ్ఞాగుఁడు క్రీ వె ౫-వ శతాబ్దమునకుఁ జెందినవాఁడు తర్కసిద్ధాంతమునందుఁ ప్రశస్తపాదునిచేఁ

౩ పోల్చు వై నూ ౩, ౧, ౬-న్యూ థా, ౩, ౧, ౩౩, ౩ ౧ ౬౭ వైశే నూ ౩, ౧ ౧౬-న్యూ థా ౨ ౨ ౩౪

౧ వాత్స్యాయనుఁడు క్రీ॥వె॥ ౨వశతాబ్దమధ్యభాగమునకుఁ జెందిన ఒకజభారతీయుఁడు రాక్షసు విద్యాభూషణుఁడు తలచెను (వాస్తవీ అప్ ఇండియన్ లాజిక్కు) పుటలు ౨ ౧౧౬-౧౧౭ ఎ ౧౯౧౫, అర్దు అప్ వాత్స్యాయన) కీర్తు పోడన్ పండితులీ భావము లంగీకరింతురు కాని, జాకోబియు సువాలియు నాతనికాలము ౬ వ శతాబ్దారంభమో, యింకను గొంభ పూర్వమో యని తలచిరి వాత్స్యాయనునకు మహాయానక్షణిపాదుము శూన్యవాదియు మన్నగునవి తెలియునుగాని నాటిను నాగార్జునార్థదేవుల తర్వాతీనుఁడని హరి ప్రసాదశాస్త్రి భావించెను (చూడు తె ఎ యస్ అప్ బెంగాల్ ౧౯౦౫ పుటలు ౧౮-౨౯)

౨ ఈ గ్రంథవిషయముగొన్ని విద్యాభూషణుని వాస్తవీ అప్ ఇండియన్ లాజిక్కు, పుటలు ౨౩౬-౨౯౯ నుండియు, ఉద్వేగితకరుఁడు తన న్యాయ వాత్తిములో సుదాహరించిన దిజ్ఞాగుని భావములవలనను దెలిసి కొనపచ్చును

౩ తారానాధుని బౌద్ధపరిత్ర మిట్లు చెప్పును దిజ్ఞాగుఁడు కాండివరములో నొక బ్రాహ్మణపుత్రుఁడు హీనయాధర్మములం దాతఁ డవరకాలములోఁ బండితుడై తరువాత వసుబంధునొద్దనుండి మహాయానసతమును గూడ

గల్పితములైన పెక్కుముఖ్యములగు మార్పులు దిజ్నాగుని వందురు, ప్రశస్తపాదుఁడు దిజ్నాగునికిఁ బూర్వఁడని చెప్పినచో దిజ్నాగుని సహజప్రతిభకుఁ గొంతలోపము సంభవించును

ఉద్వ్యోతకరుని న్యాయవార్తికము(కీ) వె ౬౦౦) దిజ్నాగుని వాత్సాయన మతవిమర్శనమునకు ఖండనము ధర్మకీర్తి న్యాయబిందువు దిజ్నాగుని మతమును విమర్శించిన ఉద్వ్యోతకరమత ఖండనము ఉద్వ్యోతకరుఁ డుదాహరించిన ౨ 'వాదవిధి' యును గ్రంథము ధర్మకీర్తి విరచిత వాదన్యాయమనియు, దన న్యాయబిందుగ్రంథమున ధర్మకీర్తి యుదాహరించిన శాస్త్రముద్వ్యోతకరుని వార్తిక మనియు మనము నిశ్చయించినచో నపుడీ రచయిత లిరువురును సమకాలికులని చెప్పవచ్చును తుదకు ధర్మకీర్తి కాలము ౩-వ శతాబ్దారంభమని చెప్పవచ్చును ౪ ౯-వ శతాబ్దమున ధర్మోత్తరుఁడు తన న్యాయ బిందు టీకలో దిజ్నాగుని, ధర్మకీర్తిని ఎనుసరించెను

గ్రహించెను యువాన్ చ్యాంగు సాక్ష్యము ననుసరించి వసుబంధువు బౌద్ధుఁడు కాక పూర్వమే హిందువుల షడ్విర్భనములను, బౌద్ధుల అష్టాదశకాళలను బాగుగా నభ్యసించియుండెను వసుబంధువు క్రీ॥వె॥ ౪ వ శతాబ్దపూర్వార్థమునకుఁ జెందునని నిర్ణయింపఁబడెను దీనికిఁగొంతపూర్వము దిజ్నాగుఁడంటి యుండి వలెను తన మేఘమాత ౩ లోఁ గాళిదాసు దిజ్నాగుని స్మరించినవిషయము దీనికి సరిపోవును ఏలనఁ గాళిదాసుఁ డీకాలమునకుఁ జెందినవాడే, (చూడు, కీత్ క్లాసికల్ సాన్స్క్రిప్ట్ లిటరేచర్ పుటలు ౩౧-౩౩ భారతీయతత్వశాస్త్రము పు, ౬౦౪)

౧ న్యాయశాస్త్రసంరక్షఁ డుద్వ్యోతకరుఁ డని నుబంధువిరచిత వాసన దత్తలో సూచింపఁబడినది చూడు (హేల్స్ ఎడిషన్ పు ౨౩౫) క్రీ॥వె॥ ౬౦౯-౬౪౪ లో స్థానేశ్వరవక్రివర్తియగు హర్షుని కాలమున బాణుని వార్షచరిత్రము రచింపఁబడెను యువాన్ చ్యాంగు నా కాలముననే భారతవర్షయాత్ర చేసెను హర్షచరిత్రము వాసవదత్తను స్మరించును గాన ముద్వ్యోతకరుఁడు ౬-వ శతాబ్దమునకుఁ జెందెననుట యుక్తముగా నుండును, ఉద్వ్యోతకరుఁడు భారద్వాజగోత్రుఁడు పాశుపతశాఖియుఁడు

౨ న్యాయ, ౧, ౩౩

౩, న్యాయబిందువు, ౩, పేటర్సన్స్ ఎడిషన్ పుటలు ౧౧౦-౧౧౧

౪ ఇత్నింగు పీనిని స్మరించెను, చూడు తకాకుసు, ఇత్నింగు, పు, ౫౮

౯-వ శతాబ్దప్రథమార్థమునందు, వాచస్పతి న్యాయవాత్తిక తాత్పర్యటీక రచించి, న్యాయదర్శనముయొక్క సంప్రదాయార్థమును దిరిగి స్థాపించెను అతఁ డింకను న్యాయశాస్త్రమునుగూర్చి రెండు చిన్న గ్రంథములను రచించెను న్యాయసూచీనిబంధము, న్యాయ సూత్రోద్ధారము ౧ ఈతఁడు సర్వతోముఖ ప్రజ్ఞాన్వితఁడు, ప్రమాణాధి కారముగల యితర తత్త్వికులనుగూర్చి గ్రంథములను రచించినాఁడు, అద్వైతవేదాంతమును గూర్చి భామతి, సాంఖ్యమతమును గూర్చి సాంఖ్యతత్త్వకౌముది, అందుచే నితనికి సర్వతంత్ర స్వతంత్రుఁ డనియు, పద్దర్శన వల్లభుఁడనియు విరుదములు గలవు వాచస్పతి గ్రంథమునకు 'వాత్పర్యపరిశుద్ధి' యను మదయనుని గ్రంథ మమూల్య మైన భాష్యమైయున్నది అతని ఆత్మతత్త్వవివేచము ఆత్మ నిత్య మను సిద్ధాంతమును బోషించునదియచే, ఆర్యకీర్తి మున్నగు బౌద్ధ వాదుల విమర్శనమునై యున్నది అతని కుసుమాంజలి న్యాయ ప్రతిపాదితమైన ఆస్తికతత్త్వమును సశాస్త్రీయముగఁ బ్రకటించిన మొట్టమొదటి గ్రంథము ౨ కిరణావలి, న్యాయపరిశిష్టము లాతని యితర రచనములు జయంతుని న్యాయమంజరి న్యాయసూత్రమునకు స్వతంత్రమైన భాష్యము వాచస్పతి మదాహరించిన ఒంటుని రత్నప్రభ, దీవనూరియు మదాహరించిరి, ఇతఁడు పదవశతాబ్దము

౧ న్యాయసూత్రోద్ధార కర్త యితఁడు కాఁడనియు ౧౫-వ శతాబ్దమునకుఁ జెందిన యింకొకఁ డనియుఁ గొందఱు సూచించిరి వాచస్పతి తన న్యాయనూచి గ్రంథమును ౮౯౮లో రచించినట్లు చెప్పఁడు ఇది విప్రమితక ఎర్షమై యుండును అనఁగా (క్రి॥వె॥ ౮౪౧ (క్రి॥వె॥ ౧౦౦౦) బౌద్ధచార్మికుఁడను రత్నకీర్తి కీతఁడు వూర్వుఁ డనుటలో సందేహము లేదు

౨ తానాస్తికమతమునకుఁ జేసినసేవకు భిగవంతుఁడై తనయఁ గృపఁ జూపలేదని చెప్పి, దేవునిట్లు సంబోధించెనని చెప్పుదులు 'బౌద్ధులు సర్వాధి కులై వెలిగినపుడు నీయస్తత్వ మెవనిపై నాధారపడియుండెనో యట్టి నన్ను, నేడు నీ వైశ్వర్యప్రపత్తుఁడవై నిరసించినావు'

"ఐశ్వర్యమదమత్తోఽసి మా మిశ్ణాయ వర్తసె,

పరాక్రాంతేషు దౌర్ధేషు మదధీనా తప స్థితిః

వాఁడు ౧ భాసర్యజ్ఞుని న్యాయసారము, న్యాయతత్త్వ వివరణము ప్రత్యక్షమనమానశబ్దప్రమాణముల నాతఁడంగీకరించి ఈవమానమొక స్వతంత్ర ప్రమాణము గాదని త్రోసిపుచ్చినాఁడు, అతఁడు కాశ్మీరశాఖకుఁ జెందిన శైవుఁడు, ౧౦-వ శతాబ్దమువాఁడు, వర్ధమానుని న్యాయనిబంధ ప్రకాశము (క్రీ. వె ౧౨౨౫) అభినవశాఖాస్థాపకుఁడును దండీయు నైన గంగేశుని భావములను గూర్చినను, ఉదయనుని న్యాయతాత్పర్య పరిశుద్ధికి భాష్యమైయున్నది రుచిదత్త విరచిత 'మకరందము' (క్రీ. వె ౧౨౩౫) వర్ధమానుని భావములను విస్తరించెను

అనంతరన్యాయగ్రంథములు వైశేషికప్రమాణములను ప్రత్యక్షముగా నంగీకరించి వానిని ప్రమేయము క్రిందనో, ప్రమేయస్వరూపములైన వదిలెండులో నొకటగు నర్థము క్రిందనో వదించిరి వరద రాజవిరచిత తార్కికరక్ష (క్రీ. వె ౧౨౦౦) యొక ముఖ్యగ్రంథము న్యాయశాస్త్రముయొక్క ద్వాదశ విషయములను, వైశేషికముయొక్క ఆరుప్రమాణములను ప్రమేయముక్రింది కీతఁడు తీసికొనివచ్చెను కేశవ మిత్రుని 'తర్కభాష' (౧౩-వ శతాబ్దాంతము) న్యాయవైశేషిక భావములను సమ్మిళిత మొనర్చును ౨

ముఖ్యములైన జైనతర్కగ్రంథములు భద్రబాహువు దశవైకాలికనిర్వృత్తి (క్రీ. పూ ౩౫౩) సిద్ధసేనదివాకరుని న్యాయావతారము (క్రీ. వె ౬౦౦) మాణిక్యనందిపరీక్షాముఖసూత్రము (క్రీ. వె ౮౦౦), దేవసూరి ప్రమాణనయతత్త్వాలోకాంకారము (క్రీ. వె ౧౨-వ శతాబ్దము) ప్రభావంద్రుని ప్రమేయకమలమారాండము జైనబౌద్ధ విజ్ఞానపేత్తిలు హిందువులవలె మతతత్త్వములతోఁ దర్కమును గలిపి పేయక వేరుగా నీ శాస్త్రమును బెంపొందించిరి హిందువుల న్యాయగ్రంథములు, అణువులు, అణులక్షణములు, ఆత్మ, పునర్జన్మ, ఈశ్వరుఁడు జగత్తు, మున్నగు విషయములతోఁబాటు జ్ఞానపరిమితి, జ్ఞానస్వరూప సిద్ధాంతములను జర్పించినవి బౌద్ధజైనతార్కికులు తత్త్వవిషయములయం దాదరములేనివారై కేవల తార్కికవిషయములకే ప్రాముఖ్యమిచ్చి నేటి పరిశుద్ధమైన తర్కశాస్త్రమునకు మార్గదర్శకులైరి

౧ చూడు, వాల్డర్ ఆఫ్ ఇండియన్ లాజిక్కు పుట ౧౫౩

౨ దీనిని డాక్టరు రూ అనువదించెను ఇండియన్ థాట్ వాల్యుము

గంగేకుని 'తత్త్వచింతామణి' అభినవ తర్కమునకు ముఖ్య ప్రమాణవరసగ్రంథము^౧ గంగేకుని కుమారుడు వర్ణమానుడు పితృ సంప్రదాయములనే తన గ్రంథములలో ననుసరించెను 'ఆలోక' మనుషేఁ జయదేవుడు తత్త్వచింతామణికి వ్యాఖ్యప్రాసినాడు (౧౩-వ శతాబ్దము) ౧౫-వ శతాబ్దాంతమునకుఁ గాని, పదునారవ శతాబ్ద ప్రారంభమునకుఁగాని చెందిన నవద్వీపకళాశాలలో నుత్తమ గ్రంథ ముగాఁ బరిగణింపఁబడిన తర్కచింతామణి వ్యాఖ్యను వాసుదేవసార్వభౌ ముఁడు రచించెను ఇతఁడు సుప్రసిద్ధులగు శిష్యులనుగాంచిన యద్వైత వంతుఁడు, సుప్రసిద్ధి వైష్ణవసంస్కర్తయగు చైతన్యుఁడు, విశ్రుత కీర్తియుఁ దర్కబండితుఁడును, 'దీధితి', 'పదార్థఖండన'౧ గ్రంథకర్త యునగు రఘునాథుఁడు, విఖ్యాతిధర్మశాస్త్రకోవిదుఁడగు రఘునంద నుఁడు, తంత్రకర్మకాండలో నధికారపండితుఁడగు కృష్ణానందుఁడు గంగేకుడు నాలుగు ప్రమాణములను గూర్చియే రచించి, తత్త్వవిషయ ప్రసక్తి యేమియుఁ బెట్టుకొనకున్నను, రఘునాథుఁడు సేదాంతవిషయ ములందుఁగూడ నభిమానము చూపెను జగదీశుఁడు (౧౬-వ శతాబ్దాంతము) గదాధరుఁడు (౧౭-వ శతాబ్దము) నిరువురు గీ కళాశాలకుఁజేందిన వారే ఆంధ్రబ్రాహ్మణుఁడైన అన్నంభట్టు, ^౨ (౧౭-వ శతాబ్దము) సనాతనాధునాతన న్యాయశాస్త్రములనుండియు, వైశేషికసూత్రముల నుండియు నొక సక్రమర్యాయశాస్త్రమును గల్పింప యత్నించినాడు కాని యితని భావములు పురాతనశాస్త్రానుకూలములే అతని గ్రంథము

౧ ఈగ్రంథవిషయమును విద్యాభూషణుఁడు సంగ్రహముగాఁ దన వాస్తవీ ఆఫ్ ఇండియన్ లాజిక్ పుట (౪౦౭-౪౫౩) లలో నిచ్చెను గంగేకుడు మిథిలానగరమునందు ౧౨-వ శతాబ్దాంతమందు జీవించెనని యాతని కుల యనుని గ్రంథములతోడి పరివయములనను, శివాదిత్యుని, హర్షుని వాక్యముల నాతఁ డుదాహరించుటలనను దెలియుచున్నది తత్త్వచింతామణిలో (౨౭ పు ౨౩౩) శ్రీహర్షుని భావములు ఖండింపఁబడెను

౨ ఈ వైశేషికతత్త్వవిమర్శనము పదార్థనిరూపణ మనుషేఁ 'పండిట్' (౨౪-౨౫) లోఁ బ్రచురింపఁబడెను

౩ హిస్టరీ ఆఫ్ ఇండియన్ లాజిక్కు పు ౩౮౮

లైన 'తర్కసంగ్రహము' తర్కదీపిక న్యాయవైశేషికశాఖకుఁ జెందిన ప్రముఖ పరమగ్రంథములు వల్లభుని న్యాయ వివ్యాధుని న్యాయసూత్రవృత్తి (౧౭-వ శతాబ్దము) విలువగల యితరగ్రంథములు ౧

భారతీయ తర్కవిద్యావికాసములలో భిన్నదశలు గుర్తింప వచ్చును మనకు మొదటిది అన్వీక్షకీ దీనికి మహాభారతమున న్యాయమునకు పేరుగా నొక స్థాన మీయఁబడెను అచిర కాలములో నది న్యాయముతోఁ గలిసినది, ప్రాచీనప్రమాణ గ్రంథములలోఁ దర్క సిద్ధాంతముతోఁబాటు ప్రపంచమునుగూర్చిన తత్త్వభావములు గూడ మున్నవి వాత్స్యాయి నుండిట్లు చెప్పెను, "పరమశ్రేయమును బొందుట కీ దిగువ విషయములను బూర్తిగా నెఱుంగవలెను (౧) ఎరిహరింపఁదగినది (దుఃఖము, అవిద్యారూపములైన తత్కారణములు, ఫలితములు,) (౨)దుఃఖనిర్మూలనహేతువు అనగా జ్ఞానము, (౩)దుఃఖ నిర్మూలన సాధనము అనగా, తత్త్వగ్రంథములు (౪) పరమావధి లేక పరమశ్రేయము" ౨ ప్రాచీన న్యాయశాస్త్రము తర్కవిషయములను జర్పించినదిగాని, తర్కముకొఱకుఁగాదు జైనబౌద్ధశాస్త్రవేత్తల రచనలు దృష్టిలో మార్చులను గలుగజేసినవి అభినవ న్యాయశాస్త్రము, కేవల జ్ఞాన సిద్ధాంతమును గూర్చియే చెప్పును గాని, తర్కజీవిత సంబంధములను మఱచినది ప్రాచీన నైయాయీకుఁడు అర్కమునకుఁ దత్త్వమునకుఁగల సంబంధము నధికముగా గ్రహించినాఁడు తర్కశాస్త్రము విజ్ఞానమునకు విజ్ఞానవిషయముతో సంబంధమును గూర్చిన ప్రమాణ రూపములను మాత్రమే కనుఁగొనెను అభినవ నైయాయీకుఁడు జ్ఞాన సాధనమైన ప్రమాణమును గూర్చియు నిర్వచన సిద్ధాంతమును గూర్చియు సధికశ్రద్ధఁబూని, విజ్ఞానవిషయమైన ప్రమేయమునుః బూర్తిగా విడిచిపెట్టును గంగేళ వనంతరము బయలుదేరిన తార్కికుల యుక్తిప్రయుక్తులు, నిశిత ప్రజ్ఞావాద చాతుర్యములు పొరకుటకు

౧ చైనా శివానులలోని వాందూధర్మ శాస్త్రచరిత్రవిషయమునకుఁ జూడు సుగ్రీవుఁడు చైనాశివానులలోఁ దోపింపఁబడిన వాందూతర్కశాస్త్రము

౨ నా॥ ఖా॥ ౧౦౧

౩ లక్షణప్రమాణాభ్యాం పస్తునద్దిః

భయముగొలిపి, శాస్త్ర పరిచితిగలవారికై నను వారిభావములు దురూహ్యములై కన్నట్టును ఈ గ్రందమహాసాగరము నీచదినవారు వారి విచిత్రవాదగరిమకు దిగ్భ్రాంతులై, జ్ఞానజ్యోతిని దర్శింపలేక చీకటిలోనే తదపులాడిరి అతిసులభ విషయముల నత్యంత సూక్ష్మవాదములతో నాచ్ఛాదించిరి భేదములను దీయుటయందు సహజాసక్తిగల శార్కికబుద్ధి, సూత్రజాలములను ప్రేమించునదై జ్ఞానరహితమైన దగును శాస్త్రవిషయ పరిశీలనముచేయి శాస్త్ర పదజాల వివరణము మిగులును భేదములను గుర్తించుటకుఁ గల్పితములైన శబ్దములు, కొన్ని సమయములలోఁ దమ లోపములను గప్పిపుచ్చుటకువయోగించిరి ఈ గింధ్రములలోఁ గొన్నిటివిషయములలోఁ దమకుఁ దెలియని విషయములఁగూర్చి గొప్ప పాండిత్యమును బ్రదర్శించినవని చెప్పవచ్చును తమ బుద్ధియును పిండిమర చాలస్వల్పముగానే వనిచేయునని నమ్మువారైనను, దానికున్నశక్తికి సరిపోవు వియ్యమైనను నిత్యమును సమకూరుటలేదని యింగీకరింపక తప్పదు ౧ నవ్యన్యాయము బుద్ధిని వదనుపట్టుట కొరపేడిరాయివలెఁ బనికెవచ్చు ననుమాటలో సత్యములేదు

౪ న్యాయదర్శన పరిమితి

న్యాయమనఁగా నేది మనస్సు నిర్ణయముచేయుటకుఁ దోడ్పడునో అది న్యాయము ౨ 'న్యాయ' మను నదౌక వాదమునకు నామాంతరమైనది ఇతరదర్శనములకంటె నధికముగా నీ వాదములగూర్చి నిర్ణయించునదే న్యాయదర్శనమని పేర్కొనఁబడినది వాదము లుచితములు, అనుచితములు వాడుకలో న్యాయ' మనఁగా ధర్మమైనది లేక తప్పు

౧ బోల్సు దొడన్ తర్కనంగ్రహము పుట ౧ కీత్ ఐ యల్ ఎ
 ౨౪౩౩ శాక్టరు విద్యాభాషణుడు న్యాయతిర్త్యపరిత్రకాలమును మూడు భాగములుగా విభజించినాడు ప్రాచీనదశ క్రి॥ పూ॥ ౨౫౦౦క్రి॥వె॥ ౧౦౦౦) మధ్యమదశ (క్రి॥వె॥ ౧౨౦౦ వలకును) అభినవదశ (క్రి॥వె॥౯౦౦ నుండి,) మూడు హిస్టరీ అఫ్ ఇండియన్ లాజిక్ పుట ౧౩ అభినవన్యాయరిక్షణమును దెలిసికొనుటకు మూడు డాక్టరులైరేళ్ళరసేను విరచితమైన ఎ స్టడీఅఫ్ మధురానాథ తత్త్వచింతామణి రహస్యము ౧౯౨౪

౨ నీయతే అనేవ ఇతి న్యాయః

లేనిది అందుచే న్యాయ మనఁగా నిర్దుష్టమైన వాదశాస్త్ర మను భావ మేర్పడెను సంకుచితార్థములలో న్యాయ మనఁగాఁ దర్కవాదమని భావము ౧ విశాలార్థములో వస్తువులను ప్రమాణములచేఁ బరిశీలించుటే న్యాయమని గుర్తించఁబడెను అందుచే నిది ప్రమాణశాస్త్ర మైనది జ్ఞానము లక్షణచతుష్టయ శీలముగలది (౧)ప్రమాత (౨)ప్రమేయము (౩) ప్రమితి (౪) ప్రమాణము ౨ ప్రతిజ్ఞానక్రియయందును, దోషసహిత మైనను, దోషరహిత మైనను, మూఁడు లక్షణములున్నవి, తెలిసికొనుకర్త, దీనినిఁ గూర్చి తెలిసికొనునో యా విషయము, వీని పరస్పర సంబంధము జ్ఞానము నిర్దుష్టమో దోషయుక్తమో, నాల్గవదైన ప్రమాణముచే నిర్చిత మగును సామాన్యముగా నిర్దుష్టజ్ఞానమున కిది ముఖ్య హేతు ఎగుచున్నది ౩

వాత్సయనుఁడు ప్రమాణ మనఁగా జ్ఞానసాధనము లేక, “దీని పలన నొకఁడు తా నొక విషయమును దెలిసికొనుచున్నాఁడో యదియే ప్రమాణ” మని నిర్వచించెను ౪ ప్రమాణ మనఁగా ‘ఉపలబ్ధహేతువు’ ౫ లేక జ్ఞానకారణమని ఉద్వేగితకరుఁడు పలికినాఁడు తెలియువాఁడు, తెలియునది రెండును జ్ఞానకారణములు గావున నీ నిర్వచనము విశాలమైనదని యాతఁ డంగీకరించును గాని, దీనినే యాతఁ డిట్లు సమర్థించినాఁడు “ప్రమాత్మ ప్రమేయములు తమ క్రియల ఫలితమును నేతాకచోఁ గంచుచున్నవి, అనఁగా, నివి యొక ప్రమాణమును క్రియా

౧ న్యాయ భా ౧౧౧ ఒక తర్కవాక్యములోని పంచావయవములను గలిగిన విగమనము లేక నిర్ణయమునకు పరిమన్యాయ మని వాత్సయనుఁడు వాడినాఁడు దానికే దిజ్ఞాగుఁ ఁ న్యాయావ యవము లని వాడెను చూడు న్యా వా ౪ ౧౧౪ వాచస్పతీన్యాయసూచి యందీ ప్రకరణమును (౧౨౩౨, ౩౯) న్యాయప్రకరణమని పేర్కొనెను విశ్వనాథుఁడు న్యాయ స్వరూప మనెను చూడు న్యాయసూత్రవృత్తి (౧౨౨౫ ౧౧౩౧ ౧౧౩౮ ౧౧౪౦) మాధవుఁడు (స త సం ౧౧) దీనినే అనుమానమని యితరుల కొఱకు వాడినాఁడు

౨ ప్రకరణమ్ ప్రమాణమ్ మతీయః జూడు వేదాంత పరిభాష

౩ న్యా వా ౧౧౧ (౪) న్యా భా ౧౧౧

౪ మరియఁ జూడు న్యా వా తా టీక ౧౧౧

ముఖమునకుఁ దెచ్చుచున్నవి ప్రమాణముజ్ఞానము నిచ్చుట వలననే అన ఫలితమును బొందుచున్నది అందుచేఁ బ్రమాణమే జ్ఞానమునకు నిజమగు కారణమని గ్రహింపవలసి యున్నది ” ఎచ్చటెచ్చటఁ బ్రమాణ మున్న వచట జ్ఞాన మున్నది ప్రమాణము లేనిచోట నిఁకేమి యున్నను, జ్ఞానము లేదు ఈ విధముగాఁ బ్రమాణ ములట్టికే బ్రధానకారణము ఇది జ్ఞానోదయాత్పూర్వము చిట్టచివర వచ్చును గ సత్యము ననుసరించిన జ్ఞానము లేక సమ సుదయింపఁ జేయునదే ప్రమాణమని వాదిత్యుఁడు చెప్పుటవలన నిది తర్కనిర్వచన మైనది విషయములను గూర్చిన నిర్దుష్టమైన స్పష్టజ్ఞానమునఁ, గారణమే ప్రమాణమని జరుంతుని భావము

జ్ఞానముయొక్క నిశ్చయమైన రూపము ప్రమాణముపై నాధార పడి యున్నది ఇతర లక్షణములైన ప్రమాత్మ ప్రమేయములు ప్రత్యక్షజ్ఞానమానముల రెంటికీని సామాన్యములే ఇదేవిధముగా నన్ని రకముల జ్ఞానములకును మనస్సున కాత్మతో స్పర్శ, మూలకాంక్ష మగును ఎలుతెఱఁగుల జ్ఞానములలో నీ స్పర్శ వివిధరూపములను గలిగి యుండును న్యాయము జ్ఞానమునే గూర్చి చెప్పునదైనను, జ్ఞానమునకు ముఖ్యాధార లక్షణమైన ప్రమాణమునుగూర్చి చర్చించును

గ వ్యా వా గ ౧౧౧ ఇలకొక యాక్షేపణ మిప్పును పరిశీలించఁబడును ప్రమాత్మ ప్రమేయముల వలననే ప్రమాణము జనించుచున్న దన్నచో నిది ప్రమాణమునకుఁ బూర్వము నుండియుండవలెను కాని ప్రమాణ మిన్నిప్పుడే మనము ప్రమాత్మప్రమేయములను గుర్తింపఁ బ్రారంభిస్తామను ఎత్తారత్యాపార మనఁగాఁ బ్రమాణముతోడి సంబంధము లేదే ప్రమాత్మప్రమేయముల కర్థమే లేదు ఉద్ద్యోతకముఁ దిలనింతయు నంగీకరించెను కాని ఒట్టుచెప్పినాఁడు ప్రస్తుత కార్యమునకు మాత్రమే యీ మాటలు సంబంధించి నవిగావు వంట యిప్పుడు చేయుచున్ను లేకున్ను ఎవనకాదులు ఎవనకాదులే అట్టి వాఁలకుఁ గారణము శబ్దమందున్న గర్భిణి క్రియే ఈ శక్తి దానియందు లెల్లప్పుడు నున్నది అదేవిధముగా ప్రమాత్మప్రమేయములనుండి ప్రమాణము జనించు చున్నదను దానిచో సంబంధము లేదు ”

౨ సప్తవిద్యార్థ ౧౫౪ భాగము మణియుఁజూడు వ ద సం ౧౨

౩ అవ్యభిచారిణీమ్ అనందిగ్ధామ్ అర్థోపలబ్ధిమ్ న్యాయమంజరి పుట ౧౨

గ వున నది ప్రమాణ శాస్త్రమైనదిగా మనము విషయ స్వరూపమును బరిశీలించుటకు ముందు మనకుఁగల జ్ఞానోపకరణముల సామర్థ్యమును దెలిసి కొనవలెను, ఏలన “మనము కొలువవలయు వస్తువును గూర్చిన జ్ఞానము, కొలుచు కొలమానము యొక్క జ్ఞానముపై నాధారపడి యుండును”^౧ ప్రమాణశాస్త్రము మనకు విషయములయొక్క సమ్యక్ జ్ఞానము నిచ్చుటయేకాక, జ్ఞానముయొక్క సత్యా సత్యముల నిర్ణయించుట కుపయోగించును^౨ అది ప్రమాణ ప్రయోజనములు రెండును గలది యగుటచే దానికి సత్యమును తదౌచిత్యమును గావలసి యున్నవి ప్రపంచమునుగూర్చి మనకు మన మానసము లిచ్చు విషయములు సాధారణముగా సత్యములే యిను నిశ్చయముతో న్యాయశాస్త్రము ప్రారంభ మగును జ్ఞాన మంతయు సర్వప్రకాశకమే యనఁగా సత్యమునే చెప్పును వస్తువులను జూచి, వాని సామ్యములను గుర్తించి, నిర్ణయములు చేయుట కవకాశముండు రీతిగా మనము కల్పింపఁబడి యున్నాము మానవు లందరు నీ జ్ఞానక్రియా వ్యాపారమునఁ బాల్గొను చున్నారు వారి శ్రద్ధయు, సామంజస్యమును భిన్నాంతరువులలో నుండును వస్తుజ్ఞానము నార్జించవలెనను నుద్దేశముతో నెప్పుడు మానసిక ప్రవృత్తి కలిగినను, నది తర్కాన్వేషణమునకు యోగ్యమైన విషయ మగును సత్యాన్వేషణము మానవ వ్యాపారములో సహజముగానే యున్నది తర్కసిద్ధాంతము దానిని సృజించుట లేదు ఈ మానవ ప్రవృత్తి లక్షణమున కర్థము గ్రహించి, దానిస్వరూపమును గొన్ని సామాన్య సూత్రములలోఁ జెప్పుట యీ శాస్త్రము చేయు పని భౌతిక శాస్త్ర మేదైన నీ పనినే చేయును శరీరములోఁ బ్రాణమెట్లు వర్తించుచున్నదో యా విధానములను శరీర శాస్త్రజ్ఞుఁడు పరిశోధించునట్లే, జ్ఞానోత్పత్తి విధానమునఁగల సూత్రములను దార్శికుఁడు ప్రకటించును శరీర వ్యాపార ప్రవర్తనమునకు శరీర శాస్త్రజ్ఞుఁడు కారణము గానట్లే, తార్కికుఁడును జ్ఞానవ్యాపారమునకుఁ గారకుఁడు గాఁడు

౧ ప్రమాణము విష్ణువు నామములలో నొకటియవివికళానుభవంబు చెప్పినదాని ననుసరించి ప్రమాణపరిశీలనమున రెండు ప్రామాన్యమును బాంధూశాస్త్రకారు లిచ్చిరో తెలియనగును ౨ మానాధీన మేయనట్టి

౩ “అచ్చు దిట్లయు ఇ జ్ఞానయొక్క తర్క శాస్త్రపిరవనము విజ్ఞాన విషయబాగవరీలము (లాటిక్ వాల్జము) పుట(౧)

ప్రయోజనము, సత్యము యొక్క పేరనియు వానికి భిన్ననిర్ణయ రూపములు గావలె ననియు న్యాయదర్శన మంగీకరింపదు ప్రయోజనములు సత్యాంశములతో సంయుక్తములై యున్నవి, అందుచే వానిని విడిగా గ్రహింపఁ జాలము మనము నిర్విషయములై న మనస్సులతో నారంభించుట లేదు అనుభవ సంప్రదాయముల వలన జగత్స్వరూపమును గూర్చిన భావములు కొన్ని యిదివఱకే మనలో నుండి యున్నవి మతగ్రంథముల ద్వారమున మనకు సాంకర్య ముందిన జ్ఞానసాధన సముచ్చయము లభించి యున్నది మనకుఁగల జ్ఞానసాధన మార్గములకు న్యాయము వర్గీకరణము చేయును నాలుగు ప్రమాణముల మూలమున మనకు సమ్యక్ జ్ఞానము లభించు చున్నది (౧) ప్రత్యక్షము (౨) అనుమానము (౩) శాసనము (౪) శబ్దప్రమాణము (౫) ముఖ్యముండ తర్కశాస్త్రములు సాధారణముగాఁ బ్రత్యక్షమును గూర్చి ప్రసంగించు, కాని న్యాయశాస్త్రము ప్రత్యక్షము నొక ముఖ్యమైన జ్ఞాన మూలముగా స్వీకరించినది న్యాయ దర్శనములో సనుమానము కేంద్రస్థానము నాకమించినది దీనినే హేతువిద్య యనియు నందురు అనుమానవాదము యొక్క ప్రామాణ్యము నిది పరిశీలించుము ఈ భావము ననుసరించి అనుమాన సిద్ధాంతమునే అనుమాన వాదమనిరి ఈ యర్థములో బ్రత్యక్షజ్ఞానము

౧ ఇంద్రియజ్ఞానము బ్రత్యక్షజ్ఞానమునోక రకము

౨ ఒకదానినుండి యింకొకటిగాని కదావలెనుక నింకొకటి కాని, తెలిసికొనుటకే అనుమాన మని వ్యుత్పత్తి

౩ న్యాయము చరకులు అప్రేక్ష్యము ప్రత్యక్షము అనుమానము, యుక్తి యనువానినిఁ జెప్పెను మఱియుఁ జూడు, స్థానాం నూత్రము

౪ హేతువు తెలుసని మిట్ నత్యము మఱు రెండు వర్ణములలోఁ దెలియును, ప్రత్యక్షము అనుమానము (ప్రమ్ అఫ్ లాజ్ ఇంట్రక్షన్ వుట ౪)

౫ హేతువిద్య యను వదలు మిట్ దము (యన్ బి ఇ వాల్యము ౩౫ వుట౬౭) లలితల వ్రతము () ను నుపయోగించఁబడినది హేతుజ్ఞముగఁగల గారణ మని యే యర్థమైనను, జై నవండితులు దీనిని ఎకలార్థములలో వాడిరి మఱియుఁజూడు మనువు ౨౭౧౧ మ భా ఆదిపర్వము ౧,౬౭ శాంతిపర్వము ౨౧౦౨౨ అశ్వమేధ పర్వము, ౨౫౨౭ పూర్వ వైయాకరణులగు పాణిని కాత్యాయనుఁడు, పతంజలియు నీ యర్థమునే వ్రాసెదరి మఱియుఁ జూడు న్యాయ ౪౧౧౪

తర్కశాస్త్రమున కతీతమైనది ఇట్టి సంకుచితార్థమును న్యాయమంగీకరించదు శబ్దప్రమాణము నంగీకరించుట వలన న్యాయశాస్త్రమునకు మతమునం దాదరమును దెల్పుచున్నది ఈ చతుర్విధ జ్ఞానాధారము అను గూర్చి న్యాయము మనకు మనవత్త్వానుగుణమైన వివరణము నిచ్చును మనోవ్యాపారీతుల నెఱుంగనిదే, మనోవిషయమైన జ్ఞానమును గూర్చి తర్కాన్వేషణము చేయుట సాధ్యముకాదు మనస్సు పురోగమన మొనర్చి యెట్లు నూత్నఫలితముల నొనఁగునో విశేష వివరములతో న్యాయశాస్త్రము చర్చించును ఎట్లుచేయుచు నీ పద్ధతులలోఁ గల లోపములను గూడ పది ప్రకటించును జ్ఞానసాధన చతుష్టయములో నేదో యొక దాని వలన మనకు జ్ఞానము కలుగుచున్నదను సామాన్య సూత్రీ కలణముచే జ్ఞాన సమస్య ఎరిష్కృతము కాదు సామాన్య సూత్ర ప్రతిటన మర్థ సమర్థా పరిష్కారము కాఁజాలదు

మానవ మీనసము జ్ఞానమును గ్రహించి పెంపొందించు సాధనములను మార్గములను గూర్చి పరిశీలించుటయేకాక, మానవ సహజమైన సత్త్వాన్వేషణ మార్గమునుండి మారుతోవలను బట్టు విజ్ఞానప్రమాణ క్రమములను దర్శనూక్తులలోను సూత్రములలోను ప్రకటించును మనలో నిది వఱకీయున్న జ్ఞానముయొక్క సత్త్వాసత్వములను బరిశీలించి నిశ్చయించు మానములే తర్కప్రమాణములు దీని సనుసరించి తర్కశాస్త్ర మునఁగా జ్ఞానసామగ్రికి విలువనుగట్టు ప్రమాణశాస్త్ర మగుచున్నది మనకుఁగలిగిన జ్ఞానము సత్యమున కెంత దగ్గరగానున్నదో చూపి యీ విధముగా నీ శాస్త్రము జ్ఞాన ప్రామాణ్యమును నిశ్చయించును సత్యసమస్యకును దత్తసిద్ధాంతమునకును సన్నిహితసంబంధమున్నది అందుచే న్యాయశాస్త్రము జ్ఞానసిద్ధాంతమును దత్తశాస్త్రమునుగూడనై యున్నది కావున న్యాయ మనఁగాఁ గేవల తర్కము కాదు, అది మనస్తత్త్వ, తర్క, తత్త్వమత చర్చలతోఁగూడిన పూర్ణజ్ఞాన ప్రమాణశాస్త్రము

౫ నిర్వచన స్వరూపము

న్యాయసూత్రము దెప్పు ననేకవిషయములను మొదటఁ బ్రతిపాదించి, తరువాత వానికి నిర్వచనములుచేసి, యనంతరము పరిశీ

లించెను. ఇతరవిషయములనుండి భేదము తెలియునట్లుగా నిర్వచన మొక విషయముయొక్క స్వరూపమును జెప్పును నిర్వచనోద్దేశ మేమనగా నొక వస్తువు చేతొక వస్తువని పొరపడుట కవకాః మున్నది కావున, నొక వస్తు వితరవస్తువుల నుండి యెట్లు భేదలక్షణములను గలిగి యున్నదో చెప్పును. ౨ వస్తువుల భేదమును మనము వాని మూలరూపముల నెఱుంగకుండగనే గుర్తింపవచ్చును ఒక అసాధారణ ధర్మము కూడ నట్టి భేదమును దెలియజేయును నిర్వచనమునకు సహజములైన మూడు దోషములు లుండవచ్చును (౧) అతివ్యాప్తి ఒక వర్గమునకుఁ జెందిన లక్షణముల నితరములకుఁగూడఁ జెప్పుట, ఒక గోవునకు నిర్వచనము కొమ్ములుగల జంతువని చెప్పటలో అతివ్యాప్తియున్నది (౨) అవ్యాప్తి ఒక వర్గములో నొక భాగమునకే లక్షణములను జెప్పుట, గోవు కపిలవర్ణముగల జంతువని నిర్వచించుట (౩) అసంభవము, అనఁగా నిర్వచింపఁబడిన వస్తువుయొక్క ప్రధానలక్షణములను జెప్పుకుండుట, గోవాక చీలని గిట్టలుగల జంతు వనుట “ఒకవస్తు చే వర్గమునకుఁ జెందునో యా వర్గమునకు సర్వసామాన్యమైన లక్షణము నుగ్గడించుచు వందు హెచ్చుతగ్గులుండ” వనునదే నిర్వచనము. అట్టి నిర్వచనము లభించుటకు, ముందొక శాతిని జెప్పి ఇతరములు భిన్నములు. నను వదములచే నన్యశాతివస్తువులను పేరుచేయుదుము ఒకశాతి, తద్భిన్నముల నిర్ణయములచేఁగిని నిర్వచనమిది

౬ ప్రత్యక్ష ప్రమాణము

వివిధజ్ఞాన మూలములలో ముఖ్యతమమైనది ప్రత్యక్షము వాత్స్యాయనుఁడు చెప్పినాఁడు, ‘మానవుఁ డొక వస్తువుయొక్క జ్ఞానమును గోరినపుడు, దానినిగూర్చి యొక నమ్మదగిన వ్యక్తిగలన వాగ్రూపమైన జ్ఞానముకలుగును, కాని యీ వస్తువునుగూర్చిన ప్రత్యేక లక్షణములవలనఁ గలుగు ననుమానపద్ధతిచేఁ దనకుఁ దెలిసిన విషయము

౧ ఉద్దేశ్యము లక్షణము, ఎరీజె వ్యాఖ్యానించెను.

౨ వ్యాఖ్యానించెను.

౩ లక్షణములచేఁగిన సమనియతత్వమే

౪ ఇంద్రియ మనఁగా శబ్దేతరోద్భూతమే అని చెప్పబడెను.

సత్య కుగునో కాదో నిశ్చయింపజూచును కాని యిట్టి యనుమాన ప్రమాణ లబ్ధుమగు జ్ఞానము లభించిన వెనుకనై నను, దాను దెలిసికొనిన వస్తువును స్వయముగాఁ దన చక్షువులతోఁ జూడఁ గాంక్షించును కాని యా వస్తువు చాతఁ డొకసారి కన్నులారఁ జూచినవెనుక నాతనికి సంక్షప్తి లభించును, ఆ వెనుక నింకే యితరవిధమైన జ్ఞానమును గోరఁడు, ౧ అనుమాన శబ్దములైనై ప్రత్యక్షశబ్దమును సత్యమును గ్రహించుటకును, నట్టి సత్యగ్రహణమునకు పలయు మానసిక వ్యాపారమునకును గూడ నుపయోగింపఁబడినది మొదటఁ బ్రత్యక్ష మనఁగా నిండియుజ్ఞానమును నర్థమున నుపయోగింపఁబడినను, దరువాతఁ బ్రత్యక్ష మనఁగా నిండియు మూలమునఁగాని మఱి యితర మార్గమునఁగాని లభించు జ్ఞానమునకు నర్థమువచ్చినది. ౨ గంగేళుఁడు ప్రత్యక్షమనఁగా నెట్లయెదుట గోచ రింపనదని నిర్యచనము చెప్పెను. జ్ఞాన మనఁగా దీని మూలమున జ్ఞానము తెలియెను యదికాదు. అనుమానోపమాన శబ్దములు అందు, మన కాధారములు గలవు అనుమానమునకుఁ బూర్వమున్న యాధారములు, ఉపమానమునకు సమానలక్షణములు, శబ్దమునకు సంప్రదాయము నున్నవి స్మృతియందుఁ బూర్వజ్ఞాన మున్నది ప్రత్యక్షమునందు జ్ఞానము పూర్వావస్థ కాదు, దై వసాక్షాత్కార జ్ఞానము ప్రత్యక్షము, సంపూర్ణము, తత్త్వంబుంధియగు పూర్వజ్ఞాన మేదియును దానికిఁ గారణము కాదు

౧ నా థా ౧, ౧౧ ౧ ఒకే విషయము వివిధ ప్రమాణములవలనఁ దెలియగలను అర్హాంత్యము క్రతు అనుమానములచేఁ దెలియును అనలాంత్యము మన కొకఁడు చెప్పుటవలనఁగాని మనసు చూచుటవలనఁగాని అనుమానమువలనఁగాని తెలియవచ్చును ఎవైక ప్రమాణసాధ్యములు గొన్నియున్నవి యజ్ఞములన నొర్గము లభించునని క్రతు ప్రమాణమువలననే తెలియవచ్చుది ఒకే విషయము భిన్నప్రమాణములచేఁ దెలియ వచ్చుదని నొకే విషయముయొక్క భిన్నరూపములు తెలియవచ్చువని ఉద్ద్యోగ కరుఁడు భావించెను (స్కా వా ఉపొద్ధాతము)

౨ వ్యాయసీంద్రజీవ, పుట ౩

౩ ప్రత్యక్షస్య సాక్షాత్కారిత్వం లక్షణమ్

౪ జ్ఞానాకరణకం జ్ఞానం ప్రత్యక్షమ్

ఇంద్రియ దిర్ఘన మనఁగా, ' ఒక యింద్రియమున కొక విషయముతో సృష్టవలన అభించునది, వాగితీతము, నిర్దుష్టము ముస్పష్టము" నని గౌతముఁడు నిర్వచనము చెప్పెను.

ఇంద్రియదిర్ఘనములోఁగల భిన్నాంశముల నీ నిర్వచనము పేర్కొనుచున్నది (౧) ఇంద్రియములు (౨) ఇంద్రియార్థములు (౩) పై రెంటి నన్నికర్షము (౪) తత్ఫలితముగా జనించు జ్ఞానము ఇంద్రియాస్త్రిక్త మనుమానముచేఁ దెలియునదే ఒక రంగుయొక్క జ్ఞానము నేత్రేంద్రియము లేనిదే అభింపదు. త్వక్చక్షుశ్శోత జిహ్వః ప్రాణములను నైదింద్రియములు యద్ధి లక్షణముల ననుసరించి యున్నవి. వీని కైదధిష్ఠానములున్నవి గతి, ఆకృతి భేదములను బట్టి జాతిభేదము లైదని గ్రహింపఁబడెను అగ్నివలన నేత్రమును, నాకాశమునుండి శ్రోత్రమును, భూమినుండి ప్రాణేంద్రియమును, అనుమంద్రియమును నాయువునుండి త్వగింద్రియమును గలిగి, శబ్దస్పర్శరూప రసగంధములను గుణములను సంపభూతములు ప్రదర్శించుచున్నవి.

౧ ౧ ౪ పోల్చి అత్మతో మున్ను నిబద్ధములు, విషయములు గలిసి నపుడ అభించు జ్ఞానమే యింద్రియచర్చనమని పంపిఁడు నిర్వచించినాఁడు. గౌతము నిర్వచనమును గంగేఖలు పెక్కు హేతువులఁ జూపి ఖండించెను అలివ్యాప్తమై డెందుచే నరణా, బ్రతిజ్ఞానక్రియకు మున్నులో విషయముగూ సంయోగమున్నది మున్ను నొక యింద్రియమే, ఎ యింద్రియాద్యవకరణముతో నిమిత్తయితేతుండే దేవుఁడ సర్వమును గ్రహించుచున్న దివ్యజ్ఞాన మిందులేరదు దుర్బుజులకి యింద్రియ సర్వరూపము నిర్ణయింపఁబడును అందుచే నది ప్రవిహిత వచనమగు చున్నది.

౨ ఇంద్రియములకుఁ బ్రత్యేకలక్షణము అంటుటచే వాని యర్థము నవి చూడఁ గలుగుచున్నవి కాని యుపతమ్మిండు చూడఁజాలవు నేత్రముక బాహ్యమస్తువుచే చూచునుగాని తన్నుఁ జూడఁజాలదు ఒక శబ్దము విషయము దీనికి వేరై యున్నది (న్యాయా ౨ ౬౮-౬౯, ౭౧)

౩ న్యాయా ౨ ౭౪

౪ ద్రవ్యము లిందార్థము జగ మంతయు వ్యాపించుట కేదియు నవరోధము కాఁజాలదు కుద్రాదులు నేత్రముయొక్క చూపు కడ్డు వచ్చును అందుచే నేత్రము జడ బదార్థమే.

త్వగింద్రియముయొక్క రూపాంతరములే మిగిలిన యింద్రియములని డెమాక్రిటస్వలె జెప్ప భాషము దోషయుక్తమైనదని నిరసంపాదించినది ఎలన నొక యంధుఁడు ఒంగును జూడఁజాలఁడుగా త్వగింద్రియముయొక్క భిన్నాంశములు, మిగిలిన యింద్రియముల అక్షణములను గలిగియున్నవని చెప్పినచో నింద్రియము అనేకము అగును కానిచో, శబ్దరూపాదు లింద్రియ గోచరములుకావని చెప్పవలసి వచ్చును. ఇంద్రియ మొకటి యైనచో దిర్ఘనాకర్షణాపూర్వాదిక మొకే కాలమున జరుగవలెను మఱియు స్పర్శవలన సమీపవస్తువులే తెలియును కాని నేత్రశోత్రములు దూరస్థ విషయములనుగూడ గ్రహింపఁగలవు ఇంద్రియ మొకటి యను వాదమును న్యాయము తిరస్కరించి, త్వగింద్రియముయొక్క ప్రత్యేకత నది యంగీకరించి యింద్రియములు మున్నగునవి మున్నగునవిగా మున్నపుడే తాత్కాలిక విజ్ఞాన ప్రాప్తియుండును కాని మనస్సు త్వగింద్రియమున కందుబాటులో లేనపుడు, విజ్ఞానమునుజీవితమే లేదు నున్నట్లు ఇయ్యట్టిదే

దిర్ఘసమనకు మున్ను ముఖ్యాధారము ఏదొక పరిశీలన మందు మన మున్నపుడు, గాలివలని శబ్దము మనకు వినబడదు, శబ్దము మన యింద్రియముతో ఎన్నివేళమును బొందును, జీవాత్మ, డెమామంతటను వ్యాపించియుండును గాన, నదియు శబ్దముతో సాంగత్యమును బొందును మఱియు “ఒకటికంటె బెక్కింద్రియములకు వానివిషయములతో ఎన్నికర్షణము కలిగినపు డన్నివిషయముల దిర్ఘసమనమువలన నితర విషయ సంపర్కముండదు దీనివలన దర్శనము మనస్సంపర్కము లేనిదే అభింపదని స్పష్టమగుచున్నది ఈ జీవాత్మకును నింద్రియములకును సంధికూర్చునది మనస్సు ఏక కాలమున వివిధజ్ఞానక్రియలు లేమికి మనస్సే కారణముగా దృశ్యములు వేగ

౧ న్యాయ సిద్ధాంతము

౨ మాదు న్యాయ సిద్ధాంతము

౩ మాదు బృహత్ సూక్తమునందున్నది

౪ న్యాయ సిద్ధాంతము

౫ సిద్ధాంతమునందున్నది

ముగా నొకటివెనుక నొకటి దర్శింపఁబడుటచే నేకకాలముననే దర్శింపఁ
బడినట్లు భ్రాంతి జనించును మన మొక గుండుసూది నొక కాగితపు
దొంతరలో గ్రుచ్చినచో నన్నిటి నొకసారియే గ్రుచ్చితి మని భ్రమిం
తుము కాని నిజమునకు సూది యొకటివెనుక నొకటి గ్రుచ్చుచున్నదిగా
కావున మన స్సొక యింద్రియముతోఁ గలిసియున్నప్పు డింకొకదానితోఁ
గలిసి యుండఁజాలదు అందుచే మన పృథుమాత్ర పరిమాణము కల
దని చెప్పఁబడినది అట్లుకాక మనస్సు సర్వవ్యాపకత్వము కలదై నచో
నేకకాలమున సర్వేంద్రియములతో సంయోగము పొందకుండుటకుఁ
గారణము లేదు ఒక యింద్రియ మా యింద్రియ విషయముతో నన్ని
కర్షము పొందినవెంటనే, మనస్సొ యింద్రియమునొద్దకు విద్యుద్వేగ
ముతోఁ బోవును మఱియు, రెండు సర్వవ్యాపక వస్తువులకు సం
యోగము దురూహ్యము “స్మృతి, అనుభూతము, శబ్దజ్ఞులు,
సందేహము, ప్రతిభ శ్చయము, ఊహ, సుఖాద్యనుభవము మున్నగు
నవి మనోఽస్తిత్వమును సూచించును”^౧ జీవాత్మపొందు జ్ఞాన
క్రియలు స్వప్రకాశకములుగావు కోరికలు, సూహలు మన మేటిఁగి
నట్లే, మనము జ్ఞానక్రియలను మనస్సుమూలముననే, తెలియు
చున్నాము

వాత్స్యాయనుడు మనస్సు నింద్రియములలోఁ జేర్చినాడు
అంతరింగ దశలగు సూహలను, వాంఛలను, జ్ఞానక్రియలను దెలుపునట్టి
అంతరింద్రియమే మనస్సు ఆకాశముననున్న సూర్యుడు, బల్లపై
నున్న సిరాబుడ్డి, నాకంటె వేఱైన బాహ్య ప్రపంచమునకుఁ జెందినవని
వెంటనే గుర్తించుచు, సుఖదుఃఖానుభవములు, కాంక్షలు మున్నగున
వాత్మసంబంధము అనియు వెంటనే గ్రహింపఁబడును^౨ జీవాత్మ, అంత
రంగికదశలను మనస్సహాయముచే దర్శించును బాహ్యవస్తు దర్శన

౧ న్యాయా ౩, ౨౮

౨ న్యాయా ౧౧, ౧౬

౩ బాహ్యదర్శనము, సానుకదర్శనము, లౌకికదర్శనము ఆలౌకిక దర్శనము
ననికూడఁ జెప్పఁబడెను

మున కింద్రియములతోడూ అవసరముగా బాహ్యభ్యంతర దర్శన భేదము నిశ్చయమైనది కాదు, ఏలన, ఒక కాగితముపై వ్రాయవలెనను కోరిక, కాగితమెంత ప్రత్యక్షజ్ఞానమో, కోరికయుఁ దత్సమాన ప్రత్యక్షమే కాగితమువంటి బాహ్యపదార్థమైనను, కోరికవంటి యంతరంగవిషయమైనను, జ్ఞానసంబంధము సమానమే, రెండియందును వస్తుదర్శనము సద్యోదర్శనము, ప్రత్యక్షమునై యున్నది.

మనస్సు నేత్రాదీంద్రియములవలె నొక యింద్రియమే యనియుఁ గలది భేదము అన్న వనియు వాత్సయినమతము “బాహ్యేంద్రియములు భౌతికపదార్థ కల్పితములు, అవికొన్ని వస్తువులనే గ్రహింపఁ గలవు, అవి యుపకరణములుగా మాత్రమే పనికివచ్చును కొన్ని విశిష్టలక్షణములనే అవి గుర్తించుకొనిగలవి, మనస్సు భౌతికపదార్థము కాదు, అన్నివస్తువులను గ్రహింపఁగలదు, ఉపకరణముగాగూడ నుపయోగించును ఏ లక్షణముతో నిమిత్తములేకుండఁ జనించేయఁ గలదని యాతఁడు పలికినాఁడు. ఉద్వేగకరుఁడు దీనిని పూర్తిగా నంగీకరింపఁడు భౌతిక పదార్థమా కాదా యను విషయ ముత్పత్తి గలిగిన వస్తువులకే చెందును, మనస్సులే యుత్పత్తి లేనిది మనస్సు సకలవస్తువులను గ్రహించు ననియు, నింద్రియములు కొన్ని నియమిత వస్తువులనే గుర్తించఁ గల్గుననియు నీతఁ డంగీకరించును ఈతని యభిప్రాయములో మనస్సు జీవాత్మను బోలియున్నది స్పృతి హేతు

౧ బోల్సు లాకేయొక్క బాహ్యభ్యంతర దర్శనములు సుఖమునకును, సుఖము భవ భానమునకును భేద మున్నదని ఉద్వేగితకరుఁడు చెప్పినాఁడు సుఖమొక దృశ్యవిషయము సుఖనుభవముతో మనస్సయోగ మున్నప్పుడు సుఖజ్ఞాన ముదయించును తృప్తి నకుఁ బల్లనిగిరికి సంయోగముకలిగినపుడు పల్లదనము కలుగును దానితో సున్న సంయోగము పొందినపుడు, పల్లదనముయొక్క సుఖనుభవము లభించును

౨ మనస్సు తమ్మదాను దెలిసకొను సుపకరణము కాఁగాలదు ఎకకాలమున భిన్నజ్ఞాత్రయలు లేమింకైన, మనస్సున్నదని గుర్తించుము ఇదియు మనస్సువలెనే తెలియును కాని యిది మనస్సు కాను తనపై పర్తింపదులేదు ఏలన మనస్సున కరణముకాదు, చూడు (న్యాయా తాటీక ౩ ౧ ౧౭) యోగభానమునందు మనస్సును దర్శింపవచ్చునని ఉద్వేగితకరుఁ డాపఁచినాఁడు (న్యాయా ౩ ౧ ౧౭)

(౩) న్యాయా తా ౧ ౧ ౩

జ్ఞానయోగమున కది యాధారము, సుఖానుభవహేతువైన యోగమునకు నది యాధారము. ప్రతి జీవాత్మకొక విశిష్టమైన మనస్సు కలదు అది నిత్యము, సూక్ష్మము, పరిమాణ శూన్యము వై నది ప్రతి జీవికిఁగల మనస్సుకంటెయే కాని పెక్కు మనస్సులుండవు ఒకే జీవికిఁ బెక్కు మనస్సులున్నయెడ, నేక కాలమున ననేక విధజ్ఞానములు, కాంక్షలు, నుండవలెను, కాని యిట్లు లేవు.

ఎర్ఘనమొక విధమైన జ్ఞానము కనుక జీవాత్మకుఁ జెందినదే, జీవాత్మకు మనస్సునకు సంబంధమొక విధముగా శాశ్వతమైనది, కాని ప్రతిమానసిక క్రియతో నట్టిసంబంధము పునఃప్రాప్త మగుచుండును జీవాత్మకు బాహ్యవస్తువునకు సహజమగు సంబంధ మున్నదని న్యాయ మతము ఒక ముద్రికయొక్క అకృతి లక్కపై నెట్లు ముద్రిత మగునో యిట్లే, బాహ్యవస్తువు రూపము మనస్సుపై ముద్రిత మగునని తలఁపఁ బడెను ఒక బాహ్యవస్తురూప మింద్రియముపై నొత్తిడి కలిగించి, నన్ని కర్షముచే నా రూపము భౌతికముగా నేర్పడి, మానసికరూపముగా నెట్లు మారునో యిందు నీ బౌతిక మనస్తత్వ కేంద్రసమస్యను న్యాయ సూత్రము పరిష్కరించలేదు ప్రకృతిశాస్త్రమెంత వృద్ధిపొందినను, నీ సమస్య నేటికీ నట్లే నిలిచియున్నది.

ఒక దర్శన మేర్పడుటకు దర్శింపవానికి బాహ్యముగా వస్తువు లుండవలెను ఈ భావమును విశ్వసించుటచే న్యాయశాస్త్రము, మనకు క్షణికిములగు నూహలంపరలు మాత్రమే యున్నవి, బాహ్యజగత్తు జ్ఞానహీనులకి గలదను సిద్ధాంతదోషమునకుఁ బాల్పడకుండ సురక్షితమైనది ఇంద్రియము అదనుగుణమైన విషయముతోఁ గలిసి విజ్ఞానమునకుఁ ప్రత్యక్షదర్శన మగును ఇంద్రియవిషయము లింద్రియములపై నొత్తిడిచేఁ గలుగఁజేయు విజ్ఞానఫలితముల పరిమాణములు గూడఁ జెప్పఁబడినవి కాని, సూక్ష్మ యంత్రసామగ్రి లేనిదే వీనిని సరిగా జెప్పుట కష్టమైనది సర్వవిజ్ఞాన క్రియలందును జీవాత్మ మనస్సయోగమును, నింద్రియ మనస్సయోగమును, నింద్రియవిషయ సంయోగ

మును ముఖ్యలక్షణములుగా గ్రహింపఁబడినవిని ఇంద్రియములు విషయసంపర్కము పొందినపుడు జీవాత్మలోని మార్పువలన దర్శన ముదయించును “ఇంద్రియములు విషయసంపర్కము లేకుండ దర్శింపఁగలిగినచో నపుడవి గోడవెనుకనున్న వస్తువులనుగూడ దర్శింప వలెను” కాని యది జరుగుటలేదు ఉద్ద్యోతకరుని భావములో నన్ని కర్ణ మనఁగా సంయోగము కాదు, ఇంద్రియ విషయ మగుటయే అనఁగా నింద్రియముతో నొక సంబంధములోనికి వచ్చుట

విషయములు భిన్నవర్గములలో నున్నవి ఒక వచ్చగడ్డివలన యొక బ్రహ్మము, దాని వచ్చదన మె క గుణము, గుణములు వస్తువు లకు సంబంధించియున్నవి కావున వానిని వేరుగాఁ జూడఁజాలముక వస్తువులు వస్తుగుణములు వేరుగా లేని కారణముచే నవి వాని యాధార ముల మాలముననే యర్పింపవలెను ఇంద్రియేంద్రియవిషయ సంబం ధము సంయోగము, వస్తుగుణ సంబంధము సమవాయము, ఒక యుదాహరణముః కన్ను వస్తువుతోఁ బ్రత్యక్షసంయోగమును గలిగి యున్నది, ఆ వస్తు వర్గముతోఁ బరోక్ష సంబంధమును, వస్తు జాతి భావముతో నింక నధిక పరోక్ష సంబంధమును గలిగియున్నది

ఇంద్రియ విషయసంయోగ మాటు విధములని చెప్పఁబడినది ఒక పాత్రను మనము ప్రత్యక్షముగాఁ జూచునప్పుడు కలుగునది సంయోగము ఒక పాత్రయొక్క రంగును మనము గ్రహించు నపు డది సంయుక్త సమవాయ మనఁబడును మూడవది సంయుక్త సమ వేత సమవాయము, పాత్రయొక్క వర్ణ మే వర్గమునకుఁ జెందునో గ్రహించునది నాల్గవది సమవాయము అనఁగా నొక ధ్వనిలక్షణము నెఱుంగుట, ధ్వనికి శ్రోత్రమునకుఁ గల సహజ సంబంధము దీనివలనఁ దెలియును ౪ సమవేత సమవాయ మైదవది, ఒక ధ్వనియొక్క

౧ ౨ ౧౨౯

౨ న్యాయేంద్రియ పు ౩౩ న్యాయ భా ౨ ౧౧౯

౩ ఒక్క ధ్వనివిషయము అప్ ధ్వని గుణమైనను, నిరాధారముగా యర్పింపఁ బడ ను

౪ ఆకర్ణనేంద్రియము శ్రోత్రకుహలములందు ఆకాశము, శబ్దమూకాగ్రణము

అక్షణమే వర్షమునకుఁ జెందునో తెలుపును అతివది విశేషణత, వస్తుగుణ సంబంధమును సూచించును ఒక పాత్రాభావ దర్శనము దీని కుదా హరణము, ఏలన మన నేత్రమునకు భూమికిని సంయోగమై యచట నొక పాత్ర లేదను గుణమును దర్శించును ఈ సంయోగమును రెండు విధములుగాఁ జెప్పవచ్చును ఒకటి 'ఘటాభావవత్ భూతలమ్', భూమి ఘటములేని అక్షణమును గలిగి యున్నది రెండవది 'భూతలే ఘటాభావోఽస్తి - భూస్థలిపై ఘటాభావ మున్నది ఇచ్చట సంబంధము తారుమారుగాఁ జెప్పబడినది మొదటిది దాని ననుసరించి అభావము మన నేత్రముతో సంయోగము పొందిన భూమి గుణముగాఁ జెప్పబడినది, దీనినే సంయుక్త విశేషణత యందురు రెండవ దాని ననుసరించి, అభావమునకు విశేషణము చెప్పబడినది, దీనిని సంయుక్త విశేషణత యందురు ౧ ఈ భేదము అన్నియు జగత్స్వరూపమును గూర్చిన న్యాయతత్త్వ భావముల ననుసరించి యేర్పడినవి వైశేషిక దర్శనముతోఁ బాటు న్యాయదర్శనమును, ద్రవ్యములు, గుణములు, క్రియలు, సామాన్య విశేషములు, సమవాయము, అభావము నున్నవని యంగీకరించును పరిమాణము గల యొక వస్తువు స్పష్టమైన వర్ణము గల దైనచో నది దర్శింపఁబడును ౨ సంబంధ స్వరూపము సంయోగము, నేత్రము వస్తువుతో నిజముగా సంయోగమును బొందును అభి నవ న్యాయము ననుసరించి, త్వగింద్రియము కూడ రూపములు గల వస్తువులను గ్రహింపఁ గలదు గుణములు, చలనము సంయోగము యొక్క రెండవ రూపముచే దర్శింపఁబడును సామాన్యలక్షణము రెండు లేక మూడవ సంయోగ రూపము వలనఁ దెలియును, ఈ అక్షణమది ద్రవ్యమో, గుణమో, చలనమో దాని ననుసరించును న్యాయము దృష్టిలో సమవాయము నొక దర్శనవిషయమే, వైశేషికులు సమవా యము నీ యర్థములోఁ దీసికొనరు అభావ మాత్రమే అక్షణము

పూర్వోత్తర మీమాంస అనువలబ్ధి - స్వతంత్రజ్ఞాన ప్రమాణ ముగాఁ జెప్పిరి కుమారిలభట్టు ననుసరించి, మనము ఘటాభావమును

గ్రహించునపుడు, మనకు ద్వివిధజ్ఞాన క్రియ లున్నవి, ఒకటి భావాత్మకము, భూమి యున్నది, రెండు భావాత్మకము, ఘటము లేదు ఘటాభావము భూమికి విశేషణ మనియు, సట్టి విశేషణ సంయుక్తమైన భూతలము దర్శింపఁబడు చున్నదనియు నై యాయుకు నభిప్రాయము ఇంద్రియములతో సంబంధమున్న వస్తువులే దర్శింపఁబడు ననియు నభావవస్తువుల కింద్రియ సంయోగముండదు కావున నవి గోచరింప వనియు నాక్షిపించినచో విమర్శకులు సంయోగ సమవాయములే జ్ఞాన సాధనలని పొరపడిరిని నై యాయుకుని జవాబు అభావ దర్శనమున కీ రెండు ప్రమాణములును బనికెరావు రెండు వస్తువు లున్నప్పుడే సంయోగము, అభావము వస్తువు కాదు సమవాయమును గుఱురదు, వీలన నభావ మే వస్తువు తోడను సంబంధము లేనిది యిట్లు ననుసరించి అభావ దర్శన మనఁగా నభావాస్తిత్వము కాదు, ఒక యున్న వస్తువుయొక్క లేమి, ఘటములేని భూతల దర్శనము, ఘటాభావ దర్శనమని పొరపడిరి కాని న్యాయదర్శనము ననుసరించి, అభావములు భావములవలెనే దర్శనయోగ్యములు భూతలముపై ఘటదర్శనాభావము, ఘటాభావ భూతల దర్శనమే యున్నచో నపుడు ఘటాభావ భూతలము, కేవల భూతలమా? వేరా? యను ప్రశ్న ముదయించును

౧ గుణి గుణ సంబంధమునుగూర్చిన న్యాయదర్శనభావము పిమ్మరింపఁబడినది అది సరియైన సంబంధము కాదు ఎలన నది తన సంబంధములేని రెండు వస్తువులకుఁ గల సంబంధము కాదు సంబంధ మనఁగా రెండు వస్తువులను గలుపునది రెండు వస్తువులతో నొకటై యుండునది, దోలు దోలును వాయించు కట్ట రెంటికి వేరైనది సంయోగము రెంటితో నున్నదగుటచే నది యొకటే, గుణి గుణ సంబంధ మిట్టిది కాదు ఒక దండధారి విషయముతో, దండగుణము దండమునుండి వేరుకాదు దండధారి గుణము దండిమును దరించినవానినుండి భిన్నము కాదు గుణి గుణములు, వస్తువులతో నేకత్వమును కలిగియున్నవి అభావవిషయములో, నది గుణి, గుణము, హడ వై యున్నది ఏలని నే వస్తువుకాని, గుణముకాని, క్రియకాని అభావము నందుండఁ జాలదు అందుచే అభావముయొక్క గుణ మభావమును దర్శింపఁజేయునొక ప్రత్యేక లక్షణము కలదని చెప్పవలెను అభావ మెట్టిసంబంధమును లేవి దగుటచే నే యింద్రియమునకును విషయము కాదు ఒకవస్తువును దర్శించుటకు, దదభావ దర్శనమునకు నొకే యువకరణము పనిచేయునని గంగేళుని భావము అభావము దర్శనాభావముచే లభించుఫలితమున దు అదియు నొక దర్శనవిషయమే

రెండు నౌకలీ కాజాలపు ఘటమున్న భూతలమునకు లేని భూతలమునకు బేల మున్నదన్నచో రెండును సమానముగా దర్శన విషయములే గ

నేత్ర శ్రోతేంద్రియములు తమ విషయములతోఁ బ్రత్యక్ష సంయోగమును వొందకుండ, దూరమున నున్నను గ్రహించునని బొద్దులు చెప్పుదురు నేత్రేంద్రియ మనఁగాఁ గనుగ్రుడ్డు గాదనియు, నందలి తేజస్సనియు నందుండి యొక కిరణముపోయి విషయముతో సంయోగము నొందు ననియు నై యాయుకుండు బదులు చెప్పెను అందుచేత మనకు దర్శనమందు, దిక్కు, దూరము, స్థానము నున్నవి ౨

బొద్దతార్కికుండు న్యాయసిద్ధాంతము నీ విధముగా ఖండించినాఁడు, (౧) నేత్రేంద్రియ మనఁగాఁ గనుగ్రుడ్డు దానిద్వారా మనమొక పస్తువును దర్శింతుము, కనుగ్రుడ్డు దూరమున నున్న వస్తువు నొద్దకుఁబోయి చూచుటలేదు (౨) నేత్రేంద్రియము దాని కంటఁ జాల పెద్దవస్తువులను, అనఁగా నరణ్యములు మున్నగువానిని దర్శించుచున్నది వానితోఁ బ్రత్యక్షసంయోగము ద్భవమున కవసరమైనచో నది దుస్సాధ్యము (౩) ఒక వృక్షాగ్రమును, నదీ కాళములో నాకసమున నున్న పండ్రుని నేత్రము చూడఁగలదు అందుచే నేత్రము వానిని దర్శించుటకు వానియొద్దకుఁ బో నవసరములేదు (౪) నేత్రము వస్తుసంయోగము పొంది నవసరములేదు, పొందిన జాలదు ఏలన నేత్ర మద్దపు తలుపులు, మున్నగువాని నెనుకకుఁబోకుండఁ జూచుచున్నది దిక్కుయొక్కయు దూరముయొక్కయు దర్శనము ప్రత్యక్షముకాదు, కాని అనుభవముచే లభించునది ఉదయముండు తన కిరణావళి గ్రందమున నీ విమర్శకు సమాధాన మొసఁగ యత్నించినాఁడు (౧) ఒక వస్తువును

౧ న్యాయవిందు పు ౧ న్యాయమంజరి పుటలు ౫౩ ౫౩

౨ నేత్రేంద్రియ మొకటా, రెండా యను విచిత్రవస్తువు యివటఁ బరిచింపఁబడినది రెండవ వాత్సాయనుఁడు తలఁచి, మన మొకపస్తువును మొదట నొక కంటితోఁ జూచి, రెండవ కంటితోఁ జూచింపు దా వస్తువు పూర్వదృష్టమని గ్రహించుము దీనివలన ద్రష్ట యొకఁడేయని తెలియుచున్నది ఉద్వ్యోతకరుం దీని సంగీకరి ౫౮ (చూడఁ న్యా థా న్యా వా ౩, ౧, ౩ ౧౧)

ప్రపంచుటకుగాని వ్యక్తపరచుటకుగాని వస్తుసంయోగ మవసరము ఒకదీప మొక వస్తువును గాంతిమంత మొనర్చుటకు దానితో సంయోగ మును బొందును అదేవిధముగా నేత్రేంద్రియ మొక తేజోరూపము, అది కిరణరూపమునఁ బోయి విషయముతో సంయోగమును బొందును (౨) కనుగ్రుడ్డునుండిపోవు కాంతి వ్యాపించి, దృక్పథములో నున్న వస్తువునంత నాక్రమింపఁగలదు (౩) సమీప దూరవస్తు దర్శన కాల ములలో భేద మున్నది దానిని మన మభ్యాసములో గుర్తించుటలేదు కన్ను తెరిచినంతనే చంద్రుఁడు కలఁబడును కాంఠము కాంతియొక్క పేగ మచింత్యమైనది మన నేత్రములనుండి బయల్పడలిన కాంతి బయటనున్న కాంతితోఁ గలిసినందున దూరమున నున్నవి సమీపమున నున్నవి వస్తువు లేక కాలమునఁ గనిపించుచున్న వను వాదము సరియైనది కాదేలన, నదియే, నిజమైనచో మనకు వెనుకనున్న వస్తువులుకూడ గోచరింపవలెను (౪) అద్దపు పెంకు మున్నగువానినుండి కాంతి పోఁగల సామర్థ్యముగలది పూర్వోత్తర మిమాంసలు న్యాయసిద్ధాంతము సంకీకరించును శ్రోత్రగర్భనము విషయములో నొకచోట బయలుదేరిన శబ్దము వాయువులో గమనముచేసి, శబ్దతరంగముల నుదయింపఁజేయును శ్రోత్రేంద్రియముతోఁ దుదిశబ్దము కలియును ఒక చోటనుండి బయల్పడలిన శబ్దచలనము తరంగచలనమును బోలియుండును, లేక నొక అవచుట్టును జిగుళ్ళను బెట్టినట్లుండును ౧ శబ్ద మేదిశనుండి ఎచ్చునో తెలియుటకుఁ బ్రతిశబ్దమునకు శబ్దోత్పత్తిస్థాన విశేషణముండును శ్రోత్రేంద్రియములోని కొన్నిభాగము లా యా శబ్దములను గుర్తించును పూజేంద్రియ విషయములో వస్తువుయొక్క అణువులు గాలిచేఁ బయనించి నాసికను స్పృశించును వస్తుదర్శన

౧ చూడు జయనారాయణ కృత నిష్పత్తి ౨౨౩౩ ఈ భావమును కుమారిబాబు బుండించినాడు ఆకాశ మేకము "గోచరము నగుటచే రోకలందరి శ్రోత్రముల కన్ని శబ్దములు సమానముగా వినబడవలెను కనికఁ జెప్పు దున్నచో నంగు కుండవలెను మతీయు నాయువుతోఁబోవు శబ్దములు వాయువున తెడురుగాఁ బోవు శబ్దములకంటె నెక్కుడు దూరములో వినవడును, ఆకాశ మేకము, శబ్దముచే మార్పుచెందనిది రావున శబ్దతరంగము లాకాశమునఁ బ్రసరించును, అందుచేఁ బైవిషయమున కర్థము చెప్పుట కష్టము

మిండియ విషయ సంయోగమాత్రమున లభించును నిద్రించువాఁడును గరతాశధ్వని విని లేచును ౧ దర్శనజ్ఞానముయొక్క స్వరూప ప్రధమలక్షణమని 'అవ్యవదేశ్య' మని గౌతముఁడు చెప్పెను ఒక వస్తువు నామముచేతనే తెలియ నవసరము లేదు నామము వ్యవహారి వినియోగము మాత్రమే, వస్తుదర్శన కాలమున దాని యవసరము ముఖ్యము కాదు జయంతుఁడుదాహరించిన యొక సుప్రసిద్ధ దేశికుని భావముతో నామములతో నవినాభావ సంబంధములు గల వస్తువుల జ్ఞానమును దర్శనము వూర్తిగా నిషేధించును ఒక మానవుఁ డొక ఫలమునుజూచి, దాని స్వభావము నెఱిగినచో నదియొక దర్శనమగును, కాని యాఫల నామము నాతఁడొక వ్యక్తినుండి విన్నచో నాతనికి శబ్దమాత్రదర్శనమే లభించును ౨ నామసహితముగను, రహితముగను గూడ వస్తుదర్శనము లభించునని వాత్సాయనుని మతము నామ సహిత వస్తుదర్శనములో మనకు సవికల్పకదర్శనమును, నామరహితమగుదానిలో నిర్వికల్పక దర్శనమును లభించును ౩ అవ్యవదేశ్యమనగా నిర్వికల్పకము, వ్యవసాయాత్మకమనగా సవికల్పకమనియుఁ జెప్పఁబడెను

౧ న్యాయా ౨౨౬ ఇది అప్రయత్నవ్యాపారము, అందుచే దీని కారణమదృష్టమని చెప్పఁబడెను (న్యా థా ౨౧౨౯)

౨ దర్శనమంతయు వస్తువును దెలుపు నామము యని (వాగ్రూపమ్ తత్త్వమ్) కాల్పకులు చెప్పుదురు జయంతుఁడు దీనిని ఖండించివాఁడు (న్యాయమంజరి పుట ౯౯) వస్తువులు నామములు నొకటైనచో నవి కాశ్వతశబ్దములూ కల్పితశబ్దములూ యని వాదస్థితి ప్రశ్నించినాఁడు దృష్టవస్తువు లదృష్టశబ్దములు కానేరవు అని నామములును గావేసిన నామముల నెఱుంగని చంటిబిడ్డలు వస్తువులను జూచుచున్నారు అందుచే నామార్థముల నెఱుంగనివారు మొదట నిర్వికల్పక దర్శనములను గలిగి యుండుదుర నామార్థజ్ఞుల మిన్నవారైనను, మొదట నిర్వికల్పకదర్శనములనే గలిగి పూర్వమేటిగిన నామ మంతరంగమునుండి గత సంస్కారరూపమున బహుభూతమై నిర్వికల్పక దర్శనము సవికల్పకదర్శనమగును (న్యా వా తా టీక ౧౧౪)

౩ మఱియుఁ జూచు న్యాయమంజరి పుట ౯౯ నిర్వికల్పకదర్శనము వస్తుజ్ఞానమునుగాని శబ్దమునుగాని గ్రహింపనేరదని జయంతుని వాదము శబ్దము నేలేంద్రియదర్శన విషయముకాదు వ్యంగ్య వ్యంగ్యసంబంధము తెలిసి, తత్సంస్కార స్మృతి గలిగినఁగాని శబ్దము తెలియదు సవికల్పకదర్శనము శబ్దసంస్కారరూపములతోఁ

వాత్సాయనుడు సుద్వ్యోతకరుడు నీ భేదమును స్మరించి యుండలేదు వాచస్పతి దీనిని స్మరించి, దీని మవదేశించినవాడు త్రిలోచనుడని చెప్పినాడు. అర్యాచీన తార్కికు లందరు ననగా భాషర్వజ్ఞుడు, కేశవమిత్రుడు, అన్నంభట్టు, సాంఖ్యవైశేషికవాదులు, కుమారిలుడు దీని సంగీకరించిరి గౌతముని నిర్వచనము ననుసరించి దర్శన జ్ఞానమంతయు సవికల్పకమని తోచుచున్నది మనము మన దర్శనము లన్నిటిలో ద్రష్టృదృశ్య జ్ఞానములను రెంటిని గలిగి యున్నారము కావున నిర్వికల్పకజ్ఞానమున కవకాశము లేదని జైనులు చెప్పుదురు సవికల్పక దర్శనములో నొక వస్తువు యొక్క జాతి లక్షణమును, నా వస్తు వా జాతిలోని యితర వస్తువులతో నెట్లు భేదించునో యా లక్షణములును నీ రెంటి యొక్క సంయోగమును గూర్చిన జ్ఞాన మిమిడి యున్నది ఇట్టి భేదజ్ఞానము నిర్వికల్పక దర్శనమందు లేదు ౨ సవికల్పక నిర్వికల్పక దర్శనభేదము, ఒక వస్తువుతోడి పరిచయము దాని జ్ఞానము, దర్శనము వలన గలుగు నిర్ణయములకు గల భేదము వంటిదని చెప్పవచ్చును

ప్రాచీన వైశేషికుల ననుసరించి, ఒక వస్తువుయొక్క సామాన్య విశేషలక్షణముల నద్యోజ్ఞానమే నిర్వికల్పక దర్శన మనియు, నందు వాని భేదజ్ఞాన ముండదనియుఁ జెప్పఁ బడెను సవికల్పక దర్శనమందు రెంటి లక్షణముల భేదజ్ఞానము గలుగు ననియు, వస్తు వొక సవికల్పక

గలినయుండును నిర్వికల్పకదర్శన మట్టిది కాదు సామాన్యవిశేషాది లక్షణములఁ దెలియుటలో రెండు నొకటి భావలేనిదే దావ ముండదని భర్తృహరి తలచినాడు అందుచే నిర్వికల్పకదర్శనము, భావతో నిమిత్తములేని దమకు నాదిఁ దంగీకరింపఁడు

(న్యాయ తా పీక ౧౧౪)

౧ రత్నకీర్తి తన అగోహుద్ధి క్షణభంగసద్ధి గ్రంథములలో నీ రచయిల నుదాహరించినాడు చూడు యం యం హరప్రసాదశాస్త్రి ప్రకటించిన ఎక్స్ బుద్ధిస్తు న్యాయ ట్రాక్టు సవికల్పక నిర్వికల్పక దర్శనముల భేదమును విశ్వనాథుడు గుర్తించి యవి యొక విషయమునకు రెండు వివరణయోగము లవి చెప్పెను (చూడు న్యాయ వృత్తి ౧౧౪)

౨ తర్కభాషాగ్రంథము ననుసరించి, నిర్వికల్పక దర్శనములో, జీవాత్మకు మన స్పృహంధమును, నింద్రియ మనస్పృహంధమును, నింద్రియవిషయసంబంధము నున్నను, విషయసంబంధ ముద్రానము కాని సవికల్పకములో నది ప్రధాన మగును

వర్గమునకుఁ జెందునని తెలియు ననియు నిశ్చయింపఁబడినది గ నిర్వికల్పక దర్శనములో వస్తువుయొక్క లక్షణములను మనము దర్శింతుము, ఇది యీ లక్షణము లా వస్తువుతో చిశేషః విశేష్య సంబంధ మెట్లు గలిగి యున్నవో తెలిసికొనము సవికల్పక దర్శనమందట్టి సంబంధమును దర్శింతు మని వాచస్పతి మతము శ్రీధరుఁ డీ యిభిప్రాయము సంగీకరించినాఁడు నిర్వికల్పక దర్శనమందు మఱియు వస్తువుయొక్క స్వరూపమాత్ర జ్ఞానమునే కలిగియుండు మను పూర్వ వైశేషకుల భావమును ప్రభాకరుఁ డంగీకరించును సామాన్య విశేష లక్షణములను మనము గ్రహించినను, సవికల్పక దర్శనమందువలె వాని భేదము గుర్తింపఁబడదు ఒక వస్తువు దర్శనము, దాని సామాన్య లక్షణములు గలిగి, రెండికి సంబంధ మెట్టిదో తెలియనిదీ నిర్వికల్పక దర్శనమని గంగేశుఁడు నిర్వచించెను ఒక యింద్రియము తద్విస్తు సంయోగము గలిగి సంతనే యునఁగా నేత్రమునొక ఘటముతో సంయోగ మైనంతనే, ఘట మే జాతికిఁ జెందునో యది దర్శింపఁబడదు^౧ ఘటమునకు ఘటజాతికిఁగల సంబంధ జ్ఞానము గలిగినప్పుడు మనకు సవికల్పక దర్శనము గలుగుచున్నది అన్నంభట్టు ననుసరింప లక్షణములతో నిమిత్తము లేని యొక వస్తుజ్ఞానము నిర్వికల్పక దర్శన మనియు, గుణిగుణ సంబంధ మనఁగా నామము జాతిలక్షణముల సంబంధ మును దెల్పునది సవికల్పక మనియు నన్నంభట్టు నిర్వచన మొనర్చెను^౨

సవికల్పకదర్శన విషయ విభాగమువలన, దర్శనక్రియలోని భావ నిర్ణయాంశములు వ్యక్తము లైనవి మనకు మొదట దర్శనము, తరు

౧ న్యాయకందళి పు ౧౯౦ ప్రథమఁడ, వాద్ధికారథి మిశ్రుఁడ సవికల్పక దర్శనము స్మృతి సంస్కారిము యొక్కయు నింద్రియ విషయ వ్యాపారము యొక్కయు సమ్మేళన మని చెప్పి^౩ని సంగీకరించుడు

౨ ప్రథమతో ఘటఘటత్వయోః విశిష్టానవగాహ్యేన జ్ఞాన జాగతే తదే^౪ నిర్వికల్పము^౫ చూడఁబడెను కొవళి పు ౫౮

౩ అరఁడుకూడ నిర్వికల్పకదర్శనము శిష్యకారక మనియు సవికల్పక దర్శనము ప్రకారక మనియుఁ జెప్పెను ఇతఁడు ప్రకారక య^౬గా నొక ప్రత్యేక జ్ఞానక్రియాలక్షణము ఈ లక్షణ మితరవస్తు జ్ఞానక్రియలనుండి భిన్నమై ద^౭ని మాపును

వాత భావము, నానెనుక నిర్ణయము అభించునను సోపానవాద దోషమున కీ సిద్ధాంతము పాల్పడలేదు

అర్వాచీన న్యాయమునం దింకొక విధమైన నిర్వికల్పక దర్శన రూపము కన్పట్టుచున్నది, అది యంత తృప్తికరముగాఁ దోచదు మన విజ్ఞానమునకు మొదట గోచరించునది సవికల్పకదర్శనము, దానినుండి నిర్వికల్పక దర్శన మనునానింపఁబడును కొన్ని గుణములతోఁగూడిన సవికల్పకదర్శనమునందు విశేషణయుక్తమైన నిర్వికల్పకదర్శన మిమిడియున్నది లేకున్న సవికల్పక దర్శన మండఁజాలదు గుణముల దర్శనమును సవికల్పకమే యైనచో, గుణముల దర్శనాదిక నిరర్థక వాద మేర్పడును అట్టి నిరర్థక వాదమునుండి బయల్పడుటకు మనము నిర్వికల్పక దర్శనము నంగీకరించుచున్నాము

కొందరు నైయాయకులు నిర్వికల్పక దర్శనము ననుమాన విషయముగా నంగీకరింపరు, కేవల వస్తృప్తిత్వమునే తెలుపు విజ్ఞానమని చెప్పుదురు అది విజ్ఞాన విషయమని చెప్పువారి భావ మేమన నది యొక యివిస్పష్ట దర్శన మనియే సవికల్పక జ్ఞాన సంభూత మది యగునని తలఁచువారు, దానిని సూక్ష్మగుణ జ్ఞానముతో సమమైనదని చెప్పుదురు దానినే వారు నిర్వికల్పక దర్శన మందురు, ఏలన నందు 'అనువ్యవసాయము' లేదు

౧. ఇ. సుర్ ౨ పుటలు ౨౨౩౩ దీనికల్లో సన్నంతులు చెప్పినారు విశేష్ జ్ఞానం విశేషణజ్ఞానం విశేష్ జ్ఞానత్వాత్ దిండితి త్వాత్ విశేషణజ్ఞానం విశేషణకల్పితే అనవస్తావ్రానంగా నిర్వికల్పకమితి మతీయఁజూడు, సద్ధాంతము క్లావళి పు ౨౮ ఎశే ఎణం ప్తమై ఎయజ్ఞా మే విశేషణము ఫుటోయం అను జ్ఞానమును, మన కిందియనిషయ (ఎ) సంయోగికాత్ ముటతర విశేషణముయొక్క పూర్వజ్ఞానము కూడ మండవలెను ఈ పూర్వజ్ఞానము నిర్వికల్పక మనఁబడును అది అతింద్రియమైనది విశేషణముయొక్క పూర్వజ్ఞాన మవరము లేదనియు ముంద్రియములు వియవిశేషణ ములతోఁ బ్రకృత్యనంతరము పొందుననియు పూర్వోత్తర సిహంసా వాదము, మొట్టమొదట ముకు పుష్కమును గూర్చిన నిర్వికల్పకజ్ఞానము కల్గును వాదమును మన స్తత్వత్వము వివరించుటలేదు ము జ్ఞానమునకుఁ బ్రకృత్యనంతరము అటకు నామాన్యలక్షణములే మొదటివికాని జ్ఞాన సుశుద్ధకమండి స్పష్టతకుఁ బరిణామము, ఘటలక్షణము, తార్కికముగానే కాక, తార్కికముగా దార్శనిక పద్ధతమునకుఁ బూర్వము

౬. ౨. వస్తువ్యవసాయకా న్యాయసారము పుటలు ౩౪౮౪౮౯

సర్వజ్ఞానమున కారంభ సోపానము నిర్వికల్పక దర్శనముని న్యాయ దర్శన ప్రధానలక్షణము, నిర్వికల్పక దర్శనమే జ్ఞానము కాదు ఒక వస్తువు యొక్క సర్వోజ్ఞానమే యిది, అది సరియగు నర్థములో జ్ఞాన సంబంధము కాదు అది భేదము తెలియని, సంబంధము లేని, యొక విజ్ఞానావస్థ, వివేకసార్థ గ్రహణములు గాని, విషయ విభాగ విషయ సమన్వయములు గాని యందు లేవు అది ప్రకటనశక్తిలేని మూక త్వము వంటిది, అందు భావ సంస్కారము లెవ్వియును లేవు సవికల్పక దర్శనము, భేద సంబంధ జ్ఞాన యుక్తిమైన విజ్ఞాన రూపము ఇందు వివేకసమాలోచనా ఫలితము లున్నవి, ఇది వాగ్రూప ప్రకటనశక్తి కలిగిన స్పష్టమైన సవికల్పక దర్శనము నిర్వికల్పక దర్శనమందు జాతి లక్షణములు సంబంధములు గర్భితములై యున్నవి, సవికల్పకములో నవి సువ్యక్తము లగును ఈ భావమును పార్థసారధి మిత్రుఁ డంగీకరించినాఁడు నిర్వికల్పక దర్శనము లేక యింద్రియ జ్ఞానము, సవికల్పక దర్శనము లేక దార్శనిక నిర్ణయము రెండు నొకే దర్శన వ్యాపారము యొక్క పూర్వాపర సోపానములు నిర్వికల్పక దర్శనము, ప్రస్తుతము నతిక్రమింప లేదు గావున, నది ప్రకటనశక్తి లేనిది వివేక సౌన్దర్యము జేముమాటలలోఁ, ‘అపరిణతమైన వాగ్రూపమును బొందని యనుభవము’, తప్పిప్పుల భేదము దానికి వర్తించదు ౧ కాండిల్లాక్ వాక్యములో, “మనము మొట్టమొదటసారి కాంతిని జూచినపుడు, మనమే కాంతి యగుదుమే కాని కాంతిని మనము చూడము” ౨ అందుచే నట్టి యపరిణత గ్రహణమునందు దోషముండుట కవకాశము లేదు దార్శనిక నిర్ణయములో ద్రష్ట కొక గుణ మారోపింపఁబడినపుడు, తార్కిక సమన్వయేర్పడును, ఏలన మని నిర్ణయము బాహ్యవస్తుకమమున కనుగుణమైనది కావచ్చును, కాకపోవచ్చును ‘అది యొక మనుష్యుఁ’ డని మనము చెప్పునపుడు, ‘అది’ యని చెప్పనంత ఐతకు మన జ్ఞానము యథార్థమైనదే, ‘ఒక మనుష్యుఁ’డనునది కావచ్చును, గాక పోవచ్చును ౩ సవికల్పక దర్శనము వివేకజ్ఞాన మనియు, ఖూర్వ

౧ చూడు, నీలకంధుని తర్కసంగ్రహ దీపికాశ్రావము

౨ జేము మిస్సిపురీ అఫ్ పైకాలటి వాయ్ము ౨ పుట ౪ మఱియు, ఖాదు న్యాయ భా ౪ ౨౩౩ ౩ న్యాయ భా ౩ - ౩౩

జ్ఞాన సంబంధము గలదనియు, నిర్వికల్పక దర్శనము కల్పనాపొద్ధ మనఁగా నట్టి పూర్వసంబంధము లేని దనియు తొద్దతార్కికుల భావమై యున్నది ౧ వస్తుగుణములైన సామాన్య లక్షణము, వస్తుత్వము, గుణము, క్రియ, నామములను నిర్వికల్పక దర్శనము కలిగి యుండదు, అది కేవలము వస్తువుయొక్క స్వలక్షణమునే గ్రహించును ౨ మనతో నన్ని కర్షణము పొందు నత్యవస్తువు, వాగతీతమైనది, మనము ప్రకటించు నది భావనమన్వితము, అని ధర్మకీర్తి చెప్పినాఁడు దర్శనవిషయము స్వలక్షణయు క్తమైనది నవికల్పక జ్ఞానము వస్తుసామాన్య లక్షణ సమన్వితము సద్యోదర్శనములో లభించునది విశిష్టము, ప్రత్యేకము, క్షణికమునైనది దానినిగూర్చి మనము తెలిసికొనునది యొకజాతి సామాన్య ధర్మనిత్యతలు గలది ౩

మన కనుభూతమైన యొకవస్తువునుగూర్చి మనమేమైనఁ జెప్పఁ బోవు నాక్షణమందే, దాని కొక పేరు వస్తువుతో సంబంధమును గూర్తుము,

౧ బుద్ధిక్రియచే నొకవస్తువు కొక నామము నిచ్చుటే కల్పనమని ధర్మకీర్తి యభిప్రాయము అభిలాషనంసరయోగ్య ప్రతిభానప్రతీతిః కల్పనా మాటలలోఁ గలిసి చెప్పబడు యోగ్యమైనది కల్పన ఒకవస్తువునకు దాని లక్షణములైన జాతిగుణక్రియా నామ ద్రవ్యములతోడి సంబంధజ్ఞానమును గల్పన సూచించునని జయంతుఁడు చెప్పినాఁడు (న్యాయమంజరి) తొద్దవాచము ననుసరించి, జాతికి వస్తువునకును సామాన్య విశేషముల కును ద్రవ్యగుణములకును, భేదములేదు మన నవికల్పకదర్శనము లేని భేదములను గల్పించును గోవులేని గోజాతియు, దధుణహీనమైన గోద్రవ్యమును మఱుఁ దెలియవు చలించు వస్తువునుండి చలనము వేరుకాదు ఒకవస్తువునకు మనము నామకరణము చేసినపుడు భిన్నవస్తువులకు నమఁబడు నాపాదించుచున్నారము ఇది చైత్ర మని మనము చెప్పినపుడు ఇది యొక వస్తువునకుఁజెందును చైత్ర మొక మాటకుఁ జెందును మన వాక్యము రెంటికి నమత్యమును బ్రకటించును, అటులే ద్రవ్యమను ప్రమాణము భిన్నములైన వస్తువులకు సమానత్యమును బ్రకటించును ఇది దండ హస్త్యుడైన మనుజుఁ డను దానిలో 'మనుజుఁడు దండము వేరె యైనను, నొకే యాదా రము నాశ్రయించియున్నవని చెప్పఁబడెను అందుచే నీ ప్రమాణములు భావకల్పిత ములు

౨ సజాతీయ ఎజాతీయ వరావృత్తైః స్వలక్షణం (న్యాయమంజరి, పుట ౫౭)

౩ శాస్త్రదీపిక, సామాన్యము లన్నియు నసత్యములగు భావ ల్పనలని వర్ణించినది వికల్పకారమాత్రం సామాన్యం అశీకం వా

అప్పుడావస్తువు, దాని సగభావమును గొంత కోల్పోయి, బుద్ధికల్పనాబ్ధాదిత మగుచున్నది మనము విన్నది 'రొద' యే, అంతే సత్యము అది తుమ్మెద 'రొద' యో, అవిరియంత్రనాదమో యనునది మన యూహ మాతృస్తస్యమును రెండవసారి స్పృశించు నపుడు, బిడ్డ యొక్క జ్ఞానక్రియ పూర్వానుభవముపై నాధారపడినదే యనియు నందుచే నదియు 'శుద్ధ' మై సంబంధరహితమైనది కాఁజాలదనియు ధర్మోత్తరుని వాదము క్యాంటు తత్త్వవేత్త చెప్పినట్లు, సంబంధము అన్నియు, యథావస్తువులనుగూర్చిన భావకల్పనములనియు, వానిని, జ్ఞానవిషయములుగా మార్చుకొను విధానములనియుఁ జెప్పవచ్చును సవికల్పకదర్శనములో, మనము సత్యవస్తువునకు రూపాంతరకల్పనము చేయుదుము, అందుచే నది యసత్యమని చెప్పఁబడెను ౧ ద్రవ్యగుణ కర్మలయొక్క జ్ఞానమంతయు ససత్యమని దిజ్ఞాగుఁడు నిరసించెను ౨ బాహ్యవస్తువులు క్షణికము లగుటచే నవి తెలియునవి కావు ౩ నిర్మాణ సామర్థ్యముగల యూహకత్తి, క్షణికరంగము నొక దశావరంపరగా మార్చి, గతానుభవమునందుఁజేర్చి, భావిదశను కూచించుచున్నది విజ్ఞానప్రపంచ మనర్థము లేక ద్రవ్యశూన్యమైనది పరమార్థము లేక సత్పదార్థము మనపై నొత్తిడికల్గించు వేదనాత్మకము ౪ దీనినిగూర్చిన భావ మాయా శాస్త్రకారుల తాత్త్విక భావకలుషితములై యుండును జ్ఞాన మంతయుఁ గేవలము మానసికమను వాదము దిజ్ఞాగునిది అర్థస్వరూపము నాతఁడు నిర్ణయింపఁజూముకొనక విడిచిపెట్టెను, దృష్టాంశములు మన మెంత క్షణికమైన నొక యర్థదర్శనము చేయుచుంటిమని తెలియఁజెప్పనని యాతఁడొప్పుకొనక తప్పినది కాదు సాత్రాంతిక వాదమునం దభిమానముగల ధర్మకీర్తి, దర్శనములోని విభేదములకుఁ గారణము మానసేతరములగు నర్థము లున్నవని యంగీక

౧ నిర్వికల్పకదర్శనములోఁ గేవల బాహ్యవేదజ్ఞాన ముండునని బొద్దులు చెప్పిన భావమును క్యాంటు తత్వజ్ఞఁడంగీకరింపఁడు పోల్చు అతని సుప్రసిద్ధవాక్యములు భావములులేని దర్శనములు గ్రుడ్డివి దర్శనములులేని భావములు కుష్మములు

౨ చూచి యుచి వైశేషికతత్త్వము పు ౬౭

౩ క్షణస్య (జ్ఞానేన) ప్రాప్యాయతుం అకృత్యాత్ (న్యాయోందు లేక పు ౬౬)

౪ న్యాయోందు పు ౧౦౩

రించి, యవి క్షణికము లగుటచే వానినిఁగూర్చిన జ్ఞాన మసాధ్యమని చెప్పెను. వేదసలు ప్రత్యేకము అనియు, వాని మూలపదార్థము అనుమానసిద్ధము అనియు నాతని యభిప్రాయము.

బౌద్ధవాదమును నై యాయుకులు తీవ్రముగా విమర్శించిరి. జాతి నామ సమ్మిశ్రితము కాని శుద్ధమైన యింద్రియజ్ఞాన మసాధ్యమని యుద్వేగితరుఁడు చెప్పినాఁడు. మనకుఁగిల్లు వస్తుజ్ఞానము సామాన్య లక్షణయుక్తమైనదై యుండకతప్పదు. ప్రత్యేకవస్తువులే యున్న కారణమున సామాన్య విషయము అన్నియు నూహసంభవములే యును. బౌద్ధవాదమును నై యాయుకులు తిరస్కరించి, ప్రత్యేకసామాన్య విషయములు రెండును సమానముగానే యున్నవనియు సవి సమవాయ సంబంధమును గలిగియున్నవనియుఁ జెప్పదురు. ఈ సంబంధము ప్రత్యక్షముగానైనఁ జూడఁబడును, లేదా, ప్రత్యేకవస్తువులు యథార్థ పదార్థ పర్గముల కారణము లగుట ననుమానముచే గ్రహింపఁబడును. తుదికి వస్తుస్వలక్షణమే మన విజ్ఞానమునఁ బ్రదర్శితమై విజ్ఞాన స్వరూపమును నిర్ణయించును. యథార్థపదార్థములపై మనము సంబంధములను తొప్పించుటలేదు, సంబంధములు వానియం దున్నట్లు చూడఁబడుచున్నవి. యథార్థవస్తు పరిపూర్ణదర్శనములో నీ సంబంధము లున్నవని మన బుద్ధి కనుగొనును. అర్థము సంబంధములు లేనిదై, జ్ఞానవిషయము సంబంధ సమన్విత మైనచో, నప్పుడు మన కనర్థవైరుధ్య మేర్పడును. మన కప్పుడు తెలిసినవస్తువు యథార్థ వస్తువుకాదు, అది ద్రవ్యము, యథార్థవస్తువునకు మధ్యవర్తియైయుండు నొక యాకృతి విశేష మగును. కాని మన మిదివఱలోఁ జూచినట్లుగా, సవికల్పక దర్శనము స్వతః నిర్వికల్పక దర్శన జాతికిఁ జెందినదే యని న్యాయ నిర్ణయమై యున్నది. సంబంధములు శూన్యమునుండి హఠాత్సంభవములు గావు. అవి నిర్వికల్పకదర్శనములో గర్భితములై యున్నవి, సవికల్పకదర్శన మందవి సువ్యక్త మగును. సవికల్పకదర్శన విషయ మర్థశూన్యము కాదు, ఏలన నది నిర్వికల్పకదర్శనమ చేఁ గూడ గ్రహింపఁబడునని జయంతుని వాదము. పూర్వస్మృత్యంతము లున్నంతమాత్రమున

నిందియవ్యాపారమున కాటంకము కలుగదు సవికల్పకదర్శనమందలి మిశ్రమ లక్షణాస్థిత్వము తార్కికముగా లోపముకాదు దానియందుండు బుద్ధివ్యాపారము దర్శనమును బలవఱచును నిర్వికల్పకదర్శనమునే గ్రహింపఁబడుదానిని సవికల్పకదర్శనము మిఱల గ్రహించుటచే నది యసత్యము కానేరదు సత్యమునకు నూత్నత్వమే లక్షణము కాదు భావాంశములు కేవల వికల్పములు కావు ప్రత్యక్ష దర్శనవిషయమైన సామాన్యలక్షణము కేవలము నామమేకాదు వీలన నది నామము లేకుండ గను గ్రహింపఁబడఁగలదు దక్షిణదేశమునుండి వచ్చిన యాత్రికుఁ డొకఁ డుత్తరదేశమునున్న యొంటెలను జూచి, వానినామము లేఁబుగ కున్నను గుర్తింపఁగలఁడు వాని పే రెఁబుగకున్న నాతఁడు సామాన్య లక్షణములను గర్హించును మనచేతి నాలుగువేళ్లను మనముచూచి నపుడు, వాని సామాన్య విశేషలక్షణములను రెండినిఁ దెలియుదుము మన మొక వస్తువుయొక్క ప్రత్యేకలక్షణములనే తినికొన్నచో నప్పుడు సామాన్య విశేషలక్షణ సంబంధమును గుర్తింపము రెండవ వస్తువును జూచినప్పుడు, మొదట జూచిన జ్ఞాపకము వచ్చినయెడల నీ రెండికిని సంబంధములేని కారణముచే నట్టి స్మృతివలనఁ బ్రయోజన మేమియును లేదని జయంతుని వాద మైయున్నది మొదటిది రెండవదియు నొకే జాతికిఁజెందిన వగుటచే రెండవదాని దర్శనము మొదటి దానిని స్ఫురింపఁజేయు నన్నచో నపుడు ప్రథమదర్శనమందే సామాన్య లక్షణ ములు, వ్యక్తిగతలక్షణములు రెండునుగూడఁ దెలియునని స్పష్టమగు చున్నది సామాన్యవిశేష లక్షణముల జ్ఞానము నిర్వికల్పక దర్శన ములో నస్పష్టముగాను, సవికల్పకదర్శనమందు నుస్పష్టముగాను నుండును మన మొక ప్రత్యేకవిషయమును జూచినపుడు మనకు సామాన్యలక్షణజ్ఞాన ముదయించునను విషయములో తౌద్ధులైనను వ్యతిరేకము చెప్పురు ఇపు డుదయించుసమస్య యేమనఁగా నట్టిజ్ఞానమున కాధారమేమి? అది ప్రత్యేకవ్యక్తి గతమైనదా, దానినుండి పేరైనదా? నిత్యమా, అనిత్యమా, దృశ్యమా అదృశ్యమా? యనునది, వీలన, మన జ్ఞానములోఁ విశిష్టత యున్నచో మన జ్ఞానవిషయములోఁగూడ నట్టి విశిష్టత యుండఁగలెను ౧ వ్యక్తిగతలక్షణముకంటె సామాన్యలక్షణము

౧ విషయాతియ వ్యతిరేకణ ప్రత్యయాతియనునవత్తే|| (న్యాయమంజరి పు ౩౦౪)

భిన్నమైనది, అది సర్వసామాన్య లక్షణముగావున నిత్యమైనది వ్యక్తులు జనసమరణములను గలిగియున్నవి, అవి దర్శింపబడినను, సమూహ నింపబడినను యథార్థములే ౨ సవికల్పకదర్శనము దర్శనవిషయ నామపూర్వస్మృతిపై నాధారపడుచుగాని, విషయేంద్రియ ప్రత్యక్ష సంయోగముపై గాదను వాదము ఖండింపబడెను ఎట్లనగా సవికల్పక దర్శనమందు స్మృతియు నింద్రియ వేదనమును గలిసియున్నను ముఖ్యమైనది యింద్రియ సంయోగము స్మృతి, సహాయభూతము మాత్రమే ఒక జ్ఞానక్రియ దార్శనిక మగునో కాదో యను విషయము నింద్రియప్రకోప మున్నదో లేదో చూచితెలిసికొనవచ్చును ౧

౨ న్యాయమంజరి పుటలు ౩౦౯-౩౧౧ ౩౧౩ ౩౧౪ ౫¹ చ్చ న్యాయవాదమును నెయింటుథామన్ భావమును, మానవుని జ్ఞానమునకు బ్రధానలక్ష్యము బుద్ధింద్రియములు గలిసి నిర్మించు ఎమిర్షయన్విధమగు నే త్యము, ఇంద్రియజ్ఞానము స్థూలస్మృతికర్మమును బుద్ధి, వ్యాఖ్యము సాంకర్యంగికమునైన యేకత్యము నొనగ్రహ జ్ఞానవిషయము నందుఁ గూటనమగు వస్తుసారమును గ్రహించు సంకర్షణమును, వృద్ధగ్రహముల నిచ్చు నింద్రియజ్ఞానమును గలవు దేశాంతే చెప్పరితి నది కేవలము వస్తుసారముగాదు చ్యవ హరిజ్ఞానవాదుల చెప్పరితి నది కేవల మింద్రియవిషయముగాదు ముఖ్య వస్తువుల నెఱుఁగుదుము అవి సమూర్తములైన గుణసారములుగావు, సావాత్మకములగు రూపములుగావు, సామాన్యలక్షణములను వస్తువులమెండి వేరని తలఁచుటవలన వస్తువులలో రెంటికిఁగల నిత్యసామరస్యమును గోల్పోవుచే

౧ న్యాయకందలి పుట ౧౮౩ పార్థసారథిమిత్రుఁడు చెప్పినాడు సలకల్ప మని అనువర్తేంద్రియ వ్యాపారస్య తాయమానం అవరోక్షవభాసత్వాన్ ప్రత్యక్షమే (శాస్త్రదీగిక పురాణ) సవికల్పకదర్శన మవరోక్షము విశదముగాఁ గన్పట్టి నట్టిది కదన బొద్దులు వాదించుదు అది దానికీఁబూర్వమే కలిగిన నిర్వికల్పకదర్శన సంబంధ వ్యాప్తిమననే యట్లు గోచరించును ౩ ని యా భావము నిరాధారము బొద్ధవాదమును ప్రబాచింద్రుఁడును విమర్శించెను అప్పట్వత సలకల్పక దర్శనములకే ప్రతీకలక్షణము గాదు దూమున గాజు, మైకా తలుపులచే సవరోక్షు పొందిన వస్తువులు, సవికల్ప నిర్వికల్పక దర్శనములు రెంటిలో సన్నవస్తుముగానే గోచరించును పూర్వము దర్శింపబడినదానినే తిరిగి దర్శించును కారణమున సవికల్పక దర్శనములు యథార్థముగా వచ్చుచో నన్ని దనుమానమును నట్టి దోషముగలదే యగును ఏలన నందుఁ బూర్వము సర్వసామాన్య లక్షణము క్తమైనదని గ్రహించినదానినే తిరిగి తెలియు లక్షణ మున్నది బొద్దుల నిర్దాంతము సమనరించి వస్తువు లన్నియు త్తణికములు, అందుచే దర్శనమునకే యవకాశము లేదు అనుమానమందైనను, వస్తువుయొక్క విశిష్టవృత్తిత్వము ముఖ్యము

వస్తుయాధార్థ్యభావములను గూర్చి బోధించున నై యాయుకు లకును జేసెము ప్రధానమైయున్నది బౌద్ధులకు మధార్థమైనది 'ఇది యనునది, ఇది క్షణికము, వ్యక్తిగతము, దేశకాలములందు వ్యాప్తి లేనిది 'సర్వం పృథక్' సంబంధము లన్నియు బాహ్యమునుండి చొప్పించఁబడిన యూహకల్పనలు దీనికి వ్యతిరేకముగా నై యాయు కుని దృష్టిలో, మధార్థవస్తువు, క్షణిక గుణముగాదు, గర్భమందనేక త్వముగల పృథక్పదార్థము అది యనేకత్వమును గలిగి యున్నను నొకటి, అనేకములో నది యేకము, ఎతర వ్యక్తులతోఁ జొల్పిన నది యొక ప్రత్యేక వ్యక్తియే, తన మంతర్గత భిన్నతలో నది సామాన్య లక్షణ లక్షితము, ఈ సమానత్వముచే నదియొక జాతికిఁ జెందును ప్రతివ్యక్తికిని రెండు లక్షణములు నున్నవి, అణుమాత్ర పృథక్పదార్థ ములో భిన్నత లేదు, అది వ్యాప్తి లేనియొక కేవల సంబంధ మాత్రమే యనుట మన యనుభవములోఁ జరిక్షించుటకు వీలులేని నిరాధార విశ్వా సము ఏకత్వ భిన్నత్వము లొక పూర్ణతలోని మంతములు, అవి వేరుగా నుండుట సత్యమే యని యింద్రియ అర్చనములో వస్తుగుణ ములు, సంబంధములు రెండు నున్నవని యభినవ మనస్తత్వశాస్త్రము న్యాయవాదము నంగీకరించుచున్నది

ఇంద్రియములకుఁ గలుగు వేదనారూపములే, జ్ఞానముయొక్క మూలవదార్థము లగుటచేఁ బరమ సత్యము లను భావము బాహ్యదృష్టి గోచరించును కాని మానవుని యపరిణతానుభవమే వస్తుయాధార్థ్య మని మన మంగీకరింపఁజాలము గుట్టులుగాఁబడియున్న శాకృ, కణ్ఠలు, నిటుకిలుఁగలిసి గృహము కాసేందు ఇంద్రియవేదనలే జ్ఞానము కాదు ప్రస్తుత క్షణమునకు మాత్రమే దెందిన వ్యక్తిగతభావమే యున్న దను సిద్ధాంతము విజ్ఞానజీవిత మంతయు నూహగానమని తలఁచి, తన బుద్ధిశక్తి కాత్మవాత్వయే మువసాన లక్ష్యమొనర్చును నిష్క్రియాత్మకమైన యెఱుకయే మధార్థానుభవమని బౌద్ధులు చెప్పుదురు

తెలిసొనుటలేదు కాని యంత మాత్రముచే ననుభవము జ్ఞానము దోషయుక్త గాదు క్షణ ముండుటవలనగా, భావకల్పిత వచనంధములవలనగా, యొక జ్ఞానము నిరర్థకము గాదు, అలంబక విర్వికల్పక దర్శనము రెండుకి విరోధివామనము వ్యాపహరిక సమర్థ్యమును గూడ సమానములే

సమాలోచనము పొసగునియు దానినుండి మనము విముక్తులముగావలె ననియు వారు బోధింతురు. వర్తమానక్షణమే సత్యమును వారి వాదదీక్ష కేవల భ్రాంతిమయము. సత్త్వాంశలోలత్వము సమాలోచనాశూన్యతకాదు నా కెట్టయెదుటఁ గన్పట్టున దొక నారింజవండని నేను చెప్పెటలో నేనెట్టి సమాలోచన మహాపాపమున కొడిగట్టు మత్స్యాహపరపశిష్యునిను బ్రదికించుటలేదు. సమాలోచనము మానవమానసమునకు అహజలక్షణము. మానవుని మనస్సొక శూన్యమిదిరము, నందు వేదనలు ప్రవేశించుచునుట యుక్తిముకదు. ప్రతిదర్శనము మన ముండ్రయియుండుట గోచరించు వేదనలయొత్తిడివలనఁ గలుగు ఫలితమే. మనకుఁ బుట్టుకతోడనే యాలోచించు స్వభావమును వచ్చినది. మనము చూచిన దానిఁ గూర్చి యాలోచింపటండ నుండఁజాలము. వేదనలు స్వచ్ఛము. మనకు లభింపవు. అవియొక ద్రవ్యలక్షణములుగా మునుట గోచరించును. ఇతర లక్షణ సముదాయముతోఁగూడి యివి మనకు దర్శనమిచ్చును. శుద్ధమైన సూక్ష్మతను వర్తమాన క్షణము నతస్తిత్వము లేదు. దేశములో నొక సూక్ష్మతసుదేశము దేశాంతగములవేఁ బరితమై 'యన్నట్లే' ప్రతిక్షణము నెడతెగిని కాలప్రవాహములో అతర క్షణములతోఁ గలిసి ప్రవహించును, ఇంద్రియజ్ఞానమునుండి బుద్ధిజ్ఞానమును వేరుచేయు పౌర్ణయత్నము నిష్ఫలము, ఏలన నవి బిన్నవ్యాపారిములుగావు. ఇంద్రియవిషయ వేదనలు భిన్నరూపములుగాఁ గలిసి, జ్ఞానప్రపంచ నిర్మాణమును జేయుచున్నవి, వానికి సంబంధము లున్నవి, వానిని మన జ్ఞానముచే విడఁదీయుచున్నాము, వానిని మన జ్ఞానక్రియలచే మార్చుట లేదు. ఇంద్రియసోపానమున మనకుఁ గొంత యస్పష్టమునఁ దెలియునది. బుద్ధి సోపానమున సుస్పష్ట మగుచున్నది. సత్యము సంబంధసహితము, సహితము సత్యముయొక్క పూర్ణస్వరూపము కేవల మింద్రియజ్ఞానమునకుఁ గాని, కేవలబుద్ధిజ్ఞానమునకుఁ గాని లభించునదికాదు. పూర్ణవ్యక్తి కే పూర్ణసత్యము గోచరించును.

ధర్మకీర్తి చతుర్విధదర్శనముల పంగికరించును, ఇంద్రియజ్ఞానము, మనోవిజ్ఞానము, జీవవిజ్ఞానము, యోగిదర్శనజ్ఞానము,

ఇంద్రియజ్ఞాన మింద్రియ వ్యాపారఫలితము, మనోవిజ్ఞానము నింద్రియజ్ఞానమునకు ముఖ్యక్షణమున నుదయించు నేకసంతానమునకుఁ జెందినది అది యింద్రియవ్యాపారమున కనంతరము కల్గు రూపజ్ఞానముగా గోచరించుచున్నది, ఏలన ధర్మోత్తరుఁడు వ్రాసినాఁడు, "అక్షణం ఘట నేత్రము తన వనిని మానుషజకు మానసికదర్శన మారంభము కాదు ఏలన నేత్రము వనిచేయు చున్నయెడల మన కింద్రియవిషయములయొక్క రూపములు దర్శన మిచ్చుచునేయుండును గ అంతరంగమందలి యిఖదుఃఖదర్శనములు మూడవ రకమునకుఁజెందిన స్వసంపేదనారూపములు మనము జీవాత్మ నది యనుభవించు సుఖ దుఃఖావస్థారూపములలో దర్శింతుము ఇది ప్రత్యక్షసాక్షాత్కారము, ఇందు యద్విసంసర్గ యి లేదు గావున నిర్దోషానుభవము మానసికానుభవము లన్నిటి నది యనుగమించును దర్శనము లన్నిటికి అక్షణములై గోచరించు భావావేశ సన్నిహితత్వాభిమానిత్వములు జీవాత్మ విజ్ఞాన లక్షణము లని ధర్మోత్తరుఁడు చెప్పును అర్వాచీనన్యాయము ననుసరించి, యీ లక్షణములు విజ్ఞానమునఁ బ్రవేశించు ననంతరవ్యాపారము లని భావించఁబడెను గంగేకుని యుద్దేశముతో, "ఇది యొక ఘటమని నే నెఱుంగుదు"నని మనము చెప్పివచ్చుడిట్టి విజ్ఞాన మున్నదని తెలియును సవికల్పకజ్ఞాన మొక వస్తువుయొక్క జ్ఞానము మాత్రమే కాని "ఆ వస్తువును నే నెఱుంగుదు" నను జ్ఞానము వేరు మొదటి దానిని 'వ్యవసాయిము', రెండవదానిని 'అనువ్యవసాయిము' నందురు "ఇది యొక ఘట"మనునది జ్ఞానము, ఇది యొకఘటమని నే నెఱుంగు

౧. ఎఱిచ్చ మనోవిజ్ఞానం ఉపరతవ్యాపారే చక్షుః ప్రత్యక్ష మీద్యతే వ్యాపార ఎఱిలు శోధ యద్రూపజ్ఞానం, తత్సర్వం చక్షుఃప్రతిపేత న్యాయవిందు టేక పుట గతి శోధ్య రిష్ట నెమను భావము మనము రెండు రూపములలో వేదనలు గాంతుము మూలము ౨౨. అప్రహేయరూపము మూలవేదన ఇంద్రియస్పృహ మున్నంత వేపు మండి యంద్రియ స్పృహ పోయినచో నదియుఁ గోవును కాని యది నముద్రమునందలి కిసాములై, త సాను శోయినవెనుక నది కలుగఁజేసిన లరంగములు క్రమముగా భారంబిట్లు, భారతింబును మూలవేదన తాను గతించినవెనుక నొక చిహ్నమును విడిచిపోవును అది కొన్ని ఎందర్భములలో వింకొక వేదన నుదయించఁజేయును అది మూలవేదన యిది తత్సహాయకరూపము చూడు నెమస్సునెమిక్ పైకాలి

దు"నని ౧ చెప్పట అనువ్యవసాయము ప్రతి విజ్ఞానరూపమునందు నొకపన్నుపు దృశ్య మగుటతోఁబాటు జీవాత్మ వ్యాపారమును బహిర్గతమై గోచరించునని సాంఖ్యవేదాంతములు విశ్వసించును ౨ ధర్మశ్రీర్తిసమస

౧ దీపిక ౩౪

ఒకపన్నుపుయొక్క జ్ఞానసూచకత్వమునుండి యా పన్ను జ్ఞానక్రియ భేదించునని చెప్పి తుమారెనిని భావమునకు న్యాయవైశేషికభావము వ్యతిరేకమైనది జైనులు, వేదాంతకులు, కొందరు బౌద్ధులు, జ్ఞానక్రియ తప్పిందానే తెలిసకొనునని చెప్పిరి న్యాయవైశేషిక భావము ననుసరించి, జ్ఞానక్రియ, తనప్రేరణచే ప్రసరించి, తన్ను దెలి కొఁజూచు అది ఎంకాళకముకారి స్వప్రకాశముగాదు ఒకజ్ఞానక్రియ యింకొకదానిచేఁకా శత మగును ఎలన నది యప్పుడు జ్ఞానవిషయమగును (జ్ఞానమ్ జ్ఞానాంతరవేద్యం బ్రహ్మ యత్యాత్ పటాదిప) దీనినిగూర్చి జైనులిచ్చిన ఎమర్శ విట సంగ్రహముగా దేక్కొందుము (౧)నుభవము తన్నుదానే తెలియునట్లు, దైవజ్ఞాన మితరాధారము లేకుండఁ దన్నుదానే యెఱుఁగునట్లు, అబ్బయొక్క ప్రతిజ్ఞాన క్రియయు నాత్మజ్ఞానన గాత్రే అట్లు కాదేని యొక జ్ఞానమును దెలియుట కింకొకటి దానిని దెలియుటకు ఎఱొకటియు నిట్లనంతజ్ఞాన క్రియాపసరముగలిగి, యీ వాదము దోషయుక్త మగును (౨)దేవుని యుడు రెండు జ్ఞానరూపము లున్నవనియు నొకటి ఎక్కము నెఱుఁగుననియు, రెండవది మొదటిదాని నెఱుఁగుననియుఁ జెప్పు నీలవాదము సులభముగా ఖండింపఁబడి ది రెండవ జ్ఞానరూపము దృశ్యమా కాదా, దృశ్యమైనచో దాని నదియే చూచెనా యింకొకదాచేఁ జూడఁబడెనా దాని నదియే చూచినచో మొదటిదానినే మన మెట్టి శక్తికలదని చెప్పవచ్చును ఇంకొకదానిచే దర్శింపఁబడిన దన్నచో వ్యర్థవాద మగును రెండవదాని మొదటిది దర్శించు నన్నచో కాళావంశముల మగును రెండవది దర్శింపఁబడక, మొదటిదానినిఁ జూచినచో మొదటిదిమాత్రము రెండవదానితో నిమిత్తములేకుండ ఎక్కము సంతను దర్శింప లేదా దైవజ్ఞానము స్వప్రకాశకమని మన మంగీకరింపవలెను విశ్వముంబరము దెలియు చుఁదన్నుదానును దెలియును ఈ ఎవయుముచో దైవ మారవజ్ఞానములకు భేదములేదు న్యాయసాక్షకత్వము విజ్ఞాన సహజలక్షణము అది సూచనవిధానమైనను దైవజ్ఞానమైనను సర్వ, సర్వజ్ఞుల మొక్కటి మాత్రము దైవజ్ఞానమునకు లక్షణము (౩) బ్రత్యక్షును మానములవలని సమవ్యవసాయజ్ఞాన మున్నట్లు సాక్ష్యములేదు అత్యంత మనస్సంయోగ మనువ్యవసాయమునందుండు నను న్యాయశాస్త్రభావము గ్రాహ్యము కాదేని సూచనా స్థిత్తము దుజ్ఞాన కాలేదు (౪) ఒకజ్ఞాని మింకొకదానిచే దెలియఁబడునెడల, మొదటి దున్నంతకాలము రెండవ దుదయించదు ఎలన జ్ఞానక్రియ లొకదానివెనుక నొకటి వచ్చునని మొదటిది నశించినవెనుక రెండవది రా దేలన నది చూచుట శేడియును లేదు మొదటిదాని యభావము నది దర్శించునన్నచో నది పండ్రదయ దబ్బసమువలె ప్రాంతియే యగును (౫)రెండవది దర్శింపఁబడుచో వ్యర్థవాద మగును దర్శింపఁబడినచో నదృష్ట

రించి, మన యింద్రియజ్ఞానాతితములైన వస్తుర్విధ బౌద్ధసత్యములను, యద్విజ్ఞానముచే గలుగజము గానట్టియు, నిర్వికల్పకదర్శనమే యెనను, యోగ్యుజ్జేతనే చూడగలమని చెప్పబడెను దర్శనము వివిధ పరిమాణములు గలది గాఢాంధకారములోని వస్తువులను పిల్లులు చూడగలవు, రాబందులు దూరమునుండి తమ యెరను గుర్తించును అనవరత ధ్యాననాధనముచే, మన మింద్రియాతీత దృష్టిని వికసింపఁ జేసికొని, తన్మూలమునఁ బరోక్షాపరోక్ష వస్తువులను, గతభావదశలను దూరమున మఱుఁగుపడిన వానిని సర్వింప వీలగును ఇట్టి యుత్తమ యోగిదృష్టి, యుప్రయత్న పూర్వకమైన సద్యోదర్శనము మనకు విచిత్రమైనది యోగులకు సహజమైనది మన యాశ్చర్యచకితము లైన నేత్రములకు క్లిష్టతమము సూక్ష్మతమమునైన విషయము వానికిఁ గరతలామలకమై గోచరించును మనము చూచు విషయము యోగి దృష్టికి రూపాంతరమునొంది స్వచ్ఛమై కన్పట్టును ఈ విధముగా మనకు మిక్కిలిస్థూలదృష్టిలో నింద్రియజ్ఞానమును, మిక్కిలి సూక్ష్మమైన యోగిదృష్టిలోఁ బూర్ణజ్ఞానమును గలవు మొదటిది ప్రాకృత మానవుని బాల్యదృష్టి, రెండవది జ్ఞానము, రెండవ దాత్మజ్ఞాని దృష్టి, ద్విజన్ముని జ్ఞానము ఆత్మసాక్షాత్కారమున కవసరమగు తీవ్ర కృషికిఁ బూర్వము మొదటి దుండును, ఆ కృషిఫలించుటతో రెండవది లభించును అఖండజ్ఞానముతోఁగూడిన యాంతరంగిక పరిశోధనము

మై రెండవది మొదటిదాని నెట్లు చూచును అసలు నాజ్ఞానము నింకొకని నాకుఁ దెలియని జ్ఞానము చూచు నన్నిమాట (౬) ఇంద్రియము లదృష్టమైన, కాని యవి వస్తువులను దెలుపును ప్లే యదృష్టద్వితీయజ్ఞానము మొదటి దానిఁ దెలుపునను వాదము యుక్తము కా దేలన మొదటిది స్వప్రకాశకము రాకున్నను బాహ్యవస్తువు నది తెలియఁ జేయు నను వాదమును న్యాయవైశేషిక విరుద్ధము (ప్రసేయ కమలకర్తాండుము॥ పుట ౩౪)

౧ మతీయఁ జూడ న్యాయబిందు బీక పుటలు ౧౪ ౧౫ చూడు వైశేషికసూత్రములు ౯ ౧౦౩ బ యో ౧౧ పుట ౮౧

౨ న్యాయమంఠరి పుట ౧౩ యోగశాస్త్రము దైవబ్రాహ్మణ్యసంగ్రహంబునఁగూడ లభించు నని ధానర్వజ్ఞాని యభిప్రాయము

నుండి యిది ప్రసవించును సర్వసమన్వయ సంపూర్ణమైన ౧ సత్యమును యోగి దర్శించును యోగి దృష్టికిని దైవదృష్టికిని భేదము గలదు మొదటి దుత్పన్నము, రెండవది నిత్యము ౨

గంగేశుడు లౌకికాలౌకిక దర్శన భేదమును జెప్పెను అలౌకిక దర్శనము మూడు విధములు, సామాన్యలక్షణ జ్ఞానలక్షణ యోగములు ౩ మూడవది యోగిదర్శనము వ్యక్తులయొక్క సమానస్వభావమును జెప్పనది సామాన్యలక్షణము ప్రాచీన న్యాయ దర్శనము సామాన్యలక్షణము దర్శింపఁబడునని యంగీకరించును సామాన్యలక్షణ దర్శనమునందు బుద్ధివ్యాపారమునకుఁగల ప్రాముఖ్యమును గంగేశుడు గుర్తించెను ఒక వ్యక్తియొక్క సామాన్య లక్షణజ్ఞానమువలన నట్టి లక్షణముగల సర్వకాల సర్వదేశవ్యక్తులును మనకుఁ దెలియును అట్టి వ్యక్తి జ్ఞానము సర్వవ్యక్తులనుగూర్చియు-ధూమమునుగూర్చి యనుకొందము-తెలియుటవలన సర్వజ్ఞత్వము లభించునని భావింపవలసియున్నదను నాక్షిపణమునకు, మన మట్టి వ్యక్తుల సామాన్య లక్షణమునే తెలియుదుము కాని, వాని పరస్పరవిభేదములను గా దని విశ్వనాథుడు సమాధాన మిచ్చినాఁడు సామాన్యలక్షణజ్ఞాన మింద్రియజ్ఞానము కాదు, వీలన, మనము చూచిన ధూమమువంటి ప్రత్యేకోదాహరణము లేకున్నను దానిని గ్రహింపవచ్చును విశిష్ట సామాన్యలక్షణములు రెండు నవట నుండి ప్రత్యక్షదర్శన విషయము లగుచున్నవి సామాన్యము మనఃకల్పితము కాదు, విశిష్టవస్తువుల సారూపము ఈ విశిష్ట సామాన్యలక్షణ సంబంధస్వరూపము సమవాయు మని చెప్పఁబడెను సామాన్యలక్షణజ్ఞానము, అనుమానవిధాన ఫలితముగా ౪ సర్వసామాన్య సంబంధ

౧ ద్యానశక్తిచే గలుగు యోగుల ఆర్హత నమును ప్రతిభ యనియు చెప్పుదురు కాని ప్రతిభ యనగా సామాన్యమానవులు పట్ని డప్పుడు పొందు నతీంద్రియజ్ఞానరేఖకర్థము ౨ ౧౪ పు ౨౨౮

౨ ప్రకప్రసాదుడు యోగిదర్శనము రెండు ఎడము అనెను (౪ ప్ర పుట ౧౮౩ న్యాయకందళి పుట ౧౯౫ మఱియుఁజూడు ఉపస్కార ౯ ౧ ౧౧)

౩ మఱియుఁజూడు లోగాక్షి భాస్కరుని తర్కశాస్త్రముది పు ౯ విశ్వనాథుని భాసావరిచ్ఛేదము పుటలు ౬౨-౬౩

౪ వేదాంతపరిభాష ననుసరించి, అలౌకిక ప్రత్యక్షము సంగీతరించినచో అనుమానాద్యన్య ప్రమాణము అనవసరములగును

ముల కవశ మిచ్చుచున్నది చందనవృక్షనుగంధమును మనము గ్రహించునపుడు మనకు జ్ఞానలక్షణ ప్రదర్శితమగును, దానిని మనము శేవల దర్శనమే చేసినపుడు, నేత్రేంద్రియవ్యాపారము పూర్వపరిమళ స్పృశిని గలిగించి మన స్పంద్యోగమును గల్పించును, ఇది వరోక్షదర్శనము దీనిని స్పృశిజ్ఞానమనియు నందురు

జైనులు దీని నొక మిశ్రమజ్ఞాన రూపమందురు ఇందు చందన దర్శనము, దాని పరిమళభావమును గలిసి యున్నవి, కాని యీ ప్రత్యక్ష వరోక్షదర్శనాంశములు తమ వ్యక్తిత్వము నీ మిశ్రమజ్ఞానము నందుఁ గోల్పోవని పేదాంతవరిభాషా గ్రంథ ముగ్గడించును నై యాయీ కుండిట్టి మిశ్రమ విజ్ఞానరూపముల నంగీకరింపఁడు ప్రతిమనః క్రియయు నేకము, మన స్పృశరూపమగుటచే రెండు కార్యము లొకసారి జరుగవు అందుచే నుగంధచందనమును నేత్రేంద్రియము దర్శించుట యను క్రియ యొకే మానసిక క్రియ, తత్పూర్వము కంటికి జందనము గోచరించుట, పూర్వపరిమళ జ్ఞానస్పృశి కలుగుటయు నుండవచ్చును నేత్రేంద్రియ దర్శనవ్యాపారము పూర్వనుగంధస్పృశ మను గుణము గలిగి, ప్రస్తుత నుగంధచందన దర్శనము సంభించుచున్నది ఇందు నేత్రేంద్రియ వ్యాపారము కంటె మనోవ్యాపారమే ముఖ్యమైనది ౧ ఈ దృశ్యమున కభినవ మనస్తత్వశాస్త్రము భావసహవాససిద్ధాంతము కారణమని చెప్పును యోగజలక్షణ ధ్యానజన్యము

“నేను జూచిన ఘట మిదియే” యను వాక్యాదులందు మనకుఁ బ్రత్యభిజ్ఞాస్వరూపదర్శన మగును న్వా యశాస్త్రకర్తలు దీనినిఁ జర్చించిరి ప్రత్యభిజ్ఞ, దర్శింపఁబడిన ఘటప్రత్యక్షజ్ఞానమును, బూర్వము చూచిన ఘటస్పృశియు నను రెండు జ్ఞానక్రియల సమ్మేళన సంజాత భ్రాంతియా? ప్రభాకరుఁడు తలంచునట్లది యొకభాగము దర్శనము, నింకొకభాగము స్పృశియునై న జ్ఞానైకరూపమా? లేక వది శుద్ధ స్పృశియా? లేక శుద్ధమైన దర్శనమా? (అనుభూతి) అది యింద్రియ మనోజ్ఞానముల ఎమువ్చయరూపమని బొద్దులు తలంతురు ౨ అది

౧ చూడు న్యాయమంజరి|| పుట ౪౬౧ శ్రీధరుని న్యాయకందళి|| పు ౧౧౭

౨ మతేయజూద్య, బుడసె|| ౧ ౧౪

కేవల మింద్రియ జ్ఞానమును గాదు, కేవల మనోవిజ్ఞానమును గాదు, ఏలన దాని కారణము కేవల మింద్రియ పేదనయే కాదు, ఏలన భూతకాల వస్తువుతో నింద్రియ సంయోగ ముండదు, మఱియు నదియొక సంస్థార మును గాదు, ఏలన నీ ప్రత్యభిజ్ఞయందు “ఇది” యను విజ్ఞానము నున్నది అది రెంటియొక్క మిశ్రమమునుగాదు, ఏలన రెండు వ్యాపార ములు భిన్నములు, రెండు భిన్నఫలితములను గలిగి యున్నవి ప్రత్యభిజ్ఞానరూపము కేవల మేక జ్ఞానక్రియా రూప మన్నచో, దాని విషయస్వరూప మెట్టిది? అది భూతవిషయము కా దేలన, నప్పుడు స్మృతి కిని ప్రత్యభిజ్ఞకును భేద ముండదు అది యొక భావివిషయమునుగాదు, ఏలన నప్పుడు ప్రత్యభిజ్ఞయు నూహకల్పనయు నొకటి యగును, అది యొక వర్తమాన విషయమును గాదు, ఏలన బ్రత్యభిజ్ఞ యునగా నొక ప్రస్తుత వస్తువును, పూర్వవస్తువుగా గుర్తించుట, అందుచే నది భూత వర్తమాన భవిష్యద్వస్తువును తాత్పర్యదుర్లభ ప్రసంగ మగును అందుచే నై యాయుకుండు ప్రత్యభిజ్ఞ యనగా నొక విశేషణ యుక్తమైన దర్శన మును, దీనివలన వర్తమాన వస్తుజ్ఞానము, పూర్వస్మృతిజ్ఞాన విశేషణ యుక్తమై లభించును మన మొక వస్తువును జూచి యది మనము పూర్వము చూచినదే యని గుర్తించుము పూర్వోత్తర మీమాంసా వాదు లీ సిద్ధాంతము నంగీకరింతురు జైనులు ప్రత్యభిజ్ఞావస్థ, అన మ్మిశ్రీత మయును, దర్శనమునకును, స్మృతికిని భిన్నమైన లక్షణము కలదని వాదించిరి ప్రతిదర్శనము నొక యనుమానాంశమును గలిగి యున్నది మన మొక వృక్షమును జూచినపుడు, మనము నిజముగా వృక్షములోని యొక భాగమునే (ఏకదేశము) చూతుము ఇంద్రియానుభవమును, భావార్థముతో మేళవించి, వృక్షమును దర్శించుము ౨ పూర్వము వృక్షమునంతను జూచిన స్మృతియు, నాస్మృతి వలన నిప్పుడు చూచిన భాగమును గలిపి, మన మొక యనుమాన జ్ఞానమునుగాంతుము. ఇది ప్రతిదర్శనము యొక్కయు లక్షణము స్మృతియు, ననుమాన మును సహాయకములు, ఇంద్రియానుభవము ప్రధానము ఇంద్రియ సంయోగముచే మనకెట్టి మానసికదశ కలిగినను నది యొక దర్శన మగును స్మృత్యనుమానాద్యంశము లందేమీ కలిసిన నిబ్బంది లేదు

౧ చూడు న్యాయమంజరి పుటలు ౪౪౮ ౪౬ మితభాషణి (విజయనగరము సంస్కృతహాసక) యిట్లుచెప్పును యుం దేవపర్వ ఇతి అతీత వర్తమాన కాల విశిష్ట విషయకం ధ్వారం ప్రత్యభిజ్ఞా ౨ నా భా|| ౨,౧,౩౦ ౨,౧,౩౧-౩౨

గౌతముని యింద్రియజ్ఞాన నిర్వచనము దానిని వివర్యయ దోషరహిత లక్షణము క్త మొనర్చినది సకలేంద్రియ దర్శన ములును నిర్దుష్టములు గావు మన సహజదర్శనమందీ యంశము లున్నవి (౧)దర్శనవిషయము (౨) బాహ్యవరణము, నేత్రేంద్రియ వ్యాపారమునందుఁ గాంతి మున్నగునవి, (౩) విషయమును దర్శించు నింద్రియము (౪) జీవాత్మ ఇంద్రేది సక్రమముగా లేకున్నను దర్శనదోషములు గలుగును బాహ్యవస్తు దోషములకుఁ గారణములు చలనము, సామ్యమును గావచ్చును సామ్యమువలన ముక్తైపు చిప్పును వెండిగాఁ జూతుము కాంతి మందగించినచో వస్తు వస్పష్టముగాఁ గోచరించును మనకు నేత్రరోగాది దోషము లున్నచో మన దర్శనమును దోషయుక్త మగును మన స్వస్వధా వర్తించుచున్న యెడలను, లేక మన జీవాత్మ భావోద్రిక్తమైనను, భ్రాంతిజనించును ౧ భ్రాంతి హేతువులు మూడు రకములు (౧) ఇంద్రియదోషము, స్వర్ణవర్ణకలుఁత నేత్రము, (౨) సంప్రయోగ దోషము, అనగా నొక వస్తుభాగమే గోచరించుట (౩) సంస్కారదోష మనగా, మానసిక వ్యాపారదోషము, అనవసరములైన స్మృతులు సవ్యదర్శనమును నిరోధించుట మన మొక రజ్జువును జూచుచున్నపుడు పూర్వ సర్పస్పృతి వలన సర్పభ్రాంతి కలుగుచున్నది ౨

స్వప్నము లింద్రియవిషయ లక్షణములు గలిగియున్నవి అవి బాహ్యభృంతరములు ఇంద్రియప్రకోపములచే సంతరంగమందణిగి యున్న సంస్కారములను బున రుజ్జీవింపఁజేసి, తస్మాదమునను, పూర్వజీవిత పుణ్యపాపములవలనను నవి జనించును ఆరిష్టోటల్ః కూడ సంగీకరించిన భావిదశా సూచకములగు స్వప్నములు విదేహ జీవుల ప్రవర్తనముచే లభించుచున్నవని చెప్పఁబడెను

జీవాత్మకుఁ గేంద్రాంగమైన మనస్సుతో సంయోగము కలిగి, పూర్వానుభవముయొక్క అంతరంగికసంస్కారముల సాహాయ్యమున

౧ న్యాయమంజరిః పుటలు ౮౮ ౮౯, ౧౭౩

౨ న్యాయవిందు టీక పు ౧౨

౩ గోపేంద్ర గ్రీక్ థిలెకర్పు వాద్యము ౪ పు ౧౮౩

స్వప్నము బుద్ధియందును ని కణాదసిద్ధాంతము ౧ ఇంద్రియములు నిద్రావశములై నిర్వాప్తపారములై, ౨ మనః కల్పితములగు నాంత రంగికదర్శనములవలన స్వప్నము బుద్ధియందును ని ప్రళస్తపాదు నభి ప్రాయము పూర్వజ్ఞానసంస్కారము వలనను, దేహానారోగ్యావస్థల వలనను, నదృష్టశక్తులవలనను స్వప్నములు జనించు ననియుఁ జెప్పఁ బడెను స్వప్నములు కేవలము పూర్వానుభవ పునఃప్రదర్శనములు గావనియు నవి జీవకేంద్ర ప్రకోపము లనియుఁ శ్రీధరుని మతము స్వప్నము లందింద్రియ వ్యాపారముకూడ నుండునని యుదయనాచార్యు నభిమతము తన తాత్త్వికసిద్ధాంతము ననుసరించి, ప్రభాకరుఁడు గతానుభవ పునఃప్రకటనములే స్వప్నములనియు, నవి స్మృతిప్రమోహ ములచే వర్తమానదర్శనములుగా గోచరించుననియుఁ జెప్పినాఁడు స్వప్నజ్ఞానమునకును, స్వప్నాంతికజ్ఞానమునకును భేదమున్నది, స్వప్నాంతికజ్ఞానమున స్వప్నవిషయమే యెఱుకకు వచ్చును భ్రాంతి రెండు విధములు, అధిష్ఠానములు గలది, లేనిది ఒక సుందరియందు వ్యామోహబద్ధుఁడైన వ్యక్తి, సర్వత్ర యామెరూపమునే దర్శించునను నీ యుదాహరణము నిరధిష్ఠానభ్రాంతిని దెలుపునని శ్రీధరుఁడు చెప్పి నాఁడు ౪

అనుమానము

అనుమానమనగా 'అను-మానము' పరిమాణమును గొలుచునట్టిది అది యొక జ్ఞానమునుండి ప్రసరించు నింకొక జ్ఞానము లింగజ్ఞానమునుండి లింగిజ్ఞానము సంభవించును ప్రత్యక్షానంతరజ్ఞాన మనుమానమనియు జెప్పఁబడెను 'ప్రత్యక్షజ్ఞానము లేనిదే యనుమాన ముండ'దని వాత్సవ్య యనుఁడు భావించినాఁడు ఒక ద్రవ్య నిష్పమ ధూమమును సంబంధము గలవని చూచి, యింకొకసారి ధూమమును జూచినచో నగ్నియున్నదని

౧ వైకేశికసూత్రములు ౫, ౨, ౬-౭

౨ వ ప్ర పుట ౧౨౭ ఉపసౌర ౯, ౨౭

౩ మనోమాత్రప్రభావం స్వప్నజ్ఞానమ్

౪ న్యాయకందళి పు ౧౭౯

యనుమానించును ౧ ప్రత్యక్షానుమానజ్ఞానములకుఁ గొన్ని భేదముల నుద్ఘోషింపఁడు పేర్కొనినాఁడు (౧) యోగిదిర్బనముతప్ప ప్రత్యక్ష మంతయు నొకే రూపము, అనుమానమున వై విధ్యముగలదు (౨) ప్రస్తుతవిషయములకు సంబంధించినదియు, నింద్రియముల కందు బాటులో నున్నదియును మాత్రమే ప్రత్యక్షము, అనుమానము త్రికాల సంబంధి (౩) అనుమానమునకు సామాన్యసంబంధస్పృతి లేక వ్యాప్తి యుండవలెను, ప్రత్యక్షమున కట్టి దవసరము లేదు ౨ ప్రత్యక్షదర్శనము సాధ్య మగునేని యనుమానమునకుఁ దావు లేదు ౩ ప్రత్యక్షదర్శన విషయజ్ఞానమునకు విశేష మాలోచనావసరములేదు ౪ “ఏమియుఁ దెలియని విషయములఁగూర్చికాని, స్పష్టముగాఁ దెలిసిన విషయములఁ గూర్చికాని యనుమానమునకుఁ బనిలేదు, సంశయాస్పదవిషయము లను గూర్చియే యనుమానము వనిజేయును” ౫ ప్రత్యక్షదర్శనమున కలభ్యమైన వస్తుభాగములనుగూర్చి యనుమానము తెలుపును మనము చూచినది దానితో సంబంధముగల చూడనిదానిని సూచించును తన న్యాయసారమునందు భాసర్యజ్ఞాఁ డనుమాన మనఁగా నింద్రియముల కందుబాటులో లేని యొక విషయమును దెలియవలయుననియు, సద్ధి విషయమున కింద్రియావరణములోని వస్తువులతో సంబంధముండు ననియు నిర్వచనముల చెప్పెను శివాదిత్యుఁ డనుసరించి గంగేశుఁ డొక జ్ఞానమునుండి లభించు నింకొక జ్ఞానమే యనుమాన మని నిశ్చయించెను

గౌతముఁ డనుమానము మూడు విధములని చెప్పెను పూర్వవత్, శేషవత్, సామాన్యతో దృష్టమ్ రా ఈ వర్గీకరణము నుండి వాత్సాయ నుఁడు కొంత భేదమును జూపెను అనగా వాత్సాయనునికే బూర్వమే

౧ న్యాయా॥ ౨, ౧౩౪ ౨ న్యాయా॥ ౨, ౧౩ ౩ ప్రత్యక్షతా దనుమాన ప్రవృత్తేః (శంకరుఁడు డి యన్ ఏ) ౪ ఘటోఽయ మితి శ్లాఘం నియమః కోస్యపేక్షతే ౫ న్యాయా॥ ౧, ౧౧ ౬ తత్త్వనింతామణి॥ ౨౭ పు ౨ పోల్చు మాణిక్యమండి యచ్చిన అనుమాన నిర్వృత ము సాధనా త్పాద్యవిజ్ఞానమ్ (పరిక్షామణిసూత్రమ్) ౭ పు ద్ధార్మి పు ౧౫౬

౮ పూర్వమే సమా॥ ము ౧౭౭ ౨౧౭ - - , - ౫౬౬ - ౨౩ ౩౭

న్యాయసూత్రముల వివరణములో భిన్నాభిప్రాయములు అన్నవని తెలియుచున్నది అనుమానమునందు మనము దృష్టమగుదాని నుండి తత్సంబంధియైన యదృష్టమగు దాని యొక్క గమింతుము ఈ దృష్టాదృష్ట వస్తు సంబంధము త్రివిధము అదృష్టవస్తువు దృష్టవస్తు కార్యమా? కారణమా? లేక రెండు నింకొకదాని కార్యములా? యను విషయములచే నీ భేదము వచ్చును మనము మేళుములను జూచి వర్ణించునని తలచుట పూర్వవ దనుమానము ఇచటఁ బూర్వ వస్తువును జూచి వరము నూహింతుము ఇంతేకాక, పూర్వానుభవ మంతయుఁ గూడ నిం దుపయోగించును హింగిన యేదీని జూచి, వర్తము కురిసి యుండవలెనని తలచునప్పుడు శేషవ దనుమానము ఇచటఁ గార్య మును జూచి కారణము నూహించితిమి వస్తు ద్వంద్వములో నొకదాని వలన నింకొకదానిని, యొక వస్తువులో నొక భాగమునుండి యింకొక దానిని, లేక కాని వానిని పేరుచేయుట వలన లభించు దానిని ననుమానించు జ్ఞానముకూడ నిందే చేరును శబ్దస్వరూప మొక గుణమును ననుమాన మిట్టిదని చెప్పఁబడిన శబ్దము సామాన్యవిశేషమవాయుద్రవ్య క్రియలలో నేదియుఁ గాదనియు నందుచే నది యొక గుణమనియు నిర్ణయింతుము ఒక కొమ్ములుగల జంతువును జూచి, దాని కొక తోకయు నున్నదని యనుమానించుట సామాన్యతో దృష్టాన మానమగును ఇది శేషల కారణధర్మముపై నాధారపడ లేదు అనుభవ సామాన్యస్వభావముపై నాధారపడినది ఉద్వేగతకరుండు దీని నంగీకరించి, కొంగలు కనబడుటచే నొకచోట నీ రున్నదను నుదాహరణము నీ యనుమానమును సూచించుట కొనఁగియున్నాఁడు ఇంద్రియాతీత విషయములఁ దెలియుటకఁగూడ నిది యుపయోగించును

౨౨ ఇందుఁ బూర్వ శేషకర్తృత్వములు తర్కవాక్యమునందలి పూర్వోత్తరభాగములను సర్వములో వాడఁబడినట్లు తోచును, దీని యర్థమును గార్య కారణములుగా న్యాయము ధావించెను (చూడు ఆచార్యద్రువుని త్రివిధమ అనుమానమ్, ఓరియంటల్ కాలనరెస్సు ప్రొ'డింగ్సు పూనా పుట - ౬౫)

౩ ఈయర్థ మసంభవమని స్థిరపండితు సభిప్రాయము

సూర్యుని వివిధ ప్రదేశములలోఁ జూచి, సూర్యునికిఁ జలన మున్నదని యనుమానింతుము సూర్యచలనమును మనము చూచియుండలేదు రాగద్వైపాది గుణములను జూచి, అత్త యున్నదని గుర్తింతుము, కాని యాత్మ దృష్టముగాదు ౧

ఈ యుదాహరణముల వలన వ్యాప్తి లేక భిన్నవస్తుసంబంధావ సర మున్నదని స్పష్టము ప్రతి వ్యాప్తియందును వ్యాపక వ్యాప్యము లున్నవి ఒక విషయికేగల యొక గుణము వేతొక గుణముతో వ్యాప్తి లేక నిత్యసంబంధమును గలిగియున్న సత్యముపై నాధారపడి యనుమాన నిర్ణయ మేర్పడును పర్వతము నుండి ధూమమును జూచి, పర్వతము మండుచున్నదని నిశ్చయింతు మేలన ధూమాగ్నులు పర్వ సామాన్యముగాఁ గలిసి యుండునని మనకుఁ దెలియుఁను, మధ్యమ వధమైన ధూమము అనగా లింగపరిశీలనము వలన దూమము గల వస్తువుకూడ నగ్నిని గలిగి యున్నదని మనము తెలిసికొందుము ఉద్వ్యోతకరు ననుసరించి, స్పృశి సాహాయ్యముతోఁగూడిన లింగముపై

౧ భిన్నకాలములలో భిన్నప్రదేశములలోఁ గన్పించుచున్న కారణమున సూర్యునికి గతి యున్నదని చెప్ప వాక్యాయనఁడిచ్చి యనుమానోదాహరణము నమంజనము కాదని యుద్వ్యోతకరుఁడు ఖండించినాఁడు ఏలన మనము సూర్యగోళములోని భిన్న భాగములనే చూచుచున్నాము కాని, సూర్యగతిని జూచుటలేదు పూర్వవత్ కేవలత్ సామాన్యతో దృష్టిమను త్రివిధానుమానముల నుద్వ్యోతకరుఁడు వేరుగాఁ జూడక సక్రమ మైన యొక యనుమానమున కవి యుపాంగములని తలచిన సంగతిని మనము మఱువ రాదు (౧) పూర్వవత్తనగా మధ్యమాంగములేక హేతువు, పూర్వలేక సాధ్యలేక నున్న కాంగము ననుసరింపవలెను (౨) కేవలత్తనగా మధ్యమాంగ మున్నకాంగము నితర కేవల విద్విషయములలోఁ దప్పక యనుమించును మూలబంధవలెను (౩) సామాన్యతోద్యస్తా యుగా సామాన్యతః అద్భిష్టా యని విగించి, మధ్యమాంగము సాధ్య సాధ్య భావములకు సమానము కారాదని యర్థము చెప్పినాఁడు వీనికిం దియిడియున్నవని సూత్రములోని చ శబ్దమువలన నిర్ణయించి, ప్రత్యక్షశబ్దప్రకారా విరోధములు కౌని లక్షణములుండవలెనని చెప్పెను ఈ యైదు లక్షణములు సక్రమమైన అన్వయవ్యతిరేకి యను ననుమానమిందుండవలె ననియు, నాదుగు మాత్రమే కేవలానలయు కేవల వ్యతిరేక్యనుమానము లందుండవలెననియు నిరూపించెను

౨ స్పృశ్యమగ్నిహేతో లింగం రామర్శోఽమరూ మ్ వ్యాపా|| ౧౧౩)

నాధారపడిన వాదమే యనుమానము, లేక హేతుదర్శన జ్ఞాన పూర్వకమై, సాధ్యముతో దానికి గల యవినాభావసంబంధస్పృతి యనుమానము, అనుమాన వాదాంశములు తర్క-వాక్యములోఁ జూపఁబడినవి

౮ తర్కవాక్యరూపము (Syllogism)

తర్క-వాక్యములోని పంచాంగము లివి, (౧) ప్రతిజ్ఞ, పర్వతము మండుచున్నది (౨) హేతువు లేక కారణము, పొగ వచ్చుచున్నది కనుక (౩) ఉదాహరణము, ఎచట నిప్పున్న నచట బొగయుండును, వంటగది (౪) ఉపనయనము లేక ప్రయోగము, అట్లే యీ పర్వతమును (౫) నిగమనము లేక నిర్ణయ ప్రకటనము, కావునఁ బర్వతము మండుచున్నది ౧ ప్రతిజ్ఞ స్థాపింపవలసిన సిద్ధాంతమును మొదటనే ప్రకటించును సమన్యను నిర్ణయించి, అన్వేషణావధులను నిశ్చయించును స్థాపించ వలసిన సిద్ధాంతము మొదటినుండియుఁ గార్యక్రమ మార్గమును నియమించును, అనుమానప్రవృత్తి దానిని బలపఱచి సమర్థించును సిద్ధాంతమనగా నొక ప్రతిపాదనము, అదియొక సూచన మాత్రమే ౨ ప్రతిజ్ఞలోఁ జెప్పఁబడిన ప్రతిపాదనమునుగూర్చి యొకను దెలియవలెనను నాకాంక్ష లేనిది హేతుచర్చయే లేదు ప్రతి పాదన మందు రెం డంశము లున్నవి ఒకటి చూచిన విషయము, ఇది సామాన్యముగా నొక వస్తువు లేక వస్తువుగా నంగీకరింపఁదగిన యొక జాతి, ౩ రెండవది సాధింపవలసియున్న కార్యము 'పర్వతము మండు చున్న దను దానిలోఁ బర్వతము చూచినవిషయము లేక కర్త లేక ధర్మి, 'మండుచున్నది' ధర్మము, లేక సాధ్యము లేక అనుమేయ

౧ న్యాయసూ॥ ౧౧౨౨ పోల్చు ప్రకృతపాదుఁడిచ్చిన నామములు ప్రతిజ్ఞ ఆసదేశము నివర్తనము ఆనుసంధానము ప్రత్యామ్నాయము దీని ఎలక వైశేషిక చిర్యనమందు న్యాయభావములు స్వతంత్రముక ప మందెనని తెలియబున్నది అర్థ వాక్యము నందు బిన్న ప్రమ జాంశము లున్నవని వాక్యాయను భిస్రాయము, మొదటిది కాబ్దికము రెండవది ఆనుమానము మూడవది ప్రత్యక్షము కర్తవదు మూఁడు సిద్ధాంతములో నీ నాల్గవ ప్రవృత్తిలో నున్నవని యూహించెను (నా॥భా॥ ౧౧౨)

౨ న్యాయభా॥ ౧౧౩ ౩ న్యాయసూ॥ ౧౧౨౩

మనగా మనుమానింపఁదగినది కర్త లేక ధర్మ యొక దృశ్యాంశమును జెప్పి, ధర్మ మా ధర్మికలిగియున్న గుణమును సూచించును అది గుణముకాని గుణవర్గముకాని కావచ్చును మనకుఁ బ్రత్యక్ష మొనఁగిన కర్త, అనుమేయములోని లక్షణమును గలిగియున్నదని చూపుటే తర్క వాక్య లక్ష్యము. ధర్మ ధర్మములనుగలుపు సంధానశబ్దము భాషావసర నిమిత్తము వచ్చినదే కాని దాని కిందు ముఖ్యత లేదు ౧ ప్రతిపాదనము ప్రత్యక్షదర్శనమునకుఁగాని శబ్దప్రమాణమునకుఁగాని విరుద్ధము కారాదు దిజ్ఞాగు ననుసరించి, అస్పష్టములు నాత్మవిరుద్ధములు, స్వయం ప్రకాశకములునైన విషయములు ప్రతిపాద్యములు కావు. ౨ ఇవి మనకుఁ దెలియనివిషయములు కాని, నువిదిత సత్యాంశములు కాని, స్వనిశ్చయ వ్యతిరేకములు గాని కారాదు కర్త లేక పక్షము “వ” సాధ్యము లేక “సా” యగునని ఋజువు చేయుటకు, మొదట మనము పక్షమును దీసికొని, పరిశీలించి, దానియందు మనము మధ్యమాంగము ను గాంతుము తార్కిక చర్చ లన్నిటిలో ప్రతిపాదనావంతరము తద్విషయ విభాగ పరిశీలనము జరుగును తర్కవాక్యములోని ద్వితీయాంగము మధ్యమావయవమైన హేతువు లేక సాధన లేక లింగము ధర్మయం దున్నదని తెలుపును అది పక్షధర్మత నుగ్గడించును పర్యతము ధూమాపృతమై యున్నది పక్షత అనుమానమునకు ముఖ్యాధారము, ప్రతి పర్యతమును బక్షము గాదు, దానియందు ధూమ మున్నదని చూచి, నిష్పక్షాడ నున్నదని తెలియఁగోరినంతనే యది పక్ష మగును మన మగ్నినికూడఁ జూచినచో నది పక్షము కాఁజాలదు పక్షమనగా నందలి సాధ్యము సంశ యాప్తదముకావలెనని అన్నింభట్టు నిర్వచించెను ౩ పక్షము కేవల మొక యంగము కాదు, ప్రతిపాదనమే మన శిష్టుడు తార్కికానుమానమునకు వలయు అంగత్రయము లభించినది హీనాంగము లేక పక్షము, అనగా దీనినిఁగూర్చి యొక లక్షణ మనుమానింపఁ బడును, ఉన్నతాంగము లేక సాధ్యము, అనగా హీనాంగమునుగూర్చి

౧ చూడు చాప్టర్ ఆఫ్ ఇండియన్ లాజిక్స్ వు ౨౯౦ మఱియుఁ జూడు ౧
121 పుట ౨౩౪ పై సూ ౩ ౧ ౧౨

౨ పుటియుఁ జూడు ౧ ప్ర పు ౨ పై సూ ౩, ౪ ౫

౩ తర్కసంగ్రహము పు ౫౦ సందిగ్ధనాన్వవాన్

చేసిన యనుమానము, మధ్యమాంగము అనగా దీనివలన నున్నతాంగము హినాంగమునుగూర్చి చేసిన యనుమానము సత్యమే యనునది నిశ్చయమగును

మధ్యమాంగము హినాంగమునం దున్నంతమాత్రమున ననుమానము సత్యము కాజాలదు, మధ్యమోన్నతాంగముల కొక సామాన్య లక్షణ సంబంధముకూడ నిండఁ గలియవలెను తృతీయాంగమైన యుదాహరణ ధూమయుక్తమైన దానిలో నివృండును, వంటింటి వంటి దనునది అనుమానాధారమును జూపును ఉన్నతాంగలక్షణముగలదే యుదాహరణమని గొతముఁడు చెప్పినాఁడు వాత్స్యాయనుఁడు దీని సంగీకరించెను ఉదాహరణ మనగా నొక సామాన్యనియమమును ద్రువపఱచున దను భావమును వీరు సూచించునట్లుధారము లేదు జ్ఞాన మంతయు నొక విశేషలక్షణమునుండి యింకొక విశేషలక్షణమును గ్రహించుట యను సర్థములో వారట్లు భావించి యుండవచ్చును కొందరు వ్యక్తుల కొక లక్షణమున్నది, ఇంకొక వ్యక్తిగాని వ్యక్తులుగాని కొన్ని యితర లక్షణములలోఁ బూర్వవ్యక్తి సామ్యమును గలిగి యుండ వచ్చును, అందుచే మొదటి లక్షణములోఁ గూడ వారికి సామ్య ముండవచ్చును ఉపమానమునుండి న్యాయహేతు (తర్క) వాక్యము పెంపొందియుండవచ్చును ఈ వద్దతి నారిస్టోటలంకికరించి నాఁడు ౧ ఉపమాన జ్ఞానపూర్వకమగు హేతువద్దతి మనము తఱచుగా వాడుచున్నదై నను, నది తార్కికానుమానము కాజాలదని గుర్తించిరి, ఏలనఁ దార్కికానుమానమునందు సిద్ధాంతము ప్రతిపాదనము నుండియే లభించును మనము తీసికొనిన యుదాహరణము సామాన్యధర్మసూచకము గానిచో వాదము హేతుశాస్త్రమగును సాధర్మ్యము జాతి సామాన్య ధర్మమును జూపును ప్రకప్తపాదుఁడు సాహచర్యము నెఱుఁగును, అది కణాదుఁ డిచ్చిన దని యాతఁడు చెప్పెను ౨ అనంతరతర్కము తృతీయాంగము సామాన్యసంబంధ ప్రకటన మని యూహించెను ౩

౧ పోల్చు ఎదెన్ను దీబ్బుతోఁజేసిన యుద్దము కృత్రిమమైనది ఏలన నమీన నహవానులతో యుద్ధ మది పోకినతో దీబ్బుచేసిన యుద్ధము ట్టదే

(౨) వ ప్రశ ౩ ౨౦౫

(౩) వ్యాప్తిప్రతిపాదకం వాక్యమ్॥ అర్కసంక్రహము పు ౬

అనుమానించిన లక్షణమునకును సూచించిన సంజ్ఞకును నవినాభావ సాహచర్యము లేకున్నచో ననుమాన మసంభవము వేదాంత వరిభాష చెప్పెను “సామాన్యసంబంధజ్ఞానమే యనుమానోపకరణము”^౧ ఉదాహరణము నిచ్చుటవలన ననుమానము సామాన్యమునుండి విశేషమును, విశేషమునుండి సామాన్యమును గ్రహించు మథయలక్షణయుక్తమైనదని తెలియుచున్నది సామాన్యధర్మ మనేక సమాన విషయములపై నాధారపడియున్నది, ఇది సూతనసత్యములను గనుగొనుటకువయోగించును ఉదాహరణముయొక్క అముఖ్యము సహాయసూత్రమునైన లక్షణమును దిజ్ఞాగుఁ డుగ్గడించెను ఉదాహరణ మనవసరమనియు, నది నియమసామాన్యధర్మమును ప్రదర్శించునేకాని, స్థాపించదనియు ధర్మకీర్తి యభిప్రాయము ‘ఇదివరకుఁ జూచిన సమాన విషయముల సంక్షేపరూపమే యున్నతాంగమనియు, నిదివఱకుఁ జూడని విషయముల కీ సామాన్యధర్మముచే సంబంధము గలుగవచ్చుననియు మిల్లువండితుని భావము, ఉన్నతాంగము సామాన్యధర్మ ప్రతిపాదనమనియు నదియే యనుమానమున కాధారభూతమనియు ఆరిస్టోటల్ విశ్వాసము ఈ రెంటిని పృథ్వియాంగము సమస్వయించు”^౨ నని డాక్టరు సీల్ భావించినాఁడు^౩ ఉదాహరణములు భిన్నవిధములు కావచ్చును, (౧) సాధర్మ్యములు-ఇందు నిరూపింపవలసిన లక్షణమును, దాని కాధారమును నుండును, వంటిల్లు మున్నగునవి, (౨) వైధర్మ్యములు, నిరూపింపవలసిన లక్షణమును, దాని యాధారమునుగూడ నుండవు, సరోవరము మున్నగునవి^౪ దిజ్ఞాగుఁ డీ రెంటికి నుపమానములను జేర్చెను సిద్ధసేనదివాకరుఁడు పై రెంటికిఁ జెరొక యారురకముల దోషములను జూపెను

మధ్యమావయవవ్యాప్తిని గూర్చి యిట్లు చెప్పబడెను’ (౧) “శబ్దమనిత్య మైనది, ఏలన నది యుత్పత్తి గలది” యను దానిలో వలె మధ్యమావయవమైన ‘యుత్పత్తి గలది’ ఎర్వశబ్దము లకును జెందినదగుటచే మధ్యమావయవము హేనావయవమునకుఁ గల వ్యాప్తి సంతము

౧ అనుమితకరణం చ వ్యాప్తిజ్ఞామ్ ౨ అ

— ది పాశిట్ వ పై ప్సెన్ ఆఫ్ ది ఏన్సెంటు వాండున్ ఫుట ౨౫౨

౩ న్యాయా ౧౧౨౬ ౩౦

గలిగి యుండును (అ) “ఉత్పత్తిగల వస్తువులన్నియు ననిత్యములు” నందువలె మధ్యమావయవముచే రూపింపబడు సర్వవస్తువులు నున్నతావయవము సూచించు వానితో సాధర్మ్యమును గలిగి యుండవలెను (ఆ) ఉన్నతావయవము ప్రకటించు వస్తువిరుద్ధము లైనవి మధ్యమ ముండుండరాదు, “నిత్యముకాని ప్రతివస్తువు నుత్పత్తి కలదే ” మధ్యమోన్నతావయవముల కవినాభావసంబంధము సర్వత్ర సమకూర్చవలెనని దిజ్ఞాగుఁ డుద్ఘాటించినాఁడు మధ్యమోన్నతావయవముల కెట్టి సాధర్మ్య ముండవలెననగా, నున్నతావయవ మున్నచోటఁ దప్పకుండ మధ్యమము నుండవలెను, ఉన్నతము లేనిచో, మధ్యమము నుండరాదని యుద్ధ్యోతకరుఁడు నియమించెను ప్రశస్తపాదుఁడీ భావము నంగీకరించెను ౧ వరదరాజు మధ్యమావయవమునకుఁ బంచ లక్షణములున్నవని చెప్పెను (౧) పక్షధర్మత, మధ్యమము హీనములో నుండవలెను, వర్వతములో ధూమము (౨) సవక్షసత్త్వము, అనగా నిరూపింపబడిన విషయములతో సాధర్మ్యముగల భావములందు మధ్యమముండుట ధూమము వంటింట నుండుట (౩) వివక్షసత్త్వము నిరూపింపబడిన విషయములతో వైధర్మ్యముగల యభావములందు మధ్యమ ముండకుండుట, సరోవరమునఁ బొగలేకుండుట (౪) అపాధిత విషయత్వము, హీనావయవముతో విరోధము లేకుండుట (౫) అసత్ప్రతిపక్షత్వము వ్యతిరేకకక్షులు లోపించుట కేవలభావాత్మకము లేక అభావాత్మకమగు ననుమానములో యుక్తమైన మధ్యమము నాలుగు లక్షణములనే కలిగి యుండును ఏలిన నది భావాభావాత్మకము లగు వానిలో నుండఁజాలదు మధ్యమావయవ మనుమానత్రయము నను

౧ ౨ ౩ ౪ ౫ ౬ ౭ ౮ ౯ ౧౦

యదమమేయేన సంబద్ధం బ్రసద్ధం చ ఆదన్యతే

తదభావే చ నాన్వేష తల్లింగ మనుమానకమ ॥

మధ్యమాంగము మనము నిరూపింపఁజోవు వస్తువుతో సంబంధించిన వస్తువు లన్నిటియందుండుటయు నట్లే యన్యముల లేకుండుటయు యుక్తమైన యనుమానమునకు లక్షణమని ధర్మక్తిరీ వరితెను నిద్రసేనదివాకఁజూడు మధ్యమాంగ మనగా ఉన్నతాంగముతో నిత్యసంబంధములేకుండ నుండఁజాల దనెను ధూమము నిప్పులేక మఱే యితర వస్తువు నుండియు జనింపదు

సరించి మూడు విధములని యన్నంభట్టు చెప్పినాడు (౧) అన్యాయ-
వ్యతిరేక లక్షణములు గలది, ఇచ్చట మధ్యమ మున్నతముతో నిత్య
సాధర్మ్యము గలది, నిష్పత్తోఁ జొగి, ఎచ్చట దూమమున్నదో యచట
నగ్ని యుండును, ఎంటిల్లు, నిష్పలేనిచోట ధూమముండదు సరో
వరము ౧ (౨) కేవలాన్వయి ఇచట గేవల భావాత్మకసాధర్మ్యమే
యుండును, “విదితమైన దెల్ల నామయోగ్యమే” దీనికి వ్యతిరేకోదా
హరణము లేదు ‘నామయోగ్యము కాని దవేద్యమే, యనరాదు
(౩) కేవల వ్యతిరేక ఇచట సన్వయోదాహరణ మసాధ్యము, “జంతు
ప్రవృత్తులుగల జీవులన్నియు నాత్మలను గలిగియున్నవి” ఇచట
బల్లలను కుర్చీలను జంతుప్రవృత్తులు లేనివనియు నందుచే నాత్మలు
లేనివనియు నిరూపింపఁ గలము, కాని అన్వయోదాహరణముల నీయఁ
జాలము, ఏలన నాత్మలును, జంతువులును నేకమై యుండు స్వభావము
గలవి ౨ వేదాంతపరిభాష ననుసరించి, భావాత్మక సామాన్య
ధర్మముతోఁ గూడిన దనుమాన మనియు అభావాత్మక సామాన్య యుక్త
మైనది అర్థావత్తి యనియుఁ జెప్పఁబడెను ఏలన రెండవ దానిలో
నొక విశేష విషయమునకు సామాన్య ధర్మప్రయోగమున కవకాశము
లేదు ౩ కాని న్యాయశాస్త్రము ననుసరించి, ప్రత్యభావమునకు నొక
భావము వ్యతిరేకియై యుండుననియు, నందుచే నభావాత్మక సామాన్య
లక్షణములనుండి భావాత్మక నిర్ణయములు లభించుననియుఁ జెప్పఁ
బడెను ౪ మధ్యమావయవముఖ్యలక్షణ మేమన నది సర్వస్వతంత్ర
మైనది కావలెను ‘బి’ కుమారుఁడు కనుక ‘ఎ’ నల్లగా నున్నాడని

౧ మొదటి మూటివి ధర్మకీర్తియు దర్శితరుఁడును జెప్పరి

చూడు న్యాయబిందు|| టీక పు ౧౦౪ మఱియు లోగాక్షిబాగుని తర్కకౌముది పు
౧౨ కొందఱు ముద్రణము ౨ చూడు శ్లోకపార్థికము అనుమానము శ్లో ౧౨౨

౩ అర్థవంతమైనది పుట ౪౮ ఈ భేదము నుద్దో శకటమును గంగేకుడు
సంగీతరించి దినిని జైనమతగ్రంథములలోని యనుమాన వర్గీకరణముతోఁ బోల్చుచు
(౧) ఇది యున్నది ఏలన నదియున్నది-అగ్నియున్నదేలన ధూమమున్నది (౨) ఇదిలేదు||
ఏలన నదియున్నది నలిగలేదు, ఎలన నిష్పన్నది (౩) ఇది యున్నది ఎలన నది లేదు
ఇచటఁ జరి యున్నదేల నిష్పన్న లేదు (౪) ఇది లేదు ఏలన నది లేదు ఇచట మామిడి
చెట్టు లేదు ఏలన నివట నే చెట్టును లేదు

౪ వ్యాప్తి, అన్వయముకాని వ్యతిరేకముగాని కావచ్చును అన్వయవ్యాప్తి

మనము వాదించఁ జాలము, 'బి' యితర కుమారులు నల్లగా నుండ వచ్చును! యితరుల కుమారు లట్లు లేకుండవచ్చును మన సిద్ధాంతము సత్యము కాకపోవచ్చును, కాని యది తార్కిక దోషయుక్తము, ఏలన 'బి' కుమారుఁడగుటకును నలుపురంగు నకును అనుపాధిక సంబంధములేదు

తర్కవాక్యరూపములోఁ జతుర్థాంగము ప్రయోగము హీనావ యవములో సూచించఁబడిన హేతు పున్నదని కాని లేదని కాని యిది వక్కాణించును మొదటిది భావాత్మకము, **ఉ॥** అట్లే యీ పర్వతమును, అనగా ధూమయుక్తము, రెండవ ద భావాత్మకము, **ఉ॥** ఈ పర్వత మట్లు కాదు, అనగా నిది ధూమయుక్తము గాదు **౧** నిర్ణయము ప్రతి పాదనము సహేతుకమైనదని పునరుద్ఘాటన మొనర్చెను, **ఉ॥** కావునఁ బర్వతము మండుచున్నది **౨** ప్రథమాంగములోఁ దాత్కాలికముగాఁ బ్రతిపాదించఁబడినది నిర్ణయములో ఋజు వగును

కొందరు తార్కికులు తర్కవాక్యమునకు దశాంగములఁ జెప్పిరని వాక్యాయునుఁడు వచించినాఁడు మన మిదివరకుఁజూచిన పంచాంగ ములకు నీ క్రింది యొదును జేర్చఁబడెను **(౧)** జిజ్ఞాస యనగాఁ బ్రతి

రెండురకములు గనునావి జనించినవస్తువులన్నియు సనిత్యములు విషమవాస్తవి ధూమయుక్తము లన్నియు వర్గీకరణములు దీని ప్యతిరేకము సత్యము కాదు

౧ న్యాయాంగముల **౧౧** **౨౮** **(౨)** న్యాయాంగముల **౧౧** **౨౮** వివాదాభాసముల నుండి త ప్రదాయములనుండి తర్కవాక్యరూప ముదయించి పెంపొందెనని దీనినిబట్టి తెలియు చున్నది జైనతార్కికుఁడైన భద్రదాహువు తర్కవాక్యమునకు దశాంగములను వేరొక విధముగా విచ్చెను **(౧)** ప్రతిజ్ఞ **(౨)** ప్రతిజ్ఞాపిత్రి **(౩)** హేతువు **(౪)** హేతువిత్రి **(౫)** విషయము **(౬)** విషయ ప్రతిషేధము **(౭)** దృష్టాంతము **(౮)** అకాంక్ష **(౯)** అకాంక్ష ప్రతిషేధము **(౧౦)** విగమనము **(౧౧)** విగమనము **(౧౨)** విగమనము **(౧౩)** విగమనము **(౧౪)** విగమనము **(౧౫)** విగమనము **(౧౬)** విగమనము **(౧౭)** విగమనము **(౧౮)** విగమనము **(౧౯)** విగమనము **(౨౦)** విగమనము **(౨౧)** విగమనము **(౨౨)** విగమనము **(౨౩)** విగమనము **(౨౪)** విగమనము **(౨౫)** విగమనము **(౨౬)** విగమనము **(౨౭)** విగమనము **(౨౮)** విగమనము **(౨౯)** విగమనము **(౩౦)** విగమనము **(౩౧)** విగమనము **(౩౨)** విగమనము **(౩౩)** విగమనము **(౩౪)** విగమనము **(౩౫)** విగమనము **(౩౬)** విగమనము **(౩౭)** విగమనము **(౩౮)** విగమనము **(౩౯)** విగమనము **(౪౦)** విగమనము **(౪౧)** విగమనము **(౪౨)** విగమనము **(౪౩)** విగమనము **(౪౪)** విగమనము **(౪౫)** విగమనము **(౪౬)** విగమనము **(౪౭)** విగమనము **(౪౮)** విగమనము **(౪౯)** విగమనము **(౫౦)** విగమనము **(౫౧)** విగమనము **(౫౨)** విగమనము **(౫౩)** విగమనము **(౫౪)** విగమనము **(౫౫)** విగమనము **(౫౬)** విగమనము **(౫౭)** విగమనము **(౫౮)** విగమనము **(౫౯)** విగమనము **(౬౦)** విగమనము **(౬౧)** విగమనము **(౬౨)** విగమనము **(౬౩)** విగమనము **(౬౪)** విగమనము **(౬౫)** విగమనము **(౬౬)** విగమనము **(౬౭)** విగమనము **(౬౮)** విగమనము **(౬౯)** విగమనము **(౭౦)** విగమనము **(౭౧)** విగమనము **(౭౨)** విగమనము **(౭౩)** విగమనము **(౭౪)** విగమనము **(౭౫)** విగమనము **(౭౬)** విగమనము **(౭౭)** విగమనము **(౭౮)** విగమనము **(౭౯)** విగమనము **(౮౦)** విగమనము **(౮౧)** విగమనము **(౮౨)** విగమనము **(౮౩)** విగమనము **(౮౪)** విగమనము **(౮౫)** విగమనము **(౮౬)** విగమనము **(౮౭)** విగమనము **(౮౮)** విగమనము **(౮౯)** విగమనము **(౯౦)** విగమనము **(౯౧)** విగమనము **(౯౨)** విగమనము **(౯౩)** విగమనము **(౯౪)** విగమనము **(౯౫)** విగమనము **(౯౬)** విగమనము **(౯౭)** విగమనము **(౯౮)** విగమనము **(౯౯)** విగమనము **(౧౦౦)** విగమనము

పాద్యములోని సత్యమునుగూర్చి సమగ్రముగాఁ దెలియఁగోరుట, పర్వత మంతయు మండుచున్నదా, కొన్ని భాగము లేనా? (౨) సంశయము మనము చూచునది నిజముగా దూమమా లేక ఆవిరి యట్లు కన్నట్లు చున్నదా? (౩) శక్యప్రాప్తి యనగా మనకుఁగల యుదాహరణము హిగయున్నచో నెల్లప్పుడును నిప్పుండునను విషయమును దెలుపఁగల సామర్థ్యముగలదేనా? ఏలన నెఱుగఁ గాలిన యినుపగుండు దూమ రహితమైనది (౪) ప్రయోజనము సిద్ధాంతము చేయుటలోని యుద్దేశము (౫) సంశయవృద్ధాసము మధ్యమొన్న తాంగసంబంధమును గూర్చియు, హినాంగములోకి మధ్యమాస్తిత్వమును గూర్చియు మనకుఁ గల సంశయనిర్మూలనము ఈ యైదంగములును మన జ్ఞానమును విస్తృతమొనర్చును గాని, ముఖ్యములు గావని వాత్సామ్యముడు భావించినాఁడు ఇందు మానసిక దశావివరణమున్నది జిజ్ఞాస సర్వ విజ్ఞానమునకు నారంభదశయే ఉద్ద్యోతకరుండు చెప్పినట్లు జిజ్ఞాస తర్కచర్యలో ముఖ్యాంగము గాదు ౧

ప్రథమాంగములోని ప్రతిపాదనమును నిగమనము తిరిగి ప్రవచించునదే యనియు, చతుర్థాంగమైన ఉపనయము ద్వితీయాంగమైన హేతువునదుక్తియే యనియు గుర్తింపఁబడెను అందుచేఁ దర్కవాక్యము ముఖ్యముగా మూ డంగములు గలది, తన ఉపాయకౌశల్య సూత్రమునందు నాగార్హనుఁ డంగత్రయ తర్కవాక్యము నారంభించిన వాఁడనియు, భావాత్మకము సభావాత్మకమునైన యనుమానము హేతువువలనను, నుదాహరణము వలనను స్థాపించెననియుఁ జెప్పుదురు ౨ దిజ్ఞాగుండు నిజముగా దీనికిఁ గర్తరుని కొంద రభిప్రాయ వడిరి ౩ తన న్యాయప్రవేశమునం దాతఁడు తర్కవాక్యము త్ర్యంగ సహితమని చెప్పెనుగాని మూడవ యంగము భావాభావాత్మకములగు రెం డుదాహరణములను గలిగియున్నది “ఈపర్వతము మండు

౧ న్యాయా ౧౧ ౩౨

౨ బాస్టరీ అఫ్ ఇండియన్ లాజిక్కు పు ౧౧౯

౩ సుగ్రీరుండుఁ బైనా జపాను దేశములలోఁ బొందుపరుసఁ బడిన బాందూ లాజిక్కు యుద్ధి వైశేషిక తత్వశాస్త్రముపు ౮౨, నోటి ౨

చున్నది, ఏలన నందు దూమము కలదు, దూమయు క్తమైన దెల్ల నగ్ని యు క్తమైనదే, వంటిల్లువలె, నివ్వలేనిచోట దూమమును లేదు, కాసారమువలె దిజ్జాగుని వాక్యములోఁ దృతీయాంగ మొక సామాన్య ధర్మము, ఇందు సూచనప్రాయములగు నుదాహరణములున్నవి తృతీయాంగము నిరర్థకమే యని ధర్మకీర్తి చెప్పినాఁ డేలనఁ, బ్రథమాంగమందలి ప్రతిపాదనము హేత్వంతర్గతమై యున్నది “పర్యతము మండుచున్నది, ఏలన నది ధూమపహితము” అని చెప్పినఁ జాలును అంగద్వయరూపమైన యిట్టి తర్క వాక్యములు హిందూ తత్త్వగ్రంథములలో నుపయోగింపఁబడినవి జైనతార్కికులగు మాణిక్యనంది, దేవసూరియుఁ గి యభిప్రాయముతో నేకీభవించిరి మీమాంసకులు వేదాంతులును మూడంగముల తర్కవాక్యమునే యంగీకరించిరి వేదాంతపరిభాష, పంచాంగములలో మొదటి మూటిని గాని, చివర మూటిని గాని యుపయోగింప నంగీకరించెను ౨

వాత్స్యాయనోద్ద్యోతకరు లిరువురును నైదంగములలోఁ జివరి రెండిని తొలగించుట కొప్పుకొనలేదు ౩ నిగమనమునందుఁ బ్రథమాంగములోని ప్రతిపాదనము పునరుక్తమని వారంగీకరింతురు రెండు మూడంగముల మిశ్రమరూపమే నాల్గవదనియు వా రొప్పుకొందురు తార్కికముగా నివి యనవసరములైనను, వివాదములందు వీని యవసరమున్నది, ఏలన, నివిహేతువును సమర్థించి, ప్రథమాంగమునందలి ప్రతిపాదనమును నిస్సంశయముగా సమర్థించును పంచాంగసహితానుమానము పరార్థానుమాన మనగా నితరులకుఁగూడ నమ్మికపట్టించుననియు, మూడంగములుగలది స్వార్థానుమాన మనియు ననగా నాత్మనిశ్చయ మొనఁగు ననియుఁ జెప్పఁబడెను మొదటిది ప్రమాణసంబంధము, రెండవది విజ్ఞానవికాసవిధానముతో సంబంధించినది కావున,

౧ ప్రమాణయంత్రాంతరీకాలంకారము॥ పు ౩

౨ ౨౨ వరదాజు తన తర్కరక్షలో మీమాంసవాదుల త్ర్యంగయుక్త తర్క వాక్యమును స్మరించి, బౌద్ధుల యంగద్వయవాక్యరీతివిగూడ వెల్లడించెను పక్షహేతు దృష్టాంతసహితమగు త్ర్యంగయుక్త తర్కవాక్యము మారరవృత్తికిఁ దెలియును

౩ న్యాయాది ౧౧౩౯ న్యాయాది ౧౧౩౯

నూర్పు సత్త్వాంశనిర్ణయసాధన కువయోగించునది దీనిని గౌతమ కణాదులు విశదముగా స్మరించియుండలేదు అనంతర తార్కికులు దీని నంగీకరించిరి ౧ ప్రశస్తపాదుడు స్వనిశ్చితార్థ మనియుఁ బరార్థ మనియు ననుమానభేదమును జెప్పెను ౨ పరార్థానుమానము, కేవలము శబ్దప్రధానము మనమొక పర్యతమును జూచి, యుండగ్ని యున్నదా లేదా యని సంశయింతుము ధూమమునుగాంచి ధూమాగ్ని సంబంధమును స్మృతిశీలించుకొని, పర్యతమందగ్ని యుండవలెనని నిశ్చయింతుము ఈ విషయము నితరులకుఁ జెప్పఁబూనునపుడు మనము పంచాంగతర్కవాక్యము నుపయోగింతుము ౩

తర్కవాక్యాంగముల సంఖ్యవిషయములో నెట్టి భేదాభిప్రాయములున్నను, యుక్తమగు ననుమానమునకు, ముఖ్యలక్షణములు రెండనియు నవి వ్యాప్తి లేక నున్నతాంగము, వక్షధర్మత లేక హీనాంగము నని తార్కికు లంగీకరించిరి మొదటిది పర్యలక్షణసామాన్య ధర్మమును, రెండవది కర్తవ్యాప్తిలోని యొక లక్షణమును గలిగియున్నదనియుఁ జెప్పును ౪ ఈ రెండును జె యస్ మిల్లు రెండు లక్షణములకును సరిపోవును, (౧) ఏ గుణము లే యితర గుణముల మాచించును? (౨) ఈ గుణములను వాక్యములోని కర్త కలిగియుండెనా?

ఉన్నతాంగముకాని, హీనాంగముకాని స్వయముగా నిగమనమును స్థాపించలేదు రెంటి సమన్వయము కావలెను అనుమానవిధానమునకు లింగపరామర్శ ముఖ్యలక్షణము గంగేతు నభిప్రాయములో ననుమాన జ్ఞానమునకు వ్యాప్తియొక్కటియునై నచోఁ బరీక్ష హేతువగును, లింగపరామర్శ చరమ కారణము లేక ముఖ్యకారణము ౫

౧ దిక్షాగుడు ప్రశస్తపాదుడు, ధర్మకీర్తి, నిర్దేశేదివాకరుడు, మాణిక్య నంది దేవసూరి, భావ్యజ్ఞాదు, గంగేతుడు యుగ్మగునారు దీని నంగీకరించిరి

౨ ౪౨ పు ౨౩౧ చీతోఁదొచ్చుడు ధర్మోత్తరుని జ్ఞానార్థక శబ్దార్థక భేదమును (వ్యాయచిందః ౬౪ పు ౨) శివాదిత్యుని ఆర్థరూపత్వ శబ్దరూపత్వ భేదములు (నప్తపదార్థి పు ౧౫౪) ౩ లర్కసంగ్రహము పు ౪౫

౪ తత్త్వచింతామణి ౨ అ పు ౨ భాషావరిచ్ఛేదము పు ౬౬ సిద్ధాంతముకై పశి పు ౬౮ ౫ తత్త్వచింతామణి ౨ తి పు ౨

హేతువు వ్యాప్తిసంబంధముకలిగి, హేనాంగమం దుండుట దీని సారాంశము ౧ అనుమానప్రవృత్తి యొకమైన సమన్వయకార్యము మధ్య మాంగమునుగూర్చిన ఎరిశీలన మేమియు లేదని యద్వైతవాదము వ్యాప్తి జ్ఞానము సాధనకారణము, దానిని స్మృతికిఁ దెచ్చికొని నిగమనమును నిర్ణయింతుము ౨ మొదట ప్రత్యక్ష దర్శనము, తరువాతఁ బరిశీలించుట, నావెనుక ననుమానక్రియయు జరుగుననుదాని నద్వైతవాద మంగీకరింపదు అనుమానక్రియ రెండు భావనిర్ణయములను గలుపుట కాదు, అది యొక వ్యాపారము, ఇందు దర్శింపఁజెదిన విషయము (హేనాంగము) (ఉన్నతాంగమైన) జ్ఞాపకమువచ్చిన సామాన్యధర్మముతోఁ గలిసి పనిచేయును ఈ రెండును భిన్న మానసికావస్థలు గాదు, భిన్న సోపానములలోఁ బనిచేయునవియుఁ గావు, మనస్తత్త్వమునందుకంటె దర్శమునం దెక్కువ దీక్షగల నై యాయుకుఁ డనుమాన వ్యాపారము సమన్వయకార్య మనును

అనుమానించిన వస్తుస్వభావమునుగూర్చి దిజ్ఞాగుఁ డొక విచిత్రమైన ప్రశ్న నుదయింపసేసెను ధూమమునుండి యగ్నిని మన మనుమానింపము, ఏలన నదియొక మాతృజ్ఞాన విషయము కాదు ధూమాగ్ని సంబంధమును మన మిదివఱకే యెఱుఁగుదుము మనము పర్వతాగ్ని సంబంధము ననుమానించుటయు లేదు ఏలన, సంబంధమునందు రెండు వస్తువు లుండవలెను, మన యనుమానములో నొక పర్వతమే యున్నది, నివృ్ణను మనము చూడలేదు అనుమానించిన దగ్నియుఁ గాదు, పర్వతమును గాదు, మండుచున్న పర్వతము ౩ నిగమన మొక నిర్ణయము

మధ్యమాంగ మే యే స్థితులలోఁ బరించునను విషయమునకు నై యాయుకుఁడు విశేషప్రాముఖ్య మొసంగలేదు, అన్వయ వ్యతిరేకోదాహరణ

౧ వ్యాప్తివిస్త్ర విశదర్శకజ్ఞానమ్ (తర్కసంగ్రహము) పు ౪౪ చూడు బాషా ఎరిచేదము పు ౬౬ తత్త్వచింతామణి ౨ ౨ జానకీనాథుని న్యాయసిద్ధాంతమంజరిః పుటలు ౮౬ ౮౭ పండితముద్రణము ౨ వేదాంతపరిభాష

౩ న్యాయా తాటిక యందు దిజ్ఞాగుని యుదాహృతవాక్యము న్యా నూ ౧౧౫ వేదాంత పరిభాష ౨౭ "పర్వతము మాచిసది అగ్ని యనుమానించినది" యని చెప్పెను

ముల వలన నన్వయ వ్యతిరేక సామాన్య ప్రతిపాదనము అన్యోన్యంత ర్గతములని యాతఁడు నిశ్చయించెను అనుమాన ముభయవక్షముల నుండియు సన్నిధింపఁబడునదే ౧ హిందూతర్క మేకరూప స్వభావము గలది ఒక ప్రతిపాదనమందలి కర్తయే లక్షణమును గలిగి యున్న దని మనము స్థాపింపఁజూతుమో, యా లక్షణము కర్తతో నవినాభావ సంబంధమును గలిగినదను జ్ఞానముచే, నట్టి గుణము దాని కున్నదని యనుమానించుచున్నాము ఈ నియమమును మనము శాస్త్రపదము లలోఁ జెప్పుచున్నాము ఒక జాతిలోని ప్రతివ్యక్తిని గూర్చి యే గుణ ములు చెప్పుదుమో, యందలి యే వ్యక్తిని గూర్చియైన నా గుణములు చెప్ప వీలగును యుక్తమగు నాలోచనమునకు శాస్త్రీయపద నిర్వచ నాదు అవసరము లేదు, అవి సూక్ష్మబుద్ధి విశాసమున కుపయోగించు ననుమాట నిజమే ౨ చివరి మూడు రూపములను, మొదటి రూపము లోనికి మార్చవచ్చునని ఆరిస్టోటెల అంగీకరించినాఁడు

హేతుచర్చావిషయ విభాగము, ఆరిస్టోటెల లిచ్చిన తర్కవాక్య విభాగమును బోలీయుండును పంచాంగరూపమైనను మూడవరూప ములనే గలిగియున్నది, అంగత్రయవాక్యమునందు మూడు ప్రతి పాదన లున్నవి ఇవి యారిస్టోటెల లిచ్చిన రూపములకు సరిపోవును ఇట్టి సామ్యముల ననుసరించి, పరస్పర శాస్త్రజ్ఞాన సిద్ధాంతకల్పన ప్రయత్నములు జరిగినవి డాక్టరు విద్యాభూషణుఁ డిట్లు వ్రాసెను: "ఆరిస్టోటెలు యొక్క తర్కశాస్త్రము అలెగ్జాండ్రీయా, సిరియా

౧ ఏ ఉన్నదో ౨ యున్నది ౩ లేనిదో ౪ లేదు అన్నివాదములకు నన్వయవ్యతిరేకరూపములున్నవని ధర్మక్తిర్తి సంగీకరించును అపాదర్మక వైధర్మ్య ములపై నాదారపడియుండును కాని కొన్ని సహజముగా వైధర్మ్యము గలిగి వ్యతిరేక రూపమున కనుకూలముగా నుండును

ఉ॥ ఎట్టియెదుట మన్ని పస్తువులు చూడఁబడును

ఫలము కనిపించ లేదు

అందుచేత ఫలం మెట్టియెదుట లేదు

౨ గోంపెద్దు బ్రహ్మాండమైన వైధర్మ్యక్తి నంత సుపయోగించి, గణితశాస్త్ర ఎథతి నెన్నియో తార్కికవాదములకు రూపములు గిల్పించెను, కాని తన గ్రంథ మంతలో నొక్క రూపమునైన సుపయోగించలేదు

మున్నగు దేశములద్వారమునఁ దక్షశీలానగరమునకు వచ్చి యుండ నోపును అనుమానమునుండి తర్కవాక్యరూపము భారతీయ తర్క శాస్త్రమున వికసించియుండలేదని నా నిశ్చయము అందుచే హిందూ తార్కికుఁడు తర్కవాక్యరూపము నారిస్టోటలు శాస్త్రమునుండి గ్రహించె నని చెప్పవచ్చును^౧ అనుమాన సిద్ధాంతము దేశీయ మనియు, దర్కవాక్యరూపమును భారతీయు లప్పు గైకొనిరనియు నీ పండితుని యభిప్రాయము కీత్ పండితుఁ డిట్లు వ్రాసినాఁడు “తర్కశాస్త్రము యొక్క తరుణదశలలో, గ్రీకుసంబంధ మున్నదనుట కవకాశ మేమి యును లేదు గౌతమ కణాదులు కల్పించిన తర్కవాక్యము స్వజాతీయమే యైనను సక్రమాభివృద్ధి నొందలేదు ఒక్క దిజ్ఞాగునియందే మనకు దృష్టాంత సహితమైన పక్షధర్మతావ్యాప్తి హేతువులకు సామాన్య సంబంధము వలననే యనుమాన రూపకమైన వాదవిధానము మనకు సంపూర్ణముగా లభించినది ఈ విషయములో గ్రీకు విజ్ఞానప్రభావము ఫలితము గోచరించుననుట సాహసము గానేరదు”^౨ దిజ్ఞాగునికి రెండు శతాబ్దముల పూర్వుఁడైన ఆర్యదేవునికి గ్రీకు జ్యోతిశ్శాస్త్ర పరిచయ మున్నదను విషయమును దీనిని సమర్థించునని యాతఁడు పలికినాఁడు హిందూ భరతశాస్త్రమునకు ఆరిస్టోటల్ నాట్యసిద్ధాంతముతోఁ గల సంబంధముకూడ నట్టిదే యను నూహకూడ నేదో కొంత సంబంధము గ్రీకు హిందూ విజ్ఞానములకుఁ గలదని తోచించుచున్నది భారతీయ తార్కికులతో సంభాషణలు నెరపిన అలెగ్జాండరు మూలమున ఆరిస్టోటల్ హిందు తార్కికసిద్ధాంత జ్ఞానమును గలిగియుండెననియుఁ గొంద రూహించు చున్నారు కాని యిట్టి సంబంధ సామ్యములకుఁ బ్రత్యక్షసాక్ష్యము లించుకంతయు గోచరింపవు ఆరిస్టోటల్ కు జూర్యయుగము ఇందే హిందూబౌద్ధ గ్రంథములందు తర్కవాక్యరూప సహితవాదము లున్న వనుసంగతిని మనము మఱువకున్నచో, గ్రీకునుండి భారతీయ విజ్ఞానము ‘స్వీకృత’ మనుట కాధారము శూన్యమగును మాక్సు ముల్లర్ వాక్యములకుఁ బునరు క్రిదోషము లేదు, “ఈవిషయమునందుఁ గూడ మన పూర్వులు తలచినదానికంటె సదికతరమైన సంస్కృత

౧ నాస్టరీ ఆఫ్ ఇండియన్ లాజిక్కు పు ౧౫

౨ ‘ పు పు. ౫౦౦ నోట్ ౧ అనుబంధము ౪

సామ్య మున్నదని యూహించుట మంచిది ఒక దేశములో సాధ్యమైన జ్ఞాన మింకొకదేశమందును సాధ్యమే యను విషయమును మన మెన్నఁడును మఱువరాదు "౧ గ్రీకు భారతీయ తర్కవాక్య స్వరూపములలో ముఖ్యభేదము లున్నవను విషయములవలన నీ భావము సమర్థింపఁబడుచున్నది వ్యాప్తి లక్షణములను దెలుపుట కుదాహరణము నాధారము చేసికొనిన భారతీయవద్ధతితో సమానమైనవద్ధతి గ్రీకుతర్క శాస్త్రమున లేదు అనుమానమున కాధారము వ్యాప్తి యనియు, దీనినిఁ బ్రకటించుట కుదాహరణముకంటె సులభమైన వద్ధతి లేదనియుఁ దెలిసికొనుటకు విశేషవిషయజ్ఞాన మవసరము లేదు

౯ Induction

అనుమానము యధార్థమును జెప్ప సమర్థమైనది, కాని యందలి రెండు ముఖ్యాంగములు యధార్థములు కానిచో నీ సామర్థ్యము లోపించును హీనాంగము ప్రత్యక్షవిషయము, ఉన్నతాంగము విశేషముల నుండి సామాన్య ధర్మస్థాపనము చేయు సమస్య నుదయింపఁజేయును

సామాన్య ప్రతిపాదనము లెట్లు లభించును? నై యాయుకుఁడు వివిధవద్ధతుల నొసఁగి యున్నాడు ఆతఁడు పరిగణనము, ప్రత్యక్షము, పరోక్షనిర్ణయములఁ గూర్చి ప్రసంగించును తర్కవాక్య మొక సామాన్య ధర్మముతోఁబాటొక దృష్టాంతము నిచ్చును ఉదాహరణ మొక్క ధర్మమును ప్రకటించుటకుఁ జాలినను, సామాన్య సంబంధము నది స్థాపింపఁజాలదు వంటింటినిప్పునకును, మీగకును, యజ్ఞశాల యుండలి ధూమాగ్నులకు నవినాభావసంబంధ ముండవచ్చును, కాని యంతమాత్రమునఁ బర్యవసాని నిప్పున్నదని నిశ్చయింపఁజాలము, వీలన నీ ధూమాగ్నుల యవినాభావ సంబంధ మిన్ని జాపులందుండవలెను ధూమాగ్నిసంబంధము ననేకస్థలములలో మనము చూచుటచే మన వాదము బలవత్తరమగును అవ్యభిచారసాహచర్య మనేక విషయములలో దర్శించినచో మన మొక సామాన్య ధర్మస్థాపనముచేయి వీలగును, నిప్పున్న చోటునందెల్ల నగ్నిని చూచినచోఁజాలదు నిప్పులేని

చోటులందెల్ల ధూమము లేదనియుఁ జూడవలెను భావాభావముల రెంటిలో సామ్య ముండవలెను ౧ నియతసాహచర్యము ననినాభావ రూపసంబంధము బలవత్తుచినచో మన కనుపాధికసామ్యధర్మములు లభించును ౨ నివృన్న యన్ని చోటులందును ధూమముండదు ఎఱ్ఱగాఁ గాలిన యినువ గుండునకు ధూమము లేదు, తడికఱ్ఱతో గూడిన నివృన్నకు మాత్రమే తప్పక పొగయుండును అగ్నిధూమసంబంధము సోపాధికము, దూమాగ్నిసంబంధము నిరుపాధికము 'నివృగలవెల్ల ధూమయు క్తము లను నియమము సర్వథాయథార్థము కాదు,' అర్థేంద్రసంధనముతోడి నివృన్న వాటికెల్ల ధూమముండు, నను నియమము నిత్య సత్యము సోపాధికత గుర్తించినపుడు దోషముకాఁజాలదు ఉపాధి సంశయము కలిగినపుడెల్ల వానినిఁ బరిశీలించి, సర్వసామాన్య ధర్మమున్నదని మనము స్థాపింప వలసియున్నది అనేక సందర్భములలో సాధర్మ్యమును జూచుటవలన సంశయవిచ్ఛేదమగును, వైధర్మ్యమును దర్శించినను సంశయము తొలఁగును అర్వాచీనతర్కము వ్యతిరేక దృష్టాంతముల కత్యంతప్రాముఖ్యము నొసఁగి లింగలింగసంబంధమే యుఖ్యతమ మని నిర్ణయించెను ౩ మన మూహకల్పనములను విడిచి

౧ సాహచర్యజ్ఞానము వ్యతిరేకజ్ఞానవిరహము తర్కసంగ్రహము పు ౪౫

౨ ఉదయముఁ దుపాదియనగా వాక వస్తువు దన ధర్మమును సమీపముననున్న యింకొక వస్తువునకు సాక్షాత్తుండఁ జేయుట యని నిర్వచనముచేసినాడు (ఉపసమీప వర్తిని అదిదాత సంత్రామయతి నీయం దర్కమిత్తుపాధి) క రక్తవర్ణముగల పుష్పము, శనపైనుండిన స్పటికలకుఁ దర రక్తిమనవి పద్మరామణివలెఁ బ్రకాశింపఁజేయును అందుచేత నది యుపాధి పోయి పరదరాజు నిర్వచనము సాధనార్హతః సాధ్యసమర్థాప్త ఉపాదయః (తార్కికరక్ష) శంకితవన రౌపిత ఎర్వోపాధులనుండి నిరుపాధిక మైనదే యుక్తమైన నామాన్యము చూడు వాచస్పతి న్యావాకాటిక ౧౧౧ తర్కమం దుదయను సనుసరించి ఉపాధి యనఁగా (౧) మద్యరూపయవముతో నిర్వసంబంది (౨)దాని సనుసరిండునది (౩) ఉన్నకాంగము నెల్లప్పుడనుసరింపనది తర్కదీపకయందు నాడుగు రకముల యుపాధులు చెప్పఁబడినవ చూడు అదర్శ్య తర్కసంగ్రహము పుట ౨౧౩

౩ వ్యాప్తినిర్వచనము అనేకములు ఎరిగిలించిన మొదట, గంగేఖండిట్లు చెప్పెను నాదర్శ్య మనగా మద్యమోన్నకాంగ సాహచర్యము (తత్త్వచింతామణి ౨౭) చూడు సింహా ఆఫ్ ఇండియన్ లాజిక్కు పు ౪౨౪

పుచ్చి, సత్యాంశములపై నాధారపడు మనోనిగ్రహము క
వలెనని నై యాయుకుండు శాసించుచున్నాడు విషయం
గల శాస్త్రము అన్ననాడే, వాని ఫలితములను సక్రమముగా
మొనర్చు వీలగును, అట్టివి లేనినాడు, భారతీయులు
గూర్చి ప్రసంగించుట వలనఁ బ్రయోజన మల్పము -
బరిశీలించి సామాన్య నియమముల స్థాపించు విధానములను
కుండు బాగుగా నెఱుగు ననుటకు సంశయము లేదు

సిద్ధాంతనిర్ణయ నిరసనముల కవసరములగు సన్న్య
దాహరణములను సక్రమపద్ధతిలోఁ బ్రకృతి యెల్లప్పుడు ము
అందుచే వ్యతిరేకసాక్ష్యమున కవసరమగు తర్కపద్ధతి ను
వచ్చునని నై యాయుకుండు చెప్పును ధూమమున్నచోట
నుండు నను సామాన్య ప్రతిపాదనము తప్పైనచో, దాని వ్య
మైన “కొన్నివేళల ధూమమున్నను నగ్నియుండ” దనును
కావలెను అనగా నగ్ని తప్పనినదిగా దూమము ననుసరిం
నక్కరలేదు కాని ధూమమున కగ్నియే కారణమని మన ము
తప్పదు ఈవిధముగా నియతసాధర్మ్యముగల యనేక సం
జూచి, సామాన్య ధర్మప్రతిపాదన మొనర్చుటకుఁ దర్క వ
చును ఒక ప్రతిపాదనమును స్థాపించుటకు నిదియే విధ
ఒక ప్రతిపాదనమును గూర్చిన యాధార్థ్యమును ము
సించుచో మన మెట్టి దోషములకుఁ బొల్పుదుచున్నామో చూ
వరోక్షవిధానముచేఁ బ్రతిపాదనమును సమర్థింతుము దీనివలె
తర ప్రతిపాదనమును దృష్టాంశములతో సమన్వయింపదని
మగును ౨

౧ న్యూ నూ ౧౧౩౧

౨ యుక్తమైన ప్రతిపాదన మీ లక్షణములను గలిగియుండవలెను.

(౧) ప్రతిపాదనము సత్యాంశముల నిరూపింపవలెను (౨) ప్రకృ
నే సత్యాంశములతో విరోధింపరాదు సుస్థాపితములైన యితర సామాన్య ధ
వ్యతిరేకము కారాదు (౩) దృష్టవిషయ సాహాయ మున సత్యాంశ నిరూప
మగుచుండగా నదృష్ట విషయసాహాయ్య ముపయోగింపరాదు (౪) రెం
ప్రతిపాదనము యిందగా విశిష్టరీతి లేక వరోధన చేయవలెను అట్టి వరోధ

ప్రత్యక్షదర్శన విషయ నిర్ణయములకుఁ దర్కము సహాయభూత మగును చూచుటకు సాధ్యములగు సర్వవిషయములను దర్శించి, మన నిర్ణయమును దర్కముచే బలపఱచినను సామాన్య ధర్మములనుగూర్చి సంపూర్ణనిశ్చయము మనకుఁ గలుగదు మన పరిశీలన మనమగ్రమైనంత కాలము గున నిర్ణయము అమోఘములు కాఁజాలవు పరిగణనముపై నాధారపడు సామాన్య ధర్మములు నిశ్చయముగా నత్యము కాకపోవచ్చును యుక్తములైన విశేషములు సర్వసామాన్య ధర్మజ్ఞానము నిచ్చుట కుపయోగించును గాని, సర్వ సామాన్యధర్మ నిరూపణము కేవల విశేషములవలన జరుగదు విలన సామాన్యధర్మము కొన్నికాని, యన్నికాని విశేషముల సత్ప్రకమించును

సముచ్చయార్థక నిర్ణయములైనను సామాన్య ధర్మజ్ఞానముపై నాధారపడి యుండును మన మన్నిసందర్భములను గణించుము, ఒక పద్ధతిలోఁ జేరుటకు యోగ్యములైన సామాన్య లక్షణలక్షితములగు వానినే యొప్పుదుము, అందుచేఁ జరిగిజననర్థమైనను సామాన్య లక్షణజ్ఞానము లేనిదే నిరర్థక మగును ప్రత్యక్షము వలన సామాన్య ధర్మములను మనము గ్రహింపవచ్చునని ప్రాచీనన్యాయము చెప్పి యున్నది సామాన్య లక్షణములను గ్రహించుటలో నిండియుములకు చేరైన వ్యాపార మున్నదని గంగీకరుడు గుర్తించెను దాని నాతిద లౌకిక ప్రత్యక్షమనెను ౧ దేనినిబట్టి చూచినను సర్వసందర్భపరిగణ నము మన కవసరము లేదు సర్వసామాన్యమగు దూమత్వలక్షణమును బట్టి మనము ధూమయుక్తములైన సందర్భముల నన్నిటిని గ్రహం తుము ధూమాన్ని సామాన్య లక్షణములను వాని సంబంధసూత్రము

యే ప్రతిపాదనమును స్థాపితము కాదు (౨) అట్టి రెండు వ్యతిరేక ప్రతిపాదనములలో నిక్షిప్తమైనదాని నంగీకరింపవలెను (౩) అట్టి రెండు ప్రతిపాదనములలోఁ బ్రస్తు విషయమున కనుగుణమైనదాని నంగీకరింపవలెను (౪) ఇన్ని లక్షణములలోఁ గూడిన ప్రతిపాదన యి పరిక్షకు నిలువవలెను నిలిచినచో నిర్ధాంతమగును (పీర్ డి బోజిల్డ్ పైస్సెన్ ఆఫ్ ది ఏస్సెంటు వాండూన్ పు ౨౮౮)

౧ అరిస్టోటల్ థామసుతోఁ బోల్చుదు సంపూర్ణ సర్వవిషయ నిర్ణయము చేస గను, సామాన్యము నమగ్రముగా నిర్ణయించు పేలన మనము జడనదార్థ సంబంధావరోధ ముల సత్ప్రకమించవలెను

అను మనము జ్ఞానలక్షణచే గ్రహింతుము అందుచే నొక సందర్భమును బరిక్షించి, మనము సామాన్య ధర్మమును గనిపెట్టి వచ్చుము ఒక సం దర్భమును గూర్చి యేది సత్యమో, యా జాతికిఁ జెందిన యితర దృష్టాంతములకు నా సత్యము వర్తించు నేలన, సృశావసామాన్యత యనున దున్నది ఏది యొక మారు సత్యమో యదెల్లప్పుడును సత్యమే ధూమ, మని మనము పలికినప్పుడు, ధూమదృష్టాంతము అన్నియు మన మనస్సునందు లేవు, కాని ధూమార్థము మన భావములోఁగలదు ధూమాగ్ని లక్షణసంబంధము వ్యాప్తి వలన వ్యాప్యవ్యాపక సంబంధ మును గలిగి యుండును అనేక దృష్టాంతపరిశీలన మవసర మేలన, సామాన్య ధర్మమును గ్రహించుటకుఁగాదు, మన మిదివరకే గ్రహించిన సామాన్య ధర్మముకే యుదాహరణమువలన సువిదితము కాదు, అసా మాన్య విశేషధురిణులగు వారు కొలఁది యుదాహరణముల వలననే సర్వసామాన్య సంబంధ సూత్రములను గనిపెట్టఁగల సమర్థులై యుం దురు సర్వసామాన్య ధర్మమును మనము సృజించుటలేదు, ఈన్న దానిని మనము గ్రహించుచున్నాము ఏకైక దృష్టాంతము నేకాగ్ర దృష్టితోఁ బరిశీలించి, మనము సామాన్యలక్షణమును గనిపెట్టవచ్చును అట్టి నిర్ణయమువలన మన కది లభింపనిచో, నుదాహరణముల సంఖ్యను పెంచినంత మాత్రమునను మనకది లభింపదు అది కర్తలక్షణమే కాని, మన బుద్ధి నిర్మితము కాదు ఇంద్రియదర్శనము సతిక్రమింపన దను భవము సతిక్రమింపదు ఒక్కొక్కవేళ, నొక్క దృష్టాంతమునుజూచి, మన యంతర్విచక్షణ జ్ఞానముచేఁ గనిపెట్టిన సామాన్యధర్మమును, ఎరి శీలనము, పరిశోధనాది విధానములు సమర్థించునే కాని విశేషము నేమియుఁ జేయవు ప్రకృతిలోని ప్రతి విషయమును దాని యుత్పత్తి కారణమైన నియమము లేక సూత్రమును దనయందే కలిగియున్నది ప్రకృతిలో సహజసిద్ధమైన యొక విషయమును జాహ్వాముగా వచ్చిచేరిన విషయములనుండి పేరుచేసి, దాని లక్షణములను గుర్తించుటలో సంతర్దర్శనమే ముఖ్యసాధనము సామాన్య ప్రతిపాదనములు విషయ గుణ సంబంధములు అల్పపిత్తముగల జంతువు అన్నియు సధికాయు ర్థాయముగలవగుచో, నల్పపిత్తముగల మనుజాశ్వమహిషములు దీర్ఘాయుర్థాయము కలవగుటచేఁగాదు, అల్పపిత్తజంతునిర్మాణములోఁ గల

కొన్ని యంశములకును దీర్ఘాయువునకును ముఖ్య సంబంధ మేదో యుండుట వలననే యని చెప్పవలెను న్యాయతర్కవాక్యరూప ప్రయోజనము నీ దిగువ నిశ్చయాత్మక ప్రతిపాదన రూపమున నుత్తమరీతిని జూపవచ్చును, 'ఎ' అయినచో 'బి' 'ఎ కాబట్టి 'బి'

ఈ భావము ననుసరించి, సామాన్యమునుండి విశేషమును గ్రహించు 'హేతువిధానమునందు, తర్కవాక్యములందలి యితరాంగములలోఁగలవి, నిగమనమునం దెక్కువ విషయము తెలియుట కవకాశమున్న సంగతి నూత్నకాంతిలో గోచరించును సామాన్యధర్మములు పరిగణనాత్మక నిర్ణయ మాత్రములుగావు, విశేషవిషయములను బంధించు సంబంధములు వానియంత సత్యమును గలిగియున్న పే ఒక సామాన్య నిర్ణయమునుండి యొక విశేష సత్యమును మనము పొడగాంచిచో, నొక భావములో నిగమనము ప్రతిపాదనముకంటె సుధిక సత్యమును దెల్పును, పేజొక భావములో నిగమనముం దిమిడియే యున్నది

సర్వసామాన్య సూత్రములు సత్యములును, సంతర్దర్శనయోగ్యములు నైనచో, నేల ప్రేమోన్మాదులకు నున్మాదులకును, శాస్త్రకారులకును దత్తవజ్ఞులకును గట్టదుట గోచరించు నీ సత్యము లేల గోచరింపవు; మన సామాన్యనియమ నిర్ణయములు కొన్నివేళల సత్యము లగుటకు హేతువులను జెప్పఁగలమా? దోషనిర్ణయములందు సంబంధముల స్వరూపము సక్రమముగా గుర్తించుట దుష్టము అసంఖ్యాకములైన విశేషములనుండి యవి సమగ్రముగా విడఁడియుట దుస్సాధ్యమగును వస్తుయాధార్థ్యము క్లిష్టతను గలిగియుండుటచే సంబంధముల సమ్యగ్వివేకము సులభసాధ్యము కాదు రాగద్వేషముల వలనను, మాంద్యమౌఢ్యముల వలనను, ససత్యములగు ధర్మములు సత్యము అని భ్రమింతుము ఈ భావములో విశేష విషయదర్శనములైనను బూర్ణసత్యములు గాకపోవచ్చును అంతర్వృత్తిచే గ్రహంపఁబడిన సామాన్య నిర్ణయములైనను, నూత్న విశేషవరిశీలనము వలన నెక్కుడర్థవంతము లగును మనము ముందుఁ జూచురీతిగా సర్వవిధజ్ఞానములకు నెట్లో యట్లే సర్వ సామాన్యసంబంధముల యాధార్థ్యము నితరజ్ఞానసాధరూప

ముల వలనఁగూడ సాధింపవలసియున్నవి అంతర్బృష్టవిషయము బాహ్యపరిక్షానిర్దేశమైనఁగాని సిద్ధాంతము కాఁజాలదు కేవలంతర్దర్శనము నిరర్థకము బాహ్యదృష్టాంతముల సమగ్రపరిశీలన సాధ్యము కావున నీ రెండును నన్యోన్యసహ రుకారు లగును సామాన్యనియమము కొంత యమోఘతను గలిగియుండును, అది మనమొక బాహ్యదృష్టాంతమును బరిశీలించుటతో నిశ్చయ మగును

సామాన్యసంబంధములు సత్యాంశములని న్యాయసిద్ధాంతమున, అందుచే నవి యిథార్థములే ౨ సామాన్యధర్మముల యాధార్థ్యమును జార్వాకులు ఖండించి, అనుమానము నిశ్చయముకా ౪నిరి బౌద్ధు లీ సామాన్యధర్మములు కేవలబుద్ధికల్పితము లనియు, యథార్థసంబంధములు గావనియు నిశ్చయించిరి సామాన్య మనున దొక నామమే, మిథ్యారూపము బౌద్ధగ్రంథమగు సామాన్యదూషణాదిక ప్రసారితము నందు సామాన్యములు సత్యము లను నంశము ఖండింపఁబడినది చేతి యొక్క యైదు వ్రేళ్ళను మనము చూచుచున్నాము, ఆరవ దగు సామాన్య మేదియును లేదు ఆరవదున్నదనుట మనతల కొక కొమ్మున్నదనుట వంటిదే ౩ దీని ననుసరించి యనుమానమున కే యవకాశము లేదు, కాని బౌద్ధులు దీనిని వ్యవహార ప్రయోజనసిద్ధికొక కంగీకరింతురు, వారు సామాన్యము అనేకవిధము లనిరి మధ్యమావయవమున్న తాపయవముతో స్వభావతాదాత్మ్యసంబంధముకాని, తదుత్పత్తిసంబంధముకాని, అనువలబ్ధిసంబంధముకాని కలిగియుండ వచ్చును అనగా మన యనుమానములు అన్వయ రూపములు కాని వ్యతిరేక రూపములుగాని కావచ్చును, మొదటివి విభాగ, సమన్వయ రూపములు గావచ్చును ౪ తాదాత్మ్యరూప మిట్టిది, "ఇదియొక పృక్షము, ఏలన నిది యొక రకపు దేవదారుణాతి" తదుత్పత్తియిట్టిది, నిష్పన్నది, యేలన ధూమ మున్నది" అనువలబ్ధిసంబంధమందు ఘటా

౧ సామాన్యసంబంధముల కొ (అర్థభాషా పు ౧ పూనా ముద్రణము)

౨ స్వాభావకస్తు సంబంధోన్యాయః (పు ౩౫)

౩ కీర్తి బుద్ధిన్త ఫిలాసఫీ పు ౨౭౭

౪ వ్యాయవీందువు పుట ౧౧

భావానువలబ్ధివలన లభించును, సామాన్యసంబంధములు బాహ్యవిషయ పరిశీలనము వలన నుదయించునవికావు, అవి వస్తుతాదాత్మ్యకారణధర్మములనుండి గ్రహింపఁబడును సామ్యకారణధర్మములను బొద్దు అంగీకరించిరి, ఏలన నివి లేనిదే జీవిండుటయే సాధ్యముకాదు దిజ్ఞాగు ననుసరించి బాహ్యస్థిత్వముగల వస్తుసంబంధములను జ్ఞానము తెలుపఁజాలదు సమవాయుద్రవ్య, వస్తుకర్మసంబంధము లన్నియు విజ్ఞానకల్పితములు గ అందుచే ని సంబంధములు కేవలతార్కికములు

బొద్దసిద్ధాంతమును వాచస్పతి నిశితఖండమునకుఁ బొత్తేసెను బొద్దులు చెప్పిన కారణధర్మమునకు నిష్పగలసందర్భములో నుదయించిన ధూమ మొక పీతాచముచేఁ గల్పింపఁబడెనని చెప్పవలెను ఒకే కార్యమొకే కారణజాతమగుట కే హేతువై య మున్నదా? కార్యమునకుఁ గారణము పూర్వమైనచో నవి సమకాలికములు గావు ధూమదర్శనమువలన మనము ప్రస్తుతమైనదికాక గతాగ్ని ననుమానింపఁ గలము రెండు వస్తువులు సమానము లైనచో, నొకదానినిఁ జూచిన రెండును జూచినట్లే, అప్పు డనుమానావసరమే లేదు వాచస్పతి జయింతులు - దేవదారువు నకును వృక్షమునకును సంబంధము సామ్యముగాదు, ఏలన వృక్షము లన్నియు దేవదారువులు గావనిరి ౨ కారణధర్మమును, ద్రవ్యసామ్యధర్మము నెట్లుదయించినచో బొద్దుఁడు చెప్పఁడు ఈ ధర్మములకు సంబంధములేకుండ సమానలక్షణములుగల వస్తువు లున్నవి నై యాయీకుఁ డిట్టి పరస్పర సంబంధములుగలవాని నన్నిటిని వ్యాప్తిలోఁ జేర్చును కారణసిద్ధములు సామాన్యవిశేషన్యాయ సంజాతములగు వానినేకాక, యితరములైన “కొమ్ములున్న జంతువులన్నియుఁ జీలిన గిట్టలు గలిగియుండును” మున్నగునవియు వ్యాప్తిలోఁజేరును ౩

౨ చూడు న్యాయకందశి పు ౨౦౩ వాచస్పతి దిజ్ఞాగుని వాక్యమున యిట్లుదాహరించెను; సర్వోక్తయ మనుమానామవేయథావో బుద్ధ్యాదాదేన ధర్మధర్మ భావేన స బహు స్వత్వముపేక్షితే (న్యాయా ౩౫ ౩౫ ౩౫ ౩౫ ౩౫)

౩ న్యాయమంజరి పు ౧౧౪ న్యా||వా||కా||టీక|| ౧౧౪

(౩) బ్రహ్మసామ్యః కారణసాహచర్యములను వ్యాప్తిలోఁ జేర్చెను ఉండ్రోదయమువలన నది సాగుండున నుదయించెనని, కలువ వికసించుటచేఁ దెలియుచున్నది (వ ప్ర పు ౨౦౫)

౧౦-హేతువు

అన్ని యితర సామాన్యనియమముల వలెనే, నై యాయుకుదీ దృష్టిలో నిమిత్తధర్మమును నిరూపింప నవసరములేని స్వయంసిద్ధమై యంతర్విజ్ఞాన గోచరమగు సత్యమై, యనుభసిద్ధ మగుచున్నది నిమిత్త సంబంధ పర్యవేక్షణ మీ సూత్రమును స్థాపించుచున్నది, కారణమనగా నొక కార్యమునకుఁ బూర్వమై, కార్య మవతరించుట కవిలంఘ్యహేతు వగునది ఒక దృశ్యవరంపరలోఁ గారణము పూర్వదశ ఇది అనేక సందర్భ ములలో నెట్టి మార్పును లేక సమానకార్య హేతువగుచున్న విధము దృష్టము, కాని, కేవల పూర్వసంఘటనమే చాలదు ౧ అది యవిలంఘ్యమును గావలెను

కార్యకారణసంబంధము లేకుండగనే సాహచర్యముగల కారణ మన్యథా సిద్ధము, అట్టి కారణాత్మకపూర్వదశల ననేక విధములైన వానిని విశ్వనాథుఁ డుదాహరించినాఁడు ౨ ఒక వస్తువున్నచోటును మనము ప్రేలితోఁ జూపవచ్చును కాని కారణ రూపముగాఁ జూపుచున్న ప్రేలున్నను, ప్రేలికిని వస్తువున్నచోటునకును హేతుసంబంధములేదు, ఘటకారుని దండము నిర్దేతుక కారణము, ఆ దండముయొక్క వర్ణ మప్రస్తుతకారణము దండపరిభ్రమణశబ్దము సాహచర్యముగల కార్యము మనము కలిగించుటకును దొలఁగించుటకును సాధ్యము కాని శాశ్వత ములు, సర్వవ్యాప్తములు నగు పదార్థములు నిర్దేతుక పూర్వవృత్తులు కాఁజాలవు కారణకారణము, అనగా ఘటకారుని జనకునకును, చేయఁ బడిన ఘటోత్పత్తికిని సంబంధములేదు మనకు సమీపకారణములే ప్రధానములు, కార్యముతో సాహచర్యము గలిగి యుండు నితర కార్యములు కారణకార్యసంబంధములు గలవని భ్రాంతిజనించు నవ కాశము కలదు భూమ్యాకర్షణశక్తి సర్వసామాన్యకారణమై త్రాసు యొక్క సమత్వా సమత్వ హేతు వగుచున్నది ఇట్టి యేక కాలకార్యము లొకదాని వెంబడి యొకటి వచ్చినపుడు పూర్వకార్యమే పరకార్యమునకుఁ గారణమని భ్రమించు నవకాశము విశేషముగానున్నది కార్యోత్పత్తి కేది

యవసరము గాదో, యది కార్యమునకు ముఖ్యహేతువు గాదు కారణమును, సమకాలికములైన ప్రత్యక్ష పరోక్షాను బంధములతోడను గలుపరాదు గ వ్యతిరేక శక్తులున్నచో గారణము కార్యరూపమును చాలపు లేదని యంగీకరింపఁబడెను అందుచే గారణనిర్వచనము నందుఁ బ్రతిబంధకాభావమును జేర్పఁబడెను కార్యమునకుఁ బూర్వమైన ముఖ్యవృత్తియై, యే దన్య కారణహేతువు గాదో యది కారణమని కేశవమిత్రుఁడు నిర్వచనము చెప్పినాఁడు దారములు వస్త్రమునకుఁ గారణము; వస్త్రముయొక్క రంగునకుఁగాదు, ఏలన రంగు వస్త్రమునకు రంగు గల్పించునుగాని వస్త్రమును గల్పింపఁజాలదు

పరస్పరము నన్వయి వ్యతిరేకి సంబంధము లేకున్నచో, ననగాఁ, గారణమున్నచో గార్య ముండవలెను, కారణము లేనిచో గార్యము నుండని యెడల రెండు వస్తువులకు సంబంధముండదు, కారణసంబంధము అన్వేష్యములు, పరివర్తనాధ్యములు, అవి రహస్యశక్తులుగావు, అమోఘమైన క్రమగతిచే నవి నిశ్చితములైనవి ౨ విషయముల సత్తిశ్రద్ధతోఁ బరిశీలించవలసియున్నది ఉదయనుఁ డిట్లు నుడివెను “విషయముల నిత్యపరిమితులను, విభేదములను, మనము శ్రద్ధతోఁజూచి, వానికిఁ గల హద్దులను నిశ్చయింపవలెను” ౩ ప్రకృతి మనకు విషయముల సనేక వివరములతో మిశ్రమమొనర్చి యిచ్చును, అం దప్రస్తుతాంశము లను మన బుద్ధి పేరుచేసి, కారణకార్యరూపమైన ‘ఎ-బి’ నెంచుకొనును కార్య మదృష్టమైనచో, నది తత్కారణ మదృశ్యమగుటచే నగునో కాదో నిర్ణయించవలెను ఇట్టి పరిశీలనలోనే తత్సంబంధానుబంధములు మార్పు పొందికుండఁ జూడవలెను బౌద్ధుల వంశకారణ సిద్ధాంతములో నుపయోగించిన ద్వీరూపమైన భేదవద్ధతి నుపయోగింపకుండ నొక కారణము యొక్క శుద్ధత్యమును నిర్ణయింపఁజాలము ౪

కారణసంబంధములు ప్రత్యక్షపరోక్ష పరిశీలనాఫలితములుగావు, అవి ప్రకృతి సిద్ధములు గావు, ప్రకృతి సిద్ధ విషయములను గూర్చిన

౧ అన్యదాసిద్ధవియభూత్యవృత్తి కారణమే చూడు తర్కసంగ్రహము పు ౩౮ ౨ భాషావరిచ్ఛేదము పు ౧౬ ౩ కనుమూలలి ౧౮ ౬ ౪ ప్రథమభాగము

బుద్ధికల్పనలు, 'బి' కి 'ఎ' కారణమని చెప్పుటలో, నింద్రియజ్ఞానము నతిక్రమించి, క్రమగతి న్యాయమును (law of succession) గమక గొనుచున్నాము కారణధర్మము గీవలదృశ్యముల పూర్వోత్తర సంబంధము కాదు, అది వస్తుసంబంధము వస్తువులు గోచరించును, సంబంధము దృశ్యము కాదు

మనము కారణ నానాత్వము సంగీకరించినచోఁ గారణ ధర్మనిరూపణ ప్రయత్నమంతయు వ్యర్థమగును కారణ నానాత్వము శాస్త్రసిద్ధమైనచో ననుమాన మొక జ్ఞానప్రమాణము కాఁజలదు ౨ మన మొక పొంగిన నదిని జూచినచో, దానికిఁ బూర్వవర్షము కారణమని చెప్పఁజాలము అది కొంత తట నిర్మాణముచేఁ గావచ్చును చీమలు తమ గ్రుడ్లను నోట గఱచుకొని పోవుచున్నచో, వాని పుట్టలు విఘాతమంది యుండవచ్చునేకాని, రాఁబోవు వర్షకారణమేయని నిశ్చయింపఁజాలము నెమలికూఁత యని మనము తలఁచిన శబ్దమువలన మేఘములు కూడుచున్నవని నిశ్చయింపరా దేలన నెమలికూఁత నెవఁడో యనుకరించి యుండవచ్చును ఒక కార్యమున కొక కారణమనియుఁ గారణబహుత్వముండదనియు న్యాయసిద్ధాంతము సమ్యక్కరిశీలనాలోచముచే ననేక కారణములు గోచరించును కార్యావధిని నిర్ణయించి, బాగుగా గ్రహించినచోఁ గారణానేకత్వ మదృశ్యమగును వర్షముచేఁ గలిగిన నది పొంగునకును, గొంత యడ్డకట్ట కట్టుటచేఁ గలిగిన పొంగునకును భేదముండును వర్షప్రవాహము వేగమెక్కువ గలదై, విశేష ఫల సంవృతమై, వృక్షఫల శాఖాదికములతోఁ గూడియుండును వర్షారంభమునకుఁ బూర్వము చీమలు తమ గ్రుడ్లను దోడ్కొనిపోవు వైఖరికిని, వాని పుట్టలు భంగపడినప్పు డవి పోవు వైఖరికిని భేదముండును నెమలికూఁతకును, దాని ననుకరించు మనుజుకంతయునకును భేదమును నిస్సంఘముగా గుర్తింపవచ్చును కార్యవిశేషమునుబట్టి కారణవిశేషమును గ్రహింపవచ్చును కారణానేకత్వమును సూక్ష్మముగాఁ బరిశీలించినచో ననేకత్వము తొలఁగి పోవునని వాచస్పతి జయంతు లుగ్గడించిరి కాని యొక కార్యము నుద్భవించఁజేయుటలో నొకే లక్షణ

ములుగల యనేక కారణములు గలియుచున్నవని కొందరు తార్కికు లూహించినారు ౧ కాని యిది శాస్త్రయుక్తమైన వాదము కాఁజాలదు ఇదియే నిజమైనచో, నొక కార్యమునకుఁ బెక్కు కారణసముచ్చయము లున్నచో నందేదో యొక సముచ్చయమునకే యిది కార్యమైయుండును గాని, మొత్త మన్నిటిని సూచింపదు అనఁగాఁ గార్యము లేదని మనము నిశ్చయించునెడల, నొక కారణ సముచ్చయమేకాక, కారణ సముచ్చయము అన్నియు లేవని తెలియవలెను ఈ యర్థములోఁ గారణ మనఁగా మిన్న పెక్కుకారణ సముచ్చయములలో నేదో నొకటియై, దానికిఁ గార్యము నిశ్చయము, నిత్యసిద్ధమును గావలెను కారణతా వచ్చేదకత్యము సూచింపఁబడెను

కారణములు మూఁడు విధములు (౧) ఉపాదానకారణము లేక సమవాయి కారణమువలనఁ గార్యము సిద్ధించును దారములు పటము నకును, మట్టి పుటమునకు నుపాదానకారణము అగుచున్నవి ౨ (౨) అసమవాయి కారణ మనఁగా నిది యుపాదానమునం దుండునది దారముల సంయోగకర్త అసమవాయి కారణము దారములు సంయోగము నొందకున్నచో నవియొక దారపుట్టయగునే కాని వస్త్రముత్పన్నముకాదు వస్త్ర వర్ధముకూడ ససమవాయికారణము దానికి వస్త్రము నకు రంగు నిచ్చుకర్త యున్నది ఉపాదానకారణ మొక ద్రవ్యమును, సమవాయికారణ మొక గుణముకాని కర్మకాని యైయున్నది ౩ అటు

౧ వైశేషిక సూత్రములు॥ ౧౦ ౨ ౧-౩ తర్కభాష పుటలు ౧౫ ౨౫
భాషాపరిచ్ఛేదము పుటలు ౧౩ ౧౮ తర్కసంగ్రహాదీగిక పు ౪౦

౨ న్యాయవాదము ననుసరించి, కార్యము తదుపాదానకారణ నాశముతో శింధును ఒక దారము నశించినచో వస్త్రమంతయు నశించి ప్లే కాని యింకను గొంతవస్త్రముమిగిలి యున్నది దానికొక నేతగాఁడుకాని మగ్గముకాని యవసరములేదు కారణ మేమనఁగా మొదటి యుపాదానకారణము పూర్తిగా నశించలేదు అది స్థితిస్థానక సంస్కారముగా నిలిచి యున్నది

౩ సాంఖ్యవేదాంతము లీ రెండవ కారణము సంగీకరింపదు కారణకార్య సంబంధమును భేద సంబంధము రెంటిని గణపుటకు వేతొక యవసరము లేదు సమవాయి, అసమవాయి కారణములకు భేదము లేదు బొడ్డు లీ భేదమును గుర్తించుట ప్రతివిషయమును వేరొక మై యింకొక దానికిఁ గారణ మగుచున్నది క్షీరము ప్రతి క్షణములో మారుచుచు యున్నది మనము మాత్ర మొక దశలో దానిని క్షీర మనియు నింకొక దశలో దది యనియుఁ బేర్కొనుచున్నాము

సిద్ధాంతము ననుసరించి, భౌతిక జగత్తులోని పరివర్తనము లన్నియు సంశాసనయోగ వియోగములచే నేర్పడుచున్నవని న్యాయవాదము ప్రకృతి మూల ద్రవ్యములు మార్పుచెందవు, కాని సంయోగ వియోగ గాది పరివర్తనవిధానము ప్రతిక్షణమునను మార్పుచెందుచుండును ముఖ్యకారణము తదితరములనుండి వేరుగానుండును ఇది కార్య ముద్భవించుటకుఁ బ్రధాన హేతు వగును కుమ్మరి కుండకుఁ బ్రధాన కారణము, దండవక్రాదులు సహకారులుగా ఈ కారణవర్గత్రయగేదము నారిస్టోటలును జేసియున్నాఁడు

కొన్ని వేళల ముపకరణాత్మకమగు కారణ మొక విలక్షణ కారణమని చెప్పఁబడును ౨ దీనిని కేశవమిత్రుఁడు ప్రకృష్టకారణమని పలికెను ౩ కారణసముచ్చయములో నేది కార్యముతో నన్ని హితముగా నుండునో యది కారణము ౪ దర్శనక్రియలో ద్రవ్యయు దృశ్యమును రెండు సవకరములే, కాని ముఖ్యకారణ మింద్రియ సంయోగము ఏది లేకున్న నిశ్చిత కార్యసిద్ధి లేదో యది కారణమని నీలకంఠుఁడు వచించెను ౫ ఘటమునకు కుమ్మరిదండ ముపకరణాత్మక కారణము, అడవిలోని కణ్ణ యట్టిది కాదు దానినిఁదెచ్చి ఘటోత్పత్తి కుపయోగించినప్పు డట్టి కారణమగును అందుచే 'వ్యాపారవ' వృద్ధి ముపయోగింపఁబడెను అభినవన్యాయ మింకొక యడుగు ముందుకుఁబోయి 'వ్యాపారమే' కారణమనియుఁ గార్యసిద్ధికదియే ప్రధాన సమీపతమ కారణ మనియుఁ జెప్పెను ౬

అసంతరన్యాయమునందుఁ గార్యము ప్రాగ్భావ ప్రతియోగి యని నిర్వచించిరి ౭ ఇది పూర్వాభావముయొక్క భావాత్మకరూపము, కార్యము పూర్వము లేదన్నచో దాని కారంభ మున్నదని యర్థము

౧ ముఖ్యకారణములు సామాన్యములు విశేషములు గానన్య ౨ చెనిమిది ఎడములు భగవంతుఁడు, అతని జ్ఞానము, కోరిక, క్రియ, పూర్వభావము, దేవ కాల పుణ్యపాపములు (తర్కసంగ్రహము పుటలు ౨౦౭ ౨౧౨)

౩ అసాధారణం కారణం కరణమ్ తర్కసంగ్రహము పు ౨౭

౪ ప్రకృష్టం కారణమ్ ౫ అవిలంబేన కార్యోత్పత్తిః

౬ తర్కసంగ్రహము పు ౧౨౬ ౭ పరియోగవ్యవర్ధిన్నం కరణమ్

౮ ప్రాగ్భావప్రతియోగి (తర్కసంగ్రహము ౭౭)

దీనికి అసత్కార్యవాదము లేక ఆరంభవాద మనిపేరు కార్యము కారణ మునందుఁ బూర్వముండదు, అది క్రొత్తగా నుదయించును ఇది నిత్యసూత్ర స్పష్టితేఁగూడిన సిద్ధాంతము ౧ కార్యమొక కారణముతోఁ బూర్వ మున్నదని కాని లేదని కాని, లేక రెండు లక్షణములును గలిగి యున్నదని కాని చెప్పవీలులేదని బౌద్ధులు వాదించుదు కార్యము జనించుటకుఁ బూర్వము కారణ మందు లేదని వ్యాయవాదము, ఈ సిద్ధాంతము, పూర్వము తదంతము అన్నిటికంటెను వేరై వదను తత్త్వ మున కనుగుణముగా నున్నది ౨ కారణమందుఁ గార్యము సూక్ష్మ రూపమున నున్నదని సాంఖ్యవేదాంతవాదులు చెప్పుదురు సాంఖ్యము ననుసరించి, యుపకరణాత్మకకారణము కార్యావిష్కరణమునకుఁ దోడ్పడును నై యాయుటకుఁ దీనిని ఖండించును వస్తుమిదివఱకే దారములతో నున్నయెడల దాని నేల మనము చూచుటలేదు? దారములు వస్తుము కాదు, మనము దారమును గట్టుకొనము, వస్తుము దారములతో గోచరింప దనుట యుక్తి కానేరదు, ఏలన నట్లు గోచరింప కుండుటయే మన సమస్యయైయున్నది కార్యావిష్కరణ మనఁగా, దర్శించుటకు వీలయి, కిర్మ సాధనరూపమునఁ బూర్వము లేనిదై నచో, నది కారణము కార్యము నుదయింపఁజేయుటకుఁ బూర్వము లేనిదై నచో, నది ఒకానొక రూపములో నిదివఱకు లేని దానిని కారణ మివిష్కరించుచున్నది ౩ రూపన మర్థస్థితులందుఁ గార్యము కారణమునుండి భేదించుచున్నది కారణకార్యముల కభేదమను సాంఖ్యసిద్ధాంతము యథార్థమైనచో, నవ్యక్త ప్రకృతినుండి పుట్టిన జగత్తంతయును దాని వలెనే యుగోచరము కావలెను కార్యము కారణ మెంత స్థలము నాక్రమించునో యంతే స్థలము నాక్రమించుచో, గార్యము కారణముపై

౧ కారణ కార్యములు వేరని చూపుటకుఁ గవాదుఁడు పెక్కు హేతువులను జూపినాఁడు (౧) అవి భిన్న గుణవిషయములు (౨) భిన్న వదవిషయములు (౩) అవి భిన్నకార్యజనకములు (౪) భిన్నక్షణములలో నవి యుదయించును (౫) అకృతి భేదములు గలవు (౬) సంఖ్యావిషయము, దారము లనేకములు వస్తు మొకటి (౭) కారణ కార్యము లభేదములైనచోఁ గారణము నుండి కార్యము నూపించు ప్రయత్న మవసరముండదు మరియుఁ జూడు న్నా వా కా టీక ౭౨ ౧౭

౨ వ్యాయవా ౪ ౧ ౨౮-౩౪ ౩ వ్యాయవా ౪ ౧ ౪౯

నాధారపడియున్న దన్నమాట వస్తువులు నిత్యము నూత్నముగా నుద్భవించి నశించుచున్న ప్రకృతి సత్యమును గాదనుట కవకాశము లేదు. పాలు పెరుగుగా మారిసప్పుడు పాలు మార్పునందినవే కాని సశించలేదని చెప్ప వీలులేదు. “ఒక వస్తువు క్రొత్తగా నిర్మింపఁ జేయఁబడినదిగా, దాని నుండి పూర్వవస్తువు లేదనియు లేక నశించినదనియు మన మనుమానింతుము”¹ క్షీరములోని వివిధాంశములు మార్పునొంది, యొక నూతనాకృతిని దాల్చి పెరుగుగనున్నది, క్షీరము యొక్క సంపూర్ణనాశము నూత్నమైన పెరుగు నుత్పత్తి చేయఁజాల దని న్యాయవాదము దీని యర్థ మేమనఁగా నొక ద్రవ్యము తన పూర్వావస్థను విడిచి పెట్టుచున్నదని మాత్రమే, ఈ సత్యమును న్యాయ వాదము స్పష్టముగా సంగీకరింపదు.

వేరొక కారణ ధర్మమును విశ్వసించు సాంఖ్యవేదాంత గ్రంథము లీ న్యాయసిద్ధాంతమును ఖండించినవి. సాంఖ్యకారికముండి యొక దృష్టాంతము నీయ వచ్చును. “ఏది లేదో యది యెన్నఁడు నుత్పత్తి నొందఁజాలదు మన మెంత యత్నించినను నీలిమను వసుపు రంగుగా మార్పులేము నూనెయు నూనెగింజలును గలిసియున్నట్లే, ఉపాదానకారణము నిత్యమును గార్యముతోఁ గలిసియుండును లేని వస్తువుతో సంయోగ మసాధ్యము కావునఁ, గార్యము కారణమం దుండక తప్పదు సంయోగము లేకున్న నొక కారణ మొక కార్యము మదియింపఁ జేయఁగలదనుట హింసగదు. ఏలన నది నిజమైనచో దేనివలననైన నేదియైన నుదియింపవచ్చును, ఒక కార్యమున కొక కారణ మున్నదని నిర్ణయింప వీలుండదు. కార్యముతో సంయోగము లేకుండఁగనే యొక కారణ మొక కార్యమును దనలో సంతర్గతమైయున్న యొక శక్తి

1. స్కా. భా. ౪. ౧. ౪౯

2. స్కా. భా. ౪. ౨. ౧౬

3. సాం. కౌ. ౯

4. ఈ భావము సరియైనదైనచో సహద్యముగఁ గళవిషాదము దురి మత్పత్తి చేయ వచ్చును కాని దీనికి న్యాయ మిట్లు దదులు చెప్పెను: ఉత్పత్తియైనది పూర్వము లేనిదనియే కని, యసాధ్యమైన దుత్పత్తి యగునని కాదు (న్యాయమంజరి పు. ౪౯౪)

వలనన నుద్భవింపజేయవచ్చు నన్నచోఁ గార్యము కారణమందున్న దనియే యిర్థ మగును అట్లర్థము కానిచో నవ్వ డొక ప్రత్యేక కార్య మొక విశిష్టకారణమునుండి యెట్లుత్పత్తియైనదో చెప్పుట దుర్బట మగును మఱియు, గారణ కార్యము లేక స్వభావములు గలవగుటచే, నొకటియున్న రెండవదియు నుండవలెను కార్యము కారణము నుండి పూర్తిగా వేరైనచో రెంటిని గలుపు నియమ మెట్టిదియు నుండఁ జాలదని సాంఖ్యవేదాంతములు వాదించును కార్యకారణములకు భేదము లేకున్నచో నొకటి కారణ మనియు నొకటి కార్య మనియుఁ జెప్పుట కవ కాశమే లేదని నైయాయుకుని వాదము భిన్నగృహ్యములనుండి రెండును యుక్తియుక్తములే ప్రకరణాంతరమునకుఁ బోవుటకుముందు న్యాయనిమిత్త ధర్మమునుగూర్చి మనము కొన్ని విమర్శనలు చేయ వలసియున్నది నైయాయుకుఁడు పూర్వవిషయమును ముఖ్యమని చెప్పును, సరిగాఁ జెప్పచో ని పూర్వత్వము తార్కికముగాని కాలికము గాదు సూర్యుఁడు కాంతికిఁ గారణము, కారణకార్యము లేక కాలము నందే యున్నవి నిజమైన కారణము కార్యమున్నంత కాలముండును, కార్యమునకుఁ బూర్వావరములందుఁ గారణ ముండ నవసరములేదు సత్యముకొఱకుఁ గాక, వ్యావహారిక ప్రయోజనము కొఱకు నైయాయు కుఁడు నిమిత్తధర్మములోని పూర్వభావమునకు లేని ప్రాముఖ్యము నిచ్చి యున్నాఁడు ౨ పూర్వావస్థలను, వాని మార్పునకు వలయు నవస్థ లను, గార్యోత్పాదక కారణములుగా వివరించుట స్థూలదృష్టి ఫలితమే ఉచితావస్థాసంయోగము తటస్థించినంతనే కార్యము దృశ్య మగును అట్లు కానిచో గారణము నిత్యమై కార్యము నెన్నఁడు నుదయింపజేయుఁ జాలదు కార్యము నుదయింపజేయుటకుండు కారణ ముండఁజాలదు వరివర్తన వ్యాపారమే కార్యము, మఱిదియుఁ గార్యము కాఁజాలదు అంశభేదమును, వాని సంయోగమును, కార్యోత్పాదనము నివస్థియు

౧ కార్య ముత్పత్తియగుటకుఁ బూర్వము లేనిచో, గారణవ్యాపార మన్య కార్య నక్తమై యుండవలెను అఁగా దాంతులతోఁ జనిచేయుటకు కర్త కర్మవలన యులు లుత్పత్తి యగు నన్నపాట ఒక కర్తయొక్క యొక వ్యాపారము తర్కంబంద కార్యో త్పత్తినే చేయును చెప్పి వైశేషికుఁ డి వైధర్మ్యమును దొలఁగించినాఁడు

౨ తునుమాంబలి॥ ౧ ౧౯

భావకల్పితములే ౧ పూర్వభావమును కార్యకారణభేదమును గలుపఁ జాలమని శంకరుఁడు చెప్పినది యుక్తముగానున్నది కారణకార్యముల యుత్పత్తిని అనఁగా నవివాధావసంబంధము గలవగుచో నప్పుడు కారణ మెల్లప్పుడు కార్యపూర్వదశ కా నక్కరలేదు కారణకార్యములు వేరనియు నవి యభేదసంయోగమును బొందిన వనియు ననుటకంటె, రెండు నొకే వ్యాపారములోని భిన్నరూపము లను బెట్టువ యుక్తము ౨ వ్యాపారమువాయ సూత్రము దీనినే బలపఱచును కారణ కార్యములు సమయసంబంధమును గలిగియున్నచో, నవి తాదాత్మ్యత గలవనుట విశదభాషణ మగును

మనము కన్నుఁదెరచునప్పటి కెదురుగాఁ గారణ సంబంధములు కన్పట్టురీతిని వానిని ప్రకృతి మనకుఁ బ్రదర్శించునని తలఁచుట కవకాశములేదు 'భి'కి 'ఎ' కారణ మనియో, 'ఎ' అవసరమైనదనియో 'భి' అప్రధానమనియో, చెప్పుకొని మన యనుభవము నొక క్రమములోఁ బెట్టుకొందుము కారణధర్మమొక విజ్ఞానరూపము లేక మన బుద్ధికల్పనము జగ మంతయుఁ గొన్ని నియమముల కధీనమై యున్నదను భావము నొక ప్రతిపాదనముగా మనము తర్కమం దంగీకరింతుము, తత్త్వశాస్త్రము దానిని స్థాపించును జీవయాత్రలో నొక విషయము సహజగత మూలకారణమునుగూర్చి కాని దాని సహేతుకతనుగూర్చి కాని యన్వేషింపము మనకుఁ గావలసిన కార్యము ఫలించుటకు ఎలయు సందర్భజ్ఞానముతోఁ దృప్తిగాంతుము మృత్తు ఘటకారణము, ప్రకృతి

౧ కారణమైన యవిచ్ఛిన్నవర్తితన విధానమునుగూర్చి చేసిన భావకల్పనమే నిమిత్తధర్మము విడిగానున్న కారణములు కలియఁబడును ప్రవృత్త్యారంభమునకును మధ్యమందు ఎరతిలేదు కారణకార్యముల మధ్యమందుఁ గొంత విరతి లేక విక్రాంతి గలము లేదు అవిచ్ఛిన్నమగు పరిణామములో మ యు భావముచే నొక గీటు గీసి కాల భేదమును గల్పించుటన్నాము ఏలన, నొక కారణ మొక కారణకాలమైన విరతి నొందినచో ది యట్లనంతకాల ముండఁగలదు (బ్రాడ్లీ లాజిక్ ౨ పు, ౫౩౯)

"నిమిత్తసాధనముగ పరిణామకా ప్రవాహమునందు మనము భావకల్పనముచేసి నిమిత్తధర్మమును దీయుచున్నాము అది విజముగా నందు లేదు మనకల్పిత సామాన్యలంఘనము ది మొదటి గోచరించును (బ్రాడ్లీ పు. ౫౪౦)

మృత్తునిమ్మను, కుమ్మరి దాని నుపయోగించి ఘట మొనర్చును మనము కారణావస్థలను సమగ్రముగాఁ బరిశీలింపఁజాలము, అందుచే మన కారణ సంబంధము లన్నియు లౌకికములు కొన్నికొన్ని దశలలోఁ దద్విరుద్ధకారణములు లేనియెడలఁ గొన్ని ఫలితము లుదయించితీరును కారణములకు మూలకారణములను గమఁగొనుట, నట్టి ప్రయత్నమువలన వ్యర్థవాదము ఫలిత మగుట మున్నగువానిని నై యాయుకుఁడు నిరుపయోగవ్యాపారముని విసర్జించినాఁడు కారణ కార్యములు తాత్కాలికములు, నిత్యవిషయములు కావు, పరిణామవశము లయి యున్నను, వీనిని మనము సమాకృతిగల నిత్యవిషయము లని ప్రసంగింతుము అణువులైనను, నవి కారణము లైనచో, యథార్థ రూపములు గావు మార్పునకు సంబంధము లేని కారణము లేదు, మార్పుగల దంతయు సనిత్యదృశ్యమే పరిశీలింపఁగాఁ గారణధర్మ మనఁగా విషయవరంపర, ఒకదానిపై నొకటి యాధారపడియుండు ననంత విషయప్రవాహము, జనను, నిమిత్తన్యాయము నిత్యమైన దనురితిని మనము గ్రహించుచున్నాము మన యనుభవావధిలో నది ముఖ్యోపయోగమే, కాని, యది పూర్ణప్రమాణముని యంగీకరింపఁజాలము నిమిత్తధర్మ మొక విధమగు సనుభవము గ

కార్యము కారణమందు లేదను న్యాయవాదమునకుఁ గారణము, యథార్థమైనది దృశ్యమగు నదే యను భావమునందు న్యాయవాదుల కుండు నొక విధమగు విశ్వాసమే ౨ మనము లోకములో సూక్ష్మములు ససమ్మిశ్రితములు నగు సంఘటనలనుండి, స్థూలములు, సమ్మిశ్రితము లగు సంతరువులు వ్యక్త కుగుచుండుటను జూచుచున్నారము నేఁడు పెక్కుమంది భౌతికశాస్త్రజ్ఞులు, లోకములోని విషయవరంపర వీ విధముగా సూక్ష్మములనుండియు, ససమ్మిశ్రితములనుండియు నున్నత క్లిష్టతర శ్రేణికల బరిణామమందునను నీ సిద్ధాంతము సంగీకరించుచున్నారు న్యాయదార్శనికులుచెప్పు సూక్ష్మము నేక మగు పరమార్థమును వా రంగీకరింపకపోవచ్చునుగాని, మిగిలిన సిద్ధాంత మిరువురకు నొకటి యైయున్నది మనము నై యాయుకునివలె భౌతికాణువులతో

నారంభించినను, లేక అభినవభౌతిక శాస్త్రజ్ఞులవలె 'ఎలక్ట్రాన్సు'తో నారంభించినను, నిత్యోన్నత క్లిష్ట పరిణతినందుచున్న క్రియాశాస్త్ర ఎదార్థము (Neutral Stuff) తోగాని, యింద్రియపేదనలతోగాని, దేశ కాలములతోగాని నారంభించినను, మన యనుసరించున దౌల యున ముగ్రమగు వివరణవిధానమే యగును క్లిష్టములనుండి సూక్ష్మములనే కాని సూక్ష్మములనుండి క్లిష్టములు అభించుననుట తాత్త్వికాన్వేషణమున కంగీకారముకాదు సహజవిజ్ఞానపరిణామ మీ నిగునుము నొప్పుకొనును ప్రవాహము తన జన్మస్థానమునకంటె నున్నతముగాఁ బ్రవహించు జాలదు సహజసిద్ధములగు నట్టి సందర్భముల నుల్లంఘించినచో, వానిని విసర్జించుటే యగును భౌతికవాదుల కనుగుణముగా మందునని మనము మనస్తత్వ నిర్మాణస్వభావమును గాదనఁజాలము విజ్ఞానము, కార్యము కారణమందు గర్భితమై, అవ్యక్తరూపమున నున్నదని గుర్తించక తప్పదు పరియైన భౌతికవాదము పరిణామము కేవలప్రత్యక్షసూత్రమేయని చెప్పవలసియుండును అది దృశ్యమునకంటె యుధిశమై యున్నదన్నచో భౌతికవాదమునకు విరుద్ధ మగును అరిగ్గెండరు మున్నగు భౌతికవాదులు దేశకాలములనుగాక, ఉన్నతజీవసృష్టి కింతోక నియమమున్నదని యూహించుచునే యున్నారు ఎట్లయెదుట మున్నదే యథార్థమని భౌతికవాది తలఁచి, యంతర్గతము నవ్యక్తమునై సగి లేదని తృణీకరించుచో, నప్పుడు కారణధర్మ మర్థహీన మగును ఇంద్రియగోచరములు కాని యణువులు, నాత్మలు నున్నవని చెప్పి యుండు కుఁడు తన సిద్ధాంతమును దానే నిరసించినాఁడు మనము చూచు వస్తువులుదయించి నశించుచున్నవి కావున నవి యనిత్యములు, నిర్మలములగు వస్తువులను మనము చూచుటలేదు, కాని వానిని యన మున్నవని నమ్ముచున్నాము కాల మను తన చిన్నగ్రంథములో గయాస్ దెప్పినాఁడు "పూర్వులు దేనిని దేవుఁడని భావించిరో, మనము నేఁడు దానినే కాలమని పేరిడి, దానికి సర్వశక్తుల నాపాదించుచున్నాము" ఇది కాలము నిత్యసత్యమను నిర్ణయము ననుసరించినచో ప్రపంచముయొక్క అడ్డమునుగూర్చి, యది స్థిరము లేక సవలమని నిశ్చయముగా నప్పుడు

జాలము దేనినుండియైన నేదియైన వచ్చునట్టి మార్పులుగల ప్రపంచములో మనము జీవించుచున్నారము అట్టి ప్రపంచములో దేవునికి స్థానము లేదు, క్రమోన్నతపరిణామమువలన ముందెప్పుడో దేవుడుదయించునని మనము సమ్మతము మనస్సున కధికతరమైన సోపానము దేవుడని అలెగ్గాండరు వండితుడు మన కభయ హస్తమిచ్చి యున్నాడు దేవుడు పుట్టినతరువాత నధికతరసోపాన మెట్టియని మన మడుగవలెను:

కాంక్షకార్యముల సంబంధ మవిచ్చిన్న మని నై యాయుకుడు వాదించును అభినవ క్రకృతి శాస్త్రవాక్యములలో మనము న్యాయ సిద్ధాంతమును తెప్పుకొన్న యెడల నిమిత్తధర్మ మనెగా శక్తి వ్యయ ముని తెలియును ప్రస్తుతము మనము న్యాయము వెప్పు నదృష్టపుణ్య పాపముల నటుంచినచో, బ్రహ్మిని నిర్మాణములో నతీతమైన దేదియు నుండుట కవకాశములేదని న్యాయసిద్ధాంతముగాఁ దేలును శక్తి యొక్క పునర్విభాగమే నిమిత్తధర్మము, కారణసామగ్రి హేతువు, దానినుండి జనించునదే కార్యము గ ప్రాకృత జనులు తలచునట్లు వస్తువు లుదయించి నశించుచున్నవను సిద్ధాంతమును సమర్థించుటకై, వస్తువులందొక నిత్యమగు నవిచ్చిన్నతకలదను విషయమును నై యాయుకుడు గుర్తింపఁ డయ్యెను శూన్యమునుండి యేదియు రాదను భావమును వస్తువులు జనించుట కాదికాల మున్నదను భావమును సమన్వయించుటకు నై యాయుకుడు తలపెట్టినాడు అతనుండి పుష్పమును, వృక్షమునుండి ఫలమును, జనించును, కాని లలయు పుష్పమును, వృక్షఫలములును నన్నియు నయథార్థములని యాతఁడు గుర్తించును కారణము యొక్క ద్రవ్యపమానత్వము నాతఁడంగీకరించి, భిన్న దశలలో నొకే ద్రవ్యమునుండి నూత్నలక్షణము లుదయించునని

గ కారణగుణములే కార్యగుణకారణములని వైశేషికఁ డంగీకరించి యాయుకుడు మనము ముందుఁజూచెదము నిప్పుయొక్క కేడిమిచే ముద్దు నొందకున్నచో, మృత్యుయొక్క నరాపు మటము నదాపునకుఁ గారణము ఈ సూత్ర మొక్కచోఁ జెల్లదన వైశేషికఁడు చెప్పినాడు అణువులనుండి, అణుద్వయరూపము దనినలన నలత్రయ రూపమును జలంచు ఎటులా ద్రవ్యము నుత్పత్తిచేయు నణువుల సంఖ్యను బట్టి ద్రవ్య పరిమాణ గుర్పడును సమవృత్తి ద్రవ్యములలో గుణములు సూక్ష్మము న్యాయగుణము

యాతఃచ చెప్పును తాత్త్విక ప్రశ్న యేమనఁగ నీనూత్నలక్షణములు యథార్థములై యిని? వానిని మనము కారణావస్థలోఁ జూడలేదు, కార్యావస్థలోఁ జూచితి మనుమాట నిజమే, ఈ కారణముచే నవి యథార్థములని చెప్పఁగలమా? ప్రపంచ పరిమాణదశ లనిత్యములని నై యాయుక్తుఁడంగీకరించినప్పు, డవి పూర్తిగా యథార్థములు గావనియు సంగీకరించి నట్లే మార్పులేనిది సత్యమైనది, సముచ్చయార్థములు రూపవరి వర్తనము నందును, వాడుకలో మనఁగ వస్తువులు పుట్టి గిట్టుచున్నవని చెప్పుదుము, కాని నిజముగా భిన్నద్రవ్యముల సంయోగ వియోగములే కలుగు చున్నవి, మూలద్రవ్యములు పుట్టుటయులేదు, గిట్టుటయులేదు, తరుగుటయులేదు పెరుగుటయును లేదు, నిజమైన ద్రవ్యము నిత్యము, దాని యవస్థలలోనే మార్పు లున్నవి జడవదార్థ మందైనను, ప్రథమసూత్రము దానికి మార్పులేదనియే అణువులు నిత్యములు, వాని సముచ్చయద్రవ్యములు కలిసి విడిపోవుచుండును, ద్రవ్యము శూన్యమునుండి పుట్టునను నాత్మవిరుద్ధవాదములోని వైరుధ్యము బీజరూపములో నున్నది స్థూలరూపము దాల్చుచున్నదని తలఁచుట వలనఁ దొలఁగిపోవుచున్నది ఒక దశశాక ద్రవ్యముతోడను, తత్సూర్యదశను శూన్యముతోడను సమాన మొనర్చుట భాషాదుర్వినియోగమే యగును

౧౧-ఉపమానము

ఇదివఱకు మనకు బాగుగాఁదెలిసిన యొక వస్తువుతోఁ బోల్చుట వలనఁ గలుగు సామ్యముచే మన కొక వస్తుజ్ఞానము నిచ్చున దుపమానము గవయ మొక గోవువలె నుండునని విని దానినిఁ జూచి గవయ మని యనుమానించుచున్నాము ౧ ఉపమానవాదమునందు రెండంశములున్నవి (౧)తెలిసికొనవలయు విషయజ్ఞానము (౨) సామ్యదర్శనము మొదటిదే నూతనజ్ఞాన ముఖ్యకారణమని ప్రాచీనన్యాయజేత్తలు తలఁచియుండఁగా, నభినవ నై యాయుక్తులు సామ్యదర్శనమున కెక్కుడు

౧ ప్రసిద్ధవస్తుసాధర్మాత్ అప్రసిద్ధస్య సాధనమ్ ।

ఉపమానం సమాఖ్యాం యథా గౌర్వయ స్తథా ॥

హరిభద్రుడి పద్ధర్మసమన్వయము పుట ౩౩ చూడ్కునాగ సూ ౧౧౬

ప్రాముఖ్యము నిచ్చియున్నారు ౧ కేవల సాదృశ్యము, సంపూర్ణమైన సంపూర్ణమైనను, నుపమానవాదమునకుఁ జాలదు మొదటి సంపూర్ణసాదృశ్య జ్ఞానమువలన నూతన జ్ఞానము అభివృద్ధి, గోవు గోవువలె నున్నదని మనము చెప్పము రెండవ దవఁగాఁ గొంత పోలిక యున్నపుడు, మనముచేయు ననుమానము యుక్తముకాకపోవచ్చును, ఒక గేదె యావు కాఁజాలదు కాని రెంటికిని పోలికలు పెక్కుగలవు కేవల స్వల్పసాదృశ్యమే యున్నచో నింకను దోష మెక్కు డగును ఒక ఆవగింజ మేరుగిరి కాదు, రెండు నస్త్రీత్వసాదృశ్యమును గలిగి యున్నవి యుక్తమగు నుపమానయుక్త వాదమందు మనము సదృశాంశములను లెక్కపెట్టము, వాని బలమును బరిశీలింతుము ౨ సాదృశ్యము ముఖ్యమైనది యును౩ కారణబంధమున ౪ కనుగుణమైనదియుఁ గావలెను ఈ వాద మొక నస్తువునకును దాని నామమునకును గల సంబంధజ్ఞానము నిచ్చును ౫ ఇది సామ్యసమన్వయ సంబంధించును అపునుజోలిన యొక జంతువునకు 'గవయ' నామమును మన మిచ్చినాము ఆ జంతువు మనకు గోచరించినప్పుడు దానిని గవయ మని పిలుచుచున్నాము అర్వాచీన తార్కికులు మన కిట్టి జ్ఞానము కేవల సాదృశ్యదర్శనము వలననేకాక, వైధర్మ్యము లేకుండుటవలననుగూడ అభించుచున్నదని చెప్పిరి ఒక గుఱ్ఱము నొక గోవుతోఁ బోల్చుము ఏలిన గుఱ్ఱమునకుఁ జీలిన గిట్టలు లేవు, ఒక యొంటెకుఁగల పొడుగు మెడ మున్నగు ముఖ్యలక్షణములనుబట్టి వైధర్మ్యము లేర్పడుచున్నవి ౬ ఈ యుపమాన మభినవపద్ధతిలోఁ జేరదు

వ్యవహారరంగమునఁ గార్యసిద్ధి నిచ్చునదియే యుక్తమైన దను సిద్ధాంతమును న్యాయము స్వీకరించినది ఇంద్రియానుభవ సిద్ధములైన విషయముల కీ వరీక్ష చెల్లును గాని, తదతీతవిషయముల కిది

౧ సాదృశ్యజ్ఞానం (తర్క సంగ్రహము పుట ౨౮)

౨ న్యాయ భా ౨ ౧ ౪౪

౩ ప్రసిద్ధసాదృశ్యం ॥ ౨ ౧ ౪౫

౪ సాదృశసాదృశ్యం ॥ (న్యాయ భా ౨ ౧ ౪౭)

౫ సంజ్ఞాసంజ్ఞా భాష్యము

౬ తర్క సంగ్రహము పుట ౨౮౨

చెల్లదు నై యీయికుఁ డుపమానముచే నీకష్టమును దొలఁగింపయత్నించి నాఁడు ప్రాచీనసుహర్షు లుపదేశించిన ఆయుర్వేద సిద్ధాంతమును మనము పరీక్షించి సత్యమని నమ్ముచున్నట్లే వారు కనుగొని బోధించిన యార్షజ్ఞాన సిద్ధాంతమునుగూడఁ బరీక్షించినచో సత్యము కావలెను

ఉపమానమునకు సాదృశ్యదర్శనము ముఖ్యమైనది కావున దిజ్ఞా గుఁడు దీనినికూడఁ బ్రత్యక్షములోఁ జేర్చినాఁడు పై శేషికులు దీని ననుమానములోఁ జేర్చిరి, ఏలన నీ వాదమును వా రిట్లు కూర్చిరి: “ఈ పస్తు వాక గవయము, ఏలన నిది యొక గోవువలె నున్నది, మఱియు నేదియైన గోవువలె నున్నచో నది గవయమే”^౧ ఉపమానము స్వతంత్రజ్ఞాన ప్రమాణము కాదని సాంఖ్యమతము, ఏలన సరణ్య వాసుఁ డిచ్చిన యుపదేశము శాబ్దికము, సాదృశ్యదర్శనము ప్రత్యక్ష జ్ఞానము^౨ భాసర్వజ్ఞుఁడైనను దీనిని శబ్దజ్ఞానము నందుఁ జేర్చినాఁడు ఉపమానయుక్తమైన వాదము సంకీర్ణమైనది, గవయము గోవువలె నుండునని యరణ్యవాసి చెప్పినది శబ్దజ్ఞాన మగును, మనము గవయమును జూచుచున్నాము గావున నది ప్రత్యక్షము, మనము గవయమును జూచినప్పుడు సాదృశ్యవిషయము జ్ఞాపకము వచ్చునుగాన స్మృతి యగును, గోవువలె నున్నదే దై నను గవయమును స్వాయమును మనము నమ్ముదుము కావున ననుమాన మైనది, గవయ నామము మనముచూచిన జంతువువంటి దానికి చెల్లును గావున నామ మీ జ్ఞానము నకు ముఖ్యలక్షణము చివరఁబెర్కొన్నదే యుపమానయుక్తవాదము మన కొనఁగు ప్రత్యేకప్రయోజనము, దీని నితరప్రమాణములవంటిదని పొరపడరాదు, దీనికి వానితోఁ బోలికలు కొన్ని యుండవచ్చును ౩

౧ ఉపదేశము ౯, ౨

౨ లక్ష్యకొముది ఖట ౫

౩ సద్ధాంతములైవ? పుటలు ౩౯, ౪౦ వారి విద్వజము వేరుగా నున్నను, భారత్వరంగి యొక లుప్తమును స తంత్రప్రమాణముగా సంకీకరించిరి ఆరణ్యములో నొక గవయమును మనము చూచినప్పుడు, మనకుఁ దెలిసిన గోరూపమునందుఁ జూచుచేకాక గవయగోసాదృశ్య జ్ఞానమును గాంతుము ఇది యుపమానవాదము ఏలన గవయమును చూచినప్పుడు మనము గోవును జూడలేదు

౧-౨-శబ్దప్రమాణము

శబ్దప్రమాణము ముఖ్యజ్ఞాన సాధనములలో నొకటి మనము చూడనట్టియుఁ బరీక్షింప నట్టియు ననేకవిషయముల నితరుల వాక్తృ మాణముపై నాధారపడి యంగీకరింతుము జనసామాన్య విశ్వాసము వలనను, చారిత్రక సంప్రదాయము వలనను, మతగ్రంథదర్శనముల వలనను, మనకు విశేషజ్ఞానము లభించును ఈ వాదములో నిమిది యున్న తార్కికాంశములను శబ్దప్రమాణము వివరించును

శబ్దోత్పత్తి స్వభావముల గూర్చియు, బుద్ధముల అర్థములను, వాక్యరచనమును గూర్చియు న్యాయదర్శన మేమి చెప్పినో మనము కొంత చూడనగును ఆకాశము శబ్దములము ౧ నిర్వాత ప్రదేశము నను శబ్ద ముదయించును గాని దానిని మనము వినఁజాలము, ఏలన దానిని ప్రసరింపఁ జేయుటకు వాయువు లేదు శబ్దగుణము వాయువుపై నాధారపడదు, శబ్దముయొక్క ఘనత మున్నగునవి దానిపై నాధార పడును ౨ రెండు ఘనపదార్థముల సంయోగముచే శబ్దముదయించును

౧ వర్తమాకాని యే యితర గుణములుకాని లేనప్పుడు ద్వని ఎరంపరిను విన పడును అందువలన శబ్దమున కాధారమగు పస్తు వద్యశక్తియు సర్వవ్యాప్తమన తెలియు చున్నది మరియు శబ్దము కంపములుగల యాదాంమున నుండిదు (న్యాయ భా ౨ ౨ ౩౭) (౨) వైశేషికసూత్రము ౧ ౧ ౬ (౩) న్యాయ భా ౨ ౨ ౩౮ (౪) శబ్దము కాశ్వతము కాదనుట కనేకాధారములు చూపబడి వి (న్యాయ భా ౨ ౨ ౧౩ ౩౨) (౫) శబ్దమున కారంభము కలదు అది రెండు పస్తువుల సంఘర్షణముచే నుదయించును ౬॥ గొడ్డలి చెట్టు సంఘర్షణము శబ్దప్రకాశమునకు సాహాయ్య మొనఁగునేకాని, శబ్దము నుది యింపఁజేయు ననుట పొసఁగ దేలన, సంఘర్షణమును శబ్దము నేకకాలములు గవు సంఘర్షణమైన వెనుక దూరమునుండి యింకను శబ్దమును మరలము వినుచున్నాము (౬) శబ్ద మనిత్య మేలని దాని కార్యంబులు ౧లవు అది నిత్య మగుచో నెల్లప్పుడు వినఁబడు వలెను శ్రోత్రమెప్పుడును తెలివియే యుండును మరియు మనకు శబ్ద ముగి పోవుటకుఁ గారణములు తెలియును మ్రోగుచున్న యినున నద్వి చేతితోఁదాకిన శబ్ద ముగిపోవును (౭-౨ ౩ ౩౬ వైశేషికసూత్రము ౨ ౨ ౨౬ ౩౭) ౧వలిశబ్దము నందు నొక శబ్ద ఎరంపర యున్నదనియు, నందలి యుత్తరశబ్దము పూర్వ శబ్దమును నాశనముచేయు ననియు వాత్సాయనుడు చెప్పినాడు తుదిశబ్దమును నాశనముచేయు న దొక యాటంకము, చేతితోఁదాకుట మున్నగునది (న్యాయ భా ౨ ౨ ౩౪) ౭క

ఒక శబ్ద మింకొక శబ్దమును, నది వేరొక దానిని, తుద కేదీ నొక యాటం కమువచ్చి దాని నాపువరకు ముదయింపఁజేయును. అది యుగోచరమైన యాధారము కల దగుటచే శబ్దము శాశ్వత మను భావము సంగీకరింపఁ జి అము ౪ అక్షరముల కూర్చు పదము, అభిధానక్షణలచే నది యొక వస్తువును దెలుపును. పరిపదమున కొక యర్థము కలదు, అది పదమునకును నది తెలుపు వస్తువునకును గల సంబంధమును సూచించును.

వైయాకరణులు స్ఫోటవాదమున ననుసరించి యర్థనిర్ణయముచేసిరి 'గోవు' శబ్దములోని యే యొక అక్షరమును జూచి, అన్ని

గుణ మొక గుణములో నుండదనియు, రెండుగుణములకు సంయోగముండదనియు చెప్పి వైశేషిక నిర్ధాంతమున కనుగుణముగా నీ నిర్ధాంతము ననంతర నైయామితులు ముప్పిరి శబ్దమును నాశముచేయున దాటంకమునకు శబ్దమునకును సంయోగము కాదనియు శబ్దాధారమగు నాశముతోడి సంయోగ మనియు వాదస్పృహచేసి అకాశముతో దానికంటె దట్టమగు ఎదార్థ సంబంధముచే శబ్ద ముగిపోవును ఎలసె ట్టిశబ్దము ముక్కటి చేసిన కారణము లేకుండుటచే, నవరోధముచే బుదిశబ్ద ముగిపోవుచున్నది (౩) శబ్దము సంపద రూపముతోఁ గ్రాహ్యమగుచున్నదని మన యంద్రియములలో నొకటియే గుర్తించుచున్నది అది శబ్దజాతికిఁ జెదును గావున నిత్యము (న్యాసా ౨ ౧౬) (౪) శబ్దమున కుత్పత్తియొక ఎదార్థములకుండు అక్షణము అన్వయవలె చెప్పఁబడెను అది కరోరిము, ధియంకంపము మున్నగు శబ్దములతో వర్తింపఁ బడును (౫) మన కుపాధ్యా యుడు చెప్పిన శబ్దములను మఱియొక ముచ్చరించుచున్న కారణముచే నవి నిత్యములు కావని తెలియుచున్నది (న్యాసా ౨ ౨ ౧౯) (౬) శబ్ద మద్విష్టమైన కారణమునుండి దాని నిత్యతను నిర్ణయింపరాదు ఇలనము నద్యప్తమే కాని యది నిత్యము కదు (న్యాసా ౨ ౨ ౨౦-౨౪)

(౧) గోవు నాంఖ్యసూత్రము ౫ ౩౨ వైవిజ్ఞానశిక్షిపు వైయాకరణులైన శబ్దోజ్జీవితరులు (వైయాకరణభూషణము పు ౨౪౩), నాగేశభట్ట (మంజూషా పు ౨౩ ౨౬) శబ్దముల వ్యంజనశక్తి శబ్దములందే యున్నదని చెప్పుదురు సాంఖ్య వేదాంతము అది ఎషయములతోఁగూడ నున్న దనును (పంచదశి ౮౨ ౪ ౧౫; న్యాయవిందు టిక పు ౧౦ ౧౧)

౨ పాణిని ౬౮౫ ౧౨౩ లో స్ఫోటాయన శబ్దము ముసయోగించుటచే నాతని కాలములో నీ నిర్ధాంత మున్నదని తెలియుచున్నది మూడు: సర్వధర్మసంగ్రహము పాణిని దర్శనము

యక్షరములు గాని గోశబ్ధార్థము నొనగించి జాల వేలనఁ బ్రతి యక్షరమువచ్చరించుట తోడనే నశించుచున్నది పూర్వాక్షర సంస్కారములతోఁ దుది యక్షరము కలిసి యున్నను, జ్ఞానక్రియ కన్నియక్షరములు గలిసినను జాలదు అక్షరములకంటె వేరైన దేదియో జ్ఞానమునకుఁ గారణ మగుచున్నది, అక్షరమో, శబ్దమో, వాక్యమో స్ఫోటశక్తిని ప్రకాశింపఁ జేయుచున్నది ౧ ధ్వనియొక్క శక్తి శబ్దార్థజ్ఞాన హేతు వగు చున్నది ఏకాక్షరము, పదము కానిచో, జ్ఞానము నీయఁ జాలదు పదస్ఫోటవాదు లొక పదమును, వాక్యస్ఫోటవాదు లొక వాక్యమును నిశ్చితార్థము నీయఁగలవని వాదించుదు వాక్యస్ఫోట వాదుల ననుసరించి, వాక్యము భాష కారంభము, వాక్యములోఁ బదములు భాగములు, పదముల కక్షరములు భాగములు, స్ఫోటము నిత్యము, స్వయిం ప్రకాశకము, అభిధాభిధేయములకుఁ గల సంబంధమును కాశ్యతమైనది అక్షరపదవాక్యము లన్నియు నర్థము నావిష్కరించునో కాని యుత్పత్తి చేయవు న్యాయసిద్ధాంతము ననుసరించి, ప్రతిపదమునకును శక్తిగలదు ౨ పదములోని తుది యక్షరము వినుట తోడనే మన కాయర్థము స్ఫురించును, 'గోవు' పదములోని 'వు' అను అక్షరమును విని పూర్వాక్షరమును జ్ఞాపకముంచుకొని, పదము నంతిను మనస్సుచే గ్రహింతుము శబ్దార్థముల మధ్యమందుఁగల సంప్రదాయ సిద్ధమగు భావమునుబట్టి మనము విషయజ్ఞానమును ాంచుచున్నాము ౩

శబ్దార్థసంబంధము సహజసిద్ధము కాదు, మనము శబ్దార్థమును గ్రహించుచున్నరీతి ననుసరించి యది సంప్రదాయసిద్ధమని తెలియఁగలదు వాడుకవలనను, వ్యాకరణమువలనను, శబ్దకోశముల వలనను, వేదాంతము ననుసరించి సంజ్ఞ వలనను ౪ మనకు శబ్దార్థజ్ఞానము కలుగు

౧ స్ఫోటమనఁగా భావమని డ్యూసేన్ చెప్పినాడు అదియొక వ్యాకరణ భాంకియని దీచో వంటితుఁడు నుడివినాడు

౨ శక్తం పదమ్ (తర్కసంప్రహమ్ పు ౫౯)

౩ (న్యాయా ౨ ౨ ౧౩)

౪ సిద్ధాంతముకావళి పు ౧౫ న్యాయమంజరి పు ౬

చున్నది ఎయే మాట కేరేం యర్థమోయది యీశ్వరసంకేతమని చెప్పబడినది అర్వాచీన న్యాయమును మనుష్యులుకూడ సంకేతములగు గల్పింతురనియు నవి యిచ్చామాత్ర శక్తిగలవనియు భిన్నమానవుల కల్పనలు భిన్నమానములుగా నుండుననియు నందుచే నవి పారిభాషికము లనియుఁ జెప్పబడినది ౨

వదములు వేనినిఁ దెలుపును? ఒక వ్యక్తినా? ఆకృతిగా? జాతినా? అన్నిటిని దెలుపునా? ౩ వ్యక్తి యునఁగా శాక నియతి మూర్తిని గలిగి కొన్ని ప్రత్యేకలక్షణములతోఁ గూడియుండును ౪ అది ప్రత్యక్షగోచర విషయము ౫ మూర్తి వైలక్షణ్యముగలది గళమున ప్రేలాడుతోలు, గోవునకు విలక్షణమైనది జాతి యొక ఎగ్గము, ఆ వర్గమునకుఁజెందిన సామాన్య లక్షణమును సూచించును ౬ నము చూచు గో వే జాతికిఁ జెందునో యా జాతినిఁ గుర్చిన విశాలజ్ఞ నము నీ లక్షణ మిచ్చును ౭ న్యాయసిద్ధాంతము ననుసరించి, ప్రతిఒఁ యి మూఁడు గుణములను, ప్రదర్శించును, వ్యక్తి, ఆకృతి, జాతి, కాని భిన్న ఎరి మాణములతో మాత్రమే కావచ్చును ౮ వ్యావహారికముగా నున మ

౧ న్యాయా ౨ ౧ ౫ న్యాయమంజరి పుట ౨౪౪

౨ అర్కిరంగహామ ౨ ౫౭

౩ న్యాయా ౨ ౨ ౫౬

౪ ౨ ౬౫

౫ ౨ ౨ ౬౫

౬ సమానప్రవాక్తి జాతి (న్యా యా ౨ ౨ ౬౬) ౧౬౧ గోవులను గూర్చి శాక గోప్యముగూర్చిన స్పష్టభావము మన కున్నదిగనుక దానికి యాధార్థ్యములే సంబంధముండవలెను (న్యా యా ౨ ౨ ౬౭, ౬౮) జాతిని ఇము ప్రతివ్యక్తిని ఎమివానినెఁబడఁచుటో మిందలి యద్వైతకరుణ నలికెను జాతినిఁ గల లన్నియు వ్యక్తులతోఁ జూర్తినుండునా లేదా యను విషయ మప్రస్తుతము ఏల జాతియనఁగా లక్షణసముచ్చయము కాదు దీనికిఁ బూర్ణాంత సంబంధ మున్నదియనుచు జాతి యనునది వ్యక్తులకు సంబంధించిన శిశ్యులక్షణము సమవాయనసంబంధమున నున్నది ఈ సంబంధము ౧ లిక్ సంబంధము

౭ ౨ ౨ ౬౭ జాతివిశిష్టవ్యక్తి

కృతిని గణించుము, ఇంకను విచక్షణము వలయుచో మనము వ్యక్తిని జూతుము దాని సామాన్యలక్షణమే మనము కోరుచున్నచో నప్పుడు మనము జాతిని స్మరించుము. ఇద మా కృతిని సూచించి, వ్యక్తిని రూపించి జాతిని వ్యక్తికరించును. కేవలశుద్ధమైన అవ్యక్తలక్షణ మేమియు నుండదు ఏదోయొక విధముగా నవి యవిచ్ఛిన్నమే యగును అకృతి యొక్కటియుఁ జాలదు ఒక గోవుయొక్క మృణ్మయాకృతి గోవు కాదు, ఏలన జాతిలక్షణములు దానికి లేవు పదములు వ్యక్తులను దెల్పునను సిద్ధాంతము వాడుకలో నున్నది.

బౌద్ధశాస్త్రవేత్తల ననుసరించి శబ్దములు భావాత్మకములగు వస్తువులను దెలుపు, ఆ వస్తువు లితరములను నపోహను బోగొట్టును 'గోవు' శబ్దము గుఱ్ఱము మున్నగు "గోవు" కాని వను నపోహను దొలగించును ఇట్టి యపోహనిర్మూలనమువలన గోవుశబ్దము "గోవు" నే తెలుపును. ఉద్వేగితకరుణి యపోహ సిద్ధాంతమును ఖండించెను. పూర్వము మనకు భావార్థ జ్ఞానము లేనిచో సభావార్థజ్ఞానము కలుగదు సర్వాభావములకును భావమే యాధారము, శుద్ధాభావ సార్థరహితము, విశిష్టమైన ప్రత్యభావమునకు భావము గర్భితమై యుండును రెండు వరస్పర విరుద్ధములైన శబ్దముల విషయములో నొకదాని యర్థమొకటి

(౧) ౨౨౭౭

(౨) చూడు న్యాయమండలి. పుట ౧౩, ౧౪, ౧౫. పార్థసారథి మిత్రుని న్యాయ రత్నాకరము పూర్వబౌద్ధగ్రంథము లి విషయమును స్మరించి యుండలేదు. రత్నకీర్తి రచితమగు అపోహనీధిలో సూచీమాత్రముగ నున్నది దీనిననుసరించి పదములు భావములను గాని వ్యతిరేకములనుగాని చెప్పవు. అన్యవిషయభావము వలన భావవిషయములుగాని భావవిషయజ్ఞానమువలన సభావవిషయములుగాని లభింపవు. భావాభావరూపము లనేక కాలమున గ్రహించుచే యుక్తిార్థరహస్యము. వికల్పక విషయము అన్నియు భావాత్మక ములు అవి యన్యములఁ బరిహరింపను. ఈ సిద్ధాంత మధికత్వప్రకరముగానున్నది కాని యిది బౌద్ధరత్నముతో ననున్వయించుట కనుకూలపడదు. హిందూ శాస్త్రములైనను దీనిని బౌద్ధవాదముగా నంగీకరింపరు.

(౩) న్యాయ ౨౨౭౭

పరిహరించినను, 'సర్వము' మున్నగు శబ్దాదులతో నట్టిది హింసగదుగ ప్రతిశబ్దము నొక భావార్థమును సూచించును, ఇతర వస్తు భేదముల నది చెప్పినంతమాత్రమున దీనికి దోషము సంభవించదు ౨

కాని దీని కాక్షేపణ తెలుపఁబడెను శబ్దములు వస్తువులను దెలుపవు, ఏల న శబ్దములు వస్తువులతో నేకకాలమున నుండవు, ఈ ఒక అభావ నిర్ణయము: "ఇచట నొక ఘటములేదు ౩ దీనికి వాచస్పతి సమాధాన మిచ్చినాడు ఒక పద మొక సామాన్యలక్షణమును దెలుపును, దేశకాలములందుఁగల వ్యక్తులం దిమిది యున్నవి, అందుచే నిప్పు డున్న వస్తువులను, పూర్వవస్తువులను గూడఁ బదము సూచించును ౪ పదము కేవల భావకల్పన మనియుఁ జెప్పరాదు, ఏలన, వట్టిదైనచో, నది భిన్నవ్యక్తుల భిన్నలక్షణములను దెలుపఁజాలదు పదము వస్తువులయొక్క విశిష్టలక్షణముల సూచించును అనుభవముతో మనము పదముల నుపయోగించుచున్నాము, మనకుఁ గార్యసిద్ధి చేకూరుచున్నది పదములు కేవల మానసికరూపములనే సూచించి, యింద్రియ గోచరములగు విషయములను దెలుపకున్నచో నెట్టి కార్యసిద్ధి దుర్లభమగును ౫.

అభిధాని ధేయ సంబంధము దురూహ్యమని యింకొక వాదమున్నది పద మొక గుణము, వస్తువొక నిజమగు ద్రవ్యము రెంటికిని సంయోగసంబంధముండఁజాలదు, వస్తువునొక గుణమే యని తలఁచినను, రెండు గుణములకు సంయోగ సంబంధముండదు, ౬ పదములు

(౧) చూడు ఉదయను, ఆత్మతత్వశాస్త్రము

(౨) న్యాయమంజరి పు ౩-౧ న్యాయకందిశి పుటలు ౩౧౩ ౩౨౨

(౩) ప్రశ్నేయకమలమార్తాండము పు ౧౨ వైశేషికసూత్రము ౭ ౧౩

(౪) క్యవ కాటిక ౨ ౨ ౬౩

(౫) ప్రశ్నేయకమలమార్తాండము పు ౧౩౬ ఎద్యసంధుని అష్టసాహస్రి పు

౨౪౯

(౬) వైశేషికసూత్రము ౭ ౨ ౧౪

చలనములేనివి, సంయోగమున కొక వస్తువు చలనాత్మకము గావలెను, 'ఆకాశ' పదమును, 'ఆకాశ' ద్రవ్యమును రెండును వ్రవృత్తిలేనివే, రెంటికీని సంయోగ ముండఁజాలదు, శబ్దార్థములకు సమవాయ సంబంధ మును లేదు, శబ్దార్థ సంబంధము ప్రాప్తి అక్షణమును లేనిదని వాత్సవ్య యనుఁ డంగీకరించినాఁడు, 'అగ్ని' పదమువలన 'అగ్ని' ప్రాప్తి లేదు ౧ అందువలననే యింద్రియానుభవముకంటె శబ్దజ్ఞానము తక్కువ స్పష్టమైనది ౨ కాని యది జ్ఞానమే కాకపోదు

ఒక వాక్య మర్థయుక్తములగు ధ్వనులయొక్క గాని, శబ్దముల యొక్కగాని సముచ్చయము వాక్యమందలి పదముల నెఱిగి, వాని యర్థములను గ్రహించుచున్నాము పదములజ్ఞానము దిగవిడిచిన సంస్కారములను మనము జ్ఞాపకముచేసికొని, వాక్యాంతమందు భిన్న పదార్థములను గలిపి యేకార్థమును గాంచుచున్నాము ప్రాచీన నైయాయకులు శబ్దజ్ఞానమునకు ముఖ్యకారణము శబ్దస్మృతిచేఁ గలుగు వస్తుస్మృతియని చెప్పఁగా, నభినవ నైయాయకులు శబ్దస్మృతియే ముఖ్యసాధనమని చెప్పుచున్నారు ఒక వాక్యార్థ మీ దిగువవానిపై నాధారపడియుండును (౧) ఆకాంక్ష, అన్యోన్యవసరములేక ఆధారము, అనఁగా నింకొక పదసాహాయ్యము లేనిదే నిశ్చితార్థము నొక పదము ప్రకటింపఁజాలకుండుట (౨) యోగ్యత, అనఁగా నొచితి లేక అర్హత లేక వాక్యార్థముతో నానుకూల్యమును గలిగియుండు శక్తి, వాక్యార్థము నిష్ప్రయోజనముకాకుండఁ జేయు సామర్థ్యము (౩) సన్నిధి, పదముల సన్నిహితక్రమము ఇవి పదములయొక్క వ్యాకరణ, తార్కికోచ్ఛారణ సంబంధములు మనుజుఁడు, గుఱ్ఱము, సామంతదేశము మున్నగు పదసముచ్చయము అన్యోన్యధార భూస్యము అగుచో సర్థభూస్యము అగును 'అగ్నినా సించేత్' 'నిప్పుచేఁ దడుపుము' మున్నగు వాక్య ముల కుచితార్థ ముండదు అట్లే విశేషకాలవ్యవధి గలిగి వలకు పదము

(౧) న్యాయా న్యాయా వా కా టీక ౨ ౧ ౫౦ ౫౧

(౨) మేయకమలమార్తాండము॥ పుటలు ౧౨౮-౧౩౦ శుశూరియని సూత్ర వార్తము॥ ౫ ౧౧ ౬౨౮, ౧౦

అకు నర్థముండదు అన్యోన్యధారములు, పరస్పరానుకూల్యములు సాన్నిధ్యమును గలిగిన పదములతోఁ గూడినదే మరియు వాక్యము వక్తయొక్క యుద్దేశము నాలుగవ అక్షణమని గంగేభుడు చెప్పినాడు 'సైంధవమునుదెమ్ము' వంటివాక్యము 'అశ్వమును దె'మ్మని కాగి 'అవణమును దె'మ్మని కాని యర్థము నిచ్చును ఇందేది నిశ్చితార్థమో వక్తహృదయము నెఱిగినచో మనము నిర్ణయించవచ్చును ఒక నిశ్చితార్థమునుజెప్పు సామర్థ్యము పదముల కుండవలయుచో నీ అక్షణము కూడ నవసరము ౧ యోగ్యత పదానుగుణ్యమును గోరుచో, దాత్పర్యజ్ఞాన మధానుగుణ్యమును గోరును ౨

ప్రతిపాదనములు మూడు విధములు (౧)విధి-(౨) నిశ్చేదమా(౩) అర్థవాదము లేక హేతువివరణము ౩ శబ్దము జ్ఞానసాధనార్థములో నాప్తిపదేశము ౪ ఆప్తతనఁగా నొక విషయములో సర్వజ్ఞుడు, "ఒకవిషయములోఁ బ్రత్యక్షజ్ఞానము కలిగి, యితరులకుఁ దెలియు నిమిత్తము దానినందఁ జేయువాఁడు అట్టి వ్యక్తు లేజాతి శే వర్ణమునకై నను జేందవచ్చును, వారు ఋషులు, ఆర్యులు, స్త్రీచ్ఛూలుగావచ్చును ౫ ఒక యువకుఁడొకనది దాట శక్యమైనదా యని సందేహించునప్పు దాదేశమందలి యనుభవ సిద్ధుఁడగు నొక వృద్ధుని వార్యము న్నాప్తవాక్యముగా విశ్వసించ వచ్చును

ఆప్తవాక్యములు దృష్టార్థములను, అదృష్టార్థములను జెప్పును కైవసా జ్వరమును బోఁగొట్టునను నది దృష్టార్థము ధర్మమువలన

(౧) భాషానిర్వేదము మఱియుఁ జూడు వేదాంతవిభాష ౨౪

(౨) మీహింసకులును వైయాకరణులు నొక వాక్యములోని ఎదురుబకుఁ గేంద్రము క్రియయని చెప్పగాఁ గ్రియయన్నను లేకున్నను హేతుపాదనార్థ మర్థ వంతములగు సదనమాహమని వైయాకరణులు దావించినాడు (అంక ౧౦గ్రహము పుట ౫౯) (ప్రభాకరభాష పు ౬౩)

(౩) న్యాయా ౨ ౧ ౬౩ తర్కకాముది ౫ పు ౧౩

(౪) ౧ ౧ ౭

(౫) న్యాయా ౧ ౧ ౭

స్వర్గప్రాప్తి అభించు ననునది నదృష్టార్థము ఋషివాక్యముల దృష్టార్థములఁజెప్పను ౧ వ్యవహారప్రపంచములో వారివాక్యములు సత్యము అని ఋషి వగుచున్నవి కావున, వారొనఁగిన యదృష్టార్థములు నట్టి పేయని నమ్మవలెను పేదమంత్రద్రష్టలు మన కాపులు, ఏలన, వారు సత్యద్రష్టలు మానవకోటియెడ వారి కమేయకృప గలదు, అందుచే పేదములను వారు మానవజాతికిఁ బ్రదానమొనర్పిరి ౨

అనంతరనై యాయుకులు, శాయనుఁడు, అన్నంభట్టు, నైశేషిక తత్త్వపేక్షలు పేదములకుఁగర్త వరమేశ్వరుఁడని నమ్మిరి పేద ప్రామాణ్యమునకుఁ గారణములుగాన నవి శాశ్వతము అగుటయు, నిర్దృష్టము అగుటయు, మహర్షు లంగీకరించుటయు నను వాదము నుదయ నుఁడు తిరస్కరించినాఁడు నూతన మహాయుగారంభమున వాని నంగీకరించుటకు మహర్షు లుండరు మీమాంసకుల పేదశాశ్వతత్వ వాదము నుదయనుఁడు ఖండించి, పేదముల కవిచ్చిన్న పారంపర్యము లేదనియు దానికిఁ గారణము ప్రతికల్పమునను నూత్నప్రపంచ ముదయించుచున్నదనియు నాతఁడు చెప్పినాఁడు కాని వాత్స్యాయనుఁడు పేదములు శాశ్వతములని యంగీకరించెను, కల్పాంతమందు భగవంతుఁడు పునఃసృష్టి చేసినపుడెల్ల పేదములనుగూడ యథావిధిగాఁ గల్పించి పారంపర్యమును నిలుపుచున్నాఁడు ౩ పేదములు నిత్యము అనియు, నవి ఋషికల్పితములు గాక ఋషిదృష్టము అనియుఁ బ్రమాణములను మీమాంసకులు చూపఁగా, పేదముల కాది యున్నదనుట కాధారములను గొన్నిటిని నై యాయుకులు చూపుదురు ౪ మతియు పేదములలోఁ గర్తను నూచించు కొన్ని వాక్యములు గలవు

(౧) వ్యథా ౧ ౧ ౧ ౮

(౨) ౨ ౧ ౬౮

(౩) వ్యథా న్య వా కా తిక ౨ ౧ ౬౮

(౪) ఇదం సర్వ మస్మత్తేత ఋకోయజాంషిసామావి॥

అన్యతవై రుద్ధ్య పునరుక్త్యాది దోషములు వేదములకు లేవని నిరసించఁబడెను ౧ వేదమంతయు నొక సమగ్రమగు గ్రంథమగుటచేఁ బ్రమాణమని వాదించఁబడెను వేదప్రామాణ్యము సంగీకరించుటచే నంధవిశ్వాసము సంగీకరించుట కాఁజాలదు

శబ్దప్రమాణ మొక స్వతంత్రప్రమాణము కాదని దిద్దాగు నభిప్రాయము మనము విశ్వసించఁదగిన వాక్యమనఁగా, నా వాక్యమును బలికిన వ్యక్తి నమ్మఁదగినవాఁడనికాని, వాఁడు పలికిన వాక్యార్థము విశ్వాసపాత్రమని గాని గ్రహింతుము మొదటి దనుమానసిద్ధము, రెండవది ప్రత్యక్షసిద్ధము ౨ శబ్దప్రమాణ మనుమానమువంటిదే, యేలన నదియొక వస్తువుయొక్క జ్ఞానము నొక సంస్కారే డెలుపును, కాని యిచటి సంస్కారముమానములోని సంజ్ఞవంటిదికాదు, విలన నివట పలికిన వాక్యములు విశ్వాసపాత్రుఁడైనవాఁడు పలికినవా కావా యను దానిని డెలుపును ౩ సంజ్ఞా సంజ్ఞ సరిబంధ మనుమానములో సహజ మైనది కాని యది శబ్దజ్ఞానమునందు సంప్రదాయసిద్ధమైనది ౪ పదార్థజ్ఞాన స్మృతివలన శబ్దజ్ఞాన ముదయించునని మన మంగీకరించిన యెడల నది యనుమాన మగును అప్పుడు సంశయజ్ఞానమును, ఉపమానవిహిత జ్ఞానమునుగూడ ననుమానసిద్ధములని మన మంగీకరింపవలసినప్పుడు కాలత్రయ సరిబంధి యగుటచే శబ్దజ్ఞాన మనుమానసిద్ధమైనచో, నపుడు తర్కాదివాద రూపములు ననుమానసిద్ధములే యనవలసినప్పుడు శబ్దజ్ఞానము మన కన్వయవ్యతిరేకి భావానుగుణ్య

(౧) మనము పుత్రకామేష్టి చేసి పుత్రులఁ బడయట మ్మచో, ౧౪౫ చేయుటచో దోషముండునగాని వేదమంతముతో నుండదు సూర్యోపనిషత్సూక్తియేగాని ౨౪౦ కనుకాని హోనుడు చేయుమనుచు ౧౪౫ వైరిధ్యములేదు అన ను పుత్రుల క్రియలు లేదు (న్యాయ ౨ ౧ ౨౦ ౬౮)

(౨) బాధ్యవాక్యములు ప్రమాణములని దీక్షిగూడ డంగీకరించును మూల బహువిధిగి అర్థసంగ్రహము పు ౧౬౯

(౩) న్యాయ ౨ ౧ ౨౨

(౪) న్యాయ ౨ ౧ ౨౩

తచే నేర్పడునన్నచో, ననగా 'ఘట' మనగా వస్తుజ్ఞానము, దానిని బలుకకున్నచో నట్టి వస్తుజ్ఞానము లేకుండుటయు నై నచో నప్పుడు ప్రత్యక్షము నొక విధమగు ననుమానమే యుని చెప్పవచ్చును, ఏలన ఘటమున్నచోట నదియున్నది, లేనిచోటలేదు గ అందుచే శబ్దములవలన లభించు జ్ఞానము ప్రత్యక్షానుమానోపమానములవలన లభించు జ్ఞానము కంటె పేరైనది ౨

౧౩ - ఇతర జ్ఞానరూపములు

నై యాయుకు లంగీకరించిన ప్రమాణతత్వయమును గాక, మీమాంసకు అర్థావత్తిని, భాట్టలను వేదాంతులును 'అభావము'ను గూడఁ బ్రమాణములుగా సంగీకరించిరి పౌరాణికులు సంప్రదాయమును, కార్యసిద్ధ్యనకాశమును గూడఁ బ్రమాణము అనిరి కాని యివన్నియు నాలుగు ప్రమాణములలోఁ జేరునని నై యాయుకమతము ౩

ఐతిహ్యము లేక సంప్రదాయము శబ్దప్రమాణములో నిదే ౪ ఒక విశ్వాసపాత్రునిచే సంప్రదాయ మారంభమగుచోనది శబ్దతుల్యప్రమాణమే అర్థావత్తియనగా నొక సత్యాంశము నింకొక దానిపై సాధారణత గ్రహించుట మనము చూడని విషయమును జూచిన విషయము వలనఁ దెలియుట బలిష్ఠుఁడగు దేవదత్తుఁడు పగలు భుజించఁడు ఎవ్వఁడును భుజించకున్న బలిష్ఠుఁడు కాఁజాలఁడు కావున దేవదత్తుఁడు రాత్రి భుజించుచున్నాఁడని తలఁపవలెను దీనిని మీమాంసకులు స్వతంత్రప్రమాణముగా సంగీకరింతురు కావున దీని వసంయుక్త ప్రతిపాదనరూపక తర్కవాక్య మనిరి ౫ గంగీకు ననుసరించి, యిది అభా

(౧) న్యాయ ౨ ౧ ౪౯-౫౦

(౨) న్యాయ ౨ ౧ ౫౨ న్యాయ ౧ ౧ ౩

(౩) న్యాయ ౨ ౧ ౧౯

(౪) ౨ ౨ ౨

(౫) భాషాపరిచ్ఛేదము పు ౧౪౫

వాత్సకానుమానము, ఇదియున్నతాంగ లోపమువలన సుధ్యమాంగ లోపమును స్థాపించును భాషాపరిచ్ఛేదము ననుసరించి, యిది వ్యతిరేకవ్యాప్తిలక్షణముగలది ౧ ఒక పూర్ణమునుండి తదంగమగు భాగమును గ్రహించుట, పంభవ మందురు ఇది సామాన్యమునుండి విశేషమును గ్రహించు వాదవద్ధతి ఇది కేవల పరిగణనాత్మకము ఆ భావము స్వతంత్రప్రమాణమని కొన్ని చోటులఁ దెలుపఁబడెను ఆ భావమొక జ్ఞానవిషయముగా నంగీకరించియు, దానిని గ్రహించుట కొక ప్రత్యేక ప్రమాణావసర మున్నదని న్యాయవైశేషికు లంగీకరింపరు అస్తిత్వమొక పత్యక్షవిషయ మనియు, నది దాని యధికరణములో పశేషణ తాసంబంధమును గలిగి యుండుననియు మన మిదివఱకే చూచియుంటిమి అభావము కూడ దాని యధికరణమువలె సమాన సత్యత్వముగలదే ఏలన నధికరణ దర్శనముచే నభావమును శిష్టజాల కుండుము పూర్ణాభావ మనూహ్యము జ్ఞానవిషయమగు నభావము నిత్యమైనది ౨

అనుమానము వలన వస్తువుల అభావమును మనము గ్రహించఁగలము అభావమనఁగాఁ గేవలము లేకుండుటకాదు, వ్యతిరేకభావమే ఉన్నదానికి లేనిదానికి గల సంబంధమే యిది, పూర్ణాభావము మేఘములకును మహామారుతమునకును గల సంబంధమును మనకుఁ దెలియఁజేయును, ఏలన మహావాయు మేఘసంబంధమే పర్జలందుపతనమూనకాటంకమును గలుగఁ జేయుచున్నవి అట్టి యాటంకము లేనిచో పర్జలందువులు భూమ్యాకర్షణశక్తిచే భూమిపైఁబడి యుండును ౩ రెండు

(౧) దీనిని రెండు మట్టములలోఁ జెప్పవచ్చును

ఎవఁడేమియుఁ దినఁడో యాతఁడు విల్పియై కాఁ యాతఁడు విల్పియై, అందుచే నీతఁ డనలే తినవివాదుకఁడు అఁగ నీతఁడు విమవాఁడ రెండనూట్టుము — ఎవఁడుతినునో యాతఁడు ఎగలైన రాత్రియైనఁ దినవలెను
అతఁడు వగలు తినఁడు
అందుచే నాతఁడు రాత్రి తినును

(౨) భిన్నభావము నెఱుఁగ జూడు శాస్త్రసేవిక ౧ ౧ ౨ నేదాఁక గిర్రావ అఁ

(౩) న్యాయ భా ౨ ౨ ౧ ౨

వ్యతిరేక భావములు అన్నప్పుడు, ఒకదాని యభావము రెండవదాని భావమును దెలుపును వ్యాయతర్కవద్ధతి యిట్టి ద్వివర్గవిభాగసూత్రము ననుసరించును సమానాసమాన ప్రతిపాదనములీ విభాగముపై నాధారపడియున్నవి రెండు వ్యతిరేకవాక్యములు, రెండును సత్యములును గావు, రెండు సన్నతములు గాఁజాలవు 'ఎ' 'బి' యగును 'బి' కాక పోవును ఈ వ్యతిరేక వాక్యములలో నేదో యొకటి యథార్థముగావలెను, ఏలన యీడవ మార్గమున కవకాశము లేదు ౧ ఒక వస్తువుయొక్క భావమునుండి యింకొకవస్తువుయొక్క అభావమును మన మనుమానించునెడల, నది యనుమాన జ్ఞాన మగును ౨ వాత్ప్యాయనుడు నుడివినాడు, "ఈన్న వస్తువు నెఱిగిన కాలమందే, లేని వస్తువునెఱుంగకున్నాము, అవగా లేని దాని నెఱుంగకుండుటయు, మన్న దాని నెఱుగుటయు నేక కాలమందే జరుగుచున్నది దీపము వెలుగునప్పుడేది కన్నట్లునో యది యున్నది, దానివలె నేదికన్నట్లుదో యది లేనిది! మానసికావస్థ లిట్లుండును, వస్తువున్నచో నది గోచరించును, అది గోచరింపలేదు కావున లేనిదే ౩ ప్రతిప్రపాదుఁ డీ భావముతో నేకీభవించెను "కార్యము కన్నట్లుటనే గారణ మున్నదని సూచించును, అద్భుత కార్యము కారణాభావమును సూచించును" ౪ శబ్దప్రమాణము వలనఁ గూడ మన కభావజ్ఞానము లభించును ౫

౧౪ - తర్కము - వాదము

తర్కమునందు మన మొక తప్పుగు ప్రతిపాదనముతో నారంభించి దానివలన నెట్టిదోషములు సంభవించునో చూపుదుము అత్మ నిత్యము

(౧) పరిస్పర విరోధే వా న ప్ర కారాంతర్లతః (కుమారంబలి ౩ ౪)

(౨) వ్యా భా ఉపోద్ఘాతము

(౩) వ్యా భా ౨ ౨ ౨

(౪) వ ప్ర పు ౨౨౩ మఱియుఁ గాదు వై నూ ౯ ౨ ౫ వ్యాగుకందలి పుటలు ౨౨౫-౨౨౬ కుమారంబలి ౩ ౨౦ ౨౨ ౨౩

(౫) అనువల్లి పదునొకండు విధము లని జయంతులు చెప్పెను చూడు వ్యాయమంజరి పు ౫౬-౫౭

కాకున్నయెడల, నది పూర్వకర్మఫల మనుభవించజాలదు, పునర్జన్మము లేనిదగును, మోక్షమునొందజాలదు అందుచే నాత్మ నిత్యము దోష యుక్తమైన హిసాంగము సంగీకరించుటతో దోషయుక్తమైన యున్న తాంగము సంగీకరింపవలసినప్పుడు ౧ తర్కమితరవాదములవంటిదికాదు ఇందుఁ బ్రత్యక్షాధారములేదు ౨ది సరోక్షిమార్గమున యిధార్థి జ్ఞానము నిచ్చును ౩ ఇది సవికల్పక జ్ఞానము నీరుదనియు నొక ప్రతిపాదన మునకు వ్యతిరేకమైన దసాధ్యమనిమాత్రమే సూచించుననియు వాత్సవ్య యనమతము ౪ ఈ వాదమువలన నాత్మ యనాది యని మనకుఁ దెలియదనియు, నాత్మ యనాది కావలయునని మాత్రమే తెలియు ననియు నుద్ధోష్ణతకరు పభిప్రాయమై యున్నది ౫ తిర్కము స్వయముగా నొక జ్ఞానప్రమాణము కాదు కాని, ప్రతిపాదనముల సూచించుట కుపయోగించును

ప్రపంచీన న్యాయము వదునొకండు విధములగు తిర్కమును విడిచి రించెను, అభినవన్యాయము వాని వైదుర్గాఁ గుదించెను అందు ముఖ్యమైనది మనము వ్యర్థవాదమని చెప్ప ప్రమాణబాధితార్థి ప్రసంగము ఆత్మాశ్రయము, అన్యోన్య్యాశ్రయము, చక్రీకము, అనవస్థము, మిగిలిన నాలుగు తిర్కరీతులు

వాదము తర్కవాక్యములను స్పష్టముగా నుపయోగించి సత్యమును నిరూపించుటకు యత్నించును కాని యీ వద్దలి పరిచుగా జల్పములోనికి దిగును వాదమునందు జయించుటే అక్ష్యమై, విచందా వాదముగాఁగూడ మారును ౨ అట్టి వ్యర్థవాదమును దొలగించుటకు ప్రతికక్షి దోషమును జూపి యావడ తగలదు ౩ యు సంగీకరించు నట్లు చేయునలయును ౬

(౧) సర్వదర్శన సంగ్రహము ౧౧ ఆ

(౨) బ్రహ్మసూత్రావర్తమా

(౩) న్యాయా ౧ ౧ ౪౦

(౪) న్యాయా ౧ ౧ ౪౦

(౫) ౧ ౨ ౧ ౩

(౬) అనవస్థములేక విప్రహస్తానమున నిడవగిరెందు నిన్నొక యున్నా -

(౭) ప్రతిజ్ఞాహి చినన ప్రతిజ్ఞను విడుచుట (౮) ప్రతిజ్ఞాంతరము మాత్ర ప్రతిజ్ఞను గొనవచ్చుట (౯) ప్రతిజ్ఞావిరోధము ఆత్మవిరుద్ధప్రసంగము (౧౦) ప్రతిజ్ఞాసమ

౧౫ - స్మృతి

జ్ఞానమంతయు రెండువర్గములుగా నుండును అనుభవము, అనగాఁ బ్రత్యక్షజ్ఞానము, ఇందుఁ బూర్వజ్ఞానము పునఃప్రకటితముకాదు రెండవది స్మృతి, పూర్వానుభవమును తిరిగి స్మరించుట ౧ మనము స్మృతిజ్ఞానమును విడిచిపెట్టినచో గతానుభవమంతయు వ్యర్థమగును స్మృతిజ్ఞానము సంస్కారజన్యము స్మృతియనఁగా, నాత్మతో మనస్సు నకును సంస్కారమునకు నొకవిధమైన సంయోగమువలన మొదలయించునది ౨ అది కేవల సంస్కారమాత్ర జన్యమేయనియు, నందుచేఁ బ్రత్యక్షజ్ఞానమునకు భిన్నమైనదనియుఁ జెప్పఁబడెను సంస్కారము మన స్మృతికి ముఖ్యకారణమైనను, మన మిప్పుడు చూచుచున్న వస్తువునకును బూర్వమున్న యింకొక వస్తువునకునుగల తాదాత్మ్యమును గుర్తించుటవలనఁ బ్రత్యక్షజ్ఞానభింతువునైనది స్మృతిజ్ఞానము స్వతంత్రజ్ఞానమని న్యాయ మంగీకరించదు ఏలన నివట వస్తుజ్ఞాన మేమియు ముందదు పూర్వానుభవములోనిది, యిప్పుడు లేనిదియు నగు నొకటి యేకమములో నెట్టి రూపములోఁదటస్థించెనో యట్టి క్రమములోను రూపములోను దిరిగి స్మరింపఁబడుచున్నది ౩ స్మృతిజ్ఞానము యొక్క యాధార్యము దానికి హేతువైన పూర్వానుభవ యాధార్యముపై నాధారపడును స్మృతిజ్ఞాన మే యితరజ్ఞానముచేతను బ్రతిహతము కాకున్నచో

న్యానము లేక ప్రతిజ్ఞనుదిరస్కరించుట (౫) హేత్వంతరము (౬) అధాంతరము (౭) నిరర్థకము (౮) అవిజ్ఞాతార్థము (౯) అపార్థకము (౧౦) అప్రాప్తకాలము అనఁగా వాదక్రమమును విడుచుట (౧౧) స్వయము అనఁగాఁ గొన్నివాద సోపానములను ఎడ చుట (౧౨) అదికము (౧౩) పునరుక్తము (౧౪) ఎనమభాషణము అనఁగా మోసము (౧౫) అజ్ఞానము (౧౬) అప్రతిభ (౧౭) విశేషము రోగాదికారణములు నటించి వాదముమాను (౧౮) మతానుజ్ఞ అనఁగాఁ బ్రతివాదియుఁ దానును గూడ నోడినట్లు వదించుట (౧౯) ఎర్యనుయోగ్యోపేక్షణము అయోగ్యమగుదానిని జూడకుండుట (౨౦) ఎర్యనుయోగ్యమయోగము యోగ్యమగుదానిని నిందించుట (౨౧) అసనిద్ధాంతము (౨౨) హేత్యాభావ

- (౧) తర్కసంక్రాహము, పు ౩౨
- (౨) ప్రైతిక సూత్రములు ౯ ౨ ౬
- (౩) న్యాయసూత్రవృత్తి ౧ ౧ ౩

యధార్థమైనదే యని కొందరు న్యాయవేత్తలు చెప్పినారు ౧ ప్రణిధానమును, లింగాది జ్ఞానము నేక కాలగుండుండవు కావున స్మరణపరంపర లేక కాలమం దుండవు ౨

౧౬ - సందేహము

సందేహవస్థ యీ దిగువకాంక్షములచే నుదయించును, అనేక వస్తువులకు సామాన్యములగు లక్షణములను స్మరించుట మనము సంద్యాకాంతిలో నొక యెత్తైన వస్తువును జూచి, అది యొక మనుజుడో, యొక స్తంభమో తెలియక సంశయింతుము, ఏలన నున్నతి రెంటికి సమానలక్షణము (౧) ఏ వస్తువులకును సామాన్యములు గాని లక్షణములు గుర్తించుట, ఒక ధ్వని నిత్యమూ కాదా యను విషయము మనము నిర్ణయింప లేనప్పుడు, ఏలన నది యనిత్యములైన మానవునిలోఁ గాని పశుపక్ష్యాదులలోఁ గాని జయిల్వడలి యుండదు, నిత్యములైన యణువుల నుండియు, నది రాలేదని తెలియును (౨) పరస్పరవిరోధ సాక్ష్యము, అత్యవసరమునుగూర్చి పమాన సామర్థ్యముగల యిరువురు తత్త్వవేత్తలు భిన్నభావములు ప్రదర్శించుట (౩) దర్శనలోపము, మనము జలమును జూచినప్పుడిది నిజముగా జలమా, మృగత్వష్టా జలమా యని సంశయము గలుగ వచ్చును, ఏలన జలము రెంటికి లక్షణమే (౪) దర్శనాభావలోపము, అనఁగా దర్శనలోపమునకు వ్యతిరేక

(౧) తర్కసంగ్రహము పు ౮

(౨) న్యాయ ౩ ౨ ౩౩ న్యాయ భా ౩ - ౨౫ ౩౦ న్యాయ ౩ ౩ ౨౫ ౩౬ స్మరణ కారణము లీ విధముగాఁ జెప్పఁబడెను(౧) ప్రణిధాన య(౨)నిబాధము(౩)అగ్నిసము(౪)లింగము(౫)లక్షణము(౬)సాదృశ్యము(౭)పరిమేహము(౮) అశయాశ్రితబంధము (౯) అనంతత్యము(౧౦)వియోగము(౧౧)ఏకకార్యము(౧౨)పరోధము (౧౩) అతిశయము (౧౪) ప్రాప్తి(౧౫)వ్యవధానము (౧౬) సుఖదుఃఖము (౧౭) ఇచ్ఛాద్వేషము (౧౮) భయము (౧౯) అధిత్వము(౨౦)క్రియ(౨౧)రాగము(౨౨)దర్శము(౨౩)అదర్శము ఇవి నూపకములై కాని సంపూర్ణములు కావని వాత్సయముని భావము, నివర్తనం చేదిమ స్మృతికాతూ నామ పరిసంఖ్యానామ ఇతి (న్యాయ భా ౩ ౨ ౪౨) భావస్మరణ సంబంధ కారణములన్నియు నీ వర్గములోనికిఁ జేడెను

మైనది ౧ (౪) (౫) లు రెండును సంశయమునకుఁ గారణములు గావనియు, సమానలక్షణముల నసమగ్రముగాఁ జూచుటయును లోపముండవలె ననియును ముద్ద్యోతకరుఁడు భావించెను మనము చూచిన లక్షణము పెక్కు వస్తువులతో సంబంధము గలిగి యుండుటచే రెండు రకముల భావముల నుదయింపఁ జేయును, ఆ రెంటి మధ్యమున మానస మాందోళనము పొందును, అదియే సందేహకారణమగును ౨ చూచిన దానితో నే భావమును సరిపడదు ౩ సందేహ ముదయించి, అకాంతిని గలిగించి, క్రియోత్సాహభంగమును గలుగఁ జేయును ౪ రెండు భావములలో నొక భావము నణచివేసి, మనమొక భావమునై పు మనసు త్రిప్పినచో మనకూపాలభించును, అనఁగా నొక నిర్ణయమును దాత్కాలికముగా సంగీకరింతు మన్నమాట ౫ ఒక భావము నణచుటకుఁ గారణము రెండవ భావముయొక్క విశేష సామర్థ్యమే మనమొక వరిపొలములో నొక యెత్తైన రూపమును జూచినపు డది యొక మానవుఁడని నిర్ణయింతుము, ఏలని నెత్తైన స్తంభము వరిపొలములో నుండుట కవకాశములేదు సందేహవస్థలో రెండు వక్షములు సమానప్రాబల్యము గలిగి యుండఁగా, నూహలో నొక దానికంటె నొకటి యెక్కువ ప్రాబల్యమును సూచించును

అనధ్యవసాయములేక మఱపు వేతొక సందేహవస్థయని చెప్పఁబడెను మనమొక చెట్టునుజూచి, దానిపేరుమఱచి “దీని పేరేమై

(౧) తర్కసంగ్రహము, పు ౬౪ వైశేషికసూత్రము ౨౨ ౧౩

(౨) దోలాయమానా ప్రతీతి స్సంశయః (గుణరత్నావళి వర్ణకృతసముచ్చయవృత్తి

(౩) అనేకవృత్తిరేక భావజ్ఞానము సంశయావస్థకుఁగారణ మని లోగాక్షిభాస్కరుని నిర్వచనము తర్కకౌముది ఏకస్మిన్ ధర్మిని విరుద్ధనానాకోటికమ్ జ్ఞామ్ పు ౩ పొల్పు తర్కసంగ్రహము పు ౩౪ భాషావరిచ్ఛేదము (పుటలు ౧౨౯ ౩౦)

(౪) వాచాస్పత్యరంగిక సందేహములు రెండు విధములని వ్రాశస్తపాదుని భావము (౧ వప్రపు ౧౪౪)

(౫) సప్తపదార్థి|| ౪౪ ౬౮

యుండు" నని ప్రశ్నించుకొందుము ౧ శివాదిత్యు సనుసరించి మన కిచటను రెండు వక్షము లున్నవి అవి ప్రత్యక్షముగా లేకుండవచ్చును, ఉన్నచో సందేహాకాశ మున్నది ప్రశస్తపాదుఁడు, శ్రీధరుఁడు, ఉదయసుఁడు వేరొకరికిగాఁ జెప్పిరి అది పరిచితవస్తువుయొక్క కాని, అపరిచితవస్తువుయొక్క గాని అస్పష్టదర్శనము, ఏలన మతిపువలనఁగాని యింకను దెలియఁగోరుటచేఁ గాని యిట్టిది సంభవించును మన దృష్టిలో నొక పరిచితవస్తువు పోవుచుండఁగా, నన్యమనస్కులమై యుండుటచేఁ గాని, యుక్తస్థవలనఁగాని దానిని మనము సరిగాఁజూచియుండము ౨ పట ననధ్యవసాయ మున్నది, మన యెదుట నేదో యొకటి పోవుటఁ జూచితిమి కాని, అది యేదో చెప్పఁజాలము ఒక యపరిచితవస్తువై, దాని నామము మన మెఱుంగనిచో మన కసంపూర్ణ జ్ఞానావస్థ యగును, ఇది సందేహము కంటె పేరైనది ౩

సందేహ మన్వేషణకుఁ బ్రోత్సాహజనకము ఏలన నది మనకుఁ దెలియనిదానినిఁ దెలియు కోర్కె కలిగించును అది యనుమానము నకుఁ బూర్వస్థితి, ప్రత్యక్ష శబ్దజ్ఞానములకుఁ బూర్వస్థితి కాకపోవచ్చును మన జ్ఞానము సమగ్రమైనచో సందేహము నశించును సందేహమనఁగా వివర్యయముగాదు ఒక వస్తువునుగూర్చి స్పష్టమైన జ్ఞానము మనకు లేని మన మెఱుంగినంతకాలము మనకు సరియైన జ్ఞానమనఁగాఁ బ్రత్యయ జ్ఞాన మున్నది సందేహ మనమగ్రజ్ఞానము, వివర్యయము దోషము

౧౩ - దోషములు

న్యాయశాస్త్రము మనకు జ్ఞానసాధనములగు సూత్రావళిని వివరించును అది ప్రకృతిశాస్త్ర దృక్పథము ననుసరించును ఇది నిర్వచించు సూత్రములు జీవితానుష్ఠానమునకు నియమములు గావు మాన

(౧) చూడు సప్తవదాన్తి॥ పు ఒక బొబ్బ మిరటావంటి పుట ౨౬ కిమ్ నం జ్ఞాకోఽయమితి అత్రాపి కుతః ఎనసోశేతి, వికల్పస్ఫురణాకా అనధ్యవసాయోగి సంశయ ఏవ॥

పుడు తన బుద్ధ్యవసరత్వప్రకాశకై చేయు ప్రయత్నముల పరిశీలన ములఁగూర్చి చెప్పిన సామాన్యనియమములు సామాన్యముగా జ్ఞానము నిర్దుష్టము, దోష మనుకొనని సంభవము, నిర్దుష్టజ్ఞానోత్పత్తి కవసర ములగు పరిస్థితులలోని లోపమువలన సంభవించును సహజములైన జ్ఞానప్రవృత్తుల కాటంకములు గలిగినపుడు దోషము లుదయించును న్యాయము దోషములఁగూర్చి విశేషవివరములఁ జర్చించును విజ్ఞాన మునకు వివర్యమదోషము పట్టునవకాశ మధికముగా నుండుటచేతనే తర్కశాస్త్ర ముద్భవించు టగనరమైనదనుటలో నాశ్చర్యము లేదు

కుతార్కికుల మాయలనుండి రక్షణమిచ్చునదే తర్కశాస్త్రము గావునఁ బదపమత్కార చాతుర్యములఁ గూర్చి విశేషశ్రద్ధ చూపఁబడెను మూఁడురకముల ఛలోక్తులున్నవి (౧) వాక్చలము, వ్యంగ్యార్థముగల పదము మనయోగించి వక్త భావమునకు పేరైన భావము శ్రోతకుఁ దోచునట్లు చేయుట “ఈ పిల్లవాఁడు నవకంబళుఁ”డని చెప్పునప్పుడు “నూత్నకంబళము” గలవాఁడనియు, “తొమ్మిది కంబళములు” గలవాఁడనియు నర్థమువచ్చును (౨) సామాన్యఛలము ఒక వ్యక్తిని గూర్చిన లక్షణమును జాతి కంతకు నున్నదిని చెప్పుట ఈ బ్రాహ్మ యుఁడు పండితుఁడు యోగ్యుఁడు” నని చెప్పఁగా, గుతార్కికుఁడు, బ్రాహ్మణులందరు నట్టివారు కారని యాక్షేపించును (౩) ఉపచార ఛలము అలంకారికార్థము, వాచ్యార్థముగా గ్రహించుట “ఉరికంబ ములు మొఱలిడుచున్న”వనఁగాఁ నచేతనము లెట్లు ధ్వనిచేయుచున్న వను నాక్షేపణము చేయఁబడును

జాతి, నిగ్రహస్థానాది దోషములు కేవల వాదసంబంధములు కాని తర్కసంబంధములు కావు తర్కవాక్యమందలి వివిధాంగములకు సంబం ధించినవి దోషములు, పక్షభాసములు దృష్టాంతభాసముల కంటె హేత్యుభాసములు ముఖ్యమైనవి ఇవి యైదు విధములని గొతముఁడు ౧ చెప్పినాఁడు (౧) సవ్యభిచారము లేక అనిశ్చితార్థయుక్తము, దీని

(౧) ౧ ౨ ౪ మఱియుఁజూడు వైశేషికసూత్రములు ౨ ౧ ౧: ప్రకృ త్పాదుఁడు అనిర్థము, విరుద్ధము సందిగ్ధము, అనర్థవసరిమలను జేర్చొనినాఁడు ప ౨ పుటలు ౨౩౯-౪౦) దీక్షేగుఁడు సదుచారుఁడు, భావరక్షణఁ బాదను జెప్పారు, మఱియుఁ జూడు తర్కసంగ్రహము పుట ౫౨

వలన ననేక నిర్ణయముల కవకాశమున్నది, శబ్దము స్పర్శజ్ఞానము వలనఁ దెలియదు గావున నది నిత్యమనియు ననిత్యమనియుఁ గూడఁ జెప్పవచ్చును, ఏలన నిత్యములగు నణువులును, ననిత్యజ్ఞాన క్రియలును గూడ స్పర్శవలనఁ దెలియునవికావు మధ్యమాంగమున కున్న తాంగి వ్యాప్తిలేదు మధ్యమాంగ మే పక్షముతోడను సమానసాహచర్యము లేనిదగుటచే ననంతరతర్కమున నిది ‘అనైకాంబిక’మని చెప్పఁబడెను దీనికి మూఁడంతర్విభాగము లున్నవి (ఏ) సాధారణము ఇందు మధ్యమాంగ మతివ్యాప్తిగలది (బి) అసాధారణము, ఇందు మధ్యమాంగ మతినంకుచితము, (సి) అమనసంహారి, ఇందు మధ్యమాంగము పరిక్షింపుటకు వీలులేనిది ౧ (౧) విరుద్ధము, ప్రతిజ్ఞావిరుద్ధము ౨ (౨) ప్రకరణసమము, ప్రతిజ్ఞాసమానము దీని వలన నిర్ణయము సాధ్యము కాదు, ఏలన నిది సమాధానమునకు బదులు సమస్యనే లేవనెత్తును, ఏలన నిది దర్శింపఁబడని రెండు విరుద్ధగుణములలో నొక దానినిఁ బ్రకటించును ౩ అనంతరతమ దీనిని స్వప్రతిపక్షము క్రిందికిఁ దీసికొని వచ్చినది, ఇది రెండు పక్షములకును సమానముగాఁ బనికివచ్చునట్లు గ్రహించుటచే నవ్యభిచారముతో సమానమైన దగుచున్నది ౪ సాధ్యసమము, ప్రతిజ్ఞతో సమమైన కారణము నిచ్చి దాని కింకొక ప్రమాణమును గోరును దీనికి అసిద్ధిమనిపేరు ఇందు భిన్నరూపములున్నవి (ఎ) స్వరూపాసిద్ధి, ఇందు మధ్యమాంగ స్వభావ మేమియుఁ దెలియదు ౫ శబ్దము నిత్యము, ఏలన నది దృశ్యము, ఇందు శబ్దము దృశ్యమగుట పూర్తిగా నసిద్ధము, (బి) అశ్రయాసిద్ధి, ఇందు మధ్యమాంగము నిరాధారము, “దేవుఁడులేఁడు,

() తర్కసంగ్రహము పుట ౫౩ మఱియుఁ జూడు విశ్వనాథుని న్యాయసూత్ర సృతి ౧ ౨ ౪౬

(౨) న్యాయ ౧ ౨ ౬ వాక్పాద్యాయనుఁడు (౨ ౨ ౬)యో బాష్యమునుండి (౨౧ ౩) యొక యుదాహరణ మిచ్చినాఁడు (౨) | ఎవఁడ మనిత్యము గావున నదృశ్యమగును (౨) అది యపనాశము కావున నవిచ్ఛిన్నముగా నడచును, మఱియు మూడు తర్కసంగ్రహము పుట ౫౪

(౩) వ్యాఖ్యానా ౧ ౨ ౨

(౪) తర్కసంగ్రహము పుట ౫౩

ఏలన నతనికి దీహములేదు " ఇవట దేవుడు లేనిచో దేహము లేక పోవుట కారణములేదు (సి) అన్యథాసిద్ధి, యింకొక హేతువుచే దెలియు నది ౧ (౫) కాలాతీతము, ఊ॥ శబ్దము నిత్యము, ఏలన నది మిశ్ర శబ్దమై వర్ణముగా గోచరించును ఘటముయొక్క వర్ణము దీపముతోఁ గలిసినప్పుడు గోచరించును, కాని యా వర్ణము దీపనందయోగమునకు బూర్వ మున్నది, తరువాత నుండును, ఈ దృష్టాంతము ననుసరించి, శబ్దము ముద్దెలకు దానిని మ్రోయించు కణ్ణకుఁ గలియికకుఁ బూర్వ మున్నది, తరువాత నుండునని ఐ దిండుట దోష మగును ఈ వాదము నందలి దోషము కాలాతీతమని చెప్పఁబడినది, ఏలన కణ్ణ ముద్దెలకుఁ దగిలి నంతనే ధ్వని పుట్టుచున్నది వర్ణము ఘటదీపనందయోగముతో నేకకాల మందే గోచరించుచున్నది ఈ దోషమునకు బాధిత మని పేరు ఇతర సాక్ష్యమువలన దేనికి విరుద్ధమైనది సత్యమని తెలియుచున్నదో దానిని మధ్యమాంగము ప్రకటించుచున్నది అర్వాచీన తర్కమందు దోషముల సంఖ్య యింకను గొంత పెరిగినది

౧౮ - సత్యము

జ్ఞానసిద్ధాంతము మనకు జ్ఞానము గలదను నంశముపై నాధారపడి యారంభించుటలేదు, మనకు జ్ఞానముకలదను మన నమ్మకముతో నారంభించును మన నమ్మక మెంతవరకు సమర్థించు దగినదో పరిక్షించుటయే జ్ఞానసిద్ధాంతవాది కర్తవ్యమై యున్నది, ప్రమాణసిద్ధాంత మందు మనము నమ్ము సత్య మెంతగలదో నిర్ణయించు నై యాయుకుఁ డన్వేషించును ప్రమాణ చతుష్టయము వలన లభించిన మన జ్ఞానవిషయ మెంత సత్యమైనదో యాతఁడు విశదీకరింప యుత్సించును

వస్తువుల మూలతత్త్వమును మన మెఱుంగిము, ఎవ విజ్ఞాన మాత్మవిరుద్ధధర్మము కలదగుటచే నది నిజము కాఁజాలదను మాధ్యమిక సిద్ధాంతము ప్రకటించు నాస్తికవాదము న్యాయదర్శనముయొక్క జ్ఞాన

(౧) వాచస్పతి ఏకదేశాసిద్ధిని తేర్చినాఁడు. ఉదయనఁడు వ్యాఖ్యచాసిద్ధిని తెప్పినాఁడు

సిద్ధాంతముతో విరోధించును వస్తువు లుండుట సత్యమని మాధ్యమికుఁడు చెప్పటచే నట్టి నిశ్చయమే తన కాత్మవిఘాతమును గల్గించు నని వాత్సాయినుఁడు బదులుచెప్పినాఁడు మూలతత్త్వమేదియు లేదను దాని కెట్టి ప్రమాణమును లేకున్నచో, దద్వ్యతిరేకభావమే మింకు శరణ్యమగును ప్రమాణముల ప్రామాణ్యమును నిరసించుటకై న నింకొక ప్రమాణ ముండవలెను, లేకున్న నది నిరాధార వాద మగును నిరాధార వాదము నిరర్థకమే, ప్రమాణ మింకొకటియున్నచో, ప్రమాణముల ప్రామాణ్య మంగీకరించినట్లే యగును శుద్ధ నాస్తికత నిరర్థకవాదము ప్రతివ్యక్తియు వాలోచించుట కారంభించుటతోడనే జ్ఞానసూత్రముల సంగీకరించుచున్నట్లే యర్థము విజ్ఞానసూత్రము సంగీకరించినంతనే యథార్థ జగత్తు సంగీకరింపకతప్పదు, ఏలన రెండు సన్యోన్యసంబంధము గలిగినవే వాత్సాయినుఁ డిట్లు చెప్పినాఁడు “విజ్ఞానమునకు వస్తు విచక్షణాసామర్థ్య మున్నచో, నప్పుడు వస్తుస్వభావ మవిజ్ఞాన మనుటచింత మగును వస్తుస్వభావ మవిదితమైనచో నప్పుడు వస్తువిచక్షణా సామర్థ్యము విజ్ఞానమునకు లేనట్లే అందుచే విజ్ఞానమునకు వస్తువిచక్షణాశక్తి యున్నది వస్తుస్వభావము విదితముకా దను భాత్మవిరుద్ధ ప్రసంగము” ౧ దీని మద్దోత్తకరుఁ డిట్లు సంగ్రహించినాఁడు, “విజ్ఞానమునకు వస్తు వివేక మున్నయెడల వస్తుభావము వెప్పుట సాధ్యము కాదు వస్తుభావమే నిజమైనచో, మిద్ధికి వస్తు వైచక్షణ్య ముండుట దురూహ్యము” ౨ జ్ఞాన మర్థవంతమని న్యాయసద్ధాంతము ౩

(౧) న్యాయా ౧౫ ౧ ౨ (౨) న్యాయా ౧౫ ౧ ౩

(౩) మోద్యమితు విశ్వయజ్ఞాన మసాధ్య ఎనుటకుఁ గొన్నికారణములఁబోధింపబడినాకటి ప్రత్యక్షము దర్శన మింద్రియవిషయ ఎలకుఁ బూర్వమును గడు పరమును గాదు సమకాలికమును గాదు ౧ ది పూర్వమైనచో ఇది యింద్రియవిషయ ౨ యోగి పలికెను కఙ్కాలదు ఎరమైనచో, నింద్రియవిషయ ౩ దర్శనముచే న్నిధింపె ౪ చెప్పవలెదు సమకాలికమైనచో మన జ్ఞానక్రియలలో ముందు నెనుక లు ఎర ముతేదు వర్ణనందము లేకకాలమునఁ దెలియను దీనిని న్యాయ మంగీకరించదు ఇట్లే యి ర ప్రమాణ ప్రమేయసంబంధములు నని సూద్యమితులు వాదించిరి అందుచే విజ్ఞాన సూత్రములు వ్యర్థము లైనవి దీనికి న్యాయ మిట్లు బదులుచెప్పెను ౧ సమాధి ము ఎన్న పూరి, ముగా వచ్చును మద్దెలద్యవికీః బూర్వవేః ఎరము కావచ్చును కాలి శుద్ధ్యుకీః బిర సమకాలికముగా వచ్చును భూభుగ్గు లేకకాలమున ముందును (న్యాయా ౧౫ ౧ ౧౫)

మన యునుభవములోని వస్తుజాలము కేవల దృశ్యవరంపరయే యను విజ్ఞానవాదమును వాత్సల్యాయనుడు ఖండించినాడు స్వప్నావస్థలోఁ జూచిన పసత్త్వములనుటకుఁ గారణము వానిని మనము జాగ్రదవస్థలోఁ జూచుట లేదు జాగ్రదవస్థలోఁ జూచిన ఐహ్నివ్రవంచ మసత్త్వ మైనచో స్వప్నావస్థ కవకాశమేలేదు స్వప్ననానాత్వభిన్నత్వములకుఁ గారణము జాగ్రదవస్థలోని వస్తుభిన్నత్వమే ౧ యథార్థజగత్తే లేనిచో, సత్యా సత్యభేదిముండదు, వస్తుదర్శనము మనకు స్వపశమై లేదు; మన యిచ్చవచ్చివదానిని దర్శింపఁజాలమను సత్యాంశములకు సముచితమైన సమాధానము లోపించును ౨ వస్తువులనుగూర్చిన క్షణికభావములే యున్నవనుటను నై యాయుకుఁ డంగీకరింపఁడు ఐస్తువులు మన జ్ఞాన విషయము లైనచో నవి మన జ్ఞానక్రియాపూర్వస్థితిని గలిగియుండ వలెను కాని క్షణికవాదము ననుసరించి, మనకు దాని జ్ఞానమును దెలుపు వస్తువును మనము చూడఁజాలము, ఏలన నది యా క్షణమందే యదృశ్యముకావలెను ఇట్టిదసంభవ మేలన దర్శనమనఁగా మనముచూచు ఐస్తు వెదుట నుండవలెను వస్తు వదృశ్యమగుట వస్తుదర్శనము నేక కాలము ననే జరుగు ననుట పొసఁగదు, ఏలన మనము గతములోని వస్తువును గాక ౩ ర్తమానవస్తువునే చూచుము అనుమానముకూడ సాధ్యముకాదు ౩ మతీయుఁ గారణకార్యము అన్యోన్యవినిభావసంబంధు లగుటచే నేకకాలమున నుండవలెను ఉన్నదని యూహింపఁబడు దానికివలెఁ గాక, నిజమగు నునికిగలదానికి మూలభూతమగు లక్షణము, ద్రవ్యయొక్క యునుభవముతో నిమిత్తములేకుండ, స్వతంత్రమైనదై యుండును అస్తిత్వము గలది వ్యక్తుల అనుభవముతో సంబంధములేకుండ నెల్లప్పుడు నుండును వ్యక్త్యనుభవము పాక్షికము దాని కారణము వస్త్రస్వ

(౧) న్యాయ భా॥ ౪, ౨, ౩౩-౩౪, ౩౭

(౨) న్యాయ భా॥ ౪, ౨, ౩౬, ౩౭

(౩) చూడు॥ న్యాయ వా॥ ౧, ౧, ౩౩౩-౩౩౪, ౧౪ ఉద్దేశ్యంకడఁడు సుధీవివాదాః శబ్దమున న్యాయము ఏలన నది ముటమువలె నుత్పన్నము ఈ తర్కవాక్యముతో దృష్టాంత మగు ఘటమున కనిత్యత, ఉత్పత్తియు నుండవలెను అనిత్యత, సంబంధ ద్రవ్యము ఉత్పత్తి పూర్వభావము ముటము క్షణికమైనచో నీ రెండు లక్షణములు నేక కాలము నెట్లుండును?

వైత్యము కాని వస్త్రస్థిత్యమునకు మన మనుభవానుభవము లేదు వ్యక్తియొక్క సంకల్పద్వేషములతో నిమిత్తమ లేకుండ స్వతంత్రా స్థిత్యముగల వస్తుజగత్తునకే మనభావములు సంబంధించియున్నవి ౧ వస్త్రస్థిత్యము ప్రమాణములపై సాధారణద, కాని వస్తువులు జ్ఞాన విషయము అగుటకు దప్పక ప్రమాణబ్రహ్మత్తి యవసరము ప్రకటించే సత్యమునిచ్చునవి గాన ప్రమాణములు ౨ తన తాత్పర్యవర్తిత్యంలో నుదయించు డిట్లు మడివెను, “వస్తుమూలస్వభావజ్ఞానము ప్రమ, అట్టి జ్ఞాన సాధనము ప్రమాణము” ౩ నిజమై పుష్కరిత్య మేమి? “ఉన్నది యుండుటయు లేనిది లేకుండుటయు వాని అక్షణములు ౪ ఏది యున్నదో యిది గ్రహించబడినపుడు, అలాగే మఱా భూతమున వివరీతమునైన వస్తువునుగూర్చి, తెలిసినపు డదియే వస్తుతత్వము అట్లేమన మభావము సభావముగ గ్రహించునపుడు, అలాగే నదియొక వ్యతిరేకభావముగా గ్రహంపబడినపుడుదియు సామ్యభావము తత్వమే యగును” ౫ వస్తువుయొక్క యథారూప సిద్ధిగ దో యిది అప్రమ, భ్రమ లేక మిథ్యాజ్ఞాన ముంబడును ౬ తత్త్వరజతభ్రాంతి యిట్టిదే అది జ్ఞానముకాదు, వివరీతజ్ఞానము

ప్రశ్న, సందేహము మున్నగువానికి మానవుని మానసిక చరిత్రలో స్థానము అన్నవి, వానికి సత్వాసత్య సమస్య లేదు ఒక వ్యక్తితో సంబంధములేకుండ కాక నిర్ణయము లేక ప్రకటనము తెర్చి పరిజ్ఞార్థత గలది జ్ఞానమంతయు విశేష్యవిశేషణములతో గుడిస నిర్ణయరూపమే న్యాయము నందొక నిర్ణయము గుడిగుణలక్షణములు

౧ న్యాయ భాష్యనాథుల న్యాయాల్పకృతి ౪ ౩ ౬

౨ బ్రహ్మకృష్ణ, మన్మథ (౪ - ౧౯)

౩ యథార్థానుభవ ప్రమ అర్థవలల ప్రమాణమే

౪ శత్రుసద్యావో శత్రుసద్యావో

౫ న్యాయ భాష్యనాథ వా ౧౧౧

౬ న్యాయ భాష్యనాథ వా ౧౧౪

౭ న్యాయ భాష్యనాథ వా ౧౧౪ ౨ ౨౨

విభాగించబడును ౧ వస్తువుల స్వభావములను గుణములను దెలియుచే జ్ఞానము ఒక నిర్ణయములోని కర్త యొక వస్తువున్నదిని చెప్పును, దాని లక్షణములను వివరించి, దాని స్వభావమును క్రియ చెప్పును రెండును సరిపోవునపుడు మనకు యథార్థజ్ఞానము లభించును ౨ ప్రతి విషయమునకు సత్యసంబంధించుగు లక్షణమొకటి యుండును విజ్ఞానము విశేష్య విశేషణభేదమును జెప్పి, యథార్థజగత్తులో నవి కలిసి యున్నవని చూపును యథార్థజగత్తులో వస్తువు లేట్లున్నచో, యా జ్ఞానమును మనకుఁ బ్రమాణము లొనఁగును ౩

ఒక వస్తువును ఘటమునకును మన ఘటజ్ఞానమునకును గల సంబంధము సరువాయముగాదు, ఏలన ఘటవిషయకజ్ఞానము ఘటమునకుఁ జెందినదికాక, అత్యుక్తం జెందినది అది సంయోగసంబంధమును గాదు ఏలన సంయోగము రెండు వస్తువుల కుండును జ్ఞాన మొక గుణము మాత్రమే, కాని వస్తువునకు వస్తుజ్ఞానమునకు నేదో యొక సంబంధముండవలెను ఏలన నొక నిశ్చితనిర్ణయముండకతప్పుదు అందుచే ఘటస్వరూపమే మన నిర్ణయమును ని రుమించు కారణము దీనినే స్వరూపసంబంధ మనిరి దీనికి భీమాచార్యుని న్యాయకోశము లో నిర్వచన మిట్లున్నది, “ఒక వస్తువునుగూర్చిన విశిష్టజ్ఞానము మఱి యితర సంబంధమువలనను లభింపరాదు” ౪ ఇదియే వస్తుజ్ఞాన సహజసంబంధము

౧ శోబ్య ప్రతి ప్రతిచిహ్నమునను, మనసునకుఁ బొడకట్టునస్తువుయొక్క స్వరూపమును మనస్సుతో నూహించుము (దర్శియ ౩ తాన్సర్ లాటిక్కు)

౨ తద్యథా తద్రూపాకో నైభవో యథార్థః, తదభావతః తద్రూపారకోఽపభవో అయథార్థః (తర్కరత్నావళి ౨౭౩) ప్రకార మనఁగా వాక్యమలోని క్రియ, క్రియచే దెలియు వస్తుగుణము విశేషణము, ప్రకారము జ్ఞానమునకును, శేషణము వస్తుపురకును జెందును

౩ ప్రమాణం నకలదార్థ వ వ్యాపకత్వమ్ (విశ్వనాథుని న్యాయ పృష్టి ౧౧)

సంబంధంతరణ మిష్టప్రతితి జననాయోగ్యత్యమ్॥ ఘట సంబంధ మున్నచో సంబంధ ముండు వస్తువునకు భేదము లొలగిపోవునన్నచో సుము ఫలముగా సంబంధము కాదు ఘటము జ్ఞానముయ దైవము ౧౦౨౪ మగునని సూత్రము చెప్పబడెను

ధము యజ్ఞానవ్యాపారముగాక, జ్ఞానఫలితము, యథారూపములో నున్న భౌతికవస్తువునుగాదు, కేవల మానసికావస్థయును గాదు, అది విదితమైన వస్తుతత్వము లేక స్వరూపము అ జ్ఞానవిషయము బాహ్యదృష్టిలోని భౌతికరూపమేయైనచో నప్పుడు వివర్యయమున కవకాశమే లేదు ఒక వస్తువు నంద రొకే రీతి చూచి చెప్పగలరు మనము చూడని దగు నొక యుత్తరద్రువమును గూర్చిన సత్యాంశ విషయమైనచో, నది మన విజ్ఞానములోఁజొచ్చి భిన్న భావముల కవకాశ మిచ్చును అది కేవల మానసిక గతయేయైనచో, మన మహంభావకలుషితల మగుదుము జ్ఞానవిషయము, కేవల భౌతికవస్తువును గాదు, మానసిక దశయును గాదు, అది వస్తుస్వస్వరూపము, సకల జ్ఞాన రూపములలో మన కీ స్వస్వరూప యాధార్థ్యమున్నది స్వప్నమందుఁ గూడ మన కీ స్వరూపముండునుగాని, స్వప్నవస్తువు అసత్యములని తెలిసికొందుము స్వప్నాస్తిత్వము వలన నవి యధార్థములై యుండు నని సమర్థింపఁ జాలము ఇట్టి భావము వలన దోషము లుదయించును జ్ఞానమంతయు స్వరూపజ్ఞానమే, ఇందు వస్తువుల యాధార్థ్యమున్నదను విశ్వాసము గర్భితమైయుండును మనకుఁ దెలిసినది వస్తుసంబంధియగునో రాదో మనకుఁ దెలిసిన జ్ఞానమే నిశ్చయింప లేదు మనజ్ఞానమునకు స్వతః ప్రామాణ్యము లేదు ఇ పరితః ప్రామాణ్యమున్నదని న్యాయ సిద్ధాంతము, జ్ఞానమునందే ప్రామాణ్యప్రామాణ్యములున్న

౧ అవచ్ఛేదక సంబంధము స్వరూపసంబంధమే దండివాన్ పురుషోత్తమ లో దండ మవచ్ఛేదకము అవచ్ఛేదకములు రెండు విధములు ఎలయలా ౧చ్ఛేదకము ఇది అతిస్పృశ్యము కావచ్చును ఎటమును నే నెఱుఁగుదును ఇతట ఎటత్వ మిల్లములకు పున్నది ఎటయోగావచ్ఛేదకము ఇందలి యవచ్ఛేదకము సంబంధము గాదనియే తన విషయకావాయునందు విషయకావచ్ఛేదకము సూరూపసంబంధము కాదనెను

౨ ఎోల్లు మన నిషయములు కేవలగుణరూపములు, లౌకికరూపములు ఇవే ఎన్నడూ ఎఱుఁగి మనము గ్రహించుచుండుము

(ఎప్పేన్ అన్ క్రిటికల్ రియాలిజం పు

౩ ఎోల్లు బ్రేక్ థింగును అన్నియు వస్తువులనుగూర్చిన జ్ఞానరూపములే వస్తుసంపాదనమందులేదు చాల యాధార్థ్య మితర గాఢన ములచే రుజువుకావలెను

(క్రిటికల్ రియాలిజం పు ౩...)

ఎని సాంఖ్యులును ౧ ప్రామాణ్యమునకు జ్ఞానమును అప్రామాణ్యమున కితర కారణము అన్నవని మీమాంసకులును నమ్ముదురు, అందుచే మీమాంసకు లొక నిర్ణయ మన్యథావిరుద్ధమని రుజువు కానంతవఱకు యథార్థమేయని చెప్పుదురు సర్వజ్ఞానక్రియలును ప్రమాణరహితములే యనియు వాని ప్రామాణ్యము నితర హేతువులచే రుజువు చేయవలయు ననియు బౌద్ధుల వాదము ఈ భావము అన్నిటికి వ్యతిరేకముగాఁ బ్రామాణ్యా ప్రామాణ్యములు జ్ఞానక్రియలతో సంబంధములేని నేతొక స్వతంత్ర సాధనముచే నిర్ణయింపఁబడునని నై యాయుకుఁడు వాదించి నాఁడు ప్రతిజ్ఞానము స్వతిః ప్రమాణసిద్ధమైనచో సందేహమునకీ కావులేదు ౨ అందుచే సత్యాంశ పరిశీలనమే ప్రామాణ్యమును నిర్ణయించును మన మొక వస్తువును జూచితి మనుకొందము, మనకు గోచరించుచున్న రూప పరిమాణములు సరియైనవే యని మనము వెంటనే నిశ్చయింపఁ జాలము సూర్యుఁడు కదలుచున్నట్లు మనకుఁగనవడును, కాని నిజముగా సూర్యుఁడు కదలుటలేదు కావున దర్శనము లేక ప్రత్యక్ష దర్శనము సత్యమైనదని నిర్ణయించుటకు వీలులేదు మన జ్ఞానముయొక్క యథార్థ్యము వివేకపరిశీలనముచే నిశ్చయింపవలెను ౩ ఇట్లే యితర సాధనముల వలన లభించు జ్ఞానము కూడ నిశ్చితము కావలెను

ఈ సిద్ధాంతమునకుఁగల యనేకాక్షేపణములకు న్యాయము సమాధాన మిచ్చును ఒక వస్తువుయొక్క జ్ఞానమునిచ్చు నొక ప్రమాణమే

౧ వీరికి వేదప్రామాణ్యము శ్రుతిస్మృతియు దీనికి బాహ్యప్రామాణ్య మవసరములేదు ఈశ్వరకల్పితము లగుటచే వేదములు నై యాయుకులకుఁ బ్రామాణ్యములే

౨ సిద్ధాంతము క్రైస్తవ వు ౧౩౫ ఒక జ్ఞానము స్వతిఃప్రమాణముచే యుక్తమైనచో సత్యాంశముచే నుదయించు జ్ఞానమునకును సందేహమునకుఁ కావులేదు ఎలన నిందు జ్ఞానము దానియుక్తత గ్రహింపఁబడుచో సందేహమున కవసర మేమి? లేక జ్ఞానముయొక్క యథార్థ్యము తెలియనిచో నప్పుడును సంతయావకాశము లేదు అందుచే జ్ఞానయథార్థ్యము సమహానము వలననే తెలియవలెను

౩ తర్కభావ యిట్లు చెప్పెడి ప్రత్యక్షము జ్ఞానము విచ్చును దాని యథార్థ్యము సమహానము నిశ్చయించును జలాన్వేషికి జలము కనుపించును వాని యత్నము సఫలమో ఎలమో యగును ఎలమి మైనచో యుక్తజ్ఞాన మగును అయుక్తజ్ఞానమువలన గార్హస్థి చేకూరదు

యింకొక ప్రమాణమునకు విషయము కాంగలదు ఒక తక్కిన వస్తువులను దూచునప్పుడు తక్కిన, కాని దీని నింకొక తక్కినలో నీని తూచినప్పు డిదియు వస్తువేయైనట్లుగానే యెరిజ్ఞానసాధన మొక వస్తువును నిరు పించునపు డొక యువకరణము, కాని యదియే నిరూపించబడవలసినపు డొక వస్తువే యగును వాతాన్వయముండిట్లు చెప్పెను, వస్తువులను గ్రహించు ప్రమాణము బుట్ట, దానిని గ్రహించునపు డదియే ప్రమాణ మగును "ఇక ప్రమాణమును స్థాపించుట కింకొక ప్రమాణ మవన రము లేదు, అది స్వయంస్థాపిత మున్నచో నప్పుడు జ్ఞానవిషయమును స్వయంస్థాపితమే యగును, ప్రమాణములు నిరర్థకము అగును ఒక జ్ఞానముయొక్క యాధార్థ్య మింకొక జ్ఞానమువలన స్థాపించబడు దో దానిని స్థాపించుట కింకొకటి కలసి వచ్చును ఇది యులంకార్యర్థ వాదము కాదు అట్లుకాదు మన మెప్పుడు మధ్యమం దాగినను, ప్రమా ణము సిద్ధము కాదు దీనిని నై యాయుతుండొక సారవంతు మైనయాశ్రీ వణముగా స్వీకరింపఁగు పలన నిది కేవల సిద్ధాంతవాదము వ్యాపహి రికముగా, సునము ప్రమాణసిద్ధి సంగీకరింతుము, ఒక ప్రమాణము గింకొక ప్రమాణముచే సనంతముగా సాధించుచుం టో స్మరలేదు ౩ మన కంతలమున నొక యండును జూచునపుడు కలుగు జ్ఞానాదికములలో ముఖ్య వానినిగూర్చి నందేహమే యుండదు ఏక జ్ఞానక్రియవలననే ముఖ్య నిశ్చయజ్ఞానము లభించును, సంశయాత్మకములైన జ్ఞానక్రియల విష యములో వర్తమానజ్ఞానముయొక్క యాధార్థ్యమును నిశ్చయించుట

౧ నా|| భా|| ౨౨౧౬ వాత్సాయనుఁ డిదృష్టాంతము నుపయోగించి
అప్పు నొకవస్తువులనుగూడఁ బ్రకాశింపఁ జేయును దీనియందున గల
మును నలవివస్తువులనుగూడఁ గాల్గును పునది ప్రమాణము గ్రహించు
గుఱున్నది

౨ క యశ్చేదాను నాడుగఁడు గ్రహవాగ్ధర్మి నకరికలోఁ జూపె టదే
చూచి వ్యాపి అన్ ఇండియ రాజ్ ౨ ౨౬ నా|| భా|| ౨౨౧౭౦ బౌద్ధు
కుడైన ధర్మకీర్తి) శ్రీహర్షుఁ డిట్లుదాహరించెను జ్ఞానం బులఁగ్ర హము పు
నానికి వస్తువిజ్ఞానమును లేదు చూ ఁడఁము ౧౩

౩ నా|| భా|| తాత్పర్యేతి ౨౧౧౯

రితరజ్ఞానక్రియలసాహాయ్య మపేక్షింతుము, మనకొక సువిదితమైన జ్ఞాన సాక్ష్యము లభించుటతోడనే, యితరాన్వేషణమంతటితో నాపివేయుదుము వాని విషయములను రుజువుచేయుటకుఁ గొన్నిప్రమాణములనే కునము ముందు రుజువుచేయవలసియున్నవి, అట్లుచేసిన గాని యవి వ్యవహారి మున తుపయోగించవు, వాని ప్రామాణ్యముతో నిమిత్తములేకుండగనే జ్ఞానవిషయమును స్థాపింపఁగల ప్రమాణములు కొన్ని యున్నవి అగ్ని యొక్క జ్ఞానమునకుఁ బూర్వము దూరముననుండవలెను కాని యింద్రియము లవి చూడఁబడకుండగనే, యిలరి పుష్పజ్ఞానము నిచ్చు చున్నవి కాని యింద్రియముల నితరసాధనములవలన మనము తెలిసి కొనవచ్చును, కాని యట్టి జ్ఞాన మనవసరము

మన జ్ఞానక్రియలు వెంటనే సత్యమును గూర్చిసవో కావో నిశ్చయింపఁజాలమని నై యాయుకుని వాదమైయున్నది సఫలత నిచ్చు క్రియాసామర్థ్యమువలన నిట్టి జ్ఞానవస్తునంబంధ సిద్ధి విదితము కాఁగలదు జ్ఞానమంతయుఁ గ్రియాబోధకము ఒక వస్తువు కోరఁదగినదనియో, కోరఁదగినదనియో, రెండును గాదో ఎ న కది తెలియఁజేయును అట్టి తేవలము వస్తుధ్యానతత్పరమై, నిష్క్రియాచ్ఛకమైన సాక్షి మాత్రమే కాదు, అసౌగ్యములను బరిహరించి, యోగ్యములను సాధించుటయం దాసక్తికలదే యాత్మ జీవిత ప్రవృత్తిలో నాలోచన మొక భాగమే “జ్ఞాన మొక గ్రాహకకక్తి, అది కోరికనుదయింపఁజేసి క్రియాజనకమగునది ” ౧ ప్రయోజనవాదులతో నై యాయుకుఁ డంగీకరించి, మానవస్వభావములో నిమిడియున్న ముఖ్యావసరములపై జ్ఞాన మాధారపడి యుండి, సంకల్ప క్రియారూపములఁ బ్రసవించుచుని చెప్పును ప్రవృత్తిసామర్థ్యము ననుసరించి జ్ఞానవస్తుసారూప్యము నిశ్చేతమగును దీనిని బట్టి వస్తుభావసంబంధము సాదృశ్యముకాదు, మన భావములకును అదృష్టార్థములకును సామ్యముండుటపై సత్య మాధారపడుననియు నట్టి

౧ న్యాయ ౩౧౦౨

౨ న్యాయ ౧౧౧ సతీయః జ్ఞానః న్యాయా న్యాయా ౧౧౧ కుల
మంజరి ౨౮౮

భావసా యము సరియైనదని వాని వ్యావహారిక ప్రయోజనసిద్ధి ననుసరించి నిర్ణయించు మనియు నై యాయుకుని సిద్ధాంతము ౧

సరిగాఁ జెప్పవలయుచో, భావము తదనుగుణమైన ఐస్తుదర్శనముల నిచ్చుటయేకాక, దాని ననుసరించి బాహ్యజగత్తులో మనము ప్రవృత్తిపరుల మగుట కనుకూలించుచో నట్టి భావము యథార్థమని నిశ్చిత మగును తత్త్వచింతామణి యందలి ప్రామాణ్యవాదము ననుసరించి, జ్ఞానక్రియల యథార్థ్యము ననుమానము స్థిరపఱచును మన మొక యశ్వమును జూచినపుడు మొదట మనము దాని రూపమును దెలిసికొందుము, 'ఇదియొక యశ్వము' తరువాతఁ నే నొక యశ్వమును జూచితి నను నస్పష్టభావ ముగయించును, కాని మన మశ్వము నొద్దకుఁ బోయి, సువరీలన మొనర్చుటవలననే అశ్వజ్ఞానము కలుగును అప్పుడు తాననుకొనిన లక్షణములు చూపట్టకున్నచో ద్రష్ట తాను పొరపడితి నని నిశ్చయించును మనము జలమును జూచి దగ్గరకుఁబోయి చూచి, మన యవసరముల నది తీర్చినచో మన జలజ్ఞానము సత్యమని నిశ్చయించుము, ఏలన, నసత్యమైనది కార్యసిద్ధి నొసఁగఁ జాలదు ౨ మనము కోరినది సిద్ధించినపుడు మన జ్ఞానము యుక్తమైనదని నిర్ణయించుకొందుము ఈ విధముగాఁ గార్యములనుండి కారణములను గ్రహించుము కార్యసిద్ధి నిచ్చు దృష్టాంతభావజ్ఞానమువలనను కార్యవైఫల్యమునిచ్చు దృష్టాంతభావజ్ఞానము వలనను నీ సత్యసూత్రము జనించుచున్నది

క్రియాసత్త్వమే సత్యపరీక్షకు సాధనము, సత్యవిషయముకాదు కొందరు ప్రయోజనవాదులు కార్యసామర్థ్యమొక్కటి ఎరిఁజ్ఞాసాధనమని నిర్ణయించిరి తొద్దతార్కికులు దీని నంగీకరించి, యిట్లు ఎలుకుదురు “యుక్తమైన జ్ఞానము విరోధవిరిహితము మనము చూచిన వస్తువును

౧ గొయ్యి కొట్టెగట్టు శత్రుముసుగూర్చి చెప్పిన సామ్యసారూప్య సద్ధాంతములు ది నే. ర్ అస్ ఎగ్జిస్టెన్సు

౨ పురోచ్ఛన్నం జుష్టాం ప్రమా నలప్రకృతిజనక్యాః యస్తైవం తస్తైవం యాతా అప్రా (అన్నింభట్టు దింక)

బొందునట్లు చేయునది విరోధవిరహితము” ౧ ఒక వస్తుప్రాప్తి
యనఁగా దానితోఁ బనిచేయుట, దాని వ్యభావమును గ్రహించుట ౨

కాని నై యాయుకునికి సత్యము శేవల క్రియాసత్త్వ యుక్తమే
కాదు సత్యము మనము దానిని బరిక్షించుటకుఁ బూర్వమే యున్నది
ఒక నిర్ణయము సత్యమగుటకుఁ గారణ మది యట్లు రుజువు గుటచే
గాదు, అది సత్యమేకనుక రుజువైనది దీని కాక్షేపణలను బిక్కింటిని
నై యాయుకుఁడు పరీక్షించినాఁడు మన కాంక్షలు సిద్ధించినవో లేదో
మనకుఁ దెలియకపోవచ్చును మనము కోరినది సిద్ధించె సను శ్రాంతి
జనించు సందర్భము తెన్నియో గలవు స్వర్ణములందు మనకు సంతృప్తి
నొసఁగు సందర్భము లున్నవి, అందుచే స్వప్నావస్థలు సత్యములని నిర్ణ
యింపరాదు దీనికి నై యాయుకుఁ డిట్లు బదులుచెప్పును కార్యసిద్ధిని
నిశ్చయించునది వట్టిశ్రాంతికాదు, యుక్తచిత్తుఁడగువాని కట్టి కార్యసిద్ధి
చేకూరినట్లును, పూర్వకార్యఫల ప్రాప్తితో నన్వయించునట్లును నిరూ
పింపఁబడవలెను అది శేవల విశదమగు మానసికావస్థయును గాదు,
చిత్తసంతృప్తియుఁ గాదు, గతానుభవముతో సమగ్ర సమన్వయము
కావలెను దేశకాలగతమైన మన నిత్యానుభవముతో స్వప్నానుభవములు
సమన్వయింపవు గావున నవి కల్పితములే

కార్యసిద్ధికిఁ బూర్వము మన జ్ఞానము యుక్తమైన దనుట కాధా
రము లేదు అందుచేఁ గ్రియోత్సాహము నిన్ను విశ్వాసము మనకు
లోపించును యుక్తమైన వస్తుజ్ఞానము కార్యసిద్ధి కవసరము కాని

౧ ధర్మోత్తరఁడు నాఁడుమిందు టీక ౧ ౪ అవినంబాశం శ్లాగు నమ్య
జ్ఞానం — ప్రవర్తిత్వంబుద్ధం ప్రాపయత వాదక సన్యతే॥

౨ ప్రపరకత్వమేవ ప్రాసకత్వం — ప్రపరకత మిది ప్రవృత్తివిషయ
ప్రపరకత్వమేవ॥ ఒకే పద్ధమునకుఁ జెంది నను, మరకుఁదెలిసవస్తువు మనము పొందిన
వస్తువు నొకటికాదని ధర్మోత్తరఁడు తలఁచెను పుష్టభావనంబంద మను గూర్చిన న్యాయ
వాదమును బొద్దు లంగీకరింపకున్నచు, ఆర్థసిద్ధిని దానిని నిశ్చయించు ర్థక్రియారూర్ధ్వ
మునుగూడి వ్యావహారికముగా లంగీకరింతురు

సంబంధ మున్నదని చెప్పఁజాలము ౧ వాచస్పతివాదము నుదయించుఁ డంగీకరించి, అనుమ నోపమానములేకాక అనువృత్తసాయము, ధర్మ జ్ఞానము స్వతః ప్రామాణ్యము కలవని వాదించినాఁడు ౨

౧౯-వివర్ధయము

ప్రమ లేక యథార్థజ్ఞానము, సంశయవివర్ధయములకు పేరైన దని చెప్పఁబడెను, సంశయ వివర్ధయములవలనఁ గార్యసిద్ధిచేకూరదు భ్రమలు, భ్రాంతులు నవి జనింపఁజేయుకోరికలను సిద్ధింపఁజేయుఁ జాలవు గతానుభవజ్ఞానము ననుసరించి వస్తుతావసరములు సిద్ధింప నిజో మన మప్పుడు వివర్ధయమును గ్రహింతుము మన మొక తెల్లని వస్తువును జూచి, వెండియని తలఁచి, దానినిఁజేపట్టి, గుడియొక ముత్తైపుచిప్పయని గ్రహింతుము ఎంతైపు చిప్పయొక్క నూత్నజ్ఞానము, రజత మను భావమునకు వ్యతిరేకమైనది న్యాయము ననుసరించి, వివర్ధయ కుంతయు వ్యక్తిగతమే వాత్స్యాయనఁడు చెప్పినాఁడు “యథార్థజ్ఞానము నిర్మూలించునది చరభిప్రాయ మును గాని, వస్తువును గాదు ” ౩ ఉద్వేగకరుఁడు మరీచిక నుదాహరణముగాఁ గైకొని, “వస్తు వెల్లప్పుడు స్వస్వరూపము లోనే యున్నది, సూర్యుని కిరణప్రవాహవేగవశమున, ఒలను జ్ఞానము కలిగినపుడు, వస్తువులలో వివర్ధయము లేదు, సూర్యకిరణములు కిరణ ములు కాకపోలేదు, కిరణదాంచల్యములో మార్పు లేదు, వివర్ధయము జ్ఞానములోనే సంభవించినది, చలించుచున్న రవికిరణజ్ఞానమునకు బదులు, జలజ్ఞానము కలిగినది అనఁగా నొక వస్తు వదికాదను జ్ఞానము కలిగినది ” ౪ అకాశపుష్పమువలె జల ములు లేకపోలేదు, ఎలమున్న దని భావించినచోట నది లేదు భ్రాంతికి హేతువులు కిరణములు, కాని

౧ న్యాయవా. తా. లేక ౧, ౧, ౨ (౧) న్యాయజ్ఞానసిద్ధాంత వివరములను
చూడఁగలము భండనము ౧౧౩-౧౪

౩ న్యాయవా. ౪, ౨, ౩౫

౪ న్యాయవా. ౧, ౧, ౪

అదిర్చనమునకుఁ గావు న్యాయముయొక్క జగత్సత్యసిద్ధాంత మిచటఁ గొంతమార్పునొందును, ఏలన బ్రాంతికి హేతువు నది చెప్పులేదు వస్తువులు, వాని లక్షణములతోఁగూడిన జగత్తు, ద్రష్టతో సంబంధములేని సత్యమనునది న్యాయసిద్ధాంతము, వివర్ణయమునకు మూల మసత్య అగ్రులో నున్నది వాత్సవ్యయినుఁడు నుడివినాఁడు! “విపరీత జ్ఞానము పూర్తిగా నిరాధారముకాదు”^౧ ఒకవస్తువు నింకొక వస్తువుగాఁ దలఁచుటయే వివర్ణయము దీనినే అన్యథాభ్యాతి యందురు దీనిని జైన తార్కికులు, కుమారిలుఁడు, రామానుజుఁడుకూడ సమర్థించిరి నై యాయుకు లితర వివర్ణయ సిద్ధాంతములను^౨ ఖండించిరి అవి తార్కికము లనుటకంటె నెక్కుడు తాత్త్వికము అనవచ్చును సాత్రాంతి కుల ననుసరించి, ఒక బావ్యవస్తువుపై జ్ఞానాకారముగల యొక దోషా రోపణము వివర్ణయమునం దున్నది యోగాచారులు మానసికేతర వస్తువుల నంగీకరించరు కాని వ్యవహారధర్మముకొఱకు వస్తువు అన్నియు నిజమని వా రంగీకరింతురు, దీనికిఁ గారణ మనాదియైన యవిద్య యం దురు వస్తువులపై జ్ఞానాకారముగల దోషారోపణమే వివర్ణయము^౩ మన మొకజ్ఞానము వివర్ణయమని యెఱుంగుదుము ఏలన దానిస్థానము నింకొకజ్ఞాన మాక్రమించినది^౪ దాని కర్థక్రియాకారిత్వము లేదు “ఇది వెండి” యనుజ్ఞానములో^౫ మార్పుపొందినది “వెండి” కాదు, “ఇది” లక్షణము, ఏలన నిర్ణయములో “వెండి” యను జ్ఞానరూపము “ఇది” యను దానికున్నదని తలఁచితిమి, మార్పునొందిన జ్ఞాననిర్ణయము “ఇది వెండికాదని చేయఁబడినది ఇచట మనము తీసివేసి నది “ఇది” కాని “వెండి” కాదు ఏలన వెండి లేదనుట యొక జ్ఞాన రూపము లేదనుట యగును దీనిని జ్ఞానాకారభ్యాతి యందురు దీని ననుసరించి, యొక జ్ఞానరూప మొక బాహ్య వస్తువున కక్రమముగా

౧ న్యాయ ౪ ౨, ౩౫

౨ న్యాయ తాతీక ౧౧౨

౩ అనాద్వైతాద్వైతానారో త మతీకం బాహ్యం, అక్ర జ్ఞాన కారిన్యాయోః
విమట ౧౧౧

౪ భామతి: విలవత్ బాధకప్రత్యయవత్ ॥

నారోపితమైనది ప్రాంతి తొలగినపుడు, బాహ్యవస్తువైన రజతము విడువఁబడినది ఇది యోగాచారుల యొక్క ఉత్త్రవసిద్ధాంతమునకు సూత్రమే అత్మకును, జ్ఞేయమునకును, జ్ఞానమునకును నిజముగా భేదములేదని వారి సిద్ధాంతము యోగాచారుల భవము ననుసరించి, మన జ్ఞానక్రియలు “ఇది వెండి” యను రూపములనుగాక “నేను వెండి” యను రూపములను గ్రహించవలెను అట్లు వారు గ్రహించుట లేదు సత్త్వాసత్త్వ భేదమునకుఁ గారణములను యోగాచారులు చెప్పఁ జాలరు సర్వము వ్యక్తిగత మను తత్త్వమువలన నట్టిదోషము బుద యించును తేనెలోఁ దియ్యతనమును విషములోఁ, తేదునున్నవి ఈ గుణములు కేవలభావకల్పితములుగావు యోగాచారభావము ననుసరించియు నైయాయుకుని వాదమైన ఒక వస్తువు నింకొక వస్తువుగా గ్రహించుటయే వివర్తయ మనునది చెల్లును గ మాధ్యమికులసత్త్వాతివాదులు, అసత్త్వకర్తయే నిజముగా నున్నది, బాహ్యభృతంతర వస్తుదర్శనజ్ఞానము లన్నియు దోషములే యని వారి సిద్ధాంతము లేని వెండి యున్నట్లు గోచరించును కారణమే మన మన యింద్రియము లట్లు గ్రహించు లక్షణము గలవి దీనికి నైయాయుకుఁ డిట్లు బదులు చెప్పెను శుక్తిలో రజతప్రాంతి శూన్యము వలనఁ గలుగలేదు కారణము శుక్తిలోఁ గొంత యున్నది ప్రభుమకుఁ గారణములు బాహ్యవస్తువులు కానియెడల, భిన్నభ్రమారూపములకు భేద ముండదు లేని వస్తు వొక కార్యమునకుఁ గారణము కాఁజాలదు, మనస్సంస్కారముల వలననే వివర్తయ జ్ఞానము కలుగుననుట యుక్తముకా దేలన, బాహ్యవస్తువులు లేనిదే వానినిగూర్చిన మనస్సంస్కారములు నుండవు ౨ అద్వైత మనిర్వచనీయ భ్యాతి సంగీకరించును ఒక జ్ఞానక్రియలో గోచరించున దేదియైన జ్ఞాన విషయమే రజతప్రాంతిలో, రజతము భావగోచరమై, రూతజ్ఞానమునిచ్చును లేకున్నచో నది రజతప్రాంతియే యని యెట్లు చెప్పగలము ? ఏ ప్రాంతి

౧ సాం. ప్ర సూ ౧ ౪౨ పై నవిరుద్ధని వాక్యములు న్యాయమం ది పు ౧౫౫

౨ భ్రమభావములు బాహ్యవస్తువుల ఎలర జనిం కున్నచో నవిదు సుషుప్తికిని భ్రమకును భేద ముండదు; ఒక్కటే భేదము ప్రాంతిలో మనోవ్యపారము వైది సుషుప్తిలో లేదు (ప్రో యకమలహర్తాండము, ఎ ౧౩ న్యాయమంజరి పుటలు ౧౫౫ ౮)

యైన గావచ్చును, కాని యా జ్ఞానములోని రజతము నిజమును గాదు, రెండునుగాదు నిజమైనచోజ్ఞానము నిజమగును, అసత్యమైనచో బ్రహ్మత్వమే జనించదు, రెండునైనచో నీ కే వస్తువులో రెండు రుద్ధిరవిరుద్ధ అక్షణము అండవలసి వచ్చును, కావున దాని స్వభావము ఏమనిగా ననిర్వచనీయము, అనిర్వచనీయమగు రజతము గతానుభవములోని రజత జ్ఞానసంస్కృతవశమున నవిద్యచే నుదయించి, లోపభూయిష్టమైన యింద్రియమునకు ఎస్తుసంయోగముచే భ్రాంతి జనించుచున్నది అద్వైతము ననుసరించి, భ్రాంతి నిజముగా ఎనిన్నుల కొర వస్తుదర్శనమునే లభించు జ్ఞానమే, భ్రాంతి జనించినచో నా కాలముల రజతమున్నది లేకున్నచో భ్రాంతికి వస్తుదర్శనముండదు ఈ రజతము భ్రాంతి యున్నంతకాలముండదు నై యియ్యకుండు దీని నిట్లాక్షేపించును నిజముగా వెండిలేనిదే భ్రాంతిమయమైన రజతము జనించినచో, మన కే భావమున్న నా వస్తువును జూడగలిగి యుండవలెను, అప్పుడు భావమునకును వస్తువునకును భేదముండదు, కాని యిట్టి జ్ఞానము తానుజిప్పిన అన్యథాభ్యాతిలో లభించునని సంఠిసించినాడు, ఏలన నాక యనిర్వచనీయమగు వస్తువు మున్నుకు దీప్యతర మగును ౧ అభ్యాతి లేక వివేకాభ్యాతి ప్రభాకరుని వివర్ణయవాదనామము, మనము చూచుకుత్తికిని భావించు రజతమునకును భేదమును మనము గమనించలేదు, అందుచే 'ఇది రజత' మని వలకుదుము యుక్తజ్ఞానమీ భ్రాంతికి వ్యతిరేకముగాదు భ్రాంతి దర్శనములోని స్పృశ్యతమునకును, చూపట్టు వస్తువునకును భేదమును గుర్తించును దీనికి వ్యతిరేకముగా న్యాయమిట్లు చెప్పును భ్రాంతి యున్నంతకాలము రజతము దర్శింపఁబడుచునే యుండును, అది భావమాత్రమే కాదు ఇందు రజతమెట్లు యెదుట నున్నట్లే గోచరించునుకాని, చెనురఁ జూచిన దిప్పుడు స్పృశి

౧ అద్వైతభావమును ఎవరించి రజతము (దీప్తి) ౨ గ్రాహకము ననిర్వచనీయ రజత ముల్పర్యయనకుఁ గారణో మిగిలిన జ్ఞానము రజతము అట్లుచేయఁజాలదు ఎలల రజతము రజతజ్ఞాన కారణము ౩ క, రజతములన్నియు వలనను గాదు ఎలల వింద్రియములు భావ స్పృశ్యతలలో రుద్ధియగుటచే ఇంద్రియములు జ్ఞానము ఎచ్చును ద్భావమున నొకప్పుడు

వచ్చినదని తెలియదు. భ్రాంతికాలమున నవివేకము క్రియాజనకము కాజాలదు. స్ఫుటితమోషా స్వభావము స్పష్టముగాఁ జెప్పబడలేదు అందువలన మన జ్ఞానేంద్రియమే దోషయు క్తమైన దని చెప్పవలెను. ౧ న్యాయదర్శనము యొక్క అన్యథాభ్యాతి వాద మితరులచేతను ముఖ్యముగా నద్వైతివేదాంతముచేతను ఖండింపఁబడినది. ౨ కాలాంతరమునను దేశాంతరమునను గల రజతము ప్రత్యక్ష విషయము కాజాలదు. ఏలన నది యింద్రియవిషయముగాదు. అది మనస్సుచే స్మరింపఁబడినదన్నచో, ననుమానమునందును నగ్ని స్మరింపఁబడినదని చెప్పవచ్చును. ౩ క ననుమానమున కవకాశమేయుండదు. మణియు నన్యథాత్వము దేనికిఁ జెందును? అది జ్ఞానక్రియకుఁ జెందదు, ఏలన నందు శుక్తి తన రూపమును రజతజ్ఞానమున కొనఁగఁజాలదు. అది జ్ఞానప్రవృత్తి ఫలితమునకును జెందదు, ఏలన దృశ్యము యథార్థమైన, నయథార్థమైనను నిచట భేదము లేనిదే. అది జ్ఞానవిషయమైన శుక్తికిఁ జెందదు, ఏలన నది రజతము గాదు. రజతముగా మార్పునొందఁజాలదు. శుక్తి రజతముల కేమియు సాదృశ్యము లేకున్నచో, నవి సమానములు కాజాలవు. అది సమానము భిన్నముకూడ నైనచో నప్పుడు, “గోవు పొట్టికొమ్మలు గలది” మున్నగు నిర్ణయములు కూడ భ్రాంతి నిర్ణయ

౧ జయసుహూరి అలౌకికార్థభ్యా వాద ను తెప్పెను ఒక మీమాంసకుఁడు దీనికిఁ గర్త యని జయతుఁడు వలెను దీని ననుసరించి రజతజ్ఞానములో భ్రాంతివిషయము రజతము ఈ రజతము లోకి రజతముగాదు మ యవసరములఁ దీర్చునది లౌకికము కాని దలౌకికము అలౌకికరజ తమును గొంత ప్రవృత్తిజనకమే అలౌకిక రజతము గూర్చి మర కేమి జ్ఞాన మున్నదా, భ్రా తి తొలఁగి వెనుక నది యెగుననని నై యాయకుఁ డిదీగ నాడు భాస్కరుఁడు సాంఖ్యవ దుఁడును నమర్చించిన ప్రబద్ధార్థభ్యాతిని దన ప్రమేయకమలమార్తాండమునందుఁ బ్రభావంద్రుఁడు పేర్కొనినాడు దీని ననుసరించి జ్ఞానవిషయ మొక మీథ్యావస్తువుకాదు జ్ఞానస్థావితమైన వస్తువే జలభ్రాంతికి జలమే జ్ఞానవిషయము ఈ భ్రాంతజ్ఞానము సూర్యకిరణ జ్ఞానముచేఁ దొలఁగినపుడు రెండవ జ్ఞానమునకు విషయములు రవికిరణములు ఇది య క్తమైన భావము కా దేలర, నిది జ్ఞానము లభియు యథార్థములే యగును (న్యాయమంజరి॥ పుట ౧౮౩ ల ప్రమేయకమలమార్తాండము॥ ౧ అ)

౨ చూ వేదాంతపరిభాష ౧౦

మొల ఎను శుక్తి నిజముగా రజతముగా మారినచో రజతజ్ఞానము యుభార్థమైనదై, దానిని మార్పుచేయ నవసరము లేకుండును. భాంతి యున్నంతకాలము మాత్రమే శుక్తిరజతముగా మారునన్నచో, స్వేచ్ఛ రజతదర్శనము నేత్రదోషములేని వారందరు కూడఁ గలిగియుండవలెను.

౨౦-న్యాయసిద్ధాంతము - సామాన్య పరిశీలనము

న్యాయదృష్టిలో జ్ఞాన మాత్మగుణమనియు, నది సత్య ప్రతితింపమనియుఁ జెప్పబడెనది సమర్థింపనవసరములేని సువిశదమైన విషయముగా గోచరించును, కాని యిందుఁ గొన్ని భావము లవివేకముగ నంగీకరింపఁబడియున్నవి. తొట్టు భావజగద్వాద ద్వేషముచే, సత్యమునకు వస్త్యస్థిత్యమే సులభమనియు, భావ్యాజగత్తుద్రష్టతో నిమిత్తములేకుండ నుండుననియు మన జ్ఞానము లేక మన భావమాలు వస్తుసారూప్యమును గలిగి యున్నవనియు నై యాయుకులు నిశ్చయించిరి. వారు యిభార్థస్వరూపమును రెండుగా విభాగించిరి, ద్రష్టలు, ఎషుములు, ఈ ప్రాకృతజన భావములనుండి తత్వసిద్ధాంతములను గల్పించిరి. కాని వీరి సిద్ధాంతము ఎజ్ఞాన సత్యములకుఁ గాని, తర్కసూత్రములకుఁగాని సరిపడదు. న్యాయసిద్ధాంతములో తోటభూయిష్టములైన ముఖ్యప్రతిపాదింపబడినవి (౧) ఆత్మయు సనాత్మయుఁ బూర్తిగా వేరైనవి (౨) ఆత్మపై సనాత్మవ్యాపారము వలననే విజ్ఞానముచేయుచును (౩) జ్ఞాన మాత్మలక్షణము ఇట్టి తాత్త్వికములైన స్వీయాభిమాన భావములున్నను, న్యాయసిద్ధాంతమునందలి దోషములను దొలఁగించుటకు వీలైన కొన్ని సూచనల నదియే ప్రకటించెయున్నది. జ్ఞానక్రియలలో మనము చూచిన విషయము వివరణము న్యాయము చెప్పినంతవరకు యుక్తముగానే యున్నది. కాని దానికిఁ దాత్త్వికాధారములఁ జూపుట కది జ్ఞానాతీతభావముల ముపయోగించు నప్పుడవి ఖండనార్హములై యున్నవి. జగత్తు భావవిశేషకల్పితము గాదనియు, నది యనంత సామాన్య విశేషములతో నిండియుండిన సజీవరూప

మనియు నది మనకుఁ బ్రత్యక్షజ్ఞానమున గోచరింపనియు, మన భావములు కార్యసిద్ధికి చామర్థ్యము గలవనియుఁ జెప్పటలోఁ గలుగఁ పరొధ మేమియును లేదు లాకి మున్నగు ఖౌతికజగత్పత్తవాదుల కును వలెనే న్యాయమునకుఁ గల మూలదోష మేమని, ద్రష్టయొక ప్రత్యేక రూప మనియు దృశ్యమైన ఒగ్తింకొక పేరురూప మనియుఁ దలఁచుటే యైయున్నది ఈ వ్యావహారికదృష్టి నిత్యావసరముల కెంత యుపయోగమైన దైనను, మనస్తత్వశాస్త్రమున కనుకూలమైన దైనను, సత్యసామర్థ్యము లేని యగుచున్నది తర్కశాస్త్రమునకుఁ గల సమన్యజ్ఞాన మెట్లుదయించు నని కాఁ ముఖ్యముగా జ్ఞానస్వరూప మెట్టిదనియే జ్ఞానరూపమును నిర్ణయించుటకు, మనము దాని మూలమునకుఁబోయి, దాని జన్మకారణముల నరియుటవలన సాధ్యపడదు విజ్ఞానము కార్యమని నై యాయుకుండు చెప్పనపుడు జ్ఞానప్రవృత్తి వెనుక కారకుడు బోవుచున్నాఁడు

అత్మయుఁ గనాత్మయుఁ బూర్తిగా వేరై, అత్మపై అనాత్మయొక్క కారణప్రవృత్తిఫలితముచే విజ్ఞాన ముత్పత్తియైన దనువాదమునే లాకి, దేకాద్వైతును, హ్యూమ్ క్యాంటలును బ్రకటించియున్నారు ఇదే సత్యమైనచో విజ్ఞానవిషయ మంతయు నొకే వ్యక్తియొక్క మానసికదశా సముచ్చయమే యగును అనాత్మ ప్రవంచవిషయము లాత్మకుఁజెందిన జ్ఞాన విషయభాగములు కంజాలవు, జ్ఞానము వాస్తవికఁగిత్తునే ప్రకటించునెడల, నా జగత్తులోని వస్తువులకు ప్రతిబింబములనే ప్రకటించును గాని యా వస్తువులను గాదు ద్రష్టను విషయమునుండి వేరుచేసినపుడు రెంటి మధ్యమందు సేతుబంధన మసాధ్య మగును ద్రష్టయొక్క స్పష్టయే దృశ్యమనికాని, దృశ్యమే లేనికాని, చెప్పవలసియుండును వస్తువు జ్ఞానకోశములోనికే దీనికొనఁబడినదనికాని, లేక నందుఁ బ్రతిబింబితమైనదనికాని, లేక దాని యాకృతియందు ముద్రితమైనదనికాని, వస్తువు నకు జ్ఞానమునకు సంబంధ మెట్టిదని మనము చెప్పినను, మనము చూచినట్లుగానే యథార్థజగత్తుపడుననుటకు మనకు నిశ్చయసాధారణములు లేవు ద్రష్టయు జగత్తు నొకదాని కొకటి బాహ్యమునై యున్నంతకాలము అనగా నొక జడపదార్థమున కింకొకటి వేరై యున్నట్లున్నంతకాలము,

మన భావములకు వస్తువులకు పరిమితమైన ప్రతినిధులనికాని, ప్రకాశమనదికాని నిశ్చయింపఁజాలము మన జ్ఞానరూపముల వులతోఁ బోల్పఁజాలము, ఏలన వస్తువులు జ్ఞానమునకు బాహ్యమున్నవి మనకుఁ బ్రత్యక్షముగఁ దెలిసినది విజ్ఞాన మొకఁడవస్తువుతోఁ బోల్పలేము, ఏలన సాదృశ్యమునకు రెండు వస్తువులను, మన కొకటి యున్నది ఒక వైపున భావమును, వేరొక వస్తువును బోల్చిన దేదైననున్నచో నది విజ్ఞానమే, ఇక విజ్ఞానములో సంతర్గతములై వస్తుభావములు రెండు నుండవలెను

సత్యమనఁగా భావములకు వాస్తవికజగత్తుతో సారూప్య సత్యమనఁగా విజ్ఞానమునకు బాహ్యమైనదని నిర్వచింపఁబడినచో విజ్ఞానమునలేనిది, విజ్ఞానమునందుండఁజాలనిది, విజ్ఞానమయమయన్నచో, సత్యాన్వేషణము వ్యర్థప్రయాసమే విజ్ఞాన ములక్ష్యమెన్నటికి పిద్ధించదు, అంతేకాదు, ఆ లక్ష్యమునుగూర్చి యభిప్రాయమునుగలిగియుండుటకును వీలండదు విజ్ఞానగ్రాహకముగా సత్యసాక్షాత్కారము దుస్సాధ్య మను నిర్ణయమే వై ఎనెదుర్కొనును పరిమితమానసమునకు విజ్ఞానపరమావధి నెఱకానిదని యాతఁడు భావించును అప్పుడు మనము భావముల హారసిద్ధిగలదను నల్పసంతుష్టితో సూరకుండవలసినవచ్చును వ్యాకార్యదక్షత లేక ప్రయోజనము మనకు దానియందు విశ్వాసమును జేయును కాని భావములకు వ్యవహారసిద్ధియుండుటకుఁ గ

() విజ్ఞానము వస్తువు లోకము వేరగువస్తువులని అలెగ్గాండరు అభిప్రాయించెను. ఈ రెంటి సంబంధము ఎమకాలపరిత్యము అని వేరై యున్నది సమీపములైయుండుట లభ్యమగును కాని యీ విజ్ఞానస్వరూపమెట్టిది? విజ్ఞాన వస్తుజ్ఞానమే దానియందు లేనిదాని నది యెన్నడును తెప్పఁజాలదు

భావములు యథార్థజగద్రూపము అను న్యాయసిద్ధాంతమున కిది చెల్లదు
 ౧ ఇదేవిధమైన యథార్థపరిక్షాపద్ధతి సంగీకరించిన బౌద్ధతార్కికులు
 భిన్ననిర్ణయములను బ్రకటించిరి బౌద్ధనిర్ణయము లెక్కువ తర్క-
 యుక్తములైనవని చెప్పవలసియున్నది ఇవట సత్యవిషయము
 జ్ఞానపస్త్రసారూప్యము కాదు, అనుభవముచేఁ బరిక్షింపఁబడవలెను ౨
 భావములు ప్రవృత్తిచోదకములు, మన మట్టి ప్రవృత్తివలన వాంఛి-
 తార్థసిద్ధిఁ బొందినచో, నవి యథార్థములని నిర్ణయింపవచ్చును మన
 స్వప్నము అయిథార్థము అని వక్కాణింపఁబడినవి, ఏలన వానిపై నాధార-
 పడిన వ్యాపారములు విఫల మగుచున్నవి మనము స్వప్నమువలన
 నొక పొలమును ద్రవ్యి, యొక నిక్షేపమును గాంచినచో, నట్టి స్వప్నము
 నిజమే యగును, స్వప్నభావము వాస్తవికతాసారూప్యమును గలిగి-
 యున్నను లేకున్న నిష్పంది లేదు అందుచే నత్యంతాధారయుక్తము,
 సతినిశ్చితమునైన జ్ఞానమునకు దోషావకాశ మున్నది లేకమాత్రదోషావ-
 కాశమైన లేని యాధారముగల విశ్వాసమేదియునులేదు ఈ వ్యావహారిక
 ప్రయోజన పరిక్షాపద్ధతిపై నాధారపడి యొకవిధముగా జీవయాత్రచేయ-
 వచ్చును, గాని, దానివలన బూర్ణసంతృప్తి యెన్నటికిని గలుగదు ఒక
 నికొక దృష్టి నిచ్చున దింకొకని కీయకపోవచ్చును మనకుఁ గావలసినది
 సత్యస్వరూపమునుగూర్చిన తర్కనిశ్చయము, అది దీనివలన అభింపదు.
 బౌద్ధుల విజ్ఞానమునుండి మన రక్షణకై కంకణము ధరించిన న్యాయము
 సత్యమునుగూర్చి యెక్కుడు తృప్తికరమైన మార్గమును మనకుఁ జూప-
 లేకపోయెను బాహ్యజగత్తునుగూర్చిన మన జ్ఞానవిషయమున కనుకూల
 మగు నాధారమును న్యాయము చూపఁజాలనందున నది తన ప్రాథమిక
 ప్రతిపాదనములకుఁ దిరిగివచ్చి, జ్ఞానవిషయపరిశీలనముతోని యంత
 ముల ననుసరించి, తన భావములను పునఃపరిశీలనము చేయవలసి
 యున్నది

(౧) పోల్సు బ్రాడ్ శాస్త్రమున కొక విషయముయొక్క అంతర్గతరూప మే
 మునునది ముఖ్యముకాదు, అది నియతకార్యోద్దిపాదన మగుటయే ముఖ్యము
 (శాస్త్రీయవిజ్ఞానము ఎం|| ౭౯)

(౨) సెన్యాయుండువు ౨|| ౧౩, న్యాయుండు దీక్ష ౨|| ౬

నేనును నీవును గుర్తించినను గుర్తించకున్నను, వస్త్రస్థిత్వము సత్యమనియు, నవి మనము గుర్తించుటతో ముందుట కారంభించుట లేదనియుఁ జెప్పుట యుక్తముగానే తోచునుగాని, వాస్తవిక జగదస్థిత్వము మన యనుభవమునకుఁ బూర్తిగా వేరైనదని చెప్పఁజాలము జ్ఞానమునకును, జ్ఞానవిషయమునకును గల సంబంధము స్వరూప సంబంధమని న్యాయము చెప్పుచున్నది తెలియఁబడిన వస్తువు జ్ఞాన ప్రవృత్తిని నిర్ణయించును జ్ఞాన మనఁగా నొక వస్తుజ్ఞానము గల మధుసూదనసరస్వతి ౨ ఉదాహరణగా వాక్యము లిట్లుదాహరించెను “జ్ఞానక్రియలు స్వయముగా రూపరహితములు, వస్తువులే రూపనిర్ణయము చేయునవి అనఁగా వస్తువులే జ్ఞానాకృతిని గల్పించును ” జ్ఞానక్రియలన్నియు నొకలక్షణమును విశేషణముగాఁ గలిగియుండును “ఏది యొక సిరాబుడ్డి ’ మున్నగునవి తెలియఁబడిన వస్తువు పూర్తిగా జ్ఞానవ్యాపారమునకు వేరైనదై నచో నప్పుడు సత్యమును మనము సారూప్యమువలననే గ్రహించవలెను కాని దాని స్వరూపము జ్ఞాన ప్రవృత్తిలోనిదే యనియు, జ్ఞానముమాత్రము వస్తు యథాస్థితికి వేరైనదనియుఁ జెప్పఁబడెను ఈ భావము ననుసరించి, జ్ఞానమువలన వస్తూత్పత్తిలేదు జ్ఞానమునకు వస్తుసారూప్యమును లేదు, జ్ఞానము వస్తువులను గ్రహించును కావున వస్తువు జ్ఞానసీమావధుల కవ్వలనే యుండ ననుట తప్పు తెలియఁగలదేమన ద్రష్ట మనస్సులో వస్తు కార్యమో, ప్రతిరూపమో ప్రకాశించును మనము దర్శించినను, భావించినను, స్మరించినను, మనము దర్శించునది, భావించునది, స్మరించునదియు నొక వస్తుస్వరూపమే, అది జ్ఞానవ్యాపారమున కితరమైనది ద్రష్టృదృశ్యములు వేరను భావమునకును, యథార్థతగతును మనము ప్రత్యక్షముగా నెఱుఁగుదు మను సిద్ధాంతమునకును న్యాయ దర్శనములో సమన్వయము లేదు తెలియు ద్రష్టకును, దెలియఁబడు వస్తువునకును మధ్యమందు నిరొధించున దేమియును లేదు ద్రష్టృదృశ్యములు రెండు వేర్వేరుములుగాఁ గలిసియున్నవి ఒకటి రెండవది కాలజాలదు ద్రష్టయొక్క మనఃకల్పిత రూపములే వస్తువు లను విజ్ఞానవాద

(౧) న్యాయభాష్యము॥ ౪౨ ౨౯

(-) ఆద్యైకవిధి॥ ౧౭ ౨౦

మును నిరసించుటలో న్యాయము యుక్తముగానేయున్నది ద్రష్ట యొక్క జ్ఞానవ్యాపారముచే దృశ్య ముదయించుటలేదు సర్వసామాన్య సంబంధములు కూడ ద్రష్టయొక్క సృష్టికాక యథార్థజగత్తులోనివే యని చెప్పబడెను ఇంద్రియవిషయము అన్యోన్యసంబంధ శూన్య రేణువుల వలె గోచరించుటలేదు, అవి కొన్ని గుణములను లక్షణములను బ్రదర్శించుచున్నవి అనంతరన్యాయము సనుసరించి, సామాన్యములేక సర్వసమానలక్షణ మింద్రియములతో సంబంధములేని అలౌకికమగు మానసికవ్యాపారమువలనఁ దెలియుచున్నది మన యనుభవ జ్ఞాన రాశిలోఁ జాతిభాగ మిట్టిదే జగత్తు తన్నుఁదెలిసికొమ్మని మన కుద్రేకము కలిగించుచున్నదని నైయాయుకుఁ డంగీకరించినాఁడు మన యనుభవము నుత్పాదించఁజేయునది లోకముకాని ద్రష్ట కాదు యథార్థజగత్తు మూలములో ద్రష్టదృశ్యభేదమును గలిగియుండలేదు అవిభాజ్యమైన జగత్తే సర్వవిజ్ఞాన మూలము మనము దానిని దెలియు వ్యాపారములో నాత్మలువేరు, జగత్తువేరునని వస్తు విభాగము చేయుచున్నాము మన భావకల్పనములు జీవితములో సనేకప్రయోజనములను గలిగియున్న మాట నాస్తవమే కాని, మన జ్ఞానసిద్ధాంతమున కవసరమగు యథార్థ జగత్తు మూలభూతమైన చైతన్యరూపము జ్ఞానముయొక్క స్వరూప స్వభావములను గూర్చిన పరిశోధనమువలన నీ చైతన్యము విశ్వమయ మని తెలియఁగలదు సర్వవస్తువులకుఁ గారణము నాధారము నదియే అదియొకవిధమగు భౌతికరూపమని తలఁచుట సమంజసము గానేరదు అదియొక సముచ్చయ పదార్థము కాదు జగత్తు పదార్థయుక్తముగా నోపును దానిని ద్రష్టదృశ్యవిభాగము చేయుట మన వ్యవహార ప్రయోజన సిద్ధికొఱకే కాని మూలరూపమైన యథార్థజగత్తు పూర్తిగా నవిభక్తము దానిని గూర్చిన మన విజ్ఞానములో నీ విభాగము లుదయించును దాని స్వరూపమును బుద్ధిశక్తిచేఁ దెలిసికొన యత్నించు నపుడు బుద్ధిశక్తిసహజమగు విభాగవిధానము తప్పదు కాని యే జగత్తునుగూర్చి మన భావములు చెప్పునో దానికి మన విభాగ విధానము అవసరములేదు అందుచే నేకమై యవిభక్తమైన సత్యము శుద్ధ చైతన్యమే దీనిని నైయాయుకుఁడు విడిచి, వ్యక్తి వస్తువిభాగ నానాత్వ మును బ్రతిపాదించినాఁడు.

యథార్థస్వరూప మేకమగు చైతన్యమైనను, దార్శికులుకోరునత్య స్వరూపము దీనికి భిన్నమైనది, ఏలనఁ దర్జమునకు ద్రష్టదృశ్య భేదము సహజమైన దగుటచే, వ్యక్తి వస్తురూపమైన దగుటచే, వ్యక్తి వస్తురూప మైన నావాత్మమునుండి యేకత్వమును స్థాపించుట వలనఁగాని వారికిఁ దృప్తియుండదు న్యాయము సారూప్యవాదమున కనుగుణమైనను, సమ వాయు సిద్ధాంతము మిక్కిలి యుక్తమైనదని గ్రహించినది దీని ననాన రించి జ్ఞానరూపము అన్నియు నొక పూర్ణములోని యంశము అనియుఁ బ్రత్యంశమున కుచితస్థానమాపూర్ణములోఁ గలదనియు నంతకుమించిన వ్యాపార మేదియు దానికి లేదనియుఁ జెప్పును ఏ ప్రమాణము యొక్క యాధార్థ్య మైన నితర ప్రమాణములే రుజువుచేయునని చెప్పఁబడెను ఇ భిన్నజ్ఞానరూపము అన్యోన్య సంబంధయుక్తములు, జ్ఞాన మవశ్యశక్తి గలది, స్వప్నగతులు నున్నాదులుపొందు నంతుష్టి యుక్తమైనది గాద నియు, మనకుఁ ప్రమాణ మొరోగ్యవంతుడై సహజలక్షణ సంపన్నుఁ డైన వ్యక్తియొక్క యనుభవమే యని నై యాయుకుఁ డుద్బోధించి నపుఁ డాతఁడు తన సారూప్య సిద్ధాంతమునకుఁ దిలోదకముల నిచ్చి నాఁడు సహజలక్షణ సంపన్నుఁడైన వ్యక్తి, యధిక సంఖ్యాకులైన జను లకుఁ జెందఁడు ఈ దృష్టి ననుసరించి, కొన్ని భ్రాంతిమయజ్ఞాన రూప ములు సహజలక్షణములతోఁ జేరును సంఘము యధార్థానుభవముల కంటె భావకల్పనముల తెక్కుగు ప్రాముఖ్యము నిచ్చును మన యను భవముల నితరుల యనుభవములతోఁ బోల్పుట వలన వ్యావహారికసిద్ధి కనుకూలమగు నిశ్చయజ్ఞానము మనకు లభించును మనము చూచినది

(౧) మన మొక వస్తువును జూచి దాని యాధార్థ్యము ననుమానించుటనా దానియందున్న వివిధాంశము లనఁగా నిందియములు, వస్తువులు రెంటి సంయోగము తప్పలికడైన జ్ఞానక్రియలవలనను స్థాపితులు బాహ్యములైన యొక జాతివేదనలను స్వీకరించునదే నిందియ మని యగుచున్నచే గ్రహితులు ఇందియదర్శకము వలన వస్తువైత్యము ఎలాపితులు భేదములను జూడకుండుటవలన సంయోగము స్థాపితమగును అట్టి మనస్సంయోగము వలనను, జ్ఞాన సంపర్కము వలనను, నీ ప్రవృత్తి పరిణమగు జ్ఞానమును బొందును (న్యాయ ౨౧౧౯)

యితరులు చూచినది, భిన్నదేశ కాలములలోఁ జూచిన యెడల నది యథార్థమైనది కావచ్చును మన యనుభవము అన్నియు శాస్త్రనియమానుగుణములై యుండవలెను సూర్యుఁ డాకాశమునఁ బయనించుచున్నట్లు మనము చూచినను, 'భూమియే సూర్యుని చుట్టును దిరుగుచున్నది కాని సూర్యుడు కదలుటలే'దని శాస్త్రము చెప్పుచున్నది అపరిణతములు సమన్వయ భూన్యములునైన యనుభవములను, ఐరిణతములు, సమన్వయసిద్ధములునైన యనుభవములతోఁ బోల్చి పరీక్షించవలెను పరిణతానుభవమే ప్రామాణ్యమును సూచించును వస్తువు మీఁదఁగఁగఁటి, దేశకాలాత్మకమైన వ్యాపహారిక రంగమున కానుగుణ్యముపై నధికముగా సత్య మాధారపడును యథార్థ జగన్నిర్మాణ విధానము, సత్యమున కాశ్రయమిచ్చునదిగా నుండవలెను దేశకాల వ్యవస్థ అవిచ్ఛిన్నమైనదని భావించబడినది ప్రయోజనవాదుల ననుసరించి నై యాయుకుండు జగత్తునుగూర్చిన మన భావములు వ్యవహారిక క్రియానుగుణము అని యంగీకరింపవలెను ఒక వస్తువును గూర్చిన జ్ఞానము ప్రస్తుతావసరముల కనుకూలించునదే నిత్యజీవితములో వస్తుమూలభావములు మన కవసరములేదు, వాని ప్రస్తుతార్థమే మనకు వలయునది అంగీకరింపవలెను శిలలు కొరిన్యమును, నిప్పు వేడిమినే చూపు ననఁగా నీ వస్తువు లెల్లప్పు డొకే యనుభవము నిచ్చినవని యుద్ధము వ్యవహారికసిద్ధులగు సారూప్యతయే నై యాయుకుని యథార్థ రూపము ఈ ప్రమాణము ననుసరించి, మానవు లందరకుఁ జాతులకు గల సామాన్యములగు భ్రాంతిభావములు, యథార్థము లగును ఈ ప్రమాణము భూతభవిష్యద్విషయములకుఁ జెల్లదు మన సత్వాంశములు నిత్యములు కాకున్నను నన్నియు సమానముగు విలువగలవి కావు ప్రపంచము నొక పూర్ణవస్తువుగా గ్రహించు ముఖ్యమైన తార్కికాశయమును సంత్సప్తిచేయున దుత్తమ సత్యము ఏ పరమానుభవము యథార్థ ప్రపంచము నొక పూర్ణవస్తువుగా గ్రహించి, యందు వ్యక్తులకు లోకమునకు సమస్తానము చూపునో యా యనుభవమే సత్యప్రమాణము దీని భావ మనేకు లట్టి యనుభవమును బొందిరని కాదు, తార్కికదృష్టి కలవాఁడట్టి యనుభవమువలన సత్యమును దర్శించఁగలఁడనియే తాల్పర్యము జనసామాన్యభావము సంఖ్యాపరిగణనముచేఁ దెలియునది

కాదు ఏ అధిక సంఖ్యగల జనులు ప్రపంచనానాత్మమును విశ్వసించుటచే నట్టి విశ్వాసము వలని వ్యావహారిక ప్రయోజనసిద్ధిని తెల్పుచుగాని యింకేమియుఁ దెలుపదు సత్యాసత్య సమస్య జనుల సంఖ్యాబలముచే నిశ్చయము కాఁజాలదు అధికసంఖ్యాకులకు వచ్చుకామెర్ల దోషము వట్టుటచే సత్యస్వరూపము మారదు అనుభవమహాసాగర గర్భమును సమగ్రపరిశీలన మొనర్చినవారికి సత్యము ద్యోతక మగును నై యాయుకుఁ డార్హజ్ఞానము ప్రమాణమై యని యంగీకరించును మన యనుభవములను మహాపురుషుల యనుభవము ననుసరించి చూచుకొమ్మని యాతఁ డుపదేశించినాఁడు, శ్రేయస్సాందర్యముల వలెనే సత్యమును వ్యక్త్యనుభవ సాధ్యమైనది, అనఁగా నింకను మన యనుభవములోనికి రాక, క్రమోన్నత పూర్ణానుభవసాధ్యమై, మానవ మానసమున కావిష్కృత మగుటకు వేచియున్నదే సత్యము, మనము సత్యమును నిర్మింపము, కనుగొందుము కాని నై యాయుకుఁడు పెక్కుసారులు కునస్త్ర్యక్షుని భావములోకిఁ బడి బతికుండై, శీవులును ఉడవదార్థములును గలిసి జ్ఞానోత్పత్తి హేతువు లగునని వాదించినాఁడు మనకుఁ బ్రయోజన సిద్ధి నిచ్చి వ్యావహారికజ్ఞానము న్యాయము ప్రతిపాదించిన రీతిని ప్రృథ్వీశ్వరులకు మూలమందు చిభాగమును స్థిరపరుపదు దాని యిర్థ మేమనఁగా మన స్వభావమందును, దానికి దృష్టికలుగు నవకాశము నందును మనకుఁగల విశ్వాసమునే సూచించును మానవ ప్రవృత్త్యనసరములకు జగ మనుగుణమై యున్నదనుట యథార్థజగత్తునకు రూపవ్యయమైన మానవ మానసములు, వస్తువులు నన్యోన్య సంబంధయుక్తములై యున్నవని సూచించును స్థూలదృష్టి గోచర

(౧) గాఢు లక యందుఁడు, యుక్త లక్షణములుగల సామాన్య మానవునికి లభించు నేత్రేంద్రియ విశాలము కదలింపదు గోల్పోయెనను విషయమును, మన మిదిక సంత్యాకు లందులు కాలను విషయము వలన గ్రహించుటచూచు చూరకుగాఁ దోకు దృష్టిలాభము గలిగిన ప్రతిబాంధుఁడు కాలతి యున్నమాట నిజమని వక్కాణించుట కదికారమున్నది మానవజాతిలో నాత్మజ్ఞాననేత్రములు తెరుఁబడినవారి సంఖ్య అత్యల్పము కాని జ్ఞాన నేత్రముల సంఖ్య అత్యధికమైన దై నను, కాలతి లేదనుటకు రాక్షసుగా వారి సంఖ్య మదాహరింపరాదు (కాని రాక్షసుని ఎలాంటి అవధి ఉన్నవత్తు నకుఁ దొలపదు రవీంద్రనాథ టాగూరు)

మగు నానాత్వము, సంబంధరహిత వస్తుత్వము పరమసత్యము గాదు, బాహ్యసంబంధము గలిగిన రెండు యథార్థస్వరూపములను జెప్ప సిద్ధాంత మేకయథార్థ జగత్సిద్ధాంతమునకుఁ దావీయవలెను

సర్వవిజ్ఞానమును వ్యవహార ప్రయోజనాత్మకము నుపకరణ రూపమునగుటచేఁ, దర్కసిద్ధమగు సత్యమునట్టిదేయని నై యాయుకుఁ డంగీకరింపక తప్పదు తర్కనిశ్చితమగు సత్యము, యథార్థ జగ ద్రూపమునుగూర్చి పరస్పరసంబంధమును గలిగిన జీవులు వస్తువులుగల వ్యవస్థగాఁ దలవఁబడిన కారణముచే నిది వ్యవహార ప్రయోజన సంబం ధము గలదిమాత్రమే యగుచున్నది, కాని, సత్యములైన నానావస్తు జాలములతో నిండియుండునదే జగత్తును భావముకంటె నిది యధిక సంతృప్తికరమైనది యథార్థజగత్స్వరూపమును భావకల్పనముచేఁ దెలియ వీలగు సత్యముగా నిశ్చయింపఁబడెను మన నిర్ణయానుమాన ములు పూర్ణత నాశించును ఈ సత్యసంగ్రహ ప్రయత్నమునందుఁ గలిగిన జయాపజయముల భిన్నదశల ననుసరించి, వీనికి జ్ఞానమునం దుచి స్థానములుండును వాస్తవికజగత్తులో వ్యక్తి యొక యల్పాం శము, మఱొక యల్పాంశమగు వస్తువును విడదీసి తెలిసికొనుటకు యత్నించుచుండుటచేఁ దర్కసిద్ధమైన సత్యమంతయు వ్యావహారికమే, తర్కదృక్పథములో నిలిచియున్నంతకాలము జగత్తును స్వస్వరూప ములోఁ జూచి దెలిసికొనుట దుష్టరమైనదే మన విజ్ఞానము విభజించి వేరుచేయు స్వభావము గలదగుటచే మనము ప్రయోజనవాదమునే యుపయోగింపక తప్పదు అత్యంతవిశాలమైన విజ్ఞానమును, తత్త్వర్తను విడిచి పెట్టును, నిజముగా నా కర్తయు నందొక యంశమే అందుచే జ్ఞానమంతయు యథార్థరూపమునుగూర్చిన భావకల్పనమే పరమసత్య మును గూర్చిన పరిపూర్ణభావకల్పనము

() బ్రాహ్మే తువకుఁ బ్రసంఘ మనిత్యదృశ్యమేయగుట విజమైనచోనట్టి ప్రపంచ మహత్త్వ మఖండిమై దగ్గును వెలస నది ఎరిపూర్ణమైన యింకొక దివ్యతేజస్సు యొక్క ప్రకటింపమని దర్శింతుము అట్టిది కాక, లక్షణ భూస్యములైన యణువులనో, భూ కల్పనములనో మఱుగులను తెరవఁబడి యైవో నది తిప్పక మోసమే యగును లాటిట్ల వాఁడు ౨ ౨౯౧

ప్రత్యక్షమును న్యాయము విభాగించిన విధానమును, స్వరూప సంబంధ సిద్ధాంతమును మన జ్ఞానమునందు వాస్తవికత యిమిడి యున్నదని చెప్పును దర్శనము సవికల్పకము, నిర్వికల్పకము ననుభేదముచే మన జ్ఞానము మన యవసరోచితమైన వ్యావహారిక జ్ఞానమని స్పష్టమగును కొన్నిదశలలో జగత్తునుగూర్చి మనకు స్థూలపరిచయమును, కొన్నిదశలలో దాని గాంభీర్యము నెఱిగిన సూక్ష్మపరిచయమును గలుగును జీవితావసరసిద్ధి నొనఁగూర్చియాసామర్థ్యము సత్యమునకుఁ బ్రామాణ్యమని నిశ్చయించుటచే మన సత్యజ్ఞానము మన దృక్పథముల ననుసరించి పరిమితమైనదని తెలియుచున్నది మన స్తత్వశాస్త్రావసరముల ననుసరించి సంబంధములేని రెండురకముల రూపములతోఁ గూడినది ప్రపంచమని విభాగించుట యుక్తమేనచ్చును గాని, మనము తిర్క్కిసీమ కరుదెంచినపుడు ద్వైతభావము సత్పరిచయపరిసియుండును మేము చూపినట్లే, న్యాయదర్శనము భావించిన పదుమారులనూత్రము ననుసరించి సత్యమును బ్రకటించుటయే తర్కశాస్త్రమున కుచితమగును ఈ వ్యావహారిక సిద్ధాంతమునకు ఫలిత మేమనఁగాఁ దర్కము కల్పించిన నానావస్తుజాలము సంబంధయుక్తమైన యొక సముచ్చయరూప భావము పూర్ణసత్యము కాఁజాలదు పూర్ణపరమసత్య స్వరూపమును గూర్చిన పదుస్వను బరిష్కరింప న్యాయ దర్శనము పూనుకొనలేదు కాని న్యాయము ప్రకటించిన జ్ఞానసిద్ధాంతమును లోపరహిత మొనర్చినచో, ద్రష్టృప్రశ్న భేదములు నిజముగా విజ్ఞానములోనివనియు, సంకతుమించి మన భావము లున్నతి నందఁ జాలవనియు స్పష్ట మగును

౨౧-ప్రకృతిప్రపంచము

న్యాయదర్శనము వైశేషికతత్వము నంగీకరించి, భౌతిక ప్రపంచము, నిత్యములు, కారణరహితములు, పరివర్తనశూన్యములు, మన భావములతో నిమిత్తములేని స్వతంత్రాస్తిత్వముగల యణువులచేఁ గల్పింపఁబడినదని నమ్మును న్యాయశాస్త్రము విశ్వసించు భౌతికదార్థమును గూర్చిన భావము లించుమించుగా వైశేషికవాదుల భావముల

కాని తన యీ సిద్ధాంతమునకు వ్యతిరేకవాదు లొసంగిన యాక్షిపణముల కెట్టి సమాధానములను న్యాయ మొసంగినదో చూచుటలో నుల్లాసము జనింపకపోదు కాలసమస్య కొన్ని విచిత్రములగు కిష్టములను బ్రదర్శించును కొందరు నైయాయకులు కాల మొకవిధముగు ననుభవ మనియు, దర్శింపఁబడిన వస్తువులయొక్క లక్షణముగా నది గోచరించు ననియుఁ దలఁచిరి శిఖామణి గ్రంథకర్తయైన రామకృష్ణాధ్వరి, మనము వస్తువులను వర్తమానములోఁ జూచుచుంటిమి కావునఁ గాలమును దర్శింపఁబడినట్లే మని చెప్పినాఁడు ప్రస్తుతము మన యెదుటనున్న ఘటమువలనఁ బ్రస్తుతకాలము కూడ నీ దర్శనమందున్న దన్నమాటయే ప్రతివస్తువు కాలమునందున్నట్లు చూడఁబడినను, కాలముమాత్ర మెన్నఁడును జూడఁబడదు (1) కాలసంబంధములు వస్తు సంబంధములపై నాధారపడియున్నవి గతాగతములు గాని, మాంద్య పేగములుగాని విషయవ్యాపారములకు పేరై యుండఁజాలవు కాలము వస్తుగుణముగా దర్శింపం బడును గావున నది యధార్థద్రవ్యమే యును (2)

భూతభవిష్యత్తులతో సంబంధించని వర్తమానకాల మనునది లేదని చెప్పి మాధ్యమికసిద్ధాంతమును వాత్సాయనుఁడు పరీక్షించినాఁడు (3) వర్తమానమునకుఁ బూర్వమైనది భూతము పరమైనది భవిష్యత్తునని చెప్పఁబడెను కావున భూతభవిష్యత్తులతో నిమిత్తములేకుండ వర్తమాన కాలము పేరుగాలేదు దేశకాల సంబంధములనుగూర్చి పూరవడుటవలన నిట్టి దురభిప్రాయము కలిగినదని వాత్సాయనుఁడు చెప్పినాఁడు ఒక వస్తువు పతితమైనపు డావస్తువు కొంతదూరము జరిగినకాలమునకు, నింకను జరుగవలసిన కాలమునకును మధ్యమందుఁ గొంతకాలమున్నది ఇదియే వర్తమానమని చెప్పవచ్చును గతమయిన దేశము భూతకాలమును గంతవ్యమయిన దేశము భవిష్యత్కాలమును దెల్పును ఈ రెండునుగాక

(1) న్యాయమంజరి॥ పు ౧ ౬

(2) , , పు ౧౫౭

(3) న్యాయ భా ౨ ౧ ౩౯ ౨ ౧, ౪౪

మూడవస్థానము వర్తమానమునకు లేదు ౧ కాని వాత్స్యాయనుడొక్క చెప్పినాడు, “కాలము దేశరూపమునఁగాక క్రియారూపమున గోచరించును” ఒక వస్తువతనము పూర్తియైనవెనుక ముందు భూలకాల భావము జనించును అట్టిక్రియయే ముందుజరుగఁబోవునపుడు భవిష్యత్కాలభావ ముదయించును ఆ వస్తువుయొక్క క్రియ జరుగుచుండఁగా జూడఁబడిన కాలము వర్తమానము ఇట్టి సందర్భములలో జరుగుచున్న కార్యమును జూడని వ్యక్తికి జరిగినది ఎరుగఁబోవునది చూచుట యెట్లు సాధ్యమగును? గలించినట్టియు రానున్నట్టియుఁ గల ములలో వస్తువు క్రియాశూన్యము వస్తువు నతనమగుచున్నకాలపు అందు వస్తుక్రియ మనము ప్రత్యక్షమగుఁ జూడఁగలము అందుచే వర్తమానకాలము వస్తువునకును వస్తువ్యాపారమునకుఁగల సంబంధమును జూపును, కావున నీ వర్తమానకాలముపై నాధారపడియే భూతభవిష్యత్కాల భావములను మన మూహింపఁగలము వర్తమానములేకున్నచో మిగిలిన రెండు నుండుటకే యవకాశములేదు” ౨ సతీయుఁ గలములోనున్న వస్తువులనుగూర్చియే వానిని దర్శించుట ఎరుగును అందుచే వర్తమానము శూన్యముకాదు, దానికిఁ గొంతవరిమాణ మున్నది, అది కొంత దశసరిగల యిటుకవంటిది ౩

ప్రపంచోత్పత్తి స్వభావములను గూర్చిన కొన్ని సిద్ధాంతములను వాత్స్యాయనుడు విమర్శించినాడు ౪ క్షణిక వాగము నారఁడు ఖండించి, యొక వస్తువొక క్షణములోనే పోయి యింకొకటి వచ్చుననుట కారాధాము లేదనియు, వస్తూత్పత్తికి వస్తువింతికి నొసంగుమోగ సూత్రమండవలెననియుఁ జెప్పినాడు, క్షణకాలస్పృశ్యము బున్నచోట వానిని మన మంగీకరింప వచ్చునుగాని, లేనిచోట నుంఁగా శీలల మున్నగు వానియందు క్షణికత్వము నంగీకరింపఁజాలము ౫

(౧) న్యాయ భా ౨ ౧ ౩౯

(౨) న్యాయ భా ౨ ౧ ౪౦

(౩) వైట్ హెడ్ డి ప్రెస్సియల్ అఫ్ రిలెటివ్టీ ౫ =

(౪) న్యాయ భా ౪ ౨ ౩ ౨౩ ౪ ౨ ౧౬౨౩

(౫) న్యాయ భా ౩ ౨ ౧౧ ౨ ౧౨౧౩

వస్తువుల పరంపరాస్థితియు వాని యవిచ్ఛిన్నతనుగూడ సూచించును అంతయు సభావ మను వాదము నాతఁడు ఖండించినాఁడు అంతయు సభావమైనచో వస్తుసముచ్చయము లుండవని యాతఁడు వాదించినాఁడు ౧ వస్తువు లన్నియు సన్యన్యధారభూతములనియుఁ జెప్పజాలము, దీర్ఘము, హ్రస్వమునైన సన్యన్యధారభూతములైన నైనచో విడిగా నేదియు స్థాపితము కాదు ఇందేదియో యొకటైనను స్వయంస్థితి లేనిదై నచో వానికిఁ బరస్పరసంబంధమును నిరూపింపఁ జాలము ౨ వస్తువుల యుత్పత్తి వినాశములవలన వాని యనిత్యతా సిద్ధాంతము నిశ్చితమైనది అన్యకాశ దేశకాలములు, వాని లక్షణములు గొన్నియు మత్పత్తి నాశనములు లేనివని నై యాయుక్తుని వాదము ౩ సకలవస్తువులు నిత్యము లను భావమును దోషయుక్తమే, ఏలనఁ గొన్ని వస్తువుల యుత్పత్తి నాశనములను మనము చూచుచున్నారము సముచ్చయాత్మక ద్రవ్యములుకూడ నుదయించి నశించుచున్నవి ౪ వాత్స్య యనుఁడు సర్వవృథక్త్య వాదమునుగూడఁ బరిశీలించినాఁడు ౫ ఒక పూర్ణము కేవల తదంతాసముచ్చయము కాదనియుఁ, పూర్ణము నందలి భిన్నాంశములు పూర్ణముతో సమవాయసంబంధమును గలిగియున్నవనియు నై యాయుక్తుఁడు చెప్పును పూర్ణ మనగాఁ దదంతాసముచ్చయమే యను బౌద్ధవాదమును ౬ వాత్స్యయనుఁడు ఖండించి, యట్టి సంబంధము మిథ్య యని చెప్పినాఁడు ౭

(-) న్యాయ భా ౪ ౧ ౨౭ ౪౦ మతీయుఁ జూడు ౪ ౨౨ ౨౩ కృతి ౩౩

(౦) వస్తువులకు విశిష్టవ్యక్తిత్వము లేనచో రెండు సమానానువులకుఁగాని రెండు సమానవిరుద్ధానువులు గల వస్తువులకుఁగాని పొడవు పొట్టి లక్షణమున్నట్లు మన కేల గోచరింపదు మనము రెండు వస్తువులను జూచినప్పుడొక దానికంటె నొకదాని యాధిక్యమును దర్శించుటకు వీలగుటయే అపేక్ష లక్షణము (న్యాయ భా ౪ ౧ ౪౦)

(౧) న్యాయ భా ౪ ౧ ౨౭ ౨౮

(౪) న్యాయ భా ౪ ౨ ౨౯-౩౩

(౫) న్యాయ భా ౪ ౧ ౩౪-౩౬

(౬) శ్రీ చెనుక నిఁచుమించు ౧౨వ శతాబ్దాంతమున జీవించిన బౌద్ధాశోక కృత మగు అవయవనిరాకరణము ను జూడుఁడు

(౭) సాంఖ్యైకాంతవాదమును గూర్చి వాత్స్యయనుఁ డిచ్చిన వివరణము విశదముగా లేదు, అది విహుః పైథాగరవ్ సంఖ్యాసిద్ధాంతము వంటిది కావచ్చును

ప్రపంచ మగావజము కాఁజాలదు అభావవాసులు చెప్పినట్లు మనగాఁ గారణము నశించినచో గాని కార్యములయించదని మొలకఁ జనించుటకుఁ బూర్వము బీజము నశించును వాత్సాయనుఁడు దీనిని బొందించి నాఁడు కారణము, నశించినచోఁ గార్య ములయింపఁ జాలదు బీజ నాశనమైన వెనుకఁ జింతింపఁడును గుఱుచో, ముఁమొరబీజమును భూమిగాఁ జేసిన వెంటనే మొలక పుట్టవలెను కాని నిజముగా ఎరుగున దేమను, బీజము బ్రద్దలై యుండలి భాగము లొక నూత్నాకృతిని ద ల్పించెనుర మొలక జనించుచున్నది కావున మొలక, అభావమునుండి రాక, బీజాంశముల నూత్ననిర్మాణమునుండి జనించుచున్నది ౧ నిమిత్తధర్మమును నిరసించుట సర్వానుభవ విరుద్ధమైంది ౨

౨-౨-తీవాత్మ తద్గమ్యస్థానము

న్యాయదర్శనము ననుసరించి, ఎగ్గులలోఁ గొన్ని ద్రవ్యములు కాసి పున్నవి జ్ఞానక్రియలు, కామములు, ద్వేషములు, సంకల్పములు, సుఖదుఃఖానుభవములు ౩ ఈ విజ్ఞానరూపము లన్నియు సనిత్యములు, వీనిని ద్రవ్యములతోఁ జోల్చురాదు అవి 'అంబు' యను ద్రవ్యగుణములు

'ఆత్మ' యథార్థమైన ద్రవ్యము, దాని గుణములే కామద్వేష సంకల్ప సుఖదుఃఖాది జ్ఞానములు సాధారణముగా నెఱుఁగియుండు డాత్మాస్తిత్వము ననుమానముచే స్థాపించి, ఇట్లు ప్రమాణమువే దానిని స్థిరపరచును ౪ ఆత్మాస్తిత్వమును బ్రుహ్మక్షముగాఁ గూడఁ దెలి ౫ సాధ్యమని యుద్ద్యోతకరుఁడు వాదించినఁడు 'నే'నను దాని ౧ ౨ ౩ ౪ ౫

(౧) న్యాయ భా॥ ౪ ౧ ౧౪-౧౮

(౨) న్యాయ భా॥ ౪ ౧, ౨- ౨౪

(౩) సుఖదుఃఖములు, రాగద్వేషములు భూమి బ్రు లై ఎ' ను బ్రుహ్మ విజ్ఞానరూపము లన్నవి జ్ఞానము భావము సంకల్పము

(౪) న్యాయ భా॥ ౧ ౧, ౧౦

అత్యయని యాతరండు పలికెను ౧ గత భిన్నానుభవము లన్నియు 'నావే' యను జ్ఞానమువలన నాత్మ' యివిచ్ఛిన్నత దెలియుచున్నది ౨ "ఒక వ్యక్తి యేదేనాక పిషయమును గూర్చి తెలియింగోరునపుడు మొదట నాతర డదేమై యుండుననితలంచి, తరువాత ఆ వస్తు విట్టి దట్టిదని నిశ్చయించుకొనును ఇట్టి వస్తుజ్ఞానము నెఱిగిన కర్తయే పూర్వము దాని నెఱుంగఁగోరినవాడు, దానినిగూర్చి యాలోచించిన వాడైనై యున్నాడు కావున నిట్టి జ్ఞానము భిన్నదశలలో వర్తించిన వ్యక్తి అత్య' యను నొకే వ్యక్తికిఁ జెందినదని తెలియును " ౩ మనకుఁ బూర్వమెఱిగిన వస్తువుల స్మృతియున్నది ౪ ఒకర డొక వస్తువును జూచినప్పుడు, దానిచే నాకృష్టుడైనప్పుడు, దానిని సంపాదించి యుత్పించునప్పుడు, గల భిన్నప్రవృత్తుల కాధారభూతమై దొకే యాత్మ ౫ మన మానసికజీవి మనుక్షణమునందు నొక వ్యక్తి జీవిత చరిత్రములో నొక ముఖ్యాంశము కారణ సమున్నతలక్షణ యుక్త మగునదై నచో, దానికిఁగారణ మా లక్షణము లన్నియు నొకే యాత్మకుఁ జెందినవగుటయే యైయున్నది ఉద్యోతకరుఁ డిట్లు చెప్పినాడు, "అత్య లేదనువానికిఁ బ్రతి జ్ఞానక్రియయు వేరై, ప్రతిదాని కొక వేరైన వస్తువుండవలెను, పూర్వస్మరణజ్ఞాన ముంభవము కావలెను " ౬

(౧) న్యాయా ౩ ౧ ౧ అత్య యోగికః బ్రత్యేకమని వైశేషికులు సమర్థించిరి (వైశేషికసూత్రము కా ౧, ౧ న్యాయకండలి ౨ ౧౯౬)

(౨) న్యాయా ౩ ౧ ౧, ౧, ౧౦

(౩) న్యాయా ౩ ౧, ౧, ౧౦

(౪) న్యాయా ౩ ౧ ౧, ౩ ౧, ౧, ౧౦

(౫) ఒక కర్తవ్యమే జ్ఞానోద్భావప్రవృత్తినామ, సమానాశ్రయత్వమ్

(న్యాయా ౩ ౧, ౨, ౩౪)

(౬) న్యాయా ౧ ౧ ౧౦ వాతస్యతి మడివనాడు అత్యలేకుండగనే, ప్రతిజ్ఞాన క్రియయు నొక పరంపరలో నిలకొకదాని నుదయించుజేయన దను ప్రతిపాదనము ననుసరించి, పూర్వస్మరణము, భిన్నజ్ఞా క్రియాలకరణమును సాధ్య మనిచెప్పినచో, నొక పరంపరలోని ప్రతిజ్ఞానక్రియయు సర్వేతరజ్ఞానక్రియలతోడను గలియుటకు, స్మరించుటకు శక్తిగలదైయు డవలెను ఈ వాక్యములు తాత్పర్యమును వివరించుటకు సంగ్రహరూపములు వాక్యమునఁ దీర్చుచున్న ఒక జ్ఞానక్రియ యింకొక భ్దార క్రియను స్మరించుట ఒక దేహ మింకొక దేహానుభవములకు స్మరించుటవంటిదే యగును (న్యాయా ౧ ౧ ౧౦)

ఈ హాదేదనా రూపములగు విజ్ఞాన ౪ లోకనికైండున వివి, వేతాకని కివి చెందునని చెప్పవీలులేదు ఇంకొకని యనుభవము 'నాది' కాఁజాలదు స్మృతి, వ్రత్యభిజ్ఞ, ఆత్మయొక్క వ్యాపహారికావిచ్ఛిన్నతా జ్ఞానము, సంకల్పము లేక ఆత్మ సామర్థ్యప్రకటనము, అన్యాయసంబంధము, మున్నగు మానసికావస్థ లన్నియు నాత్మ యాధార్థ్యమును నిరూపించును

విజ్ఞానము దేహగుణమును భౌతికవాయము సులభముగా ఖండింపఁ బడెను అది దేహలక్షణ మైనచో నది శరీరములోని భిన్నావయవము లందును, భాగములయందు నది యుండవలెను ౧ భిన్నావయవములు భాగములునుగూడ విజ్ఞానమును, గలిగియున్నచో వ్యక్తియొక్క విజ్ఞాన మవయవ విజ్ఞాన సముచ్చయరూపమని చెప్పవలెను దేహమునకు విజ్ఞానమున్నచో, నన్ని జడపదార్థములకు నుండవలెను, ఏలన శరీరము జడపదార్థరూపమే దేహతీతమగు నాల్మలేకున్నచో నైతికనియమావళి వ్యర్థమగును ౨ శరీర మనుక్షణమును మారుచున్నది కావున, రాజోవు జన్మములలో మనకుఁ జాపఫలితమేమియు నంటదు విజ్ఞానము శరీరమునకు ముఖ్యగుణమైనచో, విజ్ఞానములేని శరీరము లెన్నఁడు నుండరాదు, కాని శవములకు విజ్ఞానము లేదు సమాధ్యవస్థలలో విజ్ఞానము లేదు, అది దేహమునకు సహజగుణముకా దేలన, నైనచో దేహమున్నంతకాలము నది యుండవలెను దేహగుణములైన వర్ణదులల్లుండును ౩ అది దేహముయొక్క తాత్కాలికలక్షణమైనచో దానికారణము దేహముకాక వేతాకదైయుండవలెను దేని విజ్ఞాన మొకని కున్నదో, దానికి విజ్ఞానము గుణము కాఁజాలదు, విజ్ఞానము దేహగుణమేయైనచో, నది యుత్పిదులకును గోచరించునది కావలెను ౪

(౧) దేహ లక్షణములు ౨౨౦-౨౨౨ వాస్తవిక విజ్ఞానభిజ్ఞాన అనుభవము నిచ్చిన వ్యాఖ్య

(-) న్యాయ ౧, ౩, ౧,

(౨) న్యాయ ౧, ౩, ౨ ౪

(౪) న్యాయ ౧, ౩, ౨౨-౨౩

విజ్ఞానము దేహమునకు నహములక్షణముగాడఁ గాని కొన్ని యనుభవములు తెలుపుచున్నవి దేహము విజ్ఞానమునకొక యనుభవముని చెప్పవచ్చును “శరీరపక్షియింకు, నింద్రియములను, వస్తువులను, వాహన” మని నిర్వచనము చెప్పఁబడెను ఇ అత్మ కొన్ని వస్తువులను సంపాదించుటకుఁ గాని, తిరస్కరించుటకుఁగాని శరీరము నుయోగించును మనస్సునకు, భావములకు నింద్రియములకు శరీరము నిలఁబడు మనము శరీరమే అత్మయని కాని, విజ్ఞానమనికాని చెప్పరాదు ప్రాణవృత్తులను శరీరము కాదు ప్రాణశక్తి లేక సత్త్వమునగా నాశ్మకు శరీరముతోఁగల యొక పథమగు సంబంధమునే సూచించును ౨ ‘అత్మ’ యింది రుములు కాదు, యింద్రియములను నిగ్రహించి, వాని అనుభవములను అమితరంగానుసరించుచి ౩ వివిధజ్ఞానక్రియల కేకత్వము కల్పించుచుది యాత్మ నేత్రములు శబ్దములను అనఁజాలవు, శ్రోత్రములు ఘృత్యములను జూడఁజాలవు ఒక వస్తువును జూచుచున్న నేనే దానినిగూర్చి వినియుంటి ననుభావము, అత్మ యింద్రియములకు నేరై, యతీతము కానిచో నసాధ్యమగును ఉపకరణములుగా ఇంద్రియము లొక కర్తను లేక రూపమాచుని సూచించును వదార్థకర్తృత్వము లగుటచే నవి విజ్ఞానమును గుణముగాఁ గలిగియుండఁజాలవు చూచిన వస్తువు, నేత్రముమగూడ నశించినను, చూచినజ్ఞానముమాత్రము నిలిచియేయుండును, అందువే నిజ్ఞానము బాహ్యవస్తువులకుఁగాని, యింద్రియములకుఁగాని చెందిదు ౪ అత్మ మనస్సనియుఁ జెప్పరాదు, విలస, నాత్మ మనస్సు నొక సాధనముగా నాలోచించుట కుపయోగించును మనస్స్వరూప మణుకల్పిత మగుటచే దేహమువలెనే అదియు నాత్మ కాఁజాలదు గ్రహణశక్తి మనస్సుయొక్క గుణమైచో నేకకాలముదే నర్థవస్తుజ్ఞానముగల యోగులశక్తి కర్థముచెప్పుట కష్టమగును ౫ అత్మ

(౧) న్యా నా ౧ ౧, ౧౧

(౨) న్యాయకందళి పు ౨౬౩

(౩) న్యా ౧ ౩ ౧ ౧

(౪) న్యా భా ౪ ౧౦

(౫) న్యా భా ౧ ౩ ౧౦౯

దేహేంద్రియమనస్సులు గాదు, వీలన దేహము పఠనమైనను, నింద్రియములు నశించినను, మనస్సు నిర్వృత్తిచెందినను, నాత్మ నశించదు ౧ ఇవన్నియు దృశ్యములలోనివే అత్మయొక్కటి కర్త, ద్రష్టయు నైయున్నది, దృశ్య మెన్నడు గ్రహణకాలము ౨

ఈ నిత్యమగు నాత్మ బుద్ధియుఁగాదు, ఉపబద్ధియుఁ గాదు, జ్ఞానమునుగాదు ౩ బుద్ధి నిత్యముగాదు, అత్మ నిత్యము కాక తప్పదు ౪ మన విజ్ఞానము నొక ప్రవాహముతోఁ బోల్పవలెను అందొక మానసిక దశ అదృశ్య మగుటతో నింకొకటి దృశ్య మగును శబ్దముపెర క్షరముగాని, ఘటమువలెఁ గొంచెమెక్కువ కాలముండునది కాని, విషయస్వభావ మెట్టిదైనను, జ్ఞానక్రియలు ననిత్యములే ౫ ఒక వస్తు వెక్కువ కాలముండుటవలన దానిని గూర్చిన మన జ్ఞానవైశిష్య మధికముగా నుండును, కాని యట్టి జ్ఞానక్రియమాత్రము నిత్యము కాఁజాలదు ౬ పూర్వము చూచిన వస్తువును తిరిగి గుర్తించుకొని బుద్ధికిఁ జెందినది కాదు ౭ నైయామికు ననుసరించి, బుద్ధి యొక ద్రవ్యము కాదు, జ్ఞానక్రియకుఁ గర్త కాదు, అది అత్మయొక్క గుణము, సర్వవిచ్ఛేదనది సుఖదుఃఖాదులకుఁ గారణములైన యన్నిటిని జూచు సర్వద్రష్టయు, సర్వభోక్తయు, సర్వజ్ఞాతయు నాత్మయై యున్నది

ఈ లక్షణములు గలిగిన ద్రవ్యము వివిధభాగములు గలది కాదు, వీలన న్యాయసిద్ధాంతము ననుసరించియే సముచ్చయ ద్రవ్యములు నశ్వరములు, అసముచ్చయము అవినాశములు, ఉత్పత్తిగల దీదితై నను వివిధభాగకల్పితము, ఆ భాగములు విడిపోవునవిదయు

(౧) ప ప్ర పుట ౬౯ మఱియుఁ జూడు భాషావిచ్ఛేదము పుట ౪౦౪౯

(౨) న్య వా ౩ ౨ ౧౯

(౩) ౧ ౧ ౫

(౪) న్య వా కా టిక ౧ ౧ ౧౦

(౫) న్య భా ౩ ౨ ౧-౩ ౩ ౨ ౧౨-౪౧

(౬) న్య భా ౩ ౨ ౪౪ మఱియుఁ జూడు న్య వా ౩ ౨ ౪౫

(౭) న్య భా ౩ ౨ ౩

నశించును అత్త నిరవయవము, నిత్యము నై నది, దాని కాదియు నంతమును లేదు, అత్తకొక యారంభమున్నచో నంతము నుండితీరును అత్తకుఁ బరిమిత పరిమాణములేదు, ఏలనఁ బరిమితమైనది భాగాన్ని తము, నందుచే నశ్వరము అత్త అణుమాత్రమో, అనంతమో కావలెను, సముచ్చయ ద్రవ్యములవలె నది మధ్యమపరిమాణము గలిగి యుండఁ జాలదు, అది యణుమాత్రము గాదేలన, నై నచో దాని గుణములైన బుద్ధి క్రియాసంకల్పాదులను మనము దర్శింపఁజాలము అది యణు మాత్రమైనచో శరీరమంతయు వ్యాపించు జ్ఞానక్రియకుఁ గారణమును జూపఁజాలకుండుము ౧ అది మధ్యమ ప్రమాణము గలదైనచో నది శరీరముకంటెఁ బెద్దదైనను జిన్నదైనను గావలయును, ఎట్లైన నది దేహమంతయు వ్యాపించియుండునని చెప్పినరీతిని వ్యాపించి యుండఁ జాలదు, శరీరపరిమాణమే గల దన్నచో నది శరీరమునకుఁ జాల చిన్న దగును, ఏలన వయసుతో శరీరము పెరుగుచుండును, మఱియుఁ బ్రతి జన్మమునకును దాని పరిమాణము మారవలసిన కష్టము కల్గును అందుచే నాత్మ సర్వవ్యాపి, కాని యనేకవిషయముల నేకకాలమున గ్రహింపఁ జాల దేలన దానికి గ్రహించు సాధనమైన మనస్సణుమాత్రమైనది శరీర ములో జరిగిన వ్యాపారముల వాసనలను స్వీకరించునది మనస్సు, ప్రత్యాత్మకు నిత్యమైన యొక మనస్సే యుండునని చెప్పఁబడెను ౨

ప్రతివ్యక్తిలో నుండు నాత్మయు విశిష్టమైనది ౩ అత్మల సంఖ్య అనంతము, కాకున్నచోఁ బ్రతివ్యక్తియుఁ బ్రతివ్యక్తి యొక్క భావము లను, సూహలను దెలిసికొనఁగల్గును ౪ నకల శరీరములలో నొకే యాత్మ యున్నచో నొక వ్యక్తి సుఖమునుగాని దుఃఖమునుగాని యను భవించునప్పుడు, అందరు సమానానుభవమునే గలిగియుండవలెను, కాని యట్లు జరుగుటలేదు

(౧) తర్కసంగ్రహదీపిక పు ౧౦

(౨) న్యాయా ౧, ౧, ౧౬ ౩ ౨, ౫

(౩) న్యాయా ౧౫ ౪, ౧, ౧౦ న్యాయా ౩ ౧౧౪

(౪) ఒకే యాత్మ బిన్నదేహములను నడపుట ప్రకృతి వింతమైనదని యంగీ కరింపఁబడెను (న్యాయా ౩ ౨, ౩౨)

విజ్ఞాన మాత్రయొక్క ముఖ్యక్షణము గాదు, జ్ఞానక్రియావరం
గరల కంతమున్నది “తుదిజ్ఞానక్రియ విషయములో నది యింకను
నుండుటకు పరియు పుణ్యపాపకారణములు లేకున్నచో నశించును లేక
కాలవిశేషమువలననైన ననగాఁ బుణ్యపాప వ్యాపారములను నశింపఁ
జేయుగల కాలవిశేషముచేనైన నశించును లేక తుదిజ్ఞానక్రియ జనింపఁ
జేయు వాసనలచేనైన నశించును ” ౧ విజ్ఞానమున కధారభూతమైన
యాత్మకు విజ్ఞాన మెల్లప్పుడు నుండ నవసరములేదు నిజముగా నది
యొక జడస్వరూపము, విజ్ఞానదశా విశేషములు దానికుండవచ్చును అ
జ్ఞానయొక్క ప్రకాశము జ్ఞానకు వేరై యుండఁజాలనట్లే, ఆత్మకువేరై
విజ్ఞాన ముండఁజాలదు కాని ఆత్మకు విజ్ఞాన ముండనవసరము లేదు
ప్రవృత్తిరంగమునందు మనస్సంయోగమే నాత్మ కుదియుంచు నొక
గుణమే విజ్ఞానమని చెప్పబడెను అది ముప్పుడప్పు డాత్మయందుఁ
బ్రదర్శితమగు లక్షణము ౩

అని చిర్రత ననుసరించి భిన్నకాలములలో భిన్నదేహములతో
సంయోగమును గలిగియుండు నిత్యపదార్థమే యాత్మ, వ్యక్తిత్వత
కర్మకలాపమే దేహ మూలకారణము, నుభవ క్షణానుభవ హేతువునైనది ౪
దేహ ముచ్చష్టమైన విధిబలముచే గల్పింపఁబడినది ౫ సూర్యకర్మ

(౧) న్యాయా ౩-౨-౨౨

(౨) ఆత్మ చిర్రత నాశము పరియు ముమాత్రమే, దేహమరియు
వానిని సమర్థముగను అనియు అతో జ్ఞానా దాది నిరీకరగుణ సమన్వితమని ఉద
యమయి గలదిగాఁడ

(౩) నా భా॥ న్యాయా ౩-౧-౨౦ ల వి శా

(౪) నా భా॥ ౩-౧, ౨౨ దేహమును భూమిమే యుక్తముగా ర్పించును
మిగిలిన భూములుకూడఁ గూడి యందును (౩, ౧-౨౯) మనుష్యదేహమును
భూమి కిచ్చించి ను, పరుణలోకములలో అమయకరములును మార్మిక లోకములలో
జ్వాలామయి దేహములును యక్షలోకములలో వాయురూపకరములు నుండివచ్చును
లెలఁబడెను కాని అంతాకర్మము దేహములు లేవు

(౫) న్యాయా ౩-౨-౨౦ -

ఫలము నశించనికారణమున దేహము కలుగుచుండును ౧ తా ననుభ
వింపవలసిన కర్మఫలానుగుణమైన దేహమును బ్రతిష్ఠిక్తియుఁ బొందు
చుండును శివియొక్క జన్మము కేవల ఖౌతికవ్యాపారము కాదు
ఉద్ధ్యోతకరూపిట్లు చెప్పినాడు, “శిశుత్వత్తివలనఁ గలుగు ఫలితముల
ననుభవింపవలయు దింపతుల కర్మయు, నీ లోకమున జనించి యను
భవింపవలయు వ్యక్తియొక్క కర్మయుఁ గలిసి మాతృగర్భముందలి
దేహమును సృజించును ” ౨ ఆత్మకు దేహముతోడి సంయోగమును
జన్మమనియు, వియోగము మరణమనియు వ్యవహరింతురు. ౩
సృష్ట్యారంభమునం దణుపణులో నొక క్రియాశక్తి నిహితమై, దానివలన
౧౫ కలిసి ఖౌతికవదార్థములగును అట్టి క్రియాశక్తియే ఆత్మలయొక్క
మానసములలో నుదయించి, యాయా యాత్మల పూర్వకర్మాను గుణము
లైన గుణముల నుదయింపఁజేయును ప్రత్యాత్మయొక్క చరిత్రమునం
దనేకజన్మము లుండును ఒక జీవి కే క్షణమందైనను గల చరిత్రము
గత జీవితములదై యుండును, భావిశీగిత లక్షణముల కదియే సూచన
యైయుండును ఏ యొక్క జన్మమైనను, పూర్వానేకజన్మ పరంపరల
సముదాయములో నొక్క భాగమై యుండును

పూర్వజన్మసిద్ధాంతము విశ్వసింపఁబడుటచే దానిని రుజువుచేయు
టకుఁ బ్రయత్నింపఁబడలేదు చంటిబిడ్డలు చిన్నతనముననే నుఖ
గోఖాటభవములు పొందునట్లు గాన్పింతురు, చంటిబిడ్డయొక్క అరపులు
నవ్వులును వికసించి ముకుళించు వద్దముయొక్క ఖౌతికక్రియలవంటివే
యనుటకు వీలులేదు ౪ మానవుఁ డొక ఎప్పుడుకంటె జాల విశేషముగా
నధికుఁడని క్షీరముకొఱకు బురిటిబిడ్డకోరిక సూదంటురాయికిని నినుప

(౧) పూర్వకృతఫలానుబంధాత్ || (న్యాయ ౫॥ ౩, ౨, ౬౦)

(౨) న్యాయ ౫॥ ౩, ౨, ౬౦

(౩) ౪, ౧, ౧౦ సంసారచక్ర మార్మకుఁడెందునా మనస్సునకా యను ప్రశ్న
మది ౧౬ డెను ఉద్యోతకరూపిట్లు చెప్పెను. 'సంసార మనఁగా దేహసంయోగ వియో
గములై, దో రవి మనస్సు కే చెందును ఎనన్నే ఒరింతు'ది సంసారమనఁగా నుఖ
దుఃఖానుభవ మన్నచో, సప్త దాత్యకే చెందును (న్యాయ ౫, ౧, ౧౬)

() ౩, , ౧౬ ౨౦

ముక్కుకునుగల యాకర్షణమువంటిది కాదు, ఏలయు గొప్ప గొప్ప శోధాశ్రమము గాదు గాన వస్తువులు గుణసహజముగై వుట్టింపగై బిడ్డలు కోరికలతోఁ బుట్టవచ్చునను నాక్షిపణ ముచితమై, దిశాదు, పలన కోరికలు కేరల గుణములకావు, అవి పూర్వానుభవమునుండి యుద్భవించును — “పూర్తిగా మఱపుగలిగి, అనుభవశూన్యమై” నున మీ లోకమునకు వచ్చుటలేదు, కొన్ని పూర్వజన్మమునందాల్లించిన స్మృతులు, భావములు గలిగి మనము పుట్టుచున్నాము ఇ కొన్నితైత్తిగ శోధులు గూడఁ బూర్వజన్మ పునర్జన్మములను సమర్థించును నున యొక్క లకుఁ బూర్వపరజన్మముల నంగీకరింపకున్నచో, నునముచేసిన మిథ్యత నాశనమువలనను, నకృత్యాభ్యాగమువలనను మున నైతిక పుష్టకుంటువడును మన మిపుడుచేసిన మిథ్యతలక్షణములు నునముచేయును, మనలో నేడుగల భేదావస్థలకుఁ గారణముగఁ బూర్వజన్మము నుండవలెను మనకర్మఫలాను భవము పూర్తియైనప్పటికి నలయాత్మ సంసారబంధమును పునర్జన్మావసరిమను నీడి మోక్షమునుబొందును మోక్షమునకు ముందుజన్మములోఁ బూర్వకర్మఫలితమందలఁపఁ బూర్తిగా ననుభూతమై, నశించును ఇ దుఃఖరావాత్యమే మోక్షము ౬ “భయశూన్యము, నాశరహితము, నానందమయమునగు నీ యవస్థకే బ్రహ్మ వస్థయని పేరు ఇ మోక్షమనగాఁ గలుష రహితము అవ్యయానందము, నఖండకాంతిరూపమునై నది అది యాత్మచాశనము కాదు,

(౧) ౩, ౧, ౨౨-౨౪

(౨) ౩, ౧, ౨ ౨౬

(౩) కొనునంకల్పాదు లాకర్షణముల దుఃఖవచియ్యకల యది పురమున్నదల చెప్పవల వాదింపవచ్చును కొన సూక్ష్మ పుష్ట ధాతవల రిక్త, స్థూలదర్శన మాత్మలకుఁ బూర్వజన్మమునందు విశిష్టమునందు

(౪) న్యాయ ౩, ౨, ౬౭

(౫) న్యాయ ౪, ౧, ౬౪

(౬) ౧ ౧ ౭

(౭) తదభయమ్, అపరమ్, అమృత్యురదిమ్, బహుశ్శాం

ప్రాప్తిః (న్యాయ ౧ ౧ ౨)

ఆత్మబంధనిర్మూలనము అది దుఃఖము నశించుటయనియే కాని సుఖానుభవముని పేర్కొనఁబడలేదు, ఏలన సుఖ మెల్లప్పుడును దుఃఖసమ్మిశ్రితము అది దుఃఖమువలెనే యుత్పత్తిగలది ముక్తపురుషుఁడవ్యయానందము ననుభవింపవలయు నన్నచో నాని కవ్యయమైన దేహము నుండవలయును, ఏలన దేహనిర్మాణము లేనిదే సుఖానుభవము సాధ్యము కాదు గ

ఆత్మయానందసారమని గ్రంథములు చెప్పినదాని కర్థము దుఃఖ తోపమనియే ముక్తి యను భావమున తెప్పడును దుఃఖ విముక్తి యనియే యర్థము ౨ న్యాయదర్శనము ననుసరించి మోక్ష మనఁగా, విజ్ఞాన క్రియారాహిత్యము, దేహమనోబుద్ధి, దియాదులనుండి విడిపడుట ముక్తపురుషులు పొందు నీ యవస్థను గాఢసూమ్యవస్థతోఁ బోల్పవచ్చును ౩ జ్ఞానానందరహితమైన యీ శుద్ధచైతన్యవస్థ అప్రమేయ మహాత్మ్యముగలదని చెప్పఁబడెను ఏలన, నీ స్థితిలో నాత్మ విభుత్వలక్షణములను గలిగి యుండును, కామసంకల్పాది విశేషగుణములుండవు మోక్షస్థితిలో నానందము నాత్మ యనుభవించునను సిద్ధాంతమును వాత్స్యాయనుఁడు విమర్శించి, దానికి సాక్ష్యము కాని హేతు బలము కాని లేదనెను అనందప్రసర్జనమున కొక కారణ మున్నచో నది నిత్యమో యనిత్యమో కావలెను నిత్యమైనచో బద్ధజీవికి ముక్తజీవికిని భేదముండదు, అనిత్యమైనచో నది యేమగును? అత్మ మనస్సంయోగముకాదు, ఏలన దానివలన నేమియు అభింపదా పుణ్యాది సాహాయ్య మవసర మగును, కాని యనిత్యపుణ్యఫలము నిత్యము కాఁజాలదు పుణ్యక్షయముతో సుఖాంతము నగును ౪ మోక్షావస్థ జ్ఞానక్రియాకూన్యమును, ఏలన న్యాయము ననుసరించి, జ్ఞానక్రియలు

(౧) న్యాయా ౧౧౨౨ మఠీయుఁ జూడు న్యాయా ౪౨౪౮ సుఖమొక గుణము; అత్మ కది యొక యవయవము కాదు, వాదస్పతి (న్యాయా ౩౯౬౯ ౧౨౨౨)

(౨) సర్వదర్శన సంగ్రహము ౧౧ అ

(౩) సుపుష్ట్య సప్తపాదదర్శనే శ్లోకాభావక అవవర్గః (౪ ౬౩)

(౪) న్యాయా ౧౧౨౨ ౨౨ మఠీయుఁజూడు న్యాయకందశి పుట ౨౦౬౮౩

గూడ ననిర్వములును, ప్రవృత్తి హేతువులు నగుటచే ఒంధకారణము లగును, మోక్షము శుద్ధజ్ఞానరూపము సాంఖ్యభావమును బంధింపఁ బడెను ఏలన నీ శుద్ధజ్ఞానావస్థకొక కారణమండవలెను, కారణమైన ననిత్యమే పురుషుడు మోక్షావస్థలో ప్రకృతి నుండి నేర్తై, తన స్వభావ యునుబొంది యానందించునని చెప్పిన సాంఖ్య భావము యుక్తము గాని విచారింపఁ బడినది, ఏలన జడప్రకృతికి విజ్ఞానగుఁ యు చెప్పుట దోషమని యాతఁడు గలిగెను ౧

నై యాయుకుల మోక్షశబ్ద మర్థహీనమని విచుర్చకునికిఁ దోచును న్యాయతత్త్వమునకును భౌతిక వాదమునకును విశిషభేదము లేదు ఒక వ్యక్తి అర్చకాని, దేహముకాని కాదు, రెండినమౌళికమును, అత్మకు దేహమునుండి వియోగము సంభవించుటచే, “నాశ్చర్యజనకమైన దేదియు సంభవించదు ” “భూమి సముద్రముతోఁగలిసినను, సముద్ర మాకాశమునఁ జొచ్చినను” నంతే అశ్చర్యమైన విజ్ఞానమును మరణ శాంతితోఁ బోల్పవచ్చును స్వప్నరహితమగు నిద్రావస్థ యూర్ధ్వవందిది ఒక శిల, గాఢనిద్రలోనుండి, నిద్రాభంగములగు స్వప్నములు లేకుండ నప్రమేయూనంద మనుభవించుచున్నదని మరలగా చెప్పుకొనవచ్చును నిష్కామ నిరిచారస్థితి, మానవుఁడు వాంఛించు వాంఛలకుఁ బ్రతి బింబముపండిదీ, పేదనలు, కామములును, భావములును లేకుండఁ జోయి, దేశకాలబంధములనుండి విడివడుట వేరు, దైవజ్ఞానముతో నూత్నజన్మమందుఁ పేరు, హృదయావేశముగలవా రట్టి యువస్థ న కించుబొమ్మతోఁ బోల్పవచ్చును అది యితరదేవతా విగ్రహములున్న నిలయములో నుంచనగును ఏ శాఖకుఁ జెందినను వేదాంతి మోక్ష మనఁగా నీ నశ్వరిము నెల్లయునగు వ్యక్తిత్వము పోయి, అనంత వ్యక్తి త్వములో లీనమైపోవుటయేయని వాదించును అనంతర నై యాయు కులు మోక్షమనఁగా నఖండానందిమని ౨ యర్థముచెప్ప యిత్నించిరి గాని, అత్మకు విజ్ఞానముతోఁగల బంధబంధమునుగూర్చి భావమును వారు మార్పుకొనినఁగాని యట్టి యర్థము పొనఁగదు

(౧) స్కా ౫ ౨, - ౧౧-౧౬

(-) న్యాయతత్త్వము ౫౪ ౧-౨౪౧

౨౩ - ఆత్మనుగూర్చియు, నాత్మకు విజ్ఞానముతో సంబంధమును
గూర్చియు న్యాయసిద్ధాంతమును గూర్చి కొన్ని
విమర్శాత్మక పరిశీలనములు

తన సిద్ధాంతములో విజ్ఞానమునకుఁ గల స్థానమును నై యాయ
యి కుఁడు సరిగా విశదీకరించలేదు. ఆత్మ విజ్ఞానశూన్యమైనదనియు,
జీవితీ జడపదార్థ సంపర్కముచే విజ్ఞాన నుదయించుననియు నాతఁడు
వాదించినాఁడు. మన విజ్ఞానై క్యమునకు మూలాధారముగ నొక యాత్మ
ద్రవ్యాస్తిత్వమును విశ్వసించుచు మన విజ్ఞానము రెండుక్షణములలో
భిన్నమైనది కొన్ని క్షణములలో నది పూర్తిగా నదృశ్యమగుచును కాని
మానము చిన్నతనములోను నిప్పుడు నొకే వ్యక్తులనియు, పూర్వ
వస్తుజ్ఞాన స్మరణము మన కుండుటచేతను, విజ్ఞానమునకేకత్వము గలదని
గోచరించుచును ఈ విజ్ఞానై కత్వమున కర్థము చెప్పుట కొక యాత్మద్రవ్య
మున్నదనియు, నది నిత్య మేకమనియు, నై యాయుకు లూహించిరి
కాని విజ్ఞానదశ లోకదానిపై నొకటి ప్రభావము గలిగియుండును కాని
యాత్మ విజ్ఞానహీనమయ్యుం బూర్వవిజ్ఞానస్మృతి నెట్లు కలిగియుండఁ
గలదు? కాని నిదాద్యుపస్థలయందు మన విజ్ఞానమయజీవితమున కభావ
దశ లున్నచో, నాశ్శ హీనమైన దైనచో బూర్వ జ్ఞానస్మరణ కవకాశ
మెట్లుండఁగలదు? నై యాయుకుఁడు తలచిన యాత్మ మానసికగతా
వరంపరల దర్శించుచుండు నిత్య విజ్ఞానస్వరూపమే యాత్మ కాకున్నచో
నది పూర్వవస్తువులను గుర్తించుటకాని, స్మరించుటకాని సాధ్యవడదు
శంకరుఁడిట్లు చెప్పెను, “కొన్నియవస్థలలో విజ్ఞానము చెడునని సమ
ర్థించునాతఁడైనను, జెడిన విజ్ఞానమును దర్శించు విజ్ఞానమా పలనఁ
గాక యట్లు మాట్లాడఁజాలఁడు” (౧) ఆత్మ యనగా నవిచ్ఛిన్నమగు
విజ్ఞానమై, యెన్నఁడును లోపింపనిది కావలెను తనచే న్యయముగాఁ
జూడఁబడినట్టికాని, బాహ్యమునుండి చూడఁబడినట్టిగాని భిన్న విజ్ఞాన
పరంపరల సముచ్చయమే విజ్ఞానమయినచో నది సూత్రసంస్కరముకాని,
స్వయంప్రకాశము, నిత్యమునైన ద్రవ్యకాని కాజాలదని చెప్పినప్పుడు

నై యాయుకుని వాదము యుక్తమైనదే ఈ రెండవ సూత్రము విజ్ఞానా తీతము కానక్కరలేదు, విజ్ఞానశూన్యముగు వాత్స, విజ్ఞానదశలు విడిచి పోయిన వాసనలను గుర్తించు శక్తిగలిగి యుండుటవలన, విజ్ఞాన పూర్వకముగా జరిగిన విషయముల సంస్కారములను స్వీకరించు మేదస్సువంటిదే యగును విజ్ఞానము నెఱుంగు, విజ్ఞానమయ శక్తి స్వరూపముగా నాత్మ నూహింపకున్న నది లేదనుటయే మంచిది శరీర ములోఁగల మేదస్సంబంధములగు పొరలవలననే స్పృతి, ప్రత్యభిజ్ఞయు గలుగు చున్నవని చెప్పకొనిన సరిపోవును కాని నై యాయుకుఁ డిట్టి పరిష్కారముతోఁ దృప్తిపొందఁడు అందుచే నాతఁడు విజ్ఞానవతియైన యొక ద్రవ్యను లేక యాత్మ నంగీకరింపక తప్పదు అత్మ చేతన పదార్థ మను భావములోని యర్థ మిమిడియున్నది అత్మ అతీంద్రియశక్తియు నిత్యవిజ్ఞానమయమును, కాని యా విజ్ఞానము వ్యావహారిక జ్ఞానము కాదు క్షణికములైన జ్ఞానక్రియల స్వరూపము నిష్కమగు నాత్మ యని చెప్పుటకు నై యాయుకుఁ డిష్టపడఁడు అందుచే నవిన శియగు నాత్మ స్వరూపము ననిత్యములగు మానసికావస్థావరంబరంగా నూహింపరాదు, అత్మకు వీనితో నెల్లప్పుడుండనవసరము లేదు కాని అత్మయుండుట వలని ప్రయోజన మిది విజ్ఞానాధిపతి యని యంగీకరించినఁగాని అభిం పదు ఈ విషయములో సాంఖ్యులభావము నై యాయుకుల భావము కంటె నొక యుడుగు ముందునకు వేసినది

అత్మకు విజ్ఞానము గుణ మని చెప్పకున్నచో విజ్ఞానమిర్థ రహిత మగును విజ్ఞానశూన్యములకును రెండుద్రవ్యములైన యాత్మకును భౌతిక పదార్థములకును సంపర్కవి వలన విజ్ఞాన ముదయింపఁజాలదు అత్మ స్వయముగా విజ్ఞానమయముగాక, బాహ్యప్రపంచ వ్యాపారముచే నందు విజ్ఞాన ముదయించునని చెప్పుటచే నీ వాదము నాస్తికవాదముతో సమానమైన దగును, విజ్ఞానము మేదస్సంజాతము కాఁజాలదని వచించి నను ప్రయోజనము లేదు జడపదార్థమునకును విజ్ఞానమునకుఁ జాల దూరమున్నది, విజ్ఞానమునకుఁ దుల్యపదార్థము జడఁగత్తులో నింకొకటి లేదు చేతనాచేతన పదార్థము అన్యోన్యసంపర్కము లెట్లు కలిగి యుండునో యూహించుటసాధ్యము మన మొక యచేతన విషయము

నుండి, మానసిక విషయమునకుఁ బోవుటలో నొక ప్రపంచమునుండి దాని కెట్టి పోలికయు లేని యింకొక ప్రపంచమునకుఁ బోవుచున్నాము అత్త అనంతము నిరవయవము, మనస్సణుమాత్రము నిరవయవము, రెంటికి సంపర్కమెట్లు చెప్పుట ? ౧ అనంతవ్యాపియైన యాత్మ యందు విజ్ఞాన ముదయించుచో, నట్టి యాత్మయంతయును దీనికి మూలాధారమా ? లేక అందొకభాగమా ? మొదటిది సహేతుకము గాదేలన, నెప్పుడు విజ్ఞానమునకు సర్వవిషయము లొకే క్షణములో దృశ్యములు కావలెను రెండవదియు నిరర్థకవాదమేలన నాత్మ నిరవయవము, పుణ్యపాపములే దీనిని నిర్ణయించునని చెప్పుటకు వీలులేదేలన, సాగరాకాశ నదీ పర్వతాదులను గ్రహించుకత్తికిఁ బుణ్యపాపములకును సంబంధము లేదు శంకరుఁడు వివిధాక్షేపణములఁ దెల్పియున్నాఁడు ప్రత్యాత్మయు సర్వవ్యాపి గావున నొక యాత్మకు సంబంధించిన మనస్సు సర్వాత్మ సంబంధియై, సర్వాత్మలకు నొకే యనుభవ ముండవలెను సర్వ వ్యాప్తములగు ననేకత్వ లొకే దేశము నాక్రమించు ననియు సంగీ కరించవలెను ౨ మనస్సుపై నాత్మయొక్క కార్యము వలన విజ్ఞాన ముదయించు చున్నదన్నచో, నప్పుడాత్మ, విజ్ఞానలక్షణములలోఁ బాల్గొను నని చెప్పవలసి యుండును, ఏలన రెండు జడపదార్థములు సంపర్కము పొందినపు డందువలన జనించునదికూడ నొక జడపదార్థమే కావలయును నాస్తిక భాషారోపణమునుండి మనము బయట పడవలెనన్నచో, నణుపులయొక్కగాని, ఎలెక్ట్రానులయొక్కగాని, యంధస్మృత్యమువలన నుద్దేశరహితముగా విజ్ఞానము జనించునను భౌతికవాదమును వినర్జించి, విజ్ఞానము వీనికి పేరైన స్వతంత్రతక్తియని మన మంగీకరించవలెను అత్మయనఁగా నొక యభౌతికతక్తి యనియు నది నిత్యప్రవృత్తి గలదనియు నట్టి ప్రవృత్తి మనము చూడఁజాలకుంటిమనియు గ్రహించ వలెను మఱిపునకును, సస్మృతమునకును గారణములుండవలెను గాని స్మృతికిని, జ్ఞానమునకు నవసరములేదు

(౧) శంకరభాష్యము - ౨, ౧౯ ప్రశ్నయకాలమునందాత్మల కణుసంబంధముండ దని చెప్పఁబడెను అప్పుడు వానికిఁ బూర్వస్మృతి యెట్లుండును? సంస్కారములు మన స్సులో నుండునా? ప్రశ్నయములో నాత్మతో మనస్సుండునా?

(౨) శంకరభాష్యము - ౨, ౩ ౫౦-౫౩

గున మాత్మకును దేహమునకును భిన్నత్వము సంగీకరించు నెడల, వాని ఎరస్వర గంగార్కమునకు సమస్తస్థిహితువును జెప్పవలసి యుండును న్యాయదర్శనము ననుసరించి జ్ఞానక్రియ లాత్మ మనస్సం యోగము వలన జనించును గునమ్మున కొక వైపున నాత్మతోడను, నేరొక్కప్రక్క నిలచి ౭ ముల తోడను సంయోగమున్నది ఇట్టి సంయోగ మున కాధారము చూపజాలక, నైయాయకుఁ డది దైవప్రభావమని నిశ్చయించినాఁడు

శరీరము నాత్మయు భిన్నములేకక, అన్యోన్యసహకారము గల యాధార్యరూపములని నైయాయకు నభిప్రాయము విడిపోగల శక్తి గలిగి ౧౦ భేదహమున నవసించుచున్నదిగాని, దేహము జడవదార్థ కల్పితగునియు సిద్ధాంతికరింపఁబడెను మానవనిర్మాణమున నాత్మయు దేహమును సమానములని నాక్రమింపఁజాలవు అని ఎరస్వరము వేరై నవియుగపు దేహమును యంత్రమునకు బాహ్యమునుండి యాత్మ యనునదొకటి చేర్చఁబడిలేదు మానవ వ్యక్తియం దాధ్యాత్మిక భౌతిక ద్రవ్యముల కవినిభావసంబంధమును నైయాయకుఁ డుపపాదించి నాఁడు ౧ న్యాయునై శేషసిద్ధాంతముల ననుసరించి, ఉత్తమ లక్ష్య యధనమునకుఁ జడవదార్థ ముపకరణముగా సంయోగింపఁ బడునని చెప్పఁబడెను చైతన్యమందు జడవదార్థముందుండి సత్వధికమైన విలు వయు విజ్ఞానమును గలవు, అందుచే సత్వధిక యాధ్యాత్మమును గలదు

సర్వానుభవములకు విజ్ఞానమే యాధారమని నైయాయకుఁ డెఱుఁ గును విజ్ఞానము భూమి, సూర్యుఁడువంటి సత్త్వాంశములలో నొకటి గాదు సర్వసత్త్వాంశములకు మూలము నాధారము నై నది బాహ్య వస్తు ప్రవృత్తిచే నాత్మయందు జనించు గుణముకాక, యద్వియనునది సర్వానుభవాధార భూతమైనది అస్పృంభిట్టు యద్వి సర్వవ్యవహారహేతు వని వర్ణించినాఁడు ౨ అత్మకుఁజెందిన సర్వవస్తుప్రకాశకలక్షణమని శివా

(౧) వ్యా॥ భా॥ ౨ ౬౦

(౨) ఉర్వసంప్రహము॥ పుట ౩౬ లన న్యాయబోధినిలో వ్యవహార మనగా శక్తిప్రయోగమని చెప్పెను కాని యీ విర్వచన మతి సబకుదితము

దిత్యుడు నిర్వచించెను ౧ తద్వ్యాఖ్యాత మగు జనవర్ధముడు మితీయు ఏవరించును నది “అజ్ఞానాంధకారమును దోలఁగించు సర్వ వస్తుప్రాశకము గావు ౨ గాంతి స్వరూప” మని ప్రకటించెను ౩ సర్వానుభవపూర్వమైన దనుభవఫలము కాజాలదు కొన్ని విశేష ౪ ౫ ములు విశ్వాసములు బాహ్యపరిస్థితులవలన జనింపనగునుగాని, విజ్ఞానాధారము లేనిదే, వ్యతిరేకముగా బాహ్యపరిస్థితులు వానికిఁ గారణములు ౬ కాజాలవు న్యామసిద్ధవచనము ననుసరించి, బుద్ధి ద్రష్టకు సంబంధించి నది ౭ అది యొక తాత్కాలిక దృశ్యము కాదు, దృశ్యమున కెన్నఁడుఁ జెందని ద్రష్టయొక్క సహజలక్షణము, అదియే విశ్వవ్యాప్తిగల విజ్ఞానము, అది లేనిదే, లోకములోని వస్తువులుగాని, వ్యక్తులుగాని కెల్లప్పుడు

విజ్ఞానము సర్వనుభవ మూలాధారమై, యాత్మలు, దానిచేఁ దెలియఁబడు వస్తువులు, కూటస్థస్వరూపమగు నా విజ్ఞాన భాగములైనచో నది పరిమితిగలది కాజాలదు ఎల్లప్పుడును మార్పునొందుచున్న జీవీయు, నా జీవి యనుభవములోని వస్తువులును ననంతమైన విజ్ఞానములో నంశమాత్రములు గావలెను జీవితములోని వివిధానుభవముల కేకత్వమును ఘటించున దామృయుని నై యాయుకుఁడు చెప్పినాఁడు అట్టి యాత్మయే సర్వానుభవముల కాధారభూతమైన విజ్ఞానస్వరూపము, దాని నొక ద్రవ్యమని మన మనరాదు, ఏలన వ్యవహారప్రపంచమునకు మాత్రమే పరిపూర్ణ భావములను దానికిఁ గల్పించుట యగును, వ్యవహార ప్రపంచానుభవము అన్నిటికి మూలాధార మదియే కదా! ప్రకృత్యతీతమగు విజ్ఞానమును బ్రకృత్యనుభవములోఁ గలిపినచో సదియొక సాధారణబుద్ధి కి క్తిగల వ్యక్తియై, వస్తువులకు వేరైనదగును

(౧) అథా శ్రయః ప్రకాశః సోఽస్మి అన్నంభట్టు ఆత్మనిర్వచనము జ్ఞానాది క ణమి(తర్కసంక్రమము పు ౧౭)

(౨) అజ్ఞానాంధకార తిరిస్కారకారకా ఎకంబద్ధాస్థానద్వైప్రకాశకాః ప్రదీప ఇవ దేదీప్యమానో యః ప్రకాశకః సా బుద్ధిః

(౩) న్యా వా ౩ ౨ ౧౯

మన మివట నొక భేదమును గ్రహించవలెను ఎట్లనైతే అంతరిత కీకమై శుద్ధమైన విజ్ఞానము వేరు, అంతరితములుగల కీకలు వేరు నై యాయుకుడు ప్రకటించిన యాత్మ, వెంపును, చరిత్రమును మార్పును గలది అదిగల దాని కంతమునుగలదనియు, సముచ్చయార్థరేఖలు అటు శిథిలత, నాశనము నుండుననియు, నేకము నవిభక్తియు నగు అన్యమునకు విచ్ఛిత్తి లేదనియు, జెప్ప హేతువులవలన శుద్ధార్థ నిర్వచనమునకు ది మైనదియు, శీవాత్మలకు బరివర్తనమున్నదియు వివరములన్ని చున్నవి శీవాత్మలకు గాంక్షలు, అక్షయములున్నను, వానిననుసరించి, ప్రకృత్యవస్థలయొడ వానిప్రవృత్తులు మారుచుండును పరిచ్ఛిన్నతీవి కొన్నియవస్థలలో గొన్నియుదేకములను గలిగి, వ్యాప్తి వృత్తి కారణములవలన నేటిప్రవృత్తి కాలం' ములు గలిగియుండును పరిశుద్ధార్థకుల గల నిత్యత, పరిణామావస్థలలోనున్న శీవాత్మలకులయందును బయ్యెప్పుడు వ్యావహారికముగాజూచిన స్థితిమూలముగా గలవట్లుచున్న శీవాత్మల కిట్టి స్థిరత, బాహ్యకారణములచే విచ్ఛిన్నత పరిమితాలయములు గల శీవాత్మలసంఖ్య యనంతము, శీవాత్మలయొక్క ప్రత్యేకత, దాత్మ లిక తాటస్థమనియు, మర్త్యత్వశాపము తొలగింపంతనే, యీ లోక మును జోవుననియు నై యాయుకుడు చెప్పినప్పుడొకరి స్పష్ట సత్రిమము గానే ప్రకాశించినదని చెప్పవచ్చును బద్ధిముక్తాస్థలలో నెందున్నను, నాత్మయొక్క మూలము, సహజమునైన అక్షయ నిర్వచన సబాధిత మునై యుండవలెను ఆత్మ స్వరూపము మన జ్ఞానమున రలితమైన దగుటచే, బుద్ధి చిత్త సంకల్పాదుల విడిచి చూడగా మానవసృష్టి యందు మిగులునది శూన్యము మాత్రమే యని తోచును అనిత్యవిషయ గుణములకు నిత్యము యథార్థమునైనదే యాధారముని ప్రయాయుకుడు డూహించినది యుక్తమే శీవాత్మకు పస్తుసంబంధమే శుద్ధార్థ అవ్యభావ మును ముఖగుంబరచుచున్నది మనజీవాత్మ, జడవదృష్ట నాహుత్యముచే బ్రకాశించుటలేదు చైతన్యము నిత్యమైన సమయలో ప్రయాయుకుడు సత్యమునే వలికినాడు, కాని, అది శీవాత్మ యని పొందవడినాడు శీవాత్మకు బూర్వజన్మజ్ఞానము లేదు, అవిచ్ఛిన్నవిజ్ఞానమును లేదు మనలో సంతర్కర్తయైయున్న యాత్మ నిర్వచితమైనదే, కాని సత్తుగుణ ములనుగూర్చి భావములను గ్రహించుచున్న శీవాత్మశక్తి, పస్తువులపై

నాధారపడుచు మార్పునొందుచు, జడపదార్థస్వభావమును గొంత గలిగి యున్నది స్వచ్ఛాత్మస్వరూప మవిచ్ఛిన్న ప్రవృత్తి కలది, దానికి జరామృత్యువులు లేవు కాని మనస్సు, దాని నిలయుమైన దేహము, తత్సహచరములైన యింద్రియములవలెను, భిన్నలక్షణయుక్త మైనది. జీవాత్మల యనుభవము భిన్నమైన దగుటకుఁ గారణము భిన్నమనస్సులతో వానికిఁగల సంబంధమే మనస్సంబంధమునుండి జీవాత్మ విడివడినచో నప్పుడు సర్వవస్తువు లేక కాలముననే విజ్ఞానమునఁ బ్రకాశించును అప్పుడు సర్వజీవాత్మల యనుభవము నొకే యాత్మరూపములని బోధ పడును అప్పుడు జీవాత్మ, తాను జీవించుచున్న దేశకాలపరిస్థితుల ననుసరించి, యొక విలక్షణమైన దృష్టిని వికసింపఁజేసికొని, సర్వాత్మ భావమును బొంది సర్వానుభవ మేక కాలమునఁ గాంచగల్గును జ్ఞానమే యాత్మ, వస్తువులన్నియు బరిణామశమున నొకే యాత్మయొక్క విశిష్ట రూపము లను వేదాంతవాదమును విశ్వనాథుఁడు సమర్థించినాఁడు ౧

జ్ఞానస్వరూపమువలన, జీవాత్మయొక్క వృధక్ర్యము నిత్యలక్షణము గాదని విశద మగును ప్రత్యాత్మయు నొక విశిష్టమనస్సంబంధము గలిగి, చూచుచున్న యనుభవప్రపంచములు సమానములని మనము నిశ్చయింపఁజాలము ప్రత్యాత్మకొక్క ప్రత్యేకప్రపంచ మున్నచో, నెన్నియాత్మలున్నవో యన్ని ప్రపంచము లున్నవను తత్త్వము సిద్ధించును ప్రపంచము భావకల్పితమను సిద్ధాంతమునకు పైముఖ్యమును న్యాయము ప్రదర్శించి మన మందర మెఱిగిన యొక ప్రపంచమున్నదని వలికినది అనఁగా, మనము దేశకాలావధులను దాటి, తాత్కాలిక పృథక్త్వముల నధిగమించి, యనంతము నవిచ్ఛిన్నమునగు రంగమునఁ బ్రవేశించు చున్నామని యర్థము సకలజ్ఞానము నందు నవిలంఘ్య

(౧) నన్నస్తు విజ్ఞానమ్ ఏతత్ అత్మా తస్య స్వరూపైకాశయావత్వాచ్చేకనత్వమ్ జ్ఞానసు బాధకం తు తస్మైవాకారవశేషః తస్మాన్ భావత్వాదేవ క్షణికత్వం పూర్వపూర్వ విజ్ఞానస్య ఉత్తరవిజ్ఞానే హేతుత్వాత్ (సిద్ధాంతముకావళి ౪౯) అక్కయే జ్ఞానము అది జ్ఞాన స్వరూపమని దాని స్వయంప్రకాశకత్వము వలనఁ దెలియును ఈ యా వస్తువుల జ్ఞానమును మనది జ్ఞానము నాత్మయొక్క విశేషరూపములు అవి దృశ్యములు కావున నవిత్యములు, పూర్వమాననక దశ ఉత్తరదశలకుఁ గారణము లగుచున్నవి

మగు నొక లక్షణమున్నది తెలియుట యను లక్షణముగల యాత్మ పరిచ్ఛిన్నము కాఁజాలదు జీవాత్మకును జగత్తునకును సంబంధ మచంచల మైనది గాదు పరిచ్ఛిన్న విజ్ఞానము సమగ్రము కాదు, అందుచే నది యాత్మసంతృప్తి లేనిది పరిచ్ఛిన్న విజ్ఞానము నిత్యమును స్వయం సంస్కారము నొందుచుండు లక్షణమును గలిగియున్నది మానవ విజ్ఞానము విచక్షణాత్మకము, దానికి పేరై యున్న జ్ఞాపల జగద్విషయ ములను దాను గాదని త్రోసివేయుచుండును విజ్ఞానమునకు బాహ్య మైనదెల్ల నిజముగా నట్టిది గాదు యున మున్ముస్థితిలోఁ దృప్తినిగాంచ లేకుండుచే, మన ముండవలసిన స్థితికి సూచకము బాహ్యప్రపంచము నధిగమించి పోవుటకుఁ జేయు యత్నమంతయు దాని మూలాధార శక్త్య మును గనుఁగొనుటకే, అది పరమ విజ్ఞానము, దానిలోఁ జరగని వెవ్వియు నుండవు శుద్ధాత్మకును జీవాత్మకును నై యాయుటకుఁడు భేదము నంగీకరించును, భావవిశ్వాసములచే జీవాత్మ శుద్ధాత్మయొక్క సగుణరూపమే విక్షణమందైనను, మనము జీవాత్మ లక్షణములను దెలియవలెనన్నచో, దాని గతచరిత్రము, దాని దేశకాలపరిస్థితులు, దాని యవిచ్ఛిన్నుట, మున్నగు వాని వలననే తెలియఁగలము ఈ ప్రత్యేక లక్షణము లన్నియు శుద్ధాత్మకు పేరై నవనియుఁగాని దానిపై ననే యాధారపడి యున్నవనియు నై యాయుటకుఁ డంగీకరించును జీవాత్మ నానాత్వము కాత్కాలిక గుణాదుల సంపర్కము వలనఁ గలిగినదనియు, నాత్మయొక్క యథార్థస్వరూపమును దెలిసికొన్నచో నానాత్వము పోవుననియు విశద మగును వ్యావహారికానుభవము ననుసరించి చూచినచో ననేకాత్మ భావము గోచరించును కాని పారమార్థిక దృష్టితోఁ జూచినచో నానాత్వ మున కతీతమైన యేకత్వము గోచరించును పరమాత్మ యేకముకాఁ జాల దేలన భిన్నములగు నాత్మల యనుభవమునకు భేదము లేకుండఁ బోవునను న్యాయసిద్ధాంతము సమంజసము కాదు, ఏలన జీవాత్మల నానాత్వమును మేము కాదనలేదు అనేక మానవము లనేకాత్మల కవకాశ మిచ్చును, అనేకాత్మలు తమ ప్రవృత్తుల వలన లోకమును గల్పించును జీవాత్మలకుఁ బ్రపంచముయొక్క వివిధ రూపముల జ్ఞాన ముండఁ జాలదు కాని సర్వప్రపంచ సర్వతోముఖానుభవమును గలిగియుండు నొక్క యాత్మయైన నుండవలెనని శ్రీధరుఁడు రచించినాడు. అట్టి

యాత్మకు సర్వవిషయములతో సామాన్య సంబంధముండదు సర్వవస్తువులతో నవినాభావ సంబంధమును సర్వవస్త్రాధిపత్యమును దానికుండును ౧ సారాంశ మేమనగా నిన్ని యాత్మలు లేవు; అత్మ యొకటి నానాత్వ మంతయు వ్యవహార సంబంధములచే జూపట్టునదే

సర్వవ్యాపియైన విజ్ఞానస్వరూప యాథార్థ్యమును లేక నేకై కాత్మ స్వరూపాస్తిత్యమును సమర్థించుటచే జగత్తు భావకల్పితమను సిద్ధాంతము నామోదించుట కాఁజాలదు ద్రష్టదృశ్యములతోఁ గూడిన జగత్తున కాధార మేకై కస్వరూపమైన పరమాత్మయని చెప్పుటచే, జీవకోటి జన్మించుట కనేక యుగముల పూర్వమే తమ వ్యాపారముల నెరపుచుండిన సూర్యచంద్ర భూమ్మాదినుండలము లసత్యములని చెప్పుట కాఁజాలదు

విజ్ఞానము కేవల మాత్మగుణ మని చెప్పినంతకాలము న్యాయము మన యనుభవముల కిర్థమును నిర్ణయింపఁజాలదు, అత్మ యనగా సర్వాంతర్యామియైన విజ్ఞానస్వరూపమని నిశ్చయించినగాని మన యనుభవ మర్థవంతము కాఁజాలదు బాహ్యజగత్తు రిస్థితులవలనఁ గొన్నిభావములు విశ్వాసములును జనించి, మానవస్వభావ స్వరూపముల నిర్ణయించుచున్న వను న్యాయవాదము యుక్తమైనదే కాని యీ మానవస్వభావము సర్వవిజ్ఞాన యాజమాన్యము కలది కాదు అది దృశ్య పరంపరాగతమగు విజ్ఞానాంశస్వరూపము మాత్రమే జీవనానాత్వము నకుఁ గారణము భౌతిక జగత్సంబంధమే జీవాత్మలు జడవదార్థమునఁ దగుల్కొనియున్నను నాంతరంగికముగా శుద్ధాత్మ భావముఁ బొంద యత్నించుచున్నవి పరిపూర్ణసిద్ధిఁ గాంచిన జీవు లాత్మతేజోగ్నిలోఁ గ్రాగి, దేహబంధము లను ధూమములు విడిచినవెనుక స్వచ్ఛప్రకాశమును గాంచుచున్నవి దీని ననుసరించి, సిద్ధాత్ము లనగా భూస్య స్వరూపు లనియు సర్థముకాదు ముక్తావస్థలోనున్న జీవులవిషయములో నేకత్వ నానాత్వ భేదమేలేదు మనము న్యాయదర్శనము యొక్క ప్రధానోపదేశములను, వైరుధ్యములఁబాపి, సమన్వయ మొనర్చినచో, నిట్టి

నిర్ణయమునకు వచ్చుట కవకాశమున్నది న్యాయము లీ వివరములను మున్నదని యెఱుంగజాలరైరి

౨౪ - ధర్మశాస్త్రము

సంకల్పమునకును యద్ధికిని విస్మయమైన భేదమున్నది న్యాయ శాస్త్రకారులు విశదీకరించినందుండలేదు యద్ధి వస్తుజ్ఞానము నిచ్చినవెనుక దానినిగూర్చి వనిచేయుటకు బయల్పడు పిచ్చిప్రక్రియ సంకల్పమునాల్గి తన కెదుటనున్న వస్తువులను గ్రహించి, వానినిగూర్చి యాలోచించు కేవల నిష్క్రియాపూర్వమును యద్ధియనుకొనుట యుద్ధిము కాదు జ్ఞాన మంతయు నుద్దేశపూర్వకమైనది, అందువలననే వస్తువులను మనము తెలిసికొనుచునే, వాని యుద్దిష్టానిష్టము లుడయుచు, వానిని సాధించు టకుఁగాని తిరస్కరించుటకుఁగాని కోరిక లేర్పడు ఒక వస్తువునుగూర్చి మన మాలోచించినపుడు, దానివిలువ ఎక్కడే కలుగును, దానికేగల ప్రయోజనమును నిర్ణయింపఁజూతుము ధర్మశాస్త్రము తీవ్రము యొక్క వ్యావహారిక ప్రవృత్తికనుక, నుద్దేశపూర్వక ప్రవృత్తికి సంబంధించినది

కొన్ని న్యాయగ్రంథములలో సంకల్పప్రవృత్తి వ్యభావమును గూర్చి వివరణముచేయఁబడెను విశ్వనాథుఁ డిప్పు రనేక కారణములను జెప్పెను అసాధ్యవిషయములను మనము గోరము, చంద్రునికొక కేడ్పువారు బిడ్డలే సాధారణముగా మనకుఁ బొంద సాధ్యములగు వస్తువులనే కోరుదుము ౧ మఱియు సంకల్పములోనున్నవి రోరఁదగినవై, కర్త కుపయోగకరములై యుండును ౨ మన మార్కహర్యచేయి సంకల్పించినప్పుడై నను నొక ముల్గును మన మాంసములోఁ దొప్పించుచు నప్పుడై నను, కొంతప్రయోజనసేద్దని మన ము సింహము

(౧) సిద్ధాంతముక్తావళి (౨ ౧౫౫ ౧౨౦)

(౨) శృతిసార్యతాజ్ఞానము

(౩) ఇష్టసాధనతాజ్ఞానము

కర్తకు సంబంధము లేనిదానికి దేనికిని విలువలేదు కర్త, ఆత్మ హత్యాదికార్యములు ౬నకు శ్రేయఃప్రదములని తన మనస్సహజావస్థలో నున్నప్పుడు నిశ్చయించును ౧ అనంతర మెట్టి యభిప్రాయమున కవకాశమున్నను, సంకల్పకాలములోఁ గోరివస్తువు ప్రయోజనకారి యనియే తలఁపఁబడును ఒక కార్యక్రమమును మనము నిశ్చయించు కొనునప్పుడు, దాని భిన్నఫలితముల కవకాశములనుగూర్చి యాలోచించి, యొక నిశ్చయమునకువచ్చి, దానివలన నధికదోష ముండదని భావించుము ౨ ఒక విషయమువలన నధికప్రమాద ముండునని తోచిన యెడల దానికొక తెట్టి ప్రయత్నమును జేయము ఇట్టి నిశ్చయము నందు భిన్నఫలితముల పరిశీలనము గలదు

సహజసిద్ధములై, అప్రయత్నముగాఁ జేయఁబడు కర్మలకు స్వేచ్ఛా ధీనత్వము లేనికారణముచే ధర్మమీమాంస కివి యుక్తములు గావు ౩ బాహ్యమునుండి బ్రహ్మహవేగమునఁ బ్రేరేపింపఁబడు రాగద్వేషముల కాత్మ బద్ధము కాదు ఆత్మ స్వయముగా విజ్ఞానహీనమైనదై నచో, రాగద్వేషాదు లను పాశములు దానిని బంధించి యీడ్చునని యనుకొనవచ్చును ఆత్మకుఁ గ్రియాశక్తి పరిశీలనశక్తి నిర్ణయశక్తియుఁగలవని వై యాయు కుండు తలఁచెను దీని యర్థ మేమనఁగా నాత్మ యమోమస్యాతంత్ర్యము గలది ౪ పురుషకారమున కేమియు స్థానము లేదనియు, సర్వభావ ములకును దైవమే కారణ మను భావమును వాత్స్యాయనుండు ఖండించెను మానవసంకల్పము క్రియాసమర్థమే, దైవసంకల్పానువర్తియై పనిచేయును సంకల్పము కారణశూన్యమై పనిచేయునని వాత్స్యాయ నుండు విశ్వసింపఁడు ౫

(౧) రోగదూషితచిత్తః

() బలవదగ్రహణమునుబంధితః శ్లోకము ఈ భావము సంశయాస్పదమైనది ౬ నిష్ట అజగత్సర్వజ్ఞానము కాని అనిష్టజగత్సర్వజ్ఞానాభావముకాని కావలయును విశ్వసాధుండు రెండవదే యుక్తమని భావించెను

(౨) జీవయోని పూర్వకము

(౪) న్యాయ భా ౪, ౧, ౧౯-౨౦

(౫) న్యాయ భా ౪, ౧, ౨౦-౨౧

సర్వకార్యములకును సుఖప్రాప్తియు, దుఃఖనిరహమును బ్రయోజనమునై యున్నవి శ్లేశకారణమైన దుఃఖము, అర్థ సహజశాంతిలో లేగని నూచింబును సుఖప్రాప్తికారి, దుఃఖవిముక్తియే యుత్తమశ్రేయము, నీలన సుఖమెల్ల వృధును యుఃఖనిమ్మిక్రిగము, అ అప్పుడప్పుడు సుఖలేశము లున్నను, సంస్కారము దుఃఖము యును సంసార విముక్తియే పరమశ్రేయము దుఃఖము, జన్మము, కర్మ రోషములు, దురభిప్రాయములు, వీని కదాని వెనుక నగదిగా నాశ నము చేయవలెను కి దుఃఖము జన్మఫలితము, జన్మము ప్రవృత్తి ఫలితము ప్రవృత్తి, మంచిదైనను, జెడ్డదైనను, సంసారమునకు బంధించి, నీచోన్నత జన్మములకుఁ గారణ మగును దేహధారిత్వము దౌర్భాగ్యమని నై యాయుకుఁ గు నమ్మును, ' న్మనుసే నాత్మకు రోగము వంటిది కర్మ రాగసంజాతము ' నని చెప్పిన నోవలిస్ థా ముతో నాతఁ డేకీభవించును ప్రవృత్తియంతయు రాగద్వేషమోహములచే బనించును ద్వేషములో నీర్వ్య, క్రోధము, దౌర్జన్యము, శూన్యము నిమిడియున్నవి రాగమునందా, దురాఘ, వ్యామోహము, సంపత్తి కాంక్ష మున్నగున వున్నవి మోహమునందు, దురభిప్రాయము, అంశయము, గర్వము, శ్రద్ధాలో ము నున్నవి మోహము మిక్కిలి

(౧) న్యాయా న్యాయా న్యాయా మతీయ న్యాయా న్యాయా న్యాయా (౧) ౧౧, ౧౧

(౨) సర్వదర్శన సంహిత, ౧౧ ఆ ఉద్దేశగతరూపి గావించు గ్రంథ మున్నాడు సుఖము లేనిచో బుద్ధియు వ్యర్థమగును దుఃఖప్రవృత్తిమే పుణ్యులల మనరాదు ఏల నవృద్ధు పుణ్యులల శేవల శ్లోకల ఇయు కలదగును రాగప నిత్య జీవిత యోఁ బ్రవృత్తి రెండు విధములు, ఒకటి కామ్యుద్ధితై బ్రవృత్తి రెండు దశాంశితనీధి నిర్మాణసాత్మకము కామ్యో తరుష్వతో పద్ధిరూప ప్రవృత్తి ఒకటి, మతీయు ముఖ్య లేకున్నచో బుద్ధి దుఃఖము భావించెను నుండే న దర్శ సుఖము లేకున్నచో మోహో యు కగు ఎం నా నును గుని నా నా (న్యా నా ౧౧ ౧) శ్రీరథుడగు దుఃఖానామ మును లో గోరియ ఎల నానందానుభవమున్నది యావప్రవృత్తిలో రోణక ను న్న

(౩) న్యాయా ౧౧, ౧౧, ౧౧, ౧౧ అల్ప బౌద్ధ రణధ, ౧ (౧౧, ౧౧, ౧౧) (న్యాయకంధి ౧౧ ౧౧)

గర్హింపఁదగినది, ఏలన నదియే రాగద్వేషముల మదయింపఁజేయునది ౧ ఈ దోషములవలన మన మాతృ కిష్టానిష్టములు లేవని యెఱుఁగక రాగ ద్వేషవశుల మగుచుందుము అట్లయొక్క స్వభావమును గూర్చియు సుఖదుఃఖాదులను గూర్చియు మిథ్యాజ్ఞానము వలన నీ దోషములు జనించుచున్నవి పరమార్థమైన నిత్యమోక్షమును బొందుటకు దోషాభిప్రాయములతో నారంభించి దుఃఖ మంతముగాఁగల గొలుసును విచ్ఛేద మొనర్పవలెను దోషజ్ఞానము నశించుటతో దోషములు నశించును వాని నాశనముతోఁ బ్రవృత్తికి స్థానముండదు గనుక జన్మావకాశమును బోవును జన్మరాహిత్య మనఁగా దుఃఖనాశనము, దానికి యఖండానందము నామాంతరము ౨ మన మెంతకాలము ప్రవృత్తిలోనుండుమో యంతకాలమును రాగద్వేషములుండి, పరమశ్రేయ స్వముపార్జనమున కాటంకము లగును దుఃఖద్వేషమును ద్వేషమే సుఖానురాగమును రాగమే యగును గాన నివి యున్నంతకాలము సుత్తమగతి లభించు నవకాశము లేదు

భేద బుద్ధి నడచివేయుమని నై యాయకు సుపదేశము, దోష విముక్తిఁడైనవాని ప్రవృత్తి పునర్జన్మహేతువు గాదని యాతఁ డంగీకరించును ౩ జీవన్ముక్తులైనవారు దేహావసానవర్యంతమును గర్మ చేయుచునే యుందురు అట్టి కర్మ వారిని బంధించదు మనము మన వ్యక్తిత్వమున కంటివట్టుకొని, యింద్రవదవి, బ్రహ్మవదవి మున్నగునవి కావలెనని సత్కర్మాచరణ మొనర్చినను, మనము సంసారబద్ధులమై యుండకతప్పదు భేద బుద్ధి సంపూర్ణముగా నశించుటే సంపూర్ణ మగు శ్రేయము

సమ్యక్జ్ఞాన సంపాదనమువలననే సంసారము తొలఁగిపోదు దేహాత్మసంబంధ కారణమైన కర్మ సంస్కారము పూర్తిగా హరించవలెను, పునస్సంబంధహేతు వెయ్యదియు నుండరాదు ౪

(౧) ౪, ౧, ౩ ౯

(౨) న్యాయా ౩, ౨, ౬౬ ౪, ౧, ౬ ౪ ౨, ౧

(౩) న్యాయా ౪, ౧, ౬౪ (౪) ౪, ౧ ౧౯ ౨౦

(౧) ౧, ౧, ౧౩ దానము, రోజుము, సేవము యోగ్యతాదీరక క్రింది ౫ తర
చోరత్వ శాపరత్వములు, అయోగ్యములు, సత్యవచనము, ప్రయోజనాప్లవకర సంభాషణలు
యోగ్యవాక్యరత్నాలు అన్వరణవచనము రుష నిష్పృహములు మామూల వాచనము
యోగ్యముకానిది బాధారక్తకృపా క్రిద్ధిలు యోగ్యమానము రత్నాలు దే యాయా
విశ్వాసము అయోగ్యములు

- (၁) ဗွဲ့စည်းပုံ၊ အမည်
(၂) ဗွဲ့ဝင်များအရပ်ရပ်၏ အသက်၊ လိင်၊
(၃) ဗွဲ့ဝင်များအရပ်ရပ်၏ ပညာရေး

(౩) స్థానిక భాషలో, ౪౬ నెలల వయసుకు చేరుకుంటే పదివేల రూపాయల వరకు ఉన్నతరంగానికి ఉన్నత విద్య అందించడానికి ప్రభుత్వం ప్రణాళిక చేసింది. (గవర్నర్ల పేర్లు ఇవ్వండి) అలాగే ఉత్తరప్రదేశ్ లోని పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాలోని గ్రామాలలో, ౩, ౪, ౫, ౬, ౭, ౮, ౯, ౧౦, ౧౧, ౧౨, ౧౩, ౧౪, ౧౫, ౧౬, ౧౭, ౧౮, ౧౯, ౨౦, ౨౧, ౨౨, ౨౩, ౨౪, ౨౫, ౨౬, ౨౭, ౨౮, ౨౯, ౩౦, ౩౧, ౩౨, ౩౩, ౩౪, ౩౫, ౩౬, ౩౭, ౩౮, ౩౯, ౪౦, ౪౧, ౪౨, ౪౩, ౪౪, ౪౫, ౪౬, ౪౭, ౪౮, ౪౯, ౫౦, ౫౧, ౫౨, ౫౩, ౫౪, ౫౫, ౫౬, ౫౭, ౫౮, ౫౯, ౬౦, ౬౧, ౬౨, ౬౩, ౬౪, ౬౫, ౬౬, ౬౭, ౬౮, ౬౯, ౭౦, ౭౧, ౭౨, ౭౩, ౭౪, ౭౫, ౭౬, ౭౭, ౭౮, ౭౯, ౮౦, ౮౧, ౮౨, ౮౩, ౮౪, ౮౫, ౮౬, ౮౭, ౮౮, ౮౯, ౯౦, ౯౧, ౯౨, ౯౩, ౯౪, ౯౫, ౯౬, ౯౭, ౯౮, ౯౯, ౧౦౦, ౧౦౧, ౧౦౨, ౧౦౩, ౧౦౪, ౧౦౫, ౧౦౬, ౧౦౭, ౧౦౮, ౧౦౯, ౧౧౦, ౧౧౧, ౧౧౨, ౧౧౩, ౧౧౪, ౧౧౫, ౧౧౬, ౧౧౭, ౧౧౮, ౧౧౯, ౧౨౦, ౧౨౧, ౧౨౨, ౧౨౩, ౧౨౪, ౧౨౫, ౧౨౬, ౧౨౭, ౧౨౮, ౧౨౯, ౧౩౦, ౧౩౧, ౧౩౨, ౧౩౩, ౧౩౪, ౧౩౫, ౧౩౬, ౧౩౭, ౧౩౮, ౧౩౯, ౧౪౦, ౧౪౧, ౧౪౨, ౧౪౩, ౧౪౪, ౧౪౫, ౧౪౬, ౧౪౭, ౧౪౮, ౧౪౯, ౧౫౦, ౧౫౧, ౧౫౨, ౧౫౩, ౧౫౪, ౧౫౫, ౧౫౬, ౧౫౭, ౧౫౮, ౧౫౯, ౧౬౦, ౧౬౧, ౧౬౨, ౧౬౩, ౧౬౪, ౧౬౫, ౧౬౬, ౧౬౭, ౧౬౮, ౧౬౯, ౧౭౦, ౧౭౧, ౧౭౨, ౧౭౩, ౧౭౪, ౧౭౫, ౧౭౬, ౧౭౭, ౧౭౮, ౧౭౯, ౧౮౦, ౧౮౧, ౧౮౨, ౧౮౩, ౧౮౪, ౧౮౫, ౧౮౬, ౧౮౭, ౧౮౮, ౧౮౯, ౧౯౦, ౧౯౧, ౧౯౨, ౧౯౩, ౧౯౪, ౧౯౫, ౧౯౬, ౧౯౭, ౧౯౮, ౧౯౯, ౨౦౦, ౨౦౧, ౨౦౨, ౨౦౩, ౨౦౪, ౨౦౫, ౨౦౬, ౨౦౭, ౨౦౮, ౨౦౯, ౨౧౦, ౨౧౧, ౨౧౨, ౨౧౩, ౨౧౪, ౨౧౫, ౨౧౬, ౨౧౭, ౨౧౮, ౨౧౯, ౨౨౦, ౨౨౧, ౨౨౨, ౨౨౩, ౨౨౪, ౨౨౫, ౨౨౬, ౨౨౭, ౨౨౮, ౨౨౯, ౨౩౦, ౨౩౧, ౨౩౨, ౨౩౩, ౨౩౪, ౨౩౫, ౨౩౬, ౨౩౭, ౨౩౮, ౨౩౯, ౨౪౦, ౨౪౧, ౨౪౨, ౨౪౩, ౨౪౪, ౨౪౫, ౨౪౬, ౨౪౭, ౨౪౮, ౨౪౯, ౨౫౦, ౨౫౧, ౨౫౨, ౨౫౩, ౨౫౪, ౨౫౫, ౨౫౬, ౨౫౭, ౨౫౮, ౨౫౯, ౨౬౦, ౨౬౧, ౨౬౨, ౨౬౩, ౨౬౪, ౨౬౫, ౨౬౬, ౨౬౭, ౨౬౮, ౨౬౯, ౨౭౦, ౨౭౧, ౨౭౨, ౨౭౩, ౨౭౪, ౨౭౫, ౨౭౬, ౨౭౭, ౨౭౮, ౨౭౯, ౨౮౦, ౨౮౧, ౨౮౨, ౨౮౩, ౨౮౪, ౨౮౫, ౨౮౬, ౨౮౭, ౨౮౮, ౨౮౯, ౨౯౦, ౨౯౧, ౨౯౨, ౨౯౩, ౨౯౪, ౨౯౫, ౨౯౬, ౨౯౭, ౨౯౮, ౨౯౯, ౩౦౦, ౩౦౧, ౩౦౨, ౩౦౩, ౩౦౪, ౩౦౫, ౩౦౬, ౩౦౭, ౩౦౮, ౩౦౯, ౩౧౦, ౩౧౧, ౩౧౨, ౩౧౩, ౩౧౪, ౩౧౫, ౩౧౬, ౩౧౭, ౩౧౮, ౩౧౯, ౩౨౦, ౩౨౧, ౩౨౨, ౩౨౩, ౩౨౪, ౩౨౫, ౩౨౬, ౩౨౭, ౩౨౮, ౩౨౯, ౩౩౦, ౩౩౧, ౩౩౨, ౩౩౩, ౩౩౪, ౩౩౫, ౩౩౬, ౩౩౭, ౩౩౮, ౩౩౯, ౩౪౦, ౩౪౧, ౩౪౨, ౩౪౩, ౩౪౪, ౩౪౫, ౩౪౬, ౩౪౭, ౩౪౮, ౩౪౯, ౩౫౦, ౩౫౧, ౩౫౨, ౩౫౩, ౩౫౪, ౩౫౫, ౩౫౬, ౩౫౭, ౩౫౮, ౩౫౯, ౩౬౦, ౩౬౧, ౩౬౨, ౩౬౩, ౩౬౪, ౩౬౫, ౩౬౬, ౩౬౭, ౩౬౮, ౩౬౯, ౩౭౦, ౩౭౧, ౩౭౨, ౩౭౩, ౩౭౪, ౩౭౫, ౩౭౬, ౩౭౭, ౩౭౮, ౩౭౯, ౩౮౦, ౩౮౧, ౩౮౨, ౩౮౩, ౩౮౪, ౩౮౫, ౩౮౬, ౩౮౭, ౩౮౮, ౩౮౯, ౩౯౦, ౩౯౧, ౩౯౨, ౩౯౩, ౩౯౪, ౩౯౫, ౩౯౬, ౩౯౭, ౩౯౮, ౩౯౯, ౪౦౦, ౪౦౧, ౪౦౨, ౪౦౩, ౪౦౪, ౪౦౫, ౪౦౬, ౪౦౭, ౪౦౮, ౪౦౯, ౪౧౦, ౪౧౧, ౪౧౨, ౪౧౩, ౪౧౪, ౪౧౫, ౪౧౬, ౪౧౭, ౪౧౮, ౪౧౯, ౪౨౦, ౪౨౧, ౪౨౨, ౪౨౩, ౪౨౪, ౪౨౫, ౪౨౬, ౪౨౭, ౪౨౮, ౪౨౯, ౪౩౦, ౪౩౧, ౪౩౨, ౪౩౩, ౪౩౪, ౪౩౫, ౪౩౬, ౪౩౭, ౪౩౮, ౪౩౯, ౪౪౦, ౪౪౧, ౪౪౨, ౪౪౩, ౪౪౪, ౪౪౫, ౪౪౬, ౪౪౭, ౪౪౮, ౪౪౯, ౪౫౦, ౪౫౧, ౪౫౨, ౪౫౩, ౪౫౪, ౪౫౫, ౪౫౬, ౪౫౭, ౪౫౮, ౪౫౯, ౪౬౦, ౪౬౧, ౪౬౨, ౪౬౩, ౪౬౪, ౪౬౫, ౪౬౬, ౪౬౭, ౪౬౮, ౪౬౯, ౪౭౦, ౪౭౧, ౪౭౨, ౪౭౩, ౪౭౪, ౪౭౫, ౪౭౬, ౪౭౭, ౪౭౮, ౪౭౯, ౪౮౦, ౪౮౧, ౪౮౨, ౪౮౩, ౪౮౪, ౪౮౫, ౪౮౬, ౪౮౭, ౪౮౮, ౪౮౯, ౪౯౦, ౪౯౧, ౪౯౨, ౪౯౩, ౪౯౪, ౪౯౫, ౪౯౬, ౪౯౭, ౪౯౮, ౪౯౯, ౫౦౦, ౫౦౧, ౫౦౨, ౫౦౩, ౫౦౪, ౫౦౫, ౫౦౬, ౫౦౭, ౫౦౮, ౫౦౯, ౫౧౦, ౫౧౧, ౫౧౨, ౫౧౩, ౫౧౪, ౫౧౫, ౫౧౬, ౫౧౭, ౫౧౮, ౫౧౯, ౫౨౦, ౫౨౧, ౫౨౨, ౫౨౩,

- (1) **ಶ್ಯಾ ಬಾ ಗ್ಯಾ**

సంసారసుఖములను విడిచి, కామత్యాగ మొనర్చి, కాంతారనివాసము చేయుచు నాత్మాగ్నిలో మన కామకర్మాదులను హోమము చేయవలయు ననియుఁ జెప్పబడెను భక్తి శాంత్యానందసాధనముగా సంగీకరింపఁ బడెను భగవానుఁడు మన కర్మలలో జోక్యములేని వాఁడయ్యు, వాని యెడఁ జూని భక్తికి ఫలితము లున్నవి ౧

ఇతర హిందూమత శాఖలవలెనే, న్యాయమతమును గర్మసిద్ధాంతము సంగీకరించి, మన కర్మల ఫలితములు తప్పక సంభవించునని విశ్వసించును పంటచేయుట మున్నగు కొన్ని కర్మలు సద్యఃఫలితములు గలవి, వ్యవసాయము మున్నగు నితరములకు ఫల మాలస్యముగా వచ్చును మరణానంతరమునఁ గాని స్వర్గప్రాప్తి లేదు కావున, ధ్యాన దైవకర్మాదికము లాలస్యముగా ఫలించునని ౨ ఫలితములు వచ్చు లోపున ఫలకారణములు నశించవు, అవి ధర్మాధర్మరూపమున నిలిచి యుండును” ఫలసిద్ధియగుటకుఁ బూర్వము మధ్యమదశ యుండును, వృక్షములు ఫలముల నిచ్చుటకుఁ బూర్వమందువలెనే” ౩ దానినే యదృష్ట మందురు, అది కర్మరూపమే అందుచే మోక్ష సిద్ధియైన వెనుకఁ గూడ జన్మావసర ముండవచ్చును ౪ ఆత్మలు తా మెట్టి దేహముల ధరించియుండవలెనో పూర్వకృతకర్మల ననుసరించి యుండును ఆత్మకు దేహమే నామకరణముచేయును ఆత్మ మనుజుఁడు కాదు, గుఱ్ఱమును కాదు కాని, మనుజాశ్వ దేహములచే నట్లు పిలువఁబడుచుండును ౫

(౧) న్యాయసారము పుటలు ౩౮ ౪౦, ౪౧ సర్వసిద్ధాంతసారసంగ్రహము ౬, ౧౦ ౨౨, ౪౦-౪౪

(౨) ఉద్వేగకరదుఃఖ ప్రాసనాదు సద్యఃఫలితములేని కర్మల ఎవయ ములలోఁ గర్మఫలము వల్ల మృత్యుభయల యాటంకములవలన నట్లగును లేక కర్మ వాసనలు ఎలిందుట కనుకూలపరిస్థితులలోపమో, లేక యొక వ్యక్తియొక్క కర్మతో సమానకర్మిగల వారి కర్మవాసన లాటంకము కలుగజేయ వచ్చును సహాకారణము లగు పుణ్యపాపము లామమున లేకుండవచ్చును న్యాయ ౪౧ ౩౨ ౬౦

(౩) న్యాయ భా ౨ ౧ ౪౭ ౪౧ ౪౪ ౫౩

(౪) న్యాయ భా ౨ ౨ ౬౦

(౫) న్యాయ భా ౩, ౧, ౨౬

న్యాయపై శీషిక తత్వము సూక్ష్మదేహమున్నదని విశ్వసించదు అటు రూపము నతీంద్రియమునగు మనస్సుజోయమున నాత్మ దేహంతర ప్రాప్తిఁ బొందుచుండును అట్ల కనంతవ్యాప్తి కలదు కావున మనస్సే జన్మాంతరములనుబొంది వివిధదేహములలోఁ బ్రవేశించుచుండును

ప్రకృతి పురుషసముచ్చయ్యాత్మకమైనదే యథార్థజగత్తు ప్రకృతి ఎరుష (ఆత్మ) కల్పితము గాదు దేవుఁడే ఆత్మల కనుభవానుగుణ్యముగా నుండురితిని ప్రకృతిరూపమును సృజించెను అట్మలకును ప్రకృతికిని సామరస్యముండుటకుఁ గారణము దైవకల్పనమే

౨౫ - దైవతత్వము

న్యాయసూత్రములందు భగవంతుఁడు కాకతాళన్యాయముగాఁ జేర్చినఁబడిన కారణమునఁ బ్రాచీన న్యాయసిద్ధాంత మాస్తికము గాదను వాదమున కవికాళ మిట్లుచున్నది ౧ దైవనిమిత్తధర్మమును న్యాయ సూత్ర ముదాహరించినిది ౨ వాత్స్యాయ నోద్ద్యోతకర విశ్వనాథులిదే న్యాయమత మిదిరి వాచస్పత్యుదయన వర్తమానులు, భగవంతుఁడు జగదంతర్వర్తియగు కారణమును వేదాంతవాదమునకు విమర్శనమని యభిప్రాయ మిచ్చిరి మానవుఁడు తన కర్మానుగుణములైన ఫలితములను బొందుట లేదనియు నందుచే సర్వఫలము లీశ్వరసంకల్పము ననుసరించి వచ్చుచున్నవనియుఁ జెప్పు నాక్షిఫణమునకు మానవుల కర్మలకు ఫలము లీశ్వరాదేశమున, నీశ్వర సాహాయ్యమునఁ గలుగుచున్నవని నై యాయుకుని పమాధానమై యున్నది అట్మ సర్వద్రష్ట,

() న్యాయ వైశేషికమూలగ్రంథములు దైవాస్తీయము అంగీకరించియుండ లేదు కొంతకాలము గెయిన వెనుకనే ఆస్తీకతయందుఁ బ్రవేశించినది కాని రెంటిలో నేదియఁ గూడ దేవుని ప్రకృతికర్తగా ఎవరి చి యుండలేదు (గార్హే ప్రాచీన భారతీయ తత్వశాస్త్రము, పు ౨౩) మూడు వండితుఁడు ప్రాచీన న్యాయ మాస్తికక ౧౦లో కాత్ జెన్నాఁజాలనెను (మూలసంస్కృత గ్రంథములు, వాఙ్మయము ౩, పు, ౨౩౩) (౨) ౪ ౧, ౧౯ ౨

సర్వజ్ఞాత, సర్వానుభవాధిపతి యని చెప్పుటచే వాత్స్యానునుఁ దాస్తికతను సమర్థించు చున్నాఁడు ఈ వర్ణనము జీవాత్మనిబంధమైన దైనచో సర్థరహితగును గ అనంతర నైయాయకులును వైశేషికులును బహిరంగాస్తిక్యమును బ్రకటించి, ఆత్మసిద్ధాంత వివరణ సందర్భమున దైవస్వరూపమును గూర్చి వర్ణింతురు ఆత్మలు రెండు రకము అనియు నొకటి మానుషము రెండు దైవము నని యున్నంభట్టు చెప్పినాఁడు దైవాత్మ లేక పరమాత్మయేకము, సర్వద్రవ్యయుఁగాఁగా మానుషాత్మ అనంతములు భిన్నదేహములకు భిన్నములై యున్నవి, దేవుఁడొక విశిష్టాత్మ, సర్వజ్ఞత్వము, సర్వశక్తియు నాతని గుణములు, వీనిచే నాతఁడు లోకమును క్రమరీతి నడపును మానుష దైవాత్మలకుఁ జాల భేదము బున్నవి కావున మూలదర్శన కర్తలగు గౌతమ కణాదు లీ రెంటి నొకే వర్గమునఁ జేర్చి రనుట యుక్తియు క్తముగాఁ దోచుటలేదు న్యాయదర్శనము యొక్క వ్యావహారిక లక్షణమును, తార్కికాభినివేశమును, దైవాస్తిత్వమును గూర్చి తగినంత శ్రద్ధచూపక బోవుటకుఁ గారణములైనవి ౩

ఈశ్వరాస్తిత్వమున తుదయనుని కనుమాంజలి ప్రమాణప్రకటన మొనర్చిన శాస్త్రగ్రంథము ఎందు మొదటి ప్రకరణములో నాఖ్య దుఃఖ హేతుభూతమైన యదృష్టశక్తి యొక టున్నదనుటకుఁ గొన్ని

(౧) న్యాయ ౧, ౧ శా ౪౧, ౨౧

(౨) తర్కసంగ్రహము, పు ౨౩

(౩) ఒకల్గే యిట్లు వ్రాసెను దేవుఁడనలే లేడను నభిప్రాయముచేఁగాక, కను దర్శనములకు వ్యవహారి ప్రబంధముతోడనే శివనిబంధమున్న కారణము చే దైవ విషయము తమ విషయమున కతీతమైనదని నమ్మి యుద్దేశ పూర్వకముగా దైవవిషయ ప్రసంగమును గొత్తమకణాదులు ఎడిచిపెట్టియుండురు అందుచే మూత్రకారులు వ్యవహార అగద్విషయములనే ఎరిగిరి చి తదతీత విషయములను సరకుగొనలేరి ఇది లోపమని నమ్మి భాష్యకారులు దైవాస్తిత్వమును సమర్థించి వీలైన యొక్క శబ్దప్రమాణము పలననే ప్రకటింపిరి (తర్కసంగ్రహము|| పుట ౧౩౬-౧౩౭) న్యాయదర్శనమునకు ముఖ్య లక్షణము తర్కాభిలాష యగుటచే, దైవవిషయము దానికి ప్రకరణబుద్ధమగును ఒక విషయమును ఎడిచిపెట్టుట నాస్తికతగాఁజూపును (కీర్తి బి యరీ పు పు ౨౬౫)

సందర్భములను బ్రకటించియున్నది (1) ప్రతికార్య 17 గా కారణముపై నాధారపడియున్నది, అందుచే మన సుఖదుఃఖముల కొరత కారణముండవలెను (2) ప్రతికారణమును మూర్ఖకారణము, కుల గార్యము, ప్రతికార్యము భావికార్యమునకుఁ గారణము ప్రపంచ మనాది కావున, నీ కారణకార్యవరంపరకు నారంభము లేదు అందుచే మన సుఖదుఃఖ కారణమున కారంభదశను నిర్ణయింపఁజాలము (3) కార్యభిన్నుల కారణ భిన్నతను సూచించును మన మనుభవించు భిన్నముల ముల శేకకారణమును దేవుఁడని కాని ప్రకృతియని కాని చెప్పఁ లయు (4) మనముచేయు కర్మలకు సంస్కారములు మిగిలి, కర్మఫలములనిచ్చు శక్తిగలవైయుండును 'చిరకాలముక్రిందటఁ బ్రసన్నుల కర్మ రేఖోన్మిత అతిశయప్రభావము లేనిదే నేడు పలుకు నీయిం జాలదు' సర్వకర్మ వాసన పుణ్యము, దుష్కర్మవాసన పాపము, ఈ రెండును గలసి యదృష్టరూపమునఁ గర్తయొక్క చాత్తముందు నిమగ్నమును, కాని కర్తకు సుఖదుఃఖము లిచ్చు వస్తువులందుఁగాదు అనుగుణముగైన దేశకాల వస్తువులు గలిగినపు డీ యదృష్టము కర్మఫలముల నిచ్చును పుణ్యపాపము లవిచ్చిన్నములై యుండుటకుఁ గారణ మగృష్ట మరీత శక్తిగల దగుటయే అత్యులకు దేవములలో సంబంధము ప్రకృతి కారణ సిద్ధముగాదు ప్రకృతిధర్మములో ధర్మసూత్రము పచ్చి ప్రవేశించును భిన్నాత్ములు భిన్నానుభవదశా భేదము లుండుటకుఁ గారణ మదృష్టభేదము

అణువులలోగల సహజక్రియాశక్తిచేతను, అణువులలోగల యదృష్టముచేతను, విశ్వసృష్టి యేర్పడెను ప్రాచీన వైఖ్యాయిత వాదమును సమర్థించినంతవరకు నుదయగుండు న్యాయములగుర్తించు

(1) కావ్యకా దాదికా దై చిత్రం ది కృత్తి కర్మము ముచ్చక్తి రస్తి హేమ రతాకాశ (100)

(2) 17

(3) 18 అదృష్టము కాదనియందు 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

(4) 17

(5) 18

(6) 19

విధేయతనుజూపెను కాని, జడాత్మకమైన యదృష్టమువంటి యొక శక్తి కార్యములకుఁ గారణము కాఁజాలదనియు, సదృష్టప్రవృత్తిని, సక్రమముగ నడపు నొక యీశ్వరుఁ డున్నాడనియు వాదించుటలో నాతిఁడు తన పూర్వుల భావముల నతిక్రమించెను ౧ అణువులవలనను, కర్మ శక్తివలనను, జగదుత్పత్తి సమర్థింపఁబడదు స్వభావసద్ధముగా నణువులు క్రియాసమర్థములగుచో ౨ ట్టి సామర్థ్య మెల్లప్పుడు నుండవలెను అణుప్రవృత్తికిఁ గాలక క్తి కారణమైనచో, నట్టి యచేతనధర్మయుక్తమగు కాల మెల్లప్పుడు క్రియాపరతంత్రమైనఁగావలయు లేదా యెల్లప్పుడు నిష్క్రయాత్మకమైన ౩ వలయును లేగదూడబోషమునకై గోక్షీరము స్రవించు మృగమాన మిచట సరిపో దేలన, మృతిపొందిన గోవు నుండియు క్షీరము స్రవించవలెను కావున నొక యచేతనశక్తికిఁ బ్రవృత్తి యున్నచో, నాప్రవృత్తి కింకొక చేతనవ్యక్తి కారణమై యుండవలెను జీవాత్మ కృష్ణముపై నాధిపత్య ముండఁజాలదు, ఏలన నున్నచో, నకాంక్షితదుఃఖసిద్ధి నది వారించియుండున అందుచే నచేతనమగు నదృష్టధర్మము, దేవు నాదేశము ననుసరించి ప్రవర్తించును, కాని దేవుఁడు దానిని సృజించను లేదు, దాని యమోఘ గమనమును మార్పు చేయనులేడు, కాని దానివ్యాపారమును జరుగనిచ్చును ఈ విధముగా నీశ్వరుఁడు మనకుఁ గర్మఫలప్రదుఁడు

ఇతర హేతువుల నుదయనుఁ డిట్లాక శ్లోకముతో సంగ్రహించి నాఁడు "కార్యములవలనను ఆయోజనధృక్త్యాదుల వలనను సంప్రదాయసద్ధ కళలవలనను, ప్రమాణములవలనను, బ్రతులవలనను, వాని వాక్యములవలనను, సంఖ్యావిశేషములవలనను, నిత్యుఁడు సర్వజ్ఞుఁడు నగు నీశ్వరుఁ డున్నాడని ధ్రువపడుచున్నది" ౪ కారణవాదము మొదటఁ బరిశీలించఁబడినది భిన్నాంశకల్పితము గావున జగ మొక యుత్పత్తిగలదే, అందుచే దాని కొక కర్త యుండవలెను ఏలన, "ఏకకాలమందున్న కారణసరంపరలతో నిమిత్తములేకుండ తన స్వరూప

(౧) ౧ ౧౯

(౨) కార్యయోజన ధృక్త్యాదేః పదాత్ప్రత్యయతః క్రితేః । వాక్యైశ్చ సంఖ్యైశ్చ విశేషాచ్చ సాదోః విశ్వవి దవ్యయః ॥

మును స్వతంత్రముగాఁ బొందుగలదేదియను గార్యము కానేరదు ”
 అగత్కర్త చేతులు, “ఇద్వాజ్ఞానక్రియాశక్తులుగలిగి వీనివలన సర్వ
 కాలములను బ్రహ్మత్విలో బిట్టి నడిపించునుగాని అప్పుడు ఒలిపఁ
 జేయున దేదియును లేనివాఁడు ” ఆ యోగము శక్తి పలున స్వస్వేది
 యందు రెం డనువులు వంశముగమునొంది స్వంద్యుడవ్వము లేర్పడును
 ఈ శక్తి యొక కర్తను సూచించును యతి మనఁగా నీ మధ్యుపమైన
 ప్రపంచ మాతని సంకల్పశక్తిపై నాధార పడియున్నది ధృత్యాదే
 యనుచో అది శబ్దమువలన నారఁడు ప్రళయకాలమునందు దెలి
 యును ఈశ్వరుఁడు లోకమును సృజించి, అయిమొనరించి, తిరిగి
 సృజించును సంప్రదాయసిద్ధకళలు బుద్ధిమంతుఁడైన యొక
 కోవిదుని సూచించును వేదముల నిధికారము వేదకర్త వాని కిచ్చి
 యున్నాఁడు ఇదయను నభిప్రాయముతో వేదము లితరవస్తువుల
 వలెనే సృష్టిలయనకములైన అనిత్యవస్తువులు ఇచ్చితి నని విజ్ఞాన
 ధారము లగుటకుఁ గారణము వాని కర్త యాశ్వరుఁడగుటయే ,
 మఱియు శ్రుతియే అగ్రకర్తను మనకుఁ దెలుపుచున్నది మఱియు
 వేదములు వాక్యముక్తములు గావున, నొక కర్త యుండవలయును,
 అతఁడు దేవుఁ డొక్కఁడే కావలయును సంఖ్యావిశేషములోని భావ
 మేమనగా, ద్వంద్వానువరిమాణము, అణువరిమాండల్యమువలనఁగాక,
 దానికిఁ గారణములగు నణువుల ద్వినంఖ్యవలనఁ గలిగెను ఈ ద్వంద్వ
 సంఖ్యాజ్ఞానము బుద్ధ్యపేక్ష గలది, అందుచే పృష్ఠ్యాదియందు రెండనువు
 లేకలసి ద్వంద్వములగుటకుఁ గర్త యొక విజ్ఞానసముద్ధుఁడై యుండ
 వలెను ఈశ్వరాత్మత్వము ప్రత్యక్షవిషయము కాదు కావున అహేతు
 కము కాదను నాక్షేపణము నుదయింపఁడు అబద్ధించినాఁడు కనఁపని
 వస్తువు లేదును, మన కొకప్పుడు కనఁగడి యిప్పుడు కనఁపడు వస్తు
 వునకే చెల్లును ఇంద్రియాతీతవిషయము అట్టివి కావు ప్రత్యక్షము
 వలన దైవాస్తిత్వమును నిరూపించఁజాల మనియే మనము చెప్పఁగలిగెను
 అ వస్తుభావాభావముల వివరములతో సంబంధములేదు ౩ శబ్ద

(౧) ౫ ౧

(౨) ౫, ౧

(౩) ౩, ౪ ౫

ప్రమాణ మాస్తికతను పోషించును ౧ అర్థావత్తియు, సనువలబ్ధియు
స్వతంత్రజ్ఞాన ప్రమాణములు గావు ౨

నైయాయకుని కిశ్వరుడు సచ్చిదానంద రూపుడైన సుగుణ
మూర్తి, అతని కధర్మమిథ్యాజ్ఞాన ప్రమాదములు లేవు అతడు ధర్మ
జ్ఞాన సమాధి సంపన్నుడు, సృష్టి చేయుటలో నాతడ డంతక క్రి సం
పన్నుడు, కాని జీవుల పూర్వకర్మఫలానుగుణముగ నాతడు సృజిం
చును ఈశ్వరుడ డాప్త కర్మఫలుడు, లోక సంగ్రహార్థ మాతడు కర్మ
చేయుచుండును 'తండ్రి బిడ్డలకొఱకు గర్మ చేయునట్లే, జగత్పి
తయుఁ దన సంతతికొఱకై ప్రవృత్తిపరుడగును' ౩ సత్యమును
గూర్చి స్వతఃప్రమాణ యుక్తమైన యథార్థజ్ఞానము కలవాడు గావున
నిశ్చరుడు నర్వజ్ఞుడు అతడు శాశ్వతచిత్స్వరూపుడు, ఏలన
నాతని జ్ఞానక్రియ లవిచ్ఛిన్నములు అతనికి స్మృత్యనుమాన జ్ఞానము
లవసరము లేదు సామాన్య ప్రజల కరుదుగా లభించు నతీంద్రియ
జ్ఞానరేఖయు, నభ్యాసబలముచే యోగుల కుపలబ్ధమగు దివ్యజ్ఞానమును
దేవుని కెడతెగని అక్షణమైయున్నది ౪ దేవునికిఁ గామములున్నవి ౫
దేవుని జ్ఞానము శుద్ధము, నిరవద్యమును అతని యానందమవ్య
యము ౬ సృష్టి సమస్యలోని కష్టములు గుర్తింపఁబడెను దోషజ్ఞాన
వశమున దుఃఖము మదయింపఁజేయునదే నర్వప్రవృత్తియు నని
చెప్పఁబడెను ౭ తనకు గాని యితరులకు గాని యేదైనఁ గాంక్ష

(౧) ౩, ౮-౧-

(౨) ౩ ౧౩ ౧

(౩) ౩, ౧౮-౨౩

(౪) ౪, ౧, ౨౧

(౫) దేవుని సంపూర్ణజ్ఞానములో మానవుల మిథ్యాజ్ఞాన మిథ్యాజ్ఞానవిషయములు
మన్ననా, అట్లున్నచో దేవునికిఁ గూడ మిథ్యా వస్తువర్చన మున్నదా యను సమస్య
నుదయనుడు పేర్కొని, దేవుడు సునవుల మిథ్యాజ్ఞానములోని మిథ్యాత్వము నెఱుఁగునని
సమాధానము చెప్పినాడు

(౬) న్యాయా ౪ ౧ - ౧

(౭) ౧ ౧, ౧౮

సిద్ధితై దేవుఁడు సృష్టి కర్మచేసెనా? దేవుఁ డాప్తకాముఁడు కావున నెట్టి స్వీయప్రయోజనముండియు నాతఁడు సృష్టి చేయలేదు ఇతరుల కొఱకుఁ బరితపించు నాతఁడెల్లప్పుడును ప్రవృత్తిలంపఁటుండు, మానవకోటి యందలి ప్రేమచే లోకమును సృజించినాఁడనియు మనము నిర్ణయింప లేము లోకముయొక్క దుఃఖస్వభావ మీ నిర్ణయమునకు విరోధమగును ఈ విమర్శకు నై యాయుతుఁడిట్లు బదులు చెప్పను “సృష్టి చేయుటలో నాతని ప్రవృత్తి కేవల మనుకంపాజన్యమే కాని లోకమును సృజింప వలె నను భావ మానందసంధాయకమైనను, జగద్వస్తు స్వభావమునకు విరుద్ధముగా నున్నది సృజించవలసిన - నపుల భిన్నరూప కర్మ ఫలము పరిపక్వమగుటకుఁ గాలవశమున భేదము బుదయించినవి ఇది దేవుని స్వాతంత్ర్యమునకు లోపము గాదు ఏలన, “ఎవనిదేహము వానికి భారము కాదు పై గా నదియొకని ప్రయోజనముల సాధించుట కుపయోగించు” నను సామెత గలదు ౧ దేవుని ప్రవృత్తి కారణాంతరములచేఁ బరిమితమైనది, కాని యీ కారణాంతరముల నాతఁడు కల్పించు కొనినవే ౨ దేవుని లక్ష్యము మానవులకు సుఖము చేకూర్చుట గాదు, మానవులకుఁ బరమార్థము గూర్చుటయే పారమార్థిక లక్ష్యసాధనముల కొఱకే లోక మేర్పడినది, క్షేణానుభవమున శ్రేయమును, త్యాగముచేఁ బరిపూర్ణతను సాధింపనగును నై యాయుతులు కైపులనియు, పై శేషకులు పాశుపతులనియుఁ జెప్పుదురు ౩ తన వివేకవిలాసము నందు జినదత్తుఁడు (౧౩-పశతాబ్దమధ్యమకాలము) న్యాయ పైశేషిక వాదులకు శివు డిష్టదై వతమని చెప్పినాఁడు ఉద్ద్యోతకరుఁడు పాశుపత మతస్థుఁడు భాసర్వజ్ఞుఁడు తన ధ్యానములో మహేశ్వర సాక్షాత్కారము

(౧) సర్వదుర్గ సంగ్రహము ౧౧ ౨ (౨) న్యాయ ౪, ౧ ౨౨

() చూ గుణరత్నాని పద్ధర్మసముచ్చయవృత్తి పుటలు ౪౯-౫౦ మఱియుఁ జూడు హరిభద్రుని పద్ధర్మసముచ్చయము

అక్షవాచకతే దేవాః సృష్టసంహారకృచ్చివః,

విభుర్నిత్యైకస్సర్వజ్ఞో విత్యజుద్ధినమాశ్రయః॥ (౧౩)

రాజశేఖరుని పద్ధర్మసముచ్చయముఁ (టీకిక గొంచెము పూర్వము) ఈ భావమునే చెప్పిన (చూడు క్రిత్ ఐ యల్ ఎ పుటలు ౨౬౨-౨౬౩)

అభించించిన చెప్పినాడు (1) శివుడే సరబ్రహ్మమని యుదయసుండు పలికినాడు (2)

న్యాయదర్శనాన్ని సామిక్యసిద్ధాంతము హిందూవిజ్ఞాన ప్రపంచములో విశేషముగా జర్పించబడినది సమచిత పేతువాదమున కవకాశము లేనపుడెల్ల నైయాయకుల డర్శనము మదాహరించుచుండుటను విమర్శకుండు గుర్తించుచుండును ప్రాతిపది కానునంపలనము, అగ్ని కూర్మ వ్యాప్తి, సూగంటురాయి కినువముక్కయెడగల య కర్షణమునుగూడ నదృష్టకార్యములని చెప్పబడినది. అదృష్టమున దొక హేతు సమితిని సూచించును (3) అదృష్టమున కొక విజ్ఞానసహితుడగు సారథి, యునగా నీవ్వరు డవసరమని గుర్తించబడినది ఏలన లోకములోని వివిధ తాదస్థ్యముల యద్భుత క్రమవిధానము నీవ్వరుడుగాక వేరొకడు నడువజాలడు ఈవ్వరుడొక్కడే జ్ఞానేచ్ఛా క్రియాశక్తి సంపూర్ణుడు శివుడు తమ క్రియాశక్తిని ప్రకటించునగా గోల్పోయి, పునస్సృష్టి కాలమున దిరిగి పొందుటకు గారడభూతు డీవ్వరుడే ఉదయన శ్రీధరులు కారణదర్శనమున కధికప్రాముఖ్యము నిచ్చిరి (4) ప్రపంచము కార్యమని నిర్ణయించి, నైయాయకుండు ప్రమాణాపసరము లేకుండ నంగీకరించును పశువృక్షగులు స్వయంప్రకాశములు కావు అవి పుట్టి, పెరిగి నశించును వివిధవస్తువులు తప్పతి గలవనుట, మొత్తముమీద విశ్వం అయు నుత్పత్తిగలదనుట కాక అదు ఉత్పత్తిలేని యనేక శాశ్వతపదార్థములు గలవని నైయాయకుల డంగీకరించును (5) బ్రహ్మగడముకూడ మొత్తముమీద నట్టిదేకాగూడదా? సర్వకార్యములకు ముఖ్యకారణము అందవలెనా? నైయాయకుండు ప్రకటించిన కారణ

(1) న్యాయసారము॥ పు 3౯

(2) కనుమాంజలి॥ ౨ ౪

(3) కన న్యాయమంజరిలో, సార్వాకవాదమును ఖండించును జయంతుండు మన మొక పస్తుకారణము నెఱుంగవచ్చుదు దానిని స్వాభావిక అని చెప్పవచ్చుదుమని వదించెను.

(4) న్యాయకందళి॥ పుటలు ౨౪ ౨౭

(5) శాశ్వతపస్తువున కుత్పత్తిలేదు కారణమునులేదు' (న్యాయా॥ ౪ ౧, ౨, ౩)

ధర్మము, కు విశ్వవ్యాప్తి లేదు కారణధర్మము సమానము నెకకాలికము
 పైన పరిణామము¹ సూచించును జగద్యస్తుపరిణామ క్రమమును
 జూచియే యీ కారణధర్మ మూహించఁబడినది కావున నీ ధర్మ ము ఒగి
 త్కారణమునకుఁ గల్పింపవీలలేదు జగత్కారణము నూహించుకొని
 మనవును లేదు కార్యకారణములకు మూలకారణములు వెదకుచో
 నంతముగా నీ వాఁడు వ్యాపించి వృద్ధుల దములొనికొంటును
 కావున, ని కారణవరంపరకు వేరగు కారణము లేని యొక కారణము ను
 ప్రయోయికుఁడు గల్పించినాఁడు శంకరుఁ డీ కారణవాదమును నిం
 పించి, ప్రపంచ మున్నటుల గోచరించుచున్న విషయమును నిస్సం
 శయైర్వ్యాప్తిఁ బ్రకటించుట ఎంచినది చెప్పినాఁడు ఒగిత్తు
 స్వీయధార్మికతమో, పేరొక కారణమునకుఁ గార్యమో యనకు గ్రహించు
 నామధర్మము లేదు పేతోక కారణమును మన మంగీకరించినచో దాని
 కింకోక కారణము నూహించి, యట్లు మితిబోవలయును గారణాన్వేషణము
 చేయుచుండుచున్న దేవుఁడున్నయెడల వాని నెవఁడు ఎఱిగించెను ?
 సంఖ్యయు నన నరించి, దేవుఁడు స్వయంసంఖ్యాత్మకడని చెప్పి దెంత
 సులభమో, ఒగిత్తు వ్యయింకృతమని చెప్పుటయు నంతే సులభము
 తాత్త్వికముగా నీ సమస్యకుఁ బరిష్కారము లేదు ఏ పరిష్కారమునైన
 నూహించుచో నది సమస్యకంటె నధమరూపమును బొందును నైయా
 యికుని ప్రక్రియిభావమువలన నితరకష్టములు సంభవించును జగ
 త్కర్తయుగు దేవునికి దేహమున్నదా లేదా యని యడుగఁబడెను దేవు
 నికి దేహమున్నచో, నదృష్టము సర్వదేహములను నిర్మించును గావున
 దేవుని దేహము నదృష్టవశవర్తియగును, దేహధారులు ఎఱిగించఁబడినవి,
 అందుచే వాని కిడుపులపైఁగాని, పుణ్యపాపములపైఁగాని యాధి
 పత్యము లేదు శాశ్వతదేహ మెట్లుండఁగలదో మనము చూచియెఱుఁ
 గుము దీనివిషయములో నైయామికులకు విస్పష్టభావములు లేవు
 ఏ దేహముతో నిమిత్తములేకుండ దేవుఁడు సృజించునని యొకమారును,
 మన యదృష్టముల ఫలితముగా దేవుని కొక శరీర మేర్పడునని పేతోక
 మాయను జెప్పఁబడెను ఒప్పు డడుపులే దేవుని శరీరమనియుఁ జెప్పఁ
 బడెను అకల మాతని దేహమని గుఱొకచో నుడువఁబడెను దేహవ
 సము లేకుండ నడుపుల సాహాయ్యమున నెట్లో మనకుఁ దెలిస గిరితి

నాతడు లోకమును సృజించెనని చెప్ప వీలైనచో, నీ యణుసాహ
ర్ముముకాని యే యితల సాహాయ్యముకానిలేకుండ నాతడు సృజించె
ననియు మనము చెప్పవలగును

దైవాస్త్రీత్వ నిరూపణమునకై యుపయోగింపబడిన హేతువులు
యుక్తిములేయని యంగీకరించినను, నిర్లక్ష్యతలేని మన-మే సర్వాత్మ
స్వరూపియైన పరమేశ్వరుని రూపాంతరములమో యుట్టి పరమేశ్వరుడు
నై యాయుకుల పొందిన పరిమేశ్వరుడుగాడు నై యాయుకుల
యీశ్వరుడు మనకును లోకమునకును బాహ్యమందండినవాడే
అతడు లోకమును సృజించి, పోషించి, సంపాదించుచుండును కష్టల
మోపు నొకత్రాడుకోరి గట్టికట్టు, న్యాయరహితము ననుసరించి,
యినేక వస్తుసముచ్చయమును బాహ్యమునుండి బంధించినరూపమే
సత్యస్వరూప మగుచున్నది అణుస్పృహ యీశ్వరుడు చేయలేదు, వాని
కాకృతి నాతడు దీర్చును నీశ్వరుని గల్పించిన భూతజాలమును
బాహ్యమునుండిస్వీకరించి నిజేయనేకాని యాతడు జగదంతర్వర్తి
యైన యొక యింతశక్తి స్వరూపుడు గాడు ప్రపంచమునకువేరై,
యేకాంతవాసియైన యీశ్వరుని భావ మొక భుక్తిభావమే ఒకవైపున
నంతస్వరూపుడగు నీశ్వరుడు నింకొకవైపున నంతమైనగత్తు
నుండుట సమర్థింపదగిన ప్రతిపాదనను గాదు ఒకదానినొకటి పరిమిత
మొనర్చును రెండు వేరునున్నట్లు పర్థింపబడిన వస్తువు లవిరిమిత
ములు గానాలపు జీవు లెప్పుడో యొకప్పుడు మోక్షమున బొందుచు
సర్వజీ-మోక్షసిద్ధితో సంసార మదృశ్యుగును అప్పు డీశ్వరాధిపత్యము
నంత మగును అంతగుచువాని కాదియు నుండివలెను కవున నీశ్వర
జగత్తులు రెండును శూన్యమునుండి గురుయించి శూన్యములోనికి
బోవలెను ప్రేమచే నీశ్వరుడు లోకమును సృజించెనని చెప్పబడినను
కాని యీ తత్త్వము ననుసరించి సృష్టి కర్థ మేమి? అణువులు, జీవులు
రెండును నిత్యములై, ప్రపంచము వీని పరస్పర సంపర్కరూపమైనచో,
నీశ్వరుడు సృజింపవలసిన దేమున్నది? అందుచే దన యీశ్వరుని
నై యాయుకుడు విడిచిపెట్టి నై నవలయును, లేదా అచేతన రూపములో
గాక నీశ్వరుని నిత్యకారణధర్మముయొక్క భిన్నరూపములే అణువులు

జీవలననియొక సంకీకరింపఁబడెను వస్తువురూపము దేవుని శరీరముని
చెప్పిన న్యాయధర్మసూచన కీ యర్థముల్లది దీనినే రామానుజుఁడు
ఓశీషప్రజ్ఞతోఁ గన తత్త్వమునందు నిర్మించి, నిరుపించియున్నాఁడు
దేవుని లంఘ్యమునందీ, యాతని జగదంతర్వర్తిత్వమే యేదో
యొక విధముగా సాధించఁజడ సరియున్నది న్యాయధర్మసూచనము
ననుసరించి, జీవులు విజ్ఞానరూపములు, యధార్థస్వరూపము విజ్ఞాన
మాత్రముకాకని స్వప్నము విజ్ఞానము, సత్యస్వరూపము సన్యోగ్య
సంబంధి లా, యెట్లును విషయము ననంత మైనమానసమే, పరిమిత
మానసములతో నీ క్షయమానసమే తెలిసికొనఁగలదు అణువులును
చీపులును, దేహనిలో నమ నముగా నిత్యమాలు న్యాయ మింద్రభక్తి
నాదేశించుటచే, దానివలన మానవకోటికి మోక్షలాభ మున్నదని
తోచును కాని, యీశ్వర సాయుజ్యము సుగాని, యీశ్వర సారూప్య
మును గాని, న్యాయ మునదేశించఁజాలదు ఏలన న్యాయసిద్ధాంతము
ననుసరించి, యీశ్వరుఁడు మానవునకు లోకమునకు బాప్యమున
నున్నాఁడు భీష్మరూపములతో వేదాంతమును, యోగశాస్త్రము
నుపాసనము నుపదేశించును, అట్టి యుపాసనవలన నుపాసకున
కీర్త్యుత్పత్తి లభించునని చెప్పఁబడెను మానవకోటియొక్క మహోన్నత
మోక్షమున కనుగుణముగా నుండవలెనన్నచో నీశ్వరునిగూర్చిన
భాగవత న్యాయధర్మసూచన మార్చుక నవలెను

—౨౬—ముగింపు

హిందు శాస్త్రసూత్రము న్యాయధర్మసూచనము చేసిన ప్రపంచ మే
మనఁగా, శాస్త్రము క్తము, విరుద్ధాపార్థకమునైన సన్యాసేషణ విధా
నము లన్నియును లన్నియును దమ తమ తత్వముల ననుస
రింపఁబడెడి భేదములతో నీ విధానము సంకీకరించినవి జ్ఞాన ప్రపంచ
మున కార్థభేదమును లిఖించి, దాని యాధునిక మార్గములను నిర్ణ
యించి, యందు ముఖ్య విభాగములకు నామముల నిచ్చినది న్యాయ
ధర్మసూచనము ఈ నామములు నేటికిని హిందూవిజ్ఞానమున నాడుకలో
నుండుటచే న్యాయధర్మసూచనము విజ్ఞాననిధి కెంతి యమూల్యపితృమును

గూర్చినదో విశదమగుచున్నది న్యాయుదర్శన మొనరిన దోషపట్టిక వలన ననేక శతాబ్దముల నుండియు భారతీయ విజ్ఞానపేక్షలు ఎఱుగులభముగాను వేగముగాను సత్యాసత్య విషయవిభాగ మొర్పుకొనుటకును, దోషనిర్ణయముల కుచితనామముల ముద్రనేసి ప్రపటించుటకు సకాశము గలిగినది సంస్కృత తాత్త్వికరచనలలో దఱుమగా మనకుఁ గొన్ని తర్కపదములు “ఇది ఒకకము” “అనఁగా” “విషయవాద” “అను భావము” “అది సాధ్యసమము” ఇది “అన్యన్యత్రయము” “ఇది అననస్థావాదము” మున్నగునవి గోచరించును న్యాయుదర్శనమిచ్చిన దోష సిద్ధాంతసూచి భారతీయ తత్త్వజ్ఞుల కొక సిద్ధాంతిష్ఠాన సంపుటి (Ready Reckoner) వలె నుపయోగించి, పోర్చుగీసుండితుని మాటలతో “మనము చేతులు కడుగుకొన వలసినపు డెల్ల ఎఱుగ్రమునకుఁ బోనవసరము లేకుండఁ గాపాడినది”

తత్త్వమత సమన్వయము ఎరిగ్గించుటకు మన వ్యావహారికము భవ గ్రహణీకావిధానమే యుక్తమైనను విశ్వాసము న్యాయుదర్శనమునకు బలము దొర్పలయు చాడ నైనది శివ జడపదార్థము అద్వైత భావములఁ గూడిన జగత్స్వరూపము తత్త్వాన్వేషణమున కుచితమైన సామగ్రియేఁని, దానినే తత్త్వ నిశ్చయముగా స్వీకరించుట తర్హమైనది కాదు ప్రాకృతమానవుఁడు అన కంటికి గోచరించుచున్న ఒక వ్యాపకత్తు యథార్థమైనదని చెప్పుట కెన్నఁడును సంశయించఁడు అతఁడు జీవులనుగూడ సంగీకరించును కాని హేతువాదియై కాక, సహజజ్ఞానము చేతనే కాని యారఁగు యథార్థజగత్తున కింకరులున్నవని యొప్పుకొనఁడు, విలన లోకమున రెండు యథార్థవస్తుస్వరూపము లున్నవను తన భావమునకు వికల్పమీర్పడును కాని హేతువాదులు గనుసరించి, భావ్యాప్రపంచములో నిండియున్న తీత విషయము లుండుననుటకఁ దలయూచును దైవతత్త్వ విషయములో నాతఁడు సృష్టికారణమునుగూర్చి ప్రశ్నించును ఎట్టి యెట్లువచ్చెను? ఒక మిశ్రమున్నరీతిని పూర్వము మున్నదినియు నెల్లప్పుడట్లేయుండుననియు నూహించును ద్వైతికావున నాతఁడు ఒడవదార్థమునుండి జీవవర్ణము మెప్పుడారంభమైనదని విషయమును దర్శింపఁడు

గాని, యాతనికిఁగల ప్రత్యక్షజ్ఞానముచే జగము చలనములేని స్థాణువు గాదని యంగీకరించును ఈ క్లిష్టసమస్యపరిష్కారమునకుఁ దన యనుభవమునే యాధారముగాఁ దీసికొనును తాను తన ప్రజ్ఞవలన బల్లలు, నానసములు మున్నగునవి తనకంటె పేరగు వస్తువులను జేయు చుండుటను గాంచుచున్నాఁడు అట్లే భగవంతుఁడును గన నృష్టికి పేరని నిశ్చయించును మన వస్తువులను మన యిచ్చ వచ్చినరీతిని పూర్తిర్మాణ మొనర్చునట్లే, యాశ్చర్యఁడును దనతో నిత్యములై యున్న జీవులు నిజపులు సర సామగ్రిని దన స్వేచ్ఛ ననుసరించి పునఃపునః నృష్టి చేయుచుండునని భావించును ఈ విధముగా న్యాయ దర్శనము ప్రాకృతమానవుని లోకజ్ఞానమున కనుగుణముగా ద్వైత ప్రపంచ సిద్ధాంతమును గల్పించి దానికొక తత్త్వస్వరూపము నొసఁగి నది

న్యాయవాదము నిస్సంశయముగ విజ్ఞానపరిణామములోఁ సహజము, ముఖ్యమునైన యొక మట్టమేకాని తుది మెట్టు కాఁజాలదని మే మిదివఱకే సందర్భోచితముగా సూచించియున్నాము మూలద్రవ్య ములగు నణుకల్పితమే జగత్తును సిద్ధాంతము పరిణామవిధానమును విస్మరించిన యెఱుఁగెను జగము కేవల భావగతమే యను సిద్ధాంతమును నిర్మూలించుటలనను, ప్రాకృతమానవ భిరుచి కనుగుణముగాఁ దత్త్వ మును బ్రకటింపటవలనను, న్యాయసిద్ధాంతము యుక్తియు క్తమైన మనునట్లు గోచరించును హిందూవిజ్ఞానమందే శాఖకాని, తుదకు శంకర తత్త్వమైనను జగత్తుభావమందున్నదేకాని నిజముగా లేదను వాదము నంగీకరింపదు కాని నిజముగాఁజూచినచో, పరమార్థ స్వరూపమున టను భావకల్పనమునకును, వైరుధ్యముండనవసరములేదు గ భావ్య జగత్తు యధార్థమని యంగీకరించు వారందరును జీవులకుపేరై ఒగ ద్వైతసమాహమున్నదని యొప్పుకొనియున్నారు విజ్ఞానస్వభావ

౧. బోల్షెగ్రీన్ ఒకవస్తువునకు ఎన్నో స్వరూపము గాదనియు, గాని దా క చేరివిజ్ఞానమునకట్టి ఎన్నుపు యధార్థస రూపము గావచ్చు నియుఁ తెల్పుటకవకాశ మున్నది (వర్కన్ వాల్మ్యము ౧౦ ౪౩౩)

స్వరూపములను దాత్త్వికవ గాఁ జరిశీలించినచో లోకములోని ఒడ
పదార్థములవర్గములో నాత్మమజేర్చుట కవశములేదని మనకు నువిదిత
మగును దీనివలన నుయింబు అత్వము లోకజ్ఞానదృష్టికి విరోధము
కాదు గాని దాని నతిక్రమించును పరమార్థత్వమైనను, వ్యవహార
దృక్పథము ననుసరించి, సత్యస్వరూప జ్ఞానరూపములకు భేదము
నంగీకరించును మన కనుభవములోనున్న జగత్తు సామరిస్వరూప
పరిచ్ఛిన్నతను జూపుటవలె నిత్యము నిరవద్యమునగు సత్యస్వరూప
మొకటి యున్నదని స్ఫురించును మన యనుభవముయొక్క నిగూఢ
పరిశీలనమును సాంఖ్యకేదాంతములు గైకొనినవి న్యాయమునందలి
దైవతత్వభావముల కెక్కుడు సన్నిహితైక్యమును ఘటించి ప్రకటించి
నది రామానుజతత్త్వము

ఉదాహృత గ్రంథములు

- ౧ అథర్వే అన్నంభట్ట తర్క సంగ్రహము
- ౨ కోపెల్ ఉదయనుని కుసమాంజలి
- ౩ కోపెల్ అండు గఫ్ సర్వదర్శన సంగ్రహము ౧౧ అ
- ౪ గంగానాథరూ ఉద్వ్యోతికరబృత్తి, వాత్సయన భిష్య సహి న్యాయసూత్రములు
- ౫ కీత్ ఇండియన్ లాజిక్కు అండ్ ఎటామిజమ్
- ౬ సీల్ ది పోసిటివ్ సైన్సెస్ ఆఫ్ ది వీన్స్టెంటు ఇండియన్సు
- ౭ విద్యాభూషణుడు సిస్టరీ ఆఫ్ ఇండియన్ లాజిక్కు

భారతీయ తత్త్వశాస్త్రము

తృతీయాధ్యాయము

వైశేషికాణువాదము

౧ - వైశేషికదర్శనము

విశేషనామము నంది వైశేషిక తత్త్వనామ ముగయించినది జగత్తులోని విశేషములలో నందు ముఖ్యముగా నక్షిగోచరములుగాని జీవులందు నణువులందు నిమిగ్న వ్యక్తిత్వము లభ్యమగును ప్రత్యేక జీవులకు లోకపయితోడను, సంఘముతోడను సంబంధమున్నవి, అట్టి అంబంగము గలనగే లను వికాసమున కవకాశము అన్నను, దమప్రత్యేక లక్షణ స్వతంత్రముగా నుండునట్లు నిలుపుకొనగలవు వైశేషికదర్శనము భిన్నత సంగీకరించు ప్రధానలక్షణముగల తత్త్వము జీవుల యొక్కయు, వస్తువులయొక్కయు, వృథత్త్వము నది కోల్పోవ సంగీకరింపగు దాని దృక్పథము శాస్త్రయుక్తము ఎస్తువిభాగ రూపమే కాని, పరిశోధనాత్మకము, పునస్పృహనీయము కాదు కాని, జగత్స్వరూపమునుగూర్చిన సమగ్రసమస్యోపరిష్కారావసరముల నది కాన లేకపోయెను శాస్త్రము పరీక్షించుచుచేయును, తత్త్వశాస్త్రము సమస్యయ మొనర్చును ఇంద్రిగు జ్ఞాన బుద్ధిజ్ఞాన ప్రపంచముల నొకే సమస్య నగు సూత్రమున లీసమొనర్చు మహావయత్నమునకు వైశేషికదర్శనము పూనుకొనలేదు శాస్త్రవృద్ధికిని సమన్వయించి, దృక్పథములగు వస్తు విషయములగూర్చి అతిసామాన్యలక్షణములను సమీకరించునట్లు నది యుత్పించినది అనుభవములోని భిన్నరూపముల కొక యాకృతిని నొక నిర్దిష్టస్థానము నిచ్చినది తత్ఫలితముగా అభించిన తత్త్వము సమగ్ర సమన్వయమైనది, విశ్వ విశాలతలెని దైనది

బౌద్ధుల వాములు వ్యతిరేకముగా నిరైశ్వర్య అర్థము
 ఒప్పుమందింది. ఇశ్వరము బౌద్ధజ్ఞానప్రమాణము లగు బ్రహ్మకనుమాన
 ముల సంగీకరించును. ని, జీవులును, వస్తువులును దెబబాటునుండి
 ప్రవర్తింపఁగలగిన మిథ్యాదృశ్యములు కానియు నవి శ్రవణార్థగూఢ
 ములనియు వాదించును. దైవశ్రవణప్రసంగ వది తలపోసినే లేదు,
 శంకరాచార్యుని విమర్శనముననుసరించి, ఇశ్వరకల్యాణమునకు నాస్తి
 కతాలక్షణమున్న సూచనలు లేనిచోలే. గ కని సుననకాంతోసన
 మధికమై, సంకలనములు వ్యాప్తిలోనున్న కాలమున ఇశ్వరక
 మావిద్యవించింపమాట రుపరాదు

ఇది ప్రధానముగా భౌతికధాత్మిక శాస్త్రమైనను, ననంతరగ్రంథ
 ములలోఁ గ ర్మికలగు లోనిపుణ్యముగాఁ జొప్పించఁబడినవి శివస్వరూప
 లక్షణములు ప్రపంచ మణుకల్పించును భావము మున్నగువిషయ
 ములలో న్యాయవైశేషికము లోకే సిద్ధాంతములను బ్రకటించినను
 ప్రమాణ రూప నిర్వచనమునందును, నణునద్ధాంత విపరీతమునందును,
 వైశేషికదర్శనమునకు ఎండ్లగును బ్రయోజనమును విలువయుఁ గలవు

౨ - కాలము సారస్వతము

“వైశేషికదర్శనము న్యాయుదత్తగ్రంథముకంటె నెక్కువ ప్రాచీన
 మైనదిగాఁ దోచును. ౨ ఈ గార్హే భావము యుక్తిమైనదిని
 చెప్పిన నను మానవజ్ఞానమునందు విశేషము సామాన్యపూర్వకమై
 యుండును. జ్ఞాన మగివఱచే స్వయంప్రకాశుని సింబి యుండి
 కున్నచో న్యాయుదత్తగ్రంథము లన కొనిన జ్ఞానసిద్ధాంతమునకుంటి దుగ
 యుండుట సాధ్యము కాదు. ఇదివఱకేయున్న జ్ఞానమును సర్వశాస్త్ర
 ముదయింపఁజేసి విమర్శించి రిశీలించును. ఇది సూత్రమల సు,
 బ్రహ్మస్తపాదుని ఎత్త ధర్మనంగ్రహం ను జూచినచో న్యాయుదత్తగ్రంథ

(౧) వైశేషికవాద లక్షణము ౧౦౦౧ కడలు చెప్పఁగ (శంకరాచార్య ॥
 ౨౨౨౪)
 (౨) గార్హే నవాదీ భావం బత్తకత్త ౨౨౨

పరిచయముందుఁ గాన్పించును, కాని గౌతముని సూత్రములును, వాత్స్యయున భాష్యమును బరికించినచో నందుఁజేషికభావప్రాయ ర్యము కొంతయున్నదని శంకరుని పైశేషికభావము బొద్ధ జైన ములకరింపఁ జూతనమైనదని కొందరు వాదించుదురు. పైశేషికమునందలి అసత్కార్యవాదమే బొద్ధనిర్వాణ సిద్ధాంతమైనదందురు జైనులు అస్తి కాయములను, వారి సామగ్రిభాగమును పైశేషికలోనివే, కొన్ని జైనగ్రంథములును, అలితవిస్తారము ని విషయమును శేర్కాని యుండెను అంకావతరమునైనను వాద భావములను బ్రకటించెను జైనముయొక్క అంశాఖకు ముఖ్యదేశికుడైన రోహగుత్తుడు (క్రీ. ప్. ౧౮) పైశేషికదర్శనకర్తయని యొక యర్వాచీన జైనగ్రంథముగు 'అవశ్యక'మున ప్రకటించినది అది ప్రకటించిన పైశేషికభావము కదాదని సిద్ధాంతమునకును సరిపోవుచున్నను జైన మతవృక్షము నుండి ననించిన యొక శాఖయే పైశేషికమనుట సంబంధము కాద. ఇట్టిభావమును బ్రకటించుటకు గారణము రెంటికి సామాన్యముగు నణు వాదమే, కాని యీ యునుసిద్ధాంత విషయమునఁగూడ రెంటికి విశేష భేదములున్నవి జైనసిద్ధాంతము ననుసరించి, అణువులన్నియు గుణ ములతో నమానములే, చావరసగంధ స్పర్శాలక్షణములు నను నములే, అణువు శబ్దరహితమైనను, శబ్దము సుత్పత్తిచేయును పైశేషికము ననుస రించి, గుణములతోనే యణుబేదమున్నది ఈ యణువులకు వాయుగ్ని జలభూసంబంధము ననుసరించి, కటి, రెండు, మూడు, నాలుగు గుణ

() యన్ వి జ వాదు లు ౧ ౨ ౩ ౪

(-) ద్రవ్యగుణకిర్తనమునందు లోకరెంపఁబడెను - మున్నగు పద విషయములలో గౌతమేనన్నది. ఇందు మిట్లు విధిని పఠింపఁ దలచుచో సామన్యము ఇది సదర్శము లేక, అభివేషిత్వము, లేక జ్ఞేయత్వము ను బోవును దానిలో భిన్నము లన్నియు వివిధియై నవి (మూ. ప్రా. ౩౧ పుట ౧౬ పైశేషికసూత్రము ౧, ౨) మహానాసనమున గా అధనాపి న్యము ఇతల పలు సామాన మలు విశేషములకుఁజైనై యున్నది. (-) సత్కార్యభాగ్యము పైశేషికమునో సత్త లేక భావము కు నున్నపుడు ప్రకృతసాధుల పుట్టుక జన్మములకు సాధార్యుల నణ మన చెప్పి - య ౩ - మున్నగుపైశేషము ఇది యితర సామన్యములకు నెరుపదు (మూ. య, ౧ పైశేషిక సూత్రము ౮)

[illegible]

(గ) కణాదహుతిముఠో జెప్పిన ప్రేషకసాధ్యం మొక వ్రాసిన మీమాంసా శాఖయి దానుగుప్తాదు రచించెను (వాస్తవి అప్ ఇండియ్ ఎలాగపీ పుటలు ౨౦౧-౨౧౫) ప్రేషకము ధర్మశిక్షాతో నారంభించి వైదికరర్క లభ్యమై క్షేత్రే సైశ్వర్య మిచ్చుని సుగించుటచే ఘోషింపబడు ఎలలను ఎలన, ధర్మమీమాంస యేయొక రర్క ము కుఁ బ్రత్యేకస్వల్పముకాదు ప్రేషకమీమాంసాదర్శన మలకుఁగల భేద ల సర్వముగాఁ ద్రోవేయుట యుక్తముగాదు వేదము లీశ్వరకర్మములు గానన్నను ముఖ్యములని తాదాఁడని వ్రాసెను (౩, గల ౬, ౧, ౧౨) మీమాంస వేద ముల కాశ్వలస్వల్పమును శిక్ష్యంపను శబ్దముయొక్కయు వేద మయొక్కయు కాశ్వ తస్వస్థాంతము లొకదానిపై కాకిల యాదారమున్నవి నహున భావములు కొన్ని యున్నను ప్రేషకము మీమాంసాశాఖ యగుట చెల్లదు

చూపినది, 1660 వాత్సాయను ననంతర కాలమునకు జెందినవాడు ఈయని కాముక్తి వే నాల్గవ తాబ్దముగా జెప్పుచున్నాడు

ప్రకస్తపాదుని రచనపై వాదించిన యొక వైశేషిక గ్రంథము దశవదార్థశాస్త్ర మనునది వంద్రునిచే రచింపబడినది ఇది చైనాభాషలో నున్నది (క్రి వే ౬౪౮) కాని యిది భారతీయ విజ్ఞాన వికాసము నకు గారణమై యుండలేదు ౨ రావణభాష్యము ౩ భాటద్వాజ వృత్తి ౪ వైశేషిక సూత్రభాష్యములని చెప్పుదురు గాని యివి నేడు లభ్యములు గావు ప్రకస్తపాదుని గ్రంథమునకు నాలుగు వ్యాఖ్యానము లున్నవి వ్యాసుశిఖరుని వ్యామవతి, త్రీధరుని న్యాయకింకరి, ఉడు యనుని కిరణాళి (క్రి వె ౧౦-౩ శతాబ్దము) శ్రీవత్సుని లీలావతి (క్రి వె ౧౧-వ శతాబ్ది) వీనిలో వ్యామవతి మిగిలిన మూటికంటె

(౧) ప్రకస్తపాదునికి దిక్షాగురువు పూర్వజులయ ననేకతర్కశయములలోఁ బ్రకస్తపాదుఁడనిన బుణ్యదీ యన్నాఁడనియు క్రింద పేర్కొనబడిన దాక డీర్ఘవాదమును నల్పము (బ యల్ ౨ పుటలు ౯-౧౦) దీని భిన్నభావము కుఁజూ, వాడిన్ ది వైశేషిక సప్తమీ పుటలు ౨౯-౩౦) శంకరుఁడు సుద్ధోఽకరుఁడు ప్రకస్తపాదుని గ్రంథనిరసయి యీ క్రింద భావము సంగీకరింప ను ప్రకస్తపాదుఁడ ధోఽకరుఁకి బూర్వజులను, దిక్షాగునికి తదవాల వాడు నగును కావున క్రి వె ౨౨వ శతాబ్దికి జెందును ఎట్లనరాకర్త ప్రకస్తపాదుఁడనచో వాఁడు వాత్సాయనునికి పూరు ఁడనియో, అదమము సుబాలకుఁడనియో చెప్పవలెను ధర్మపాదుఁడు (క్రి వె ౨౨-౨౩౦) ఎరమాధ్యక్షును (క్రి వె ౪౯౯-౫౦౯) ప్రకస్తపాదుని భావములను జన్పించిరి (మా యవి వైశేషిక బాలసనీ పుట ౧౮)

(౨) దీని నా గ్నిములో కనువదించిన యు వినునది, యీ గ్రంథకర్త క్రి వె ౬-వ శతాబ్దము వాడ చెప్పబడిన దశవదార్థములలో గ్రాంతిగా చెప్పిన నాల్గము (౧) క్రి (౨) అక్రి (౩) సామ్య విశేషము (౪) లభావము ఈల సర్వరణా లేదు ఆపాయలు పెక్కురు దీ నిగూర్చి వాల్మీకి వ్రాసి

(౩) బూ రిత్తుప్రతి, ౨౨ ౧౦ డోడన్, తర్కసంగ్రహము, పు ౩౨ గలగా ధరుఁడు ప్రకటించిన (కరికల్తా ౧౨౬౬) భాటద్వాజవృత్తిభాష్యము విశేషముగా నాచారాడి, పెక్కుమార్లులం జేసెను, బూ పాడిగన్, వైశేషిక సప్తమీ, ౨ ౩౨ ౪౦

(౪) లేకవల్లభులు

బూర్గునిదిగా శ్రీధరుని న్యాయకండళి క్రిస్తు వె ౧౯౯౧ లో నుడును
 ఒందెను శ్రీధరుడు కుమారిల, మండన, ధర్మోత్తరుల భావములతో
 బలించిని గిలిగి యున్నాడు లీలావతియుఁ గిరణావళియు గ్యాయు
 కంఠళి వెనువెంటనే రచింపఁజడినట్లు తోచును శ్రీధరుడు ముద్రలును
 డును గూడ దై వాస్తవము నంగీకరించి, అభిప్రవాణమును గూడ
 స్వీకరించిరి శివాదిత్యుని సత్తవదార్థి యీ కావమునకుఁ జెందినదే ౨
 న్నామవైశేషిక సిద్ధాంతము లోకే తత్త్వమునకుఁ జెందిన వని యిది
 ప్రకటించెను ప్రమాణ వివరణముతో నిది రూపింభించి, న్యాయశర్క
 మును జ్ఞాన గుణము క్రిందికిఁ దోడ్కొని వచ్చును లె గాక్షి భాస్కరుని
 లర్కకొముది, ప్రకస్తపాదుల రచనపై నాధారపడిన యింకొక సంక్షిప్త
 గ్రంథము పై శేషిక సూత్రమును గూర్చి శలకరానందుని ఛాస్కార
 మొక కొంఠ ప్రాముఖ్యముగల గ్రంథము ౩ విశ్వనాథుడు (౧౭-వ
 శతాబ్ది) ౨న భాషాపరిచ్ఛేదమునందును, సిద్ధాంతము క్తావళి యందును
 గూడుని వాఁమును వివరించెను ఈయడు కొంతవఱ కభినవత్కర్మము
 ననుసరించినాడు, అన్నంభట్టు కృతులు, జగదీశుని తర్కానుబంధము
 క్రి వే ౧౬౩౩ జయనారాయణుని వివృతి (క్రి వే ౧౭-వ శతాబ్ది)
 పై శేషిక సిద్ధాంతములను వెలువరించుటలో నుపయుక్తములుగా
 నున్నవి ఛాస్కారముపై నాధారపడినను, వివృతి కొన్ని విషయ
 లులలో భేదములను గల్గియున్నది ౪

౩-జ్ఞానసిద్ధాంతము

పై శేషిక తర్కమునకును న్యాయశర్కమునకును స్పష్టభేదమే
 కలదు జ్ఞానవిషయము అనంతములు గావున, దర్కమునకు సమన్య

() చూచుటకు ప్రకటించిన పుస్తకాన్ని చూడవలెను

(౨) శివాదిత్యుఁ డుదయించికి ఆరువాఁడు, గంగకునికి వార్యమునకుఁడెను
 గంగెకుఁ దిశ భావముల నెఱుంగు

(౩) ఎడమొక పుత్రి సుదాహరించెను చూ (౧, ౨, ౩, ౪, ౫, ౬, ౭, ౮,
 ౯, ౧౦, ౧౧, ౧౨, ౧౩, ౧౪, ౧౫, ౧౬, ౧౭, ౧౮, ౧౯, ౨౦) ఇది యెవరు నన్నదో లభింపలేదు

(౪) మూల ముఖ్యముగా ౧, ౨, ౩, ౪, ౫, ౬, ౭, ౮, ౯, ౧౦, ౧౧, ౧౨, ౧౩, ౧౪, ౧౫, ౧౬, ౧౭, ౧౮, ౧౯, ౨౦,

యగు జ్ఞాన మనేకరూపములను బ్రదర్శించినది ౧ ప్రత్యక్షము, లైంగికము (అనుమానము) స్పృతి, అర్థజ్ఞానము నను చతుర్విధ ప్రమాణము లంగీకరింపఁ బడెను ప్రత్యక్షమువలన మనకు ద్రవ్య, గుణ, కర్మ సామాన్యములు తెలియును భిన్నాంశాకల్పితములైన స్థూలద్రవ్యములు ప్రత్యక్షములోనివే కాని అణువులు, అణుద్వయరూపములును గావు అత్మప్రత్యక్షములేక యోగదర్శనమును వైశేషిక మంగీకరించినది ౨ వైశేషిక ముపమానైతిహ్య శబ్దప్రమాణముల ననుమానములోనికిఁజేర్చెను ౩ శాస్త్రవాక్యములు తత్కర్తల శీల మప్రతిహతము కావున, ననుమానసిద్ధమే ౪ న్యాయుదర్శనమువలెనే వైశేషికమును శబ్దము నిత్యము కావున వేదము అమోఘ ప్రమాణము అని చెప్పు మీమాంసా సిద్ధాంతమును దిరస్కరించెను ౫ శాస్త్ర సత్యధర్మములను దాము గాంచి, యితరులకుఁ జెప్పటచే ఋషుల వాక్యములైన వేదములు ప్రామాణ్యములని న్యాయదర్శనాభిప్రాయమై యుండఁగా, మంత్రద్రష్టలగు మహర్షుల యమోఘ శీలసంపదవలన వేదప్రామాణ్యమును వైశేషిక మనుమానించినది శ్రుతిస్మృతులు మన కిచ్చునది యథార్థజ్ఞానము కాని యాహజ్ఞానము కాదు అది వస్తు స్వస్వరూపజ్ఞానము ఈ యిర్థములో దాని కొది లేదు, దానినిఁ గొందరు పూర్తిగా దర్శింతురు, కొంద రసంపూర్ణముగా దర్శింతురు సత్యస్వరూపమును సమర్థులైనవారు దర్శించి, మన కందించిరి వేదములు వాక్యముల సముదాయములు గావున శేషముషీమంతులగు కర్తలుండి యుండవలెను అట్టివా రూర్ధ్వలోకమును గూర్చియు నదృష్టమును గూర్చియు సమగ్రము స్వచ్ఛమునైన జ్ఞానముగలవారు క్రమముగా నీ వేదకర్తృత్వము నీశ్వరున కిచ్చిరి 'దేవునిమాటలు కావున వేదములు ప్రమాణ

(౧) బ్ర॥ ప॥ పు ౧ -

(౨) వై॥ సూ॥ ౯, ౧, ౧౧-౧౫

(౩) బ్ర॥ ప॥ పుటలు (౨౧౨)

(౪) ౯, ౧, ౩

(౫) వై॥ సూ॥ ౨, ౨ - ౧ ౩౦ - ౪, ౧, ౧ న్యూ॥ సూ॥ ౨, ౨, ౧౩-౪౦

ములే ౧ సరియగు జ్ఞానమునకు వాక్యపదార్థములను పరిగా గ్రహించ వలెను ఎదములయొక్క అర్థజ్ఞానము సామాన్యధర్మముపై నాధార వడును గావున నది యనుమానసిద్ధమైనదే ౨ చేష్ట, ౩, అర్థాపత్తి, ౪ సంభవము, ౫, అభావము ౬ నన్నియు సమమానగర్భితములని చెప్పబడెను స్మృతికి స్వతంత్రస్థాన మీయఁబడెను ౭ అర్థజ్ఞానము ద్రష్టల యంతర్జ్ఞానము పూర్వానుభవమునే తిరిగి చెప్పును గావున స్మృతినివిడిచి, అంతర్జ్ఞానమును బ్రత్యక్షములోఁ గలిపినచో, వైశేషి కము ననుసరించి, మనకు ప్రత్యక్షానుమానములు రెండే మిగిలినవి ౮

దోషజ్ఞానములు నాలుగువిధములు, (౧) సంశయము, (౨) విప ర్యయము, (౩) అసంధ్యవసాయము, (౪) స్వప్నము వీనిని శివా దితుఁడు రెండుగాఁజేసి సంశయ విపర్యయములనిచెప్పి, యూహను, అసంధ్యవసాయమును ఎరోక్ష హేతువును సంశయములోఁ జేర్చెను కా స్వప్నమును వేరుగాఁ జెప్పఁటకుఁ గారణ మదియొక ప్రత్యేక దేహస్థితిలోఁ అభింఘయే యని శ్రీధరుఁడు చెప్పినాఁడు ౧౦

౪ - వ దార్థములు

ఇదివఱకీ మనము చూచిన రీతిని, క్రియాసిద్ధిననుసరించి వస్తు నిర్వచనమును, ప్రకరణోచితముగా సర్వార్థనిర్ణయములను జేసి, దీనికిని

(౧) అద్యవనాదామ్నాయస్య ప్రామాణ్యమ్ ౩౬॥ (౧౦ ౨, ౯) మఱియుఁ బాఠ న్యాయకిందలి పు ౨౧౬ పైఁ నూ॥ ౬, ౧, ౨

౨) ౩, ౧, ౨౨౫

౩) ప్ర॥ ప॥ పు ౨౨౦

౪) ప్ర॥ ౧॥ పు ౨౨౩

౫) ప్ర॥ ౧॥ పు ౨౨౫ పైఁ నూ॥ ౯, ౨, ౩

౬) ప్ర॥ ౧॥ పు ౨౨౫

౭) ప్ర॥ ౧॥ పు ౨౨౬

౮) వ, నీ, సా సంగ్రహము ౧౨ ౩౩

౯) పప్తపదార్థి పు ౩౨

౧౦) న్యాయకందళి పు ౧౮౫

స్వయంసంపూర్ణములేదని ప్రకటించిన బౌద్ధవాదము, కొన్ని శతాబ్దముల కాలము జాతియొక్క స్వాదాయమును వశమొనర్చుకొనెను అన్యోన్య సంబంధబలమునే అన్నియు వస్త్రత్వముగలిగి, యేదియును స్వయం స్థితిలేనిదై యుండెను అన్యోన్యశ్రయమే జీవితస్వరూపము, అందుచే నాత్మయు, జడవదార్థమును నిట్టివే ఈ భావమును నిరసించి యెక్కువ తృప్తికరమైనట్టిది, యథార్థముగా సమర్థింపఁదగినదియు నైన నూత్న తత్త్వమును వైశేషికము నిర్మించినది యథార్థమైనవి, వేరుగానున్న వియునైన వస్తువిజ్ఞానము నిరసంపఁదగినది కానునదే వైశేషికదృక్పథము వస్తువులయొక్కయు వాని సంబంధములయొక్కయు లక్షణములే సులభసాధ్యములు, విశ్వవికాలములునగు యథార్థవస్తులక్షణములు యుగము నేత్రములు నిప్పి చూచినంతనే, మన కట్టెదుట విస్తరించి కన్పట్టునవి బౌతికప్రపంచమునందలి పరస్పరసంబంధబాంధవ్యములు మన విజ్ఞానము పీనినిఁగూర్చుచే పనిచేయును మన మంత ర్విలోకనము చేసినచో నొక శివశక్తియుఁ, దత్సంబంధలక్షణములును గోచరించును సముచితమైన తత్త్వము కోరునదేమనఁగా, మన పరిశీలనము మన యనుభవములోని జ్ఞానవిషయములపైననే కేంద్రీకరించి, దానిని సమర్థించుట కవసరములగు ప్రతిపాదనములనే మనము స్వీకరింపవలెను యుక్తమైన తత్త్వము వస్తువిభాగపరిశీలనమును మొట్టమొదటఁ గోరును వైశేషిక సర్వనము జరిపిన విషయవిభాగ పరిశీలనా ఫలితమునే పదార్థసిద్ధాంతమున నిమిడ్చినది

పదార్థమనఁగా వ్యుత్పత్త్యర్థమొక పదముయొక్క యర్థము ఒక పదార్థ మనఁగా దెలిసికొనఁగిన యర్థమును, నామకరణయోగ్యమైన పదమునై యున్నది లోకములోని సర్వవస్తువులును, ననఁగాఁ దెలిసికొనఁదగినవి, నామకరణ యోగ్యములైనవియు, అనఁగా సకలానుభవ విషయములును పదార్థములే, కేవలబౌతికపదార్థములేకాదు న్యాయదర్శనములోని పదునారు పదార్థములును, వస్తువిభాగమును

౧) అన్యత్యాఖిదేయత్యజ్ఞేయస్యమునా || (బ్ర॥ ౩౫॥ పు ౧౬)

౨) ప్రమతివిషయా పదార్థాః (సత్తనదర్శి॥ పు ౨)

జెప్పనవికావు, అవి తర్కశాస్త్రమునందలి ప్రధానవిషయములనూచిక కాని జ్ఞానవిషయములయొక్క సంపూర్ణవిభాగమును జూపునవే వై శేషిక పదార్థములు

వస్తువులే కాక, వస్తుజ్ఞానముగల కర్తలును వై శేషికపదార్థములే ఆరిస్టోటలిచ్చిన పదార్థముల తార్కికవర్గీకరణము వ్యవహరింపగద్యస్తు జాలమును గూర్చియేకాని, తత్త్వదృష్టికి గోచరించు సర్వవిధ వస్తుజాలమును గూర్చి కాదు ఆరిస్టోటలువలెనే, వై శేషిక తత్త్వజ్ఞులు నాపూర్ణముల సన్నిహితసంబంధము సంగీకరించిరి ఆరిస్టోటలు పదముల వర్గములుగాఁజేసినను పదవర్గీకరణము వస్తువర్గీకరణమే యగును విలననాక విశిష్ట నామముగలది వస్తువే యగును “విడిగాఁజెప్పిన పదమొక గుణమునో, ద్రవ్యమునో, సంబంధమునో, దేశమునో, కాలమునో, దృష్టినో, అనుబంధలక్షణమునో, కర్మనో, కర్మఫలానుభవమునో తెలియఁజేయును” ౧ ఈ పది పదార్థములలో ద్రవ్యముకాక మిగిలిన తొమ్మిదియు నింకొకవస్తువును జెప్పనవి ద్రవ్యముమాత్ర మితరవస్తువును గూర్చికాని తన్నుఁగూర్చికాని చెప్పదు అట్లు చెప్పినచో నదియు నొక గుణమగును కాని ఆరిస్టోట లీ విభాగమును నిస్సంశయముగా నొనర్చియుండలేదు సామాన్య భాషావిషయము లాతని వర్గీకరణమున కాధారమైనవి, ఆతఁడు తీసికొన్న పదములు బాహ్యవస్తురూపమును దెల్పునవే ద్రవ్యమొక మూర్తిమంతమైన వస్తువనఁగానేమి? ఒక గుణమో, యొక గోచో యని చెప్పవలెను దీనినారిస్టోటలు ద్రవ్యమనును కాని నిజముగా నదియొక గుణమే ౨ ఆరిస్టోటలుయొక్క సంపుటిలో ద్రవ్యములు, గుణములు నున్నవి అవి నిత్యములు సనిత్యములు కూడనై యున్నవి భాష్యకారు లందరును సంబంధమును పదార్థములోఁ దుది యారును విలీనమగునని ప్రాసీయున్నారు కావున నిత్యానిత్యములైన ద్రవ్యములు గుణములు సంబంధములు కలసి వర్గమును ఋత్రిచేయును

౧) అరిస్టో ట్యు కాటగరీస్, ౨, ౬ ఎంటోన్ లాజిక్కు ౪, ౧౨౩

౨) పోల్పు తాన్సన్ ద్రవ్యము వ్యవహారము నంకొక ద్రవ్యమును చెప్పుదు కాని దానికి గుణము లున్నవి (లాజిక్ పార్టు ౨ పు ౧౨)

వైశేషిక పదార్థవర్గములో (౧) ద్రవ్యము (౨) గుణము (౩) కర్మ (౪) సామాన్యము (౫) విశేషము (౬) సమవాయము, అనంతర వైశేషికులగు శ్రీధరౌదయన శివాదిత్యులు 'అఖాప' ము నేడవ దానినిఁగాఁ జేర్చిరి ౧ మన విశ్వాసములు భావాత్మకములు నభావాత్మకములు కాని వస్తువులు గావు ఆరంభదశలలో నర్థము నొక పూర్ణవస్తువుగాఁ బరిగణించి, దాని సామాన్య లక్షణముల నిర్ణయింప వైశేషిక దర్శనము యత్నించినది, కాని, వెనువెంటనే, విశ్వాసముల స్వభావమును గూర్చి పరిశీలించి, యెట్టివి నత్యములైనవి కాని వెట్టివని నిర్ణయింపఁ బూనినది ఏదియో యొకటున్నదను నది వైశేషిక తత్త్వములో మొదటి నిర్ణయము కాని యస్త్రీత్వము కేవలము నిర్గుణము కాదు అందుచే మన మొక యడుగు ముందుకుఁబోయి, అస్త్రీత్వముగల దొకటుండుటయే కాక, దానికీఁ గొన్ని లక్షణములున్నవని చెప్పవలెను కొన్ని లక్షణములను గలిగియుండుటచే నొకటి స్థితిని గలిగి యున్నది ద్రవ్యములున్నవి, గుణములను గలిగి యున్నవి గుణములు రెండు విధములు, అనేక వస్తువులలోఁ గలవి, సామాన్యములు, వ్యక్తిగతములైనవి విశేషములు వీనిలో నిత్యములైనవి గుణములనియు, ననిత్యములైనవి కర్మలనియుఁ తెప్పఁబడెను సమవాయ మొక విశిష్టసంబంధము ౨

౩) ప్రళ ప్రపాదుఁ డాదు ద్రవ్యములనే చెప్పెను సప్తపదార్థ సిద్ధాంతము శివాదిత్యునితో నారంభమైనదని యాచివి సప్తపదార్థగ్రంథము వలనఁ దెలియుచున్నది శంకరుఁడును, హరిభద్రుఁడును వైశేషిక పదార్థము లారనియే చెప్పిరి భూదు శంకర భాష్యము, ౨, ౨, ౧౦ యు వి వైశేషిక ఎలాననీ పుట ౧౨౬

౨) వైశేషిక ద్రవ్యగుణము లాదిస్తోత్రము ద్రవ్యగుణములకు నవివక్షను అరిస్తోటలు మొత్తమును (quantity) గుణములొకే రేపును సంబంధములు రెండరకములు దాహ్యము సంయోగమువంటిది అసంయోగము సమవాయము వంటిది మొదటిది గుణమనియు రెండవదొక పదార్థమనియు జెప్పఁబడినది మిగిలిన పదార్థములన్నియు సంబంధములోనికి వచ్చును దేశకాలములు వ్యతంత్ర పదార్థములు ప్రవృత్తి కర్మ నివృత్తి కర్మభావము లక్షణము సామాన్యమో, విశేషమో, కావచ్చును దృక్కృతము గుణము అరిస్తోత్రలోక నియములు గనుపరచి, తన సద్బంధమును నిర్మించినదో విల్లు వాదించియుండును సత్యములు గాని, కాశ్చాలికములుగాని సగుణములగు వస్తువులు ఎరస్యరాశ్రయ భూతములగు ఎలర వస్తువులతోఁ గలిసి దేశకాలములచే నిబద్ధములయి

మొదటి మూడునైన ద్రవ్యగుణకర్మ లోక యథార్థమైన స్థితిగలవి ౧ కణాదుఁడు వీని సర్వములని చెప్పి, యోగ్యస్థిలో వానిని దర్శింపవచ్చునని ప్రకటించియున్నాఁడు ౨ మిగిలిన యూఁడును సామాన్యవిశేష సమవాయములు బుద్ధి వ్యాపారజములని చెప్పవలెను ౩ అవి తర్క వదార్థములు ప్రశస్తపాదుఁ డిట్లు చెప్పెను “వీనికి స్వాత్మసత్త్వము, బుద్ధి లక్షణత్వము, అకార్యత్వము, అకారణత్వము అసామాన్య విశేష వత్త్వము, నిత్యత్వము, అర్థశబ్దానభిధేయత్వమును గలవు ౪ తుది మూఁడువదార్థముల యథార్థ్యమును తార్కికప్రమాణ సిద్ధములు ౫ అనఁగా నవి ప్రత్యక్షజ్ఞాన విషయములుగావు న్నాయువై శేషికములు గలిసివీయినవెనుక నీ భావమును మార్పునొందినది ప్రాచీన వైశేషిక దర్శనము ననుసరించి, వదార్థము అన్నిటికి సామాన్యస్థిత్వ మున్నది ౬ కాని యీ యస్థిత్వము ద్వివిధము ద్రవ్యగుణకర్మలు సత్తాసంబంధములు సామాన్యవిశేష సమవాయములు స్వాత్మసత్తా సంబంధములు ౭ తన కిరణావళిలో నుదయినుఁడు సత్తాసంబంధ వదార్థమనఁగా సమవాయ

యున్నది అందుచే ద్రవ్యగుణకర్మ సంబంధములు ఎనకు ముఖ్యవదార్థములగును అరిస్టోటల్ ద్రవ్యభాగము లోపఱియివ్వమైదవి స్థితియొక్కలు, యోగ్యదోనిష్ఠులు కలఁదిరి తనకుఁ దోచినది ౧ ప్రముఖము లివేసేవి గాఁడును హెగెల్ ను దానిదిరి అరిస్టోటల్ దా ము ఎఱువులను మనుజులు, చతుష్పాక్షులు గుఱుములు, గాడిదలు, కంఠము లివి ఎఱుఱుచురితల చేసెనని మిల్లు ౨ దాహరిరి విమర్శచేస నాఁడు స్టోబ్యు వైశేషికవర్గీకరణ లతో కరి సస్తువులను ద్రవ్య, గుణములనుగా వర్గీకరించెనైనుల ఎదతి పూర్వమునాంపకులు శక్తి, సాధ్యములు ద్రవ్యము లనిరి ఉదయనుఁడు వీనివేరాక సంఖ్య గూడ ద్రవ్యవస్తుల కంగీకరింపలేదు మా కిరణావళి పు ౩ ప్రవదార్థి పు ౧౦ వాయకఁదిరి కృతిని ౭, ౧౫ ౪౪

౧) వై నూ ౧౩ ౧౫, ౩౩ ప్ర స ౩ ౧౬

౨) కా ౧ ౧౪

౩) ౧, ౨, ౩

౪) ప్ర వ ౪౦ ౧౫ వై చూ ౧౨౩ ౧౦ ౧౨ ౧౪ ౧౬ ౨౨ ౨౬

౫) బుద్ధి రేష లక్షణమ్ ప్రమాణమ్

౬) ప్ర స పు ౧౧

౭) ప్ర ౩ ౪౦ ౧౫

సంబంధాస్తీత్వమనియు, స్వాత్మసత్తావదార్థము అనగా నర్థసంబంధము లేని స్వయంసామర్థ్యము గలవనియు నిర్వచించినాఁడు శంకరమిత్రుఁడు తన శాస్త్రార్థమునందు సత్త్వసంబంధమునగాఁ, నాశనావశాశము గలిగి, తన స్వభావమునుండి కార్యము నుత్పత్తిచేయు సామర్థ్యము గలిగి యున్నదని చేసిన నిర్వచన మెక్కువ సహాయకారిగా నున్నది అస్తీత్వమును దేశకాలవ్రమాణములలోఁ జెప్పు శాస్త్రవద్ధతి యిది స్వాత్మ సత్త్వము దేశకాలబద్ధము కానిది, అందుచే నీవి నిత్యవదార్థములు, ఇవి బుద్ధిపరికల్పితములయ్యు, యథార్థవస్తువులకంటె నెక్కుడు సత్యములుగా గ్రహింపఁబడినవి సామాన్య విశేష సమవాయము అను నీ మూఁడు ద్రవ్యములును నిత్యములైనవి, కారణము లేనివియు ననియు, బుద్ధి కల్పితములైన వీని కస్తీత్వము నొసఁగు సహజ కాంక్షయు క్తమైనది కాదనియు వైశేషికుఁడు వాదించును

౫ - ద్రవ్యము

వైశేషిక తత్త్వము విజ్ఞానవాదము అన్నింటి నెదుర్కొని నిలుచుట కధారభూతమైనదే ద్రవ్య మను వదార్థము విద్యావిహీనులైనను ద్రవ్యములున్నవని చెప్పుదురు బాహ్యప్రపంచములోని వస్తువులు స్వతంత్రాస్తీత్వము గలవై, యథార్థములుగానే కన్పట్టి, తమకంటె విశిష్ట లక్షణములను హాసకుఁ బ్రదర్శించుచున్నవి మనమున్నదని చెప్పుకొనునది నిజముగా వస్తుజాలమే, దేశకాలాద్యవస్థల ననుసరించి యవి బహురూపములై భిన్నవిశిష్ట లక్షణములను గలిగి యున్నవి, గుణములకుపేరైనద్రవ్యము కాని, కదంశములకు పేరైన పూర్ణముగాని లేదను బౌద్ధవాదము మన యనుభవములకు విరుద్ధమైన వాదము యథార్థమైనది వస్తుజాల రూపమునను, వానికిఁ గల గుణ, భాగరూపమునను మనకు దృశ్య మానవగు చున్నది నిన్న మనము చూచిన ఘటమును నేడు చూచి గుర్తించుచున్నాము, ఘటమనఁగాఁ గేవల పేదనాపుంజమే యైనచో నట్లు గుర్తించుట దుస్సాధ్యము అ గుణములు వర్గములుగాను, నెల్ల

౧) వా. వా. ౧, ౨, ౧౩

౨) వా. మా. ౨, ౧ ౩౦ ౩౬

వృక్షాదును సమానముగాను, నితరములనుండి విశిష్టభేదమును జూపునవి యునై గోచరించుట మన కంబరకును సామాన్యముభవవిషయమే ఒక మామిడి పండ్తో గుణసమూహము నెల్లవృక్షాదును జూపుటయే కాక, ఒకే లక్షణములుగల చెట్టువలననే కలుగు చున్నది నిరవధికమైన యవి చ్చిన్నాస్తిత్వమును జూపు నొక చిన్నగుట్టయైనను, లేక నొక మహా పర్వతమైనను నెన్నడు మార్పునొందని గుణములతోఁ గూడిన ద్రవ్యాస్తిత్వము సంగీకరింపని యెడల మనకు విదితములు కాఁజాలవు “గుణ కర్మలను దనలోఁ గలిగియుండి, తనతో సమానాస్తిత్వకారణ రూప మైనదే” ద్రవ్యము ౧ అది గుణముల కాధారభూతమైనది ౨ ఇతర పదార్థములకు గుణములు లేవు

దాని గుణములకంటె నితరమైన ద్రవ్య మున్నదని వైశేషిక విశ్వాసము ద్రవ్యము లుత్పత్తియైన వెనువెంటనే గుణములులేనివి ౩ ద్రవ్యములతో నేకకాలమునందే గుణములు న దియించినచో రెంటికిని భేదమే యుండదు రెండు నేకకాలమున దుత్పత్తికానిచో, ద్రవ్యములు గుణహీనములగుటయు, ద్రవ్యము అనఁగా గుణసహితములను నిర్వచన మును నిర్దేశమగుటయుఁ దటస్థించును ఈ క్లిష్టతను దోలఁగించుటకై గుణములు ద్రవ్యముతో సమవాయనబంధమును గాని, ప్రాగభావ మునుగాని గలిగియున్నవని చెప్పఁబడెను అనఁగా, గర్భితములుగాని యావిష్కృతములుగాని, ప్రస్తుతముగాని భవిష్యత్తులోఁగాని గల గుణ ముల కాధారమైనదే ద్రవ్యమని యర్థము ౪ తాను గుణముకాకుండ గుణములుగల ద్రవ్యమున్నదని వైశేషికుఁడు నిరూపింపఁ గోరు చున్నాఁడు, ఏలన ద్రవ్యములకు మనము గుణముల నాపాదించుమే కాని, గుణములకు గుణములను గాదు లేక యొక గుణసమూహమున కొక గుణమును మనము చెప్పము గుణసంబంధములేని ద్రవ్యము దురూహ్యము కావున, ద్రవ్యము గుణసహితమని చెప్పుదుము

౧) ౧, ౨, ౩

౨) గుణావ్రయో ద్రవ్యమ్॥

౩) ఆద్యే క్షణే సర్వణామ ద్రవ్యం అపృథక్॥

౪) నిర్దాంబమైత్రపణి ౩

నిత్యానిత్య వస్తుభేదమున్నది అన్యైక యముగలదేదియు నిత్యము కాదు సావాయవ ద్రవ్యము అన్యధారము అగుటచే ననిత్యములు నిత్యత, స్వతంత్రత, పరమార్థతయు నిరవయవ ద్రవ్యలక్షణములు ౧ వాని కుత్పత్తి వినాశములు లేవు అనిత్యవస్తువు లుత్పత్తియై, వానికి పేరై సకారణములచే నశించును ౨

భూజలాగ్ని వాయ్వాకాశ దేశకాలాత్మ మానసములు తొమ్మిదియు సర్వపదార్థములు ౩ వైశేషికము తౌత్తికతత్త్వము గాదు, కాని యది రుధార్థవస్తుతత్త్వమే, ఏలని నగోచరమ అగు నాత్మలున్నవనియు, యధార్థద్రవ్యములనగా స్థూలరూపములు కాక, వానిసూక్ష్మరూపము లనియు నది నమ్మును నవద్రవ్యములలో భూజలాగ్ని వాయ్వాత్మ మానసములు పెక్కువ్యక్తిత్వములను గలిగియున్నవి ౪ ఆత్మతప్ప మిగిలినవి వ్యాప్తిగలిగి, సమీపత్వ రూపత్వ సంబంధములుండి, కర్మ, పేగములను బొందియున్నవి దేశకాలాకాశములు సర్వవ్యాప్తి కలవియు, సత్యధిక ఎరిమాణములుగలిగి, సర్వద్రవ్యముల కవకాశ మిచ్చునవియునై యున్నవి ౫ ఆత్మయు మనస్సు, నాకాశమును, దేశకాలవాయువులును, పరమాణువులును సామాన్యముగా గోచరములు గావు ౬ మూర్తద్రవ్యములకును భూతద్రవ్యములకును భేదము

౧) విత్యరత్న, - నాత్మ, అత్మలక్షణము (ప్ర వ పు ౧౬)

౨) ప్ర వ పు ౨౦ న్యాయకందళి పు ౨౦ చూడు వై సూ (, ౧౯౧౦౧ - ౨, ౧౯౧౦, ౨ - ౩)

౩) తమస్త్వభావమనగూర్చి యొక చిద్రూప ప్రశ్నమును శ్రీధరుడు ప్రకటించినాడు (నా యకందళి పు: వై సూ, ౫, ౨ ౧౯-౨౦) తృప్తవర్ణము, చలన క్రియయు, ౧౦ యొకప్రత్యేకద్రవ్యము తమమన భూరిణి భావము (శ్లో|| వా పు ౫౩ ప్రభాకర చాదుల తమము తేజోఽభావమిది రూ పూర్వమిహంస పు ౧౫౩) ౩న్నం భట్టభావము నదియే (తిర్కిసంగ్రహము పు ౩) గుణరూపమైనది కావున దమస్త్వ ద్రవ్యముకాదని వై శేషికాచిప్రాశము ౧౦౮లెఱుగ్గును నలాకాశమని చెప్పునట్లే, తమస్త్వంకు రంగులేదు అదియొకచిద్రూప సభావము తేజోఽభావము (వై సూ ౫, ౨ ౧౯ నమ్ము ౨ ప్ర హు ౧౦)

౪) అనేకత్వం ప్రతే కం వ్యక్తిభేదాః (న్యాయకందళి పు ౨౨)

౫) ప్ర వ పు ౨౨

౬ వై సూ ౮ ౧ -

భారతీయ శత్రుత్వ శాస్త్రము

1) అదు మూర్తిగ్రహములకు నిశ్చితకరిమాణములుగలవు, 2) అవి ప్రవృత్తిచలనములు గలిగియున్నవి భూతద్రవ్యములు విడిగాఁగాని కలిసికాని, ప్రవంచములోని సర్వవస్తుజాలమునకును రూపకారణములగు చున్నవి 3) సుస్పృణప్రమాణ మైనను, దీని నుత్పత్తి చేయదు, సర్వ వ్యాపయైనను, నాకాశము శబ్దము నుదయింపఁజేయును, భూలొగ్ని వాయువులు మూర్తములు నుత్పత్తి కారణములును 4)

ఆత్మ సిద్ధాంత విషయమున న్యాయదర్శనభావవే వైశేషిక భావ మైయున్నది కాని, అర్థ ద్రష్టయు దృశ్యములుగూడ ననుభావము నంగీకరించలేదు 5) ఉపమానము నిరుపయోగము అగిమానుమాన ములే గునకు నిశ్చయ ప్రమాణములు 6) దేహేంద్రియమానసముల గుణము కానిదగు విజ్ఞానమువలన నాత్మాస్థిత్వము సనుమానముచేఁ దెలియఁగను 7) సుఖదుఃఖ, రాగద్వేష, సంకల్పజ్ఞానములేకాక, కను జెప్పలు తెఱచుట మూఁగుట గాఁగవలయునుట మనస్సంబల నేమి ఇంద్రియ ప్రవృత్తి, ఆత్మాస్థిత్వమును సూచించును 8) ప్రళయమువంటి సహజ వస్థలో నాత్మవిజ్ఞాన రూపమైనది దేహసంబంధ మున్నప్పుడే దానికి జ్ఞానప్రవృత్తి యుండును 9) ఆత్మ విజ్ఞానమును బోషించునేకాని, విజ్ఞాన మాత్మకు నిత్యలక్షణము కాదు మనస్సాహాయ్య మున నాత్మబాహ్యవిషయము అనేకాక, తన గుణములను దెలిసికొనును అర్థి సర్వవ్యాపియైనను, దేహసంబంధమున్నప్పుడే జ్ఞానేచ్ఛక్రియా లక్షణము లుండును

1) సరిష్ఠి పరిణామ

2) కర్మ 3) పు 4)

1) వై సూ 2, 3, 4

2) వై సూ 5, 6, 7, 8

3) ప్ర ప పు 9 వై సూ 9, 10

4) వై సూ 11, 12, 13

5) అశరీరజ్ఞాన 14, 15 మయోగోపనిషత్ (నా 6 కంధి 6 పు 1 - 2)

అవస్థాభేదము లవలన నాత్మానేకత్వ మనుమానింపఁబడుచున్నది
 ౧ ప్రతివాక్యములుకూడ ననేకార్థాలను జెప్పుచున్నవి ౨ వ్రత్యా
 త్మయుఁ దానుజేసిన కర్మఫలానుభోక్తయగును ౩ భిన్నానుభవ
 పరంపరలలో జీవైకత్వమున్నది ౪ జీవైకత్వమును శ్రీధరుఁడు నిర
 సించినను ౫ జీవులు మోక్షము పొందుటవలన జగద్వ్యవస్థ చెడిపోదు,
 ఏలన జీవులసంఖ్య అనంతము వైశేషికులు, తమకు ఒకమాత్రమందలి
 విశ్వాసముచే, బహుత్వమే పరమసత్యమందురు ముక్తజీవులు విశిష్ట
 భేదములతోడనే శాశ్వతముగానుందురు ౬ వ్రతిజీవీకి నితరజీవుల
 నుండి యొక విశిష్టభేద మున్నది కాని యిదేదియో మనకుఁ దెలియదు
 జీవులలో భేదములకై గారణము దేహభిన్నత్వమే పునర్జన్మయందై
 నను, మనస్సు జీవునితోఁ బోయి, దానికి వ్యక్తిత్వము నొసఁగును
 అందుచే జీవునితో నెల్లప్పుడు నుండు మనస్సుయొక్క భేదమే జీవభేద
 మునుదెల్పును జీవులెన్నియో మనస్సులన్నియున్నవి ఒకే మనస్సు
 జీవునియాత్రల నెల్లప్పుడుండును గావున, జీవునియొక్క శీలముకూడ

౧) వ్యవస్థాతో ౧ నా (వై నూ ౨౨-౦)

౨ శాస్త్రసామర్థ్యాత్ (వై నూ ౩౨౨)

౩) ౬, ౧ ౫

౪) న్యాయకందళి ౨ ౮౬

౫) జీవమలయు నొక్కచే యైనచో ను స్పష్టమందరేమి నమా మగును
 జీవులన్నియు స్యువ్యాసత్వముగలవైనను సనేకజీవుల సంగికరించువానికి జీవులన్నియు
 పన్నిదేహా లయందును వ్యాపించినను, కాని యనుభవము లితర జీవుల కుండవు; ఎలనఁ
 బ్రతిజీవయుఁ దన హృద్భాగము గుణమైన శరీర సంబంధముచేఁ బొందు సమస్తవ మిత
 రులకు సంబంధించును ఏ దేహముచే జీవి కర్మచేయునో యా జీవి కా కర్మావధ
 ముండును అందుచే శరీరబంధము కర్మబంధము కాక దానినొక ట్రాన్సుండి వెచ్చు
 చున్నది ఒట్టి దిసరిముగా జరుగుచున్నది (న్యాయకందళి: పు ౪౦౮౮)

౬ ఏమొక్కచే యియు, ఏవాని కారణవశమునను శాస్త్రవిహిత కర్మాదరణ
 యుక్తమైన జీవవాక్యమును వైశేషిక మ గికరించినదని నూదించిన బాక్తర దాను
 గుప్తుని భావమున కారణము లేదు (మాస్తిరి ఆఫ్ ఇ డియర్ ఎలావఫీ ౨ శాం
 వ్యాఖ్య ౧) వ్యవహారక ఒ ధమై యీవానేకత్వమును గూర్చియే కాని వైశేషిక ౧ మ
 మార్థవశమును గూర్చి వ్రుక్తి పెట్టకొలేదు శివసిద్ధాంతముపై నాగూడి
 నానార గూచీ పరమ సత్య మని యది మ్మిది

నవిచ్చిన్నమై యొప్పును ౧ జీవమునకు నీశ్వరునకు ౨ సాదృశ్యమున్నది కాని సమానత్వము లేదు అకాశ దేశకాలములకుఁ బరిచ్చిన్నములు నానుయోగ్యములు నగు వ్యక్తిరూపములు లేవు ౩ దృశ్యము లన్నియు వీనియందే గోచరించును ఉత్పత్తిగల సర్వవస్తువులకును దేశకాలము బుపాదాన కారణములు ౪ యథార్థస్వరూప మొక గతి, అందుచే దేశకాలాన్నితము

భౌతికపరివర్తనము లన్నిటికి నొక పూర్ణమైన స్థానముండవలెను అణువాదులందరు నవకాశమును సత్యమగు స్థితి గందని చెప్పుదురు ఒకదానికంటె నెక్కువ సంఖ్యగల యవకాశము బున్నచో భిన్నావకాశములలోఁ బరిభ్రమించుచున్న యణువుల కన్యోన్యసంబంధము బుండవు ప్రాకృశ్చేమ దూరాంతిక భావములకు మూలాధారమైన దవకాశమే ౫ అవకాశమందలిభిన్నత దానికార్యములపై నాధారపడును ౬ అవకాశము లేకున్నచో వస్తువులు పేరుపేరుగా నుండుటకు వీలుండదు

వస్తూత్పత్తి స్థితి వినాశముల పండి ప్రకృతి పరివర్తనములకు ముఖ్యవసరరూపము కాలము అనిత్యవస్తువులయందు మార్పుల సుదయింపఁజేయు శక్తియే కాలము అది సంచలనముల కన్నిటికిని గారణమగు విశ్వశక్తి కాదు, సర్వ సంచలనముల కది యాధారము మాత్రమే ౭ గోచరించు వస్తువులన్నియు మనకుఁ గదలుచున్నట్లును మార్పు నొందుచున్నట్లును దృశ్యములై యదృశ్యమగుచున్నట్లును గాన్పించుచున్నవి పరిచ్చిన్న వస్తువులొక్కొక్క స్థితి సంచలన సామర్థ్యములు గలవి

౧) బ్ర ౪౩ పు ౮౯ వై ॥ బా॥ ౩, ౨, -౧ ౩ ౨, ౨

౨) కిలకావళి పు ౪, చూ తివ్యార్థము ॥ ౩, ౨౦౮

౩) బ్ర ౪ పు ౮౮

౪) బ్ర ౨ పు -౫

౫) తర్కసంగ్రహము పు, ౧౬ భాగ్యునిచ్చేదము, పుటలు ౪౬ ౪౭

౬) వై బా ౨, ౨, ౨౩

౭) ౨, ౨౯ ౩ ౨, ౨౬ ఈ భావమును కాలము వైచల్యము వాదముతోఁ జూరవలెను

కావు అయినచో, నెన్ని మార్పులు కలుగుచున్నను మార్పులేని సంబంధములు వాని కుండఁజాలవు సంచలనమున కొక త్రమము గలదు, అనఁగా సర్వపరివర్తనములతో సంబంధము గల యొక సత్యస్వరూప మేదో యుండవలెను విశ్వమంతయు నిండి సర్వ వస్తుక్రమ సంచలనమున కవకాశమిచ్చునది కాలమని భావింపఁబడిన పూర్వోత్తరములు, నేకసమయ భిన్నసమయములు, త్వరితావస్థభావములు మున్నగు సంబంధములకుఁ గాలమే యాధారము ౧ విశ్వవ్యాప్తమైన పరిమాణము గల కాల మేకము, విశేష్టలక్షణము గలది, సంయోగ వియోగలక్షణయుక్తము వ్యావహారిక భావములైన క్షణ నిమేషదినమాస సంవత్సరాదికము అన్నియు వ్యావహారిక కాలభావమునుండి కల్పితములైనవే ప్రాచీన వైశేషికుల భావములలోఁ గాలము నిత్యమైన ద్రవ్యమైనను, అదరువాత పెచ్చిన శాస్త్రజ్ఞులు దానినొక యనుభవరూపముగా భావించిరి ౨ కాలము స్వస్వరూప మేమో మన మెఱుంగము, మన యనుభవము మాత్రము కాలరూపము నొందుచున్నది పూర్వోత్తర భావముల కది అసమవాయి కారణము, మిథవత్పాదులగు వస్తువుల స్వభావము వాని యుపాదాన కారణము కాలమేకమైనను, దానితో సంబంధముగల మార్పులవలన నది యనేకముగా గోచరించును ౪

దేశకాలములకుఁ గల భేదమును వైశేషిక గ్రంథములు గుర్తించినవి దేశము దృశ్యవస్తువులకు సంబంధించినది, కాల ముఁబయించినశించువస్తువులకు సంబంధించినది ౨ కాలసంబంధములు నియతము అనియు, దేశసంబంధము అనియతము అనియు శంకరమిత్రుఁడు

౧) వై నూ ౨, ౨, ౬

౨) ౨, ౨, ౩,

౩) అతీతాది వ్యవహార హేతుః (అపి సంప్రదానము ౨౭ ౧౩ భాషాంతరీకృతము పు ౪౪)

౪) న్యాయమంజరి ౨ ౧౩౬

౫) సిద్ధాంతశంకరాయము చెప్పినది జన్యమాత్రం క్రియామాత్రం వా కాలోపాధిః సూర్తమాత్రం దిగపాధిః

భావించినాడు ౧ వస్తువులు కాలవశమునఁ జలించుచు, దేశవశములై యున్నానముల నిలుచుచున్నవి అతి విశాలములగు సంబంధములనఁగా స్థలగతియు నవస్థాగతియు దేశకాలము లాశ్రయములుగాఁ గలవి, కాని యివి వ్యావహారిక భావములు మాత్రమే, అవి వరివర్తనాత్మకములైన వస్తువుల యునికిని సూచించును నిరవయము, నవిచ్ఛిన్నము, సరియము నగు నొక ద్రవ్యమును, శబ్దమున కాధారమునై యున్నది రూప రస గంధ స్పర్శగుణములు దానికి లేవు అందుచే నిరకమిగిలిన శబ్దమే ఆకాశ వికీర్ణగుణము ౨ ఆకాశము నిష్క్రియము మూర్తము లైన వస్తువులన్నియు నందు నిబద్ధములై యున్నవి ౩ అణువు అతి సూక్ష్మము లగుటచే ఎవరి వరస్పరస్పర్శవలనఁగాని, సంయోగమువలనఁ గాని యొక భునవరిణామమును బొందఁజాలవు అవి విడిగానున్నను, గలిసినను, వాని భిన్నావస్థల కాకాశమే యాధారము అణువులు కలియునుగాని యీ కలయిక నిత్యము గాదు ఆకాశ సుఖరూపము గాదు కాని యదియే అణువులను యథాస్థానముల నిలుపుచున్నది ఆకాశము కూడ నణువుగాగి యోగ్యమైనచో, నీ యణుస్థితిబంధన హేతువు నింకొక దాని సూహించవలసియుండును ఆకాశము శాశ్వతము, సర్వగతము, నిండియూతీతము, దానికి వృత్తిత్య సంయోగవియోగత్వలక్షణము లున్నవి ఆకాశము సర్వదేశము నిండియున్నది, అది స్వయముగా వస్తువులపై నెట్టి ప్రవృత్తిని గలిగియుండదు, వస్తువులతోఁ బ్రత్యేక సంబంధములు గలిగి, శబ్దము నుదయింపఁ జేసియే యట్టి ప్రవృత్తిని జూపఁగలదు పదవీ సంబంధములను, వస్తువుల క్రమమును జూపునపు డది దిక్పామమునుగలిగి యుండును దేశ మనఁగా నవకాశ మమ సర్వములోనదియు నాకాశమే, ఆకాశమునకు నవకాశమునకును భేదము చెప్పబడిను ఆకాశము శబ్దగుణమునకు విశిష్టమగు మపాదాన కారణ మగుచుండఁగా నవకాశము సర్వకార్యములకు సామాన్యకారణమగు చున్నది

౧) ఉపసార్ము, ౨, ౨ ౧౦ దీక్షితో భృంతుమొక్క అనుభవ సంబంధమైన ద్విరీయ ర్మతయోగములు

౨) పై పూ ౨, ౧, ౨, ౩, ౨౩-౩౩

౩) నా ౪ ౨, ౨౧ ౨౨

పంచద్రవ్యములైన భూజలాగ్ని వాయ్వాకాశముల విషయమై వైశేషిక భౌతికసిద్ధాంతము ప్రకటితమైనది మనము చూచు పదార్థము పంచభూత పరికల్పితమై యుండేదో యొక భూతాంశమధికముగా నుండును ఎంచభూతములును పదార్థముయొక్క ఎంచరూపములైన మనపదార్థము (భూమి), ద్రవముదకము, వాయురూపము వాయువు, తేజోరూప మగ్ని, అవకాశరూప మాకాశమునైయున్నవి భూమికి రూపరసగంధ స్పర్శగుణ చతుష్టయమును, జలమునకు రూపరసస్పృశులును, అగ్నికి రూపస్పర్శులును, వాయువునకు స్పర్శయును, ఆకాశమునకు శబ్ద గుణమును గలవు గ భూమి కనేకగుణములున్నను, గంధ మధికముగా నుండుటచే దానికి గంధమే గుణమని పలుకుదుము ౨ జలదులకుఁగూడ గంధగుణము ండుటకుఁ గారణము భూరేణువులందుఁ గలిసియున్నవి గంధరహితమగు భూమి నూహింపలేము కాని, గంధ రహితములగు జలవాయువులను జెప్పఁగలము భూమి కల్పితములగు వస్తువులు మువ్విధములు, దేహములు, ఇంద్రియములు, నితరదృశ్య పదార్థములు ౩ జలముయొక్క ప్రత్యేకగుణము రసము అగ్ని గుణము కాంతి, వాయు వగోచర పదార్థము, పరిమిత వ్యాప్తిగలిది, భిన్నభాగ యుక్తము వాయువు నిరవధికముకాదని, దానిసంచలన ములవలన గ్రహింపవగును, అది నిరవయవము నిరవధికము నేకము నై నచో, నట్టి పంచలనముల కవకాశములే దు ౪ దాని యస్థిత్వమును స్పృశ్యవలన నెఱుఁగుదుము, ౫ గుణకర్మలను గలదగుటచే నది యొక ద్రవ్యము, ఉష్ణత వాయువుయొక్క విశిష్టలక్షణము భూవాయు జలాగ్నిలవలన గల్పితములైన సర్వవస్తుజాలములకు మూల బీజములు నూక్ష్యాణువు లని చెప్పఁబడెను

౧) బౌద్ధవిమలా గ్రంథములలో గాతమును, నుత్తిం బౌద్ధ-రస్యకమునందును వాచును సుదాహరించిన వాక్యములు ఎకేషముగాఁ లవు వైఖానసులును, సౌత్రాంతికులు దీని ంగీకరించిరి, బా, యుని, వైశేషిక లాంఛి (పుట ౨౭-౨౮ (౨, ౩, ౪ (౩) ప్రాచీనపు ౨౭ (౪ వై॥ సూ॥ ౨, ౧, ౨ (౪) ప్రాచీన వైఖానసులును, అన్నిం భట్టును వాయువు దృశ్యపదార్థము కదలయు నది గానమూల్యమనియు భావించిరి వాయువునకు వర్తములేదు కవున నది దృశ్యముకాదని వారు వాదించిరి ఒక వస్తువును దర్శించుటకుఁ గంటితోఁ జూచుచే యునరము లేదని ఆఖిలవై నూయితులు గ్రహించిరి స్పర్శచే వస్తువులను జూడవగును

౬-అణుసిద్ధాంతము

అణుసిద్ధాంతము మానవ మానసమునకు సహజమైనదిగాను, బుర్రాతన జగద్వివరణ ప్రయత్నము లీ రూపములో నడిచినవి. ఈ సిద్ధాంతబీజము బుద్ధనిష్ఠత్వములో నున్నది. ఎర్వ భౌతికవదార్థములును భూజలాగ్ని వాయువు అను నాలుగు భూతములచే గల్పితములనియు, నిష్ఠత్వము తలచి, యే యితర భూతములతో గలియదుగావునను, విశిష్టతక్షణయుక్తమై పది గావునను నాకాశమును విడిచిపెట్టెను కాని భూజలాగ్ని వాయువులు మార్పులును భాగములును గలవగుటచే, మార్పు లేక నిత్యమగున దింకొకటి గలదని తలచబడెను. మార్పులందర, అవిభాజ్యములైన నిర్విమలముల మూలరూపములై యిన్నియును స్రవణ సహజముగా నుదయించును. అణుసిద్ధత్వము బోధకముల నుదయించజేసిన భావోద్వేగ కాలమునందు, గోచర శివకుల దైన్యము నణువాగము నూహించిన వారుండిరి. పారమార్థికభావములపై గణాదుర డణుసిద్ధాంతములు గల్పించి, అన్యులముల ప్రబంధమును సులభవిజ్ఞాన రూపములోనికి దేల బ్రయత్నించెను. అట్టియు డెమోక్రిటస్సున నట్లే చేసిరి. డార్టన్ కాలమునకు అణుసిద్ధాంతము శాస్త్రీయపద్ధతిలో నిర్మింపబడలేదు.

సావయవములగు పస్తువులన్నియు, దదంతర్గతములగు నవయు ములతో నమవాయు సంబంధమును గలిగి యున్నవి, అందు సంయోగము సహాయకారిగా నుండును. మన మనుభవములోని పస్తువులన్నియు సావయవములే, అందుచే నవి నిత్యములు, నిత్యమని యనిత్యత కర్తము లేదు. ౧ భూమి జలాగ్ని వాయువులు నిత్యములు ననిత్యములు నై యుండగా, నాకాశము మాత్రము నిత్యమై పస్తువులను చ్చయద్రవ్యము అన్నియు నిత్యములు, వానికి గారణములగు ననుభవాద్వాంతములు నిత్యములు. ౨ అగోచరములు నిత్యములు గను అణు

౧) వ్యా॥ సూ॥ ౩, ౧, ౬౦-౬౧

౨) ౪, ౧, ౪

౩) ౪, ౧, ౧-౨, ౩, ౪, ౫, ౬, ౧, ౨౦-౨౧

అవిభాజ్యములు ౧ పర్వవిభాగము ౬౩ మూలరూప మణువు అణు
వనంకముగ విభాజ్యమైనచో పర్వవస్తువులు ననంతవిభాగములచే
గల్గితములై, వస్తుపరిమాణ భేదములకుఁ గారణములు మృగ్యము
అగును ౨ పదార్థ మనంతముగా విభాజ్యమైనచో, నప్పుడు మనము
దానిని శూన్యము వలకుఁ దీసికొని సోపసవచ్చుటయేకాక పరిమాణ
శూన్యములనుండి సపరిమాణ ద్రవ్యములను, నాకృతిలేని వానినుండి
యాకృతి గలవియు నుదయించెనను స్వవిరుద్ధప్రసంగము చేయవలసి
వచ్చును ౩ వస్తుపరిమాణములని భేదములకుఁ గారణము, కొన్ని
యణువులు కలిసి, కొన్ని విడిపోవునుండుటయే అనంతమైన గుణిక
పరిమాణమును సనంతమగు నల్యపరిమాణమును సనుభవ సిద్ధములు
గాఁజాలవు అవి యన్యూధిఁ పరిమాణ పరిమితులు, మన మెఱిఁగిన
వన్నియు రెంటికి మధ్యస్థములు అపరిమితముగాఁజెంపు చేయుటచే
నంతాధికపరిమాణమును సత్వించి విభాగ మొనర్చుటచే సత్యపు
పరిమాణమును మనకు లభించును అణువులే సర్వకార్యములకు ముఖ
దాన కారణములు అవి యింద్రియగోచరములు కాకున్నను, వాని
పరిమాణాకార, భావసాంద్రతలు మన మెఱుంగరానివైనను, వానిని వర్గి
కరింపవచ్చును ఇంద్రియ గోచరములగు భిన్న వస్తువులలో నవి
ప్రదర్శించు గుణములచే వాని వర్గీకరణము సాధ్య మగును వస్తువుల
సామాన్య లక్షణములైన సాంద్రత యున్నగు వానిని విడిచిపెట్టినచో,
మిగులునవి వాని విశిష్టలక్షణములగు వాసగ, కాంతి, ఉష్ణత లుండును
ఇవి పరిమాణభేదములనే కాక జాతిభేదములను గలిగి యున్నవి పృథి
వ్యప్రేక్షో వాయువులను చతుర్బధ భూతద్రవ్యముల కనుగుణముగాఁ

౧) ఎరం వా త్రతేః (న్యాయ భాష్య , ౨, ౧౭-౨౩)

౨) సర్వేషాం, అనన్యతావయ త్వే మేరుసర్వసయో ముల్యపరిమాణాత్వవత్తిః
చూ న్యాయకందశిఖా ౩౧

౩) మన యనుభవ ప్రపంచములోని సామాన్య సర్వసమానలకుఁ గారణములు,
మాద్యులేని నిలవయవ వస్తువులలోనే యుండవలెను ఇట్టి యగోచరపదార్థముల
సంబంధములు వ్యవహారిక జగత్పరివర్తములకుఁ గారణము అగునని హేర్బార్డు
నభిప్రాయము

జతుర్విధ పరమాణువు అన్నదని నిశ్చయింపబడినది ఈ చతుర్విధ పరమాణువులను త్వక్కును, జిహ్వవక్తులను, ఘ్రాణేంద్రియములను గల్పించె ననియు నందువలననే యెంతగాఁ బ్రతికోపించిన నొక యింద్రియ మా లక్షణమునే ప్రదర్శించు ననియుఁ జెప్పబడినది భౌతిక పదార్థలక్షణములగు రూపరసగంధస్పర్శ లా వస్తునాశముతో నగృహ్యము లైనను, నవి యెల్లప్పుడు వాని యుణువులలో నిలిచియే యుండును భూమి కుందును దత్పంబంధాణువులందును, నగ్నివలనఁ గొన్ని గుణము లుదయించును ౧ జలతేజోవాయువు లట్టి మాయులఁబొందువు

వై శేషికులు పీలుపాక సిద్ధాంతము నంగీకరింతురు ఒక ఘట మును గాల్చినపు డది నశించి, యణువులుగా విడిపోవును వేడి తగు లుట వలన నణువులలో నెఱువురంగు వచ్చును అట్టి యెఱుఱి యణువులు తిరిగి సంయోగము పొంది నూతన ఘటము నిచ్చుచున్నవి అనఁగా నొక పూర్ణవస్తు పణువులుగా విడిపోవుటయు, దిరిగి యివి యివి యౌర్థ వస్తు పెగుటయు జరిగినది ఈ కార్యమంతయు మహావేగముగాఁ దొమ్మిది క్షణములలో జరిగిపోవుట వలన నది మనకు గోచరింపదు ౨ వై యాయుకులు పిరరపాక సిద్ధాంతము నామోదించిరి రుగ్గుమార్పు ఘటాణువులందును, ఘటమునంగని నొకే కాలమునఁ గలిగెనని దీని భావము ఇది యెట్లువ నహేతుకముగాఁ దోచుచున్నది వై శేషిక సిద్ధాంతమును వై యాయుకుఁ డిట్లాక్షేపించును మొదటి ఘటము నశించి, వేఱొకటి యుద్భవించినచో, నది పూర్వ ఘట మే యని గుర్తింపఁజాలము కాని నునము రంగులో మార్పుతప్ప, పూర్వఘట మునే చూచుచుంటిమి అది యునుగాక, ధరాణుగంధము కూడ ననిత్య మని వై శేషికాభిప్రాయము వస్తువులు పూర్తిగా ఘనపదార్థములు గావనియు వానికి సూక్ష్మరంధ్రము అన్నదనియు నందుచేతనే నిష్పా వలన నవి యుష్ణతను గ్రహించు చున్నవనియుఁ దెలియుచున్నది ౩

పరమాణువులు మండలాకృతి గలవని చెప్పబడినది అనఁగా నవి సావయవములని యర్థముకాదు అవి సావయవము అను నుద్దేశ

౧) ౧, ౧-౨ (౨) నద సంద్రావణ ౧౦

౨) న్యాయా ౩౫ ౩౫౫ టీక ౩౫౫ న్యాయమంజరి ౩౫ ౩౫౫

ముతోఁ గొన్ని యాక్షేపణలు చెప్పబడెను మూ డణువులు పరుసగా నున్నప్పుడు మధ్యమాణువు మిగిలిన రెంటి పార్శ్వములతో స్పర్శ గలిగియుండును ఒక యణువున కన్నిపైపుల నణువు లున్నచో నణువున కాదు పార్శ్వము లున్న వనియు నవి దాని భాగము లనియుఁ బేర్కొనవచ్చును ఈ యారుపార్శ్వముల నొక సూక్ష్మదేశాంశము (point) నకు మార్చినచో, దీనివలన నెన్నియణువులైన నొకే యణు స్థానము నాక్రమించు ననియు నప్పుడు లోకములోని వస్తుజల మంతయు నొక యణుపరిమాణములోనికి వచ్చుననియు నందు జగత్తు దృశ్యము కాకుండు ననియు నాక్షేపణము దీనికి సమాధానము నులభింపు అణువు లకు భాగము లున్నవనుట వ్యవహార ర్థము, నిజముకాదు ౧ అణువు లకు లోపల వెలుపల లేదు ౨ అవి స్థలము నాక్రమింపవు ౩

అణువులకు సహజముగాఁ జలనములేదు, వాని భలనమునకు బాహ్యశక్తులు కారణము ప్రళయకాలమం దణువులు కార్యముల నుత్పత్తి చేయకయే యుండును అప్పుడవి పేరుగాను నిశ్చలముగా నుండును వైశేషికము ననుసరించి వరమాణు సంచలనమున కొక విశిష్టధర్మము కారణము ఆ ప్రశస్తపాదుఁ డిట్లు నుడివెను “ప్రత్యక్షానుసూనములచే నెట్టి కారణమును గోచరింప కున్నను, మనకు లాభనష్టదాయకములై కన్నట్లు మహాభూతములందలి ప్రవృత్తు లదృష్టకారణములచే నుదయించె నని మన మూహింపవలెను ”

౧) వ్యా॥ పా॥ ౪, ౨, ౨౦,

౨) నిరవయవము, క్రవ్వపక్వము గు నాకాశ మణువులలో వ్యాపించునా యను ప్రశ్న యుద్ధయించెను వ్యాపించినచో, అణువులకు భాగము లుండవలెను వ్యాపన కున్నచో నణువులు ఎరివయవములేకొని, ౧౦౩ క్షయ సర్వవ్యాప్తము కాఁజాలదు దీనికి సమాధాన మిచ్చవస్తువునకు బాహ్యబలంబులులేవు అందుచే నాకాశమున కనంత వ్యాప్తిచే నణువులు సావయవములు కానక్కరలేదు

(౩) వ్యా॥ పా॥ ౪, - , ౨౫ అణువులు స్థూలములు శావనుటకొలకు సూక్ష్మము లని చెప్పబడెను వాని కొక ఎడమగు రిమాణ మున్నది భావాంతరమునకుఁ జూడు చటర్జీ హిందూ రియాలిజం ఫుటరు ౧౭ ౩౪ ౧౭౯-౧౫౩ ౧౬౪)

౪) ధర్మవిశేషాత్ ॥ ౪, ౧, ౪

సర్వవస్తువులును వాని కారణ రైస లగుములను గుణములను గలిగియుండును ఈ ముణువులు, అర్హ్యములను సామాన్యములైన పంచలక్షణములనేకా వూర్వోద్భవత గుణములను గలిగియుండును ఇవికాక భూమికేంద్రబ్రహ్మకముగ గింధగుణమును, గోలములగు రూపరసస్పర్శభార, వేగ, వలనములును గలపు గంధములను గలిగిన భూగుణములు గలిగి, జలమో సాంద్రతను | తేజఃతపఃకణిణముగా గలిగియున్నది తేజస్సు, సామాన్యస్థగుణముల కధికముగ, స్పృశతనూ, రూపవలన వేగములను గలిగియున్నది, స్పర్శవేగములే వాఙ్మూలముల విశేషగుణములు ఈ గుణ ములను పులలో న్నములైన కార్యములలో గానవచ్చును

వస్తువులు సహజసాశన మగు కలమెప్పుడును కలుగి పృథ్వీములు నశించినను వానికి మూలభూతములగు పీఠములు నిర్మలములగు అంశములొక పూర్ణవస్తురూపములు గలవనిన కాపును, అపస్యతంత్రమగా నుండు శక్తిగలవని అంశచేదిరిగి పీఠముగింది విడిపోవుచుండును మిగులు గోచరింపబడు అంశములలోని ప్రకృతి దృశ్యము అనేకములే కాక, భూవదార్థ మందల మంగూడ కిథిలమై గుణ రూపమొంది, నూత్ననిర్మాణములను గలవనిన గుణములతో గల్పించుచుండును వేరువేరుగానున్న ముణువులనులతో సంయోగింది భిన్నస్థూపములను గల్పించి, తిరిగి విడిపోయి, పూర్వాణులూప మందుచు నూత్నసంయోగములచే నూత్ననిర్మిత కథారథూ, ములగుచుండును ఈ సంయోగ వియోగవిగల గుణలతముగ కలగిచున్నది వైశేషికము ననుసరించి, స్వల్పలో నణువు లనబ్బు కలపముగా నుండవు అ జగదుత్పాదనకలంకములకుఁ జరింగుల నశియుండునని చెప్పబడెను అయితఁ, కేదిగ మత్పాదకములు గలవి ఒక నిత్యము నేకమునగు వస్తు భత్పత్తి గలగల నున్నది, కట్టి యున్న త్తియు నిత్యమై, మిథి మునుండుండు వస్తువులు నిత్యములు గలవి

౧) వ్యాకర్త, కర్త,

౨) వాముపు శీలవర్తిగలది ఇది లోకములలోని వానిలొకటి నలుగురు రెండును క్రయాయితుల రీతిగము క్షుద్ధికలము

నాశములు కావలసివచ్చునని శ్రీధరుడు వాదించినాడు త్రికములును (Triads) కార్యోత్పాదకములుగావు, ఏలని నాశ స్థూలపదార్థము దానికంటె సూక్ష్మములగు సంకములచేఁ గల్పితమైనది స్థూలపరిమాణముగల త్రికము కార్యమేకాక దానిని గల్పించినదియు నిలకొక కార్యమే అందుచే ద్వితయములే కార్యోత్పాదకములు ౧ రెండు పరమాణువులు కలిసినదే ద్వితయము (Diads) ఇదియు నూక్ష్యరూపమే, ఇట్టివి మూడుకలిసినచో త్రిక మగును, ఈ త్రికము మిక్కిలి సూక్ష్మముకాదు కావున, దృశ్య మగును ఏకాణువులు గ్వయములు అదృశ్యములు, దృశ్య మగుటకు పలయు పరిమాణము త్రికములకుఁ గలదు, అది సూర్యకిరణ రేణువంత యుండును కారణముల గుణములు కార్యగుణములే యను సామాన్య సిద్ధాంతమున కిది విశేషము రెండు తెలుపుగల యణువులు కలియుటచే ఎచ్చు స్వయములు చెల్లుపురంగు గలవే కాని యణువులు పరిమాండల్యములు, ద్వయము లలినూక్ష్యములు, ఆయిన నవిగోచరించు పరిమాణముల నుగ్గయించుజయును అందుచే, గార్యముయొక్క పరిమాణము దాని కారణములగు భాగముల పరిణామముపైఁగాని, సంఖ్యపైఁగాని, క్రియముపైఁగాని యాధారపడునని చెప్పబడెను ౪ ద్వితయముల సంఖ్య వృద్ధియైనకొలఁదియుఁ దదుద్భవ ద్రవ్యపరిమాణము హెచ్చుచుండును అణులయొగజములైన ద్రవ్యములు కేవల సముచ్చయములే (Aggregates) కాక, పూర్ణద్రవ్యములు (Wholes) పూర్ణద్రవ్యములు కాగన్నచో మనకు భాగములేయుండి, యవి గోచరింపకు యణురూపములవలకు విభాజ్యము లగును పూర్ణద్రవ్యాభావము నిజమైనచో, మన కిగోచరాణువుల మిగులును అణువులు విడిగా నదృశ్యము అనియు, నేకైకభటుడు శేకైకవృక్షము గోచరింపక, యొక

౧ న్యాయకం శి షా ౩౨

౨ కొలదరినంతల వైతే కల అన్నిజ్ఞాన ప్రకారముగా నణుక్రయములేయలిరి (నద్ధింతలములైపోకే పు ౩౩ ము ల వైతేకానన్తం పుటలు ౧౦౦-౩౧)

౩ ద్వితయములు విధియై గోచరులని మహాదేవభట్టు శరంపాదు, దానపాద్మి కావము విధియే చూపు యు ౬ వై ౩౫౦ తానసే నా యకోశయి ౩౩౦

౪ పై సూ ౩, ౬

పై న్యము లేక నరిణ్యము గోచరించుట, ఎవరి మాటలను గోచరించునని చెప్పి చో నీ యువమాంబులు నా నా వాదించి, భటులు, వృక్షములును స్థావరములు గలనని చెప్పి, సందుచే, వి గోచరించు నవియు నణువు అట్టివి కానినని సమాధానము చెప్పలుచు పూర్ణ వ్యమంతర్గతాంశములకంటె క్షేత్రము, ఒక రాముని భిన్నస్వరము లగలది వేరైనది. అతీయములూర్ధ్వ లీనిలో, “ఇదియొక యానము,” “అదియొక మనుజుడు” నను వాగ్యముల రద్ద ముండదు. అర్థాంశ సంబంధము సమవాయము 3

సృష్టిలయములు గలిగి ముగియని కాలవర్తి సర్వమును సృష్టిముగా సలిగియున్న బాటనే పలుకెనట్లుకానియు విడువలదు. ఈ క్రమగతి విధానములను ప్రకటించుచున్నది. ప్రకృతి ప్రమాణముతో పరస్పరశబ్దమైనచో కావలగు లక్షణములను సంసార పరిభ్రమణ పరిణామములనుండి నివారించి నిర్మలముగా నుండలచే, పరమేశ్వరుడు తీసుకొని నీటిని దిరిగి తీసికొని గోళాను పరమేశ్వరునిలో నీ కోరిక నునిచి ముహూర్తమున, గోళాను యాదుల కన్నిటికి గాఢములైన నర్పణములతో నీ ప్రవృత్తులు నశించిపోవును అప్పుడా గోళాను కోరిక నను రించి, శివుల కణుసంయోగముచే, దేహేంద్రియములను గల్పించిన యానము విడిచిపోవును అణునము ములు విడిచిపోవుట ప్రవృత్తులు శివులను అగును ఎవరి సూతములగు భూతములు వాయువులు నదులు నశించును లేక నదృశ్యముల పరమేశ్వరునిలో లయించును అణువులు విడిగా నుండును, అణువుల వాయువులు ముగియించును, తిరిగి యీ తీసుకొని నిమిత్తము పరమేశ్వరుని సృజించుగోరును పరమేశ్వరీయములను అణువులు అణువులు,

1) వా. ౧౧, ౧౨, ౧౩

2) ౧౧, ౧౨, ౧౩, ౧౪

3) వా. ౧౧, ౧౨, ౧౩, ౧౪

4) ప్ర. ౧౧, ౧౨, ౧౩

జీవుల పూర్వజన్మ సంస్కారములతో నలిలాణువులు సంయోగ మందును అలిలాణువులు కలిసి ద్వితయములు, త్రికములునై క్రమముగా మహా భూతవాయు పుత్పన్నమై, యరుసగా జలభూతము, పృథ్వీభూతము, తరువాత నగ్నిభూతము అనించును వరమేశ్వరు నభిధ్యానమాత్ర మున బ్రహ్మాండ ముదయించి, దానిలోనుండి బ్రహ్మయు జగత్తును గలుగును మిగిలిన సృష్టివ్యాపారమును బ్రహ్మ పూర్తిచేయును జీవ రాశిలో బ్రహ్మ శ్రేష్ఠతముఁడు, అందు తన పుణ్యరాశి యున్నంతకాల ముండును జగత్తుఁగలుగును బ్రహ్మ సృష్టికాదు అతని పుణ్యక్షయ ముతో జగత్తునుగలుగుదు రెంటికీ కారణము వరమేశ్వరుఁడే బ్రహ్మ ఉత్తమజ్ఞానసంకల్ప క్రియా శక్తులు గలిగి, మానసపుత్రులను, ప్రజా పతులను, మనువులను, దేవపితృ యహర్ని వర్త పతుష్టయాదులను, పూర్వ కర్మవాసనల ననుసరించి సర్వజీవరాసులను సృజించును ౧ సృష్టి అయియు అసంతములు నచలములునగు దేశకాలాకాశ భూతత్రయమున కంటవని శ్రీధరు నభిప్రాయమై యున్నది నూతనజగత్సృష్టి యును నది లేదు ఏ యొక లోకమైన ననాద్యసంత వరంపరగలది జీవుల యొక్క కర్మార్థత ననుసరించి, వాని అనుభవజ్ఞానసిద్ధి కొఱకు లోకము సృజింపఁబడినది జీవులకు సహజసిద్ధములైన కర్మ శక్తుల ననుసరించి, సృజింపఁబడి, లోకము వారి యనుభవమున కుపయోగించును ఏ కాలము నందైనను బ్రహ్మయే సర్వజీవులలో నుత్తమము, లోకమంతయు నాతని అనుభవసిద్ధికై యున్నది పుణ్యమున కాస్పంతములు గలవు కావున, బ్రహ్మపుణ్యమైనను క్షయముకాక తప్పదు బ్రహ్మపుణ్య క్షయముతో లోకమును అయమగును కాని యితరజీవుల సంచితములు మిగిలి పోవును ఒక బ్రహ్మకుఁ బుణ్యక్షీణ మైనచో నింకొక బ్రహ్మ యా స్థానము నాక్రమించును ఈ విధముగా బ్రతిలోకమునకు గత నూతన బ్రహ్మ అందురు, లోకము లిట్ల సంతగతి కలిగియుండును ౨

(౧) అన్ని అయలైన అలలో నొక అయియైన దేదియును పాడైన తిలకించినాడు అగ్ని వాయువు వెనువెంటనే అనంతములు ఎదు సంతమందు జనించినది గ్రంథకర్త క్రమోత్పత్తిని వాద్యులకుఁ గాఁ జేయఁగా భూమ్మగ్నిమిత్రమమగు వారణ్యార్కంబు మునకుఁ బూర్వ మగ్నిని పృథివి దలఁచినాడ (వైశేషిక సిద్ధం ౨౭ ౨౮)

(౨) ఇదయమందు అత్తలత్తవివేకము

ద్వితీయముల కుపాదానములగు ననుబంధ నాశలులు ద్వితీయము అనునాశలమునకు గల, అనంతరమున నాశలముచే నశించును గ కార్యనాశలమునకు గల నాశలము, అను ద్వితీయముల విషయములో మూలము ని గలదానిమే నశించు ననియుఁ బ్రాచీన నై యాయాకులు నాశనంచరి అనంతర మై యాయా కులుమాత్రము సర్వవస్తువిషయములకు నుండియే దులు ననిరి నాశన మనగా వస్తువులుక్రమముగా వాని మూలములలోనికి మారుదలము భావము ననుసరించి వీరి భావ మెక్కడ క్లిష్టికరహాగ మున్నది అయి మనగా అనున్నవియేరె, స్పష్టత కలమూల సమీక్షలను, కార్య నాశన మనఁగా వస్తు మూలముల నాశనమైయుండలను, మలకరణ ములు నశించి కార్యమునుండుటలు కార్య ముంద క పరిధికాల ముండునెను కాని యీ కార్య మా విరతికాలము గలదునుండునో గలదు నందున్న ధ్యము, కార్యము మూలకారణము మున్నె యానుబంధలో నుండఁ జాలదు, వీలన వానికిఁ గలక కార్యమునకుఁ బ్రయోగమునందును లేదు, భాగ ములలో నుండఁజాల వేలన నవి అనంతరవి ౨

పెక్కు హేతువులను జూపి శంకదుఁడ నై శేషియవలయును ఖండించినాఁడు ప్రకలుకలగుండు అల ములయొరకుల గల హ్యము దీనికి మానవప్ర మన్నము కారణము గా దీలన నది యుండును బుద్ధియుండలేదు అదృష్టశక్తి కారణమైననో నది యెచట నిససిరి నది? అది జీవులలో నున్నచో నా కలునంబంధ ముండఁజాలదు, అది యనువులలో నున్నచో నచే ల గగుట నది చలనము గగుట కావచ్చు కాఁజాలదు అదృష్టశక్తి జీవులలో నున్నది ననునా నునం గంధమున ననుబంధ లో నున్నదన్నచో నప్పుడు ప్రవృత్తి నిశ్చయమైనై, కల న గలభావ మునకు విరుద్ధ మగును మిథియు సప్రవృత్తి జీవుల బుద్ధి ములకు

౧) అల మూలము నుండును

౨) నైషేధకలము నుండును గలదు (౧) ప్రకలుకలగుండు అల ములయొరకుల గల హ్యము దీనికి మానవప్ర మన్నము కారణము గా దీలన నది యుండును బుద్ధియుండలేదు అదృష్టశక్తి కారణమైననో నది యెచట నిససిరి నది? అది జీవులలో నున్నచో నా కలునంబంధ ముండఁజాలదు, అది యనువులలో నున్నచో నచే ల గగుట నది చలనము గగుట కావచ్చు కాఁజాలదు అదృష్టశక్తి జీవులలో నున్నది ననునా నునం గంధమున ననుబంధ లో నున్నదన్నచో నప్పుడు ప్రవృత్తి నిశ్చయమైనై, కల న గలభావ మునకు విరుద్ధ మగును మిథియు సప్రవృత్తి జీవుల బుద్ధి ములకు

ఫలితముల నిచ్చునదేకాని, సృష్టి అయింపుబంధము గలదికాదు అను సంయోగమునకుఁ గూడ శంకరుఁ డాక్షిపదబలఁ దెల్పినాఁడు అనువులు పూర్ణవస్తువులుగా (Wholes) గలిసినచో, ఒప్పు దొకదానిలో నొకటి పూర్తిగాఁజొచ్చి, వస్తుస్థైర్యము పెరుగుట కవకాశముండదు కావున వస్తూత్పత్తియే యుండదు అనువులు భాగసంయోగ మందినయెడల, ననువులు విభాజ్యము అగును మఱియు స్థలాక్రమణములేని, యనువులు, సంయోగముచే నెట్లు స్థలము నాక్రమించునో చెప్పుట దురూహ్య మగును సంయోగముచే ననువులలో లేని నూత్న గుణము లెట్లుత్పన్నము అగుచున్నవి? నూత్నములు నవినాశములునగు ననువులు కలిసినచో, రంగు మున్నగు గుణము లెట్లువచ్చును? మఱియు మహాభూతములగు నగ్ని, వాయు భూజలాకాశములలోఁ గొన్నిటి శీతరములకంటె సధిక గుణము లున్నవి అందుచే జలాదుల అనిలానువులకంటె సధిక లక్షణములను గలిగియుండవలె. అనువు లన్నియు నొకే పరిమాణము గలవైనచో గుణాధిక్యముచే జరిమాణాధిక్యమును వచ్చుచున్నది మఱియు నవిభాజ్యములగు జీవులకు, మనస్సులకు, ననువులకు సంయోగము సాధ్యము కానిది మఱియు ననువులు నిత్యక్రియాత్మకములో, నిత్య నిష్క్రియాత్మకములో రెండునో, రెండును గాకుండుదో కావలెను అవి నిత్యక్రియాత్మకములైనచో వానికి విలయముండదు, అవి నిత్య నిష్క్రియాత్మకములైనచో సృష్టి రుసేధ్యము అవి రెండు నైనచో స్వవిరుద్ధము అగును రెండఁకు గున్నచో వాని ప్రవృత్తి నివృత్తులకుఁ గారణము లుండుటయు, నీ రెండును అద్భుతకర్తృ యనువులతో నిత్యమై కలిసియున్నటులనే, నిత్యప్రవృత్తిగూ, నిత్యనివృత్తియో కలుగఁ జేయవలయును.

అభినవ విజ్ఞానమున కనువాదమునుగూర్చి సంతకుము లున్నవి వ్యాప్తిల సర్వవస్తువులును వ్యాప్తిలేని యనువులవలన సంయోగముచే అభించెనను వైశేషికభావము భావకల్పితమేకాని, యథార్థజగత్తులో ననువుల దర్శించు సవకాశమయియును లేదు ఎంత స్వల్పవిషయమైనను

వారి దనసాధ్యములకు ననేకాంశములను గలిగియుండును. ఇట్టి శిష్యాని వాదము గ్రీకు విజ్ఞానమున నాధారపడినదియై, గ్రీకు విజ్ఞానమున వశ్యమగు ఖండముల వ్యాపించియున్నదిను. అట్టి భారతీయ చైతన్యము సంపర్కము లభియించి నున్నది. ఈ వాదములను గూర్చి మనకుగల విజ్ఞానము ఎంతవరకు గలదో తెలియజేయుచున్నది. ఇట్టి విజ్ఞానము చేయుటకును వీలులేదు. అటువలెనుగానున్నది. అట్టి విజ్ఞానముల కెట్టి పోలికయును లేదు. డెమాక్రిటీసునకును అనుసరించు అనువులకును బరిమాణము లేదు. గుణములు గలవిభాగాలు లేని యనంతసంఖ్యగల యనువులున్నదియు, గలని వానిని దూరపరిమాణభారస్థాన నిర్మాణములలో లేదు. అట్లుగానున్నది. అట్లుగా విశ్వసించెను. కణాదు ననుసరించి యనువులు జాతియును అనువులు ప్రతిజాతికిని విభజన విశేషములు మున్నవి. తత్ఫలితముగా అనువుల గుణభేదము పరిమాణముగా గ్రహీతవద్దాంతము నిర్ణయించుటకు గలదు. రుద్ధముగా వైశేషికము నిర్ణయించినది. అనువుల నేనాధారముగాను విమర్శించుచున్నది. గ్రీకువాదులు భారతీయ తత్వజ్ఞులకుఁగిరించుచు అనువులు స్వభావసిద్ధముగాఁ జలన మందుచున్నది. డెమాక్రిటీస్, ఎపిక్యూరస్లు తలచియుండఁగా ననువులు సహజముగా నిష్క్రియములు అని కణాదుఁడు భావించెను. అనువులు జీవనిర్మాణము చేయుటవలన డెమాక్రిటీస్ విశ్వసించియుండగా, జీవులు అనువులుగా వేరనియు, సహజముగా నిత్యతాపక్షణములు అనియు అనియు వైశేషికులు అలచిరి. జగత్తు నచేరి ప్రకృతిగా గ్రీకులు భావించి, యూక్లిడుని వారి తత్త్వములో లేరుండఁగిరి. అందులకుఁగలది, భిన్నముల ములతోనున్న యింకొకటి. అట్టి విజ్ఞానము బడి. అట్టి విజ్ఞానముల వెక్కుకవేగముతోను, సత్ప్రచారము వలన గలదు. అట్టి విజ్ఞానము బడుటవలన సన్న్యాయ సంబంధము వలననున్నది. అట్టి విజ్ఞానము సముచ్చయప్రవృత్తులు గలవి. అట్టి విజ్ఞానము అట్టి విజ్ఞానము గొన్ని మార్పులు గడిచుటకు వచ్చును. అట్టి విజ్ఞానము

1) రీస్ ది యల్ ఎ 1940 2
2) వాలెస్ ఎం రియో 1940

ప్రాచీన వైశేషికులు బహిరంగముగా దైవాస్త్రీత్వమును బ్రకటించి యుండలేదు కాని, వారి ఆత్మప్రాయస కదృష్టధర్మమును కేంద్ర నియమముగా నొర్పిరి ఈ విధముగ నొక తాత్త్విక ఎక్షణవిశిష్టమై వైశేషికాణుసిద్ధాంతము ప్రకటితమై యుండగా గ్రీకుసిద్ధాంతములో నట్టిది లేదు ఈ రీతిగ వైశేషికాణువాదు గ్రీకుసిద్ధాంతములోలేని విశిష్ట లక్షణములను గలిగియున్నది మణియు నణువాద బీజములు హిందూ విజ్ఞానమునందే కలవు

మొన్నటివరకు భౌతిక విజ్ఞానశాస్త్రమునందుఁ గూడ నణువాదమే గణ్యతఁ దినినది ఎటీవలి నూత్నపరిశోధనా ఫలితములు దానికిఁ బోషకములుగా లేవు జడవదార్థము మార్పులేని మొత్తము కాదు దాని పరిమాణము కేగముపై నాధారపడి యుండును అది అతి సూక్ష్మములగు విద్యుచ్ఛక్తి కేంద్రములుగా గోచరించును ఈ కేంద్రము లాధార మవనరము లేకుండ, విశేష కాలాంతరములలో జెడిరి, గణింప శక్యముగాని పేగములతో భిన్నదిగ్భాగముల కెగురు చుండును వదార్థముతో నిమిత్తము లేకుండ మష్టతాకాంతి చలనములకు భాం మున్నదని విదితమైనది ఇప్పుడణువు లనఁగా విద్యుద్రేణువుల సముచ్చయములు ఆకాశమునుండి వాని లక్షణములఁ గైకొనుచున్నవి అణు వొక సూక్ష్మమగు సూర్యగ్రహకూటము, దాని కేంద్రమొక సూర్యుఁడు ఎంతి పరిభ్రామ్యమాణవదార్థరాశి, భూరవి మండలముల బంధించు నాకర్షణసూత్రము ననుసరించి, విద్యుద్రేణువులు (Electrons) దాని చుట్టు నెగురు చున్నవి పూర్వాణుసిద్ధాంత మీ మాతన సత్యాంశ విషయ మెఱుంగదు కాని సేటి పరిశోధనాఫలితముల కవకాశ మిచ్చి నందున నణుసిద్ధాంతము నిరర్థకమైనదికాదు ప్రకృతి శాస్త్రదృష్టి ననుసరించి వ్యర్థసిద్ధాంతమైన చైతన్యవాదము (Animatism) నణువాదము త్రోసిపుచ్చినది గ్రీకునందును, భారతదేశము నందును గూడ నణువాదమొక భౌతిక శాస్త్రముగాఁ గాక, యొక తాత్త్విక సిద్ధాంతముగాఁ బ్రతిపాదించఁబడినది అందుచే నహజముగా నది భౌతికశాస్త్రీయ పరిక్షాసద్ధతి కనుగుణమైనది కాదు అది

౧) పూర్వం కాలమునఁ గాని నేఁడని వి యణువాదము విస్ఫురకము నటించినది యుండినది అది పూర్వము నుండియు లేటి వణును స్ఫురకములగు

ప్రకృతిదృశ్యముల కర్థము చెప్పుటకై చేసిన భావకల్పితత్వము అది పరిశీలనాభవితము కాదు, సూత్రకల్పనము, జగత్తును గూర్చిన మన భావసంస్కృతిలో నొక క్రమమును, సమన్వయమును జూపించి కావున నది యింగీకారయోగ్యమని చెప్పవచ్చును, కాని, యాసిద్ధాంతము రుజువుచేయుటకు వీలులేనిది కావున మనము దానిని దిరస్కరించు నిబ్బంది లేదు

౭ - గుణము

ద్రవ్యము విడిగా స్వతంత్రముగా నుండఁగలది, కాని గుణ మట్టిది కాదు ౧ అది ద్రవ్యముండుండును దానికి గుణములు లేవు గుణముఁగా “ద్రవ్య మార్థముగాఁ గలిగి ఉండునది” నేగుణములు లేనిదై, సంయోగ వియోగములకుఁ గారణము కానిదై, వానితో సంబంధము లేని”దని కదాదుండు నిర్ణయించెను ౨ సూత్రము పదునేడు గుణము లను జెప్పినది, రూపము, రసము, గింధము, స్పర్శ, సంఖ్య, పరిమాణము, వృధత్వము, సంయోగము, విభాగము, పరత్వము, అపరత్వము, బుద్ధి, సుఖము, దుఃఖము, ఇచ్ఛ, ద్వేషము, ప్రయత్నము ౩ వీనికిఁ బ్రకృతపాదుఁడింక నేడు గుణములను జేర్చినాఁడు, గురుత్వము, ద్రవత్వము, స్పృహము, ధర్మము, అధర్మము, శబ్దము, సంస్కారము ౪ అఘుత్వమృదుత్వ కఠినత్వములను గూడఁ జేర్చుటకు యత్నములు జరిగెను, కాని గురుత్వాభావమే అఘుత్వ మగటచేతను, మృదుత్వ కఠినత్వములు భిన్నసంయోగ వస్థలగుట వలనను సీప్రయత్నము

నద్దామని చెప్పుక కళలులేదు కాని దా లొన్ని నున్నవైన “విశ్వామర్శ్యుని యాది నేల గౌతమాయక నిరీధితు కమాల్కలలితముల కా గిది అయిన ను నిది మువ్వబుద్ధి కరీతములై యంశములతోఁ గూడిన దగుటచే నెప్పటికై నది విరువించి రానిదిగానే యుండును (గోలపెద్ద గ్రంథంకర్త, వాఁత ౨, ౧, ౪ ౭౫)

౧) గుణమునకు సంఖ్యముతో నుపాధియు కలదు

౨) ౧, ౧ ౧౬ మా|| ౧|| ౧|| పు ౭౪

౩) , ౧, ౬

౪) ప్ర|| ౧|| పు ౧౦

ములు విఫలములైనవి ౧ అభినవ నైయాయకులు పరత్వానరత్వి
 యుధక్త్యములను విడిచి పెట్టిరి, విలన మొదటి రెండును దేశకాల
 ములపై నాధారపడును వృధక్త్య మన్యోన్యాభావమే గుణములు
 మానసికములు, భౌతికములుకాడ నై యున్నవి

నిత్యవస్తువులకుఁ జెందినవి నిత్యగుణములు, అనిత్యవస్తువులకుఁ
 జెందిన పనిత్యగుణములు రెండుకాని యొక్కవకాని వస్తువులలో నున్నచో
 నా గుణములు సామాన్యము అనఁబడును రూపరసగంధ పృథ్వీలును,
 స్పృహము, సహజద్రవత్వము, యద్ధి సుఖదుఃఖములు, ఇచ్ఛాద్వేష
 ములు, ప్రయత్నము, ధర్మాధర్మములు, సంస్కారశబ్దములు విశేష
 గుణము అగుటచే నీ గుణములుగల ద్రవ్యము లితరద్రవ్యములనుండి
 నేరువఱచి చూపును సంఖ్య, వైశాల్యము, పృథర్వ్యము, సంయోగి
 వియోగములు, పరత్వాపరత్వములు, గురుత్వము, కృతగ్రహత్వము,
 వేగము సామాన్యగుణములు ౨ ఇవి ద్రవ్యసామాన్య గుణములును,
 నూహకల్పితములునై యున్నవి ఇవి విశేషగుణము అంత గుఱార్థ
 ములు గావు సంఖ్య భావకల్పితముగా నుదాహరింపవచ్చును ఒకే
 ద్రవ్యము నొకటిగాను, ననేకగాను గూడఁ జెప్పవచ్చును సంఖ్య,
 వైశాల్యము, పృథక్త్యము సంయోగి వియోగములు నన్నిద్రవ్యముల
 కును జెందిన గుణములే కాలదేశముల కేయితరగుణములును లేవు కాని,
 ఆకాశమునకు శబ్దగుణముకూడ నున్నది యీ ర్థముగా గ్రహించఁబడిన
 మనస్సున కణుద్రవ్యములకుఁ గల సప్తగుణములతోఁ బాటు వేగ మధిక
 గుణమై యున్నది జీవాత్మ కైదు సామాన్య గుణములును, తొమ్మిది
 విశేషగుణములైన బుద్ధి, సుఖదుఃఖములు, ఇచ్ఛాద్వేషములు, ప్రయ
 త్నము, ధర్మాధర్మములు, మానసిక ముద్రాశక్తియును గలవు
 ఈశ్వరున కైదు సామాన్య గుణములును, జ్ఞానేచ్ఛాప్రయత్న గుణము
 లును గలవు ౩ గుణములకు దృశ్యదృశ్య భేదములు గలవు ఏకేంద్రి

- ౧) తర్క-సంగ్రహాదీపిక॥ పు ౪
- ౨) బ్ర॥ వ॥ పు ౯౫ ౯౬
- ౩) భాషావర్తిచేదన॥ పుటలు ౨౨-౨౩

యద్యోచకపరిమళ రూపరసగంధ స్పర్శశబ్దములకు, రెండింటి యు
ములకుఁదెలియు సంఖ్యాపరిమాణ వృధత్వ సంయోగవియోగ పరత్వా
ఎరవై డ్రైవత్వ స్నేహ వేగములకును భేగము చెప్పఁబడినది జీవాన్ని
లక్షణములైన జ్ఞానము, సుఖదుఃఖములు, ఇచ్ఛాద్వేష ప్రచుత్తములు
మనస్సులకు గోచరములు ౧

చక్షుర్గోచరమగు రూపము యధివ్యప్తజములకుఁగలదు, జలాగ్నుల
రూపము నిత్యము భూమివిషయములో నుష్ణత ననుసరించి రూపము
మారును సప్తవర్ణము లంగీకరింపఁబడును తెలుపు, నీలిమ, పసుపు,
ఎరుపు, ఆకుపచ్చ, గోధుమార్థము చిత్తవర్ణము రసము జిహ్వకు
మాత్రమే తెలియు గుణము భూజలములకు రసము కలదు రుచు
లైదు విధములు, సుధురము అస్లము, కటువు, కషాయము, తిక్తము
ఘృశేంద్రియమొక్కటి గంధమును దెలియఁగలదు సుగంధ దుర్గంధ
ములు రెండు రకములు భూమికేగలవు స్పర్శగుణము యొక్క
త్వగింద్రియమునకే కలదు శీతోష్ణ మందోష్ణములు మూడు రకము
లనుటచే స్పర్శయనగా నుష్ణోగ్రత (Temperature) స్ఫురించుచున్నది
ఈ గుణము వృద్ధివృద్ధిజోవాయువులకుఁ గలదు కరినత్వ మృదుత్వ
ములును, పరుషత్వ సరళత్వములును స్పర్శభేదము అనియుఁ జెప్పఁ
బడిను ౨ శబ్ద మాణాశగుణము

ద్రవ్యములయొక్క ఒకటి, రెండు, మూడు మున్నగు పరిగణ
నాత్మక గుణమును జెప్పనది సంఖ్య ఈ సంఖ్యలలో నేకత్వము నిత్యము
ననిత్యమునుగూడ నై యున్నది, మిగిలిన వన్నియు ననిత్యములు
మన మొక ఘటమును జూచునపుడు, మనము చూచిన ద్రవ్యముయొక్క
ఏకత్వమును దర్శించుచున్నాము మనమింకొక ఘటము నట్లే చూతుము,
దీనిలో ద్విత్యము లేదు ఈ రెంటి యేకత్వములనుగూర్చి మనము

౧) బ్ర॥ ౩॥ పు ౬౬

౨) అథలేఖ॥ లర్కపంగ్రహము॥ పు ౨౨౬

భావిచునపుడే ద్విత్వభావ ముండునును ఏకత్వేతి సంఖ్యాభావ మంతయు బుద్ధ్యప్రకారమే ౧

ఎరిమితి యను గ్రవ్యగుణములవలన, ద్రవ్యములు పెద్దవో, చిన్నవో, దీర్ఘములో వ్రాస్వములోఁ దెలిసికొందుము ఎరిమితి నిత్య వస్తువులలో నిత్యము సనిత్యవస్తువులలో సనిత్యము, ఆకాశమునకుఁ బరమమహత్త్వము, అణువులకుఁ బారిమాండల్యమును అక్షణములు అనిత్యవస్తువుల ఎరిమితిని సునము వాని అక్షణములైన ససంఖ్య పరిసూణము, నిర్మాణములవలన నిర్ణయింతుము ౨ ద్విత్వములు సూక్ష్మములు, మిగిలినవి కరిమితి ౩వది

వృధక్త్యమువలన ద్రవ్యభేదములు తెలియును ౩ ఇది యథార్థమైనదేకాని భావమాత్రము కదు ద్రవ్యముయొక్క స్వభావము ననుసరించి, యిది నిత్యమో, అనిత్యమో యగును వృధక్త్య మనిత్య వస్తువులకు నుండునుగాని, విశేషము నిత్యవస్తు అక్షణము వృధక్త్యము సస్తుసంఖ్యాభేదమును దెల్పును, విశేషము వస్తువుల విశిష్టగుణములను దెల్పును

వృధగ్యప్రైక్యము సంయోగమును, సంయుక్తవస్తువిభాగమును ౪ దెల్పును ఒక యెగురుచున్న గాలి యొక యొక స్తంభమును స్పృశించునప్పుడువలె నొక వస్తువు వలించుటవలనఁగాని, రెండు గొట్టలు కొమ్ములుకలిపి డీకొనినపుడు వలె రెండు వస్తువులును గదలినపుడు

౧) త్వాంక దళి॥ పు ౧౮౮ స్మారము॥౨, ౨,౮ ఏక స్వము వలెనే ద్విత్వాదులు విభాగమున కోతకము వైష్ణవ, యథార్థములె యని ౩ యము భాగించుచు గాని వైశేషికముమీద మి సంఖ్య సన్నియ విజ్ఞాన దో తకములేకా బుద్ధి కల్పి యి లని సక్రయించెను ఒక వస్తువే యున్యంతకాలము మన కేతి భావమైనను ఆరిం దను సంక తిల వై శే షికము మఱదివఱకు ద్విత్వమువలెనే యేకత్వమును బుద్ధివ్యాపా మము గోరును

౨) వై॥ వా॥ ౨, ౧, ౮-౯

౩) వై॥ హ॥ ౨, ౨

౪) వై॥ వా॥ పు ౧౮౯ ౫౦

గాని సంయోగ మెర్పడును సంయోగి మింకొక సంయోగమువలనఁ గలుగవచ్చును మన మొక కలముతో వ్రాయునపుడు కలమునకుఁ కాగితముతోఁగలిగిన సంయోగమువలన వాస్తవమునకుఁ గాగితముతో సంపర్కము కలుగుచున్నది రెండు విడిగానున్న వస్తువులకే సంయోగము సాధ్య మగును గావున, సర్వవ్యాప్తములగు రెండు వస్తువు లెప్పుడును గలిసియే యున్నవి కావున వానికి సంయోగమున కవకశము లేదు విభాగము నిట్లే రెండిలో నొక వస్తువలనమువలనఁగాని, రెండి వలనము వలనఁగాని, వేతొక విభాగమువలనఁ గాని జరుగును సంయోగవిభగముల వలననే వస్తువులలో మార్పులు గలుగును

శీఃకంఘ్రియంబులదిలి వస్తువుల దూరసామీప్య భావముల నిచ్చునవి పరత్వావరత్యములు ౧ ఇవి వస్తువుల సంబంధములనేకాని గుణములను దెలుపునవి కావు ౨ సంబంధములైనను నిత్యములు కావని ప్రశస్త పాదుఁ డంగీకరించెను ౩ సుఖదుఃఖేచ్ఛా ద్వేషప్రాయత్న జ్ఞానములు జీవాత్మగుణములు వస్తువులు వడునప్పుడు భూమిని జేరుటకు వలయు లక్షణమును గురుత్యము తెలుపును ౪ భూ లాణువుల గురుత్యము నిత్యమైనది, ఉత్పత్తిగల వస్తుగురుత్వ మనిత్యము ప్రవహించు కార్యమునకుఁ గాంఠమైన వ్రసరిణగుణము సహజసిద్ధమో, నైమిత్తికమో కావచ్చును జలము సహజప్రసరణ గుణము కలది, భూమి కారణాంతరములచేఁ బ్రవహించునది ౫ స్నేహము జలగుణము, దీని వలన జలమునకు సంయోగ మృదుత్యములు సిద్ధించును ౬ తనకు సుఖదుఃఖ కారణములైన ధర్మాధర్మములు జీవాత్మలక్షణములు అదృష్టము, జీవుల వలన, ద్రవ్యముల వలన నుదయించి సృష్టి క్రమగతి కధారమై, పూర్వక్రీత కర్మఫలములకు జీవులకు లభింపఁజేయును వైశేషికము

౧) బ్ర॥ ౧॥ శ్లో ౧౬౪

౨) బ్ర॥ ౧॥ పు ౯౯

౩) వై॥ సూ॥ ౩,౧, ౨౮౨ ౩,౨,౩ | ౧॥ ౧॥ ౧౬౬

౪) బ్ర॥ ౧॥ పు ౧౬౪

౫) బ్ర॥ ౧॥ పు ౧౬౬

సం దీ యద్విష్ట నియమము సహేతుకజ్ఞానలోపముల నెల్లఁ బూరించుట కుపయోగించినది దేనికి హేతువు లభింపదో దాని నదృష్టమునకు ముడి పెట్టిరి నూచికాకర్షణశీలా సంబంధము, పృక్షలకాదులలో నాసవ ప్రస రణము, అగ్నిజ్వాలకుఁ గల యూర్ధ్వగమనము, వాయు సంచారలక్షణము, అణువుల ప్రాథమిక చలనము నివన్నియు నదృష్టక క్తులే యీ పీనికిఁ గారణములు చెప్పుట యనఁగా పీని నుత్పత్తిచేయు శక్తిగలదని ప్రకటించుటే నాటక ప్రదర్శనమం దసాధ్యక్షిష్టవరిస్థితు లేర్పడినపు డతి మానుష కాటస్థ్యములచే నందలి వైరుధ్యములను నాటకమునుండి తొలఁ గించునట్లు, వైశేషిక అదృష్టము నుపయోగించిరి స్వస్థ్యారంభ కారణము, ఒగత్కమసాందర్యములు, లోకములోని పన్నివేశములు కారణ కార్యసంబంధములను గలిగి యుండుట, యున్నగున వన్నియు నదృష్ట శక్తికృతములని చెప్పఁబడెను తరువాత వచ్చిన వైశేషిక తత్త్వతేత్త లీశ్వరాస్తిత్వము వంగికరించి నపు డదృష్ట శక్తిద్వారమున నీశ్వరుఁడు తన సంకల్పములను నెరవేర్చునని వర్ణింపఁబడెను సంస్కారము త్రివిధము (౧) ద్రవ్యములను సంచలనమం దుంచు వేగము; (౨) పూర్వానుభవములను జీవాత్మ పూరించి, జ్ఞాపక ముంచుకొను భావన, (౩) ఒక వస్తువు స్వస్థానమునుండి చలించియుం దిరిగి స్వస్థానమును బొందు స్థితిస్థాపకము, ప్రసృతిచేఁ గాని, చలనముచేఁ గాని పాంచభౌతిక ద్రవ్యములనుండి జనించునది వేగము, ద్రవ్య సంయోగము దీనికి నిరోధకశక్తియై యున్నది వృద్ధి క్షీణతలసౌందు లక్షణముగల వస్తువులకుఁ జెందిన గుణము స్థితిస్థాపకత్వము

౮ - కర్మ

కర్మ యనఁగాఁ జలనము, ౨ ఇది జగత్తులో నవినాశమైన లక్షణము, ఇది ద్రవ్యమును గాదు, గుణమును గాదు, ఇది యొక స్వతంత్ర

౧) ౩, ౧, ౧౫, ౫-౨ ౩, ౧౫, ౫-౨ ౩ అగోళచలనము దేవతలచలన జరుగుచున్న దని తెల్లరు బాంబినాడు మా వాస్తవి అఫ్ ది ఇంజిక్టివ్ సైస్సెన్ కి వ ముద్రణము; బాల్కము ౧: ౪, ౩౧౫, వెబెర్)

౨) ఇవఁకఁ గర్మ యనఁ గాఁజలనమే కాని, మానవప్రవృత్తి కాని, నైతిక న్యాపారము కాని కాదు

పదార్థము గుణములకలెనే చలనము లన్నియు ద్రవ్యములకుఁ జెందినవి కాని గుణములు ద్రవ్యములు నిత్యలక్షణములై యుండఁగాఁ, చలనము లేక కర్మ అనిత్యలక్షణమై యున్నది ఒక ద్రవ్యముయొక్క గురుత్వము దాని గుణము, ద్రవ్యవతనము కారణాంతరముగు క్షణిక తాటస్థ్యము అవిచ్ఛిన్నతాలక్షణ యుక్తములైన గుణములు గుణము లనియుఁ, గానివి కర్మ లనియుఁ జెప్పవచ్చును ఇది తాత్కాలిక నిత్యలక్షణముల భేదమై యున్నది ౧ ఒకేద్రవ్యమునకుఁ జెంది, గుణరహితమై, సంయోగ విభాగ ప్రత్యక్షనద్యుఃకారణమైనదే కర్మయని కణాదుఁడు నిర్వచించినాఁడు ౨ కర్మ పంచవిధము సామాన్యచలనము ఉద్వేగచలనము, అధఃపలనము, వృద్ధిక్షైద్యములు, సూక్ష్మరూపములలోఁ గర్మక్షణికము, పేగ మనేక చలనపరంపరల సముచ్చయమై నిరవధికగతి గలది ఏ రూపములో నున్నను కర్మ నిత్యత లేనిదే, ఒక సంయోగము వలనఁ గాని, దాని కారణమగు ద్రవ్యనాశనము వలనఁ గాని కర్మ సాంతమైన దగును, స్థూలతాసూన్యము లగుటచే జీవాత్మయు, నాకాశమును, దేశకాలములును కర్మ లేనివి ౩

౯-సామాన్యము

ద్రవ్యానేకత్వము మన మంగీకరించినప్పుడు వాని సంబంధము లను గూడ నంగీకరించవలెను ద్రవ్యము లన్నియు ద్రవ్యత్వము వలననే, సామ్యలక్షణములు గలవై యున్నవి అవి పృథక్త్వము గలవి కావున భేదలక్షణములను గలిగియున్నవి అనేకవస్తువులలో నొకే గుణమున్నచో నది సామాన్యమగును, ఇదియే ద్రవ్యాంతర భిన్నత్వమును బ్రకటించుచో విశేష లక్షణ మగును సామాన్య మొక బుద్ధి కల్పిత

౧) పోల్చు దిట్లు ఇ తాస్యం లాశిక్ వాచ్యము ౨ పు ౩౭

౨) వై సూ ౧,౧,౩

౩) వై|| సూ|| ౩, ౨, ౨ ౨ ౧, ౨౨ ఆత్మ ప్రవృత్తిరీవాత మని కణాదుని భావ మగునో కాదో సందేహము

భావమని కణాదు నభిప్రాయముగాఁ దోచును ౧ కాని మనము ప్రళస్తపాదుని యొద్దకు వచ్చునప్పటి కీ భావము మారినది సామాన్య మనఁగా నేకము, నిత్యమునైన యొక ద్రవ్యవర్గమునకో, గుణమునకో కర్మకో చెందిన దని ప్రాకృతజచాభిప్రాయమున కనుకూలమగు యథార్థవాదరూపముగా మారినది సంయోగమును, ద్విత్వము ననేకద్రవ్యములకు నన్నిహితసంబంధము గలిగి, యనిత్యలక్షణములై యున్నవి ఆకాశము నిత్యమైనది, కాని యనేకవస్తువులతో సంబంధము లేనిది శుద్ధాభావము నిర్వచమైనది, అనేకవస్తువుల లక్షణమును, కాని యనేకవస్తువులతో నన్నిహితసంబంధ మున్నదికాదు అట్లే, విశేషము సామాన్యము కాదు, అయినచో దాని వైశిష్ట్యమేమోయి, సామాన్య ముతో నభేదముగల దగును సమవాయము సామాన్యముని పొరలడ రాదు, అయినచో సమవాయముతో సమవాయ మర్థరహితముగా నూహింపవలసినచున్నది భిన్నద్రవ్యము లొకే జాతికిఁ జెందునని చెప్పు సామాన్య మొక స్వతంత్రమైన పదార్థము అది నిత్యము, నేకము, ననేకానుగతము నైనది ౨ అది స్వవర్గ సర్వానుగతము అభిన్నాత్మకము, అనువృత్తి వ్రత్యయు కారణమునైనది ౩ ద్రవ్యగుణకర్మలకు

౧) ౨, ౧, ౩ చూ ౬, ౨ ౧- భౌతికద్రవ్యములకు మనస్సునకు నణువులకు మాత్రమే కర్మలదన ప్రళస్తపాదుడు చెప్పెను

౨) అకాశములె నేకద్రవ్యమునకు జాతి లేక సామాన్యములేదని యదయనఁడు తలఁచినాఁడు ఏలన నివట ఘటకలకాదులకవలె భేదములేదు భిన్నవస్తు సాంకర్యము లేదు అనవస్థాదోషము కాన, రూపవోలి ౩ ని, సంబంధ కూర్వక కానిలేదు (చూ సిద్ధాంతముకైవశ్చ॥ పు ౪)

అద్వైతము జాతి సంకీర్ణించుది ఘటత్వము ఘటమున కాగలమని యంగీకరించునుగాని జాతి యనున దెద్దియు వేరుగాలేదని భావించును (చూ వేదాంతివరిభావ॥ ౧౧౭)

౩) పోల్చి క్లారే నిర్వచనము ఒకే నామముగలిగి, రస జాతిలాని నిర్వచ్యములతో నమానస్వభావము వస్తువుయొక్క నిజస్వరూపము ఈ నిహింస్వరూప ము జాతి వస్తువుల కన్నిటికిని సామాన్యమై నమానగుణములచే మనచే దర్శింపఁబడి ద్రవ్యవిలక్షణమైన బుద్ధివరికర్మిరమగున దగుచున్నది (లాటిక్)

సామాన్య మనిత్యము, ననేక రూపము క్తము, నరిమిత వ్యాప్తమునన వై నుణ తలఁచిరి అది యొక జాతికిఁ జెందిన వస్తువుల సామాన్యలక్షణము ఏకము నిర్వచ్యము.

సామాన్యలక్షణమున్నది కాని, సామాన్య విశేష సమవాయాభావము లకు సామాన్యలక్షణము లేదు సామాన్య మింకొక సామాన్యమును నుండదు వృక్షత్వ ఘటత్వములు సామాన్యములు, వీని కింకొక సామాన్యము లేదు, ఉన్నదన్నచో వ్యర్థవాదము సిద్ధించును సామాన్యము అప్పులము భేదములు గలది సత్తా అత్యంత సామాన్యము ౧ ఇందు జేరు వస్తుసంఖ్య అత్యధికమైనది ఇందన్నియు జేరును గాని యెందు నిది చేరదు దీనికంటె సధికమైన జాతిలో నిది యొక వర్గము కాదు సత్త యొకటి యథార్థమైన సామాన్యము, బ్రహ్మము అన్నియు విశేషములు రెంటిమధ్యమందు ద్రవ్యము మున్నగు సామాన్యవిశేషము అన్నియు నున్నవి వీనిలో జరిమితి సంఖ్యగల ద్రవ్యములే యుండును ఇవి సామాన్యములు విశేషములుగూడ నగుటచే నిందు సామ్యభిన్నతలు రెండునుగూడ నుండును ౨ పరిమితి సామాన్య మే వర్గమునకుఁ జెందునో నిర్ణయించును

అఖండసఖండ జాత్యుపాధి భేదములును జెప్పఁబడినవి ఒక వస్తువుయొక్క జాతి జన్మసిద్ధము, నిత్యము నైనది, దాని యుపాధి కాత్కాలికము, కారణాంతరముచే లభించినది ప్రతిసామాన్యలక్షణ మును జాతి యనరాదు కొందఱంధు లున్నారు గావున సందృబాతి యొక టున్నదనరాదు మనుజులను మనుష్యత్వముచే నొక జాతి యన వచ్చును, దేశభాషాదులకుఁజెలదు వర్గము లుపాధులు, మనవజాతి మానవుల నితర లకు, వర్గముల నుండి వేరుచేసి తెలిసికొనును కాని

సవిద్భిముగ నాస్తవికజగత్తులో నజముగ నున్న లక్షణమే సామాన్యమని చెప్పెను వైశేషిక శాస్త్రముమాంసావర్కము లంగీకరించును అనేక వస్తువులలోగల సామాన్య లక్షణము వస్తుత్వతి నాశనములతో కుత్యత్వినా ములు గలవగుటచే సనిత్యము, సరిమితియు నవి జ్ఞేయము లానందిరి

౧) వై॥ సూ॥ ౧, ౨౪ ౩౭౦ ౧ బ్ర॥ ౧౧పు॥ ౨౭౦

౨) బ్ర॥ ౧౧పు॥ ౧౭ చూ॥ యు॥ ౧౧ వైశేషిక ఫిలాసఫీ, పూజా-౧౦౦ ఎ॥ ౧౧ సప్తవర్ణి పు ౩ సామాన్యము సమముం దానందచేతి తివిధము

నల్లని మనుజులకు నల్లని మేఁకలతోఁగాని, నల్లని శీలలతోఁగాని భేదమును జెప్పము ౧ మొగిటిది సహజవర్గీకరణము, రెండవది వ్యావహారికము

ప్రశస్తపాదుఁడు స్తువులతో నిమిత్తము లేని స్వతంత్రపదవిని సామాన్యమున కిచ్చినాఁడు అర్వాచీ వైశేషికులు, సామాన్యములకు స్వతంత్రస్థితి యున్నదనియు, బ్రహ్మకాలమందు నవి నశింపకుండు ననియు జెప్పిరి ప్లేటో కవితాకాశమున నిర్మించిన సామాన్యహర్మ్యము లిట్టివే ౨ ద్రవ్యసామాన్యముల కవినాభావసంబంధ మున్నదని కణాదుఁడు విజ్ఞానమునకుఁ బ్రాముఖ్య మిచ్చియుండఁగా, వస్తుసంబంధము లేని స్వతంత్ర సామాన్యము లున్నవని ప్రశస్తపాదుఁడు వాదించినాఁడు అందుచే నృప్త్యైరంభవేళ సామాన్యములు వస్తువులలోఁ బ్రవేశించి, తాత్కాలిక రూపముల గోచరించునని యాతఁడు చెప్పవలసి వచ్చినది ౩ ఇందలి ముఖ్యవిషయము సామాన్య విశేష సంబంధము, వస్తుమూల కారణ కార్యసంబంధము

సామాన్య భావ మొక నామమే కాని యం దేయర్థము లేదను బౌద్ధ వాదమును వైశేషిక మంగీకరించదు బౌద్ధుల ననుసరించి, సామాన్య లక్షణము నానుములకుఁ జెందినది మాత్రమే ౪ కాని యథార్థస్థితి దానికి లేదు భిన్నవ్యక్తులకు సమానమైన సామాన్యలక్షణ మేదియును

౧) న్యాయము ౨, ౨, ౬౧

౨) ఈదిగువ పేర్కొనిన ఆరిష్టోటల్ వాక్యముల వలన నీ సమస్యలోన క్లిష్టతబోధ ఎడఁ లదు లన మెటాఫిజిక్సులో ఆరిష్టోటల్ లిట్లు చెప్పెను సోక్రటీసు రెండు ఒకయములను తెప్పెను సామాన ఎశేష సంబంధవాదము సామాన్య నిర్వచనము సోక్రటీసు వీరికి స్వతంత్రస్థితి యున్నదని చెప్పలేదు కాని యాతని యనుచరులు వీరికి స్వతంత్రస్థితి నొనఁగి, వీరినే భావము లనిరి సోక్రటీసుతో నేకించి, ఆరిష్టోటల్ ప్లేటో అనుచక్షుల ధావలను ఖండించినారు

౩) దీనిని డియో స్టోటిస్ భావముతోఁ బోల్చుట సామాన్యము బుద్ధిపరికల్పితము కాదు అది బుద్ధివ్యాపారముతో నిమిత్తము లేకుండఁ దత్సూచ్యమే యున్నది

౪) బోల్డు హావిస్ సామాన్య సనుభవ దేదియునులేదు నామములేయున్నవి (హ్యూసన్ నెబర్, ౨౭ పు ౬)

లేదు ఒక గోవునకు విశిష్టవ్యక్తిత్వమున కొక సామాన్య లక్షణమువలయుచో, దాని కింకొకటియుఁ గావలసి స్వర్ణవదనములోనికిఁ బోవును సామాన్య మనునది లేదు పూర్వానుభవమునుబట్టి సామాన్యభావమును మనము కల్పించుకొని, బాహ్యవస్తువులకు దాని సంబంధింపఁజూచుము గ్రీధరుఁ డీ భావము ని విధముగా ఖండించినాఁడు “అనేక గోవులకు సామాన్యమైన యొక లక్షణమును మనము దర్శించి, అశ్వగఱాదుల నుండి గోజాతిని వేరుగాఁ దెలియుచున్నాము ఎలతెఱఁగులగు గోవులకు సామాన్య గోవులక్షణమే లేకున్నచో, గోవునకు నశ్వమునకు నెట్టి భేద మున్నదో, గోవునకు గోవులకు నెట్టి భేదమేయుండవలెను, అనఁగా రెండు గోవులనెట్లు చూతుమో, ఒక గోవును న శ్వమునకు నట్లే చూడవలెను కాని నిజముగా మనము గోవు అన్నిటికి సామాన్య లక్షణమున్నదని గ్రహించుచున్నాము ఈ లక్షణ మశ్వాదులలో లేదు” అ నామము లీ సామాన్యలక్షణములను జెప్పుట తువయోగించును ౩ కాని సామాన్య మొక నామమాత్రము కాదని శ్రీధరునివాదమై యున్నది సామాన్య విశేషములు బుద్ధ్యవేక్షము అని ౪ రజాదుఁడు భావించెను, ఈ బుద్ధికల్పనములచే మనము దృశ్యవస్తువులను స్వర్గవస్తువులగు విభిన్నవస్తువులకు కర్మలకు వేరై వస్తువును నదునగు నగు నానిభావము దీనికి విరోధము గాదు అనేక వస్తువులలో మన్న యొక గుణము , మన్న మనియు, నద్దానిచే నితర వాని ఎల్లుపులకు భేదమును చెప్పవచ్చును

౧) మా సామాన్య బాహ్యబద్ధి గ్రహించి ఒక గోవు (లేదా) ఒక శ్వము, బొద్దుల సామాన్య విశేష మత్తమును జూచుచుండఁ బండించెను (౧, ౧౧, ౧౨, ౧౩, ౧౪, ౧౫, ౧౬, ౧౭, ౧౮, ౧౯, ౨౦, ౨౧, ౨౨, ౨౩, ౨౪, ౨౫, ౨౬, ౨౭, ౨౮, ౨౯, ౩౦, ౩౧, ౩౨, ౩౩, ౩౪, ౩౫, ౩౬, ౩౭, ౩౮, ౩౯, ౪౦, ౪౧, ౪౨, ౪౩, ౪౪, ౪౫, ౪౬, ౪౭, ౪౮, ౪౯, ౫౦, ౫౧, ౫౨, ౫౩, ౫౪, ౫౫, ౫౬, ౫౭, ౫౮, ౫౯, ౬౦, ౬౧, ౬౨, ౬౩, ౬౪, ౬౫, ౬౬, ౬౭, ౬౮, ౬౯, ౭౦, ౭౧, ౭౨, ౭౩, ౭౪, ౭౫, ౭౬, ౭౭, ౭౮, ౭౯, ౮౦, ౮౧, ౮౨, ౮౩, ౮౪, ౮౫, ౮౬, ౮౭, ౮౮, ౮౯, ౯౦, ౯౧, ౯౨, ౯౩, ౯౪, ౯౫, ౯౬, ౯౭, ౯౮, ౯౯, ౧౦౦)

౨) న్యాయకలపద్యము ౩-౪

౩) ప్రవాదంబులు అనఁగా ౧) ౨) ౩) ౪) ౫) ౬) ౭) ౮) ౯) ౧౦) ౧౧) ౧౨) ౧౩) ౧౪) ౧౫) ౧౬) ౧౭) ౧౮) ౧౯) ౨౦) ౨౧) ౨౨) ౨౩) ౨౪) ౨౫) ౨౬) ౨౭) ౨౮) ౨౯) ౩౦) ౩౧) ౩౨) ౩౩) ౩౪) ౩౫) ౩౬) ౩౭) ౩౮) ౩౯) ౪౦) ౪౧) ౪౨) ౪౩) ౪౪) ౪౫) ౪౬) ౪౭) ౪౮) ౪౯) ౫౦) ౫౧) ౫౨) ౫౩) ౫౪) ౫౫) ౫౬) ౫౭) ౫౮) ౫౯) ౬౦) ౬౧) ౬౨) ౬౩) ౬౪) ౬౫) ౬౬) ౬౭) ౬౮) ౬౯) ౭౦) ౭౧) ౭౨) ౭౩) ౭౪) ౭౫) ౭౬) ౭౭) ౭౮) ౭౯) ౮౦) ౮౧) ౮౨) ౮౩) ౮౪) ౮౫) ౮౬) ౮౭) ౮౮) ౮౯) ౯౦) ౯౧) ౯౨) ౯౩) ౯౪) ౯౫) ౯౬) ౯౭) ౯౮) ౯౯) ౧౦౦) బొద్దుల సామాన్య విశేష మత్తమును జూచుచుండఁ బండించెను (౧, ౧౧, ౧౨, ౧౩, ౧౪, ౧౫, ౧౬, ౧౭, ౧౮, ౧౯, ౨౦, ౨౧, ౨౨, ౨౩, ౨౪, ౨౫, ౨౬, ౨౭, ౨౮, ౨౯, ౩౦, ౩౧, ౩౨, ౩౩, ౩౪, ౩౫, ౩౬, ౩౭, ౩౮, ౩౯, ౪౦, ౪౧, ౪౨, ౪౩, ౪౪, ౪౫, ౪౬, ౪౭, ౪౮, ౪౯, ౫౦, ౫౧, ౫౨, ౫౩, ౫౪, ౫౫, ౫౬, ౫౭, ౫౮, ౫౯, ౬౦, ౬౧, ౬౨, ౬౩, ౬౪, ౬౫, ౬౬, ౬౭, ౬౮, ౬౯, ౭౦, ౭౧, ౭౨, ౭౩, ౭౪, ౭౫, ౭౬, ౭౭, ౭౮, ౭౯, ౮౦, ౮౧, ౮౨, ౮౩, ౮౪, ౮౫, ౮౬, ౮౭, ౮౮, ౮౯, ౯౦, ౯౧, ౯౨, ౯౩, ౯౪, ౯౫, ౯౬, ౯౭, ౯౮, ౯౯, ౧౦౦)

౪) ౧, ౨, ౩

విశేష మనియు నాతఁడు వక్కాణించినాఁడు అనేక ఘటములకుఁ జెందిన ఘటత్వము సామాన్యము, ఘటముల నితర వస్తువులనుండి వేరుచేయు నపు డదియే విశేషమగును ౧ గుణములను సామాన్య విశేషములనుగా విభాగించుట బుద్ధివ్యాపారము అనఁగా ద్రవ్యగుణకర్మలకుఁగల స్థితితో సమానమగుస్థితి సామాన్య విశేషాది సంబంధములకు లేదని భావము ౨ కాని యవి భావాత్మకములేకాని యభావములు కావు కదాదుని మనము విజ్ఞానవాదిగాఁ జెప్పరా దేలన, సామాన్యము వాస్తవికలక్షణ మని యాతఁ డంగీకరించినాఁడు సామాన్యము లన్నియు మానసికము లని చెప్పనది విజ్ఞానవాదము సామాన్యము నూచించు గుణములు వృథ గ్వస్తువులవంటి వాస్తవికలక్షణములే, మన బుద్ధి భిన్నవస్తు గుణసామ్యములను వివేకించి, సర్వవస్తు సామాన్య భావమును నిర్ణయించును మన బుద్ధి వ్యాపారములతో నిమిత్తము లేకుండ వస్తువు తెల్లున్నవో వివిధవస్తు సామాన్య లక్షణములు నల్ల యున్నవని కదాదుఁడు గుర్తించియే యున్నాఁడు, శ్వానము లన్నియు సమాన గుణములను గలిగియుండి గోచరించుచున్నవే కాని వానిని మనము కల్పించుటలేదు వ్యక్తులు వచ్చుచుఁ జోవుచుందురు గాని వారి సామాన్య జాతిలక్షణము నిత్యము నేకమునై యుండును మనుజులు పుట్టి పోవుచుందురు గాని మాన వత్వము నిత్యమైనదే వ్యక్తులకంటె సామాన్యము లెక్కువ నిత్యత గలవి. దీని ననుసరించి ప్లేటో సిద్ధాంతమును యుక్తమైనదే ఈ భావ మునకుఁ బ్రత్యక్షపాదుఁ డెక్కువ ప్రాముఖ్యము నిచ్చెను సామాన్య విశేష సంబంధము సమవాయ మగుటచే నిజమైనదే ౩

౧) పోల్స్ డిన్సు స్కోటన్ భావము వస్తువులకు స్వస్వరూపము గలదనియు, సామాన్య విశేష భావములకుఁ బూర్వమే యది యుద్భవనియు నాతఁడు చెప్పినాఁడు

౨) ౧, ౨, ౩

౩) ఈ భావమును కుమారిఁడు విడిచినాఁడు మన మొక గోవును బాచి నపుడు ఇదియొక గోవ ౨ ఇదే దర్శింపుము కా) గోజాతి లక్షణమైన గోత్యమున్నది కావున నిది గోవని, భావింపము కావున సామాన్యము లక్షణమునుండి వేరుగాలేదు రెంటికీ సత్యమే యున్నది వేరుచేయ వీలులేకుండుటనఁగా, వ్యక్తిగతైత్యముకావి, వ్యతంగక్రయ కయత్యము కా యగును రెంటిలో నేదైనను, మొత్తము ద్రవ్యము

౧౦ - విశేషము

వస్తువు లన్వేష్య మెట్లు భిన్నములో విశేషమువలన మనము తెలిసికొందము ౧ విశేషము భిన్న కాధారము వృథా క్త్వమేకము విశేషమునైనది సామాన్యమెట్లు విజ్ఞానముపై నాధారపడియున్నదో యిట్లే విశేషము నాధారపడియున్నది కణాదుఁడు చెప్పినాఁడు ౨ నిత్యవస్తువులందఁ డి, వస్తువర్ణభేదములను దెలుపునది విశేషముని ప్రశస్త పాదుఁడు తెలిపినాఁడు పృథుహారములో వస్తుభేదములు వానియందు భాగములవలనఁ దెలియును ౩ మనము విషయవిభాగము చేయునపు డిట్టి భాగములు లేని నిరవయవ ద్రవ్యములు మనకు లభించినపుడు క్రతి నిరవయవ ద్రవ్యము నితరద్రవ్యములనుండి పేరని తెల్పు విశిష్టగుణ మును గలిగియున్నదిని మన సూహించవలెను అణువులకును, దీశ కాలాకాశములకును, జీవులకును, విశేషలక్షణములుగలవు, ఇవి జాతిగుణ ములుగ ౪, వ్యక్తులగుణముగే యెయున్నవి ఈ విషయ విశేష ౫ లే మనకుఁ దెలియఁగల లక్షణములు వీనినిమించి మన కేమి కుఁ దెలి యుట కవకాశములేదు పరమ అపుల సంఖ్య అనంతమై యిట్లే, విశేషముల సంఖ్యయు సనంతమే ౬ నిరసయవ వస్తువుల ఎరువపే ౭ గుణము యోగులు దర్శింతురని ప్రశస్తపాదుఁడు తెలిపినాఁడు .

ఈగూర్చి బాల గారి వచనము ౧౦ వ పద్యమునందఁ దెలుపఁ దలచుచున్నాము. ఇందును విశేషము భాగములు భిన్నములను వాని సూత్రములపై యున్నవి కా దిగులు అందుచే నార్థసారథి మిత్రుఁ డిట్లు నమోపాదుములు చెప్పి గిరః, సురంగఁ ది అధేయ మధారే స్వామరు ఎం బుద్ధిలగు లుల సురంగమాత ఇతి (కావ్యదీపికి) ౫౩ న్యము సేషములోఁ బాదఁబడి ది కావు గట్టియు ము లీడఁ గుముగో విశేషముతో నెట్టి సంబంధము లేకున్నది ఇది కఠిన్యముగాఁ బ్రకటము తెప్పఁజూపుచు ౬ వ పద్యమునందఁ గిన్నె పద్యలో నేకతమును పరిణామము, పార్థక రథి మిత్రుఁడును భాగించు,

- ౧) బ్ర|| ౧౧|| పు ౧౭
- ౨) ౧౨, ౧౩
- ౩) విశేషము భాగములకర్తవ్యమును బ్రకటింపఁ గల వ || (సప్తవార్ధి పు ౧౦)
- ౪) వైవిధ్య నిర్ధారక తోఁ బోయి
- ౫) బ్ర|| ౧౧|| పు ౨౨౦ మా తర్కవంగ్రహము వుటలు ౭, ౮

విశేషములును యున్నవిని యూహించుట కెట్టి యవకాశములును లేవని నవీన నై యాయుకులు తలచుచున్నారు విడిగానున్న యణువుల భేదములను దెలియుట కీ విశేషము అవసరము అన్నచో, ని విశేషముల పరస్పర భేదమును దెలియుటెట్లు? ఈ విశేషములలో స్వతస్సిద్ధమైన, స్వగతమైన శక్తిగలదనియుఁ దన్ములమున వాని భేదములు తెలియుననియుఁ జెప్పవలనుండదు కాని యిట్లు చెప్పవీలగుచో, నీ శక్తియణువులలోనే యున్నదని చెప్పినచో నీ విశేషముల నూహించ నవసరమే యుండదు కుమారిల ప్రభాకరానుచరులును, వేదాంతవాదులును, విశేష సిద్ధాంతము సంగీకరింపదు వస్తువులు సహజముగా భిన్నములైనచో వానికి సామాన్య లక్షణమునుఁ గనుఁగొనుట దుర్లభము

౧౧ - సమవాయము

కారణకార్యసంబంధమే సమవాయమని కణాదు సభిప్రాయము ౧ అవినాశాపై కృముగలిగి, అన్యోన్యార్థభూత సంబంధముచే నది దాని యందున్నదను భావమునకు మూలమైనదే సమవాయమని ప్రకృస్తపాదుని నిర్వచనము ౨ ధర్మము, సుఖము జీవునిలోనే యున్నను, నివి పరస్పరాధారభూతములు కావు, కావున సమవాయ సంబంధమును గలిగి యున్నవి కావు వ్యవదార్థసంబంధమును సమవాయము కా దేలననిదియు సన్యోన్యార్థభూత సంబంధము కాదు ఒక ఫలము భూమిపై నుండవచ్చును గాని, భూమియు ఫలము అవినాశావసంబంధము గలిగి కావు కావున వానికిని సమవాయ సంబంధములేదు అయుతసిద్ధి (అవినాశావ సంబంధము) సమానత్వము కాదు, ఏలన రెండు నొకటి నిజముగా గావు అగ్నిరూపము, నయఃపిండము వేరు వస్తువులు కణాదుఁడు కారణసంబంధములను సమవాయములోఁ జేర్చినాఁడు, ప్రకృస్తపాదుఁడు కారణేతరములను గూడ నందుఁ జేర్చెను ఒక ద్రవ్యమును దాని

౧) ౨, ౩, ౪

౨) అయతసిద్ధాంతం ఆధారభూతానాం య స్సంబంధ ఇహప్రత్యయ గాలు స్స సమవాయః (1 || ౩|| పు|| ౧౪) చూ|| పు|| ౩- 2 || చూ|| ౨, ౩, ౪- ౧ || ౩, ౪, ౫

గుణములను పూర్ణాంశములను, చలనమును, చలించు వస్తువును, జాతిని, వర్గమును, కాంక్షార్థములను బంధించు సంబంధము సమవాయము ఇందుఁ గలిసి బద్ధములైన విషయము లేకల్పము గలిగిన పూర్ణరూపములు

వస్తుగుణమైన సంయోగము తాత్కాలికము సమవాయముమోష సంబంధము పూర్వము విడిగా నున్న వస్తువులకు సంయోగము వీలగును, సమవాయ సంబంధము గల వస్తువు రెవ్వఁడును విడిగా నుండవు విభాగము వలన సంయుక్త వస్తువులు విడిగోవును, సమవాయ సంబంధము నిత్యమైనది సమవాయసంబంధము రెండిలో నొక దాని కర్మచే వచ్చునది కాదు రెండు కరుగ నున్న వస్తువులకు సంయోగము కలుగును, సమవాయసంబంధము గల వస్తువు లెక్కివ్యాప్తము ముగలవి గ సమవాయసంబంధము గల వస్తువులు, నశించుకుపోవు గాక మఱెన్నఁడును విడిగోవు సమాన స్వభావముగల వస్తువులు విడిగా నుండి, తాత్కాలికముగా సంయోగము పొందును ఇది బాహ్యసంబంధము, సమవాయ మభ్యంతర సంబంధము ౨ సంయోగమునందు రెండు భిన్నవస్తువులు కలిసినను నేకవార్తత సంబంధము సమవాయ మైక్యము నొసఁగును

ఉత్పత్తిగల దాని కసంస్థా గోషమాప్నుది కావున సమవాయము నిత్యమైనదని చెప్పఁబడెను గనిక సంబంధించిన వస్తువుతోఁగాని పూర్వమందుఁగాని, పరమందుఁగాని సమవాయము గోచరించదని శ్రీధరుఁడు చెప్పినాఁడు వస్తుముయొక్క సమవాయము వస్తుముసమవాయము యున్నచో సమవాయము పొందిన వస్తువు గుములో ౩ కదిలోపించినకాలమున నీ సమవాయ మెట్లుండెఁ చెప్పట సుసాధ్యమగును అది వస్తుముతో మదయించినచో సమవాయ సంబంధమున కాధారలక్షణమును వస్తుము గోల్పోవును వస్తుము ఉత్పత్తియైనను అది పచ్చినచో,

౧) బ్ర॥ ౪౩ పృ॥ ౨౫౬

౨) పోల్సు ౩౪౫ .

వస్తుము దాని కాధారము కాఁజాలదు కార్యము సమవాయమున కాధారమును గాఁజాలదు వస్తుత్పత్తి నాశములతోఁగాక, సమవాయమున కుత్పత్తి నాశములు లేవు ఈ రీతి దీని నిత్యత గొణము, సమవాయ సంబంధము దృశ్యము కాదు, వస్తువులకుఁ గల యివినాభావసంబంధము వలన సనుమానించి తెలిసికొన వీలైనది ౧

మొదటి ద్రవ్యపంచకమునకు సమవాయిత్యము ననేకత్వము లక్షణములై యున్నవి, కాని సమవాయమేకము నద్వితీయమును ౨ సమవాయము సమవాయసంబంధముచే దేనియందు నుండదు, అట్లున్నచో ననవస్థాదోషము వట్టును సత్తను గూర్చిన మన వివిధభావములకు భేదము లేనట్లే, సమవాయమునుగూర్చిన మన వివిధభావములకు భేదము లేదు సంబంధించు వస్తువులకు భేద మున్నను, సంబంధ మొకే రూపమైనది ౩

వాస్తవికత్వ మాపొదింపఁబడినను, సహేతుకముగాఁ జెప్పుచో సమవాయభావము బుద్ధివ్యాపారమే అది భావమందగుదయించినదే ద్రవ్యేతరాస్తిత్వము దానికి లేదు సమవాయ సిద్ధాంతమును శంకరుఁడు ఖండించినాఁడు సమవాయము వలెనే, ఆకాశమునకు నణువులకును మధ్యమందున్న సంయోగమును నిత్యమైనదే సమవాయ మేంతవఱకు సంబంధమో, యంతవరకు సంబంధవస్తువులతో సమానమైనది కాదు సమవాయము సంబంధ విషయములకు జాహ్మమైనది, దాని కా సంబంధ విషయములతో సంబంధమునకు వేరొక సంబంధము కావలసి యుండుటచే దాని కింకొకటియు నిట్లనంతముగాఁ జూపినచో ననవస్థాదోషము సంభవించును సమవాయ ద్రవ్యములకు సమవాయమునకు మనము సంబంధము నెల్లప్పు డూహింపవలసియుండును సమవాయ ద్రవ్యములలో సమవాయ ముండుట కింకొక సమవాయ మవ

౧) ప్రాచీన వైశేషికము లిది గ్రంథకవిషయమని ౧౭౬౦

౨) అర్కసంగ్రహము పు ౨

౩) ప్ర॥ ౪॥ ౧॥ ౩-౨౬

సరముకానిచో, సమీపము ననువాదులు నమనమున గలుగును గవున, సంయుక్తవస్తువులతో సంబంధము నుపాసించుచు మరలమాత్రము సగును గ సమవాయి విషయములతో నుపాసించుట నందధము కలుగుటకు మూడవ దొరటి మువ్వలమున వలించు నిర్ణయము, సంయుక్తములై యున్న స్వపుల సంబంధములకు నుపాసించు సరమైయున్నది ఇందులోటి ప్రతిమమును రెండింటి గుఱము ననుట వలన నీ సమస్య వర్తింపము కాదు అదాగ్నిత లములకు నందలము గాని, ఒక వర్గమునకు నందలి వ్యత్యయముగాని, గొప్పక బట్ల గును దానిపై నున్న వస్త్రమునకుఁగల సంబంధము వంటిది గల ననుటకు నందేహము లేదు కాని రెండింటి గుఱములనున్న క్లిష్టతయు గాఢత వాని సంబంధ మెంత సన్నిహితమైనను నమన గాదు గాఢ గాఢముల కిట్టి సంబంధ ముండవలెనను వాదము యున్నది కాదు ఇట్లే యిది లింగిక రిండునట్లు, కారణకార్యముల రవనాథ సంబంధములను పరచి రెండింటి మూలస్వరూప మేటమని యాహించు ముద్రాధిపత్యము నొప్పు పై శిషిక కారణధర్మము ననుసరించి కార్య గ్రాంథ్య ల కలబడుతుంటు ముఖ్యమైనలక్షణము అ అవినాశ సంబంధ ల టినిరి వ్యతిరేకమైనది కారణము విడిగ నుండు క్లిగలది విడిగ నుండు గాఢ కారణములకు గాఢసంబంధమే సమవాయిమైనచో, సంబంధములకు నందలముల సరము గావున, గార్యము లేనంతా లుల కారణముగో నందలములకుండ జాలదు, అందుచే రెండింటిని నమనము నందలములకుండలముల రర్థ ములయించిన నెనురనే, యా నమనగా నందలంధ ముల ప్రతిగలములకు టయు నిర్ణయ మును, నందలంధములకు మూల్యముల కలబడుండ గలదని పై శిషిక లింగిక రిండునెడల, అది విడిగ నుండునది నియే

అ) మిగిలినవిట చొక్కా ముగిసినవి కలగలే ఉంటున్నాయి నుండియు, నాజానెండియు గాని ఇట్లే చొక్కా ముగిసినవి సంబంధముగా ముల గాదు లే దానితో దాదాపుగాలది చొక్కా ముగిసినవి వేండివస్తువు కొకటి యగును ఒక వస్తువుతో గాని ఉన్నప్పుడు సరమలే యగును ముగిసిన మిగిలినవి ఉంటున్నాయి

అ) కంకరవస్త్రములను, అను, అను

చెప్పవచ్చును కార్యకాంక్షముల వ ధ్యమందు, సంయోగవిభాగములు తటస్థించనను నిరూపముచకును భంగము వాటిల్లును కారణముతో సంబంధము కలుగుటకుఁ బూర్వమే కార్యముండగలిగినచో నీ వెనుక రెంటికినిగల సంగబంధము సంయోగమగును గాని సమవాయము కాదు ఉత్పత్తిగల ప్రతిపస్తువున కాకాకాదుఅట్టిది సంబంధము సంయోగమెట్లు గునో, యుక్తి కారణ కార్యసంబంధము సంయోగముకాని సమవాయము కాదు

౧౨-అభావము

కదాదుఁ డభావము నొక స్వతంత్రవద్ధాద్ధముగా నంగీకరించి యుండలేదు అతనిద్వష్టిలో శుద్ధ భావ మిర్థములేనిది, మిగిలిన యభావ రూపము అన్నియు భావసంబంధముగలవే ౧ ప్రాగభావ మనఁగాఁ గ ర్యాత్పూర్వ కారణస్థితి, ప్రధ్వంసోభావ మనఁగా ననంతర కారణ స్థితిలేక కార్యము దానినిఁ గల్పించిన యంశములుగా విడిచిపోవు సవ్యధి స్థితి, అన్యోన్యభావము లేర విశిష్టరూపములుగల పస్తువుల సంబంధము లోకములోని వస్తువుల వ్యావహారిక వర్గీకరణమున కక స్వతంత్రమైన అభావద్రవ్యకల్పన మవసరములేదుకాని, జగత్తునర్థముచేసికొను తార్కిక పద్ధతి కభావము నూహించు టవసరమైయున్నది వైశేషిక దర్శనము తాను నిర్ణయింపఁదలంచిన విషయమును విశాల మొనర్చి, సర్వానుభవమునకు సమగ్రమైన ర్థమును జెప్పఁదలంచినపుడీ యభావ ర్థాభావమును గల్పించెను సకలతత్త్వములందును సంబంధములకుఁ బ్రముఖస్థానమున్నది సంబంధమువలన మనమొక ద్రవ్యమునుండిఁ యింకొక ద్రవ్యమును దెలిసికొందుము, ఇట్లు ద్రవ్యమునుండి ద్రవ్యాంతరమునకుఁ బోవు ట భావము కాదు అన్యత్య మభావమున కార్థారము, స్వవిరోధ మనునది నీచాభావము స్వవిరోధసూత్రము నతిక్రమింపని ప్రతిసంబంధము నొక విధమగు సభావమే ఒక వస్తువు, తత్సంబంధ

ములును సన్నిహితనంపర్కము గలవి మన మొక వస్తువునుగూర్చి పలుకునపుడు దాని యస్తిత్వమును మన ముగ్గడించుచున్నాము మన మొక సంబంధమునుగూర్చి పలుకునపుడు దాని యభావము నుగ్గడించుము విరోధములేని స్థితిగలదే యొక వస్తువు విరోధములేని వ్యతిరేకభావమే యొక సంబంధము

అభావ మొక తార్కికపదార్థమే యైనను, భావముతో సమానాస్తిత్వము దానికి నున్నదను విశ్వాసము కొన్నివేళలఁ బ్రదర్శింపఁబడినది ౧ ఈ విధముగా వ్యతిరేకభావము సభావము సాంకర్యముఁ బొందినవి పదార్థ షట్కాన్యోన్యభావము నుండియే యభావత్వ ముదయించెనని విశ్వనాథుఁడు తెల్పుచున్నాఁడు ౨ సర్వసంబంధములకును వ్యతిరేకభావము సూహింపవచ్చును, శ్రీధరుఁడు భావించినట్లు సమానత్వమునకు నస్తిత్వమునకేకాదు వేదాంత మీమాంసావాదులు భావమొక పదార్థమనియే యంగీకరింపరు అది కేవల మొక సూక్ష్మాధారముకంటె వేరెద్దియుఁగాదని వారభిప్రాయపడిరి ౩ అభావమొక విశిష్టపదార్థమైనచో ననవస్థాప్రాప్తి, తప్పదు, వీలన ఘటాభావమువేరు, ఘటమువేరు, ఘటాభావాభావమును ఘటమును వేరగును ఈ క్లిష్టతను దొలఁగించుటకై ప్రాచీన నై యాయుకులు ఘటాభావాభావమనఁగా ఘటాస్తిత్వమే యని చెప్పిరి వ్యతిరేకభావమునకు వ్యతిరేకభావము భావమే కాని యీ యర్థము నంద రంగీకరించియుండలేదు ఒక యభావ మెన్నఁడును భావముతో సమానము కాఁజాలదని నవీన నై యాయుకులు తలఁచిరి ప్రథమాభావము యొక్క అభావాభావముమాత్రము ప్రథమాభావముతో సమానమే యని యంగీకరించిరి ౪

౧) న్యాయా భాష్యా వా॥ వా॥ ౨, ౩, ౧౨ చూ న్యాయకందళి॥ పుటలు ౨౨౫-౨౬

౨) అభావత్వం ద్రివ్యాధి షట్కాన్యోన్యభావత్వం॥ (సద్ధాంతములైవళి॥ పు ౧౨)

౩) అధికరణకైవల్యమాత్రం

౪) తర్కసంగ్రహదీపికా, పు ౨౦

వాత్స్యాయనుడు ప్రాగభావ ప్రధ్వంసాభావములనే యంగీకరించెను మొదటి దాని ననుసరించి పుత్రుడు జన్మించువరకుఁ బుత్రుడు లేనివాడే రెండవదాని ననుసరించి ౨ ఘటము బిన్నమైనపుడు ఘటము లేనిదే అభావమును వాచప్పతి (౧) తాదాత్మ్యభావమనియు (౨) సంస్కరాభావమనియు విభాగించినాఁడు ౩ రెండవదానిని మరలఁ బూర్వపరాత్వంతా భావములుగా విభజించెను అత్యంతా భావమే సమవాయాభావమనియుఁ జేర్చినఁబడెను వంధ్యాపుత్రుడు, శశవిషాణములు మున్నగు స్వవిరుద్ధభావము అత్యంతా భావములు అత్యంతాభావములో నొక భాగస్థిరీకరణమును దత్సంబంధాభావమును బ్రకటింపఁబడును అన్యోన్యభావమునందు వస్తువుల మధ్య మందు తాదాత్మ్యసంబంధము లేదని దెప్పఁబడెనో యావస్తువులు యథార్థములు కానక్కరలేదు అన్యోన్యభావమునందు మనము రెండు వస్తువులైన ఘటవస్త్రములకుఁ దాదాత్మ్యము లేదని ప్రకటింతుము, అత్యంతా భావమునందుఁ దాదాత్మ్యము కాక సంబంధమే లేదని వక్కాణింతుము అన్యోన్యభావ నిర్ణయమునందు “ఒక ఘటము వస్త్రము కా”దను వాక్యమునకు వ్యతిరేక భావము ‘ఘటమొక పటమే’ యనుచో వాయువునకు రంగులేదను సత్యంతా భావనిర్ణయమునకు వ్యతిరేక నిర్ణయమునందు వాయు వర్ణములకు సంయోగముచేసి “వాయువు నను రంగు గలదని” చెప్పవలెను అన్యోన్యభావమునకు వ్యతిరేకము తాదాత్మ్యము, అత్యంతాభావమునకు వ్యతిరేకము సంబంధము పట నాశముతో నదియు నాశనమగును గావున, అన్యోన్యభావము నిత్యము గాదని శివాదిత్య నభిప్రాయము ౧ శ్రీధరుఁ డభావపక్షుష్టయము నంగీకరించెను, పూర్వపరాన్యోన్యత్వంతా భావములు ౨ విశ్వనాథుఁ

౨) న్య భా ౨, ౨, ౧౨

౩) న్య వా తా టీక, ౨, ౨, ౯

౧) సప్తపదార్థి పు ౧౯౯

౨) న్యాయకండలి, పు ౨౩౦ మఱియుఁ జూడు, మంత్రద్రుం అత్యమీహంస తర్కసంగ్రహము, పు ౮౦

డిట్టి పద్ధతినే యనుసరించెను ౩ ఘటము భూమిపై నున్నపుడు దాని యస్త్రీత్వము దర్శింపబడెను, దాని నచటనుండి తొలగించి నపుడు దాని యభావము గుర్తింపబడెను ఘటాభావము నిత్యమైయున్నది, ఘటమున్నప్పుడు డి యాచ్ఛాదనమొంది యున్నదని విశ్వనాథుని వాదము సర్వవస్తువుల కత్యంతాభావ మెల్లప్పుడు సర్వత్ర గలదు, ఆ యాదేశము లందా యాకాలము లందుండు వస్తువులచే నది తాత్కాలికముగా మఱుంగువడి యుండును ఈ విధముగా సర్వాభావము కొన్ని వేళల పరిమితము, గొన్ని వేళల సరిమితమునై యున్నది అపరిమితమైన దత్యంతాభావము పరిమితా వమునకు నిర్చితమగు నారంభమో, అంతమో గలదు ప్రాగభావమున కాది లేదు కాని యంతము గలదు ప్రధ్వంసాభావమున కాది యున్నది కాని యంతము లేదు నవీన నై యాయుటలత్యంతమైనై ఎణ్యమును జూపు బిన్నాభావరూపము లను గల్పించి యున్నారు ౪

అభావరూపము లన్నియు వైశేషిక తత్త్వదృష్టిపై నాధారపడి యున్నవని తెలియుచున్నది వస్తువు లన్నియు శుద్ధభావాత్మకములై పరిణామశూన్యము లై నచో నన్నియు నిత్యములు కావలెను ప్రాగభావము లేదన్నచో సర్వవస్తువులును వాని ప్రవృత్తులు నారంభము లేనివై యుండవలెను, ప్రధ్వంసాభావము లేదన్నచో, వస్తువులు వాని ప్రవృత్తులు నవిచ్ఛిన్నములు గావలెను అన్యోన్యాభావము లేదన్నచో వస్తుభేదమే తెలియుదు, అత్యంతాభావము లేదన్నచో, సర్వవస్తువులకు సర్వకాల సర్వదేశాస్త్రీత్వము చెప్పవలెను

౩ - ధర్మశాస్త్రము

బుద్ధిపూర్వకములు, కానివి కర్మలు రెండువిధము లనియు, బుద్ధిపూర్వక కర్మలకే ధర్మసూత్రము వర్తించుననియు వైశేషికులు నిశ్చ

౩) సిద్ధాంత మిక్తావళి, పుటలు ౧౨-౧౩

౪) మాట భీమాచార్యుని న్యాయకోశమునందు అత్యంతాభావము అన్యోన్యాభావము, అభావము

యించిరి గ జీనపూర్వక క్రియలు బుద్ధిపూర్వకములు గావు ఇచ్చా
 ద్వీషపూర్వకములు బుద్ధిపూర్వకములు జీనపూర్వకకర్మలు దేహబోషక
 ములు బుద్ధిపూర్వకములు వాతప్రాప్తహేతువులు ౨ సుఖము లేక
 చిత్తానుగుణత్వము యథాపాదకరస్తువులం దపేక్ష కలిగించును క్షేణ
 రూపమగు దుఃఖము, తదిర్నిత్యమే యగు వస్తువిద్యేష ముదయింపఁ
 జేయును ఇచ్చాద్వేషములు సుఖగుఃఖహేతువులగు వస్తువులయొడ
 ముకులగునగు సంతప్త్యాపాదులు ౩ వీనివలన నిష్టాస్తుప్రాప్తికి
 ననిష్ట వస్తునిరోధమునకుఁ బ్రవృత్తి కలుగును వైశేషికము ననుసరించి
 ధర్మ మభ్యుదయ నిశ్చేయిప్రాప్తి విధానములను బ్రకటింతును
 అభ్యుదయము సత్కర్మనిష్ఠవలనను, రెండవది అత్తజ్ఞానమువలనను
 లభించును ౪ ప్రవృత్తిపాలు ననుసరింప జ్ఞానులనుఖమై ఉత్తమ
 సుఖము 'ఇచ్చాభావ్యుత్పత్తి వస్తువుతో నిమిత్తములెకుండ, వానినిఁ
 గూర్చిన జ్ఞానముండి బ్రతకాంతి, బ్రహ్మయుఁ గలిగి వాని విలక్షణ ధర్మ
 ములచే లభించునదియే యుత్తమసాధనము" ౫ సర్వజనులకును
 పర్తింతు ధర్మము లివి (౧) శిష్ట (౨) అశాంస లేక యే ప్రాణి
 కెన్నఁడు హానిచేయుకుండు ప్రతిజ్ఞ ౬ (౩) భూతవాతత్వము (౪) సత్య
 వచనము (౫) అస్త్రీయము (౬) బ్రహ్మచర్యము (౭) అనురధాభావ
 శుద్ధి (౮) క్రోధవర్జనము (౯) అభిషేకమువలని కాశ శుద్ధి (౧౦) శుచి
 ద్రవ్యసేవము (౧౧) విశిష్టదేవతాభక్తి (౧౨) ఉపవాసము (౧౩)
 అప్రమాదము వర్ణాశ్రమసతుష్టయ ధర్మములు యథోక్తములుగాఁ
 జెప్పఁబడెను ౭ గార్హస్థ్య మవ సరము లేకుండఁగనే సన్న్యాసాశ్రమ

౧) ౩, ౧ ౧౧

౨) బ్ర|| || పు ౨౬౬

౩) బ్ర|| ప|| ౨ ౨౩౯

౪) ౧ ౧ ౧ ౨, ౪

౫) బ్ర|| ప|| పు ౨౭౯

౬) భూతానా నసభిదోహ రిక్క (నా యకంక పు ౨౭౫)

౭) బ్ర|| ప|| పు ౨౭ పై యా ౬, ౨, ౨

మును స్వీకరింపవచ్చునని శ్రీధరుడు చెప్పినాడు ౧ సన్నాహిని యినగాఁ జివంచమును విసర్జించు నాతఁడు కాక, విశ్వశ్రేయమునకై బ్రతిష్ఠాచేయువాడే ౨ నిష్కామచిత్తముతో, వస్తుఫలాసక్తి విడిచి, కర్మలు చేసినవానికి ధర్మసిద్ధి యగునని ప్రశస్తపాదుఁడు తుదివాక్యముగాఁ బలికినాడు ౩ అత్మాభివృద్ధికి మనోనిగ్రహము ప్రధానమైనది “చిత్తనిగ్రహము లేనివానికిఁ బరిశుద్ధాహారమును భుజించుట వలన నఖ్యుదయప్రాప్తి” దని చెప్పఁబడెను ౪ చిత్త నిరోధమునకు యోగాభ్యాస మంగీకరింపఁబడెను ౫ బాహ్య కర్మనిష్ఠ కనుండ నాంతరంగికమైన యోగ్యతయే ముఖ్యమైనది

విశాల శృష్టితోఁ జెప్పినచో నహింస యొక్క బీ ధర్మము, హింసయే అధర్మము కొన్ని సందర్భములలో శ్రుతివాక్యములకు విరుద్ధాచారములను గొన్నిటిని వైశేషికదర్శన మంగీకరించియుండుటచే, వైశేషిక ధర్మ మవైదికధర్మభావముల నాధారముగాఁగొనెనని కొందరు విజ్ఞులూహించుట కవకాశముకలిగినది ౬ వైశేషికదర్శనమందు ధర్మమనఁగా ధర్మకర్మలందులి శక్తికాక, అఙ్కరలో నొక విలక్షణశక్తియుండునని చెప్పఁబడెను అది అతీంద్రియమైనది కర్మఫలానుభవము పూర్తియగుటతో నదియు నశించును సమ్యగ్జ్ఞానముతో కది యంత మొందును ధర్మము పూర్తిగా వినాశనమైనచో ముక్తికెన్నఁడవకాశముండదు ధర్మ మఖ్యుదయ హేతువేకాని, మోక్షప్రాప్తి కది యతిక మింపఁబడవలెను స్వీయభ్యుదయనంకల్పముతో మన మెంతకాలము కర్మానుష్ఠాన మొనర్తుమో యంతకాలము మన కభ్యుదయిప్రాప్తి కలుగ

౧) న్యాయకందళి పు ౨౭

౨) సర్వభూతేశ్వో నిత్య విభవమ్ అశ్వా (ప్ర స పు ౭౩) మఱియుఁ
౩) వై॥ సూ॥ ౨, ౩౦

౪) ప్ర॥ ఎ॥ పు ౨౭౭ మఱియుఁ (వై॥ సూ॥ ౬, ౨ ౨౭౪-౬౬౮

౫) వై॥ సూ॥ ౬, ౨, ౮

౬) వై॥ సూ॥ ౩, ౨ ౧౬-౧౮

౭) యు.వి వైశేషికాభిలాసనీ యి ౭౧

వచ్చునుగాని, అది నిత్యవదలి కంజాలదు బ్రహ్మవధవిలోఁగూడ నవ్యయానందములేదు ౧ మనముచేయు ధర్మానుష్ఠాన మెంత గొప్ప దైనను, ఎరిమితత్వము గలదగుటచే నవరిమితానందము నొనఁగదు మమకార శూన్యమైన సత్యధర్మమే మోక్ష హేతువు ౨ మనమెంత వర శిచ్చాద్వేష వశలమై చరింతుమో, యింతవరకు నద్భష్టరూపమగు ధర్మాధర్మములను గూడఁబెట్టి, తత్ఫలితముగాఁ బునర్జన్మ మొత్తవలసిన వార మగుదుము ౩ దేహము బోగాయతనము అద్భష్టము తత్ఫలిత మగు దేహము సంసారరూపము, తద్వియోగమే మోక్షము ౪

పస్తుయథార్థజ్ఞానలోపమువీ మమకారముపై సాధారవడినప్రవృత్తి కలుగును మన శిచ్చాద్వేషములను గలిగించు పస్తువులు తాత్కాలికముగా సంయోగమందిన యణునముచ్చయరూపములుమాత్రమేయని మనము గ్రహించినచో నవి మనమునస్సులను ఎకమొనర్చుకొనఁజాలవు ఈ సాధిరూపభేదములనువిడిచి, ఆత్మ సహజస్వరూపము నెఱిగినచో సర్వ జీవులు సమానములని తెలియును సమ్యక్జ్ఞానముచే స్వార్థవరత నశించినచో, స్వార్థప్రవృత్తి నశించి కర్మబంధములు తొలగి, పునర్జన్మా వసరమును దొంగిలొప్పును వైశేషికతత్త్వ మాస్తిక తత్త్వముగా మారినపుడు, మోక్షానందము దైవకటాక్ష ఫలమనియు, ధర్మసూత్రము, లిశ్వరిసంకల్పి పతిసాదకము లనియుఁ జెప్పఁబడెను ౫

జీవి సంసారములో మున్నంతకాలము, ప్రళయకాలమును సూక్ష్మ దేహమును, నితర కాలములలో స్థూలదేహమును బొంది, చరించుచుండక తప్పదు, ఓన్న వరంపరల కాది లేదు గావున, నద్భష్టవిహీనమై జీవి యొన్నఁడు మండఁ జాలదు ౬ ఎన్నముయొక్క కాలము, దేశము

౧) వ్యాయకందశి పు - ౨౧

౨) వ్యాయకందశి పు ౬

౩) ఎంస రమూలకారణయోః దంభ్యుర్మయోః

౪) ౫, ౨, ౧౦ మణియుగోఽగ్రా వ్యా॥ సూ॥ ౪, ౧, ౪౦

౫) ఈశ్వరచోదనాభివ్యక్తాః

౬) వ్యా ౪ ౧, ౧౦ ౫ వ్యా ౫ ౫, ౧౦ ౫, ౧౦ ౫ ౨౨ ౨౩ ౨౪

జన్మసంబంధావస్థలు, కుటుంబము, మోతాపిల్చ స్వరూపము, నాయుద్ధా
యము నన్నియు నదృష్టముచే నిర్ణయించుట ౧ పూర్వకర్మ
భూనుభవమున కవకాశము ప్రతి జీవికి నుడును గల జన్మఫలమే
యీ జన్మమునకనందము లేదు, మన కర్మలన్నియు నొకే జన్మములో
ఫలావస్థ బొందుకై గలవి కానక్కరలేదు ౨ సంస్కారములు నశించవు
గాని, వాని ఎలితావస్థకు జన్మానేకములు పట్టవచ్చును నమచిత రిక్షణము
వలన మనకుఁ బూర్వజన్మ స్మరణము లభించును ౩ ఇతర హిందూతత్వ
శాఖలవలెనే, వైశేషికమును మనము త్రమాధము జన్మము లెక్కుట కవకా
శము లున్నవని యంగీకరించును ౪ సర్వజీవులు తమ పుణ్యానుగుణము
లైన స్థానములనుబొందును హక్షమును గూర్చిన వైశేషికభావము
న్యాయభావముతోఁ గొలఁది భేదమును, గిలిగియున్నది కదాదతత్వము
ననుసరించి మోక్షావస్థలో జీవి, గుణావస్థాంపి తమైన నిర్మలాకాశమువలె
సర్వగుణవిముక్తిబొంది యుండును, నైయ యికుల ననుసరించి,
మోక్షావస్థజ్ఞానానంద భరితమనియుఁ దన శంకరవిజయములో మూఢ
వఁడు చెప్పియున్నాఁడు ౫ వైశేషికము ననుసరించి, మోక్షావస్థ నుభ
రూపమని చెప్పుటకు వీలులేదు ఇది మన కాక్షర్షవంతముగ లేకున్నను,
వైశేషిక తర్కమున కిట్టి భావ మనుగుణముగా నున్నది నాపరూప ౬
సంయోగముచే నుదయించిన గుణములనుండి జీవి విడివడినపుడు పూర్వ
స్వాతంత్ర్యమును దిరిగి బొందును బాధాదు ఖ వినాశమనఁగా, జీవ
నాశమే యిని విమర్శించిన మండనుని ఖండిన మర్థరహితము గాదు ౭

౧) ఎక్కడ, ౬, ౨ ౧

౨) క్షయకలక, ౫ ౫౫ -౮ ఉపాధిము ౬, ౨, ౩౬

౩) ఉపాధిము ౫, ౨, ౧౫ ౬, ౨, ౧౬

౪) ప్ర ౪ పుటలు ౮౦-౮౧

౫) అత్యంతనాగ్ గుణవంగితే దాఁ యతి గ్నభోవత్ "ణభకవత్తే ముక్తి స్తదయే
పరిణామవత్తే ౫ పదసంవిత్సవాకా వముక్తిః

౬) అత్యవశేషగుణానాం అర్థింతోచ్ఛేదః

౭) ఒకేష గుణవివృత్తి లక్షణా ముక్తి రుచ్ఛేదవశం - బిద్యతే

మోక్షస్థితిలో జీవి సహజావస్థ ననుభవించుచుని శ్రీగరుడు చెప్పినాడు ౧ అవ్యయమగు జీవికి నాశనము, దురూహ్యము, కాని దానికీఁ జెప్పఁబడిన యెఱ్ఱావస్థా స్వరూపము శిలాః డత్వ సృజావస్థగ భావించుట కింకాశమున్నది ౨ అన భావమును బోషించుట కుగ్రసివత్తులనుండి యాధారము. అను శ్రీగరుడు చూపి యున్నాడు ౩

౧౪-ఈశ్వరుడు

కణాదనూతములు బహురంగముగా నీశ్వరుని స్మరించియుండ లేదు అణువులయొక్కయు చీపులయొక్కయు మూల ప్రవృత్తి కద్యష్టమే కారణమని చెప్పఁబడెను ౪ అగ్రవృత్తి హేతువుగా నదృష్టగియుమము కణాదునికిఁ బ్రసంగియున్నను, నాతని యనుచరు లదృష్టమొక యుచేతనము, ౫ కృత్యమైన నియమమని యునంతప్రతిపేదెడి, మది యీశ్వర సంకల్పముపై నాధారపడియున్న అని నిర్వచించిరి ఇగత్తున నీశ్వరుడు ములకారణము, నణువు లుపాగానకారణము నని చెప్పఁబడెను ఈశ్వర స్థితిత్వావసరమున్నదని కణాదఁడే భావించె ననుట కాధారము లేదు రెండుచోట్ల చెప్పఁబడి, యునంగ భాష్యకారులచే దైవాస్త్రీత్యమును అమర్థించుచున్నారని నిరూ

౧) అగ్ర : స్వరూపేణ నిష్ఠానః

౨) స య వా సంప్రకృతః, ౫, ౩౬

౩) న్నాయకంఽథి, పుటలు ౨౨

౪) ౨౧, ౩౧-వై॥ బ్రాత్రముల పీఠానన్తి శ్చ విదూరములన్ముఖంబు కొండలుచెప్పుదురు కాని యాధావ మంగికావయోగ్యమి కాదు ౫, ౩౬, ౪౭ నిత్యము గోచరమగు నిత్యాత్మము చెప్పఁబడెను ౬, ౧౫-౧౬ రది యస్తీత్యము ప్రత్యక్షమగును ఎవరికి కారము, అట్లే ౭, ౧౪-౧౫ చెప్పఁబడెను ౮, ౧౮-౧౯ వేదబ్రాహ్మి బుకొన్న ములకు కర్మించి, ౧౧, ౧౦-౧౧ దింగి యిచ్చిరనియు నానిని గూరి ననుభావములు ౧౨ వయ్యై నచా ౧౩, ౧౪ నియునుచు పఁ దెలు చు (మఱి వైశేషిక తాత్రసీ॥ పుటలు ౪ - ౫) ౩, ౨, ౪-౫ లో జీవమునయు పట్లే ద్వింబులబడెను)

పింపబడిన సుప్రసిద్ధ వాక్యము ౧ లీశ్వరుని స్మరించియుండలేదు
వేదముల నీశ్వరుడు కల్పించ గేలనియు, నవి యుద్ధిష్ఠిరము
లనియుఁ గణాదుడు విశ్వసింపబట్టు లీలము పవ నుద్ధ ధర్మ
సంగ్రహ ౨ ప్రధమాశ్లోకము నది దీప్యరుడి ఒగ్త్యాంబాదని వచించి
నను, ప్రశస్త గౌడుఁ దీశ్వరునకుఁ దన అర్చ్యపరగ్గఁ బ్రథ నస్థానము
నియలేదు వైశేషికతత్త్వము దీశ్వరునకుఁ స్థానములేనియు, గణా
పులు జీవులు నిత్యములు సుగృహింపబడినవియు, అష్టశాస్త్రము
వాని ప్రవృత్తు లన్నియు సాధ్యము లగుచున్నవనియు నేల రామాయ
భాష్యమున శంకరుడు విమర్శించి యున్నాడు ౩

వైశేషిక న స్తికస్వరూపమ శ్వలిరేపవాదుల విచ్ఛేద వలన
సెట్టికృష్టియు నీ ముఁజాలదని విదితమైనది గణనాగర సంఖ్య ప్రయోగ
యజేతనాను సమూహములు న్యూలోని సాంప్రదాయ గోచరించు
నద్భుతమైన యేకత్వము ను యుద్ధా ది వలన అవి గలిసి
యాలోచించి తీవ్రవంశనిర్మలముల నుద్ధా ది అర్చన గాదు
గొనసాగించుట అవి వైశేషికము, శీలము గొంతుల అర్చనాధ్యక్షు
రీతులు సర్వ ప్రవృత్తిల వృత్తిల అర్చనములలో అర్చన అర్చన
లేకుండిరి అణపు లెగదగ నున్నది గాని నిత్యముల అర్చన వాని
ప్రవృత్తులను సద్రమవిధానముతోఁ జూపుకొని అర్చనాగ్ని గొంతుల అర్చన
నిర్ణయించిరి ఈశ్వరుడు అర్చన గొంతులను జూచుట లేదు గాని
బుద్ధితో ద్వైతభావ ము యుద్ధా ది నియమ స్వరూపము లేకదని గాను
మాన శ్రుతిప్రమాణములు రెండవది విశ్వరూపిష్ఠి మను ముచిలమును
మహాభూత చక్రము ము సెలదో అర్చనము గాని జ్ఞానముగలవాఁడు
చూచియుండెనని చెప్పసగును, వీలగుచు అర్చనము ౩ శక్తిగర్భ మ

౧) తద్వదనా దా మ్నయోగ (౧౦౦) (౧౦౦)

౨) గ్రామ అర్చన ఉపాధి (౧౦౦) (౧౦౦)

౩) శంకరభాష్యము ౨౩

౪) కీర్తి మయతీ ఎ యుద్ధా ది ౧౦౦ ౧౦౦ ౧౦౦ ౧౦౦

౫) ౨౩ ౧౦౦ ౧౦౦

కీశ్వరుడే నిర్ణయముచేసి కల్పించెను వేదములు బహువాక్య సముచ్చయములుగావున బుద్ధిమంతులగు రచయితలను నూచించును ౧ వేదములలోని భావములు నిర్దుష్టములు, భ్రమ ప్రమాదాది దోషహన్యములు నగుటచే నవి యొక శాశ్వతము, సర్వజ్ఞమునైన ప్రజ్ఞాపరిపూర్ణుని వలన నుదయించెననియుఁ దెలియుచున్నది ౨ మఱియుఁ బ్రళయకాలము నందు జీవులు విజ్ఞానహీనములై యుండుటచేఁ బ్రాణప్రవృత్తి నవి నిగ్రహించజాలవు, మఱియు నణుప్రపంచాభ్యంతరమందుఁ గ్రియామూల శక్తి యేదో తెలియదు సున కనపస్తాదోషము పట్టుకండ నుండవలె నన్నచో, బ్రదుకప్రవృత్తి కారకుండగు నాకని నంగీకరించవలెను ౩ ప్రధరూరంభకుండొక్కని నూచించిన చాణుసు, సంఖ్య పెంచ నవసరము లేదు బహుదేవతాస్త్రిత్యము అని వివాదము లేర్పడవచ్చును, అందుచే సృష్టికర్త యొక్కడే, అతడే యీశ్వరుఁడు

ఈశ్వరునకు దేహ మున్నదా యను సమస్య శ్రీధరుఁడు చర్చించినాఁడు దేవునికి దేహ ముండనవసరములేదు శరీరావసరములేకుండఁ గర్మ చేయుచును చేతనాత్మకమగు జీవి యచేతనమగు దేహమునకుఁ బ్రవృత్తి గలిగించును దేహము జీవకిఁ జెందియున్నను, దానికి స్వయంప్రవృత్తి శక్తి లేదు కర్మసాధనము దేహము అణువులు దేవుని కట్టి సాధనములు ఇచ్చా ప్రయత్నములకు దేహ మవసరమన్నచో నట్టి యవసర మిచ్చాప్రయత్నము లాగింతుకములై నప్పు డుండునే కాని, స్వభావసిద్ధము లైనప్పుడు ౪దు ఈశ్వరునిజ్ఞానేచ్చాక్రియాశక్తులు నిత్యములు ౫ సృష్టికర్తయగు నీశ్వరునిఁ గూర్చిన యాక్షేపణముల

౧) ఐదిపూర్వ వాక కృతి రైదే నూడు ఉపాధారము ౬, ౧ ౧

౨) ఉపాధారము ౧౦, ౨ ౧, వేదప్రాంతాంగికారముపై నీ వాదమంతయు వారవిడియబ్బి బొద్దిలవలె నుండు ప్రామాణ్యము నంగీకరింపకున్నచో నీ వాదము నీరస మగును

౩) దీనినిగూర్చి గ్రహణోపాయము కారకుండగు నీకర్మం గీకరించి అరిస్తో టర సిద్ధాంతముతో దీనిని దోచుచు ౧

౪) న్యాయకండలి పుటలు ౨౭ ౧

ములతో మన ముంబించినచో, వాని సంబంధశూన్యతా లోపమును దేవుడు బాహ్యమునుండి సవరింపజాలడు ఒక బాహ్యశక్తి పశమై వర్తించు లోకము నహన్య మిశూన్యమైన పస్తువుల కైత్త మగును జీవు లన్యోన్యజ్ఞానము లేని పగును అట్టి జగత్తులోని ప్రతివస్తు వన్యసంబంధములేని యొక కేంద్రమగును జీవులు, పస్తువులు వేరైనవి వానికి సంపర్కము బాహ్య శక్తి క్రితము కావున మన మొక ప్రతికరమైన నిర్ణయమును గాంచులెనన్నచో, మన ముపక్రమించిన భౌములలోనె దిద్దుబాటుచేసికొనవలెను ఈశ్వరుడొక డున్నచో నాతడే సృష్టిచేయుటకు పలయు సాధనంకర్తనిగూడ సృజించు కొనగలడు జీవులకు నణువులకు నిర్వర్తకము నిత్యత్యము నూహించు ననసరములేదు దేవుడే యున్నచో, సర్వలోకము భావనిపై నాధారపడియుండఁగా నణువులుమాత్ర మాతని నలరఁ గలుగ వనుకొనుట శూన్యపదము

౧౫-వై శేషిక తత్త్వము-సామ్యపరిశీలనము

వై శేషి ముఖ్యసిద్ధాంతములను మనము విమర్శనబుద్ధితోఁ బరిశీలించిన యెడల నందలి ప్రధాన లక్షణములను లోపములునుగూడ విదితము లగును యథార్థస్వరూపము ప్రదర్శించు భిన్నలక్షణములను సమన్వయించి, యొక సుగత తత్త్వమును గల్పించుట తత్త్వశాస్త్ర విధియైయున్నది “ఒక్క తత్త్వమునందే బుద్ధి గోచరములగు భిన్న విషయ సంబంధస్వరూపములను, వై శేషికము ప్రదర్శించినది” ౧ వైట్ హెడ్ పండితుడు చెప్పినరీతిని, ప్రత్యక్ష ప్రేషించబడియుండు, శాస్త్రవిషయములను విడదీసి పరిశీలించుట లాభకరము ప్రత్యక్షవిషయము లగుగా వర్ణ కర్మరుచులు సుష్టోగ్రితా భేదములును, మనము వీనిని దర్శించి, దృశ్యరూపచార్మము దెలిసి కొనుటకు మనము కొన్ని శాస్త్రవిషయములను గల్పించి, యవి ప్రత్యక్షములు గాకున్ను, లోకమును గూర్చి మన కొక సంపూర్ణస్వరూపమును బ్రదర్శించునపై యున్నవి వై శేషికగర్హణమందును మనకు ప్రత్యక్ష విషయము

౧) వైట్ హెడ్ ది సన్యె అఫ్ నేచర్, పు ౧౫

లున్నవి, వీనితో మన యనుభవ మాంధమగును ఈప్రత్యక్ష విషయములఁ గూర్చి, మనము ద్రవ్యగుణాది సంబంధములలో నూహించుట కారంభించుటతో, మన సుచుభవ ప్రపంచములోఁ బ్రవేశించుచున్నాము ఇదివరకే మనము పెక్కుసారులు చెప్పుకొని యున్నట్లే, మనమొక వస్తువును దాని గుణములను గూర్చి ప్రసంగించునపుడు మనము యధార్థ స్వరూపమును జెప్పుటలేదు, దానికి భావరూపమును గల్పించుచున్నాము నిత్యానిత్య ద్రవ్యగుణ భేదములను దెల్పునపుడు వైశేషిక తత్త్వము మన యనుభవముయొక్క తాత్కాలిక లక్షణము నుగ్గడించి, జీవాణువులు, దేశకాలములు, ఆకాశ మానసములు మున్నగు ననేక భావములను గల్పించుచున్నది ప్రత్యక్ష విషయములను ననుభవప్రపంచమునకు ననగా శాస్త్ర విషయములకు నన్వేష్య సామరస్యము కుదిరినచో ని సిద్ధాంతము ప్రప్రయోగగును గాని, వైశేషికము సం దిష్టి సామరస్యము మృగ్యముగా నున్నది

అథాపి నూత్రమునకు వైశేషిక సిద్ధాంతమిచ్చిన విశేష ప్రాముఖ్య ముండలి నానావ్యలక్షణమునకు హేతువైనది యధార్థస్వరూపమొక ద్రవ్యముకాని, సగుణములైన యునేకద్రవ్యముల సమున్నయములు గాని కాదు విభాగము, సుమానము, భిన్నత్వము నేకత్వము మున్నగు లక్షణములతోఁ గూడిన సంబంధ విశేషము పరస్పరసంబంధ బాంధవ్యములచే నిర్మితమైన యొక క్లిష్టనిర్మాణ స్వరూపము చెంది యునేక వస్తుస్థైర్యమును బ్రదర్శించునదే మన యనుభవసిద్ధమైన వ్యవహార ప్రపంచము వ్యక్తి వైవిధ్యముతో సామరస్యము గలిగి, సమన్వయ సమగ్రతగలయొక స్వరూపముగా యధార్థజగత్తును బ్రదర్శించు ప్రయత్నమును వైశేషికతత్త్వము చేసి యున్నది పరస్పర వైరుధ్యములఁ జోగొట్టి సామరస్యమును జేకూర్చునది, తార్కికముగా మనకొక సమన్వయసిద్ధి నొందిన లక్ష్యము సిద్ధింపదు స్వవిరుద్ధ విషయములు దురూహ్యములు, కాని వైశేషికతత్త్వములో నిట్టి స్వవిరుద్ధ విషయములు అనున్వయసిద్ధినిగాంచి యుండలేదు

అథాపి నియమ మొక సంపూర్ణసూత్రము కాదని వైశేషిక లంగికరించిరి అథావము దేని యథావమునుజెప్పునో యా వస్తువున కస్తిత్వ

మనలే లేదని చెప్పలేదు దేనిని లేదనుచున్నామో అది యొకప్పుడున్నదినియే యర్థము మఱియు నభావము దేనిని లేదనునో యావస్తుస్వరూపము భావాత్మక మగుటచే స్థిరమైన యిభావమునకు సంబంధము గలదిగాదు భూమిపై నొకచోట ఘటమును జూడఁగోరి, యది లేదని కాంతుము, అందుచే మఱియు లేదందుము ఉన్నవస్తువును లేదందుము కాని, లేనిదానిని లేనము అభావగర్భస్థమైయున్నది వియోగముకాని లేండుట కాదు అభావసూత్రప్రయోజన మే మనఁగా యథార్థవస్తువు నొక సంపూర్ణవిజ్ఞానరూపములోఁ బ్రదికించుటయే భావాభావములు రెండును సమానపాక్షిక విజ్ఞానరూపములే 'ఉన్నద' నుం జేవల యథార్థవస్తుస్వరూప, తుల్యముకాదు, అట్లే, 'లేక' మఱియు నట్టిదే అభావమొక భావముయొక్క లోపము, ఏదిలేదు, ఎట్టిది లేదును అక్షణములతోఁగూడినదే అభావమొక ఎన్నుభావము, ఆ ఎన్నుఅక్షణము అన్నిటిని లేదనగు, తుద : భావ మభావాభావముకూడఁ గావలెను కావున నొక సమన్వయస్వరూపములో భిన్నవస్తు భరితమైన జగత్కల్పనము చేయుచే వైశేషికాభిప్రాయజనము కాని మనము సరిగాఁ జెప్పవలయుచో మన బుద్ధిచేఁ గల్పితమైన జగత్తునుగూర్చిన విజ్ఞానస్వరూపము పరమసత్య స్వరూప మెన్నఁడును గాఁజాలదు అనేకత్వ భిన్నత్వము లొకసమన్వయముందిన విజ్ఞానస్వరూపమునందే నిమైనవి వైశేషికవాది స్వతంత్రవస్తునని చెప్పినది వాస్తవికజగత్తులో నొక యంశమునూత్రమే భిన్నత్వ వ్యతిరేకత్వభేదముగ వైశేషికతత్త్వము గ్రహించియుండలేదు భిన్నమైనది వ్యతిరేకము గా నక్కరలేదు భిన్న ప్రవ్యములను సంబంధములేకుండ నక్కరలేదు భిన్నత భేదాభావము నంగీకరించదు పరస్పరసామర్యములేనివి కొన్నియున్నవి, కాని వాని సామరస్యహాస్యత నిత్యఅక్షణము కాదు వ్యాపహరికావధులలో నీ భిన్నవదార్థములు గోచరించును గాని, యథార్థస్వరూపము సమగ్ర సమన్వయ సంపూర్ణత గలది సర్వవస్తువులకును సమగ్రతను సంపూర్ణతను గల్పించుటచే వైశేషికతత్త్వము వివిధాంతాన్వోన్య భిన్నత్వము నేకవరమార్థ వస్తుస్వరూపములో సమన్వయించఁజాలక పోయినది, ఏకత్వానేకత్వములు రెండు ననాదియైనవని చెప్పినదేకాని, రెంటికీ నభేదసమన్వయ మొరప్పలేకపోయినది అభావసూత్రము ననుసరించి,

సామన్యము జ్ఞానరూపమును వైశేషికసిద్ధాంతము కల్పించలేక పోయినది

వస్తువులు, వానిసంబంధములు మన యుచుభవములో ముగ్ధులని వైశేషికతత్వ మంగీకరించును ద్రవ్యగుణకర్మలు చేరుగాను, సన్యోగ్యాశ్రయములుగనుగూడ నుండునట్లేకాక, సామాన్యవిశేష సమవాయు సంబంధములను గలిగియున్నవి ప్రతిద్రవ్యము, కొక సామాన్య గుణము, విశిష్టగుణము, సమవాయుచే రెంటికీ సంబంధము గలిగియున్నవి అనేకత్వమును సాధించు తత్త్వమునకు సంబంధముల యాధార్థ్యమును సమర్థించుట ముఖ్యపరమైయున్నది ఈసంబంధము అసంఖ్యమై నదో నిర్గుణాత్మకమైన వస్త్రైకత్వమునీ యంగీకరింప వలసియుండునా లేకున్నచో సంపూర్ణములైన యనేక వస్తువులున్న వలయు నని సంబంధకూల్యము అనియుఁ జెప్పవలసియుండును

వైశేషిక తత్త్వములో నమనాయక యొక నిరసమైన సంబంధమైనది రెండు పృథగ్వస్తువులకు సంబంధమే సమవాయు మనుటకు వీలులేదు, కాని సంయోగమునకును దానికిని బే, మున్నదనియుఁ జెప్ప వలెను వదలు సంయోగము సమవాయుము కాకన్నచో సంపూర్ణవస్తువు, తదనవముల సంయోగముకంటె బాహ్యమైనదని చెప్పువలెను పరిస్పర సంబంధ నుండిగలిగి ద్రవ్యము, సమ్యక్సామరస్య రూపమును పృజించుచు వైశేషికసమవాయాధావ సూత్రము, యుద్దేశము కాబట్టి వైశేషిక నానాత్వ తత్త్వము పరమార్థస్వరూపము కాఁజాలదు

సామాన్య విశేషణములు ద్రవ్యములయొక్క గుణభేదములే విశేషస్వభావ మెట్టిది? వ్యవహారరంగమున మనము స్వయంసంపూర్ణ ద్రవ్యాస్త్రీత్యము నంగీకరింతు మన్నమాట నిజమే కాని యీ విశేష మనఁగా నేమో తృప్తికరమగు సమాధానమును జెప్పఁజాలము ఒక ద్రవ్యమునుగూర్చి మనమెఱిగిన దంతయు నేమన దానిగుణములు దాని ప్రవృత్తియునైయున్నవి దాని విశిష్టత మఱకు నిర్వచింపదానిది కాని యది పరిమితి లేనిది తోచుచున్నది పృథక్త్వ మనునది నిజము గా లేదు, కేవల మూహకల్పితము జీవాత్మవిషయము చూడుడు ఇందు

మార్పుదేయజాలని దేమైన మన్వదా, శీవాత్మయొక్క పృథక్త్వము గాని జన్మాంతరప్రవృత్తితో మారుచుండునదై నచో నది పరివర్తన శీలము గలదే అదియొక నిర్వికారస్వరూపమైనచో నద్దాని స్వభావము మన మెఱుంగనిది వాస్తవికాంశముల నీక్షించినచో 'నైల్యము' మన మెఱుంగము, ఒక రకము నీలపర్ణమునే మనమెఱుంగుదుము, దాని సామాన్యస్వభావమును గాని 'నైల్య' మును జెప్పు విశేషమునుగాని మన మెఱుంగము అవన్నియుల గలిసి పృథగ్విశేష మెల్లగునో మనము తెలిసికొనఁజాలము మఱియుఁ దుండు నిజముగా 'పృథక్త్వ' మననేమో మనకుఁ దెలియదు విశేషసిద్ధాంతములకుఁ దార్కికముగా నైన నాధారము లేకున్నను, వ్యవహారిక విజ్ఞానాభ్యాస బలముచే మనము ద్రవ్యములకును జీవులకు నవ్యయమైనఁ బృథగ్వ్యక్తిత్వ మున్నదని భావించుము అనంతసంఖ్యాకములగు ద్రవ్యములకును జీవులకును నవరిచ్చిన్నమైన పృథక్త్వమున్నచో నీ పృథక్త్వత్వ మేకాత్మకమైన యథార్థ వస్తుస్వరూపముయొక్క పృథక్త్వమును నకింకొక యును కావున సమవాయాభావములవలన నొక సమగ్ర విజ్ఞాన సమన్వయరూపమును పై శేషికతత్త్వము నిరూపింపఁదలంచినయెడల, పృథక్త్వ మనేకవస్తువులకున్నదను సిద్ధాంతము మార్పునొందవలెను.

గ్రహించుబుద్ధితో నిమిత్తము లేకుండ ద్రవ్యగుణకర్మలయందొక సామాన్యవిజ్ఞానమున్నదని విశ్వసింపఁబడెను, మఱియు నది నిత్య ద్రవ్యములందు నిత్య మనియు ననిత్యద్రవ్యములందు నిత్య మనియు

౧) ధోయి ద్రాక్షే అనేకత ముతోని వివిధ ద్రవ్యములకు స్వయం సంపూర్ణులైదు ప్రతిద్రవ్యమునందీయుఁ దదతిత సంబంధ మును గడిచినచో ననేకత్వమే మిగులదు ఏకత్వములేని చిన్నత్వ మర్థరహితమగును అందుచేఁబట్టిగోత్ర్యైత్వ మున్నదిబద్ధ ప్రసంగ మగును ఎది ద్రవ్యమునందును భిన్నరూపము అన్నవని చెప్పుటవలన నీ క్లిష్టత తొలగెను ఈ విభాగ మంతయు లేక్షండఁ జేయఁబలయును ప్రతివస్తువును దదతిత స్థితిలేనిదైనచో ననేకత్వము నశించును ఏది స్వయంస్థ ౧) లిగి వేరైన వ్యక్తిత్వములేనిచో యది స్వద్రవ్యమై వాఁడౌదు అందుచేఁబట్టిగోత్ర్యైత్వ మందును శేవల మూహాకల్పనము వీనికి నిజమైన ప్రతిలేదు (లాజిక్ II వాద్యము-౧ వు ౬౩౦) మఱియుఁజూడు శెంపైర్ దియరీ ఆప్ మైంద్ ఏజ్ హ్యూర్ ఎట్టు ఇ టి ఎ ౧౩౭)

సామాన్య విశేషములు రెండును యిద్ధార్థములై న
 జై సచో, బ్రహ్మతి క్రమమునందు స్థిరస్థాపితములై నవని తలచుచు
 నీ ద్రవ్యములతో సామ్యముగలవే శాస్త్రపరికల్పిత సామాన్యములై నచో
 గుర్తింపులు నయు క్తములువగు సకలద్రవ్యములకును సామాన్యము
 లుండవలెను మితయు శాశ్వతములైన సామాన్యములు లేవు - రక్క
 షభావమే మన విజ్ఞానమును మార్చులేని దానిగా నూహించును, దీని
 ననుసరించి, న్యాయ వైశేషిక తత్త్వము వస్తుమూలరూపములు, గుణ
 ములు, వాని భేదములు సచలము అని నిర్ణయించెను ఏ వస్తువు నొకే
 కాలమున నుండుటయు నుండకుండ నుండుటయు జరుగదు ఇదియే
 స్వనిరోధసూత్రము, ఈ సూత్రమున కనుగుణముగ నే, సృష్ట్యాది
 మండియుఁ బ్రళయకాలము వరకు నెట్టి మార్పులను బొందుకుండ నొకే
 తీరున వస్తువు లుండునను భావముతో వానిని వర్గములుగా భావించుట
 జరిగినది వస్తువులకు స్థిరత్వ మున్నదను విశ్వాసమును డార్విన్ వది
 ణారు సిద్ధాంతము తొలగించినది ఒక జాతిలోని భేదము లభి
 యుగాఁ బెంపొంది ప్రకృతి స్వభావము వలననే, యింకొక జాతిగా
 వస్తువులు పరివర్తన మందుచున్నవి లక్షణకొలది సంవత్సరముల
 పరిణామ క్రమముచే వర్గములకు స్వరూపము లేర్పడుచున్నవి సేదను
 ప్లువర్గము లన్నియు నిరంతర పరివర్తన శీలములు గలిగి యన్యోన్య
 స్వరూపముల నొంది చున్నవి సంప్రదాయ పరంపరారాశమున నొక
 యశ్వజాతి లక్షణములు గుర్తించ నసాధ్యములగు రీతిని మారిపోవచ్చును
 కావున సర్వసామాన్యము అని చెప్పబడిన లక్షణములు స్వయంస్థితి గలి
 గిన నిశ్చలస్వరూపములు గావు భిన్నప్రకృత్యవస్థలలోఁ జరిగిన పరిణా
 మములలోని ధశావిశేషముల నవి తెల్పును వస్తుజాతులు నశించిపోవు
 చుండఁగా జాతులను నమ్మిన తార్కికుని కారాధము నదృశ్యమగును
 ఏ యొక పరిణామ ఘట్టములోనైన నొక జాతిలక్షణమును సామాన్యము
 నాచించును, కాని యా లక్షణమైనను స్థిరమైనదిగాదు సామాన్యములు
 శాశ్వతములని చెప్పబడినప్పు డవి యనంతములని యర్థము కాదు,
 కాలసంబంధములతో నిమిత్తము లేనివని యర్థము ప్రాగభావాదు
 లకు సామాన్యమైన యభావము సర్వసామాన్యమైనదని న్యాయ
 వైశేషికములు సంగీకరించి యుండలేదని జైన తార్కికులు వలికిరి,

సామాన్యములు సర్వసామాన్యము అనియు సంగీకరింపఁబడలేదు భిన్న సామాన్యములకు సామాన్యము లేక భిన్నభావములకు సామాన్యమనఁగా వాని సామాన్య లక్షణమైనచో ఎఱుపులకు వేరుగా నొక సామాన్యమెట్టి యును లేదని చెప్పవచ్చును మార్పుగలవానికి, లేనివానికిని భేదమును జెప్పు కోరికతో నీ సామాన్య సూత్ర ముద్దేశింపఁ బడినది అధిక వాస్తవికతగల అతీంద్రియ ప్రపంచమున కీ సామాన్యములు చెందునన్నచో, వానికి మూలభూతములైన వృథగ్యస్తువులతో వానికి సంబంధము గలుపుట దుస్పాద్య మగును ఏకము నిత్యమునగు నొక వస్తుయాధార్థ్యము సనేకములు సనిత్యములునగు వృథగ్యస్తువులతో సంబంధమును గలుపుటయు సులభవిషయముగాదు సామాన్యము విశేషముపై నాధారపడకున్నచో మనకు ప్లేటో తత్త్వమందువలె వ్యర్థ వాద మేర్పడును పూర్తిగా వేరైన సామాన్య విశేషములకు సంబంధము పొందఁగదు విశేషసంభృతితమైన ప్రపంచమునకు వాస్తవికతతో సంబంధము లేనిదిని నిరసించవలసియుండును సమవాయ సూత్రబద్ధము అగుటచే సామాన్య విశేషములు విడదీయరానివని న్యాయులై శేషికల త్ర్యమంగీకరించును అనఁగా సామాన్య విశేషములకుఁగల భేదము విజ్ఞాన రంగమునకుఁ జెందినది యనియు, నది యథార్థజగత్తులోనిది కాదనియు, సంగీకరించును, స్వతంత్రసామాన్యము లున్నవని వక్కాణింపఁబడెను అట్టి సామాన్యములు జగద్విలయమైనను, సరింపవనియుఁ, బ్రళయపేళ నవి కాలము నాశ్రయించి యుండుననియుఁ గాలమొక యధార్థస్థితి గలదనియుఁ జెప్పఁబడెను

ద్రవ్యగుణ కర్మలు యథార్థజగత్తులోని వనియు, సంబంధములు తార్కికవిభాగజన్యము అనియు గుర్తించినచో నీ సంబంధములను నిజముగా నస్తిత్వముగల ద్రవ్యములుగా భావించరాదు సత్త యనునదొక టున్నదనియు ద్రవ్య గుణకర్మలకు దాని లక్షణము లున్నవనియుఁ జెప్పఁబడెను కారణాన్వేష్య సంబంధములును, సాధర్మ్యతయు నస్తిత్వముగలవి కావు. వీలన నస్తిత్వము ఎృథగ్యస్తులక్షణము గుణకర్మలు ద్రవ్యలక్షణములు యిట్టి దేశకాలపరివర్తనములు తటస్థించినను, గుణ

మునిమిత్రధర్మముయొక్క అవిచ్ఛిన్నరూపము అనియు, కర్మలు జాతాల్లికనిమిత్రధర్మాంశము అనియు, జెప్పవచ్చును. ఒక ద్రవ్యము యొక్క సంఖ్యార్థస్వరూపములో గుణకర్మ అనగా నిత్యానిత్య లక్షణము అవిభాజ్యములై యున్నవి. ప్రతి ద్రవ్యమునకు ఒకే గుణ కర్మ లున్నవి. రోకతాటస్థ్యము అన్నియు ద్రవ్యలక్షణములని ప్రాకృత జవాభిప్రాయము. ఒక ద్రవ్యమును, దాని గుణములనుగూర్చిన భావములు మనకు సుపరిచితములు ఇది యిహే భువనత్య మనియు నిరూపింప నవసరము లేనిదినియు వైశేషికము భావించినది యథార్థమైన దొక ద్రవ్యమో గుణమో కాదలయును. గుణము అన్నియు యథార్థ వస్తు భిన్నలక్షణములు, అవి తియ్య స్త్రైధారశూన్యముగ నుండవు. అన్య సంబంధరహితములై సర్వస్యంత్రములైన యినేకవస్తువు లున్నవను ప్రాకృతభావము వరుసయైనవి వైశేషికనిర్ణయమై యున్నది. కాని స్వతంత్రవృద్ధగ్యస్థరూప మెట్లుండెచో మన కెట్టియభిప్రాయమును సూచించి యుండలేదు.

పైకి నిర్గుణముగా గోచరించుచున్న ద్రవ్యగుణసిద్ధాంత మనేక సమన్యాయార్థములైన మహాకూలమువంటిది. ద్రవ్యము గుణముల కాధారమై యని నిర్వచనము. అందుచే గుణములు విడిగానుండవు. ద్రవ్య గుణభేదము మానసికము, కాని సామాన్య విశేషాదులకంటె వధిక యాధార్థ్యము గుణకర్మలకుఁ గలదనుట కాధారము లేదు. గుణములతో నిమిత్రము లేకుండ ద్రవ్య మున్నదని వైశేషికమతము సృష్ట్యాంభ ముహూర్తమున ద్రవ్యము గుణరహితమైయుండెనట, అనగా వస్తు పారమార్థ్యరూపము వేరు. గుణమంతరూపము వేరునని సృష్ట్యము వస్తు మూలరూపమునకును, వస్తువునకుఁ గల విశిష్టములైన నిత్యగుణములకును సంబంధము లేదని చెప్పువలెను. వస్తుస్వరూపస్థితికి దాని గుణముల నిత్యత యవసరము లేదు. వస్తువుల విశేషగుణములు కార్యము అనియు

౧) ఇల్లియం ఇ శాఫ్స్ లాజ్ వాల్టము - పు ౫౭

2) ప్రాచీనన్యాయము గూర్కకర్తల కాశ్రయమైనదే ద్రవ్యమని నిర్వచించగా, నవీనన్యాయము ద్రవ్యమొక గుణములకే యాశ్రయమని నిర్వచించెను.

ననరగా గుణములు ద్రవ్యములనుండి బనించినవనియుఁ జెప్పబడెను కాని యొక ద్రవ్యము పద్ధిన్నగుణములకుఁ గారణ మెట్లుకాఁగలదు? తెలియుఁగిన గుణము లన్నియుఁగాక పేరుగానున్న ద్రవ్యవ్యయము మేమె వాన మిద్దఱి చింత్యము గుణముల కన్నిటికి వసుకనున్నదేదో చెప్పరానిది, అపేద్యము గుణములకంటె ద్రవ్యమున కధిక యాథార్థ్యము నాన దించుట మనకుఁ జిరకాలానుగితమైన దృఢమగు నభ్యాసము వై శీషికద్రవ్యములు మనకు వ్యవహారములో గోచరించు గుణములకుఁ గేల మూహరల్పములు, నవివితములునగు నాధారములు అవి శాస్త్రీయ పరిక్షచే ముజువై నవికావు కాని యొక ద్రవ్యమునకు గుణములు నోయినచో, చ భావమును బోవుననియు వై శీషికాభిప్రాయము ద్రవ్యగుణసంబంధము సమవాయమని చెప్పబడెను అనఁగా, నొకటి లేకున్న నింకొకటి యుండఁజాలదు ౧

ఇట్టి ద్రవ్యగుణసంబంధమును శంకరుఁడు ఖండించినాఁడు రెండు నవిభాజ్యసంబంధమును గలిగియున్నచో వాని యవిభాజ్యత దేశములకుఁ గలిగి, కాలమునకుఁగాని, స్వభావమునకుఁగాని చెందినదై యుండవలెను ఈ రెండును దేశమునం దవిభాజ్యములుఁగావు, ఏలన రంతువులనుండి కల్పితమైన వస్త్రము తంతువు లాక్రమించు స్థలమునే యాక్రమించునుగాని, వస్త్రముయొక్క స్థలమును గాదు వస్త్రగుణములై న రంగు మున్నగునవి వస్త్రముయొక్క స్థలము నాక్రమించునుగాని తంతువులయొక్క స్థలమునుగాదు ౨ కాలమునకుఁజెందిన అవిభాజ్యత సమవాయుసంబంధ లక్షణమైనచో నొక గోవుయొక్క వామదక్షిణ శృంగము లట్టి సంబంధమును కలిగియుండవలెను అది స్వభావములేక శీలమునకుఁ జెందినదై నచో, నప్పుడు ద్రవ్యగుణములకు భేదము చెప్పట సాధ్యము, ఏలన రెండు నొకటి ౩

ద్రవ్యగుణములపై నాధారపడినచో నది నిజముగా పేరైనదికాదు ద్రవ్యము దానిగుణములతో సమవాయుసంబంధమును గలిగియుండుటి

౧) చూడు గొడపాదికారిక ౩౪౫ వై శంకరభాష్యము

౨) వై. నా. ౧, ౧, ౧౦

౩) శంకరభాష్యము ౨, ౨, ౧౦

కాక, సర్వద్రవ్యములు నేక వదార్థ సంబంధమును గలిగియున్నవి, అదే విధముగాఁ బృథగ్వస్తువులు తమజాతికిఁ జెందియున్నవి గ గుణములు కాక వేరుగా ద్రవ్యమును మనము చూచియెఱుంగము, గుణములు హరి నను, మార్పులేనిదేదో యున్నదనుట తార్కికలక్షణముకాదు ౨ పరి వర్తనశీలములగు గుణము లున్నవన్నచో నిత్యద్రవ్యాస్త్రిత్యము నంగీ కరింప వలనువడదు నేఁ డేపుగా రసభరితమైయున్న వచ్చనియాకు, రేపు పసిమితగ్గి, యెల్లండి గోధుమవర్ణమునొంది వాడిపోవుచున్నది ఆకుయొక్క నిత్యగుణమేమో మన మెఱుంగను ఒక ద్రవ్యముయొక్క మూలప్రకృతి మన కవేద్యమైన రహస్యమని తత్త్వచరిత్ర మంతయు సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది ౩ గుణకర్మలకు వేరైన ద్రవ్యరూప మెట్టిదో మనకుఁ దెలియు సకళాశములేదు వ్యవహారప్రపంచము లో ద్రవ్యగుణ ములగు బదార్థము లని వాడుకొనకతప్పదు, కాని వస్తుస్వరూపము గుణములే యని వెప్పరాదు, గుణములుకాక వేరుగా ద్రవ్యమే లేదని పై శేషికులు చెప్పియున్నారు ఒక ద్రవ్యనిర్వచనమును ద నిగుణ ములనుబట్టియే చేయఁగలము భిన్నగుణములనుబట్టి వస్తువుల భేదమును మనము గ్రహింతుము భిన్నకాలములలో శాశీ గుణసమూహమును బ్రదర్శించునప్పుడు వస్తు వాకటే యని నిర్ణయింతుము భిన్నలక్షణ యుక్తములైన వస్తువులను జూచి భిన్న వస్తువులున్నవని గ్రహించు చున్నాము స్థిరముగానున్న గుణములప్రతివే ద్రవ్యమగుచున్నది జీవులు, నలుపులు, దేశము, కాలము, నాకాశము, మనస్సు నిట్టి ద్రవ్యములే

౧) సంఖ్యవంటి గుణములగు గుణముల నేలద్రవ్యములలోఁ జేర్చరాదని శ్రీహర్షఁ డడిగినాఁడు గుణములు సామాన్యమున కాశ్రయముల చెప్పినచో, మహదుల వంటి వాని కల మాశ్రయములేల కారాదో యాతని ప్రశ్న (ఖండన ౪౩) గుణ మొక వదార్థమనుట కర్హుండ రంగీకరింపడు

౨) మా॥ నా॥ బా॥ ౧, ౧౩ ఇదట వృథివ్యాదిగుణాః అనుచో ద్వంద్వ సమానమున సర్థములో నిందియములు ఎన్నివ్యాదిద్రవ్యములను గుణములను గ్రహించును

౩) ద్రవ్యమునకు గుణమునకు సమానమైన వాస్తవకత గలదని సాంఖ్యము చెప్పును అద్వైత వేదాంతము ననుసరించి, ద్రవ్యమొక ఎత్తైన రూపమని భావించి, కాకున్నచో సది తర్కవదర్థభావము విరలించును పోయ్చ నాశే ఎవే ఆన్ ది హ్యూ మన్ అందర్స్టాండింగ్

వ్యవహారజగత్తులోని సకలానుభవ రూపముల నొక తత్త్వములో ముడిపెట్ట వైశేషికము ప్రయత్నించినది ద్రవ్యతో నిమిత్తము లేకుండ స్వయంస్థిరి గలది ప్రపంచము మానవుడు నిరాధారముగఁ గల్పించి నని కావను సర్థములో సంబంధములు వాస్తవికస్థితి గలవే మనకుఁ గలుగు వస్తుజ్ఞానము నానాత్వము గలిగి సంభవించు చున్నదని వైశేషికు లంగీకరింపదు కేవల మూహకల్పితములు కాక నిజముగా నున్న త్వముగల సూత్రములపై సంబంధము లాధారపడి యున్నవి గుణ కర్మ సామాన్య విశేషసమవాయాదు లన్నియు నాశ్రీతములు, ద్రవ్యము వీనికన్నిటి కాశ్రయమునై యున్నది ద్రవ్యములు పూర్తిగా స్వతంత్రములు కఠిన్మత్స్యములైన అనిత్యద్రవ్యములు నిజముగా ద్రవ్యములు గావు వైశేషిక సిద్ధాంతమునకు నిత్యమైన ద్రవ్యసవకమే కేంద్రస్థానము నాక్రమించినది ఈ నవద్రవ్యములు శాస్త్రవిషయములు గాని, యింద్రియ గోచరములగు ద్రవ్యములు గావని పైట్ హెడ్ వండితుడు చెప్పినాడు? వీని కెట్టి విలువగల దనగా, మనము మన యింద్రియముల ద్వారమునఁ బ్రకృతిలోఁ జూచిన దృశ్యముల కొక క్రిమము నిచ్చి ప్రదర్శించును ప్రకృతి యంతయు నొక నిరంతర పరివర్తనాత్మకమగు దృశ్యమనియు దానికే గారణము నింకొకచోఁ జూడ వలెననియు వైశేషికులు తమకుఁగల వ్యవహార జగత్తునందలి విశ్వాసముచే నిశ్చయించిరి మన యనుభవ ప్రపంచములోని దృశ్యము లన్నియు భాయామాత్రము లనియు నీ చాయలకు మూలములైన ద్రవ్యములు తెలివెనుక నున్నవనియు వారు నమ్మిరి కాని యిది నిరాధారమైన విశ్వాసమే మన మనుభవ జగత్తును విడిచి, వెనుక నేదో రహస్యముగా వస్తువులు స్వస్వరూపములలో నున్నవని తలపనవసరము లేదు వస్తువులు స్వతంత్రములైనవిడిగాను, యథార్థముగాను నున్నవని చెప్పు మన విజ్ఞానమును సమ్మవలె వని వైశేషిక ముద్బోధించుచున్నది, కాని, మన యింద్రియ విజ్ఞానమునకు గోచరించుచున్న ద్రవ్యములు యథార్థవస్తువుల చాయామాత్రములే యని చెప్పబల నాత్మనిర్ణయ విఘాతములగు వాక్యములను ఎలుకు చున్నది ప్రకృతి దృశ్యముల నన్నిటిని సమన్వయించుటకుఁ బూనుకొన్న వైశేషిక దర్శనము వ్యావహారిక జగత్తులో గోచరించుచున్న నానాత్వములకు

వెనుక పాఠశాలకు నానాత్వమున్నదను నిరాధారతాత్త్విక విశ్వాసము ననుసరించినది ప్రబుత్వాలేని యేకత్వమును విడగొట్టి విభజించెన కాని, దానిని తిరిగి సమన్వయించుటలోఁ గృతార్థత నొందలేక పోయింది. విడిపోయి, సంబంధ శూన్యత నందియున్న నానాత్వమున శీతలమును ఘటించుటకు దైవాస్తిత్వమును సాహాయ్యముగాఁ దెచ్చుకొని వలసి వచ్చినది మార్పులేని నిత్యవస్తువులకును, నిత్యశరీరస్థనాత్మకములగు ప్రకృతిదృశ్యములకును సమగ్ర సమన్వయము లభింపలేదు ఈ రెంటిని బంధించు సూత్రము దుర్లభ మయ్యెను

ద్రవ్యపరిస్పర సంబంధము సరిగా వివరింపఁబడియుండలేదు వ్యవహార ప్రపంచములో వస్తుసంబంధమును బ్రధానముగాఁ జెప్పిన పైశేషికసిద్ధాంతము, పరస్పరసంబంధములేని జీవులను, అణువులను శాస్త్రీయద్రవ్యములనుగా భావించి, సంబంధము అన్నియు శాశ్వతము అని నిర్ణయించినది యథార్థ వస్తుస్వరూపములు నిత్యమైన నవ ద్రవ్యములు; అవియొప్పుడు మార్పునొందవు, వ్యవహారిక ద్రవ్యము వరి వర్తన కారణము వానిలో లేదు అందుచే సంబంధ మంతయు బాహ్య తాటస్థమే సంబంధశూన్యములైన అణువులు వ్యవహారికతార్కాణములు కాక అవి వ్యవహారికప్రపంచము మత్స్యత్వితయుట కణువులు సంయోగసంఘర్షణములక బొందవలెను అణువులకుఁ గలతక్ నిత్యమైనచో, వాని వృథాత్వము నశించును, వీలన నణుసంఘటనము వృథాత్వమునకు విరుద్ధమైనది అదృష్టము కారణమని మంగీకరించుట తాత్త్విక హేత్వవశాత్తమును శాశ్వతముగా విసర్జించుచు యిగును పదార్థవివరణసందర్భములో వాని సంబంధము అన్నియు నిజమును సిద్ధాంతమును బ్రకటించిన పైశేషికము, తన సిద్ధాంతమున కాను గుణ్యము చూపవలయునన్నచో, శాస్త్రద్రవ్యమైన శాశ్వతములు మార్పు లేనివియు నిగు నిత్యద్రవ్యసిద్ధాంతమును విడిచిపెట్టవలయును యథార్థమైన సంబంధనియమము సంబంధమొందిన వస్తువులవృథాత్వముతో జతపడదు కావున నిత్య నిరవయద్రవ్యములని చెప్పఁబడినవి నిత్యవరితామమందుచున్న జగత్తులోని కొలఁది నిలుకడగల ద్రవ్యములే యగును శరీరవర్తనమును, సంబంధమును, యథార్థజగత్తునకు మూల

రూపమున నచో నప్పుడు సత్యజగత్తు స్వభాగ్యస్తుశముదాయము కాదు నిత్యమును మార్పు గొందుచు, సమాకృతిగలిగియున్న ఒకమే యధార్థమై నిలుచును

నిత్యములగు నిజపు లున్నవని వైశేషికదర్శనము ప్రతిపాదించుట లోని భావ మేమనగా, దేశకాలస్వరూప గర్భముం దెవటనో మానవనేత్రమునకు గోచరమైనది నూక్ష్యరేణువులున్న వనియు, నవి సంయోగము నొందినపుడు, సంయుక్తరూపములు గోచరము లేయనియు నవి నిత్యములు కావన్నను, గొంత స్థిరతను గల్గి యున్నవనియుఁ జెప్పవచ్చును. శూన్యపరిణామి యొద్దియు నుచ్చవింశదను కారణధర్మము ననుసరించి, యీ నూక్ష్యరేణు స్థిత్యమును గల్పింపఁగలిగినది దిగ్రూపకాల గతులు దేశకాల వ్యవస్థాభిక్షణములైనచో, నందు నిండి యుండునవి రూపరంగింధోష్ణతా శబ్దములగు వైశేషికములు చెప్పినది నిజమే ప్రస్తుతము శబ్దమును పడిచి, రూపరంగింధోష్ణతలను వైశేషిక అణుగుణములని నిర్ణయించిరి. మన యనుభవములోని యీ గుణములు నిత్యములుగావున వీని లక్షణపులే కారణములను భావము నుపసాదించిరి. మార్పుగల నిత్యతత్త్వము అనిత్యద్రవ్య సంజాతము అనియు, నిత్య దృశ్యములు నిత్యద్రవ్య జాలము అనియుఁ జెప్పఁబడెను. వైశేషిక తత్త్వము మూలాధారముగాఁ గైకొనిన విషయములు మన యింద్రియానుభవములోని దృశ్యములే, వీనికి వైశేషికము హేతువులఁ గల్పింప యత్నించిరి. అణువు లింద్రియగోచరములు కావని వైశేషికము స్పష్టముగాఁ బ్రకటించి, మన కింద్రియగోచరములైన సర్వదృశ్యముల కపయే కారణము అనియు నిర్ణయించిరి. వస్తుజాలమంతయుఁ బ్రకృతికే జెందినదే కాని జాతులవలె మన సహజముని తలవఁబడలేదు కాని యింద్రియగోచరములగు వస్తువులన్నిటికీ గారణము అణువులని భావించ నవలయున్నది. రంగులు శబ్దములు రుచిస్పర్శలు నొకదానితో నొకటి సంబంధములేకుండ మరకు వ్యవహారజగత్తులో లభించినచో, వీనికి గారణ భూతములైన యణువులును పరస్పరసంబంధభావ్యవల తై నవని యూహించవలగును. కాని మనకు గోచరించు ప్రకృతి, భిన్నదృశ్యము లెడల కరస్పర సహచర్య సంబంధములు గలిగియున్న యొక

నిరంతర ప్రవాహరూపముగా నున్నదని వైశేషికులు చక్కగా వక్కాణించియున్నారు ఇందియ విశ్వముజాలమును బరిశీలించి, ద్రవ్యగుణసంబంధములతోఁ గూడిన యనుభవమును మనము గల్పించుకొనుచున్నాము ఈ మన యనుభవములో వైశేషికు లూహించిన యులువుల కవకాశము లేదు వైశేషికుల అబసద్ధాంతమువలనఁ గొన్ని నూత్న సమస్యలుదయించి, విజ్ఞానరూప ప్రమాదములోనికి దారి చూపినవి అటువులు మన కెఱుకలో లేవు, కాని వ్యవహార అగత్యారణ్యములగు నటులు అన్నివని మన మూహించుచున్నాము ఇచట జూపిన కారణధర్మ విధానమైనను జడాత్మకము, అన్నవివేరు, అవి యులువులు, మనకుఁ గన్పట్టినవి వేరు వస్తువులు, వస్తువుల కారణము అనుభవాతీత విషయములు స్రాత్యక్షవస్తు జగత్తున కాధారభూతముగ నూహించఁబడిన యీ యన్వాయధారము బలవత్తరమైనది కాదు మన యనుభవము దేశకాలములలో దృశ్యవరంపరిగా లభించుచున్నది ప్రతివిషయమున కొక దేశము నొక కాలము, నున్నవి కాని యీ దేశకాలలక్షణములు విషయముయొక్క సంపూర్ణార్థములు కావు సూక్ష్మపదార్థరేఖులైన యులువులనుగూర్చి మనమేమియు నెఱుఁగము ద్రవ్యము లేకకాలమున ననేకస్థలములనాక్రమించి, రూపమై శాల్కములను గలిగియున్నవి సరిగాఁ జెప్పవలయుచో, నొక చిశ్వ విశాసపదార్థములనుగాని, యిగోచరములగు నటువులనుగాని మన మెఱుఁగము, ద్రవ్యములనే మనము గాంచుచున్నాము ఒక ద్రవ్య మనగాఁ జలనము గలదని మనము సామాన్యముగా నెంచుచున్నాము అది పదార్థములో నొక భాగము, తనలోఁగల భాగములకు మార్పులేకుండ నుండునట్లును, నితరస్థల సంబంధములలో వానికి మార్పులున్నట్లును ఎది సహజస్వరూపములను నిలబెట్టుకొనుచున్నది ఒక వస్తువునకుఁ గొన్నియవధులున్నవి, బాహ్య భృంతరభాగ సంబంధములలో మార్పులు లేనంతకాల మా వస్తువు తన వృధక్త్యమును నిలుపుకొనును మన కొక వస్తువు లేక స్థూలపదార్థమని పిలుచునది యొక దేశావరణము, దానికిఁ గాలగతపరిణామములతో నిమిత్తములేకుండ నిత్యమైయుండు నొకచిశ్చలక్షణముగలదు మనకుఁ గల సందర్భములో దేశమును గాలము నాక్రమించు ద్రవ్యము దేశకాలములనుండియు వేరై నదిగా భావించుము దేశకాల వ్యవస్థాస్థితి గలదే

పదార్థము ౧ సామాన్యమునుండి విశేషమును, సంబంధములనుండి తద్వస్తువులును, దేశకాలసంయోగమునుండి పదార్థమును గల్పించఁ జూచిన అతిష్ఠాండరు, రస్సెల్ వంటి అభినవభౌతికవాదులతోఁగాని తత్తు ల్యులగు బౌద్ధులతోఁగాని వై శేషికులు సాంగత్యము నంగీకరింపదు చలించు వస్తువులులేనిదే చలనమును లేదు అణువనఁగా నొక యధార్థ మైన ద్రవ్యమనియే వై శేషికభావము వై శేషికులననుసరించి, అణు వులు వర్ణాదిగుణములను గలిగియున్నవి రంగుమున్నగు గుణముల గల దేదియు నగుచుగాని, నిత్యవస్తువుగాని కాఁజాలదని శంకరుఁడు విమర్శించియున్నాఁడు మన యనుభవము ననుసరించి చూచినచో వర్ణాదిగుణములుగల వస్తువులు స్థూలములు సూక్ష్మములునై యున్నవి అగోచరమై నిత్యవస్తులక్షణ మైసఁచో జాల సూక్ష్మములగు ద్విత్వము లును నిత్యపదార్థములే కావలెను ౩ జగత్తున కాదారమైనయొక నిత్య వస్తువనరమైనచో నది యిణునముదాయము కాఁజాలదు ౪ ప్రత్యక్ష ప్రపంచ వస్తునానాత్వమున కణునానాత్వ మనసరిమని యూహించఁ బడెను భిన్నదశలలోఁ బరివర్తనమందుచున్న పదార్థసిద్ధాంతము నిత్యాణుసిద్ధాంతమునకు విరోధమైనది ప్రాకృతము, సజ్జాన రూపము నగు ననుభవము, స్రవంచమును వృధగ్యస్తుజాలముగా విభాగించును గాని, ఈషత్పర్యవేక్షణము వస్తువు అన్యోన్యరూపముల సందుచున్నవని తెలుపును పరిణామమున దొకటి యున్నది! వస్తుయాధార్థ్యమనఁగా ననేకవస్త్యుస్థిత్వము గాదు, ఏకప్రకృతిరూపము వై శేషికులయొక్క వ్యావహారికదృష్టి నిత్యవస్తువునుగాక పరిణామమందున్న ప్రకృతినే ప్రతిపాదించుట సమంజసమై యుండెడిది ప్రకృతియొక్క అభిన్నైక రూపమును, భిన్నాణుపర్గమున కుత్పత్తియందు మూలభూతమగు నేకత్వ

౧) ఏయేమిట నగునానామములు వీనినుండియే దేశకాలములు గుర్తించబడి నవి కేవలస్థలాక్రమణమును, సాహచర్యమును భావకల్పనములు ప్రపంచమూల రూపములని వేగినై న విలువవీలగుచో నవి దేశకాలపదార్థవస్తువుయరూపములు వైట్ హెడ్ వండితు నభిప్రాయములో వివరములు దేశ కాలపదార్థరూపముల కాధారములు

౨) వై. సూ. ౪, ౧ ౧

) , ౧, ౨

౪) శంకరభాష్యము ౨, ౨ ౧౨

మును మనకు ముఖ్యాకర్షణములగు విషయములు పరిణామమనఁగా, భిన్నరూపాంతరములలో లీనమైయున్న నియమా మారూపాంతరముల కన్నిటికి నతీతమైనది మనకు గోచరించు యిదార్థవదార్థ మణురూపము కాదు, అది యేకాత్మక ద్రవ్యము, అందు గుణములపై నాధారపడిన భిన్నరూపము అంతర్లీనము లగుచుండును. భిన్నభూతము లో కీవదార్థము యొక్క భిన్నరూపములు, భూమి స్థూలమైనది, జలము సూక్ష్మము, తేజము సూక్ష్మతరము, వాయు ఎన్నిటికంటె సూక్ష్మతరము ౧ రూప రసగంధ స్పర్శలు నాలుగును భూమికిని, రూప రస స్పర్శలు జలమునకును నిట్లే గుణము లున్నవని, వీని కనుగుణముగా వీని కారణములైన యణువుల కిట్టి భిన్నగుణము లున్నవని తలంపరాదు అణువు లన్నిటికి వన్నిగుణములును లేవు అణువుల కొకే గుణమున్నచో, భూమికి రుచియును, జలమునకు రంగును, మనము కలిగియుండఁజాల మేలన, కార్యగుణములు కారణగుణానుగుణమునై యుండవలెను ౨ అనంతభిన్నతగల యణునముదాయ మొక సామరన్యముగల స్రవంచమునకు గారణము కాఁజాలదు ఇంగలి క్లిష్టతను దొలఁగించుటకే విలత్రమైన సమపాంగ సూత్రమును గల్పించి రెండణువుల సంయోగముచే నేర్పడిన ద్విత్వములు వానితో సమవాయవంబంధమును గలగియుండిన వానికంటె భిన్నము లైనవని చెప్పఁబడెను

ప్రకృతి విషయప్రవాహములో సణువులు నిత్యత గలిగిన చూడములు ప్రకృతిలో నచంచలమైన దేదో యున్నది ప్రకృతి సచలములైన వానినేమనము ద్రవ్యము అందుము ఎవ మిదివఱకే జెప్పిన రీతినే వస్తువుల ప్రవర్తమునకే ద్రవ్యములను సామకరణము చేయఁబడినది ఎంత మారుచున్నను, మనము మన యనుభవములకొన్ని మార్పులేని లక్షణములను జూచుచున్నాము అందుచేఁ బ్రకృతి గర్భస్థమైయున్న నియమము, నిత్యపరివర్తన మందు

౧) వీని భౌతికశాస్త్రము సమ రింది యణువులగా ఎదుర్కొనబడుట ఎదార్థము కూడ సూక్ష్మతమైన యాకాశరూపమై కలచుమించుగా జేయఁబడుటను జూపుచున్నది

౨) శంకరశాస్త్రము ౨, ౨, ౧౬

చున్నను, నవిచ్చిన్నతగలిగి నిలుచుచునేయున్నది అనువాదము మండి మనకు అభించు తత్త్వసూచన మేమనగా యథార్థమైనదేదో యది స్వయంపొషకత్వ శక్తిగలదై యున్నది అనగా ఋద్ధతగలిగిన దానికే సత్యస్థితి యున్నది, భాగములకు స్వతంత్రస్థితి యున్నచోఁ బూర్ణతకు లోపము సంభవించును కాని పూర్ణాంశ సంబంధములోఁ జిక్కులు లేకపోలేదు కావున యథార్థమైనది విజ్ఞానమే యని చెప్పవలెను

దేశ కాలముల సర్వసామాన్య యథార్థరూపములను వైశేషిక ముగ్ధుడించుటలోని యర్థ మేమనగా, జగత్తు మన కొక యనంతవ్యాప్తి గలదిగాను, దాని కాద్యంతములుగాని లోతుగాని లేనిదానిగాను గోచరించుచున్నది ప్రతివిషయమునకు దేశకాల లక్షణము లున్నవి ఒక ఎదార్థముయొక్క దేశలక్షణము వలెంపకయుండి, కాలలక్షణము మారినచో, నా పదార్థము వలెంపకున్నదందుము కాల మెడతెగక మారుచుండునట్లే, పదార్థము నెడతెగని మార్పునొందుచున్నచో నది చలనము గలిగియున్నదంటుము మన యనుభవ మంతయు దేశకాలానుగతమైన దగుటచే, వైశేషికులు దేశకాలములు మనకు బాహ్యములై యున్నవనియు నందు ద్రవ్యాదులు వచ్చి చేరుచుండుననియు సూహించిరి దేశకాలసంబంధములు దేశమందును గలమందును గల మన వస్తుదర్శనములచే నేర్పడినవి మన యనుభవములోని దేశకాలలక్షణముల కాధారభూతములై న విశ్వవిశాల దేశకాలద్రవ్యము లున్నవని యూహింపవలసినవచ్చునెడ, నతివిశాలమైన స్వర్గములో నతివిశాలమైన యొకబుద్ధిని అతిలిశాలమైన యొక తేజమును, నొక యంధకారమును, మనము ప్రత్యక్ష ప్రపంచములోఁజూచు నన్నిరకముల వస్తువుల కాధారభూతములైన యిత్యంత విశాలములైన విశ్వాకృతిగల ద్రవ్యములుండగలెననియు నేల యూహింపరాదు? మన యనుభవమున కాధారభూతములైన దేశకాలములు మన యనుభవమునుండియే వచ్చినవని చెప్పుటకు వీలులేదు దేశకాలములు విశ్వవిశాలములు విశ్వవ్యాప్తములునై న ద్రవ్యములనగా, నే వస్తువై నను దేశమందున్నదనియు, నేది తటస్థించినను గాలమందఁ దటస్థించు ననియు గభిప్రాయము జగన్ముఖు

అన్నియుఁ జలనము గలిగియున్నవి, అనఁగా స్థలము నాక్రమించు ననియుఁ గాలవశములై ప్రవర్తించుననియుఁ దెలియువలెను వస్తు రహితమైన దేశమును, సంఘటనాశూన్యమగు కాలమును ద్రవ్యములని వారియభిప్రాయము దేశకాలక్షణ అక్షితములగు మన యనుభవము నకుఁ గారణములను జూపు నిమిత్తము వై శేషికు లనంతదేశ కాలాస్తి త్వము నూహించి ప్రతిపాదించిరికాని, యవి తాత్త్వికభావకల్పనములే కాని యధార్థస్థితి గలవి కావు

కాలభేదములులేని దేశము కేవల మద్దరహితముకాదుకాని, మార్పులు, ఁలనములును లేని దేదియునులేదు, సంబంధించు వస్తువులులేని సంబంధము లేనట్లే కాలము యధార్థ వస్త్యస్వీతమై యున్నది కాలము వస్తు నానాత్వమును సూచించదు ఒకే ద్రవ్యములోఁ గాలగతి యుండవచ్చును ఒక మనుజుఁడు స్వభావపరివర్తన మందవచ్చును ఒక పుష్పము వర్ణభేదమును బొందవగును దేశము స్థలదూరత్వాది గుణ సహిత మగుటచే దానికి యధార్థ వస్త్యస్థిత్య మవసరము కేవల కాల మట్టి వివిధ వస్త్యస్థిత్యమును గోరదు ఒక యధార్థవస్తు వన్యధారమును గోరనిరీతిచే వివిధవస్తువు లుండుట కాలమైన కవసరము కాదు

అద్యస్తీత్వమును స్థాపించుట కుపయోగించిన హేతువులను దేశ కాలాస్తిత్వమును దెల్పుట కుపయోగించలేదు కాలముయొక్క అవిచ్ఛిన్నత అవిభాజ్యములగు వేర్వేరు క్షణములవలనఁ గలిగినదనికాని, దేశముయొక్క అవిచ్ఛిన్నత వేర్వేరు స్థలములవలన అభించినదని కాని వై శేషికులు చెప్పలేదు ఎదార్థము వశించినచో శూన్యమగునేమోయను భయముచే నవిభాజ్యములగు నణువులున్నవని చెప్పకొనవలసివచ్చిన యెడల, దేశకాలముల యవిచ్ఛిన్నత నదే తీరున నవిభాజ్యములగు భిన్నస్థలక్షణములచేఁ గలిగెనని చెప్పవలసియుండును దేశకాలముల విషయమున, ననంతమైన దేశముకాని కాలముకాని యున్నదనుట సమంజసమైనచో, భౌతికప్రపంచ కారణమును జెప్పుటకైన నొక విశ్వ వ్యాప్తమగు పదార్థమున్నదని సులభమగుఁ జెప్పవచ్చును వస్తువు లన్యోన్య మొక సంబంధము గలిగియుండఁగా నట్టిది దేశసంబంధ మనియు, క్షణము లొక సంబంధమును గలిగియుండుటచే నవి కాల

సంబంధము లనియుఁ జెప్పుచున్నాము మన యనుభవముకొఱకు ఎన్ను సంబంధములే దేశకాలము లని వ్యవహరించుచుంటిమి ఈ దేశకాల సంబంధములు మనకు ప్రత్యక్షానుభవాంశములు కాని విశ్వవ్యాప్తములై యున్న దేశకాలములలో ఎన్నుసంఘటనములు గలుగుచుండునను సిద్ధాంతము నిత్యమగు నణుప్రవృత్తి సందర్భిగోచితును ఇది కేవలము తాత్త్వికభావకల్పనమే ఒక విశ్వవ్యాప్తమగు దేశమును, విశ్వవ్యాప్తమై యున్న కాలమును, నిత్యములై యున్న యణు సముచయమును యథార్థవిషయములు కావు, అవి కేవల భావకల్పిత విషయాములే గ గుణముల కాధారభూతమైనది ద్రవ్యమననయుక్త నిష్పచ నమువలననే, వైశేషికులు దేశకాలాదులు ద్రవ్యములని తలచవలసినప్పి నది పదార్థము దేశకాలములందు నిండియున్నది, మనము సరిగాఁ జెప్పు కొనవలసినచో జగత్సర్వగుణమునకు మూలకారణమైనది దేశ-కాల-పదార్థ - సంపుటి రుని చెప్పవలెను, వైశేషికు లీ భావము నన్యష్టముగా గ్రహించిరి అకాశము, దేశము, కాలము నొకే యథార్థస్వరూపమనియు వానివలనఁగలుగు భిన్న కార్యముల ౨ వలన, మూఁడుగా వ్యవహరింపఁబడుచున్నవనియు శివాదిత్యుఁడు చెప్పియున్నాఁడు ఈ భావమునే చంద్రకంఠ లక్ష్మణులకుఁ బఠించి నాదు సమర్థించినాఁడు కనాదుననుసరించి, దేశ కాలాకాశము లొకే ద్రవ్యమైనను, భిన్న ఫలితములచేతను, భిన్నభావ్యవస్థ ౩ లక్షణము భిన్నములుగాఁ జెప్పఁబడుచున్నవనియు నీతఁడు వాదించియున్నాఁడు దేశకాలములు ప్రకృతిస్వభావము నుజూచి గ్రహించిన భావములు అనంతర నై యాయుతులు దేశకాలము లీశ్వరుని భిన్నరూపము లనిరి ౪

౧) పోల్చి వైశేషికుల ౧వ అధ్యాయము లోక ఎద్దాంతముగాను ౨ దేశ-కాలములు, కాలములోగాని, నిత్యముగానున్నదే క పదార్థమునగాని తటస్థములు (౧౩) ౨వ అధ్యాయము ప్రాచీనసంబంధ ఎద్దాంతముననుసరించి, దేశకాలములు పశ్చాత్యంతముగాను నున్నది నిర్దాంతముననుసరించి, అవి ౧వ అధ్యాయ సంబంధములు (ఎంకైర్తి పు ౨౨)

౨) అకాశాదిప్రాయంతు పశ్చాత్యంత ఎకమేవ ఉపాదిభేదాన్వనాభూతమ్
— (ఎద్దార్థి పు ౨)

౩)
౪) అ ల్యే లర్థన గ్రహ ౩ ఎ ౩౩

విజ్ఞానమునకు ప్రవృత్తి, ఒక ద్రవ్యమునకు కచ్చితసంబంధముతోగల సంబంధముల ఫలితముగా బ్రహ్మరింపఁబడు గుణము జీవులకు గుణములతోగలది సమవాయిసంబంధము ఆత్మకును జ్ఞానాదిగుణములకును గల సంబంధమునుగూర్చి శంకరుఁడు చర్చించినాఁడు ఆత్మ నిత్యమును, గుణము లనిత్యములు నగుటచే రెండికి సమానవదవిని వైశేషిక మీయఁజలదని యాతఁడు వాదించినాఁడు రెండికిని సమానవదవి నొనఁగినచో గుణరహితమైనస్థితి యాత్మకెన్నఁడు నుండఁజాలదు. అనఁగా గుణములవలెనే, ఆత్మయు ననిత్యము కావలెను యమానసిక జీవులము సంబంధితమైనదగుటకుఁ గారణము మనస్సంబు రూపమైనదని చెప్పఁబడెను, కాని ఆత్మకును మనస్సునకును పరిమితసంబంధము జెప్పుట కష్టమగును ఆత్మకును విజ్ఞాన గుణమునకును భేదమున్నదిని వైశేషికము చెప్పుటలో వారు కేవల మచేతన సంబంధమునే తీసికొనిరి మన మనస్సునకు కావ్యముననున్న యింకొకదానితో సంబంధమువలన మన యినుభవ ముదయించుచున్నదను భావమునలననే, మన మిది వరలోఁ బెక్కుసార్లు చూచియున్నట్లే, మనయినుభవ మర్థరహితమగుచున్నది ఆత్మయొక్క మూలస్వరూపమెట్టిదో మన మెఱుంగము ఆత్మయొక్కగుణములైన నిభుదు భములు, జ్ఞానము మున్నగునవి అచేతనజీవులు నచేతనానుభవులు గలియుటచే సంభవించును ఆత్మ స్వతంత్రతగాంచినంతనే, గుణము లదృశ్యములగును, ముక్తాత్మ గుణ రహితమై, స్వగతబేదరహితమగుటచే నది వాస్తవికతలేనిదగును దృశ్యములో ద్రష్ట లీనమగుచున్నది, కానెఱిగిన జగన్నిర్మాణమునకు సహకారమొనర్చు సృజనాత్మకమైన కేంద్రమే మానవుఁడు తత్త్వ శాస్త్రమునకు సమస్యయైన యనుభవము మనస్సంబంధములేని ప్రకృతికాని, ప్రకృతिसంబంధములేని మనస్సుకాని కాదు మానసిక భౌతికవస్తువులు నిర్వచన సంపూర్ణసన్నిహితసంబంధమును గలిగియున్నవి సర్వాధారిము విజ్ఞానమేకాని, బాహ్యరూపములు కావు అణువులు, ప్రవృత్తులు విషయములుగాఁగల భౌతికశాస్త్రవేత్తలును, జీవులు, గుణములుగల మనస్తత్త్వశాస్త్రజ్ఞులును వాస్తవికతలేని భావలబ్ధములక ప్రత్యయముగలదను ప్రాంతికి వశులగుట నూతనవిషయము కాదు పరమాత్మేతిరమైన సర్వమును జగత్పరిణామ రూపములే గును నదైవతయొక్కయు,

సాంఖ్యులయొక్కయు నిర్ణయమునకు విశేషసామంజస్య మున్నదనుట సత్యదూరము కాదు

న్యాయతత్త్వవిచారణకాలమందు జీవానేకత్వసిద్ధాంతమున కాధారములేదని చూపియుంటిమి ఇచట మన కొకవైపున శివకోటియు నింకొకవైపున దేశకాల పదార్థసంపుటియు నున్నది రెండవదాని ప్రధాన లక్షణము ప్రవాహరూపము, అందుచే, సాంఖ్యులు దీనికిఁ బ్రకృతియని నామకంఠము చేసిరి పురుషులకృతి సిద్ధాంతమును బ్రతిపాదించిన సాంఖ్యసిద్ధాంతము న్యాయవైశేషిక తత్త్వమునకొక యడుగు ముందుకు చేసినది

నుష్టపరిశీలనమువలన, సంబంధములు, గుణములు ప్రధానములైన పురుషప్రకృతిరూపముల కనుబంధములై యున్నవని తెలియఁగలదు ఋగ్వేదమునందును, బైబిలులోఁగలగదుత్పత్తిధ్యాయమందును, అపక్రమస్థితినుండి, యీశ్వరుని ధ్యానకర్తవీ, విస్తాంతరములుగల శివకోటియు జడజగత్తు నుదయించెనను సూచనలో గంఠీరార్థమిమిడియున్నదని చెప్పనగును పూర్ణతగలిగిన ద్రవ్యమే యధార్థాస్త్రీత్వముగలదని చెప్పవలెను సృష్టిలో నెఱుఁగుగాని దేశకాలగతమైన పూర్ణమైన ద్రవ్యమును మనము చూచియుండలేదు పస్తువులకు పృథక్త్వము నాపాదించు సపధులను మన మూహింపఁజలము దశాక్షిములుగల పృథక్త్వములున్నవి, సృష్టిలో నుత్తమ వ్యక్తిత్వముగలవాఁడు పరిచ్ఛిన్న పూనవుడే, అతఁడును స్వయంసంపూర్ణుఁడుగాఁడు పరిచ్ఛిన్నమానసములను ప్రకృతినిఁగూడఁ దనలో లీనమొనర్చుకొనఁగలిగినదే నిజమైన వ్యక్తిత్వము పరిణామప్రవాహములో దృశ్యమగుచు నదృశ్యమగుచుఁ బోవుచున్న కగద్రూపమే ఎరము సత్యస్వరూపము నేకము నవిచ్ఛిన్నమునగు సత్పదార్థప్రతిబింబము ప్రకృతి యొక యనంత ప్రవాహము, సన్మోన్యసంబంధరూపము దేశమును భిన్నస్థలములుగాను, గాలము ననేకక్షణములుగాను, పదార్థము ననేకాణువులుగాను విభాగింపవచ్చును కాని, మన మిదివరకే చూచిన రీతిని, జగత్తునొక దేశముగనో, కాలముగనో, పదార్థముగనో దర్శించు

కాలం అంతా కాలవదార్థంపుటి ప్రతి నిర్మాణసాగ్రీందరి
భాగం అనియత భిన్నవస్తువు అనరాదు, భిన్నమివ్వవలె

ఎన్నికధినిమండి చూచినను, వైశేషికం ర్థ సద్ధాంతము రోప
మయ్యుమైయున్నది వ్యవహారజీవితంగమునందు వాని శ్రద్ధమున్న
దని ముందుమా, వ్యవహారికములో మనముచూచు భేదములన్నిటి నను
గులము- అదా ర్థములను జెప్ప యుండలేదు, అర్థములు సాధన
ములు తప్ప వైశేషిక వద్యములు, ప్రత్యక్షజగత్తు ర్థము చెప్ప
దాన్నికథాము అందుమా రోకములోని అవరిత ర్థములు భిన్న
వస్తువులు నేకమాత్రజగత్తులని చూపగల్గును జీవత్వమును
ప్రకృతియు నిర్వచియజానుమున సన్న్యాసాధారణములైన భిన్న
రూపగులని చెప్పినాను అత్త సత్వదార్థములోకా యంతమనియు
దానిని అవదార్థమునకును విశేషణమున్నగునియం జెప్పిన వైశే
షిక భావము నముచిలమైనది

కాశ్య జగత్వరూప రుంతయును నిత్యంబగు ప్రమాదరూప
మై ప్రకృతియే యున్నది, నిందాత్మకెట్టి స్థానియు అయుము
ఇది జ్ఞానాంతరమస్య జీవాత్మ కొక నిష్కాయాత్మకమైన మనస్సు
గలదియై, బాహ్యజగత్తు తన స్వభావానుగుణములై అ భావముల
సందుఁ బ్రకృతిపెట్టుచుండు ననియుం జెప్పి న్యాయభాగమును వైశేషిక
మంగీకరింపనది యుక్తిదూరమని మనము చూచియున్నము జడ
వదార్థవర్తి మే వైశేషికతత్త్వ దృష్టాంతయు పరిణామకొన్నది
దౌతీతత్త్వద్వాయులు సుకనున్న వస్తుసత్వమును మఱుగు అచినివి,
అందుకే అస్వభావముగలనే జీవు అనియు స్వభావముచే నవియు
విజ్ఞానాన్యము అనియుం జెప్పఁబడినది

అనువులు జీవులు దేశము కాలము సమగ్రవిశేష సంకేతములే,
మనయనుభవమే వానికేగల యర్థము వైశేషికము వాని నాధార
ముగాఁగొని అను సద్ధాంతములను నిర్మించిరి మనముచూచు జగత్తు
లోని భిన్నరూపముల కివి శేవల సంకేతములుమాత్రమే చ్చాయితత్త్వ
విమర్శనమునం దిదివఱకు మనముచూచి యున్నట్లే, భౌతిక మానసక
వస్తుజగత్తులు నిజగుగు నేకైకవిజ్ఞానాంతర్గతములై యున్నవి అది

మానసింవిజ్ఞానమని పొరపడరాదు ద్రష్టదృశ్యభేదముల కేకాధారమదియే ఈ విషయము సంగీకరించినగాని సృష్టిక్రమమునకుగాని మనుష్యులంతు వృక్షలతాభరితమైన ప్రకృతికిగాని వైశేషికము నదియగు హేతువులను జూరజాలరు అదృష్టమును దానికి హేతుత్వము నంటగట్టుటయు హేతులోపమేయగును, పరిపూర్ణ విజ్ఞానస్వరూపులిగా మారువఱకును నీశ్వరుడైన నదృష్టస్థానము నాక్రమింపజాలడు భిన్నరూపము లున్నను దన యేకత్వమున కిట్లుంది లేనిది ద్రవ్యమైనదో, నప్పుడు లోకములో మనము చూచు భిన్నగుణస్వరూపము లొకే పరమాత్మయొక్క భిన్నాకృతులని సమన్వయించుటలో నెట్టి కష్టమునుండదు తాను చేసినప్రకృతి పరిశీలనాఫలితముల నేకముఖమునకుఁదెచ్చి సమన్వయ స్వరూపనిర్మాణము చేయకుండుటే వైశేషిక సిద్ధాంతలోపము ఎవఁడు సర్వవస్తువుల నేకసూత్రగతములుఁగాఁజూచునో వాఁడే నిజముగాఁ దత్త్వజ్ఞుఁడను ప్లేటో ఎఱితుని వాక్యము ననుసరించి, వైశేషికమొక తత్త్వమునుట కిర్ధతను ప్రదర్శించియుండలేదు నానావిషయముల నొకచోఁగూర్చుట తత్త్వశాస్త్రము కాఁజలదు భిన్నభావభరితమైన మానవజీవిత పై విధ్యమును వైశేషికము సముచితముగాఁ బరిశీలించియుండలేదు శాతకతత్త్వమును, నీతిమతాశయములను వైశేషిక లేకతత్త్వముగా సమన్వయించి యుండలేదు అనుసిద్ధాంతముతోఁ గూడిన నానాత్వము, జగద్రహస్వస్వరూపమును సమగ్రముగా నెఱుంగఁ గోరువానికి సంతృప్తి నొసఁగజాలదు కాని కేవల తార్కికుని సూక్ష్మ పరిశీలనము, యథార్థజగత్స్వరూపముతో సంబంధములేని, బుద్ధి మాత్రగమ్యముగు శాస్త్రభావసంపుటికంటె సధికమైన దానినియఁజాలదను వైశేషిక నిర్ణయముతో మేము నేకీభవించుము తత్త్వశాస్త్రము విమర్శింపఁగలదే, కాని ప్రాకృతదృశ్యధమునుండి పూర్తిగా విడిపడఁ జాలదు ప్రాకృతదృష్టి సంపూర్ణ జ్ఞానముకాదు కాని, సారవంతమైన తత్త్వజ్ఞాన కది ప్రథమ సోపానము, తత్త్వవిధానము ప్రాకృత దృష్టికి భిన్నమైనది ఇంద్రియగోచరమగు జ్ఞానావధుల నెంతవఱకు విస్తరించి, యింద్రియసీమలో నెంతవరకు బయనింపని ధ్యమో యంతవరకు జొచ్చుకొనిపోవుటకు దత్త్వశాస్త్రము యిట్నించును తత్త్వప్రతిభకు సాధనభూతమైన సృజనాత్మకమగు తర్కవివేకము జగదాధారమైన

యొక గుహాస్థితి నియమమును సూచింప యుత్పించును స్వయం
వైశేషిక దర్శనము అవరోకించిన సత్యాంశములనుండియే యొక
నెక్కుడు తృప్తికరమైన తత్త్వమును నిరూపంప సాధ్యమగును
ముందు మనము చూడఁ బోవురీతిని “ఒకే పరమేశ్వరుఁడు, ఒకే
ధర్మము, ఒకే ద్రవ్యము” నను ఎశ్వారమున కనుగుణమైనదీయు
నధికత్వప్రసక్తియు గుత్త్యస్వరూపమును సాంఖ్యవేదాంతములు
నిర్మించినవి

ఉదాహృత గ్రంథములు

- ౧ ఛటర్జీః హిందూ రియాలిజమ్
- ౨ కెవెల్ అండ్ గఫ్ః సర్వదర్శన సంగ్రహము ౧౦ అ
- ౩ గంగానాథ ఝా ప్రశస్తపాదుని పదార్థదర్శనంగ్రహము -
శ్రీధరుని వ్యాయకందశితో
- ౪ ఫాదిగెస్' ది వైశేషిక సిస్టమ్
- ౫ టీట్ః ఇండియన్ లాజిక్ అండ్ అటామిజమ్
- ౬ నందనోలాల్ సింహః కణాద వైశేషికసూత్రములు
- ౭ రోల్ః భాషావలచ్ఛేదము, విశ్వనాథుని నిర్ధాంత ముక్తావళి
- ౮ యుట, ది వైశేషిక ఎలాసఫీ

*